ARCHIEF DE BOOIJ
Deel 11

Inhoud:

Hoofdstuk 29
Tom de Booij, dagboeken en herinneringen 2007 (deel 2) t/m 2009

Renovatie woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum 2007……2
Behoud woonwagencentrum Escamplaan in de Haag (deel 2)…….15
2008……....20
200 jaar geschiedenis Nigeria……..64
Kloof tussen Astronomie en Astrologie? Discussie met de astronoom
professor Vincent Icke……..……..…….75
De lotgevallen van Paula en haar zoon Jantje van de Hanlostraat Den Haag ……..81
Renovatie woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum 2008..…….…… …….108
Behoud woonwagencentrum Escamplaan in den Haag (deel 3)…….135
"Mijn ervaringen op het Geologisch Instituut Amsterdam 1942-1970”……..…225
Renovatie woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum 2009…….....278
Overpeinzingen:
1. "Wat hebben Cornelis Verolme en Dirk Scheringa met elkaar gemeen …….....302
2. "Ons leven in de moeder"…….373
3. “Nimby”…… 400

Renovatie woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum (deel 1)

Dinsdag 16 januari 2007 23:30 Noodkreet van de bewoners Egelshoek
Hilversum - Bewoners van woonwagenkamp Egelshoek zijn het wachten op de herinrichting van hun mini-dorp aan de rand van Hilversum beu. Hoewel de nieuwe inrichting met 54 plaatsen op het bestaande terrein inclusief de oude sloopplaatsen op papier al jaren rond is, lijkt de uitvoering te stokken. Slechts vijf bewoners hebben inmiddels een nieuwe plek. Het terrein bij het vliegveld maakt, zeker in dit jaargetijde, een treurige indruk. Nieuwe straten zijn niet afgemaakt, braakliggende grond lijkt nog niet bouwrijp en er wordt slechts mondjesmaat gewerkt aan een nieuw hekwerk rondom het woonwagenkamp. "Alleen de vuilnisbak wordt een keer per veertien dagen opgehaald. Verder gebeurt hier niets", schampert een boze Leny Terpstra. De vrouw die er al ruim zestig jaar woont, noemt het een schande dat al sinds 2001 bekend is dat de Egelshoek mag blijven en dat de herinrichting maar niet vordert. Sinds voormalig wethouder Henny Borstlap in augustus 2004 de bodemsanering inleidde, is er volgens Terpstra nauwelijks iets gebeurd. "En dat terwijl het geld er was. Half Hilversum is in die tijd vernieuwd, maar hier heeft de gemeente geen nieuwe plek opgeleverd. Wat er wel staat, hebben bewoners zelf ingericht." Veel is dat niet. Slechts vijf plekken zijn vernieuwd. Tussen de hopen zand en grond staan op het voormalige sloopterrein (aan de kant van Loosdrecht waar het eerst gesaneerd is) witte woningen en nieuwe grijze schuren. In de straten die nog niet vernieuwd zijn, wordt de situatie steeds nijpender. Nieuwe wagens (het kamp mag groeien van 41 naar 54 plaatsen) zijn tussen de bestaande geschoven. Volgens Terpstra levert dat onveilige situaties op. "Maar ja, als je twintig bent wil je wel eens een keer je ouderlijk huis verlaten", verklaart zij. De nieuwe inrichting waarvan de tekening in de oude kantine aan de muur hangt, bestaat uit blokjes van vier, zes of acht standplaatsen. Elke plek meet vijftien bij twintig meter. Bewoners kunnen een plek kopen of huren. Zelfs een gewoon huis, chalet of prefab woning is mogelijk. Wel moet een bouwaanvraag gedaan worden, waarover ook de welstandscommissie zich moet buigen. Uit verslagen blijkt echter dat die route geen beletsel hoeft op te leveren. "Binnen de context van de locatie heeft de commissie geen overwegende bezwaren tegen het ontwerp", zo luidt een 'van de adviezen.
Dinsdag 16 januari 2007 23:30 Noodkreet bewoners Egelshoek
Hilversum - Bewoners van woonwagenkamp Egelshoek zijn het wachten op de herinrichting van hun mini-dorp aan de rand van Hilversum beu. Hoewel de nieuwe inrichting met 54 plaatsen op het bestaande terrein inclusief de oude sloopplaatsen op papier al jaren rond is, lijkt de uitvoering te stokken. Slechts vijf bewoners hebben inmiddels een nieuwe plek. Het terrein bij het vliegveld maakt, zeker in dit jaargetijde, een treurige indruk. Nieuwe straten zijn niet afgemaakt, braakliggende grond lijkt nog niet bouwrijp en er wordt slechts mondjesmaat gewerkt aan een nieuw hekwerk rondom het woonwagenkamp. "Alleen de vuilnisbak wordt een keer per veertien dagen opgehaald. Verder gebeurt hier niets", schampert een boze Leny Terpstra. De vrouw die er al ruim zestig jaar woont, noemt het een schande dat al sinds 2001 bekend is dat de Egelshoek mag blijven en dat de herinrichting maar niet vordert. Sinds voormalig wethouder Henny Borstlap in augustus 2004 de bodemsanering inleidde, is er volgens Terpstra nauwelijks iets gebeurd. "En dat terwijl het geld er was. Half Hilversum is in die tijd vernieuwd, maar hier heeft de gemeente geen nieuwe plek opgeleverd. Wat er wel staat, hebben bewoners zelf ingericht." Veel is dat niet. Slechts vijf plekken zijn vernieuwd. Tussen de hopen zand en grond staan op het voormalige sloopterrein (aan de kant van Loosdrecht waar het eerst gesaneerd is) witte woningen en nieuwe grijze schuren. In de straten die nog niet vernieuwd zijn, wordt de situatie steeds nijpender. Nieuwe wagens (het kamp mag groeien van 41 naar 54 plaatsen) zijn tussen de bestaande geschoven. Volgens Terpstra levert dat onveilige situaties op. "Maar ja, als je twintig bent wil je wel eens een keer je ouderlijk huis verlaten", verklaart zij. De nieuwe inrichting waarvan de tekening in de oude kantine aan de muur hangt, bestaat uit blokjes van vier, zes of acht standplaatsen. Elke plek meet vijftien bij twintig meter. Bewoners kunnen een plek kopen of huren. Zelfs een gewoon huis, chalet of prefab woning is mogelijk. Wel moet een bouwaanvraag

gedaan worden, waarover ook de welstandscommissie zich moet buigen. Uit verslagen blijkt echter dat die route geen beletsel hoeft op te leveren. "Binnen de context van de locatie heeft de commissie geen overwegende bezwaren tegen het ontwerp", zo luidt een 'van de adviezen.

Zaterdag 21 april 2007, Partij van de Arbeid Hammer zet versnelling in Egelshoek *(Hans Haselager)*

Wethouder Ben Hammer wil de herstructurering van woonwagencentrum de Egelshoek gaan versnellen. Deze herstructurering, die voorziet in sanering van de grond, maar ook het realiseren van nieuwe standplaatsen voor de bewoners wordt nu in 13 fasen uitgevoerd. Dit veroorzaakt te veel vertraging en daarom kiest wethouder Ben voor een versnelling in 4 fasen. Ik vind dat wethouder Ben Hammer heel veel lof verdient voor zijn aanpak op woonwagencentrum de Egelshoek. In relatieve stilte voert hij deze herstructurering uit. Een redelijk uniek project omdat, anders dan bij de meeste herinrichtingen van woonwagencentra, de herstructurering volledig plaats vindt op de bestaande locatie. Over het bestaande centrum is een nieuw herinrichtingsplan getekend (in 2001) waarbinnen bewoners vrijelijk een van de 54 toekomstige standplaatsen hebben mogen kiezen.

Oorspronkelijke plan te gecompliceerd

In eerste instantie wilde wethouder Ben iedere bewoner van het woonwagencentrum die zijn nieuwe plek gevonden had, meteen naar de definitieve plek verhuizen. Maar dit blijkt behoorlijk gecompliceerd, omdat er ook nog rekening gehouden moet worden met moeilijk te verplaatsen woonwagens, het huidige stratenpatroon, de bestaande kabel- en leidingentraces en de ligging van de vervuilde grond. Kortom dit werd een hele spaghetti aan besluitvorming en faseringen die de herstructurering ruim 5 jaar ging laten duren.

Lengte proces ingekort tot ca 3 jaar

Dit veel te trage tempo leidt tot onvrede bij de bewoners, maar ook bij de wethouder. Om zolang in de verbouwing te moeten gaan zitten, is geen wenkend perspectief. Het streven is nu om het proces naar 2,5 tot 3 jaar terug te brengen. Gevolg van deze beslissing is wel dat een aantal bewoners in plaats van 1 keer nu 2 keer moeten verhuizen op het centrum. Overigens ontvangen gedupeerden hiervoor een extra verhuisvergoeding.

Gemeente afhankelijk van medewerking bewoners

Er zit nog wel een keerzijde aan de medaille. De gemeente is enorm afhankelijk van de medewerking van de individuele bewoners. Hiervoor is al vele malen een brief gestuurd en gesprekken gevoerd met de uitdrukkelijke boodschap om medewerking te geven aan het proces. Ook is wethouder Ben al vele malen op het woonwagencentrum geweest om steun te zoeken bij alle bewoners. Maar, indien een enkele bewoner toch niet wil meewerken, dan zal Ben steviger moeten gaan optreden, omdat het proces hiermee onnodig wordt opgehouden.

Hoop voor de toekomst

Ik hoop echter dat Ben de herstructurering kan voortzetten zoals hij het de afgelopen jaren heeft uitgevoerd, in goed overleg met de bewoners en in alle rust waarmee hij tot nu toe het centrum heeft willen opknappen. Want, de Egelshoek heeft vele roerige jaren gekend en het zou toch redelijk uniek zijn als er over drie jaar een mooi, gesaneerd centrum staat met iedereen op een nieuwe plek, met velen in een nieuwe woning!

Reacties op het artikel van Hans Haseleger :

1. Hoe durft de betrokken wethouder nog achter deze woorden te staan de bewoners van de egelshoek hebben het vertrouwen in hem en zijn project leider v/d waal opgezegd omdat deze twee heren een arrogantie ten toon spreiden die zijn weerga niet kent en de bewoners totaal niet serieus nemen niet voor niks is al op div.vergaderingen het ongenoegen over het totale project geuit, mvg hannes gerrits een bewoner van de Egelshoek

2. Hoop op de toekomst met die woorden begint het laatste artikel met de ontwikkelingen van de laatste dagen en opstelling van B en W is er niet veel hoop op een goede toekomst Als de bestuursdwang doorgaat en zoals het er nu uitziet gaat het door,dan hoeft Hammer niet meer te rekenen op medewerking van het overgrote deel van de bewoners dat zullen dan meer dan 25

rechtzaken worden Ik zou zeggen een prettige wedstrijd, hannes gerrits

Donderdag 24 mei 2007 Brief van Tom de Booij aan alle bewoners van het woonwagencentrum Egelshoek.

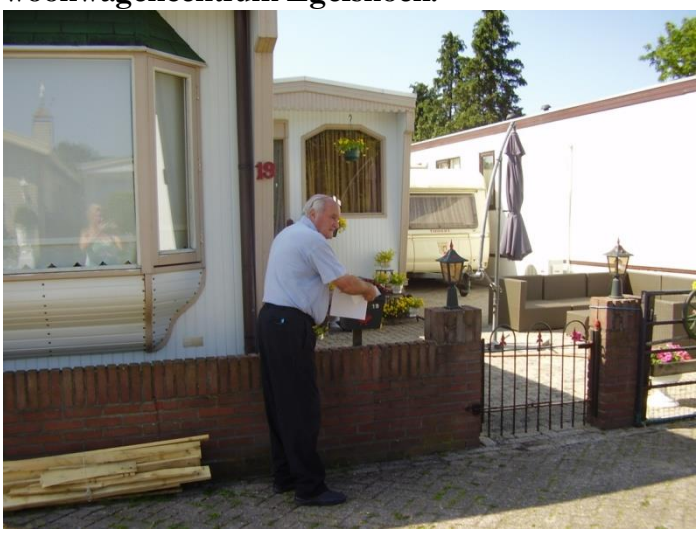

Tom de Booij verspreidt zijn vertrouwelijke brief in de brievenbus van een bewoner van de Egelshoek.

VERTROUWELIJK
Beste bewoners van de Egelshoek,
Onderwerp: Renovatie Egelshoek
Beste bewoners van de Egelshoek, In februari 1996 zag ik een oproep in de Woonbode van de bewoonster Leny Terpstra van het woonwagencentrum de Egelshoek, waarin hulp werd gevraagd om te voorkomen dat de Egelhoek zou worden opgeheven. Ik ben toen vrijwel meteen daarna naar het woonwagencentrum gegaan, waar ik aantrof Leny Terpstra, Hiele Gerrits, Ellen Janssen. Ik heb toen mijn hulp aangeboden en tevens een plan voorgelegd wat ik zou gaan doen om te zorgen, dat het centrum kon blijven bestaan. Er volgden vele vergaderingen met de bewoners en werd geprobeerd op legale wijze de gemeente Hilversum er van te overtuigen, dat het centrum behouden moest blijven. Inmiddels was er hulp gekomen van de Vliegende Egels, die tevens een nieuwsbrief verzorgde waar uitvoering melding gemaakt werd van illegale acties, die door de gemeente Hilversum niet bepaald in dank werden afgenomen. Na vele jaren van verwoede strijd heeft de gemeente Hilversum de handdoek in de ring gegooid en in januari 2001 de bewoners de verzekering gegeven, dat het centrum mocht blijven en zelfs gerenoveerd zou worden. Op 18 augustus 2004 laat de wethouder Hennie Borstlap.de eerste hap vervuilde grond door de lucht zweven. Binnen een jaar zou de renovatie klaar zijn. Ik werd enkele dagen geleden door Leny Terpstra gebeld om te vragen of ik er niets aan kon doen, dat er schot zou komen in de renovatie, want het is nu bijna 3 jaar dat de renovatie begon. Gewapend met een fototoestel ben ik naar de Egelshoek gesneld en heb onder leiding van Leny Terpstra een aantal foto's gemaakt. Ongelofelijk wat ik daar aantrof. Meer dan elf jaar zijn verstreken, toen Leny Terpstra in de Woonbode om hulp vroeg om het centrum te behouden. Het sneed door mijn ziel om te zien wat de gemeente Hilversum nu voor puinzooi er van heeft gemaakt. Reden waarom ik aan jullie zou willen adviseren om in actie te komen. Net zoals in 1996 moeten jullie mij toestemming geven om als jullie belangenbehartiger op te treden. Leny Terpstra zal nagaan of de bewoners het zinvol vinden om met mij weer in zee te gaan. De Vliegende Egels hebben mij toegezegd om mij bij de eventuele komende acties te hulp te komen. Mijn plan zou zijn om die mensen te 'benaderen', die in de jaren negentig van de vorige eeuw verantwoordelijk zijn geweest voor de plannen van deconcentratie (lees deportatie) van het woonwagencentrum. Zij zullen hierdoor onaangenaam verrast worden en met alle macht proberen om niet langer in de vuurlinie te blijven door de huidige bestuurders van de gemeente Hilversum dringend te vragen om spoed te zetten met de renovatie. Mocht dit niet lukken, dan heb ik nog andere pijlen om mijn boog om er voor

te zorgen dat binnen de korst mogelijke tijd de renovatie voltooid zal zijn. Aan deze onmenselijke toestanden moet zo spoedig mogelijk een einde komen!!! Om nog eens te zien wat er sinds 1963 allemaal is gebeurd op de Egelshoek, heb ik een dossier aangelegd wat ik bij Leny Terpstra achter laat. Het is schokkend om te zien en te lezen hoe de gemeente Hilversum in al die tijd - meer dan veertig jaren - jullie hebben bedrogen, misleid etc. etc. Woorden schieten daarbij te kort. Hopelijk zien jullie wat in mijn voorstel. Met de beste wensen Tom de Booij, burger uit Baarn

Hier volgen een serie foto's die een beeld geven van de staat waarin de renovatie van het woonwagenkamp Egelshoek zich bevindt in mei 2007, bijna 3 jaar na het startpunt van de renovatie augustus 2004

Dinsdag 5 juni 2007 Brief van Tom de Booij aan alle Raadsleden van de Gemeente Hilversum,

Onderwerp: Bodemsanering en herstructurering woonwagencentrum De Egelshoek 2002-2007
Geachte college,
Hierbij heb ik de eer het volgende onder Uwe aandacht te brengen. In 1996 heb ik als belangenbehartiger van de bewoners van het woonwagencentrum De Egelshoek in Hilversum medegewerkt, dat het centrum niet werd opgeheven, zoals oorspronkelijk wel de bedoeling was. Immers 11 gemeenten *) van de Gooi- en Vechtstreek hadden in 1995 besloten het centrum op te heffen. In januari 2001 heeft de Provincie Noord Holland op verzoek van de gemeente Hilversum besloten, dat De Egelshoek niet hoefde opgesplitst te worden in kleine centra. Indien het centrum De Egelshoek volgens de originele plannen zou worden opgeheven, zouden de 11 gemeenten moeten zorg dragen voor nieuwe standplaatsen voor de bewoners van De Egelshoek. Nu het centrum mocht blijven bestaan, hebben ze hun verplichting tot het maken van standplaatsen afgekocht. In een brief van de wethouder mevrouw Henny Borstlap dd. 1 juli 2002 aan de gemeenteraden van de genoemde 11 gemeenten is vastgelegd, dat de 10 gemeenten een afkoopsom zouden betalen aan de gemeente Hilversum voor het voldoen van de taakstelling van de bodemsanering en het uitvoeren van de herstructurering van het woonwagencentrum De Egelshoek. In totaal hebben de 11 gemeenten hiervoor een bedrag van ruim 5 miljoen euro gereserveerd. Tevens werd bepaald, dat de gemeente Hilversum geen aanspraak kon maken bij de 10 gemeenten voor eventuele hoger uitvallende kosten.18 augustus 2004 heeft de wethouder Henny Borstlap de eerste hap vervuilde grond door de lucht laten zweven en werd met de bodemsanering en herstructurering begonnen. De bewoners werd de garantie gegeven, dat de klus binnen een jaar geklaard zou worden. Nu bijna 3 jaar later – tijdens een bezoek aan De Egelshoek – heb ik met eigen ogen kunnen aanschouwen hoe de herstructurering er voor staat. Tot mijn stomme verbazing zag ik overal hopen zand liggen. Het enige wat in al die jaren is gebeurd, dat de leidingen voor gas, water en elektriciteit onder de grond zijn aangebracht en 4 woonwagens zijn op hun nieuwe plek op het oude autosloopterrein gekomen. De fundering voor hun wagens – betonblokken- zijn door de gemeente Hilversum aangebracht. De verhuizing van de 4 wagens hebben de bewoners zelf ter hand genomen. De werkzaamheden liggen nu al ruim anderhalf jaar stil. De bewoners en de gemeente Hilversum geven elkaar over en weer de schuld van de vertraging. In het Landelijk Woonwagennieuws Het Wiel, 19e jg. nummer 3 –2007 staat op pagina 13 o.m.
Een bewoner: " Het is een grote bende hier. Een heleboel braakliggende bergen zand dat overal heen stuift, gaten in de straat, wegen half afgemaakt, er zit totaal geen schok in de zaak". De gemeentelijke projectleider Ben van der Waal erkent dat de herinrichting traag verloopt. Maar dit geheel en alleen aan de gemeente toe schrijven gaat wat hem een stap betreft te ver.
Kortom: impasse! Hoe nu verder is de hamvraag? Ik meen dat het antwoord van U, als raadslid van de gemeente Hilversum moet komen
Ik zou derhalve aan U een zevental vragen willen stellen:
1. Wat is de reden van de vertraging? En hoe lang gaat het nog duren?
2. Hebt U als Raad in al die vijf jaren Uw controlerende functie in deze zaak goed uitgevoerd?
3. Hebt U de verantwoordelijke wethouder Ben Hammer en zijn ambtenaren genoeg rugdekking gegeven?
4. Wat hebben alle door U aangestelde ambtenaren in al die tijd gedaan?
5. Hoeveel geld is er nog over van de ruim 5 miljoen euro voor het afmaken van de bodemsanering en herstructurering? Immers door het verlopen van 5 jaren is alles veel duurder geworden.
6. Wat is de hoogte van de rente van het bedrag, dat sinds 2002 op de rekening van de gemeente Hilversum in de kas is gestort. Komt deze rente ten goede aan de herinrichting?
7. Hebt U wel eens een kijkje genomen op het woonwagencentrum De Egelshoek?
Om u een indruk te geven van het wel en wee, dat de bewoners in de afgelopen tijd van zestig jaar hebben meegemaakt, zend ik U in een bijlage de beknopte samenvatting van de periode 1947 - 2007. Ik meen er goed aan te doen om een afschrift van deze brief te doen toekomen aan de

zittende raadsleden van de betrokken 10 gemeenten, als ook aan de raadsleden van 11 gemeenten, die in 1995 en 1996 mede verantwoordelijk waren voor het besluit in 1995, dat het centrum De Egelshoek moest worden opgeheven als het latere besluit begin 2001, dat het centrum mocht blijven bestaan. Eveneens zend ik een afschrift aan Uw wethouder Ben Hammer en de projectleider Ben van der Waal.
Inmiddels, verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting, w.g. Tom de Booij
In het jaar 1996, gemachtigde en belangenbehartiger van de bewoners van het woonwagencentrum De Egelshoek, nu een verontruste burger uit Baarn.
*) 's-Graveland, Nederhorst den Berg en Loosdrecht (samengevoegd als gemeente Wijde Meren), Huizen, Laren, Blaricum, Naarden, Bussum, Muiden, Weesp, Hilversum.
Bijlage: Geschiedenis van De Egelshoek 1947-2007.
C.C.
1. Aan de raadsleden van de 11 gemeenten van de Gooi- en Vechtstreek in de jaren 1995-1996
2. Aan de raadsleden van de 10 gemeenten van de Gooi en Vechtstreek anno 2007
3. Aan de wethouder Ben Hammer van de gemeente Hilversum
4. Aan de projectleider Ben van der Waal van het woonwagencentrum De Egelshoek
Op mijn website egoproject.nl/woonwagenbeleid kunt U nadere informatie vinden over het woonwagenbeleid van de overheid van de laatste 150 jaren.

Woensdag 18 juli 2007 Brief van Tom de Booij aan alle Raadsleden van de Gemeente Hilversum.

Onderwerp: Bodemsanering en herstructurering woonwagencentrum De Egelshoek 2002-2007
Geacht College,
Hierbij heb ik de eer het volgende onder Uwe aandacht te brengen. 5 juni jl. heb ik U een brief gezonden als belangenbehartiger van de bewoners van het woonwagencentrum De Egelshoek in Hilversum. Inmiddels heb ik van Uw wethouder de heer B. Hammer mogen vernemen, dat de Raad van Hilversum aan het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Hilversum de opdracht heeft gegeven om de door mij in mijn bovengenoemde brief van 5 juni jl. gestelde zeven vragen te beantwoorden. Op advies van mijn juridische adviseur de heer Erik van der Maal heb ik mijn oorspronkelijke 7 vragen in mijn brief van 5 juni jl. uitgebreid. Reden waarom ik U als Raad van Hilversum zou willen verzoeken ook deze vragen (zie bijlage) te willen beantwoorden. Het is van het grootste belang, gezien de verstoorde verhoudingen tussen de woonwagenbewoners van de Egelshoek en de gemeente Hilversum, dat er meer klaarheid komt over de gang van zaken rond de bodemsanering en herstructurering van de Egelshoek, zowel wat betreft het verleden als de toekomst. Ik geef U de verzekering, dat ik alles wat in mijn vermogen ligt te bewerkstelligen, dat er weer een basis van gezond overleg zal komen tussen de woonwagenbewoners van de Egelshoek en de gemeente Hilversum.
Inmiddels, verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting, w.g Dr Tom de Booij
Cc.
1. Aan de raadsleden van de 8 gemeenten van de Gooi en Vechtstreek, tw. Blaricum, Bussum, Huizen, Laren, Muiden, Naarden, Weesp, Wijde Meren
2. Aan het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Hilversum
Bijlage VRAGENLIJST.
1. Is het bedrag van 5 miljoen euro dat de 10 omliggende gemeenten, volgens afspraak van 1 juli 2002, als afkoopsom aan Hilversum zouden betalen daadwerkelijk overgemaakt?
2. Zo ja, op welke data, onder vermelding van welke titel, met welke omschrijving, op welke bankrekening?
3. Is dit geld, na ontvangst, op een aparte rekening gestort als zijnde "geoormerkt" en bestemd voor "bodemsanering en herstructurering Egelshoek"?
4. Of is dit geld in de algemene middelen van de gemeente Hilversum gevloeid?
5. Hoe ziet de begroting er uit die is gemaakt op basis van de bodemsanerings- en herstructureringsplannen en het daarvoor beschikbaar gestelde bedrag ?

6. Op welke wijze is er in die begroting een onderverdeling gemaakt van de uit te voeren werkzaamheden met bijbehorend kostenplaatje en tijdschema?
7. Hoe ziet het tijdplan er uit voor het geheel van de uit te voeren werkzaamheden? (dit in het kader van de garantie aan de bewoners dat de klus binnen een jaar geklaard zou worden).
8. Welke (deel)werkzaamheden zijn inmiddels afgerond, en welke bedragen waren hiermee gemoeid? Graag een specificatie van de concrete werkzaamheden, de betrokken aannemers, en de in rekening gebrachte kosten.
9. Welke geplande werkzaamheden zijn nog niet afgerond, en wat is de concrete reden van de vertraging?
10. Wat is uw inschatting van de tijd en de kosten die er nog gemoeid zijn met de resterende werkzaamheden?
11. Is de gemeente Hilversum bereid om met de bewoners van de Egelshoek te onderhandelen over een schadevergoeding voor de overlast als gevolg van het niet binnen de geplande periode gereedkomen van de werkzaamheden?
12. Op welke wijze legt de gemeente Hilversum verantwoording af over de besteding van het geoormerkte geld?
13. In aansluiting op de vorige vraag: is deze financiële verantwoording openbaar, en zo ja, op welke wijze kunnen de bewoners van de Egelshoek over deze gegevens beschikken?
14. Op welke wijze heeft, in het kader van de controle op de voortgang van het project, er in het recente verleden overleg plaatsgevonden tussen de vier betrokken partijen: de gemeenteraad, de verantwoordelijke wethouder, de door de gemeente hiervoor aangestelde ambtenaren, en de meest-direct betrokkenen: de bewoners van de Egelshoek? En is er verslag gemaakt van deze overlegsituaties?
15. Op welke wijze geschiedt thans het overleg tussen de vier betrokken partijen?
16. Is de gemeente Hilversum, i.c. de verantwoordelijke wethouder en ambtenaren, bereid en in staat om bovengenoemd overleg op een doelmatiger (en) voor de direct betrokkenen: de bewoners, aanvaardbare) wijze te structureren?
17. Is de gemeente Hilversum bereid om bij dit overleg een door de bewoners voorgedragen vertrouwenspersoon een bemiddelende en faciliterende rol te laten spelen?
18. Is het geld dat nog niet is uitgegeven belegd op een inflatievolgende wijze? (Immers: naar gelang er meer jaren verstrijken zal alles duurder worden).
19. Wordt het rendement van het aldus belegde geld opgeteld bij het beginbedrag, en zo nee: waarom niet?
20. Is de gemeente Hilversum, i.c. de gemeenteraad, de verantwoordelijke wethouder, en de voor dit onderwerp verantwoordelijke ambtenaren, bereid om alles in het werk te stellen om op zo kort mogelijke termijn een voor de bewoners van de Egelshoek acceptabele oplossing van de gerezen problemen te vinden?

Juli 2007 Nr. 11 Zomernieuwsbrief Herstructurering Egelshoek van de gemeente Hilversum

Beste bewoners van woonwagencentrum De Egelshoek, Ook tijdens de zomermaanden werkt de gemeente Hilversum door aan de herinrichten van woonwagen centrum De Egelshoek. Voor u ligt een nieuwsbrief met daarin kort de stand van zaken en de planning voor de komende maanden.

Weet u nog? In april maakte de gemeente bekend dat de herstructurering vanaf nu anders zal gaan verlopen. Het terrein van woonwagencentrum De Egelshoek hebben we voor de herstructurering ingedeeld in vier fasen, veel minder dat eerder het geval was. Dit betekent dat vier gebieden omstebeurt leeg gehaald, opgeknapt en ingevuld worden. Groot voordeel is dat de verschillende fasen duidelijk zijn en de activiteiten beter gepland kunnen worden. Dat maakt het geheel sneller uitvoerbaar. Het middenterrein moet rond de zomer van 2008 gereed zijn. Dit is haalbaar als het in goed overleg en samenwerking met de bewoners gaat.

De stand van zaken: Een aantal bewegingen in het project loopt parallel. Op dit moment

hebben de verplaatsingen van bewoners naar fase 1 en de bewoners die twee keer moeten verplaatsen uit fase 2 onze aandacht. De verplaatsingen naar de standplaatsen van fase 1 gaat, door allerlei omstandigheden, erg langzaam. De bewoners die volgens ons te weinig inzet tonen, worden binnenkort benaderd. Deze benadering zal anders, strenger, zijn dan in het verleden is gebeurd. Ook het nieuwe kantoor van Ellen Jansen, dat eigendom is van de gemeente Hilversum en geplaatst wordt op een standplaats te ook eigendom is van de gemeente, zal binnenkort geplaatst worden. Met de bewoners uit fase 2 die op een tijdelijke standplaats gezet moeten worden, vinden gesprekken plaats. Hierin worden de situatie en de randvoorwaarden van zowel de gemeente als de bewoner besproken. Iedere bewoner die twee keer moet verplaatsen krijgt dezelfde voorwaarden en tegemoetkomingen. Hierop worden geen uitzonderingen gemaakt.
Schadeloosstelling: Regelmatig wordt gevraagd of de schadeloosstellingen niet hoger moeten omdat het al weer een paar jaar geleden is dat de hoogte hiervan is vastgesteld. Reeds in 2006 heeft het College van Burgemeester en Wethouders heeft hierover een besluit genomen, en er is geen aanleiding gezien om dit besluit te herzien. Het besluit luidde: *De schadeloosstellingen worden niet opgehoogd. Bewoners die nog niet naar hun nieuwe standplaats zijn Verhuisd hoeven géén stageld te betalen. Dit biedt voldoende compensatie voor de prijsstijgingen.*
Schoonmaakbeurt Zoals eerder aangekondigd door wethouder Ben Hammer zullen we deze zomer een grote schoonmaakbeurt organiseren op woonwagencentrum De Egelshoek. De exacte datum hoort u later.
Wij hebben de laatste tijd opnieuw diverse kritiek gehoord over het gebruik van de openbare ruimte op woonwagencentrum De Egelshoek. Daarom willen wij u er allen op wijzen dat de gemeente Hilversum een Servicemeldpunt heeft. Hier kunt u allerlei klachten over uw leefomgeving melden, ook anoniem. U kunt uw klacht op verschillende manieren melden. Op telefoonnummer 035 - 629 2345. Per e-mail viaservicemeldpunt@hilversum.nL " Of op de website www.hilversum.nl. kies loket, kies meldingen, klachten en bezwaren, kies servicemeldpunt en klik in de rechterbalk op het scherm op Meldingsformulier Servicemeldpunt
Tot slot wensen alle medewerkers van het project Herstructurering Egelshoek een prettige zomer toe!
Dinsdag 16 oktober 2007 Brief van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Hilversum aan Dr Tom de Booij
Betreft Beantwoording vragen wwc De Egelshoek
Geachte Heer De Booij,
Middels dit schrijven beantwoorden wij uw vragen zoals gesteld in uw brief van 18 juli jongstleden.
Vraag 1 t/m 6 De vragen 1 t/m 6 gaan over bijdragen van omliggende gemeenten en de wijze waarop het project financieel wordt aangestuurd.
Antwoord Zoals voor de meeste grote ruimtelijke projecten, is er voor de herstructurering van de Egelshoek een grondexploitatie geopend. Deze grondexploitatie wordt jaarlijks geactualiseerd en ter vaststelling aan de gemeenteraad aangeboden. Omdat grondexploitaties veelal vertrouwelijke gegevens bevatten over grondtransacties en uitvoeringskosten, zijn ze niet openbaar. In 2002 heeft een aantal randgemeenten in totaal Euro 2,2 miljoen bijgedragen aan de exploitatie van de herstructurering. Ook het Rijk heeft een bijdrage geleverd, Euro 1,0 miljoen. Deze bijdragen zijn lang niet toereikend voor de gehele herstructurering. De gemeente Hilversum draagt Euro 2,1 miljoen bij om de exploitatie sluitend te maken. De bodemsanering van het voormalige sloopterrein en het bouwrijp maken van dit deel van het centrum zijn uitgevoerd. Daarnaast lopen allerlei voorbereidende werkzaamheden.
Vraag 7 Hoe ziet het tijdspad voor de nog uit te voeren werkzaamheden eruit?
Antwoord Zoals tijdens de laatste bewonersavond is toegelicht is ons streven begin 2008 het centrale deel van het woonwagencentrum (fase 2) te hebben ontruimd. Dit betekent dat eind van dit jaar alle bewoners die nu nog in deze fase staan weg moeten zijn. Met alle bewoners is daarover inmiddels overleg geweest. De eerste vier maanden van 2008 worden dan gebruikt om

dit gedeelte schoon te maken, te saneren en opnieuw in te richten. Medio 2008 zal dit deel dus weer geschikt zijn voor bewoning. Tegelijkertijd richten we ons verder op het inrichten van fase 1 en het voorbereiden van fase 3.
Vraag 8 Welke werkzaamheden zijn inmiddels afgerond en welke bedragen waren hiermee gemoeid?
Antwoord Het voormalige sloopterrein is gesaneerd en heringericht. Daarnaast zijn tal van werkzaamheden uitgevoerd om standplaatsen bouwrijp te maken, wagens in te meten, gesprekken te voeren met bewoners etc. Op specifieke bedragen per activiteit kunnen wij niet ingaan.
Vraag 9 Welke werkzaamheden zijn nog niet afgerond en wat is de reden van de vertraging?
Antwoord Zoals in de laatste nieuwsbrieven aan de bewoners al is toegelicht gaat de herstructurering veel langzamer dan gehoopt. Een aantal processen in het project loopt parallel. De verplaatsingen naar de standplaatsen van fase 1 gaat erg langzaam. De bewoners die volgens ons te weinig inzet tonen, zijn of worden benaderd. Ook het nieuwe kantoor van de opbouwwerkster zal binnenkort geplaatst worden.
Met de bewoners uit fase 2 die op een tijdelijke standplaats gezet gaan worden, vinden gesprekken plaats. Hierin worden de situatie en de randvoorwaarden van zowel de gemeente als de bewoner besproken. Iedere bewoner die twee keer moet verplaatsen krijgt dezelfde voorwaarden en tegemoetkomingen. Hierop worden geen uitzonderingen gemaakt.
Vraag 10 Wat is de inschatting van de tijd en kosten voor de resterende werkzaamheden?
Antwoord Als in het voorjaar van 2008 het centrale deel van het centrum gereed is, kunnen de wagens die naar dit deel gaan verhuizen. De plaatsen die dan vrij komen kunnen vervolgens weer gesaneerd en bouwrijp gemaakt worden, waarna er wagens uit een volgende fase naar toe kunnen worden geplaatst. Naar verwachting kan in 2008 fase 3 en in 2009 fase 4 worden afgerond. Omdat we erg afhankelijk zijn van de medewerking van individuele bewoners is een meer exacte planning niet te geven. Alle nog te verwachten kosten zijn opgenomen in de grondexploitatie.
Vraag 11 Is de gemeente bereid met de bewoners te onderhandelen over een schadevergoeding voor de overlast?
Antwoord Met de bewoners is enkele jaren geleden al afgesproken dat ze geen huur meer hoeven te betalen tot ze op hun nieuwe standplaats staan. Er zal géén aanvullende compensatie geboden worden.
Vraag 12 Op welke wijze legt Hilversum verantwoording af over de besteding van het geoormerkte geld, en is dit openbaar *(vraag* 13)?
Antwoord Zie beantwoording vragen 1 t/m *6*
Vraag 14 Op welke wijze heeft overleg plaatsgevonden over de voortgang?
Antwoord Elke 2 weken is er een projectgroep waar alle betrokken ambtenaren elkaar over het project spreken (binnen gekomen brieven en vragen, stand van zaken onderhandelingen met individuele bewoners, voortgang bouwaanvragen, ingekomen en uitgaande brieven, opdrachten aan externe partijen en aannemers etc.). Deze informatie wordt elke 2 weken met de verantwoordelijke portefeuillehouder besproken die beoordeelt welke zaken ter informatie of besluitvorming in het College van B& W dan wel in de Raadscommissie aan de orde moeten komen. Verder wordt de grondexploitatie Egelshoek jaarlijks geactualiseerd en ter besluitvorming aan de gemeenteraad voorgelegd. Met individuele bewoners worden verplaatsingen voorbereid en afspraken gemaakt over de inrichting van de standplaats, de wensen t.a.v. het voorzieningengebouw, de bouwvergunning etc. In aanvulling hierop worden er regelmatig nieuwsbrieven verspreid en indien nodig bewonersavonden gehouden.
Vraag 15 Op welke wijze geschiedt thans het overleg tussen betrokken partijen?
Antwoord Zie antwoord vraag 14.
Vraag 16 Zijn de verantwoordelijke wethouder en ambtenaren bereid om het overleg op een doelmatiger en voor bewoners aanvaardbare wijze te laten plaatsvinden?
Antwoord Suggesties hiertoe zijn altijd welkom

Vraag 17 Is de gemeente bereid om een door bewoners voorgedragen vertrouwenspersoon een bemiddelende en faciliterende rol te laten spelen?
Antwoord Ja, daartoe zijn we bereid.
Vraag 18 Is het geld wat nog niet is uitgegeven op een inflatievolgende wijze belegd?
Antwoord Bij grondexploitaties wordt gebruik gemaakt van een vaste rekenrente.
Vraag 19 Wordt het rendement van het aldus belegde geld opgeteld bij het beginbedrag?
Antwoord De rekenrente wordt in de grondexploitatie meegenomen.
Vraag 20 Is de gemeente bereid alles in het werk te stellen om voor de bewoners van de Egelshoek een acceptabele oplossing te vinden?
Antwoord Eerder dit jaar hebben wij besloten de herstructurering op een andere wijze aan te pakken. Het aantal fasen is teruggebracht van 14 naar 4 waardoor weliswaar een aantal bewoners 2 maal moet verhuizen, maar waardoor een flinke tijdswinst behaald kan worden. Aanvullende suggesties om het herstructureringsproces te versnellen zijn vanzelfsprekend welkom.

Burgemeester en wethouders van Hilversum,
de secretaris, de burgemeester,

J.H. van der Vegt. E.C. Bakker

.

Donderdag 25 oktober 2007 Brief van Klein Bewonersoverleg Egelshoek aan de Gemeenteraad van Hilversum
Geachte Dames en Heren, Wij hebben in geen vijf jaar rechtstreeks met u contact opgenomen. We dachten dat we in goed overleg met wethouder en projectleider de herstructurering van De Egelshoek tot een goed einde konden brengen. Op verzoek van mevrouw Borstlap hebben we in maart 2004 deze overleggroep gevormd. De bedoeling was dat we geregeld overleg zouden hebben met de wethouder en de projectleider over alles wat met de herstructurering te maken heeft. Wij zijn toch de praktijkmensen, wij wonen in een wagen en op een centrum. Die overleggen waren er tot november 2005. Vanaf die tijd hebben we geen vergadering meer gehad, ook al hebben we daar regelmatig dringend om gevraagd. Wel waren er twee grote vergaderingen voor alle bewoners, maar wij werden niet betrokken bij de voorbereiding. Dat geeft ons het gevoel dat wij niet serieus genomen worden en dat alles van bovenaf geregeld wordt. Dat roept veel weerstand op bij ons maar ook bij de andere bewoners.
Vanaf 2001 is de herstructurering (inrichting van 54 standplaatsen) al aan de gang. Eind 2003 hadden we samen met mevrouw Borstlap en de projectleider van toen alle belangrijke zaken geregeld voor de renovatie. De grootte van de vakken, de indeling van het centrum, de plaats waar iedereen kwam te staan, de hoogte van huur, de schadeloosstelling enz. Alles was duidelijk. Nu zijn we nog niet veel verder. Niet te geloven als je bedenkt dat in Hilversum een hele nieuwe wijk in een paar maanden uit de grond wordt gestampt. Waar we heel kwaad om zijn, is dat de gemeente in berichten naar buiten en in nieuwsbrieven zegt dat de vertragingen voor een groot deel aan ons liggen. Wij denken dat dit bewust wordt gedaan om onvrede te kweken en bewoners tegen elkaar uit te spelen. De vertraging zit vooral in de manier waarop de gemeente werkt: wisseling van wethouder, wisseling van projectleider, steeds andere en teveel mensen die zich met het proces bemoeien. Steeds andere plannen, veel onduidelijkheid en daardoor onzekerheid bij de bewoners.Volgens ons moet een persoon zich 4 dagen per week met de herstructurering bezig houden, die snel rechtstreeks contact heeft met de wethouder, beslisbevoegde is, knopen kan doorhakken maar ook met ons contact wil hebben.We hebben niks aan een projectleider die zich

nooit meer laat zien op De Egelshoek en alleen maar doorgeefluiken (zo noemen we al die tussenpersonen) op ons afstuurt. Daardoor is er vaak onduidelijkheid in de informatie en worden te veel fouten gemaakt. We hebben ook niks aan externe bureaus, die veel geld kosten en ook niet meehelpen om het voor de bewoners gemakkelijker te maken en zaken sneller af te werken.
Als overleggroep voor de bewoners van De Egelshoek hebben we concrete zaken, waarover we ook met de wethouder en projectleider hadden willen praten. We leggen ze nu aan u voor:

- In 2004 kregen we het aanbod om het nieuwe vak te kopen. Dat leek heel gemakkelijk. Nu weten we wel beter. Om de herstructurering niet langer te laten ophouden door bewoners, die wanhopig een hypotheek proberen af te sluiten, stellen we het volgende voor: Zet in het huurcontract voor bewoners, die nu niet kunnen kopen, dat ze nog vijf jaar recht op koop houden voor hetzelfde bedrag wat een standplaats nu kost.
- Alle bouwvergunningen worden tijdelijk verstrekt voor 5 jaar. Van de kant van de gemeente stelt men ons gerust. Na vijf jaar worden alle bouwvergunningen vanzelf definitief gemaakt door de gemeente. Daar hebben we helemaal geen vertrouwen in. Zeker niet nu we brieven lezen over verleende bouwvergunningen (zie bijlage). Bovendien wordt het bijna onmogelijk een hypotheek te krijgen. Banken haken af als ze zien dat er maar een tijdelijke vergunning is afgegeven. We willen hierover zekerheid voor alle bewoners.
- In de laatste nieuwsbrief werd de nieuwe planning tot mei 2008 bekend gemaakt. Het "binnenterrein" moet leeg voor 1 januari 2008. Zeven bewoners moeten tijdelijk naar een andere plek, een paar andere verhuizen naar hun definitieve standplaats. In die planning geloven we dus niet. Aan de grootste problemen in deze planning heeft de gemeente nog niets gedaan.
- De taxatie van De Egelshoek is belachelijk. Er is een totaalbedrag genoemd, dat door 54 gedeeld wordt. Dat zou dan het taxatiebedrag per standplaats zijn. Er is geen rekening gehouden met straten e.d. Ook vinden we het bedrag totaal niet reëel, niet beschreven zijn de voorzieningen in de buurt, verkoopbaarheid (het is een woonwagencentrum), geen vergelijking met andere grondstukken in dezelfde situatie. We willen een nieuwe reële duidelijke taxatie.
- De hoogte van de schadeloosstelling bij verhuizing, is vastgesteld in 2003. Dat bedrag is nooit bijgesteld. Er zou op zijn minst de jaarlijkse inflatiecorrectie op moeten worden toegepast. In Nieuwsbrief nr. 11 wordt gezegd dat de schadeloosstelling niet hoeft worden opgehoogd, omdat we geen stageld meer hoeven te betalen. Dat zou voldoende compensatie zijn. Dat heeft mevrouw Borstlap nooit als argument gegeven bij het stopzetten van inning stageld. De reden was dat er geen onderhoud en schoonmaak meer gepleegd werd op De Egelshoek en het centrum er toen al uitzag als een onbewoonbaar verklaarde wijk. De verwachting was toen ook dat het project binnen enkele jaren klaar zou zijn. De gemeente heeft dus heel veel geld gespaard in onze wijk.
- De wettelijke verhuiskostenvergoeding is euro 5000,- De bewoners die een lager bedrag uitgekeerd krijgen (schadeloosstelling) moeten dat aangevuld krijgen tot euro 5000,-.
- Een aantal bewoners vallen onder de groep "starters". Het zijn bewoners die allang geen starter meer zijn. Een woont b.v. al 15 jaar op een eigen plek op De Egelshoek, anderen al zeker 10 jaar. Deze groep is de dupe van de lange duur van de renovatie. Wij vinden dat zij dezelfde rechten moeten krijgen als de bewoners met een artikel 10 ontheffing.
- Er blijft te veel onduidelijkheid over het bouwen van een huis. Aanvragen voor bouwvergunningen blijven maanden liggen. Bewoners die er zelf achteraan gaan, krijgen geen antwoord en kunnen daardoor niet verder. Dat houdt de renovatie ook weer op.
- De renovatie duurt veel langer dan verwacht. De Weg op de Egelshoek langs het centrum wordt steeds slechter en er wordt ook veel te hard gereden. Wij willen dat er nu

verkeersdrempels aangelegd worden, zeker in verband met de veiligheid van onze kinderen.

We hebben geen vertrouwen meer in wethouder Hammer. Vol trots vertelt hij dat hij in heel korte tijd een nieuwe wijk in Hilversum uit de grond gestampt heeft. Laat hem dat ook maar eens doen op De Egelshoek. Wij hebben hem na de vergadering in april, niet meer gezien, ondanks zijn belofte voor de zomervakantie te komen meewerken aan een schoonmaakactie op De Egelshoek. Begin met een goed overleg met ons in plaats van te dreigen met rechtszaken en strenge nieuwsbrieven. We gaan er van uit dat deze brief in de commissie behandeld wordt, zodat we ook nog eens mondeling onze mening kunnen toelichten.
Hoogachtend, Namens het Klein Bewoners Overleg Egelshoek

We hebben geen vertrouwen meer in wethouder Hammer. Vol trots vertelt hij dat hij in heel korte tijd een nieuwe wijk in Hilversum uit de grond gestampt heeft. Laat hem dat ook maar eens doen op De Egelshoek. Wij hebben hem na de vergadering in april, niet meer gezien, ondanks zijn belofte voor de zomervakantie te komen meewerken aan een schoonmaakactie op De Egelshoek. Begin met een goed overleg met ons in plaats van te dreigen met rechtszaken en strenge nieuwsbrieven. We gaan er van uit dat deze brief in de commissie behandeld wordt, zodat we ook nog eens mondeling onze mening kunnen toelichten.
Hoogachtend, Namens het Klein Bewoners Overleg Egelshoek

Dinsdag 30 oktober Artikel in Gooi- en Eemlander : 'Ze hebben een verschutting opgelopen' Kritiek op omvang inzet politie Egelshoek. *(Hans Hoogenboom)*

Inval van politie in het woonwagenkamp de Egelshoek

"Dit is niet normaal, toch? Ergens anders komen ze met vier man, hier met honderd. Belachelijk, absurd! Dit is het allernetste kamp van Nederland. Maar ik denk wel dat ik weet wat erachter zit. We werken niet voldoende mee met de vernieuwing van het kamp, dat is het." Lenie Terpstra, die in het verleden vaak als woordvoerster van de Egelshoek-bewoners optrad, is behoorlijk pissig over de -politie-inval van vanmorgen (maandag) en dat wil ze de pers laten weten. Die mag het terrein niet op, want dat is door de politie voor alle niet-bewoners tot gesloten gebied verklaard. Lenie spuwt haar gal daarom bij de ingang van het woonwagenkamp aan de Weg op de Egelshoek. Tien meter verder staan enkele tientallen geel geheste agenten van het korps Gooi en Vechtstreek zwijgend toe te kijken, de pet op en het pistool op de heup. Ze wachten op collega's die nog op het kamp zijn en op de touringcar, die hen allen af zal voeren. Ondanks de boosheid van sommige Egelshoekbewoners, die het machtsvertoon schromelijk overdreven en zelfs vooroordeelbevestigend vinden, wordt de sfeer geen moment dreigend. De boosheid uit zich in wat cynische opmerkingen en gelach.

'Superbeleefd'

Sinds half negen zijn politie, mannen van het wietopruimbedrijf Seon en techneuten van de NUON bezig. Volgens politie-voorlichter Jeroen Klompenhouwer wordt gepoogd om de op Egelshoek aanwezige bewoners zoveel mogelijk te informeren over het hoe en wat van de actie. "Er lopen wijkagenten rond om uitleg te geven en we delen flyers uit." Bewoners willen wel kwijt dat de politie zich keurig en 'superbeleefd' gedraagt, maar de massaliteit van de actie stuit hun tegen de borst. Bovendien, wat kunnen ze helemaal gevonden hebben? "Ik had twee wietplantjes voor de deur, die wilden ze hebben", zegt een bewoonster. "Ik moest er een officiële afstandsverklaring voor tekenen." Lenie Terpstra meent te weten dat de politie een verschutting heeft opgelopen. "En bedenk eens wat dit allemaal kost. Dat geld hadden ze beter in ons kamp kunnen steken." De groep politiemannen en vrouwen komt in beweging wanneer een witte touringcar van De Jong Intra Tours op de smalle weg arriveert. De agenten gaat aan boord. "Veel plezier in de Efteling!", roept een gezette-bewoner hen na.

Zondag 11 november 2007 Brief van Tom de Booij aan de Raadsleden van de Gemeente Hilversum

Onderwerp: Bodemsanering en herstructurering woonwagencentrum De Egelshoek 2002-2007
Geachte Raadsleden, 18 Juli 2007 schreef ik U een brief over de problematiek rond het woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum, met een bijlage met een 20 tal vragen. 1 november jl kreeg ik antwoord op deze brief van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Hilversum in een brief dd. 16 oktober 2007. Dit heeft mij enigszins verbaasd, want in deze brief wordt geen melding gemaakt, dat B. en W. kennelijk de opdracht van Uw Raad heeft gekregen om mij op mijn gestelde vragen in de brief van 18 juli te antwoorden. In de genoemde brief van B. en W. wordt ook geen melding gemaakt, dat aan U een afschrift is toegezonden. Het moge misschien erg formalistisch klinken, maar de gang van zaken strookt mijns inziens niet met het in ons land gehanteerde principe van de Trias Politica. Ik stuur een brief aan de wetgevende macht en krijg een antwoord van de uitvoerende macht. De antwoorden op mijn vragen in de brief van B. en W. roept een deel van de antwoorden weer nieuwe vragen bij mij op. Ik ben ervan overtuigd, dat u bereid en in staat zult zijn om deze nieuwe vragen, die hieronder volgen, te beantwoorden.
De reactie van B. en W. op de vragen 1 t/m 6 is dat de voor de herstructurering van de Egelshoek geopende Grondexploitatie niet openbaar is. Omdat dit onderwerp toch wel een essentieel onderdeel is van de hele problematiek, verzoek ik u hierbij om inzage van de voor de Grondexploitatie relevante stukken.
Vraag 7.Is er een verslag gemaakt van hetgeen is afgesproken op de laatste bewonersavonden? Op welke datum is de volgende bewonersavond? Is deze bewonersavond openbaar? Welke punten zijn geagendeerd, en hoe kunnen de bewoners nog aanvullende agendapunten inbrengen? Hoe vindt de verslaglegging plaats?
Vraag 8. B. en W. schrijven, dat zij niet kunnen ingaan op specifieke bedragen per activiteit. Ik vraag u nu: waarom niet?
Vraag 9. B. en W. schrijven dat er bewoners zijn "die te weinig inzet tonen". Waaruit blijkt dat, en hoe zou de inzet van de bewoners volgens u gestimuleerd kunnen worden? B. en W. refereren naar de opbouwwerkster. Omdat daarover nogal veel klachten zijn, verdient het m.i. aanbeveling om aan de bewoners van de Egelshoek meer duidelijkheid te verschaffen over haar aanstelling, functie-omschrijving, werkwijze, taken, bevoegdheden, mogelijkheden (i.c.: wat kan ze wél en wat kan ze per definitie níet doen voor de bewoners?) bereikbaarheid, enz. Bestaat er een voor de bewoners toegankelijke en eenvoudige klachtenprocedure m.b.t. het functioneren van de opbouwwerkster? Zo ja, kunt u mij een exemplaar doen toekomen van het klachtenreglement en de klachtenprocedure? Zo niet, bent u bereid om hierover in samenspraak met de bewoners een oplossing te vinden?
Vraag 10.B. en W. delen mede dat "naar verwachting" fase 3 en fase 4 in resp. 2008 en 2009 zullen worden afgerond is weinig concreet.
Een meer exacte planning kunnen zij niet geven omdat zij "erg afhankelijk zijn van de

medewerking van individuele bewoners". Is dit volgens u duidelijk genoeg aan de bewoners gemaakt? En hoe zou volgens u (en volgens de bewoners) die individuele medewerking gestimuleerd kunnen worden? Bent u bereid om over dit punt een apart overleg te hebben met de bewoners en/of hun vertegenwoordigers?
Vraag 11.B. en W. stellen dat de bewoners geen huur hoeven te betalen tot ze op hun nieuwe standplaats staan. Kunt u mij een kopie doen toekomen met de tekst van de huidige huurovereenkomst? En hoe zal de huurbescherming en de huurprijsbescherming van de bewoners in de toekomst geregeld zijn? En waarom sluiten B. en W. aanvullende compensatie voor de toch niet geringe overlast bij voorbaat uit?
Vraag 14. Graag zou ik de volgende informatie van u vernemen over de Projectgroep:Wie zijn de deelnemers? Wat is de officiële status van de Projectgroep? Door wie is de Projectgroep ingesteld? Hoe luiden de taakopdracht, de werkwijze, en de bevoegdheden van de Projectgroep? Hoe vindt de verslaglegging plaats? Wie is de aanspreekbare persoon i.c. woordvoerder van deze Projectgroep? Hoe zijn de inspraakmogelijkheden voor de bewoners t.a.v. het functioneren van de Projectgroep geregeld? Hoe vindt de vertegenwoordiging van de bewoners in deze Projectgroep plaats?
Vraag 15.Indien u inderdaad serieus met ingebrachte suggesties rekening zult houden, ben ik gaarne bereid om (in overleg met de bewoners) constructieve suggesties aan te leveren om het overleg op een doelmatiger en aanvaardbaarder wijze te laten plaatsvinden.
Vraag 16.Het verheugt mij dat B. en W. bereid zijn om een door de bewoners voorgedragen vertrouwenspersoon in staat te stellen om een bemiddelende en faciliterende rol te spelen..
Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting Uw dw. Dr Tom de Booij
Cc. Aan het college van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Hilversum.

Behoud woonwagencentrum Escamplaan 2007
Persoonlijk verslag van de symbolische begrafenis van het woonwagencentrum Escamplaan 29 maart 2007
In een brief van de Vereniging Woonwagenbewoners Escamplaan worden woonwagenbewoners in Nederland opgeroepen om aanwezig te zijn op het Malieveld te Den Haag donderdag 29 maart 2007 om 11 uur om getuige te zijn van de symbolische begrafenis van het woonwagencentrum aan de Escamplaan.

Een blik in de toekomst: de doodskist met het ontzielde lichaam van de woonwagencultuur

Immers de gemeente Den Haag heeft in een raadsvergadering van Donderdag 1 juni 2006 besloten, dat de wethouder Norder door mag gaan met zijn misdadige plan het

woonwagencentrum aan de Escamplaan te liquideren. Dat slechts een enkele bewoner een standplaats krijgt en de rest maar moet zien hun vege lijf te redden. Er komt geen nieuw woonwagencentrum voor de bewoners, zoals hun is toegezegd door de toenmalige wethouder Mr. P.G.A Noordanus, voorganger van wethouder Norder, die dit heeft vastgelegd in een brochure met de veelzeggende titel: "Reizigers reizen niet meer".
De directe aanleiding voor deze actie is het nieuws, dat de gemeente Pijnacker-Nootdorp veertien woonwagenstandplaatsen gaat aanleggen, let wel op Haagse gemeente grond! De standplaatsen zijn niet bedoeld voor de woonwagenbewoners van de Escamplaan, die al jaren op een nieuwe standplaats wachten, maar voor zeven Nootdorps woonwagengezinnen en zeven gezinnen uit Rijswijk die in middels in rijtjes huizen wonen.
Ik hoorde van een bewoner van het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat van het bestaan van deze oproep. Het blijkt later toen ik raadsleden tijdens de optocht sprak, zoals Anne Mulder van de VVD , Ingrid Gyömorei van de SP en Joris Wijsmuller van de Haagse Stadspartij, dat zij niets wisten van deze oproep. Maar die het wel wisten blijkt zonneklaar, als ik om even voor elf op het Malieveld aankom. Overal politie, ME bussen, motoragenten, zelfs een groot waterkanon . Het hele Malieveld is afgegrendeld. De auto's met caravans mogen oprijden. Ik mag meerijden met vrienden van de Jan Hanlostraat, maar we mogen er pas op nadat de kofferbak is gecontroleerd op instrumenten, die gevaar zouden kunnen opleveren. Inmiddels zijn al een tiental wagens met caravans, behangen met spandoeken, gearriveerd. Vele bekenden begroet. Het is goed te mogen toeven als burger tussen deze woonwagenmensen. We horen dat een aantal wagens met caravans uit andere plaatsen door de politie zijn tegengehouden. (Uit de krant verneem ik later dat de snelwegen in heel Nederland het Korps Landelijke Politiedienst (KLPD) klaar heeft gestaan om in te grijpen als het mis zou gaan met demonstranten van elders). Na een uur zijn er rond dertig wagens aangekomen. Maar ze mogen zelfs niet met een wiel op het gras (lees kale grond) staan, want dat is eigendom van bosbeheer. De politie neemt nog een vlag in beslag, omdat daar een stok aan bevestigt is en dat dat weer gevaarlijk zou kunnen zijn. Inmiddels hebben de vrouwen in een kringetje op stoelen het gezellig gemaakt met koffie en broodjes.

De woonwagenvrouwen zorgen goed voor de inwendige mens

De mannen staan druk met elkaar te praten. De bestuursleden van de Vereniging van Woonwagenbewoners Escamplaan zijn druk met het opperhoofd van de politie aan het overleggen. Zij worden meegedeeld, dat elke wagen een boete krijgt omdat ze op verboden terrein staan. Vreemd want de politie zelf heeft de wagen keurig op het Malieveld geleid. De demonstratie zelf was niet aangevraagd, maar de Gemeente Den Haag heeft desondanks de demonstratie toegestaan. Het opperhoofd stelde voor, dat het bestuur namens de bewoners een

proces verbaal zou kunnen krijgen. Daar wordt mee ingestemd. Nu maar hopen, dat dat geen financieel staartje krijgt.
Ik zelf begrijp hier helemaal niets van. Hoe kan dat nou, dat ondanks, dat een demonstratie die niet wordt aangevraagd alsnog wordt goed gekeurd en de wagens keurig onder geleide van de politie op het terrein worden toegelaten, desondanks een proces-verbaal aan de bewoners wordt geven. Dan de waanzinnige overmacht aan politie. Inmiddels komt er een politiebusje met een camera op een lange paal opgereden die alles opneemt. Ook is veel pers aangekomen. Totaal zijn we met een kleine twee honderd mensen, bewaakt door een politiemacht van een veelvoud daarvan Vanuit een geluidwagen van de bewoners klinkt steeds het doordringende lied: "Ik ben in een woonwagen geboren".Er wordt besloten om in optocht naar het gemeentehuis te gaan om Deetman en Norder te spreken te krijgen

De bestuursleden van de Vereniging Woonwagenbewoners Escamplaan in overleg met het opperhoofd van de politie.

.Zo vertrekken we, inclusief de geluidwagen, met een bonte stoet rond half twee. Overal wordt alles afgezet door de politie, zelfs de trams mogen niet doorrijden. Een ware VIP behandeling .

De bonte stoet trekt door de binnenstad van Den Haag op weg naar het gemeentehuis

Na een half uur komen we stapvoets bij het gemeentehuis aan, dat hermetisch voor iedereen is afgesloten. De politie vormt een cordon voor het gemeentehuis, zodat de stoet geen meter verder kan. Nu zegt het opperhoofd van de politie, dat iedereen zich nu moet verwijderen, omdat als de stoet zich niet meer beweegt het geen demonstratie meer is, maar een ongewenste samenscholing. Via de geluidwagen wordt gevraagd aan Deetman en Norder om naar buiten te komen..
Het enige wat we te zien krijgen zijn de vele ambtenaren, die hun werk onderbreken en voor de ramen staan. Maar niemand van de gemeente laat zich zien, zelfs heeft men niet de beleefdheid om namens een woordvoerder ons toe te spreken, wanneer misschien beide heren niet aanwezig waren. Na een kwartiertje of zo gewacht te hebben vertrekt de stoet weer richting Maliebaan, waar we rond drie uur aankomen. Er wordt nog wat nagepraat. Ik ga weer met vrienden van de Jan Hanlostraat naar hun centrum. Weer worden we keurig geleid door de politie naar de snelweg uit de stad Alle wegen, die ons weer naar de stad zouden kunnen leiden, zijn hermetisch afgegrendeld, zelfs op de snelweg staan een motoragent en een politiebusje bij de afslag Plasmolen. Pas bij de afslag 11 Rijswijk kunnen we naar de Jan Hanlostraat terugkeren.

Bij aankomst gemeentehuis worden we opgewacht door een cordon van politie, die elke toegang tot het gemeentehuis onmogelijk maakt

Over deze hele demonstratie heb ik een dubbel gevoel overgehouden. Het positieve is dat er geen onvertogen woord is gevallen en dat de woonwagenbewoners op een begrafeniswaardige manier hebben laten zien aan het publiek en de media wat hun denkbeelden zijn over de deportatieplannen van de gemeente Den Haag. Maar het negatieve gevoel dat bij mijn opkomt is, maar ik kan me vergissen, dat de gemeente Den Haag tot een tactiek is overgegaan om geen confrontatie aan te willen gaan met de bewoners om de gemoederen niet verder te verhitten. Het ziet er toch heel somber uit, want de gemeente Den Haag kan zich altijd verschuilen achter het besluit van de Gemeenteraad van 1 juni 2006, dat hun het recht geeft om het woonwagencentrum van de aardbodem weg te vagen, als op een vroege ochtend in het komende jaar een aantal blikken ME worden opengetrokken en met grof geweld, net zoals op 11 december 2002 op de Leyweg, het centrum wordt ontruimd. Het grote verschil met de deportatie van het woonwagencentrum aan de Leyweg in de ijskoude dagen voor kerstmis van 2002 met de komende deportatie van de Escamplaan, is gelegen in het simpele feit dat in 2002 er tenminste een locatie was op de Jan Hanlostraat, maar dat de bewoners van Escamplaan letterlijk op straat worden gezet en hun vege lijf maar moeten zien te redden. Wat het voor een woonwagenbewoners betekent om van een woonwagen in een huis te gaan wonen is geen

OPTIE, ze gaan liever dood dan zich te laten opsluiten, althans zo voelen zij dat. Helaas begrijpen burgers zoals Deetman en Norder dit ten enenmale niet.
Wat mij verbaast is dat in het artikel van het AD van Coen van Kranenbrug over de demonstratie dat geen reactie wordt genoemd van Deetman of Norder. Ik stuurde vandaag zelf een reactie op dit artikel met de volgende inhoud:"Sinds jaren vechten de woonwagenbewoners van de Escamplaan tegen het beleid van de gemeente Den Haag die hun gouden bergen heeft beloofd en hun steeds weer met een kluitje in het riet hebben gestuurd. Voor meer informatie over hun strijd kan men op mijn website egoproject alles er overlezen"
Het bericht is niet door de censuur heen gekomen! Wel logisch want in mijn website (zie hoofdstuk 12 over het verleden, heden en toekomst van de Escamplaan van de inhoudsopgave van mijn website) laat ik geen stuk heel van het misdadige beleid van Deetman en zijn kornuiten, die bezig zijn om de woonwagencultuur in hun stad te liquideren. Nergens in ons land is men zo ver gegaan als hier met het woonwagenbeleid. Zie maar wat ze tot nu hebben gedaan met de Leyweg in 2002 en niet te vergeten de vernietiging van een woonwagen aan de Jan Hanlostraat 3 november 2005, alleen omdat de bewoner zijn huurschuld te laat had betaald!!!

Maar ja, in Den Haag woont niet alleen de Graaf zijn naam is Jantje uit het bekende liedje, maar ook de Koningin, de leden van de Staten Generaal, het Strafhof, de Ambassades kortom alles wat de macht van Nederland vertegenwoordigt, daar duldt men geen reizigers cultuur!
30 maart 2007 Tom de Booij

April Artikel in Het Wiel: Bewoners Escamplaan woedend

Rond de honderd vijftig woonwagenbewoners uit Den Haag hebben 29 maart gedemonstreerd tegen het Haagsche woonwagenbeleid. Directe aanleiding voor de actie was het nieuws dat de gemeente Pijnacker-Nootdorp veertien standplaatsen gaat aanleggen op Haagsch grondgebied in de wijk Ypenburg. Op nota bene de plek dus waar sinds jaar en dag een woonwagenlocatie was toegezegd aan de bewoners van de Escamplaan.

Foto: Tom de Booij. Zie voor een verslag van de demonstratie ook zijn website: www.egoproject.nl/woonwagenbeleid

In een lange stoet trokken de bewoners van het Malieveld door het centrum van Den Haag naar het Haagsche gemeentehuis. Vergezeld van spandoeken, caravans en een doodskist die symbool stond voor het Haagsche uitsterfbeleid. En: onder toeziend oog van een enorme politiemacht. Bij het gemeentehuis aangekomen, riepen de bewoners burgemeester Deetman en wethouder Norder op om verantwoording af te leggen over het woonwagenbeleid in de Hofstad. Maar burgemeester noch wethouder lieten zich zien

Onnavolgbaar
De bewoners van de Escamplaan worden letterlijk ziek, zo schrijven zij in een brief aan de gemeenteraad, van het Haagsche beleid. En dat is niet verwonderlijk. Twintig jaar lang is hen een heringericht centrum aan de Escamplaan beloofd. Plus een nieuwe locatie in Ypenburg. Toezeggingen die ze plots zijn ingetrokken door de huidige burgemeester Deetman en wethouder Norder. Om nog altijd onnavolgbare redenen. Tenzij het discriminerende Den Haag telt teveel woonwagenbewoners (nota bene nog geen 300 huishoudens) als serieuze reden kan worden beschouwd. Want exact dat is wat het Haagsche B en Wcaanvoeren. Des te onnavolgbarer is het dat er nu toch standplaatsen bij komen in Ypenburg. Maar niet voor de Escamplaaners die daar al jaren op zitten te wachten, maar voor bewoners uit Pijnacker-Nootdorp. Deze laatste gemeente worstelt met haar woonwagenlocatie aan de Zonnedauw. De locatie kampt met een tekortschietende brandveiligheid en de bodem is zwaar verontreinigd. Al in 1986 bleek dat er onder meer cyanide in de grond zit. De verontreiniging is toen niet verwijderd, maar afgedekt met zand. Voor deze bewoners wil Pijnacker-Nootdorp, met toestemming van Den Haag,. zeven standplaatsen aanleggen in Ypenburg. Daar komen nog zeven standplaatsen bij voor bewoners die nu in Rijswijk wonen. Een onverteerbare gang van zaken voor de Escamplaaners die, als het aan Deetman en Norder ligt, straks uiteen worden gereten en verspreid over de ganse stad. De 'gelukkigen' komen op een van de 24 leeggeveegde standplaatsen terecht, de rest mag zijn intrek nemen in een huis.
Niets in te brengen
Praten over alternatieven
met de gemeente heeft geen enkele zin, aldus de bewoners. Tegenover het Algemeen Dagblad verklaarde bestuurslid Willem van Kralingen van de Vereniging Woonwagencentrum Escamplaan eerder dat wethouder Norder wel keer op keer zegt dat hij met de bewoners praat, maar luistert hij nooit naar hun suggesties. 'We zitten daar als een soort apen, want we hebben eigenlijk niets in te brengen.'
Een ding staat voor de bewoners als een paal boven water: in huizen krijgt de gemeente hen niet. En daarmee heeft Den Haag zichzelf weer eens een nieuw probleem op de hals gehaald.

Uranische Vijfster nieuwsbrief 38, zie hiervoor deel 13

Dagboek 2008
Grepen uit het dagboek, alsmede correspondentie, documenten en vele foto's

Dinsdag 1 januari Moeilijk begin. Met Adrienne afgesproken 1. Ik moet leren wachten, 2. Ik moet haar minder de gelegenheid geven om haar aan mij te ergeren. Droomanalyse en gebied nader onderzoeken tussen klinische dood en echte dood. Dit grensgebied vindt plaats buiten het fysieke lichaam.
Woensdag 2 januari Weer als bezetene gewerkt aan het uittikken van expeditie 1962. Het is nog een lange weg te gaan nog 46 jaar! Het jaar van de droom.
Donderdag 3 januari Gehoortoestel aangeschaft groot succes. Doorgaan met dagboek. Droom analyse wordt het nieuwe onderwerp.
Dinsdag 8 januari Vandaag dagboek 1962 klaar !
Woensdag 9 januari Belangrijk gesprek gehad met Netty en Elsbeth. De schade die in aanbracht aan mijn lieve vrouw door ontrouw te zijn geweest is niet meer echt te herstellen. Uit de brieven

van de periode 53-63 blijkt dat de liefde heel groot was van haar kant en ook van de mijne. Ik beloofde haar eeuwige trouw. Dit bleek dus niet te lukken. Hoe dus de schade te beperken,. het zaleen heel moeilijke taak zijn voor mij. Bezoek van Hans Taets van Amerongen, mooi verhaal over Engelien, die de brandalarmvoorschriften had aangeleverd voor zijn kasteel en enkele tijd later ontstond brand waardoor het huisarchief bewaard is gebleven.
Donderdag 10 januari Belangrijke gebeurtenis "Jij met al die wijfjes" uitspraak Adrienne. Als reactie op mijn probleem dat ik haar heb beschadigd door mijn ontrouw.
Zondag 13 januari Adrienne zag de foto's van de andere tak de Booijen dag in oktober vorig jaar en zei "wat een erge mensen "dat heb ik haar niet in dank afgenomen. Afspraak gemaakt met Huib voor consult over mij ontrouw tegenover Adrienne.Pinpas verloren C 2000, toch weer teruggevonden . Wandeling met Adrienne langs pluismeer.
Zondag 20 januari Gesprek met Huib. Gedrag veranderen geen woorden maar daden.
Maandag 21 januari Met Adrienne een weekje naar Gran Canaria. .

Gran Canaria. Links: ontbijt in hotel in het zonnetje. Rechts: lunch met lekkere visjes aan het strand.

Dinsdag 5 februari De vakantie was heerlijk Gisteren zwarte dag. Negatieve email van Ellen Jansen en Martin Kuik betreffende mijn acties Egelshoek. Toch weer beginnen met 1963.
Woensdag 6 februari Gisteren belde Martin Kuik, dat hij een afspraak had gemaakt met Hans van Keken journalist Gooi- em Eemlander. Ik had ´s-nachts bedacht dat ik Leny zou moeten waarschuwen de komst van de journalist, maar dat was ik vergeten. Vannacht slecht geslapen Om 10 over negen bij Leny om haar te zeggen van de journalist. Goed interview. Morgen gesprek met Hannes.

Maarten de Booij en Emmy Dorgerlo-De Booij op bezoek in Baarn. Gelijke betovergrootouders: Christiaan de Booij en Jeanne Marie Faure

Woensdag 13 februari Brief aan Emmy Dorgerlo- De Booij
Lieve Emmy, er is een groot probleem gerezen gistermiddag, toen ik Gaby Reineke belde. Zij is de dochter van Nan de Booij die is weer de dochter van Theo de Booij. Theo is weer een broer

van Chrétien Jean Gerard. Chrétien is weer de vader van James Marnix (de minister). Die had twee dochters Elisabeth en Mary Dorothy. De laatste is getrouwd met de RAF piloot Edward Preston Wells. Dorothy had twee kinderen Marnix en June. Marnix is zeer geïnteresseerd in de familie en is zelfs vanuit Engeland naar den Haag gekomen of er nog familie spullen waren in het huis van de gestorven Elisabeth zijn tante. Hoe dit te rijmen met hetgeen Maarten me vertelde dat de familie waarvan de Engelsman de flat in Spanje had gekocht geen belangstelling heeft gehad in de spullen die ik gisteren van jullie hebben gekregen. Mary is 8 jaar geleden aan kanker overleden in Spanje. Haar man heeft toen de flat leeg gehaald en hij was het die geen belangstelling had voor zijn schoonfamilie. Volgens Gaby Reineke heeft Marnix als kleinzoon van James Marnix natuurlijk het meeste recht op het boek. Ze was ook behoorlijk ontstemd over het feit dat ik het boek aan jou had gegeven. Nu is het nog helemaal de vraag of Marnix het boek wil hebben. Ik krijg van Gaby zijn email adres en telefoonnummer. Dus dat is maar even afwachten. Ik vind het en heel vervelende zaak dat ik er vanuit ging dat de familie geen belangstelling in de spullen van Spanje hadden gehad wat dus bepaald niet waar is gebleken. Wat vind je er van? Je mag uiteraard mijn exemplaar in bruikleen hebben, ik heb immers het op CD en ook al op internet gezet. Als ik dood ga moet mijn exemplaar wel naar mijn archief gaan dat in het gemeentearchief van Amsterdam zal komen. Zo zie je maar weer hoe dingen kunnen lopen. Veel liefs Tom (het is net of wel elkaar al heel lang kennen !)

Donderdag 14 februari Brief van Maarten de Booij

Beste Tom, inderdaad een bijzonder vreemde zaak, maar die kan natuurlijk heel netjes worden opgelost. We hebben de spullen aangenomen, omdat ze natuurlijk niet verloren moesten gaan. En we hebben gezocht naar een logische plek, waar ze met zorg bewaard zouden worden. Dat bleek bij jou te zijn. Als er zich nu alsnog rechtmatige erfgenamen melden, lijkt het me logisch dat zij alsnog de spullen krijgen. Wij hadden er in die zin al vrede mee dat we het niet zelf zouden houden. En als we dat boek in elektronische vorm op CD hebben, is de informatie toch voldoende beschikbaar. Maarten

Donderdag 14 februari Brief aan Gaby Reineke:

Lieve Gaby, het probleem is hiermee opgelost. ik hoor wel over Marnix email adres en telefoon Liefs Tom

Zondag 17 februari Waarom weet ik niet, maar een tijd niet bijgeschreven, terwijl er toch veel gebeurd is. Zo de actie met de woonwagen in Hilversum *(zie Hoofdstuk 5. Voortgang (?) bodemsanering en herstructurering van het woonwagencentrum De Egelshoek in 2008 achterin dagboek'*.
Begrafenis van Pim de Bruyn Kops. Gesprek met Jaap Boon (oud-student geologie), wilde al die tijd geen contact met mij opnemen omdat hij zo sterk - 40 jaar geleden- door mij was beïnvloed. Nu niet meer bang. Nog dezelfde manier van wetenschappelijk denken.

Maandag 18 februari Gezellig gegolfd met Adrienne, gaat stuk beter met ons huwelijk.

Dinsdag 19 februari Weinig opgeschreven door drukte met Egelshoek. Het is allemaal erg emotioneel. Probeer elke dag een rustpunt te vinden . Snorex apparaat tegen snurken mislukt krijg de helft van het geld terug.

Woensdag 20 februari Vandaag vertrekt aan het eind van de dag de Stellendam uit de haven van Rotterdam met de urn van Engelien om over de zee uit te strooien. Om 17.00 uur heeft het plaatsgevonden .

Zondag 27 februari en maandag 28 februari even rust gezocht tussen de acties Egelshoek en Paula op het eiland Schiermonnikoog in de vliegende storm!

Dinsdag 1 maart Vreugde dag. Paula wint kortgeding *(Zie voor nader details hoofdstuk 4 . De lotgevallen van Paula en haar zoon Jantje van de Hanlostraat Den Haag achterin dagboek).*

Woensdag 2 april Naar Paula in Den Haag, Groot feest, daarna naar Sani en Griet op camping 's-Gravesande.

Donderdag 20 maart Tijd niet bijgeschreven dit vanwege acties Egelshoek en Paula en haar zoonJantje.

Vrijdag 14 maart - Maandag 17 maart. Met heren drie golfen naar Portugal. Erg moe na terugkeer.

4 dagen golfen in Portugal

Vrijdag 21 maart DNA opgestuurd voor onderzoek de Booij afstamming van andere tak van de familie de Booij. Prostaat onderzoek. Alles oké. WOZ belasting te hoog bezwaarschrift ingediend. Gedroomd over golfvrienden die een afspraak gemaakt hadden buiten mij om. Veel betekenende droom, inderdaad langzamerhand te oud voor deze groep?
Zaterdag 22 maart Gisteren dit pak sneeuw

Sneeuw in de lente in Baarn,

Zondag 23 maart 1e paasdag.
Maandag 24 maart Gisteren heel gezellig paasviering met familie. Mariette won de golfwedstrijd. Zilver uit de erfenis van James Marnix de Booij verdeeld. Geen woord over Paula dat is wel moeilijk voor mij.
Maandag 24 maart Brief aan familie
Lieve familie, helaas niet met zijn negenen, maar dat mocht de pret niet drukken. De eieren waren volgens Paul verstopt door een metaal zieke perverse Paashaas of in andere woorden hartstikke moeilijk verstopt, op nieuwe plaatsen Mauk! Joep won met 28 eitjes en de paashaas met 7 eieren van de 83 eieren (ze waren heel goed geteld). Daarna een vorstelijke feestdis met

eerst een heerlijk champignon soep gevolgd door Memmen's prachtig opgemaakte schotel vissoorten. Joep wilde dit niet geloven dat Memmem dit zelf had gedaan. Alles overgoten met 4 flessen wit. Memmem won overtuigend met het eierentikken. Daarna golfen op een moeilijke winterbaan, tussen de sneeuwbuien. Mariette lag in de hyacinten, slechts met de schade van enkele bloemetjes kwam ze er goed uit. Jan Maarten bracht zich zelf in moeilijkheden door tussen de tegels van het platje te komen maar kwam er met een fraaie slag uit. De tegels van de slothole bracht nog veel mensen in de problemen maar Mariette wist met een fraaie twee op de laatste hole met een slag te winnen. Joep en de paashaas speelden nog een rondje in een sneeuwbui. Joep maakte vanaf de tegels van de laatste hole in twee slagen en won! Daarna zilver 'bestek" verdeeld afkomstig van James Marnix de Booij. Paul heeft voor Mauk meegedeeld. Toen om de brandende haard collage op dvd van foto's van het feest van 7 december. Prachtig gedaan door Mariette en Joep. Zo vertrok iedereen om 5 uur voldaan en met een goed gevoel over het paasfeest. Volgend jaar zijn jullie weer uitgenodigd op zondag 12 april voor het zoeken van 84 eitjes. De paashaas begint nu al met het plan van verstoppen. De laatste 7 eitjes blijven op hun plaats liggen dus worden het er 91. De laatste 2 foto's zijn van de tuin op de 2e paasdag. Fraai zijn te zien de 6 holes van de golfbaan in de sneeuw. Veel liefs en groetjes van de Paashaas

Pasen 2008 tussen de sneeuwbuien. Het verdelen van het zilver op rechter foto

Maandag 24 maart Brief aan Mariette
Lieve Mariette, Tijdens het paasfeest wil ik niet ingaan op het verdriet van Paula. Het zit me heel hoog en jij begrijpt mij. Jan maarten zei gisteren heel eerlijk Ik heb me niet verdiept in de Jan Hanlostraat, dat is zijn goed recht. Ik hoop dat mijn brief helpt maar heb wel mijn twijfels. We zullen zien maar ik zal alles wat ik heb incl mijn lichaam dat dit niet gaat gebeuren. Dit kan toch niet. Wis de email na ontvangst het is nog steeds vertrouwelijk tot ik merk dat ze niet heeft gereageerd dan gaat het op internet na uiteraard na een tweede brief waarom ze niet heeft geantwoord. Ma was blij dat ik het niet over Paula heeft gehad. Voor haar is het allemaal teveel heel begrijpelijk. Veel liefs Pa
Dinsdag 23 maart Wilsbeschikking geschreven. Dagboek 1966 afgemaakt, nu 1967. .
Donderdag 25 maart 2008 Mijn wilsbeschikking voor dokter Goekoop
Bestemd voor mijn huisarts R.K.A. Goekoop wonende te Baarn
Wanneer ik onverhoopt in een geestelijke staat van ontreddering, ontluistering, aftakeling kom te verkeren en er geen kans is op verbetering van mijn geestelijke toestand (in casu dementie), is het mijn dringende wens om verlost te worden van deze afgang en het tijdelijke voor het zgn 'eeuwige' (wat dat ook moge zijn) zou willen laten verwisselen. Deze wens wordt mij ingegeven door feit, dat ik niet graag zou willen zien, dat mijn directe omgeving mij niet meer als een volwaardig mens kan beschouwen en zullen zeggen, dat is onze Tom niet meer. Dit wil ik hen te allen tijde besparen. Er is een tijd van komen en een tijd van gaan. Let wel het gaat hier uitdrukkelijk om mijn geestelijke en niet om lichamelijke staat van leven.
Donderdag 27 maart Van Aartsen als burgemeester van Den Haag geïnstalleerd.
Zaterdag 29 maart Lichtelijk depressief, doorgaan met dagboek.

Vrijdag 5 april Weer niet bijgeschreven. Het is toch wel een heel zware tijd geweest. Het geval Paula en haar zoon Jantje heeft me helemaal opgeslokt.
Woensdag 9 april Belangrijk gesprek met Netty. Saturnus transit geboorte zon. Dit gebeurt maar 3 keer in je leven en een tijd aan van bezinning en structuur aanbrengen. Je niet meer te laten leiden door plotselinge impulsen, aan je zelf te denken en niet vluchten van je zelf. Vrijheid scheppen door structuur aan te brengen. Ook Paula en haar zoon Jantje afsluiten. Het is duidelijk op de agenda komen te staan. Beatrix, Balkenende, Rouvoet, van Aartsen, 2 wethouders hebben gereageerd op mijn acties Paula. Nu overlaten aan bodemprocedure Leyweg.
Dinsdag 15 april. Concert Uchida samen met Elsbeth. Joep in moeilijkheden met vriendin Lisette, het is gelukkig uit. Moet het zelf oplossen. 1968 bijna klaar
Woensdag 16 april Merkwaardig bezoek Rembrandt Koppelaar niet over olie maar wilde over mijn levens visie hebben. We waren het wonderwel geheel met elkaar eens. Bewustwording van de onderdrukking. 4 uur duurde het gesprek. Onze horoscoop overeen komend.'s-Avonds met Adrienne naar Porgy en Bess.
Donderdag 17 april Begrafenis vader van Leny Terpstra. Andere wereld.
Zaterdag 19 april Toch moeite om alles op een rijtje et zetten toch maar stug doorgaan met dagboek 1969 het jaar dat zo belangrijk is geweest voor mij.
Zondag 20 april Hitler's verjaardag. Gisteren met Adrienne gegolfd. Goede reactie van Rembrandt. Had gesprek zinvol gevonden Was weer in de depressie. Maar vandaag weer beter.. Dagboek van Tom Roep in 1969 verbijsterend.
Zaterdag 19 april Brief van Rembrandt Koppelaar
Beste Tom, Ons gesprek heeft me sterk geraakt, in de zin dat ik denk dat er een wezenlijke verandering in mijn zijn is opgetreden. Het komt zelden voor dat ik op dit hoge doorgrondgelijke niveau met iemand kan praten. Daar is denk ik een hoge mate van ervaring, begrip en buitengewone interesse in de waarheid en diepere betekenis voor nodig. Ik wil graag het waarom achter alles wat menselijk is weten. Dat is de enige manier denk ik hoe we onszelf als mensheid kunnen leren begrijpen. Dat begrip is nodig om bewustzijn te verkrijgen om onze maatschappij wezenlijk te veranderen om ons voor de ondergang te behouden. De vraag van het waarom is niet iets waar veel mensen zich mee bezig houden heb ik gemerkt. Of ze zijn al snel tevredengesteld met een zeer oppervlakkig antwoord vanuit de emotionele aard of een enkele 'wetenschappelijke' discipline. Ik hoop ook op die kwantumsprong, maar ik vrees dat die gedachte een illusie is. Wellicht dat ik daar over een tijd meer inzicht in krijg als ik de vragen van het waarom blijf stellen. Na ons gesprek is het onderwerp macht me aan het consumeren. Het is een van de puzzelstukken van onze maatschappij die ik nog niet goed begrijp. Daar wil ik nu graag meer over weten, ik heb de boeken van Hezewijk besteld en ga ook een reeks boeken over macht in het algemeen lezen. Uit je stuk uit de brochure proef ik een wens naar een vrijheid van denken en rationaliteit die ik niet voor mogelijk acht bij het gros van de mensen, ook in de universitaire wereld. Dit nog naast het machtsprobleem. Wellicht ben ik te pessimistisch. Hartelijke groet, Rembrandt
Maandag 21 april Wet van Murphy: als iets mis gaat alles mis. Na golfen met Adrienne naar Sokolov. Auto in van Eeghenstraat, naar Small Talk gegeten. In pauze Adrienne niet goed uitgelegd waar we in de pauze iets drinken met Barbara en Bert. Eindeloos gezocht ze was naar foyer Zuid gegaan. Elkaar niet gevonden. Naar Wellink daar was Bert niet. Bleek dat Sokolov nog een toegift had gegeven, ontmoette hem pas op straat toen wij net weggingen. Bij auto gekomen bleek dat de achterruit kapot was. vandalisme of een tak van een boom. Domper op feestvreugde Zo is het eenmaal. Liefde versterkt met Adrienne.
Dinsdag 22 april Bekomen van de slechte ervaringen - pauze - Wellink - ruit. Mooi weer nu weer positief Kamer opgeruimd, nu met 69/70 doorgaan. Wereld kan ik niet verbeteren, alleen analyse om te laten zien wat er in mijn leven is gebeurd.

Op verjaardag Joep, Christine Saxton had mooie verhalen over haar tijd in Zambia

Vrijdag 25 april Joep had Mauk het eten laten regelen in Amsterdam voor zijn verjaardag en Joep zou staan om half zeven bij station bij taxi standplaats. Was te laat en had niet het goede adres van de eettent. Gelukkig wist de taxi het wel. Was nogal boos op hem wat hij niet leuk vond,.daarna heel gezellig gegeten in oude gasfabriek. Paul nog kreeg mayonaise over zich heen. Leuke ervaringen gehoord van Christine Saxton in Zambia.

.**Vrijdag 25 april Brief aan Burgemeester van Den Haag,**
Zoals U misschien al weet, is het spoedappel voor het hoger beroep dat Uw gemeente had aangevraagd door de rechtbank afgewezen. Uw gemeente hoopte immers dat een spoedbehandeling van het hoger beroep het vonnis van het kort geding van 1 april jl ongedaan gemaakt zou kunnen worden. De voorzieningsrechter had in haar vonnis Uw gemeente verboden het eerder uitgesproken ontruimingsvonnis van de woonwagen van Paula en haar zoon Jantje ten uitvoer te brengen. Alles wordt nu op de lange baan geschoven. Voor Uw wethouder Norder zal het wel een hard gelach zijn, dat hij niet op korte termijn over het vak van Paula en Jantje kan beschikken. Maar ja, haastige spoed is zelden goed zegt toch een goed Nederlands spreekwoord.
Tom de Booij
Vrijdag 25 april Brief van Cees van Drongelen
Tommy,Het spijt me dat je dit bericht aan de burgemeester van Den Haag hebt verstuurd. Het wrijft niet alleen zout in de wonden van het Haagse gemeentebestuur, maar het is eerst en vooral beneden je waardigheid. Jammer. Een goede winnaar trapt zijn tegenstander niet na.
Ik begrijp je gemoedstoestand, maar zo ben je niet opgevoed. Vrienden groet, Cees
Zaterdag 26 april Brief aan Cees van Drongelen
Ceesie, Ik begrijp je email als ik de winnaar was geweest, want ik heb ik het verleden juist bewezen dat ik nooit een trap nageef als ik gewonnen heb In alle geslaagde acties heb ik dank zij de fouten die ze maken deze fouten ze niet meer ingewreven het ging om het resultaat en dan hoef je niet meer door te gaan. Mijn twee emails zijn doelbewust en doorgedacht door mij geschreven. Het zijn oorlogsverklaringen. De strijd is nog lang niet gestreden. Hoe zit nu de zaak in elkaar en waarom heb ik de oorlog verklaard niet aan van Aartsen als persoon maar als opperhoofd van Den Haag. Hij is de verantwoordelijke man (hoofd politie, voorzitter B en W en voorzitter gemeente raad) die een spoed hoger beroep heeft aangevraagd. Hij heeft ondanks alle inlichtingen die ik hem via zijn adviseur mevrouw Kortman (hij heeft mijn website gelezen) en hem bedankt voor zijn interesse (zie bijlage 1). Ik had vurig gehoopt dat hij er voor zou zorgen dat de misdaden van zijn wethouder Norder eindelijk eens zouden stoppen. Deetman heeft Norder altijd gesteund omdat we hem drie keer voor aap hebben laten staan met de woonwagen van mijn vriend Sani zie mijn website. Door dit spoed hoger beroep aan te vragen en de familie

van Paula weer totaal in staat van ontreddering heeft gebracht had de burgemeester een goede kans gehad om de sloopvergunning in te trekken na het verlies in het kort geding. Ze moesten zelfs de kosten van het geding (1100 euro) opdraaien. Ik zal je de juridische kant besparen maar er was namelijk een hele grote kans geweest dat de rechter in hoger beroep het vonnis van het kort geding had vernietigd en dat binnen 14 dagen Paula en Jantje op straat hadden gestaan!! (bijlage 2) Dit had de burgemeester kunnen voorkomen. Bij het schrijven van mijn eerste email leefde ik in deze op feiten gefundeerde stelling. Hij wist dus dat het rapport van de GGD onder de tafel was verdwenen. Het zou in de bodemprocedure bij de stukken gevoegd kunnen worden. Wethouder Norder gaat net zo lang door met procederen tot hij de bewoners allemaal in een huisje heeft gestopt. Hij deinst er niet voor terug om het stuk van de GGD te verduisteren. Dat spoed bevel is totaal krankzinnig en duidt op zijn doel hij moet standplaatsen hebben voor de Escamplaan dat moet verdwijnen voor woningen. Raadslid Wijsmuller heeft een beleidsmedewerker van wethouder Norder nog kort geleden (na het kort geding) gesproken die zei dat de gemeente Den Haag de bodemprocedure zou afwachten. Toen ik hem belde en zei dat het spoed hoger beroep was aangevraagd was hij diep geschokt. Zo veel onmenselijkheid had hij zelfs niet van Norder verwacht. Vergeet niet wat hij aan mijn vriend Perdaems heeft aangedaan op 5 november 2005. Zijn woonwagen vernield om dat hij een boete te laat heeft betaald maar achteraf toch wilde maar niet kon betalen. Lees mijn website maar na. Mijn vriend Sani die zijn standplaats is afgenomen en 100.000 euro moet betalen en nu zwervende is in een door mij betaalde kampeerwagen. Gelukkig heb ik hem in de schuldsanering kunnen krijgen. Nee Cees ik ga door tot het gaatje. In de oorlog ben ik in het verzet geweest en nu vecht ik met alle middelen die mij ter beschikking staan tegen zoveel onrecht. Nu is de nieuwe burgemeester net zoals Deetman mijn directe vijand. Pas wanneer hij de handdoek in de ring gooit door de sloopvergunning, die nog steeds is aangevraagd, intrekt. Dan zal ik de eerste zijn om hem een goede brief te schrijven waar ik hem zal roemen voor zijn wijsbeleid. Hier komt nog bij dat ik kort geleden de bevestiging heb gekregen dat al in 2006 een vies spelletje van Norder is geweest. Nu even een nog vertrouwelijk bericht. De psychiater van de GGD Mevrouw Klasinga belde mij op te zeggen dat zij zo blij was dat haar rapport over Jantje nu boven water was gekomen. Tijdens het opstellen van het rapport had ze al door dat door de Gemeente allang was beslist dat Paula en Jantje weg moesten. Ze voelde toen in 2006 al aan dat het rapport wel eens tussen wal en schip zou belanden. Ik heb dit telefoongesprek tot nu toe vertrouwelijk gehouden om de klokkenluidster te beschermen. Ik zal tijdens de bodemprocedure haar vragen of ze wil getuigen. Wel had ze een goed woord voor de voorganger van de tegenwoordige wethouder mevrouw Klijnsma. Helaas was die niet meer wethouder van welzijn toen het rapport aan de gemeente werd gestuurd en in een diepe kast is gestopt. Ik heb mevrouw Klijnsma dan ook dit bericht doorgegeven in een email (zie bijlage 3), ondanks het feit dat zij mijn persoonlijke en vertrouwelijke brief aan woonwagenzaken had doorgegeven. Nu is ze niet meer verantwoordelijk dus geen vijand meer. Zie wat ik in het begin van mijn email heb gezegd. Cees, ik ga door met de strijd tot ik de zekerheid heb dat Paula en Jantje mogen blijven. Zoveel onrecht heb ik in mijn leven nog niet direct meegemaakt. Ik ben en blijf en terrorist, die strijd tegen misdaden die door mijn samenleving worden begaan. Niet alleen met de woonwagen van Jantje maar ook in de rest van wereld. Aan onze westerse handen kleeft veel bloed. Zie ook maar op mijn website hoe mijn grootvaders hebben gevochten tegen de Atjehers, mede verantwoordelijk waren door mensen op te sluiten in vernietigingskampen in Nieuw Guinea. Toch vind ik het van een grote vriendschap getuigen dat je dit alles niet wetende - mij zo recht voor zijn raap schrijft. Dit waardeer ik zeer. Toch moeten we gauw elkaar spreken, dat blijkt maar weer!! gegroet waarde vriend van mij. je Tommie

Zaterdag 26 april Gisteren groot nieuw hoger beroep afgewezen. Vanochtend email van Cees van Drongelen om me te berispen. Ik heb hem geschreven dat ik in staat van oorlog ben met van Aartsen.

Maandag 28 april Brief aan Cees van Drongelen

Beste Ceesie, heb je mijn reactie op je e-mail ontvangen? Waarom vraag ik dit, omdat het mij toch diep geraakt heeft dat iemand op mijn emails reageert. Dat gebeurt maar zelden, men leest het en gaat over tot de orde van de dag .Jij zegt wat op je hart ligt. Dat geeft me weer hoop in de toekomst.. Gegroet vriend van me, Tommie

Maandag 28 april Brief van Cees van Drongelen

Tommie, Geen bericht, goed bericht. Ik heb alles gelezen en leef mee. Ik ben blij dat je mijn interventie als goede vriendschap beschouwt. Zo bedoelde ik het precies. En hou jij dus maar gerust hoop op de toekomst. Vergeet vooral niet om Adrienne mijn groet over te brengen. Tot sprekens, Cees

Zondag 27 april Antwoord op email van Cees van Drongelen. Goed stuk gestuurd aan Dick Versteeg en Bert de Haas. Goed gewerkt met Adrienne in tuin. Dagboek 69 bijna klaar.

Maandag 28 april 30 jaar geleden bezetting Geologisch Instituut. Gisteren weer meegelopen met Heren drie op Hoge Klei, wel vreemd zo dicht bij concentratiekamp zo lang geleden. Geen antwoord op email Cees van Drongelen. Ook van Bert de Haas niet.

Dinsdag 29 april, Gisteren email aan egoïsten 39 jaar EGO. Thomas de Groot heeft teruggemaild. Goed telefoon gesprek met Bert was het helemaal met me eens. Ook email van Cees van Drongelen, die nu pas reageert, begreep het gelukkig.

Woensdag 30 april Koninginnen beker, slecht gespeeld, maar wel lief tegen elkaar gebleven net niet als laatste geëindigd.

Donderdag 1 mei Waarom weet ik niet om kwart over zes wakker en niet meer ingeslapen. Depressief. 1969 schiet niet op rijstebrijberg maar toch doorzetten.

Vrijdag 2 mei Gek gedroomd. Minder depressief,1969 bijna klaar.

Zaterdag 3 mei Gisteren met Maria naar Elsbeth naar Lucas ziekenhuis, gezellig goede sfeer. Elsbeth goed. Schindler list gezien. Weer boos op Norder die Paula en Jantje uit hun wagen willen hebben.

Zondag 4 mei Gisteren naar crematie Antoine van Daele. Zij vrouw kuste mij bij voorbij gaan kort, nam toen met mijn voet haar tas mee. Tableau. Hein van Drie gesproken in jaren niet gezien..

Maandag 5 mei Gisteren oorlogsherdenking Paula gebeld ze zei tegen mij; "Hé lekker ding". Wat een onderscheiding

Woensdag 7 mei Heerlijk gegolfd Naarderbos.

Vrijdag 9 mei 's-Avonds kwamen de dochter en schoonzoon avn Willem Wallenburg vertellen dat Willen was gestorven aan een beroerte.

Zondag 11 mei Pinksterdag Met Adrienne naar Amsterdam. met Mauk en Carole op hun uitnodiging gegeten in de tuin van het Pullitzer hotel. Daarna door de grachten gevaren.

Maandag 12 mei Voorzittersbeker goed gespeeld 7 +.

Zaterdag 17 mei Olie en Biafra klaar, ga ik op het net zetten (zie hoofdstukken 1 en 2 achterin dagboek.

Maandag 18 mei Bij Ma Wallenburg geweest hoopje ellende. Louis was wel goed.

Zaterdag 17 mei Brief aan vrienden

L.S. Vandaag heb ik een nieuw hoofdstuk toegevoegd aan mijn website www.egoproject.nl 200 jaar geschiedenis Nigeria.Nu door de acties van rebellen in de Niger delta in Nigeria de olieproductie sterk is teruggelopen, heeft dit zijn weerslag op de aanzienlijke stijging van de olieprijs in de laatste tijd. Het is daarom interessant om eens na te gaan hoe het zo ver heeft kunnen komen met de problemen van de oliewinning in Nigeria. Aan het eind van dit hoofdstuk is een nieuwsrubriek toegevoegd, die de lezer op de hoogte moet brengen van de toekomstige ontwikkeling betreffende de oliewinning en haar gevolgen in Nigeria. Tevens is er in dit hoofdstuk een link aanwezig bij het jaar 1970, waar in is ondergebracht mijn dagboek Biafra oorlog 1969/1970. Hierin verhaal ik mijn betrokkenheid bij de acties in Nederland - in de periode november 1969/maart 1970 - over de Biafra oorlog in Nigeria. Ben benieuwd hoe het verder gaat. Met de beste groeten Tom de Booij

Maandag 19 mei Brief van Thomas de Groot
Beste Tom, Boeiende lectuur. Haalt een hoop herinneringen op en laat de context weer duidelijk zien. De hele Biafra kwestie maakt natuurlijk deel uit van die lange geschiedenis van economische belangen (lees: grondstoffen als olie en gas) van het westen, een hele waslijst waarin Iran (Mosadegh en Shah), Saoedi Arabië, de Golf oorlogen, Soedan, en zo langzaam maar zeker de Copper Belt van Africa, niet ontbreken en een al dan niet gewelddadige rol vervullen. En nu, niet te vergeten de groeiende invloed van Rusland/Gasprom en China op de productie en transport van basismaterialen. Ik ben benieuwd hoe de snel stijgende prijzen voor koper en andere minerale goederen de geopolitiek gaan domineren in de komende decennia, kijk naar de verwikkelingen rond Rio Tinto en Billiton. Of water, niet te vergeten. Wanneer kunnen we de eerste wateroorlog verwachten? We zullen waarschijnlijk nog boeiende tijden meemaken. Dankzij EGO en Geopol, ben ik sinds 1969 bewust bezig met deze materie, maar dat wist je al. Beste groet, Thomas de Groot
Zondag 18 mei Brief aan Cees van Drongelen
Beste Cees, het is gek om na al die tijd de Biafra tijd weer te herleven. Zoals je ziet heb ik de transcript van de AVRO uitzendingen uitgetikt, Het is wel in triest wat er nu allemaal in Nigeria voor ons wordt uitgespookt. Er is dus sinds 1969 niet veel veranderd, alleen nu weten we meer en doen nog minder daardoor. Ik stuurde mijn email al aan Jan Scholtens en Wibo. Ik heb alleen niet de email van Ria Bremer, Cas Brugman en Pieter Varenkamp, die toen meededen aan de uitzendingen. Heb jij die voor me? Van het Paula front geen nieuws alleen toen ik Paula aan de lijn had zij ze : Hé lekker ding van me ! wel een compliment. Gegroet vriend. Tom
Maandag 19 mei Brief van Cees van Drongelen
Tommy, Tja, What's new in Nigeria? We hebben het over 40 jaar geleden. Hoe kunnen mensen er toch voor zorgen, dat er in 40 jaar nauwelijks iets verbeterd is? In 40 jaar! Ligt dat aan ons, de westerse kapitalistische wereld, of aan de Nigerianen zelf? Als dat laatste waar is, verdienen ze dan nog support, of moeten we ze dan maar in hun sop laten gaarkoken? Ik heb het er moeilijk mee. Zoals ik het moeilijk heb met Zuid-Afrika, Somalie, Ethiopië, Kenia en vooral Zimbabwe. Trouwens, is er wel enig Afrikaans land waar beduidend economische vooruitgang wordt geboekt. Of is het een 'lost continent'? Draait het alleen maar om grove zelfverrijking van de machthebbers? Overigens, contact Wibo van de Linde. Ik vermoed dat hij contactadressen heeft van Ria, Cas en Pieter. Cees
Dinsdag 20 mei Brief aan Pedro van Meurs
Beste Pedro, kreeg je email adres van Willem Langenberg. Ik ben benieuwd wat je vindt van mijn verhaal over Biafra. Je naam en foto spettert van het scherm!. Ik heb nog contact met Cees van Drongelen en Wibo van de Linde. Er is in die 40 jaar niet veel veranderd alleen zijn we 40 jaar ouder geworden. Onderstaande email verstuurde ik aan mijn vrienden. Gegroet Tom de Booij L.S. Vandaag heb ik een nieuw hoofdstuk toegevoegd aan mijn website www.egoproject.nl
Eind mei Begrafenis Klaas Bellekom. Grote opkomst. Veel anekdotes werden verteld over deze heel bijzondere legendarische figuur in de golfwereld.
Donderdag 22 mei Slechte dag. Spatader rechter been behandeld. Depressie met dagboek
Zaterdag 24 mei Gister gewonnen van Van Dedem met 4/2. Spannend, met 7 holes te spelen 5 up, terug naar 2 up toch rustig gebleven, daarna met zijn familie gegeten.
Zondag 25 mei Gister weer 18 holes slecht gespeeld te moe na 36 holes in 2 dagen **.**
Vrijdag 30 mei Moeizame week, bezig met gevangenis dagboek van 1971
Zaterdag 31 mei Sascha opgehaald in Schiphol, terug uit Australië.

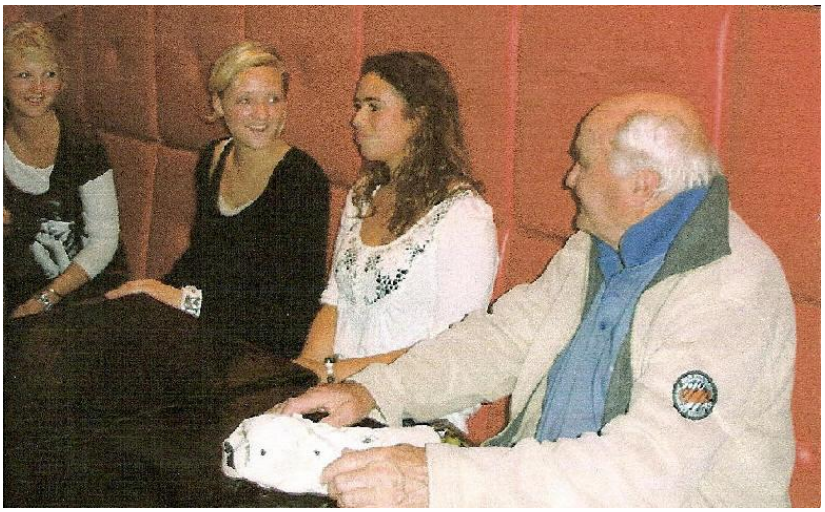

Sascha opgehaald in Schiphol na maanden in Australië

Zondag 1 juni Adrienne kreeg koorts, toen we gepakt klaar stonden om naar Grindelwald met de trein te gaan. Konden het nog op tijd afzeggen.
Maandag 2 juni Adrienne had griep, goed dat we niet zij gegaan.
Zondag 1 juni Brief van Pedro van Meurs
Dear Tom, It is interesting to hear from you after indeed about 40 years. For the last 40 years I have been in the same business, which is providing advice to governments about their oil and gas terms. I still enjoy this very much.You can find everything about me on my website www.vanmeurs.org. I hope you are in good health and that everything is well with you. Best regards, Pedro van Meurs
Maandag 2 juni Brief aan Pedro van Meurs
Beste Pedro , dank voor je e-mail. Wel gek om het in het engels te krijgen, maar ja je bent al zo lang weg uit Nederland. Je website ziet er mooier uit dan de mijne, maar ik betaal alles zelf en verdien er niets aan. Trouwens ik denk toch dat onze werelden andere raakvlakken hebben. Als je mijn leven van de laatste 40 jaar beziet is het een en al strijd tegen het verfoeide uitbuitingsysteem van onze westerse wereld. Ik reageerde op een column van fresco in het NRC over de olie in Nigeria waaruit dat nogmaals bleek wat mijn standpunt is. Uiteraard werd mijn reactie niet opgenomen. Ook mijn olieverhaal van 1969 kwam niet verder dan enkele buitenlandse reacties. Nee veel waardering kan en mag ik ook niet verwachten van een samenleving die niet de mijne meer is. Vooral is onthutsend wat ik allemaal meemaak met de woonwagenbewoners. Zie ook hierover mijn website. Als je in Nederland komt zou ik toch graag willen zien en horen wat je van mijn stellingen vindt. In 1969 waren we samen bezig de olie-industrie en onze regering aan te vallen voor hun misdaden in Nigeria. Wat dat betreft is er niets veranderd dezelfde misdaden misschien nog erger. Toch mijn hartelijke groeten Tom de Booij. Ps ik ben je nog steeds dankbaar (in 1969) voor het aantonen dat de geologie en politiek bij elkaar horen als een siamese tweeling., vandaar het EGOproject (volgende jaar is het zijn of haar 40 ste verjaardag) en de uitgave van GEOPOLseparaat stuur ik je een email van de column van Louise Fresco en mijn reactie (het was trouwens ook de enige reactie die zij had gekregen op haar column.
Dinsdag 3 juni Louis Wallenburg geholpen aan pillen. Adrienne ziek en misselijk. Dagboek 1971 gevangenis zeer emotioneel.
Woensdag 4 juni Adrienne nog steeds ziek. Zit niet goed in mijn vel. Het dagboek zie ik als een rijstebrijberg nog zovele jaren te gaan.
Donderdag 5 juni Toch doorzetten.
Donderdag 5 juni Brief van Rembrandt Koppelaar
Beste Tom, Ik heb je beknopte geschiedenis van Nigeria & olie gelezen. Het meest schrikwekkende vind ik dat de situatie zo weinig is veranderd met de tijd. Naar mijn beperkte

kennis is zij hoogstens erger onstabieler geworden. De milities die zijn opgezet en bevoorraad door de regering dankzij het geld van oliemaatschappijen hadden als doel om de situatie te stabiliseren. Deze milities hebben zich juist tegen de 'gevestigde macht' gekeerd en proberen nu hun gramschap te halen. Dat lukt ze onshore zeer goed, vrijwel alle olie-winning is daar stopgezet of valt om de zoveel tijd stop. Alleen offshore draait continu door. Je epiloog vind ik zeer treffend. Deze maakt duidelijk dat het probleem begint bij verkeerde verdelingen en verhoudingen tussen mensen van land en later olie. Rembrandt

Vrijdag 7 juni Brief aan Dick Versteeg

Beste Roberto, het wordt min of meer een biecht. Het overtikken van al die brieven tussen Adrienne en ik in de bak zijn me zwaar gevallen. Ik hink op twee gedachten a. alleen maar belangrijk voor mij en Adrienne b. belangrijk om te laten zien wat vrijheid is en het gevangen zitten. Bij dit monnikenwerk komt de vraag naar boven. Ga ik niet te ver want de 37 jaar die komen lijken op deze manier eindeloos. Wel moet gezegd worden dat 1968-1972 een periode is waar mijn leven één definitieve wending heeft doorgemaakt. Het lijkt ook dat er sindsdien niet veel veranderd is in mijn eenzame strijd tegen de bierkaai. Ik krijg steeds minder support van vrienden, media etc. Toch voel ik dat dit mijn laatste actie om te laten zien dat we in een gouden kooi leven en dat wij de rijken van de wereld steeds rijker worden en de armen steeds armer. Daarbij het niet willen beseffen hoe bevoorrecht we zijn. Dat is wel wat heel goed naar voren in de correspondentie uit de bajes. Ik stuur je als bijlage deze correspondentie op. Tot Maandag. je ziet dan een somberder mannetje dan je gewend bent, maar misschien geef je me weer nieuwe hoop en energie. Je woorden: NEE, IK WIL ALLES WETEN gonzen steeds door mijn hoofd Gegroet Thomasso

Vrijdag en 7 en zaterdag 8 juni Voorbereiding lezing.

Zondag 8 juni Lezing voor congres astrologen in Vorden. Zeer succesvol. Alleen ze kunnen er niet veel die astrologen.

Tijdens mijn lezing voor de astrologen in Vorden

Maandag 9 juni Goed gesprek met Dick Versteeg.

Maandag 9 juni Brief van Dick Versteeg

Buongiorno Thomasso! Ik ben toch blij dat je dit monnikenwerk hebt verricht Thomasso, want ik voel het als een essentieel onderdeel van ons boek. De voortdurende verwijzingen naar het leven in 'onze kaste', het begrip voor de 'andere kant' en bovenal de reacties vanuit de kaste op jouw verblijf in de cel via de brieven van Adrienne. Stuk voor stuk fragmenten die helemaal passen in de rode draad van ons boek. Dus: nee, je gaat niet te ver en nee, deze fase is niet alleen maar belangrijk voor jou zelf. Ik zie het juist als essentieel voor het hele verhaal. Daarom vind ik het belangrijk om alles te weten. Schrappen kan altijd later nog. Je zou het misschien kunnen

vergelijken met een verslag van een voetbalwedstrijd. Dat kun je pas schrijven als je de hele wedstrijd hebt gezien en niet op basis van een samenvatting waarin alleen de doelpunten worden getoond. Ik zie uit naar onze ontmoeting van vandaag. En met sombere mannetjes weet ik wel raad .... Tot straks! Groet, Roberto

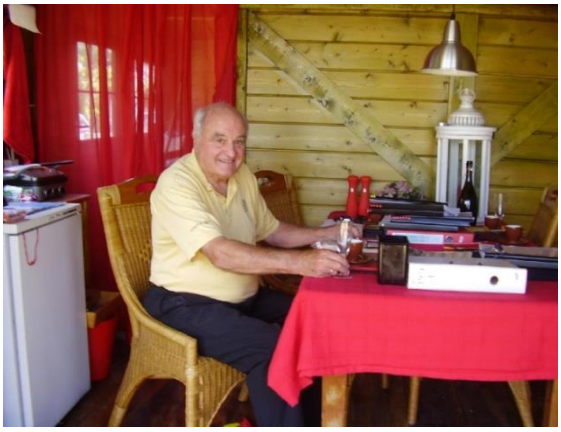

Een van de vele gesprekken met Dick Versteeg, inclusief lekker lunch besprenkeld doro mooie witte wijn.

Dinsdag 10 juni Zeer depressief, moe en steeds gewacht op telefoon van prof Mahieu.
Woensdag 11 juin Toch doorzetten met 1971 afmaken.
Donderdag 12 juni Bezoek aan de 100 jarige prof Mac Gillavry. Zag mijn bezoek niet echt goed ziten. Pijnlijk
Vrijdag 13 juni Goed reactie van Dick Versteeg dat geeft de burger moed.
Zaterdag 14 juni Matchplay. tegenstander Rob van Gelder met 8/6 verloren. Depressief last van nek en duizelingen.
Zondag 15 juni Prachtig concert Zimmerman gegeten,bij Bert.
Maandag 16 juni Naar vaatcentrum voor spataderen Hard gewerkt aan dagboek mer à boire.
Vrijdag 20 juni Golfwedstrijd verloren tegen Rob Broere, zijn putts gingen er allemaal in.

Dinsdag 24 juni Brief aan Dick Versteeg
Beste Roberto, ik ben benieuwd om te horen wat je commentaar is op mijn dagboek 1971 dat ik je gister toestuurde Het was voor mij een hele emotionele klus. Ik heb nu weer het gevoel terug dat mijn samenleving door en door verziekt is . We zien wat Mugabe uitvreet maar niet wat we zelf doen. Op mijn scheurkalender van 20 juni 2008 las ik een tekst die ik geschreven zou kunnen hebben. Gegroet Thomasso
In *Het kristal paleis* (2004) analyseert Peter Sloterdijk de globalisering aan de hand van een metafoor van Dostojevski. In *Aantekeningen uit het ondergrondse* (1864) associeerde Dostojevski het Crystal Palace in Londen met de utopische, uitgesproken prowesterse ideeën van Tsjernisjevski. Deze schrijver had destijds grote invloed met zijn voorspelling dat de Nieuwe Mens in een enorm glazen paleis zou wonen, waarin consensus, goede bedoelingen, en de eeuwige vrede allesoverheersend zouden zijn. Voor Dostojevski symboliseerde dit beeld het westerse streven de wereld om te vormen tot één groot, comfortabel interieur. Sloterdijk borduurt voort op Dostojevski's analyse. Hij stelt dat de globalisering niet op de hele wereld betrekking heeft, maar alleen op het Westen: ze is gericht op de uitsluiting van de 'buitenwereld' .en vergroot de economische ongelijkheid met de niet-westerse werelddelen, die niettemin tweederde van de wereldbevolking vertegenwoordigen. Zo vormen wij een broeikas, een *Weltinnenraum des Kapitals* (een term ontleend aan Rilke), waarin de mens zich niet langer voor idealen interesseert, maar alleen nog voor comfort. We leven volgens Sloterdijk in 'een cultuurcontainer waarin de mensen de demonen van het Westen vereren: de macht van het geld, de pure beweging en de ophitsend-verdovende genotsmiddelen'. *Vanno Jobse*

Zaterdag 28 juni Hele week niet bijgeschreven, te veel bezig met dagboek en ook gezondheid, oren apparaat doofheid, nekwervel artrose?, dupuitrein rechter vinger, ouderdom komt met gebreken. Gelukkig 1971 klaar.
Zondag 22 juni Brendel concert matig.
Zondag 29 juni Tom de Booij Trofee, slecht gespeeld, maar fraaie prijsuitreiking.
Maandag 30 juni Toch weer depressief door dagboek. Elsbeth maakt ernstige ongeluk met haar fiets in Vondelpark. Rechter wijsvinger geopereerd. Massage Hans de Goede.

Score kaarten controleren na 27 holes Tom de Booij trofee. In het midden de winnares Hanka van Gorkum en de winnaar 2007 Swieringa.

Donderdag 3 juli Goede vorderingen dagboek. Traumatische ervaringen Patagonia reis in 1972. Rode draad in dagboek conflict arbeider-leider tegenstelling.
Vrijdag 4 juli Met Maarten en Beate von Balluseck als gasten op Anderstein gegolfd.

Leden-gastendag Anderstein. Met Beate en Maarten von Balluseck

Zaterdag 5 Juli De Booijen dag. Behalve Sascha en Hester Kalff was de hele familie bij Huib en Maria in hun tuin. 27 flessen wijn gedronken. Golf in Soesterduinen vooraf.

De Booijen dag met golfwedstrijd in tuin van Huib en Maria

Zondag 6 juli Op bezoek bij Mario die eindelijk weer beter is na langdurige ziekte.
Maandag 7 juli Golfdag medewerkers Anderstein, geen succes, laatste keer geweest na 12 jaar.
Vrijdag 18 juli Nieuwe pen gekocht. Nu weer elke dag opschrijven, probeer netjes te schrijven. Het is wel erg griezelig zo'n mooie dunne pen die maakt dat ik zorgvuldiger moet schrijven.
Donderdag 10 Juli Moet MRI scan van rug krijgen om te zien voor de klapvoet.
Zaterdag 12 juli 18 punten maandbeker slechter kan niet.
Maandag 14 juli Niet gekwalificeerd Heuvelrug 23 punten. Voorlopig niet golfen. Het vertrouwen is weg
Woensdag 16 juli Goede lezing over matriarchaat voor mannenclub in Nijkerk. Zoon van Mees Toxopeus was er. Jammer dat ik deze lezing niet overal kan vertellen.
Donderdag 17 juli Bij vaatchirurg, moet nader worden behandeld
Vrijdag 18 juli Opruimdag ! 1973 afmaken.
Zaterdag 19 juli 1973 afgemaakt. Kamer opgeruimd. Het is toch wel een hele lange weg om te gaan, maar ik wil deze taak voor mijn dood volbrengen. Het is nu weer spannend wat er weer te beleven valt in 1974.
Zondag 20 juli 1974 Onthutsend is om te zien wat ik allemaal deed.
Maandag 21 juli Bij chirurg Zweep , vinger oké. Gisteren met Adrienne gegolfd, weer goede slagen, 21 /22 tellen is sleutel voor goede swing. Stug doorgaan met 1974. Even uitzoeken wat wel en niet moet.
Donderdag 7 augustus Reis naar Pisa met vrienden van de Opera. Wat is de reden dat ik sinds 21 juli niet heb bijgeschreven. De dagboeken hebben me teveel in beslag genomen, vanaf 21 juli - 6 augustus 1974/1975 af, grote inspanning, veel emotie. Wat is er zo al gebeurd. Dinsdag 22 juli operatie spatader. Donderdag 31 juli verjaardag Elsbeth groot succes 80 jaar, met Rudy en Maria de Man en Maria en Huib

Elsbeth 80 jaar!

Donderdag 7 augustus - Dinsdag 12 augustus Reis Italië groot succes. Muzikaal niet bevredigend wel gezellig met gezelschap. Mooie steden Lucca, Sienna en Pisa wat een mooie bouwstijl. We leven in een afbraakwereld.

Links: Het reisgezelschap in Lucca, de geboortestad van Puccini. Rechts: Prachtige kathedraal in Pisa

Zaterdag 16 augustus Weer een tijd niet bijgeschreven. Het schrijven van het dagboek eist alles op. Emotioneel vooral over actied in 1976, die nu bezien twijfelachtig zijn.
Zondag 17 augustus Wespensteek op lip. Het jaar 1976 valt me zwaar. Hele verward zijn de actei achteraf bezien overgang geweld naar VAW in 1977. Veel rare domen Adrienne is wel een wondermens als je dat zo allemaal leest. Wat heeft ze veel moeten meemaken.,
Maandag 18 augustus Langzamer schrijven maakt het leesbaarder. Gisteren de dag gegolfd om het plezier Wat is het nut van het dagboek? De geschiedenis toch maar in het vizier houden als belangrijkste motief.
Dinsdag 19 augustus Mauk kwam even langs, was erg moe, wat heeft hij veel op handen. 1976 baart mij zorgen en veel werk. Maar stug doorgaan is het parool.
Woensdag 20 augustus Moeder 110 jaar geweest. Elsbeth's boek gekregen, indrukwekkend wat een werkkracht. Dagboek HvB 76 40 dagen Valt me zwaar.
Dinsdag 21 augustus MRI scan goed afgelopen, ruimte groter met blindfolder geen last van claustrofobie. Zag er erg tegen op maar viel mee. Wo soll ich rasten muziek Walküre onder veel lawaai van MRI machine. De ervaringen van 40 dagen gevangeis zijn schokkend en illustratief.
Vrijdag 23 augustus Ontroerende brieven van Adrienne aan mij in HvB 1976. Het is belangrijk om te zien hoe trouw ze me is gebleven en hoe ontrouw ik was.
Zaterdag 23 augustus KLM open. Zag maar 3 bekenden op Open. Mijn generatie is weggevallen. Toch depressie omdat ik er niet meer bij horen. Zag JP Six leuk gesprek. Boek over Menten gelezen schokkend.
Zondag 24 augustus Gisteren weggereden naar Ommen. Mooi hotel alles gezellig met Adrienne Niet te veel gesnurkt.
Maandag 25 augustus. 84 jaar. Gister gegolfd Hoge Graven. Adrienne won met 4/2 goed gespeeld. Lekker gegeten in hotel langs de Vecht.
Dinsdag 26 augustus Gespeeld op de Scherpenberg, mooie baan In de avond gegeten in prom reclame menu voor 25 euro lekker gegeten. Mauk en Carole waren helemaal gekomen..
Woensdag 27 augustus Depressief. Gisteren met Hilda op Hilversumse gegolfd, gezellig maar slecht gespeeld. Wel depressief deze rakkers wat een naar volk. Hilda zei ook treffend. Het is net als haar schoonouders dertig jaar geleden hadden gezegd, dat zij er eigenlijk niets te zoeken hadden bij die fabrikanten.
Donderdag 28 augustus Depressie weer voorbij. Goed gegolfd met karretje voor de eerste keer wat een verschil. Een slag op C3 op 100 meter en zo in de hole.
Vrijdag 29 augustus Zit voor een moeilijke keuze. Moet ik de correspondentie met Ellen

opnemen. Als ik een eerlijk dagboek wil schrijven wel, het antwoord hierop Ja.
Zaterdag 30 augustus Het is een zware bevalling de brieven met Ellen over te schrijven voor mijn dagboek, maar de eerlijkheid gebiedt het.
Zondag 31 augustus /Maandag 1 september RAMPDAG. Bij opslaan op zip schijf is er iets fout te zijn gegaan. Alles weg van 8 dagen hard werk. Uitgerekend de emotionele correspondentie met mijn vriendin Ellen vanuit de bak. Slecht geslapen om 3 uur wakker tot 6 uur Volgens Adrienne ben ik niet meer gezellig. Zal ik het verlorene overschrijven?
Maandag 1 september. Tekst van mijn scheurkalander dat ik ook geschreven zou kunnen hebben. In ieder geval zo voel ik me precies.
`Derrida was een denker met een geweten. In de documentaire die in 2002 over hem werd gemaakt *(Denida, the movie),* erkent hij dat het deconstructieve denken anderen kan 'verontrusten, destabiliseren, beangstigen of zelfs pijn doen'. Het stelt namelijk 'tekstuele persoonlijke en institutionele autoriteiten' ter discussie. Maar de innerlijke drang die Derrida voelt om te schrijven, is sterker dan hij zelf. 'Ik heb nooit nagelaten iets te schrijven uit angst voor de gevolgen. Niets intimideert me als ik schrijf. Ik zeg wat er gezegd moet worden. Toch zijn er momenten waarop de twijfel greep op hem krijgt; niet tijdens het schrijven, maar wanneer hij niet schrijft en wel bij het slapen gaan. In zijn sluimer maakt een soort paniek zich van hem meester en zegt zijn onderbewustzijn tegen hem: je bent gek. Wat je doet is crimineel, schandalig, ontoelaatbaar. Stop ermee, verbrand je werk. Maar zodra hij wakker wordt, is dat voorbij. Dat betekent, meent Derrida, dat hij tijdens het schrijven in zekere zin minder bewust is dan in zijn sluimer. In zijn sluimer vertelt zijn geweten hem de waarheid. Maar als hij werkt, slaapt zijn geweten en wordt de innerlijke drang om te schrijven wakker. En die wint. 'Dus doe ik wat er gedaan moet' worden'. *Vanno Jobse.*
Dinsdag 2 september Brief van Joost van Steenis
Re: Het lidmaatschap van Mevrouw Verdonk in 1978
Historisch besef hebben slechts weinig mensen. Dat wat je in de ene tijd doet is in een andere tijd ontoelaatbaar - met als schoolvoorbeeld natuurlijk oorlogsituaties tegenover de situatie waarin in het land geen oorlog is. Dat deed je toen uit volle overtuiging en ik denk dat de meeste mensen dat weer zouden doen als dezelfde situatie (maar dat is natuurlijk onmogelijk) zou terugkeren. Maar zulke dwazen als Wijnand, Jacqueline, Rita en nu ook Bussemaker kennen geen verleden. Zij hebben "verkeerde dingen gedaan", iets verschrikkelijks, niet te vergelijken met belastingontduiking en andere voorrechten die "rechts" heeft maar veel erger. Daar moeten ze voor boeten en Wijnand roept zelfs op dat anderen dat ook boete zullen doen. Maar het ergste is dat al die zogenaamde eerlijke journalisten en kamerleden vaak in hun jeugd niets hebben gedaan dan alleen maar achter geld en vrouwen aan te zitten. (en te veel drinken natuurlijk). Zij hebben helemaal geen verleden behalve het carrièremaken en ik denk dat een "slecht" verleden beter is dan zulk verleden. Leuk dat je door de BWO nog wat kan bijdragen aan deze discussie, maar het is eigenlijk een nuldiscussie. Hadden ze maar werkelijk wat gedaan om de wereld te verbeteren. Maar ik vrees dat ze het veranderen van de wereld of hebben opgegeven of nooit hebben nagestreefd zelfs niet in hun jeugd toen ze toch open moeten hebben gestaan voor vreemde gedachten. Ik hoop je binnenkort weer eens te zien, groeten, Joost.
Dinsdag 2 september Blessing in disguise? Grote delen gerepareerd wat er verloren is gegaan. Brieven Adrienne er uitgelicht. Later bewerken in apart hoofdstuk. Nu naar Dick Versteeg zien wat hij erover te zeggen heeft..
Woensdag 3 september Begonnen aan 77. Bij zieke Versteeg geweest had griep. Maar vond wel dat ik de liefdesbrieven moest opschrijven maar dat komt later in apart hoofdstuk..
Donderdag 4 september Geschrokken van exploot mei 77 scheiding voor rechtbank Hoe het afgelopen is weet ik nog niet?
Donderdag 4 september Brief aan Netty Tichelaar
Lieve Netty, Heel veel dank voor je morele onmisbare steun. Ik heb de oplossing meteen door verteld aan Adrienne en zij hoorde het aan zonder echt commentaar maar ik voelde dat het haar

toch plezier deed. Ik zeg namelijk in het dagboek van 2008 ik zal ontboezemen dat ik me toen (in 2008, ik schrijf dan dit dagboek op 2010 of11) pas echt realiseerde hoeveel pijn en verdriet ik aan je heb gegeven in al die jaren, eerst Loes 1965-1973 toen van Ellen van september 1976 tot februari 1977 In dagboek 1976 zal ik daarnaar refereinen. Nu ga ik stug door met 1977. Op je vraag van spijt schrok je wel toen ik zei dat het me speet dat ik niet echt de revolutie heb waargemaakt en als een haasje weer ben terug gekropen in het burgerlijk milieu met al de pijn en eenzaamheid van dien. Ook vertelde ik aan Adrienne van het cadeautje dat ik heb mogen ontvangen om het als oud bejaarde nog te kunnen realiseren en dat ook nog te kunnen opschrijven zie jouw vader die dat niet heeft kunnen door zijn vroegtijdige dood. Ik stuur je later nog het Icke verhaal op De droom mooi uitgelegd. Veel zoentjes (zonder ....) Ik begrijp nog niet de poging van mij, . Liefs Tom

Vrijdag 5 september Goed gesprek met Netty. Oplossing probleem in 1976 cursiefje dat verwijst naar 2008 emotionele berouw naar liefdes affaire. Ook strijd burgerlijk bewustzijn versus revolutie strijd verloren.

Zaterdag 6 september Gisteren begrafenis met Maus, tante van Louis Wallenburg. Diepgaand gesprek met Jolanda.

Zondag 7 september Fiasco Ramp gisteren met viool en piano voor cultureel festival. Wido was helemaal de weg kwijt. Lief dat Mauk gekomen was. Dit echter nooit meer.

Cultureel festival Baarn. Wido (viool) en Tom (piano0 spelen in gemeentehuis sonates van Mozart

Maandag 8 september Gisteren gezellige viering mijn verjaardag. Helaas veel regen. Parasol deed wonderen.

Kaarsje uitblazen een goed gebruik bij een verjaardag. In dit geval mijn 84ste verjaardag

Dinsdag 9 september Brief aan Rita Verdonk

Geachte Mevrouw, Hierbij zend ik u een email die ik vandaag naar de Telegraaf heb gestuurd. Uw standpunten waren toen in 1978 net zo duidelijk als U ze momenteel heeft. Maar ik begrijp de heer Duyvendak en mevrouw Cramer niet dat ze daar nu zich van distantiëren. Ik heb ook acties gevoerd toen met mijn volle overtuiging die ik nu in deze huidige contact niet meer zo zou doen. Wat nodig is dat men het in de tijdgeest van toen wil zien, anders is het geschiedvervalsing en niet moet proberen er zich met slappe smoesje van af te maken. Ik ben er van overtuigd dat U er toen ook geheel en al achter stond wat de doelstellingen waren van de BWO. Toen ik bestuurslid samen met Erik van der Maal was zijn we in handen gekomen van oplichters (nb. medebestuursleden) die mij voor 18.000 gulden vd Maal 10.000 gulden lichter hebben gemaakt (wij waren aansprakelijk voor de schulden die zij namens de BWO hadden gemaakt) en zo het roemloze einde van de BWO heeft ingeluid. Kunt U aan uw collega Kay van de Linde, zeggen dat ik op mijn website het transcript heb weer gegeven van de TV uitzending van 1969 over de Biafra oorlog waaraan zijn vader Wibo een belangrijke bijdrage heeft gegeven. Hij moet dan gaan naar mij website www.egoproject.nl dan aanklikken de blauwe letter Geschiedens: Nigeria en dan gaan naar 1970 invoegsel (rode letters) dagboek Biafra oorlog (blauwe letters). Met de vriendelijke groeten, Tom de Booij .Hieronder de email plus 4 bijlagen aan het dagblad de Telegraaf.

Geachte redactie Binnenland,

Vandaag stond een stukje over het 'krakers' verleden van Rita Verdonk in uw krant. Misschien bent u geïnteresseerd in het feit dat zij vroeger lid was van de Bond voor Wetsovertreders (BWO) en was zij in november 1978 lid en een van drie regio-koördinatoren van de BWO vanuit Nijmegen met Theo. U ziet in de bijlage die ik U stuur dat ze was ingeschreven als lid van de BWO (nr 387).Ze is daarna naar de andere kant van de deur gegaan nl naar het gevangeniswezen. Deze documenten heb ik in het origineel. Ik was namelijk medewerker en bij de oprichting betrokken in 1971 (toen nog BOWO geheten) toen ik 50 dagen (boete was 500 gulden) uitzat in het HvB te Utrecht voor mijn bezetting Maagdenhuis bezetting in 1969. Later in 1994 ben ik ook bestuurslid van de BWO geweest. De foto's heb ik van internet geplukt. Zelf heb ik ook een actieverleden (tot) op de huidige dag, maar ben geen minister of politicus. Zie mijn website www.egoproject.nl Onder de extensie woonwagenbeleid ben ik nog bij acties betrokken voor hel behoud van woonwagenlocaties. Ik stuur deze email ook aan Rita Verdonk zelf om te zien of ze deze gegevens kan bevestigen. Anders kan ze misschien een onderzoekaanvragen zoals mevrouw Cramer heeft gedaan. Met vriendelijke groeten Dr Tom de Booij wonende te Baarn Koningsweg 45, 035- 5412852

1. Inschrijving van Rita Verdonk bij de Bond voor Wetsovertreders

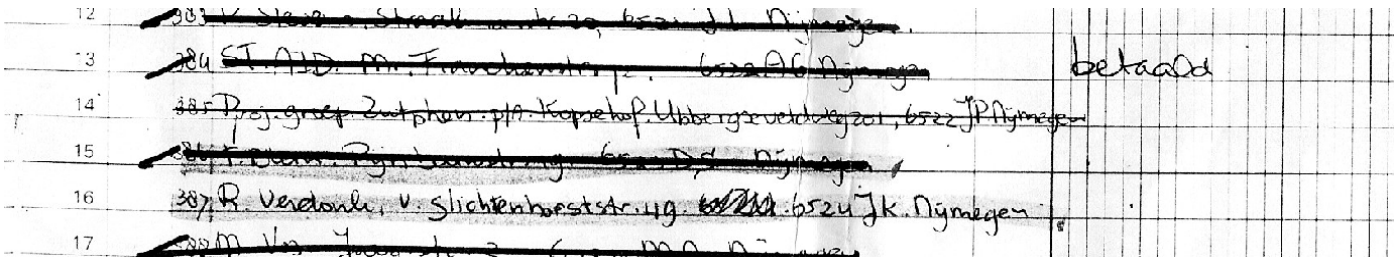

2. B.W.O -nieuws nr 24 - 28 november 1978
Verslag van de Algemene Ledenvergadering van 4 november j.l.
Aanwezig: Rita en Theo uit Nijmegen, Henk Hangelbroek, Pieter uit R'dam, Oir uit utrecht, Theo en Suze uit A'dam, Fesje van de Wal, Liesbeth Blijboom, Constance Vrijdaghs, Ginus uit Enschede, Jan de Visser (Bajeskrant), Frans uit Groningen, Willem-Jar
Er waren bedroevend weinig mensen aanwezig helaas. Het verslag van de vorige ALV (28 januari '78) is voor kennisgeving aangenomen.
Henk Hangelbroek zit voor en is de begeleider geweest van de struktuurkommissie, die zich bezighield met het op poten zetten van het regio-plan met de bedoeling om in elke regio een regio-koördinator door de afdelingen te laten kiezen (er zijn 5 regio's, te weten Leeuwarden, Arnhem, Amsterdam, Den Haag en Den Bosch). Dit is gedeeltelijk niet gelukt, er zijn maar drie regio-koördinatoren naar voren gekomen, Annelies uit A'roort Theo en Rita uit Nijmegen en Pieter en John uit Rotterdam.

Helaas geen antwoord van Mevrouw Rita Verdonk, nog van het Telegraaf

Dinsdag 9 september Brief van Vincent Icke terug gekregen *(zie hoofdstuk 3. Kloof tussen Astronomie en Astrologie? Discussie met de astronoom professor Vincent Icke achterin dagboek)*
Woensdag 10 september Gedroomd nachtmerrie over piano en viool was helemaal de weg kwijt.
Donderdag 11 september 9/11 herdacht. Goed gegolfd met Berry 35 stableford, 1 down verloren. Gedroomd geologische excursie die ik slecht had geleid.

Martin de Ridder op bezoek in Baarn

Vrijdag 12 september Martin op bezoek, gaat scheiden, nog steeds dezelfde problemen met kiezen, kan het wel beter handelen. Is nu verliefd op een ander. Wel triest voor de kinderen. Geen verdere reactie op Icke's verhaal. Doorgaan met dagboek 1977**.**
Zaterdag 13 september Veel regen 20 mm. Gedroomd dat ik hertrouwde met jonge lieve meid!
Zondag 14 september Gegolfd met Adrienne zeer slechts gespeeld..
Maandag 15 september Heel goede les op Lage Vuursche van Mauk, 9 holes gespeeld, weer plezier in golf.
Dinsdag 16 september Interview met Elodie Hunting van 3 1/2 uur, zwaar maar goed. Ze had veel nieuws gehoord. 's-Avonds naar Frau ohne Schatten. Prachtige uitvoering, heel fijn met Adrienne, na 2e pauze naar huis, genoeg muziek gehoord.
Vrijdag 18 september Met Adrienne naar de Lutte verkenning voor volgend jaar verjaardag 80 jaar.. Naar Sybroek daar was Mauk met zijn Made in Scotland.
Zaterdag 19 september Gegolfd op golfclub Twente, prachtige baan.
Zondag 20 september Op Sybroek goed gespeeld. Heel gezellig in Oldenzaal, op markt tapas gegeten. Het waren gezellige dagen, nu weer dagboeken.
Donderdag 23 september Arrestatie 1944, 64 jaar geleden. Golf gespeeld met nieuwe stokken. Piet Wagenaar gestorven, herdacht tijdens fysiosport

Ontmoeting met Mauk op Sybroek waar hij een golfclinic had met Made in Scotland

Vrijdag 26 september Mondstuk voor antisnurk gekregen.
Zaterdag 27 september 16 punten golf wedstrijd. Schandalig. Weet niet waaraan het ligt
Zondag 28 september Met Adrienne naar strand Nulde Veluwe meer.'s-Avonds mooi-matig concert. Hulp van Barbara over mijn spagaat probleem. Burgerlijk bewustzijn versus gewapende strijd. Emotie in vicieuze cirkel. Hoe uit deze naar beneden gerichte spiraal te komen? Door aanvaarding van dit verlies, sich mit einfinden. Vandaar langzaam eruit lopen. Volgens Barbara zal het met een zachte landing worden.
Maandag 29 september Brief aan Barbara Jedding
Lieve Barbara , nog even over het gesprek van gisteren. Ten eerste ben ik je dankbaar dat je mijn probleem zo haarscherp aanvoelde en onder woorden kon brengen. Dat onze westerse denkwereld in een diepe crisis zit is mijn probleem niet meer. Ik zit met het probleem dat ik de strijd waar ik zo vurig in geloofde heb verloren en dat geeft een gevoel dat hel veel pijn doet en hoe meer ik me daar mee vereenzelfig deste zwaarder en moeilijker het wordt om uit de vicieuze cirkel te komen. Als ik het goed samenvat wat het resultaat was van ons gesprek is dat ik het moet aanvaarden en als een rouw proces moet zien, het overgeven aan een gevoel sich mit einfinden er valt niets meer aan te doen De wereld om me heen heeft er geen boodschap aan. Ik moet zelf dit rouwproces doormaken en er niemand mee opzadelen (behalve een lief kundig oor van Barbara en ook van Bert). Hoe de zachte landing eruit zal zien kan ik nu nog niet zien want

daar is mijn emotie en mijn woede nog te groot voor. Beatrix heeft een tegen mij gezegd: Meneer de Booij U gaat een eenzame weg op .. Ja dat zal het blijven maar wanneer ik mijn verdriet en woede een plaats heb gegeven zal het inderdaad anders worden. Dit blijft nu nog een vraagteken. Nog veel dank ook aan Bert, veel liefs Tom

Dinsdag 30 september Brief van Barbara Jedding

Lieve Tom, Heel fijn dat je mij deze mail stuurt, waarin ik kan lezen hoe mooi helder wij gisteren samen dicht bij dat zijn gekomen, wat jou nu, maar al heel lang zo pijn doen. Je hebt het heel goed weergegeven. Ja, het doorlopen van een rouwproces is zwaar en verdrietig, maar gelukkig eindig. Wat soms goed kan doen, is over dit verdriet en de woede te schrijven - niet op je website - maar zonder censuur voor jezelf. Zo zou jij je in je verbeelding tijdens het schrijven wat 'opdelen' en die woedende Tom aan het woord laten zodat hij kan uitrazen. Dan ook de verdrietige Tom (zodat het als het ware boze en verdrietige brieven worden die je aan jezelf richt) en dat totdat je merkt dat de emotie in heftigheid afneemt (dus dat mag wat tijd en schrijven kosten). Met het opschrijven structureer je dit emotiewerk wat, zodat ervan overspoeld worden minder op de loer ligt: elke dag 1/2 -1 uur en dan stoppen, ervan bijkomen en de volgende dag weer verder. Het ongecensureerde zorgt ervoor dat je echt ruimte geeft aan alle associaties/beelden die deze thematiek bij je oproept. De briefvorm is een manier van rechtstreeks communiceren met jezelf - helpt om uit de valkuil van een verstandelijke beschouwing te blijven (want daar gaat het niet om). Doel is dat door ruimte te geven (binnen een veilige structuur) aan de meest heftige emoties, langzaam ruimte ontstaat voor mildere klanken/beelden/oordelen en dat is dan het begin van de zachte landing. Omdat schrijven zo bij je past, spreekt je dit advies misschien aan. Een afsluitende brief zou dan mogelijk tot thema kunnen hebben dat je jezelf mag vergeven, dat je de strijd hebt moeten staken zonder je doel te hebben gehaald. En, als je ervoor voelt, kan je (hoeft niet) met de dan ontstane stapel brieven een rituele afsluiting uitvoeren (verbranden en as uitstrooien of iets anders ermee doen, begraven .... Wat je aanspreekt) . Als je hierover vragen hebt, laat het mij dan graag weten. Veel liefs, Barbara

Vrijdag 3 oktober De hele week niet bijgeschreven te veel in beslag genomen door nieuw oplossing van rouw proces. Vannacht weer erg depressief. Zie het niet meer zitten. Gisteren collage voor Elsbeth's verjaardag gemonteerd. Gelukkig 1978 klaar en begin 1979. Daarna wordt het rustiger in de tachtiger jaren.

Zaterdag 4 oktober Lief telefoontje van Annie Offenberg. Die zegt dat ik trouw moet zijn op mijn werk. 24 uur nodig gehad voor collage Elsbeth heel emotioneel. Heel erg moe. Klokje rond geslapen. Nu weer door '79**.**

Zondag 5 oktober Groot succes Elsbeth's verjaardag. Goede speech gehouden, alleen fout gemaakt door te zeggen dat boek van haar onleesbaar was gecorrigeerd door Jonneke van Sloten . Jan Maarten gezegd over onze wandeltocht, kwartje viel.

Hilda Elisabeth de Booij 31 juli 1928 – 31 juli 2008

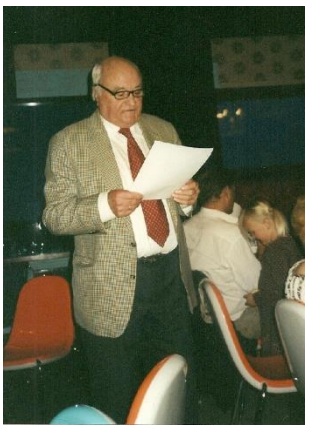

Mijn speech voor Elsbeth's tachtigste verjaardag

Zeven minuten over elf in de ochtend van de 31ste juli van het jaar 1928 wordt op de Djokjaweg in Batavia Hilda Elisabeth (Elsbeth genoemd) geboren. Zij komt terecht in een gezin waar 4 jaar daarvoor een zoon Tom was geboren en twee jaar later een dochter Hilda, die na 6 dagen het leven moest verlaten. De eerste bladzijde met foto's uit de periode 1928-1945, geeft al een heel duidelijk beeld van de vele kanten van Elsbeth. Zo zien we de vrolijke als ook een Elsbeth die ons met een vragende en ernstige blik aankijkt. De middelste rij foto's zijn uit de periode van 1930 – 1935 in Amsterdam zoals het schaatsen op het Museumplein. Een gebeurtenis die zich niet uit meest rechtse foto laat afleiden wil ik hier even memoreren. Bij het begeleiden van mijn zuster naar school heb ik dat niet altijd voorbeeldig gedaan. Mijn zuster Elsbeth heeft daarvan nog de volgende herinnering, die ze aan haar kleindochter Annick Kalff schrijft op 20 juli 2004. "In Amsterdam liep ik samen met mijn vier jaar oudere broertje naar school . Eerst heel, lief maar uit het zicht van mijn ouders al gauw niet meer. Onderweg kwamen we langs een grote bouwput , een diepe kuil waar mijn broer verschillende vrienden maar vooral 'vijanden' vond,. tegen wie hij erg nodig moest vechten. Hij zette mij neer aan de rand van de kuil en. dat gedaan hebbende, voelde hij zich vrij en raasde op zijn 'vijanden' in. Als het vechten erg lang duurde begon ik te huilen, want ik wist dat we te laat op school zouden komen. Dan was dan ook het geval. Mijn vriendinnetjes Christientje Schippers en Anneliesje Kalff begrepen niet waarom ik zo vaak te laat kwam; maar juffrouw Luitjes zelf was nooit boos". In 1933 krijgen we een lief zusje erbij: Maria Johanna. De onderste rij foto's zijn uit de periode van 1935 tot mei 1945 in Aerdenhout in de veilige omgeving van haar familie. Het eerste voor haar zo belangrijke contact met de bergen is gelegd tijdens de vakantie in 1939 in Chamonix .De heerlijke lach van de meest rechtse foto is genomen op de Grote markt van Haarlem tijdens het bevrijdingsfeest in mei 1945. Het leven voor haar begint pas echt als ze het nest verlaat en naar Luxemburg vertrekt waar ze als secretaresse heeft gewerkt voor de Hoge Autoriteit Kolen- en Staal gemeenschap. De tijd waar ze mede heeft gewerkt aan basis van wat later is uitgegroeid tot de Europese Unie. Zo kort na de oorlog zijn de centjes, die zij daar verdient mede gebruikt om daarmee de Alpen te herontdekken. Wij hebben samen de Kletterschool van Rosenlaui bezocht. De linker foto van de volgende pagina zien we Elsbeth abseilen. De middelste foto is genomen in Chamonix september 1948 toen Elsbeth me heeft uitgenodigd om 3 dagen op haar kosten te gaan klimmen . Ze heeft zelfs schitterende bergschoenen voor mij gekocht met Tricouni beslag, een speciaal soort spijkers. De middelste rij foto's zijn uit de tijd dat ze weer terug komt naar Nederland. We hebben toen samen op kamers gewoond op de Amsteldijk. De tijd dat we de 'Heilige Halle' van het Concertgebouw bezoeken en ook veel quarte mains hebben gespeeld. Maar al gauw zie ik dat ik duidelijk op het tweede plan kom, want Jacob Kallf verschijnt op het toneel en heeft zij daar haar hart aan verpand. Eind 1954 trouwen ze in het stadhuis van Bloemendaal. De laatste foto onderaan zijn hun dierbare aangenomen kinderen Michiel en Maria Michaela Hier aanwezig met maar liefst 4 kleinkinderen. De laatste pagina is genomen toen de kleurenfotografie voor ons zijn intrede deed. Het geeft een beeld van 1978 – 2008 . Op gezette tijden hebben we de zgn Booijen dagen zo ook in 1985 de meest rechter foto. Samen met haar geliefde Jacob werken ze aan haar proefschrift over de gezondheidstoestand van Parijs in de periode 1830-1990. In 1995 is het zover als ze haar proefschrift verdedigt. De rechter foto van de middelste rij laat een Elsbeth zien die haar wetenschappelijke kant goed typeert, met op de achtergrond de Sacre Coeur van Parijs.
Vrijdag 12 april 2002 is een dag met een zwarte rand, want dan moet ze afscheid nemen van haar dierbare Jacob. De laatste jaren heeft Elsbeth het niet bepaald gemakkelijk gehad met haar veel kwalen. Maar moedig zoals ze is, heeft ze zich er goed door heen geslagen. Ondanks deze handicap is er in geslaagd een boek te schrijven, een verkorte versie van haar proefschrift. Toch wil ik nog iets zeggen wat op deze fotocollage niet te zien is, namelijk hoe ontzettend dierbaar je bent voor mij. Beiden houden van muziek, bergen en graven in de geschiedenis en dankbaar denken we daarbij aan onze ouders die ons daartoe in staat hebben gesteld
De laatste foto onderaan is Elsbeth, die op haar verjaardag de acht kaarsjes uitblaast terwijl wij het lied zingen, wat we nu ook zullen aan heffen Lang zal ze leven …

HILDA ELIZABETH DE BOOIJ 80 JAAR

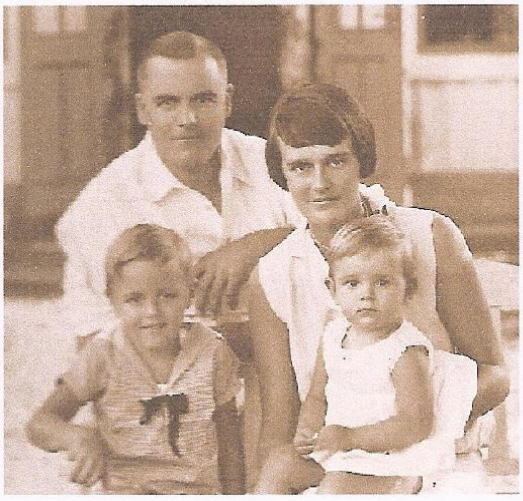

Elsbeth 80 jaar!

Maandag 6 oktober 1979 afmaken. Afrekenen met de roerige zeventiger jaren. Gisteren chinees Li middelmatig. Begonnen met halve slaappil, ook 1/2 drank.
Dinsdag 7 oktober Bezoek van Peter Strengers nogal frustrerend dat ik geen goed materiaal had voor zijn reis naar Peru. Hard gewerkt aan brief. Drie van Breda door de brief die Jan Ebeltjes schreef uit gevangenis Breda
Dinsdag 7 oktober Brief van Dries van Agt
Geachte heer De Booij, Hartelijk dank voor uw bericht van 7 oktober. Ik herinner mij uw verrassende bezoek op Eerste Kerstdag van 1971 nog goed. De door u toegezonden foto's verlevendigen de herinnering nog. Dank daar. voor en ook voor de toezending van de brief die Jan Ebeltjes *) in juli 1979 heeft geschreven. Een weerzien zou inderdaad interessant zijn. Helaas heb ik het echter vooralsnog zo druk me tal van dingen die moeten dat ik voorlopig geen tijd kan vrijmaken voor dingen die niet moeten. Met vriendelijke groet, A.A.M. van Agt
*) zie voor de brief van Ebeltjes brief aan Mink van 30 oktober
Woensdag 8 oktober Weer slecht geslapen 1 port te veel !!
Donderdag 9 oktober Zwarte dag. Lap top doet het niet. In de nacht do/vr veel wakker zorgen over alles en nog wat.
Vrijdag 10 oktober Credit crisis zet door. Hilda heeft heup gebroken.
Zaterdag 11 oktober Sterfdag Engelien herdacht bij Rudy en Maria samen met de rest van de familie. Kregen ook nog het restant erfenis Engelien in handen..

Maria en Rudy de Man krijgen van onze familie een hazelaar cadeau voor al hun werk in de afhandeling van de erfenis van Engelien

Zondag 12 oktober Joep loopt halve marathon in Rotterdam. Wat een prestatie. Contact met Willemijn van Tijen, dochter van onze architect die een plan had gemaakt voor ons huis van mijn ouders op de Catslaan, maar was afgestemd.,
Maandag 20 oktober Sani gebeld in Chaam waar hij op een wintercamping zit
Dinsdag 21 oktober Slecht geslapen weer veel gedroomd. 1982 bijna klaar.
Woensdag 22 oktober Moeder definitief begraven door haar brieven uit te tikken.
Vrijdag 24 oktober Goed geslapen gisteren. 1980,81,82 afdrukken, het schiet goed op. De tachtiger jaren alleen maar golf. Wat een tegenstelling met de zeventiger jaren.
Zaterdag 25 oktober. Elsbeth belde over de ellende van Maria Michaella en haar huis in Frankrijk dat maar niet verkocht wordt.
Zondag 26 oktober Droom over Leny had alles gestolen van mijn kamer, inclusief piano, dit is zeer symbolisch.
Maandag 27 oktober. Van vader gedroomd. Ik kwam van de Enschede weg met koffer vol zware

boeken bij mij vader. Hij was blij met mijn komst.
Donderdag 28 oktober Dick Versteeg goed gesprek. 6 oktober 2009 op zijn verjaardag wordt 65 jaar, eind van dagboek. Contract sluiten voor betaling voor schrijven van het boek.
Dinsdag 28 oktober Brief aan Elsbeth
Lieve Elsbeth, wat een dag vol warmte. Je werd wel heel lief door iedereen toegesproken. Jouw speech vond ik geweldig, want je bracht iets wezenlijks naar voren. Wat is geluk, ik ken het niet meer door al het leed van deze wereld. En radiospotje zegt dat als dit bericht is afgelopen er 5 kinderen zijn gestorven aan ondervoeding tw 1 kind per 5 seconden. Sani cs worden onderdrukt maar kennen desondanks soms een moment van geluk in hun ongeluk. Wij mogen kiezen uit duizenden mogelijkheden om gelukkig te zijn. Muziek inderdaad vormt hierop een uitzondering. (Ik draai nu een cantate van Bach op mijn computer). Maar dat is toch een ander iets dan een moment van geluk. Moeilijk probleem ik ben er nog niet uit in ieder geval heb je ons aan het denken gezegd. Nog even over mijn woorden dat je boek onleesbaar is. Ik had natuurlijk moeten zeggen voor mij is het onleesbaar ik beschik niet over de kennis om het in een context te plaatsen. Het was goed dat Jonneke mij terecht wees. Moeder kwam dus weer even om de hoek zetten (valkuil). Maar ook Jonneke maakte in het begin dezelfde fout door te zeggen het is leesbaar maar even later corrigeerde zij zich door te zeggen: ik vind het leesbaar. Mijn woorden waren bedoeld als gevoel van trots en ontzag voor je titanen werk. Volgens de andere socioloog was je werk baanbrekend. Je moet mij maar eens uitleggen wat de essentie is van je werk. Maria zei dat we wel alle drie wel heel,veel op elkaar lijken. Echte dwangarbeiders. Ik zit zelf in een moeilijke tijd namelijk dat ik de strijd tegen het onrecht heb verloren. Dit besef komt bij het herleven dat ik bezig was met de gewapende strijd in de zeventiger jaren en daarna weer in het burgerlijk nest ben teruggekeerd zonder daar me echt gelukkig te voelen, Uit mijn dagboek blijkt dat wanneer ik in de gevangenis zit ik momenten van intens geluk heb gekend, door moordenaars en zedendeliquenten te helpen in hun ellende. Nu is mijn boek voor mijn directe omgeving ONLEESBAAR. Behalve je woorden die je mij tot tranen bracht. Je had het lef om het te zeggen terwijl ik dit tik biggelen de waterlanders over mijn wangen en op mijn toetsenbord. Barbara, de vrouw van Bert heeft me geholpen om deze emotionele impasse te doorbreken door het als een rouw proces te zien en via de verschillende fase van Kubler het een zachte landing te geven. De vergelijking die ik met haar heb gemaakt is dat ik Petrus ben namelijk die niet de consequentie heeft genomen van het verraad aan Jezus zoals Judas en pas na driemaal dat de haan kraait weinte bitterlich. Ik stuur je mijn gedicht waar bij de laatste zin boekdelen spreekt en het interview dat ik laatst aan een astrologe gaf dat op haar site komt: de koorddanser over enkele maanden. Nu lieve zuster.Geniet maar lekker na van de voor jou zo mooie dag liefs je broertje.
Dinsdag 28 oktober Brief aan Henri Veldpaus
Geachte heer Veldpaus, in antwoord op uw vragen zou ik willen citeren uit een interview dat ik laatst gaf aan Elodie Hunting. Misschien geeft dit enigszins een antwoord op uw vragen.
"Wie of wat is je inspiratiebron?
Teilhard de Chardin, Bach en een citaat uit de bijbel. Tom is heel beslist. Hij citeert uit Mattheüs; 'Vriend, waarom ben je gekomen?, vraagt Jezus aan Judas. Op dat moment zag Judas in, dat hij Jezus had verraden. Jezus en Judas zijn 1. Ik (Tom wijst naar zichzelf) ben Petrus, want ik verlooch de samenleving. We leven maar door, terwijl de wereld verrot. Dat voel ik als verraad. Zoals Petrus dat deed, nadat de haan drie keer had gekraaid. (noot; deze 3 hanenkraaien, zijn 3 ochtenden, dus 3 dagen, de 3 donkere dagen van de maan) Jezus en Judas zijn in mij verenigd, dat geeft spanningen. Daarom moet Petrus erbij, ik moet wel verloochenen, hoe kan ik anders leven?
Erken je een god?
"Waarom zou ik? lk begrijp er niks van! Ik zie in de natuur dingen die ik niet begrijp. Ik probeer verbanden te leggen. Hoe meer ik zie, hoe meer ik onder de indruk van het wonder ben. Na de verwondering komt de vraag. De vraag moet gesteld worden! Wat is de essentiële vraag. Als je dit kunt stellen, ligt het antwoord er vaak al in besloten. " einde citaat
Over het hiernamaals zou ik kort wil zijn. Ik geloof meer in het hiervoor maals!!. Ik geloof in de

opstanding van de natuur. De oude vorm (kan zowel een minerale als organische vorm zijn, kwarts tot mens) is niet meer in staat zijn vorm door de gewijzigde omstandigheden (dat kan van alles zijn van kanker tot vuur etc) te behouden. Maar de vorm die sterft laat soms een zaadje achter die alle ervaringen tijdens het leven van de vorm en daarvoor in zich draagt. In het duister (grond tot baarmoeder) wordt de nieuwe vorm geboren etc etc Mijn adagium is waar geen begin is kan ook geen einde zijn. Begrijpen doe ik het allemaal niet, ik geloof in het wonder van de natuur, die mij omringt. Een deur van een huis zal nooit het huis kennen waarvan hij deel uitmaakt. Maar ik heb zeker geen behoefte aan een God in de hemel Het wonder van de natuur is meer dan genoeg. De metafoor van de maan met haar fasen is mij ook heel dierbaar; Ik citeer nogmaals wat ik in het interview hierover zeg:
"De donkere fase van de maan is zeer geheimzinnig. Net als de bevruchting van de eicel. Dit speelt zich in het donker af, op een plek waar wij het niet kunnen zien. Daar wordt nieuw leven gecreëerd. De maan in haar donkere fase, is iets heel anders dan wat astrologen en astronomen tegenwoordig Nieuwe Maan noemen. De zon en de maan staan dan in conjunctie (samenstand). De Nieuwe Maan was vroeger het moment waarop 3 mensen het eerste sikkeltje van de wassende maan zagen. Men vierde dan feest. We zouden beter spreken over 'de donkere fase van de maan' als we Nieuwe Maan bedoelen. De belangrijkste indeling is die van de verlichte versus de donkere fase. Dit is immers te vergelijken met het leven en de dood. In het matriarchaat de cyclus van leven, dood en wedergeboorte. Het verdwijnen van de oude vorm om na de donkere periode weer een nieuwe vorm te krijgen. De Verlichte fase is te verdelen in de drievuldigheid van de Vrouw: Maagd - Moeder - Wijze Oude Vrouw. In de tijd van de Grote Moeder religie werden de drie fasen van de verlichte maan vergeleken met de Maangodinnen: Maagd - Moeder Wijze oude vrouw. Deze cyclische gedachte is verloren gegaan of verdonkeremaand. Spirit away. De donkere fase symboliseert de mogelijkheid tot nieuw leven. Einde citaat. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij
Woensdag 29 oktober Met deze pen schrijf ik netter klaarblijkelijk. 1985 valt mee, alles gaat sneller dan gedacht.
Donderdag 30 oktober Brief aan de heer Mink (bewaarder in de Koepel gevangenis van Breda van de 'Drie van Breda')
Geachte Heer Mink, Ik heb met grote interesse uw boek over de drie van Breda gelezen. Mijn vriend Jan Ebeltjes *) heeft mij 5 juli 1979 een brief gestuurd vanuit de Koepelgevangenis te Breda, waar hij als gedetineerde o.m. schilderwerk mocht verrichten in de cel van Kotälla. Zijn brief stuur ik U als bijlage. Nog even de volgende vraag in uw boek op pagina 113/114 kwam ik deze passage tegen op over Kotälla
" In December 1942 krijgt hij een zenuwinstorting en wordt hij vijf maanden lang verpleegd in het Wilhelmina gasthuis. Als hij in 1943 verneemt dat hij in Amersfoort in een kamp zal moeten gaan .werken, is hij zo teleurgesteld dat hij zich in zijn bovenbeen schiet. Hij had verwacht aan het oostfront te mogen strijden om zo de felbegeerde medaille van het eikenloof te kunnen behalen. In Amersfoort treft hij een chaotische administratie aan. Met zijn dwangmatige precisie en correcte plichtsbetrachting voelt hij zich in deze situatie zeer verantwoordelijk voor datgene wat er in zijn functie gedaan moet worden. Vermoedelijk overwerkt hij zich, wat zich uit in een halfzijdige verlamming die hij plotseling oploopt. Tot april 1944 verblijft hij in een psychiatrische kliniek te Amsterdam. Tot dat tijdstip heeft hij nog geen gevangene kwaadwillig bejegend".
Dit lijkt mij niet te kunnen kloppen, want ik heb de man meegemaakt in kamp Amersfoort van 1 december 1943 tot half maart 1944. Hij was toen wel gestoord, maar driftig bezig om appèl af te nemen op zijn 'eigen' wijze. Kunt u mij vertellen hoe U aan deze informatie bent gekomen. De heer Maurits Nibbering directeur van het kamp Amersfoort heb ik gevraagd over het verblijf van Kotälla in Amersfoort hij gaf mij het volgende antwoord "Ik weet zelf niet meer van het exacte verblijf van Kotälla dan in het boek van Von Frijtag Drabbe Künzl staat. Zij heeft zich gebaseerd op de stukken uit de proces-verbalen vlak na de oorlog en op getuigenissen van vlak na de oorlog. Von Frijtag spreekt over een zenuwinstorting in het voorjaar van 1943, dus na zijn

impliciete benoeming als plaatsvervanger van Berg en een maanden durende verpleging in een Duits militair hospitaal in Den Haag (veel logischer dan het ook gewoon voor burgers gebruikte Wilhelminagasthuis) . Dan zou Kotälla rond het eind van de zomer/begin herfst 1943 weer terug zijn gekomen in Amersfoort. Ons is verder niets bekend over een tweede verblijf in een psychiatrische inrichting in Amsterdam in het voorjaar van 1944." Met vriendelijke groeten Tom de Booij

*)Jan Ebeltjes heb ik leren kennen in het HvB in Utrecht in voorjaar 1971, tijdens mijn verblijf aldaar van 50 dagen. Ik heb toen de 500 gulden uitgezeten die ik door de rechter kreeg opgelegd voor mijn aandeel in de bezetting van het Maagdenhuis van de Universiteit van Amsterdam in mei 1969. Ik was toen wetenschappelijk hoofdambtenaar aan het Geologisch Instituut. Misschien herinnert U zich nog Jan Ebeltjes.

Bijlage: **Brief van Jan Ebeltjes vanuit de Koepel gevangenis van Breda.** *(ongecorrigeerd)*

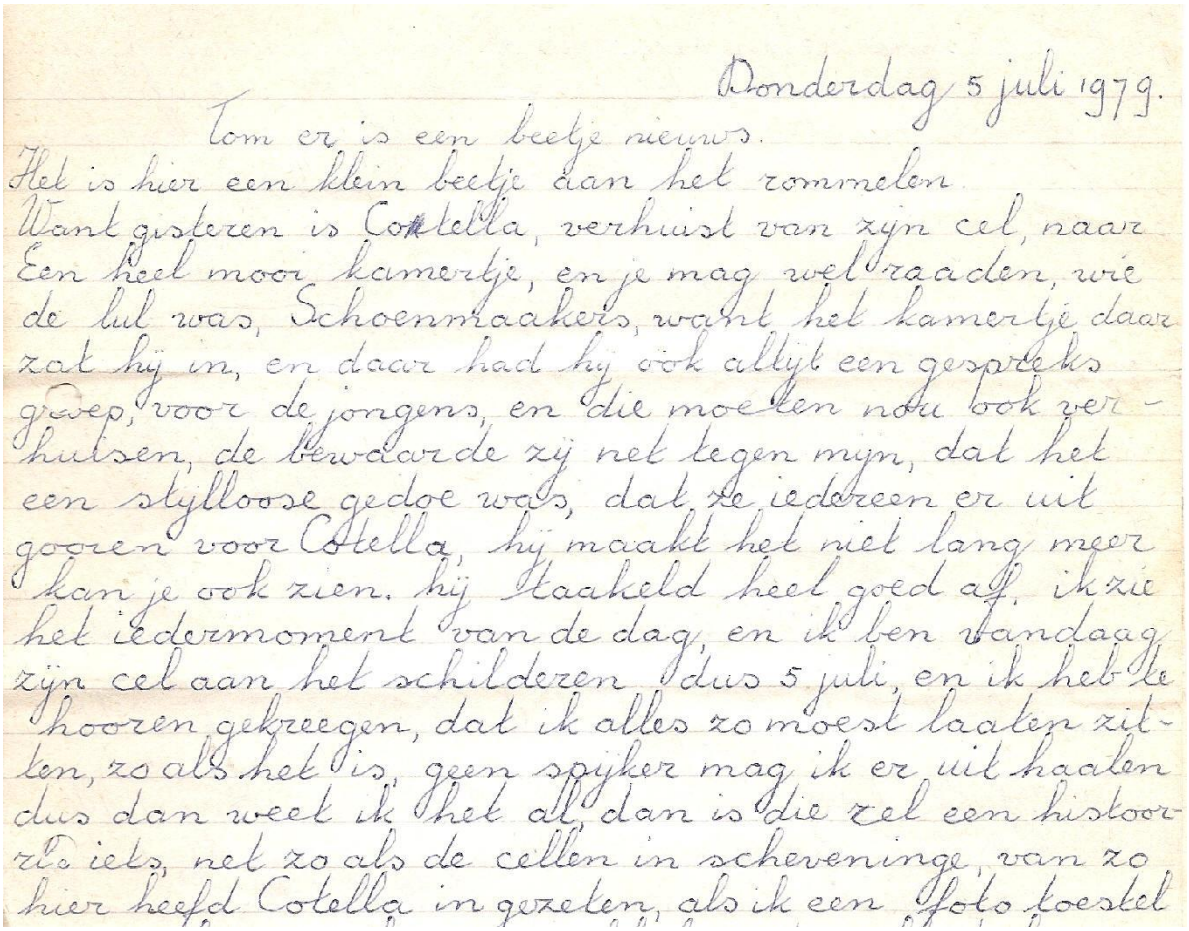

Donderdag 5 juli 1979.

Tom er is een beetje nieuws.
Het is hier een klein beetje aan het rommelen.
Want gisteren is Cotella, verhuist van zijn cel, naar
Een heel mooi kamertje, en je mag wel raaden, wie
de lul was, Schoenmaakers, want het kamertje daar
zat hij in, en daar had hij ook altijt een gespreks
groep, voor de jongens, en die moeten nou ook ver-
huisen, de bewaarder zij net tegen mijn, dat het
een stylloose gedoe was, dat ze iedereen er uit
gooien voor Cotella, hij maakt het niet lang meer
kan je ook zien. hij taakeld heel goed af, ik zie
het iedermoment van de dag, en ik ben vandaag
zijn cel aan het schilderen dus 5 juli, en ik heb te
hooren gekreegen, dat ik alles zo moest laaten zit-
ten, zo als het is, geen spijker mag ik er uit haalen
dus dan weet ik het al, dan is die zel een histoor-
ies iets, net zo als de cellen in scheveninge, van zo
hier heefd Cotella in gezeten, als ik een foto toestel

Origineel van een deel van de brief van Jan Ebeltjes uit de Koepel gevangenis Breda aan Tom de Booij in Baarn

Transcript van de brief van Jan Ebeltjes

Tom er is een beetje nieuws. Het is hier een klein beetje aan het rommelen. Want gisteren is Cotella, verhuist van zijn cel naar een heel mooi kamertje, en je mag wel raaden wie de lul was, Schoenmaakers, want het kamertje daar zat hij in en daar had hij ook altijd een gespreksgroep, voor de jongens, en die moeten nu ook verhuisen, de bewaarder zij net tegen mijn, dat het een stijlloze gedoe was, dat ze iedereen eruit gooien voor Cotalla, hij maakt het niet lang meer kan je ook zien. hij taakeld heel goed af, ik zie het ieder moment van de dag en ik ben vandaag zijn cel aan het schilderen, dus 5 juli, en ook heb te hooren gekreegen, dat ik alles zo moest laaten zitten, zoals het is, geen spijker mag ik er uit haalen, dus dan weet ik het al, dan is die cel een histories iets, net zoals de cellen in scheveninge, van zo hier heefd Cotella in gezeten, als ik fototoestel

naar binnen kon smokkelen, dan had ik een paar foto's gemaakt, maar ik begrijp niet waarom het pas om 17 juli in de krant komt, terwijl hij Woensdag 4 juli, al in die nieuwe kamer is gegaan of zal hij rond die tijt doodgaan?? het lijkt er wel op!! hij moest eerst naar het gevangenis ziekenhuis scheviningen, maar mijnheer hebt geen zin hoe vin je dat, en daarom doen ze het zo, ze hebben gelijk een nieuwe bed matras en nachtkasje en stoelen en tafel gekogt voor hem (moeten wij eens vraagen als we niet naar de gevangenis hospitaal willen) hij laat die twee ziekenbroeders de heele dag werken, plus nog een schoonmaakster en vandaag dus 5 juli, hebben ze een T.V. kabel van ongeveer 14 meter aangelegt anders kon die geen T.V. kijken, terwijl er 4 T.V. er staan op iedereen ring een, waarom kon die daar dan niet kijken net zoals ons, iederen dag staan de cellen oopen, ze gaan er uit en er in waneer ze dat willen, alleen snags gaan ze digt, en die cellen van ons blijfen digt. ze hebben een radio enzvoord en wij mogen alleen een transister Radio hebben op batterij en stroomdraad wordt er afgeknipt, dus zodat hij alleen op batterij kan speelen, want ze zeggen het kost stroom en waarom die drie oorlogmisdadigers wel ?? nou zijn de jongens van onse klasse op de teenen getrapt, die 3 mogen de heel middag naar buiten hoefen niet te werken (terwijl werken verpligt is) en wij hebben verpligt werken (anders ga je de strafcel in) en een uurtje luchten, als je dat zo eens bekijkt wordt er veel ondersshijt gemaakt, het is te gek om los te loopen, verder rijt Cotella in een elektriese karretje, op acus, wat denk wat je niet met acu zuur kan doen, en wat dag je dat het laden van acus niets kost, hij gaat ook wel eens loopen dan met een kruk, maar dan ondersteun, een bewaarder hem en soms wel eens twee, te gek als je het zo ziet gaan in de ronde koepel van Breda dan gaan mijn gedagten wel eens ergens anders naar Ook al ben ik nog 32 jaar, en heb ik veel meegemaakt in de gevangenis, maar dit nog niet en de mensen van buiten begrijp ik af en toe ook niet, waarom ze niet eerst na denken, wand het is zo geleegen, er worden bijna iederen dag drijgbriefen geschreefen, naar die drie oorlog misdadegers maar die briefen van die drie worden altijt gelezen en die van ons niet, en omdat de mensen drijgen zonder afzender, is het hier zo streng voor ons, en niet voor hun, dus wij zijn de duppe, als ze gewoon schrijfen wie ze zijn, dan weet je het, maar nou kan het iedereen zijn, dus wat is het gevolg, de mensen die hier werken, worden gespannen, en als je maar eeven staat te praaten met je meede gedetineerdde, dat zijn ze als de kippen er bij, en krijg je al een berisping, want ze zijn zo bang voor een zaamen schooling, want dan kon zo namelijk ze weeten nooit wie die brief geschreefen heefd, dus iedereen is verdachten, en haal maar geen grapjes uit met die drie, het kom je zuur te staan, ze hebben vaak altijt gelijk, want hunnie zijn de Monarge van de Koepel, er zitten niet voor niks zou kort gestraften, want het is niet egt niet vol te houden anders Tom, want zal hier lang gestraften zitten, dan was het net zo als Amirieka gegaan. Onze rijksgenooten loopen hier al met een vork op zak, om bij de minste geringste, je dat stuk staal in je donder te steeken, nou doen de bewaarders ook af en toe een beetje rod teegen hun en je weet ze kunnen al niet zo veel heben, maar het begind al behoorlijk zwart te worden voor je oogen hier, het ljjkt er wel op, of de O.M.. het er op aan stuurd, dat eerst de hel los moet breeken voor dat ze het zien, maar dan is het al te laat, verder heb ik ook wel lof voor de bewaarders, hoe ze in deze spanning tog nog een grapje er af kan, want dank zij alles , houden ze tog vol, om het ons zo goed mogelijk er door heen probeeren te slaan. Tom ik zal het niet kunnen, terwijl ik veel gewent ben, verder Tom, is er 6 weeken geleeden, een uitbraak poging geweest, door een pakistaan en die zijn cel heb ik ook geschilderd, en die moest ook weer naar pakistaan trug, en die zelfde nacht dat die zal gaan, heefd die het geprobeerd, maar ook vanavond hoorde ik pas, omdat de rijneger op de eerste eetaasje, een stuk vring ijzer vond, waar ik bij stond, dat die hem vond, een maat van Jhon Bloeming (die is op 3 juli op 3 uur op bezoek geweest, dat mag wel, ik heb hem zelf gezien want ik had ook bezoek) kom ik een beetje in gesprek met een bewaarder, over die pakistaan, hij ging trug naar zijn land, en dan zou die gelijk de strop krijgen, tot de dood er op volgd, ik zie hem hier nog luchten, en ik ben vandaag nog in zijn cel geweest, om een paar plekjes bij te werken, en dan draait tog je maag een beetje om, vooral om dat je hem meegemaakt hebt, zo zie je maar, er zitten er weer 2 man kind strafcel, zijn ze ook vlot mee, en iederen dag word er van iedereen en rapport gemaakt, hoe zijn gedrag is, hier inde Koepel, dat heb ik nog nergens meegemaakt, we lijken wel

een stel proefmonsters, waarvoor?? er zitten hier ongeveer 110 man, hellemaal vol op 2 cellen na, de cel van Cotella waar nooit iemand komt behalfe ik om te schilderen, en de rijnege, om hem schoon te maken, en de bewaarders dan, wis je Tom, dat Cotella nooit zijn cel hoef schoon te maaken en zijn bed hoefd op te maken en ze po leeg te gooien, dat doet de reiniger altijt, en hij geeft af en toe nog wel eens een aanwijzing hoe hij het wil hebben en gebeurd het gewoon, hij heefd een eigen doescel, als die niet op,slot zit gaan de jongens er stikkem in, als ze het merken dan krijgen ze wel wat te hooren, verder doesen we haast iederen dag met Vieeser de anderen van de drie en dan moeten we altijt lachen om dat die van die groote ballen heefd,. ze zak hankt bijna tot zijn kniejen, ze zeggen dat die daar mee opgehangen is ?? hij is al een paar keer aan geoopereerd zeggen ze ? maar dank zij alles, kan je tog lachen af en toe hoe moeilijk het ook is, zoals ik het wel eens zie ,bij altevunken, die heefd vogeltjes in zijn cel , in een kooitje, en je weet ik ben gek op dieren, als ik een vogeltje vind, die half dood is en ik wil hem reden, en probeeren of die boofen op kan komen, wordt het gewijgerd, en dan moet ik me wel inhouden, wandt dan denk ik tog aan een man, hier in de Koepel, hoe het komt dat hij het wel mag en dan Vieser, heeft op de lucht plaats een mooie vijver en daar zitten zijn goudvissen in, zijn van hem hij heefd ze zelf betaald, maar daar geniet iedereen gevangenen van, want met luchten zie je ze altijt en hij verzorgt ze goed, zo zie je maar weer Tom dat er bij ons onderschijt wordt gemaakt, net zoals bij jullie, alleen is het hier hoe een grootere boef ben, hoe meer je mag en kan, ja maar die drie zitten al van 1951, der staat nog steets het eerste kaartje op hunnie deur, hellemaal in plaats van wit, vies bruin geworden, maar dat schijn wel een zimbool te weezen, want er staat alleen inkomst in, en geen uitkomst, nou gaat hier het praatje rond dat als Cotella dood gaat, dan gaan die andere vrij, zal een heel leugen geen halfe zijn?? de tijd zal leeren, verder ga ik dinsdag weg naar Doetichem en ik ben blij, dank zij alles dat ik dit nog mee kennen maken, want als ze er niet meer zijn die die dan is het hier heel anders, Ton jij ben de eerst die die weet uit eerste hand, want niemand heefd er ooit over geschreefen en de krand zou hier gek op weezen, dag je niet, Tom mijn vriend ik bel je nog op, van uit Doetechem, hoe is het met Dino, ik kom op de gedagten, omdat hunne (die 2 dan) ook dieren hebben, geef maar een dikke zoen en zeg maar van Jan, als die mij nog kan het is al zo'n tijd geleeden, Tom het word woensdag dat ik je bel okéé heel veel sterkte met je werk en hou je haaks, ik zie je eerdaags wel, je maat Jan voor de laatste keer in de Koepel ????
Ik zet op de antvlop Dr T.de Booij dan durven ze hem niet gauw oopen te maaken, want je begrijp dat ze deze brief graag onderscheppen
Opmerking: de namen van de drie van Breda zijn door Jan Ebeltjes in zijn brief genoemd als Cotella (Kotälla), Vieser (Fischer) altevunken (Aus der Fünten)
Zie voor antwoord van de heer Mink zondag 23 november 2008

Vrijdag 31 oktober Gisteren prik gehaald bij dokter, gezellige avond, veel discussie en niet dronken geworden.
Zondag 2 november Gisteren Mauk en Carole bezoek. Heel gezellig maar wel moeilijk voor mij dat er niet gevraagd wordt maar mijn leven en de woonwagenbewoners. Eenzaamheid.
Vanochtend zei ik tegen Adrienne dat het moeilijk was voor mij. Wat bedoel je. Je weet best wat ik bedoel. Er is eens niet over jou gepraat daardoor was het ook gezellig. Zo is het probleem weer luid en duidelijk.,
Maandag 3 november Slecht gegolfd, ma wint met 4/2. Was met Joep bezig met zijn marathon race. We konden hem volgen op internet. had vlakke race gelopen in 4.04.50 . Joep de eerste koning marathon.
Dinsdag 4 november Vandaag 87 afmaken. Wat een triest dagboek.
Woensdag 5 november Discussie Obama met Mc Caen. Obama wint het debat.
Dinsdag 6 november 11.50 zou Joep aankomen maar kon vluchtnummer niet vinden, geen vliegtuig uit NY wel uit Norwich. Joep kwam toch met vliegtuig direct uit New York, stond echter nergens vermeld op de tabellen. Groep van 9 mannen stralend na hun grote prestatie

Joep (helemaal rechts) met zijn groep op Schiphol, die met succes de marathon van New York hebben gelopen

Zondag 9 november Wel merkwaardig gisteren dagboek 1988 geschreven over mijn kleinkind dat dood is geboren 10 november1988 en van Aad de Booij gehoord dat DNA onderzoek heeft uitgewezen dat de tak van de andere de Booij's is uitgestorven bij VII Jan de Booij want zijn dienstmeid brengt voort een zoon die Johan heet en zij verklaard van Jan de Booij zijn vader is, maar het lijkt niet zo te zijn volgens het DNA onderzoek. Onze tak sterft na mij uit er zijn geen mannelijke de Booij na mijn kinderen.

Dinsdag 11 november Brief van Ronald Naar

Beste Tom, Het is alweer heel lang geleden dat we elkaar hebben gezien en gesproken. Ik meen in Chamonix in 1997 tijdens het opheffingsfeest van de KNAV. Om maar meteen met de deur in huis te vallen: ik schrijf je om je een keer te ontmoeten, als jouw gezondheid dat toelaat, en liefst op een bijzondere plaats, namelijk de golfbaan. Ik zal proberen uit te leggen waarom. Aan het begin van dit jaar heb ik een boek uitgegeven dat "Verliefd op Sneeuw" heet. In het boek staan zo'n twintig verhalen over skitochten op alle zeven continenten die ik de laatste 20 jaar heb gemaakt. Zo'n boek op de grens tussen beschouwing en verslag vond ik erg leuk om te schrijven. Er waren zelfs zoveel verhalen dat er voldoende afviel om twee nieuwe titels mee te maken. Om maar meteen het word bij de daad te voegen wil ik in de loop van 2009 nog een paperback à la "Verliefd op Sneeuw" laten verschijnen, deels gevuld met verhalen die voor "Verliefd op Sneeuw" afvielen, maar ook enkele nieuwe artikelen. De werktitel van het boek is "Passie voor de bergen". Het worden zo'n twintig verhalen, die deels nooit eerder zijn gepubliceerd, met slechts enkele katerns met foto's. De winkelprijs moet te zijner tijd onder de twintig euri blijven en verspreiding via de boekwinkels. Verschijning voor of na de zomer van 2009. In dat boek plan ik een tiental verhalen over ontmoetingen met bergbeklimmers die om een of andere een bijzondere band met of passie voor de bergen hebben, maar liefst ook daarbuiten. Onder andere Reinhold Messner, de weduwe van Herman Buhl, de paralympier Thierry Schrnitter (die voor zijn ongeval een van Nederlands beste klimmers was), de Nederlandse berggids Martijn ScheIl en het 'jonge' rotsklimtalent Martin Fickweiler. Met al deze mensen heb ik inmiddels een reis gemaakt, dus het zijn niet gewone interviews aan de eetkamertafel. Zo was ik met Thierry ooit op de K2 en ben ik na zijn ongeval met hem naar de Alpen teruggegaan om te kijken hoe het met zijn passie voor de bergen staat, nu hij feitelijk niet meer kan skiën, anders dan liggend in zijn skibob. Met de weduwe van de beroemde Hermann Buhl reisde ik naar Pakistan om de berg te bezoeken waar haar man zijn grootste roem op beleefde. Het zijn dus geen interviews van achter het bureau, maar verhalen 'opgetekend in de strijd'. Nu hebben mij aan jou altijd een paar zaken geïntrigeerd.

Eén daarvan is dat je op late leeftijd golfpro bent geworden. Ik zou daarom met jou willen praten over de bergen, het leven NA de bergen en jouw passie voor het golfen. Het leuke namelijk is dat ikzelf sinds drie maanden ook golf, dus beginnend, en het eigenlijk een steeds boeiender tak van sport ga vinden (met uitzondering van de mensen die je op de baan tegenkomt). Lijkt je dat leuk? En kunnen we daarover bellen? P.S. Naast tien van zulke verhalen komen er in het boek een verhaal over het mysterie van de Yeti (in 1990 heb ik sporen van de Yeti gevonden, reisde ooit naar Moskou voor een gesprek met het Sneeuwmenscomittee), de doop van de Piz Amalia in Zwitserland, en verhalen over enkele bijzondere tochten, waaronder een reis door Tibet waarin ik geleidelijk aan verdwaal tussen twee politieke standpunten, ook de politiek minder correcte. Het wordt dus heel afwisselend boek, en anders dan anders. Nogmaals: kunnen we daarover bellen? En golf je eigenlijk nog wel. Ik zag dat je al ruim in de tachtig bent. Met vriendelijke groeten, Ronald

Dinsdag 11 november Maandag 11 november om 11 uur 1918. Einde Grote Oorlog. Vannacht gelezen in Westen nichts neues. Afschuwelijk voor wie? Weer woede tegen elite.

Woensdag 12 november Weer enigszins depressief. Gister wel goed contact met spiritosfeer. Tim vd Linde van de KNAV stuurt een ontbrekende bladzijde van een interview in 1989 voor de Berggids dat ik om 11 uur vanochtend ontvang. Een half uur later stuurt Ronald Naar mij een email dezelfde vraag als in het artikel stond namelijk hij is mijn relatie golf - bergklimmen.

Donderdag 13 november Ben over het geheel nogal depressief, komt door dagboek schrijven.

Zaterdag 15 november Brief aan vrienden

L.S., Ik vond vanochtend in een boek van het Mahlerfeest in 1920 een inlegvel met een gedeelten van de tekst van de gezongen delen van de 2e symfonie van Mahler. Het boek is gesigneerd: *Strumphler Wassenaar,* dit is de handtekening van de tante Miep. Zij was de dochter van A.C. Strumphler, de grootvader van Adrienne. Ik heb deze tekst vergeleken met de tekst die Gustav Mahler -15 jaar eerder - aan mijn grootvader Han de Booij heeft opgeschreven. Als men beide teksten vergelijkt, kan men zich niet ontrekken aan de indruk dat hier iets meer aan de hand is dan stom toeval. Wel moet daarbij gezegd worden dat onze beide grootvaders elkaar kenden en het Concertgebouw vele malen bezochten en grote liefhebbers waren van de muziek van Mahler. In ieder geval is de tekst wondermooi net als de muziek. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij

1. Integrale weergave van de tekst van het origineel (zie bijlagen: Mahler handschrift 1 t/m 3) Opgeschreven door Gustav Mahler in 1905 in Amsterdam voor mijn grootvader Han de Booij.

"Urlicht"(aus Knaben Wunderhorn)

o Röschen roth! Der Mensch liegt in grösster Noth! Der Mensch liegt in grösster Pein! Je lieber möcht ich im Himmel sein!

Da kam ich auf einen breiten Weg! Da kam ein Engelein und wollt mich abweissen. Ach nein! lch liess mich nicht abweisen.

leh bin van Gott und will wieder zu Gott! Der liebe Gott wird mir ein Licbtchen geben, wird leuchten mir bis in das ewig! selig! Leben!

Schlusschor mit Soli

1. Auferstehen, ja aufersteh'n wirst du mein Staub nach kurzer Ruh! Unsterblich Leben wird, der dich rief, dir geben!

2 Wieder aufzublühen, wirst du gesät. Der Herr der Ernte geht und sammelt Garben uns ein, die starben!

3. 0 glaube, Herz, es geht dir nichts verloren, dein ist, was du gesehnt, gelieht, gestritten! o glaube du wirdst nicht umsonst geboren! Hast nicht umsonst geliebt, gelitten!

4.Was entstanden ist, dass muss vergeh'n! Was vergangen, auferstehn! Hör auf zu beben! bereite dich, zu lebenl

5. 0 Schmerz! Du Alldurchdringer! Dir bin ieh entrungen! o Tod! Du Allbezwinger! Nun bist du

bezwungen!
6. Mit Flügeln, die ieh mir errungen, in heissen Liebesstreben werd ich entschweben. Zum Licht, zu dem kein Aug' gedrungen! Sterben werd ich,
7. Aufersteh'n, ja aufersteh'n wirst du rnein Herz, in einem Nu! Was du geschlagen, zu Gott wird es dich tragen!

2. Integrale weergave van de tekst van het originele inlegvel (zie voor het origineel bijlagen: Mahler 1 en 2) in het feestboek van het Mahlerfeest 6-21 mei 1920 ter gelegenheid van het 25-jarig jubileum van Willem Mengelberg als dirigent van het Concertgebouw te Amsterdam, overgetikt van pagina's 78 en 79. Het boek is afkomstig van mej. M.L.A. Strumphler wonende te Wassenaar. Zij is de dochter van de grootvader van Adrienne de Booij-Strumphler.
Uit "Des Knaben Wunderhorn " waar Mahler zijn 2de Symphonie op heeft gecomponeerd.
O Röschen roth! Der Mensch liegt in grösster Noth! Der Mensch liegt in grösster Pein! Je lieber möcht' ich im Himmel sein!
Da kam ich auf einen breiten Weg. Da kam ein Engelein und wollt mich abweisen. Ach nein! leh liess mich nicht abweisen.
lch bin von Gott und will wieder zu Gott! Der liebe Gott wird rnir ein Lichtchen geben, wird leuchten mir decemberbis in das ewig, selig Leben!

En ook uit de 2de symfonie van Mahler (naar een gedicht van Klopstock) :
Aufersteh'n, ja aufersteh'n wirst du, mein Staub, nach kurzer Ruh! Unsterblich' Leben Wird der dich rief, dir geben.Wieder aufzubluh'n wirst du gesä't! Der Herr der Ernte gebt Und sammelt Garben Uns ein, die starben, O glaube, mein Herz, 0 glaube; Es geht dir nichts verloren! Dein ist, was du gesehn, geliebt, gestritten: O glaube, du wardst nicht umsonst geboren, Hast nicht umsonst gelebt, gelitten! Was entstanden ist, das muss vergeh'n. Was vergangen, aufersteh'n! Hör' auf zu beben! Bereite dich zu leben! Aufersteh'n, ja aufersteh'n. Wirt du, mein Herz, in einem Nu! Was du geschlagen, Zu Gott wird es dich tragen!
PS. Uit het boek van pagina 79 heeft tante Miep de tekst van het voorlaatste vers niet overgetikt. Dit komt wel voor in de tekst, die Mahler aan mijn grootvader heeft opgeschreven, zie nr 5 en 6 van het slotkoor uit de 2e symfonie van Mahler
Vrijdag 14 en Zaterdag 15 november Niet bijgeschreven. Merkwaardig. Vrijdag belangrijk gesprek met Netty, niet meer oordelen maar toeschouwen, weg met schuldgevoel. Zaterdag belangrijk gesprek met Barbara. Tom 1 hemelbestormer, Tom 2 de toeschouwer, wie blijft over? De Oer Tom met een diep gapende wond van de familie. Deze zal in dialoog met Tom 2 moeten. Hoe is niet duidelijk.
Zaterdag 15 november Brief aan Barbara Jedding
Lieve Barbara, heel veel dank voor je waardevolle bijdrage aan de ontmaskering van Tom. Als ik het goed samenvat komt je advies op het volgende neer. **Tom 1** is die het leed van de wereld op zijn schouders wilde nemen, omdat hij vond dat hij toebehoorde aan een groep mensen, die dit leed mede veroorzaakte, Nu is Tom 1 uiteindelijk tot de slotsom gekomen dat dit juk hem te zwaar is gevallen en hij dreigde er onder door te gaan. Door het opschrijven van zijn leven is hij er achter gekomen dat dit schuldbesef hem zo ging beklemmen dat hij de hulp heeft in geroepen van derden. Deze lieten hem zien dat in feite Tom 1 door zich zelf werd geterroriseerd en er een negatieve balans van de beschikbare energie ontstond. Nu is er een andere Tom opgestaan **Tom** 2, die inziet dat dit negatief oordeel over de samenleving, niet meer tot zijn taak moet gaan behoren. Hij ziet in dat het een proces is dat elke elite die zich verheft ten koste van de samenleving vroeg of laat weer terug wordt gefloten. Hij gaat inzien dat het een proces is zoals hij in de natuur elke dag kan gadeslaan. Tom 2 heeft het voordel, dat hij geoloog is en kan zien dat het experiment Homo Sapiens hem laat zien dat er iets niet goed gaat. Let wel elk experiment is

gelukt ook al mislukt het. Hij is nu toeschouwer geworden. Maar Tom 2 ziet ook wel in dat de schade die Tom 1 heeft aangericht (ook al was Tom 1 een groot deel van zijn leven functioneel bezig en hij er voor heeft gezorgd dat Tom 2 uit hem kon ontstaan). Er zit nog een andere Tom die zijn leven lang en zelfs misschien vóór zijn leven beschadigd is en hulp nodig heef. Men zou deze Tom de **oer Tom** kunnen noemen. Het is nu de taak van Tom 2 om met hem een dialoog aan te gaan en hem te vragen welke factoren en omstandigheden er toe hebben geleid dat uit deze oerTom Tom 1 ontstond. Elke mens draagt denk ik een oerwond met zich mee. De ene mens heeft er meer last van dan de andere mens. Sommigen zeggen' meestal onbewust' geef mijn portie maar aan fikkie .. terwijl de andere zoals ik zelf het al zijn taak ziet om deze nader te gaan bezien. Vandaar mijn vak geologie, de studie matriarchaat patriarchaat en de studie van mijn voorouders. Er is dus nog veel te doen Barbara tot woensdag 14 april 2027 ! Heel veel liefs en dank Tom (heb ik het goed samengevat?)

Zondag 16 november Brief van Barbara Jedding

Beste Tom, Heel fijn dat je het zo scherp ook hier in de mail zit. Tom 1 en Tom 2 zijn heel mooi en treffend beschreven. De oer Tom (wat een goede ingeving - deze naam!) heeft nog wat meer kwaliteiten, dan die jij hier noemt. De oer Tom is de Tom die behoeftig is (liefde kan ontvangen en kan geven) en meer een voelende dan een denkende Tom is en erg in de verdrukking is gekomen (inderdaad mogelijk al heel lang geleden, maar het is in de loop der jaren ook niet veel beter geworden). Hij heeft er niet echt mogen zijn met zijn verlangens en is zich eenzaam en verlaten gaan voelen, omdat hij niet zo mocht zijn hoe hij in de basis bestaat (oer dus): dat was de boodschap van buiten (vader, moeder? - Tom moest voldoen aan de eisen van de stand; Adrienne; ... ?) en de boodschap van binnen (door Tom 1, de 'spagaat'). Jij kunt het beste voelen wat deze Tom in essentie roept, maar het is mogelijk iets in de trant van "ik wil graag ikzelf mogen zijn, ik wil graag dat men (de mensen, die ertoe doen als dierbaren) van mij houdt zoals ik ben (en niet zoals ik hoor te zijn)". En dit roepen mag je gehoor geven in jezelf door Tom 2, juist door de oer Tom iets op emotioneel vlak te bieden: je zei het zo mooi "hem aan mijn borst drukken", laten voelen dat om hem gegeven wordt, dat hij er mag zijn en waardevol is. Ik hoop dat ik het goed genoeg heb beschreven. Veel liefs, Barbara

Zondag 16 november Messiah. Oude en nieuwe testament tijdloos.

Dinsdag 18 november Droomdagboek begonnen. Peter Delahay gebeld voor verjaardag. Goed gesprek over de wond, de mens is een pijn vermijdende sukkel.

Donderdag 20 november Sani gebeld had nog niets gehoord van saneringrechtbank, het is nu precies 3 jaar geleden dat hij in de schuldsanering is gegaan

Vrijdag 21 november Sani proces was op 30 november en niet op 20 november. Dus nog niks aan de hand.

Vrijdag 21 november Brief aan Barbara Jedding

Lieve Barbara, Ja inderdaad alle mensen in de joods christelijke westerse beschaving zoeken naar een genezing van de wond. Waar hebben de mensen de wond opgelopen? Is dat gekomen door het patriarchaat toen ze de moeder aarde hebben verlaten die van het matriarchaat? Hoe zit het in de andere culturen? Heeft de dierenwereld ook behoefte aan genezing van de wond? In ieder geval wordt mijn wereld hierdoor achtervolgt. De ongeneeslijke wond van Amfortis etc. Het zoeken naar een geloof die de pijn doet verzachten. In ieder geval krijgt iedereen bij zijn ontstaan (conceptie) een rugzakje mee waar die ze mee moeten torsen. Sommige mensen hebben daar meer last van dan anderen. Ik zie nu in dat Tom 1 en de overgang naar Tom 2 een stap is om de wond nader te kunnen onderzoeken, zodat het een beter plaats kan krijgen. Genezen kan hij het niet, maar de pijn wel meer dragelijker te maken. Tom 1 werd voortgedreven en had er nog geen behoefte aan om na te gaan waarom de rugzak zo zwaar was, want hij kon toch alles aan en wist zelfs hoge bergen te bereiken maar moest toen inzien dat dat niet alles was en is nu pas in staat om alles aan een onderzoek te onderwerpen. De westerse mens dreigt door het aantasting van moeder aarde in een diepe crisis te geraken, hopelijk zal ze inzien dat de vlucht naar de hemelse vader een heiloze weg en terugkeert naar Moeder Aarde, waaruit ze is voortgekomen. In Ring van

Wagner eindigt in het zoeken naar de ring (goud) in een catastrofe. Erda moeder aarde waarschuwt Wotan als volgt:
ERDA Weiche, Wotan, weiche! Flieh des Ringes Fluch! Rettungslos dunklem Verderben weiht dich sein Gewinn.
WOTAN Wer bist du, mahnendes Weib?
ERDA Wie alles war, weiss ich; wie alles wild, wie alles sein wird, seh' ich auch der ew'gen Welt Ur- Wala, Erda, mahnt deinen Mut. Drei der Töchter, ur-erschaffne, gebar mein Schoss: was ich sehe, sagen dir nächtlich die Nornen. Doch höchste Gefahr führt mich heut selbsr zu dir her: Höre! Höre! Höre! Alles, was ist, endet. Ein düstrer Tag dämmert den Göttern: dir rat' ich, meide den Ring!
WOTAN Geheimilis-hehr hallt mir dein Wort:weile, dass mehr ich wisse!
ERDA Ich warnte dich, du weisst genug: sinn in Sorg' und Furcht!
(Erda verschwindet)
Veel liefs Tom

Zaterdag 22 november 90ste verjaardag van Wido van Heemstra in kerk in de Kampstraat. Zijn dochter zong heel mooi. Mooie speech van Wido was overal nieuwsgierig naar omdat hij in zijn jeugd in een huis woonde met een grote wal met een hek er om heen en was benieuwd wat er aan de andere kant was.
Zondag 23 november Brief van de heer Mink *(Antwoord op mijn brief van 30 oktober)*
Beste Heer de Booi, Ik heb mijn gegevens over de "loopbaan"van Kotälla uit een reclasseringsrapport van de Katholieke reclasseringsvereniging te Breda wat ten grondslag lag en gekoppeld was aan een van de vele verzoeken tot gratiëring toentertijd. Ik ben er van uit gegaan dat dit berustte op waarheden. Gelukkig heb ik oplettende lezers die mij zo kunnen wijzen op eventuele onvolkomenheden. Het schieten in zijn been is een vastgelegd feit en berustte op een ultieme teleurstelling dat hij de zo fel begeerde eikenloof medaille zo niet kon gaan behalen. Hoe krom kon een mens toen redeneren in die dagen. Dit zegt veel van zijn beperkte denkvermogen. Niets voor niets heeft Mr. Baan (van het huidige Pieter Baan Centrum in Utrecht) hem tijdens zijn procesvoering in feite ontoerekeningsvatbaar verklaard. Onder de huidige maatstaven zou hij dus TBS-plaatsing gehad moeten hebben. Maar heel het Nederlandse volk vond dat hij moest "hangen". Ik die in 1946 geboren ben,kan mij daar geheel in terug vinden. Alleen zuiver juridisch gesproken is er het nodige over te zeggen. Mevrouw Hinke Piersma is gepromoveerd op haar onderzoek naar de politieke omstandigheden rond de Drie van Breda. Zonder dat wij dit van elkaar wisten,hebben wij beiden een boek uitgebracht over de Drie van Breda. Alleen verschillen wij van inhoud. Zelfs de titel is dezelfde. Gelukkig hebben wij via contact hierover er beiden geen problemen mee. Zo zie je maar weer hoe klein de wereld kan zijn en van toevalligheden aan elkaar vastzit. Ik kan je dit boek dat bij de boekhandel te verkrijgen is aanbevelen.o.a Dries van Agt doet een stevige uitspraak rondom gratiëring in 1972 toen hij minister van Justitie was. Om terug te komen op je opmerkingen en vragen: Inderdaad kan ik mij Dhr.Ebeltjes nog herinneren. Niet meer van gezicht maar wel vanwege zijn baantje als schilder. Slechts de betere gedetineerden qua gedrag en achtergrond kwamen hiervoor in aanmerking. Dus dit zegt wel wat over zijn persoon. Of Joseph K. dus in 1944 wel/niet in een psychische kliniek is geweest kan ik dus zelf niet bevestigen Maar ik neem aan dat als jij (hopelijk mag ik je tutoyeren) hem in die periode in het Kamp Amersfoort als gevangene hebt meegemaakt ,dat ik daar geen spijker tussen kan en wil slaan. Dan past slechts excuses voor een onjuiste weergave mijnerzijds door verkeerde informatie. Mocht er nog een 2e druk komen,dan zal ik dit zeker veranderen! Verder wil ik je graag wijzen op alle informatie die op de site van het kamp Amersfoort terug te vinden is. Ook heb ik aan Cees Biezeveld,de onlangs afgetreden voorzitter van de stichting Nationaal Monument Kamp Amersfoort, al mijn verzamelde en authentieke papieren,overhandigd, met het gevoel dat ze hier op de juiste plaats waren voor het belangstellende nageslacht. Vanwege de gevoeligheid van al deze documentatie heeft Dhr. Biezenveld toen besloten alles op te bergen in het gesloten

bibliotheekarchief. Gelijk ben ik lid en donateur van de stichting geworden. Mocht je dus interesse in deze documentatie hebben dan zal je contact kunnen leggen met de huidige beheerder hiervan. Rest mij nog te zeggen dat ik mijn boek heb geschreven omdat er volle boekenkasten zijn over van alles over de 2e-wereldoorlog maar niets over het verblijf van deze drie oorlog misdadigers in hun lange gevangenschap in de Koepel te Breda. Dat gegeven heb ik niet verloren willen laten gaan en zag ik als een ontbrekend deeltje in deze grote "boekenkast" Financieel gewin stond mij zeker niet voor ogen. Ik heb dit boek samen met mijn broer via uitgeverij Gopher op de markt gebracht tegen een stevige onkostenpost. Bij het huidige verkoopcijfers van goed 500 komen wij nog 300 verkopen tekort om quitte te spelen. Steeds stond bij mij voorop dat ik mijn verhaal niet verloren wilde laten gaan en toen na herhaald benaderen van uitgevers bleek dat het heel moeilijk te "verkopen" was zijn wij overgegaan tot uitgeven onder eigen beheer met een te overzien ,beperkt, verlies. Hopelijk heb ik zo de mail en vragen tot tevredenheid beantwoord,anders verneem ik dit graag alsnog. Rest mij nog U een goed verder leven toe te wensen na de naar ik mag aannemen dramatische tijd in het Kamp zonder al te veel vervelende Flash-backs. Bij mijn signeersessie in een boekhandel in Dongen heb ik een weduwe van een gevangene uit het Kamp tegenover mij gehad,die ik heb kunnen overtuigen van mijn bedoeling met het boek en eigenlijk tegen haar aanvankelijke zin in, heeft zij uiteindelijk zelfs nog een exemplaar van mij gekocht terwijl ze dit niet van plan was maar alleen met mij persoonlijk kennis wilde maken. Wel dat bevestigde mij dat ik met mijn boek de goede en juiste weg ben ingeslagen! Gezien uw reactie pik ik dit ook ditmaal zo op. Met vriendelijke groet,Ton Mink.

Maandag 24 november Weer en toeval. Adrienne en ik hebben dezelfde voorouders.
Woensdag 26 november Goede vergadering Anderstein. Krijgen onderhoud in eigen beheer
Vrijdag 28 november Reünie geologen. eerst met Loes in 1e klas restaurant CS. Ze heeft weer vertrouwen in me. Bestuur gevraagd of ik volgend jaar een lezing over mijn ervaringen Geologisch Instituut.

Reünie geologen in Oosterkerk. Links: Samen met oud collega-student Dik van Harten. Rechts: Jan Smit medewerker EGO

Zondag 30 november Concert Kissin. Sani uit schuld sanering. Marnix Wells en zijn vrouw Joyce op bezoek uit Engeland. Hij heeft spullen van zijn grootvader James Marnix de Booij meegenomen, die per toeval in onze handen was gekomen door Maarten de Booij, die het weer per toeval had gekregen van iemand die het huis had gekocht van zijn moeder Mary Wells. De spullen lagen in dozen op de zolder want er was geen belangstelling voor geweest .

Samen op de bank met Marnix Wells,de kleinzoon van James Marnix de Booij

Niet bijgeschreven tot 1 januari 2009. Waarom weet ik niet, maar toch is de maand december weer stormachtig verlopen
Woensdag 3 december. 9 holes gespeeld op Anderstein met Ronald Naar en daarna een interview voor zijn boek.

18 holes gespeeld op Anderstein met Ronald Naar

Woensdag 3 december Brief aan Ronald Naar
Ik weet niet hoe ik moet beginnen met of : Beste Ronald of beste vriend of met alleen Ronald . Ik kies voor Ronald.
Ronald, het was een 'brief encounter'. Allereerst de ontmoeting op het golfveld waar je je zelf tegenkomt met een lotgenoot (zoals ik zei op de zevende hole: golf is gedeelde eenzaamheid).In de negen holes voelde ik me gelukkig, ik kon mijn idee over golf (als metafoor voor het leven) aan je kwijt Belangrijk was wat je zei op de zesde hole: "ik weet dat ik naar je moet luisteren maar ik ben iemand die risico wil nemen (of woorden van gelijke strekking). Na je schot dat in het bos belandde zei ik: "Beschränkung zeigt zich der Meister" . Dit beaamde je dit. (Dit was het moment

dat ik je leerde kennen, wat ik al zei in het clubhuis dat als je met iemand golft je iemand leert kennen). Ook was het belangrijk voor mij toen je de laatste put holde. Ik zei je hebt de wedstrijd gewonnen. Waarop zei meteen zei dit is de eerste hole die ik gewonnen heb. Zo kan ik wel doorgaan wat ik allemaal van je hebt opgepikt. Dit is de grondreden waarom ik je in je wezen heb leren kennen en ik me helemaal met je vertrouwd voelde. Mijn stortvloed aan woorden daarna uitgestort over je hoofd heeft direct daarmee te maken. Ik heb je ook gezegd dat ik er tegen opzag omdat ik je niet vertrouwde, dit wantrouwen verdween door de negen holes als sneeuw voor de zon. Zo kon ik mijn gefrustreerde hart aan je toevertrouwen van kwart over vier tot kwart over zeven. Op mijn vraag of je de essentie hebt begrepen zei je dat je het allemaal nog moest verwerken. Je zei bij het afscheid nog iets heel belangrijks "Je moet naar je erwtensoep, ben je dan gelukkig (of zo iets)". Waarop ik zei, ik wil me toch conformeren. Het werd een gelukkige avond met Adrienne (mijn vrouw). Haar vraag was nog "waarom ben je niet met hem blijven eten". Ik had daar niet een goed antwoord op. Ik denk achter af bezien dat ik een gelegenheid gemist heb om met jou te praten over jouw fantastische leven. Maar mijn pijp was leeg nadat ik mijn frustratie gratis mocht debiteren (luchten). Je zei dat het het eerste interview was dat je hebt ondernomen. Ik heb mij ook laten verleiden om aan dit interview gevolg te geven, terwijl ik natuurlijk - achteraf bezien - duizend vragen had willen stellen over wat jij allemaal hebt meegemaakt en waarover ik zoveel over heb gelezen en mijn vraagtekens bij hebt geplaatst die ik graag beantwoord zou willen hebben . Reden waarom ik je zou willen vragen of ik ook een interview van jou zou mogen afnemen. Ik voel me toch ondanks onze grote verschillen (in het ondernemen van sociale contacten) toch sterk met je verwant, door het onvoorwaardelijk opzoeken van de grenzen. Het totaal inzetten van alles wat je in je rugzakje hebt meegekregen om dan maar zien wat er dan van terecht zal komen. Deze inzet voelde ik bij het spelen van het spelletje golf op de tweede hole. Doorgaan tot het gaatje letterlijk en figuurlijk. Dat dat niet in dank door onze samenleving wordt afgenomen is begrijpelijk, want ze zitten te vast in hun vaste patroon. Jij (mag ik dat wel zeggen) en ik behoren tot een soort die de grenzen opzoeken ongeacht of dat risico's voor hun eigen welzijn(leven) tot gevolg heeft, maar dat ze vinden (om welke reden dan ook) dat ze met moeten doen. Ronald, ik had toch behoefte om dit aan je te spuien. Waarom? Omdat ik voel dat ik aan je mijn hart heb toevertrouwd, zoals ik nog nooit heb gedaan. Ik neem het je niet kwalijk als ik alles wat ik gezegd hebt morgenochtend in Volkskrant kan lezen. Alhoewel ik betwijfel of dat ze het zullen opnemen als je ook zegt dat ik beider kan verdedigen. Ik heb een goed gevoel over onze 'brief encounter" Gegroet waarde vriend, je Tom de Booij

Woensdag 3 december. Brief van Ronald Naar

Beste Tom, Ik zat net voor het slapen gaan achter mijn computer om je te zeggen dat ik het een bijzonder gesprek vond, maar jij was me voor. Nee, je leest ons gesprek morgen of overmorgen niet in de krant of elders. Je vroeg het me niet, maar vanzelfsprekend laat ik je het eerst lezen. En als het me niet lukt er een consistent verhaal van te maken (hetgeen vanmiddag mijn grootste zorg was), dan hebben we gewoon een goed gesprek gehad samen. Morgen ga ik er eerst aan werken (ik kan nu eenmaal niet 's nachts werken, zoals jij zei dat je doet). Vind je het goed dat ik dan wat uitvoeriger op je mail reageer? Slaap lekker! Groeten, Ronald

Vrijdag 5 december Brief aan Ronald Naar

Ronald, je weet wel waar je mee begonnen bent, toen je mij een email stuurde met golfende bergklimmer maar niet waar je met mij eindigt ! Ik kom je lastig vallen met iets wat me het meeste bezig houdt en dat met één werkwoord is samen te vatten. "Verneinen" Helaas kan ik er geen goed Nederlands woord voor vinden want verzwijgen dekt de lading niet. Als je dit onderwerp in je boek wilt behandelen ben ik je eeuwig dankbaar. Ik ga terug in mijn leven hoe dit verneinen door mijn grootouders, ooms, ouders is toegepast. Het begint al met hun strijd in Nieuw Guinea (Digoel), Java (opstanden, zeven provinciën), Atjeh oorlogen, Bali invasie 1906, Ambon (1927) . Dan van mijn grootouders van vaders kant in de oorlog 1940-45 (Zie bijlage zonder figuren(te veel bites): Joodse leerlingen) en van mij zelf in de jaren 1940-42 (zie bijlage Machteloos?

interview Anna Timmerman). Nu ik zelf niet meer 'vernein', maar wordt 'verneind' door mijn directe familie, omgeving over mijn strijd met de reizigers tegen de overheid, media (koekje van eigen deeg). Het is een proces wat met veel succes wordt toegepast door de mensen van het blauwe en rode boekje. We hebben dus geen gebrek aan gespreksstof aanstaande dinsdag. Gegroet Tom.

Vrijdag 5 december . Brief van Ronald Naar

Beste Tom, Dank. Ik ga straks alles lezen, maar ik heb mijn lieve jongste zoon nu eerst beloofd hem zo meteen de fijne kneepjes van top-PRO Tom over te brengen. Ik ga dus even een baantje lopen om jouw (golf-)lessen in de praktijk te brengen. Tot later en hartelijke groeten, Ronald

Vrijdag 5 december Met Joep Sinterklaas gevierd. Eerst op zijn dispuut huis. Gegeten restaurant Bern, daarna met dispuut genoten in café doorgezakt.

Avondje stappen met Joep en zijn dispuutgenoten in Amsterdam

Vrijdag 5 december Brief aan Rolf Schoevaart hoofd van de Montessori lyceum Amsterdam

Geachte Heer Schoevaart. Hierbij zend ik u wat ik geschreven heb over de Joodsche leerlingen en de rol die mijn grootmoeder gespeeld heeft. Gezien de tijdgeest is het begrijpelijk, ze had een doel voor ogen het behoud van haar lyceum. Maar wat ik wel vreemd vind is het verzwijgen van deze episode na de oorlog. Zelfs mijn tante Engelien heeft er nooit over gerept en ook geen opmerkingen in de kantlijn geplaatst bij het overtikken van het dagboek van haar vader. Op welke wijze moet ik toestemming krijgen om dit op mijn website te zetten, uiteraard na uw goedkeuring wat betreft de tekst? Ik heb de figuren weggelaten want dat neemt teveel ruimte om als email te sturen. Ik zelf heb een interview gegeven waar ik mij zelf ook laakbaar acht in dezelfde periode van 1940 tlm 1942. Dit is in 2007 in boekvorm uitgegeven. Ik acht het van belang om dit te publiceren. Het 'Leitmotif' is het verzwijgen *(veneinen is een beter woord)* van die dingen die niet welgevoegelijk zijn. Ik merk het nu in mijn familie, dat mijn acties voor de woonwagenmensen(zie mijn website) totaal worden genegeerd alsof het niet bestaat. Net als de joden in het de jaren 40-43. Het was voor de elite een non issue. Met vriendelijke groeten Tom de Booij

Vrijdag 5 december Brief van Rolf Schoevaart

Geachte heer de Booij, Nogmaals dank voor de diverse documenten die u mij heeft gestuurd. Met heel veel belangstelling heb ik ze gelezen. Met name het interview met uzelf uit het boek "Machteloos" en de citaten uit het dagboek van uw grootvader over Joden in de ruimste zin van het woord. Een en ander heeft grote indruk op me gemaakt. Wat betreft uw verzoek delen van

"Kom vanavond met verhalen" op uw website te plaatsen het volgende. Ik vind dat ik niet alleen daarover mag beslissen en zal daarom ruggespraak houden met de leden van de commissie boek plaquette en met onze rector. Ik hoop U spoedig te kunnen berichten in dezen. Tenslotte zal ik laten weten zodra ik contact heb gehad met de oud-leerlingen uit uw mail van 5 december 2008. Met vriendelijke groet, Rolf Schoevaart.
Zaterdag 6 december Naar Sascha verjaardag, lunch veel van Rijns waren aanwezig. Daarna naar Marlof en Tineke.
Zondag 7 december Naar Essen Rheingold . Rare enscenering wel mooie uitvoering. Rheingold heeft veel matriarchale invloeden.
Maandag 8 december Vertrouwelijk brief aan Made in Scotland gestuurd over beter regelen als er gedronken wordt na golfmanifestaties.
Maandag 8 december Brief van Iris Barkhuysen
Super! Enorm bedankt!!!! Jouw werk is het missende stukje in het onderzoek wat ik zelf heb gedaan dus echt geweldig., Uiteraard is het internet vrij maar het is jouw werk en dat verdiend een referentie en bronvermelding. Ik vind het niet meer dan normaal en terecht dat toestemming nodig is, ondanks dat ik uiteraard de bron vermeld en dit hopelijk nog wat extra bezoek en aandacht voor jouw werk zal opleveren. Overigens geweldig het onderzoek dat je doet!! ... Er zijn nog té weinig mensen die zich realiseren hoe belangrijk symbolen zijn en hoe wij daar (onder)bewust op reageren. Als het boek af is zal ik je het melden. Wellicht kan je nog wat met de informatie. Al gaat het werk wat ik doe juist om de linken met de geometrie van de diamant voorbij deze wereld naar iets wat te maken heeft met diamantbewustzijn.
Maar, nogmaals super bedankt dat ik het mag gebruiken. Het is een waardevolle toevoeging!
Groet, Iris Barkhuysen
Dinsdag 9 december Goed gesprek Netty. Daarna met Ronald Naar naar Baader Meinhof film in Amsterdam, zeer indrukwekkend. In 1e klas restaurant eerst interview en lekker gegeten.
Woensdag 10 december Voorbereiding bibliotheek actie
Donderdag 11 december Actie bibliotheek, te dun gekleed, daardoor bronchitis gekregen
Vrijdag 12 december Brief van Ronald Naar
Beste Tom, Om te kunnen schrijven heb ik altijd even de rust en de geest nodig. Vanochtend is die in volle heftigheid aanwezig. De alinea's vliegen nu uit de MAC. Het wordt echt een heel mooi verhaal. Denk ik. Met de film als climax aan het einde. Door het zo aan te pakken heb ik dan ook nog de gelegenheid om aan het einde op een aantal van jouw geesteskindjes in te gaan. Onderweg stuit ik op een aantal vragen die ik je nog wil stellen. Ik ben ze nu aan het verzamelen in een mailbestand dat ik je in de loop van het weekeinde wil mailen. Je mag die op papier beantwoorden, maar we kunnen er ook over bellen. Tot later, Ronald
Vrijdag 12 december Artikel in Baarnsche Cournant. Actievoerder Tom de Booij eist keiharde garantie voortbestaan bibliotheek Fusie of voorgenomen aansluiting
Fuseert de Baarnse bibliotheek met de stichting Bibliotheken Eemland of is sprake van een voorgenomen aansluiting, terwijl de vereniging Baarnse Openbare Bibliotheek (VRIBOB) wel wordt opgeheven? Door die opheffing hebben de leden niets meer te zeggen. Sterker nog als de Raad van Beheer van de regiobibliotheek, waarin slechts een Baarns lid op een totaal van tien leden, besluit de Baarnse vestiging te sluiten, kan Baarn daar niets aan doen. Als ongerust lid van de bieb wenst Tom de Booij(84) een duidelijk antwoord van het bestuur maandagavond tijdens de extra ledenvergadering in het pand aan de Hoofdstraat. Om breed uiting aan zijn ongerustheid te geven deelde de Baarnaar gistermiddag pamfletten in de Hoofdstraat uit. In zijn pamflet riep hij mensen op naar de vergadering te komen om bij het bestuur harde garanties ten aanzien van het voortbestaan af te dwingen. "Bij een voorgenomen aansluiting kunnen zij met een pennenstreek de Baarnse bibliotheek opheffen. De leden beseffen niet, dat door het opheffen van de vereniging zij hun zeggenschap verliezen. Ik wil ze met deze actie wakker schudden," verklaart Tom de Booij. Voor zijn actie overhandigde hij een pamflet aan cultuurwethouder Henk van de Kerk, die zei hetzelfde doel na te streven namelijk 'een goede bibliotheekvoorziening in

Baarn.' Navraag bij de bibliotheek en de gemeente leerde dat Baarn eigenaar van het gebouw blijft, jaarlijks een subsidiebedrag beschikbaar stelt, over de besteding prestatieafspraken met de regiobibliotheek maakt, dat die afspraken worden geëvalueerd en op basis van die evaluatie tot een nieuw jaarcontract wordt besloten

Voor het bibliotheekgebouw sprak de heer Tom de Booij bezoekers aan en overhandigde een pamflet (Foto: Roeland de Bruyn)

De Booij, belangenbehartiger voor woon wagenbewoners in ons land, ging geheel in het zwart gekleed, omdat zes jaar geleden op 11 december in Den Haag een kamp met geweld werd ontruimd. Dat terrein ligt er nu nog braak bij, weet De Booij, die de honderd pamfletten snel kwijt was.

Vrijdag 12 december Artikel in Gooi- en Eemlander Als dé bibliotheek maar blijft bestaan *(ELS BLOM)*

BAARN - Tom de Booij is ongerust over het voortbestaan van de Baarnse bibliotheek en deelde gisteren pamfletten uit voor de vestiging aan de Hoofdstraat. "Weet u dat u lid bent van een vereniging?", vroeg hij aan de bibliotheekpashouders. Menigeen werd verrast door de vraag van de actievoerder op leeftijd.

Uitdelen van pamfletten met oproep voor vergadering behoud bibliotheek Baarn

De Booij(84) - "ik ga door tot ik dood ben"" - vreest niet alleen sluiting van de Baarnse bieb, maar maakt zich ook druk over het opheffen van de Vereniging Baarnse Openbare Bibliotheek.

Die verontrusting wordt overigens gedeeld door Erik'van der Maal van de werkgroep Openbare Bibliotheek Baarn. Want, geen vereniging meer, geen inspraak meer voor de leden van de Baarnse vestiging als deze in de toekomst opgaat in de Regio bibliotheek Eemland, vrezen beide heren. Van der Maal kwam gisteren een kijkje nemen bij de actie. van De Booij. Maar, hoe zit het eigenlijk? Wordt het een fusie of een aansluiting? Er blijkt geen duidelijkheid over. Ook Sophie Blom, bestuurslid van de Vereniging Baarnse Openbare Bibliotheek, bracht geen helderheid in de zaak. Wat betreft garanties over het voortbestaan van de vestiging - iets waar De Booij en Van der Maal voor pleiten - was Blom in een straatgesprek met de twee mannen wel duidelijk. "Niks is zeker in het leven." "Er verdwijnt al zo veel in Baarn", verzucht Van der Maal even later. "Het postkantoor weg, ziekenhuis weg. Bovendien heeft onderzoek uitgewezen dat de Baarnse bibliotheek één van de beste is." De Booij: "Als het niet anders kan, om de centen, dan maar een stichting. Als dé bibliotheek maar blijft bestaan."

Vrijdag 12 december Brief aan redactie Anderstein Nieuws

Geachte redactie, mijn scheurkalender filosofie van 11 december 2008 gaf het volgende verhaaltje geschreven door Valerie Granberg dat misschien aardig is voor ons blad. Met vriendelijke groeten Tom de Booij

Het spel is volgens de Johan Huizinga (1872-1945) een uittreden uit het gewone leven; het valt buiten de redelijkheid van het praktische leven, buiten de sfeer van nooddruft en nut. Het wordt uit vrije wil gespeeld en heeft een verloop en een doel in zichzelf. Het is een aanvulling op het leven, maar heeft volgens Huizinga geen ethische lading. Het spel is onmisbaar voor het individu én voor de gemeenschap; het geeft een geestelijke, sociale en culturele verbinding. Het kenmerkt zich vervolgens verder door herhaling en een zekere mate van spanning; er moet iets lukken. Het speelt zich af binnen de grenzen van een specifieke plaats en tijd: een speelruimte, waarbinnen bepaalde regels gelden. Zo vormt zich een tijdelijke wereld binnen de gewone wereld, waarbinnen de orde absoluut is. Met de spelregels mag namelijk niet gesold worden, want ze zijn de fundering van het spel. Als ze overtreden worden, dan valt de spelwereld ineen. Een spelbreker - iemand die doelbewust de regels aan zijn laars lapt - onthult de kwetsbaarheid van de spelwereld. Hij ontneemt het spel zijn illusie en bedreigt het bestaan van de spelgemeenschap, want hij verbreekt de toverwereld. *(Niet opgenomen)*

Verjaardag Maria , heerlijk zuurkool met worst

Zondag 14 december Magnificat in Nicolaas kerk. niet zo goed

Maandag 15 december Joost van Steenis op bezoek. In de avond vergadering bibliotheek, goed gegaan.

Woensdag 14 december Verkouden, begin bronchitis niet naar golf.

Donderdag 18 december Naar fysiosport, halverwege opgehouden.

Vrijdag 19 december In bed gebleven koorts. 's-Avonds dr Poels diagnose bronchitis.

Zaterdag 20 december Jan Maarten logeert hier, erg gezellig.
Zondag 21 december Goed gesprek gehad met JM, had er ook een goed gevoel over.
Maandag 22 december Gaat iets beter met mijn ziekte
Dinsdag 23 december Toch vroeg met trein naar Berlijn, eigenlijk niet verantwoord, nog veel hoesten 's -Avonds Turandot, matig.

Adrienne in trein op weg naar Berlijn

Woensdag 24 december Met bus door Berlijn lekkere glühwein. Het ging wel met mijn gezondheid. Adrienne wilde niet naar het diner Heiligen abend, voelde zich al niet zo lekker. Ik ging wel, niet erg amusant had weinig gegeten. Te veel alcohol.' s Nachts diarree en kotsen. Adrienne is ook niet lekker.
Vrijdag 25 december Allebei in de ochtend 38.5 koorts. Dokter gekomen, nieuwe pillen voorgeschreven, met oude pillen gestopt.. Ik ben toch naar Zauberflöte in de Staatsoper gegaan mooie opvoering. Toch niet verstandig.
Vrijdag 26 december 2e kerstdag in bed Toch naar Rosenkavalier voelde me niet lekker . Adrienne was iets beter.
Zaterdag 27 december Met trein terug. Adrienne ging bijna van haar stokje. Reis voorspoedig. Met taxi van Amersfoort naar Baarn.
Zondag 28 december In bed gebleven.
Maandag 29 december Dokter geeft andere pillen, van Duitse dokter niet goed geweest. Nu maar zien.
Donderdag en Vrijdag 30 en 31 december Thuisgebleven.

---

200 jaar geschiedenis Nigeria
Nu door de acties van rebellen in de Niger delta de olieproductie sterk is teruggelopen en het er naar uitziet dat de acties alleen maar heviger worden, heeft dit zijn weerslag op de aanzienlijke stijging van de olieprijs in de laatste tijd. Het is daarom interessant om eens na te gaan hoe het zo ver heeft kunnen komen met de problemen van de oliewinning in Nigeria. Door deze oliewinning zijn de mangrove bossen van de Delta zeer ernstig vervuild, wordt het gas niet in weer terug in de grond gestopt - zoals elders in de wereld - maar afgebrand wat voor de bevolking een ware ramp betekent, door het slechte onderhoud van de pijpleidingen treden er regelmatig lekkages en branden op met catastrofale gevolgen. De enkele raffinaderijen die er zijn werken heel slecht of niet, zodat Nigeria verplicht is tegen een hoge prijs benzine in te voeren, en dat in het zesde olie exporterende land ter wereld. De regering in Lagos is door en door

corrupt en alle oliedollars komen niet ten goede aan het volk, maar verdwijnen in de zakken van een kleine meestal militaire elite. Hierna volgt een beknopt overzicht van de geschiedenis van Nigeria van de laatste 200 jaar.
1807 Begin Engelse invloed

Sir Edward Lugard. 1881-1898
1880 Tijdens de conferentie in Berlijn krijgt Engeland het gebied rond de Niger rivier 1898 Nigeria een Engelse kolonie. De naam wordt gegeven door de vrouw van de Engelse gezant Sir Frederick Lugard
1906 De Engelse zakenman Bergheim krijgt de rechten voor olieopsporing
1914 Lugard voegt het noorden het zuiden van Nigeria samen. Drie verschillende etnische groepen onder een bestuur. Het westen de Yorubas, het oosten de Ibos, het noorden de Hausas, Fulanis en Kanuris.
1936 Een Engels-Nederlands consortium Shell d'Arcy krijgt de olieconcessie
1947 Federale staat van drie gebieden: Noord, West en Zuid
1953 Het Noorden eist, dat Nigeria een confederatie moet worden.
1956 De eerste succesvolle olie boring in Olibiri .
1960 Nigeria wordt een onafhankelijke republiek met drie partijen die elkaar letterlijk en figuurlijk naar het leven staan in de komende jaren.
De volgende oliemaatschappijen zijn actief: Shell-BP, Mobil, Tenneco, Texaco, Gulf (nu Chevron), Safrap (nu Elf), Agip, Philip, Esso, Japan Petroleum, Occidental, Deminex, Union Oil, Niger Petroleum en Niger Oil Resources.
1966 Januari: Staatsgreep door Nzeogwu en Ironsi

Patrick Chukwuma Kaduna Nzeogwu, (1937 – 1967). Major Generaal Johnson Thomas Umunnakwe Aguiyi-Ironsi (1924-1966)

Zowel Bello als Akintola worden tijdens de coup op **15 januari 1966** vermoord.

Al-Haji Sir Ahmadu Bello (1910 - 1966).Samuel Ladoke Akintola (1910 - 1966).Benjamin Nnamdi Azikiwe (1904 – 1996)

Tijdens de coup van januari 1966 was Azikiwe is in Engeland voor gezondheidsredenen. **29 Juli:** Tegencoup door Gowon. Nu worden de leiders van de januari coup Nzeogwu en Ironsi als vele anderen van de januari coup gedood. Nu staan tegenover elkaar Gowon in het westen en Ojuwku in het oosten. In de herfst worden vele in het noorden 50.000 werkzame Ibos afgeslacht. Ruim 1 miljoen Ibos vluchten naar het oosten.

Generaal Yakubu "Jack" Dan-Yumma Gowon (1934-). Generaal Chukwuemeka Odumegwu Ojukwu, Ikemba Nnewi, known as Emeka Ojukwu, (1933-)

1967 Januari Conferentie in Aburi, Ghana. Aanwezig: President Gowen en vier militaire gouverneurs: Ojuwku, Ejoor, Adebayo, Katsina. Nigeria moet een confederatie worden. **30 Mei** verklaart Ojukwu Biafra als een onafhankelijke soevereine republiek. De federale regering onder leiding van Gowon roept de noodtoestand uit en verdeeld Nigeria in 12 staten. **6 Juli** Gowon begint de oorlog tegen Biafra. **9 Augustus** weten de troepen van Ojuwku alle oliebronnen onder controle te krijgen. **20 Augustus** krijgt Gowon het zo benauwd dat hij al een vliegtuig klaar heeft staan om te vluchten. De Engelse Hoge commissaris Sir David Hunt en de Amerikaanse ambassadeur Mr James Matthews weten Gowon te overreden om door te vechten. Inmiddels blijkt dat de troepen die in het westen zijn doorgedrongen en dat ze worden geleid door de verrader Victor Banjo, die dubbel spel speelt en zelfs een plan heeft om met steun van de regering van Lagos om Ojuwku uit de weg te ruimen. **22 September** is Banjo ontmaskerd en wordt terechtgesteld. Eind september- begin oktober zijn de troepen van Ojuwku genoodzaakt om terug te trekken en blazen de brug over de Niger achter zich op.
Door grote wapenleveranties van Engeland en zelfs Rusland worden de troepen van Gowon

steeds sterker en dringen na hevige gevechten door in het gebied van Biafra.
1968 De troepen van Ojuwku worden geheel omsingeld. Het gebied krijgt nog eens 4 miljoen vluchtelingen te herbergen. Hongersnood van miljoenen mensen
1969 Gowon begint met zijn eind offensief. Oktober vraagt Ojuwku de hulp in van de VN voor een staakt het vuren December snijdt de troepen van Gowon het gebied van Biafra in twee delen.
1970 6 Januari stort het verzet van de Biafranen ineen
1971-1975 Na de Biafra oorlog komt er een zekere welvaart door de gestegen olieprijzen vooral in de jaren1973-1974
1975 29 juli plegen Generaal Murtal Mohammed en een groep officieren een staatsgreep.. Ze beschuldigden Generaal Yakub Gowon van corruptie en het te traag invoeren van civiele wetten. Hij heeft tijdens de Biafra oorlog als generaal van de tweede divisie geholpen om Gowon Biafra te bezetten. Hij heeft gruwelijke misdaden in het Ibo gebied begaan.

Generaal Murtala Ramat Mohammed (1938–1976)

1976. 13 februari werd Generaal Mohammed tijdens een staatsgreep vermoord. De coupplegers hebben een kolonel aangezien voor Obasanjo die samen met Mohammed in de Biafra oorlog had gevochten. De coup is mislukt en generaal Obasanjo heeft de macht overgenomen. Hij heeft vele hervormingen doorgevoerd en stond aan de wieg van de tweede republiek met een nieuwe grondwet in **1977**

Generaal Olusegun Aremu Okikiola Matthew Obasanjo,(1937-)

1979 Vijf politieke partijen deden mee aan de verkiezingen. Obasanjo heeft toen de macht overgedragen in alle rust aan Alhaji Shehu Shagari

Shehu Usman Aliyu Shagari, Turakin Sakkwato (1925-)

1983 De partij van Shagari won weer de verkiezingen.. Deze werden gekenmerkt door vele schandalen, fraude en corrupte Het was ook de tijd dat de olieprijs steeds verder begon te zakken.

Generaal Muhammadu Buhari (1942-)

Op **31 december 1983** heeft de majoor generaal Buhari door een militaire staatsgreep de macht overgenomen. Het betekende het einde van de tweede republiek. In begin was hij populair, maar dat begon langzaam sterk te verminderen

1985 Buhari moest in 1985 de macht overdragen aan Generaal Ibrahim Babangida.

Generaal Ibrahim Badamasi Babangida (1941-),

1990 22 april moest Babangida bijna zijn macht overgeven door een staatsgreep die werd geleid door Majoor Gideon Orkar. Deze beschuldigde Babangida van corruptie. De coup mislukte en Orkar werd met zijn coupplegers geëxecuteerd**.**

1993 Zakenman M.K.O. Abiola werd tegen de zin van Babangida tot president gekozen. Toen Abiola zich tot president had uitgeroepen werd hij beschuldigd van verraad en in de gevangenis opgesloten.

Moshood Kashimawo Olawale Abiola (1937-1998)

Het werd een heel onrustig jaar, vele mensen werden gedood tijdens de talrijke onlusten. Babangida werd genoodzaakt door zijn macht over te dragen aan Shonekan op **27 augustus 1993.**

Ernest Adegunle Oladeinde Shonekan (1936-)

Maar enkele maanden later greep generaal Abacha de macht. Hij ontpopte zich als een meedogenloos heerser, die zijn tegenstanders gevangen liet zetten of uit de weg liet ruimen.

Generaal Sani Abacha (1943 –1998)

In zijn periode ontwikkelt zich het drama van de man die de strijd aanbond tegen de schade die de oliewinning in het Delta gebied van Nigeria voor de bevolking heeft gehad en nog steeds heeft. Hierna volgt en kort overzicht van de strijd van Saro-Wiwa, dat hij met zijn dood moest bekopen.

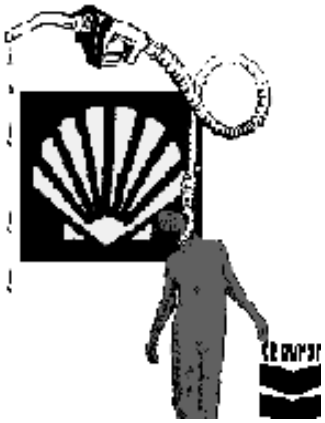

Kenule Beeson Saro-Wiwa (1941 - 1995) was een Nigeriaans schrijver, televisieproducer, en milieu-activist. Voor zijn daden door de regering opgehangen

1990 stichtte Saro-Wiwa MOSOP om op te komen voor de rechten van de Ogoni. Ze vroegen meer autonomie voor het Ogoni-volk, een redelijk deel van de inkomsten door oliewinning, en een vergoeding voor de schade aan het milieu. In **1992** werd Saro-Wiwa voor meerdere maanden zonder proces opgesloten door de Nigeriaanse militaire overheid. In **januari 1993** organiseerde MOSOP vreedzame protestmarsen waaraan 300.000 Ogoni deelnamen - meer dan de helft van de Ogoni-bevolking. In dat jaar stopte Shell met activiteiten in de Ogoni-regio Saro-Wiwa werd opnieuw gearresteerd in juni 1993, maar kwam vrij na een maand. In **mei 1995** werd hij nogmaals gearresteerd en beschuldigd van het oproepen tot moord. Saro-Wiwa ontkende, maar werd voor meer dan een jaar opgesloten vooraleer hij schuldig bevonden werd en ter dood veroordeeld. Het proces werd wereldwijd in vraag gesteld door mensenrechtenorganisaties. Op **10 november 1995** werden Saro-Wiwa en acht andere MOSOP-leiders opgehangen door de Nigeriaanse militaire regering onder generaal Sani Abacha.
1997 21 december werd een coup verijdeld, die geleid werd door Generaal Oladipo Diya met zijn officieren en burger. Ze werden door een militair tribunaal terechtgesteld.
1998 Abacha stierf onverwachts op de leeftijd van 54 jaar aan een hartaanval op **8 juni** omringd door 'lieftallige' dames. Tijdens zijn leven heeft Abacha ruim een half miljard dollars op zijn privé rekening in Zwitserland overgemaakt. Hij werd opgevolgd door de tussenpresident Abdulsalam Abubakar, die verkiezingen liet uitschrijven. Abubakar beloofde verkiezingen en werd gekozen tot president

Generaal Abdulsalami Alhaji Abubakar (1942-)

1999 5 mei kwam er een nieuwe grondwet. Abubakar geeft de macht over aan Obasanjo overgedragen, die op **29 mei** die president werd van de vierde republiek.16 jaar lang heeft Nigeria een militair regime gehad. Het was aan Obasanjo om een eind te maken aan de economische stagnatie en de verloedering van de democratie . In de tijd van Abacha heeft Obasnajo zich steeds gekeerd tegen zijn dictatorschap.
2003 Obasanjo werd herkozen tot president, alhoewel hij veel tegenstand heeft ondervonden van generaal Buhari.

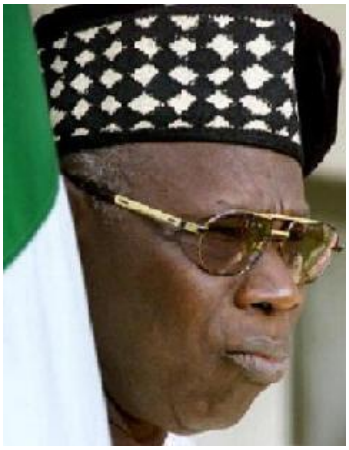

Olusegun Aremu Okikiola Matthew Obasanjo (1937-),

2004 Het was de activist Asari die een groep heeft opgericht de 'Niger Delta People's Volunteer Force' (NDPVF), die het verzet tegen de schade die de olie-industrie in het Delta gebeid had aangericht. Maar gauw kregen ze tegenstand van een andere groep de 'Niger Delta Vigilante' (NDV), die de controle wilde over de olie opbrengsten.

A

Alhaji Mujahid Asari-Dokubo (1964 -)

Omdat de eerste groep onder leiding van Asari hun politieke doelstellingen hadden geradicaliseerd, trokken een aantal sponsors zich terug en werden de resterende fondsen overgeheveld naar de NDV. Asari van de NDPVF en Akeke Tom trokken gezamenlijk ten strijde tegen de Nigeriaanse regering.
Olie bronnen en pijpleidingen werden aangevallen en veel personeel van de oliemaatschappijen werd teruggetrokken uit de Delta, zodat de olieproductie terugliep met 30.000 vaten per dag.
President Obasanjo heeft Asari en Akeke Tom uitgenodigd voor een gesprek. Dit gesprek leverde niets op en Asari werd gearresteerd en beschuldigd van verraad tegen de Nigeriaanse federale regering.
2006 De groepering die de oorlog aanbindt met de olie-industrie en een nauwe relatie heeft met de groepering van Asari is 'the Movement for the Emancipation of the Niger Delta' ("MEND") .Hun waarschuwing aan de olie-industrie is luid en krachtig:" Jullie moeten ons land verlaten of er

in sterven Ons doel is om het onmogelijk te maken dat de Nigeriaanse regering olie kan exporteren. We zullen de pijpleidingen proberen onklaar te maken, waardoor de olieprijs zal gaan stijgen. We zullen arbeiders die voor de olie-industrie kidnappen".

Guerrilla strijders in de Niger Delta

2007 Door nieuwe verkiezingen werd Umaru Yar'Adua tot nieuwe president gekozen. Met de hoop op een verbetering in de situatie van het Delta gebied heeft de nieuwe president Asari op **14 juni** op borgtocht vrijgelaten.

Umaru Yar'Adua (1951-)

3 september 2007 wordt de Nigeriaanse activist van de Niger Delta Volunteer Force (NDPVF) Henry Okah, ook wel genoemd Jomo Gbomo, gearresteerd in Angola, toen hij bezig was met het inkopen van wapens voor zijn beweging in Nigeria**.** Hij wordt beschuldigd van wapensmokkel.

2008 15 februari wordt Henry Okah in Lagos gearresteerd, nadat hij was uitgeleverd door Angola, die hem sinds 3 september 2007 gevangen had gezet. .
25 april 2008 wordt het volgende communiqué gegeven door de nieuwe leider van de MEND : "Onze oprechte advies aan de grote oliemaatschappijen is dat ze niet hun tijd niet verspillen door de de reparatie van alle pijpleidingen, omdat we voortgaan met het onklaar maken ervan. Wij hebben de tijd aan onze zijde, en er is nog zoveel om te worden vernietigd

Henry Okah woordvoeder van de Niger Delta Volunteer Force (NDPVF) wordt in Angola op 3 september 2007 gearresteerd

Door de recente acties loopt de olieproductie van Nigeria heel snel terug, in totaal al voor 500.000 vaten per dag, hetgeen de wereld olieprijzen omhoog jaagt". .

De gevolgen van de oliewinning in het Delta gebied van Nigeria voor de lokale bevolking

1. Het afbranden van het gas dat bij de oliewinning vrijkomt

Links: affakkelen van gas. Rechts: gasfakkels opgenomen door een satelliet in de ruimte

2. Oliebranden ten gevolge van lekkage van pijpleidingen, en door het clandestien tappen van olie

Oliebrand als gevolg van lekkage pijpleiding

3. Ernstige Vervuiling van het milieu

Dit was een bos in het Delta gebied van Nigeria

Op het internet zijn talrijke sites te zien om meer details te krijgen van de gevolgen van de oliewinning in Nigeria, het lijkt mij dus overbodig om hier dieper op in te gaan. Je hoeft maar op Google in te tikken: Nigeria, gas flares, seaping oil pipelines, pollution en je wordt overstroomd met de meeste verschrikkelijke details.

Epiloog

Welke conclusie kunnen we trekken uit het bovenstaand verhaal over de geschiedenis van Nigeria?

De koloniale mogendheden als Engeland, Frankrijk en Duitsland hebben in de 19e eeuw het land Nigeria ontworpen door een paar lijnen op de kaart te zetten en daarbij geen rekening gehouden met de enorme verschillen tussen de bevolkingsgroepen. Maar liefst 250 verschillende ethische groepen zijn in Nigeria. Daarbij komt nog de eeuwige strijd tussen de moslims en de christenen. Dan komt de vondst van de olie in **1956** en de vestiging van de grote multinationale oliemaatschappijen, die zorgen voor vele oliedollars, die echter niet ten goede komen aan de bevolking, maar aan een kleine militaire elite. Pas in **1960** wordt Nigeria onafhankelijk en 3 jaar later een republiek onder het GemeneBest. De Engelse invloed blijft dus in feite bestaan. De republiek wordt geleid door militairen die elkaar naar het leven staan, elkaar beschuldigen van corruptie en fraude. Vooral in het begin van de republiek werden vele generaals vermoord: Bello, Akintola, Nzeghwe, Ironsi, Mohammed. Tweemaal werd een niet-militair als president gekozen. De eerste was Abiola, maar die werd meteen al beschuldigd van fraude en in de gevangenis opgesloten. De tweede Shonekan moest al na een paar maanden het veld ruimen en werd door de staatgreep van Abacha afgezet. Pas in **1999** wordt een grondwet aangenomen en krijgt Nigeria een burgerregering, maar wel met wel als president de vroegere generaal Obasanjo. **(1999-2007)**. Hij was in zijn functie als generaal president geweest van 1**976 tot 1979**.

De oliewinning door de multinationale oliemaatschappijen heeft het land sinds **1956** geen welvaart gebracht. Door het gebrek aan raffinage capaciteit moet Nigeria zelfs dure benzine inkopen. De oliewinning vooral in het Delta heeft geleid tot een gigantische lucht- en bodemvervuiling. Het slechte onderhoud van de pijpleidingen had tot gevolg veel oliebranden met vele dodelijke slachtoffers. Door het afwezigheid van fabrieken om het bij de oliewinning vrijgekomen gas nuttig te maken, wordt het gas afgefakkeld wat weer leidt tot luchtvervuiling die zelfs vanuit de ruimte zichtbaar is en van invloed is op de klimaatsverandering.

Het is soms moeilijk om voor de oliemaatschappijen de goede kant te kiezen als er een conflict tussen de generaals onderling uitbreekt. Zo was dat ook het geval tijdens de Biafra oorlog van **1967-1970**. Ze zagen al gauw in dat de federale regering onder leiding van Gowon de beste kansen had. Een zeer dubieuze rol hebben de oliemaatschappijen tijdens de regering van de dictator Abacha gespeeld. Vooral toen een groepering onder leiding van Saro Wiwa ten strijde

waren getrokken tegen de schade die de oliemaatschappijen vooral in het Delta gebied hadden veroorzaakt.. Saro Wiwa werd beloond voor zijn acties met de strop in november **1995**!. De oliemaatschappijen hebben niets ondernomen om deze misdaad te voorkomen. Sinds **2004** hebben zich militante groeperingen gevormd, die de oliemaatschappijen het leven zuur maken of beter gezegd er voor hebben gezorgd dat de olieproductie vrijwel gehalveerd is. Doordat de media de laatste tijd veel aandacht hebben besteed aan de enorme schade welke de oliemaatschappijen in Nigeria hebben toegebracht, wordt nu pas echt zichtbaar wat de oliewinning in Nigeria voor catastrofale gevolgen heeft gehad en nog heeft tot op de huidige dag. Samenvattend kunnen we stellen dat door een bestudering van de geschiedenis van Nigeria het duidelijk wordt wat de reden is geweest waarom een land rijk aan voor onze wereld essentiële grondstoffen terecht is gekomen in een grote misère. Nigeria is een van de grootste olie exportlanden, maar heeft een buitenlandse schuld van 35 miljard dollar. De bevolking leeft van minder dan 1 dollar per dag.
Wie doet hier iets aan? Zoals ik gezien heb tijdens de Biafra oorlog deden wij in het westen niets toen 2 miljoen mensen van de honger stierven.
"My mind is made up, don't confuse me with facts.".

Kloof tussen Astronomie en Astrologie? Discussie met de astronoom professor Vincent Icke

In het NRC-Handelsblad van woensdag 3 september 2008 stond het hierna volgende artikel van een gerenommeerd astronoom Professor Vincent Icke
Astrologie is geen lieve maar gevaarlijke onzin .
Na de 'onderwijsverbeteringen 'worden astrologisch en astronomie in de schoolboeken op één hoop gegooid

Professor Vincent Icke

Volgens de astroloog die mijn ouders na mijn geboorte raadpleegden zou ik scheepskapitein worden. Zij was sluw genoeg om niet 'matroos' te zeggen: ¡Yo no soy marinero, soy Capitán! Zo happen haar slachtoffers gretiger in die hogere rang, en kunnen de wichelaars beweren dat ik toch ten minste ergens de baas van ben geworden, als professor in de theoretische astrofysica. Astrologie is baarlijke nonsens. De 'berekeningen' zijn aantoonbaar onjuist en de 'voorspellingen' zijn oppervlakkige kletspraat. Astrologen gebruiken gegevens waarvan astronomen weten dat zij allang niet meer kloppen. Ooit beweerden astrologen te kunnen 'bewijzen' dat er slechts zeven planeten konden zijn. Totdat er meer werden ontdekt; met veel kunstgrepen werden die alsnog ingepast. Nu gebleken is dat Pluto toch geen planeet is, maar een zogenaamd Kuiper-object, moeten ze die weer afvoeren. Sommige astrologievarianten gebruiken een planeet (Vulcanus) waarvan wij zeker weten dat die niet bestaat. En sterrenbeelden staan niet vast in de ruimte: sterren vliegen met honderden kilometers per seconde door onze Melkweg, na een half miljoen

jaar is er van de Grote Beer niks meer over. Bovendien zijn er tal van sterren die, op het moment dat wij ze zien, al niet meer bestaan omdat ze zijn ontploft. Astrologische 'voorspellingen' maken gebruik van platvloerse en oppervlakkige formuleringen, zodat de lezer er altijd wel iets in vindt dat 'uitkomt'. Een voorspelling is niet zoiets als 'Er zal u een ongeluk overkomen'. Wat dan? Koffie op uw overhemd? Lekke band? Frontale botsing op de A4? Een echte voorspelling bevat tijd, plaats, en middel: 'Op 10 september 2008, te 14:22 plaatselijke tijd, zult u op de Koornbeursbrug te Leiden worden omvergelopen door een verstrooide professor in de theoretische astrofysica.' Zo kunnen de astrologen het nooit. Zelfs methodologisch gezien is astrologie onhoudbaar. Er zijn tienduizenden soorten astrologie, maar slechts één sterrenkunde. Geen twee astrologen zeggen ooit hetzelfde in een horoscoop, tenzij het afgesproken werk is. Wie echter vraagt naar de Lorentz Transformatie, of naar de elektrische lading van het t-quark, krijgt van een professor uit Samarkand precies hetzelfde te horen als van een student uit Leiden. Voor een wetenschapper is het alleen daarom al duidelijk dat astrologie niet deugt. Astrologie is onzin, maar is dat erg? Ach, hmmm, nou ja. Het is wel onzin, maar het is hele lieve onzin, zeker vergeleken met de levensgevaarlijke predicaties van nationalisme en racisme. Astrologische producten hebben een functie, zoals alle andere sprookjes. De grootste dagbladen in ons land schrijven geen woord over wetenschap, maar publiceren wel een dagelijkse horoscoop. Laatst was ik bij een trouwerij, waar de ambtenaar van de burgerlijke stand uitgebreid inging op de horoscoop van de echtelieden. Wanneer iemand die de maatschappij vertegenwoordigt zoiets rustig kan doen, dan kan een wetenschapper zich beter drukken en alvast een extra glas champagne proberen te bemachtigen. Is het erg? Hmmm... Toch wel een beetje, want door de 'verbeteringen' die allerlei didactiekpriesters op onze scholen hebben losgelaten, worden in de nieuwe schoolboeken astrologie en astronomie op één hoop gegooid. Hoor en wederhoor, nietwaar. Ook medici en kwakzalvers worden in lesboeken op voet van gelijkheid behandeld. Het zou interessant zijn om dat uit te breiden tot het verkeersonderwijs, want het verschil tussen de rechter- en de linkerweghelft is maar betrekkelijk.Het is een onthutsende ervaring om mensen op tv te zien uitweiden over astrologie, aura's en graancirkels, zonder dat zij beseffen dat hun kletspraatjes het heelal in snellen door datgene wat zij ontkennen: de wetenschap. Onlangs zag ik hoe drie helder denkende mensen – Spaink, Möring en Borst – werden weggehoond in een tv-confrontatie met zo'n leep kruidenvrouwtje. Maar de camera's waren al ingepakt toen Borst een gelovige, die hem zojuist nog had verzekerd als een kievit te lopen dankzij genoemde toverkol, op krukken naar haar auto zag strompelen. Is astrologie erg? Jazeker. Tot voor kort ging er in astrologenland wel veel geld om, maar de poet was verdeeld over veel praktiserenden en de gevolgen waren beperkt. Met de komst van betaal-tv en soortgelijke agressieve commercie is de schade veel groter geworden. Het is vergelijkbaar met het Sylvia Millecam-effect: een ernstig zieke patiënt gelooft in de voorschriften van een kwakzalver – en sterft daardoor een jammerlijke en waarschijnlijk onnodige dood. Zulke dingen zijn echt vreselijk, dus zo lief is de astrologie helaas niet meer. Ten slotte nog dit: astrologie is niet alleen vals en voor echte gelovigen soms gevaarlijk, maar ook bijzonder lelijk. Dat is een esthetisch argument en heeft dus geen bewijskracht, maar toch vind ik het gek dat de meeste mensen de werkelijkheid minder aantrekkelijk vinden dan een fabeltje. Het is juist zo prachtig om te begrijpen wat zich in het heelal afspeelt. Stel dat je oren hebt zo groot als ons zonnestelsel. Dan kun je het waaien van de wind in onze Melkweg horen, het knisteren van het ijskoude winterweer van de interstellaire gasnevels, het sissende geboortegeluid waarmee jonge sterren hun gasvormige navelstreng uitstoten, het donderende knallen van ontploffende supernova's. Als je oren had die gevoelig waren voor radiostraling zou je de pulsars kunnen horen. Sommige van deze relativistische sterren maken duizend maal per seconde een klikgeluid. Dat geeft een toon die driemaal zo hoog is als het zoemen van een bij. Een bij is een centimeter groot en weegt nog geen gram. Zo'n ster heeft een doorsnee van 20 kilometer en weegt bijna anderhalf maal zo veel als de zon. Zo mooi zouden we het zelf niet hebben kunnen verzinnen. En je kunt het berekenen, als je maar weet hoe. Met de Nederlandse supercomputer bij SARA in Amsterdam, aangestuurd door mijn trouwe Apple, kan ik laten zien

wat er van een zonnestelsel overblijft als de centrale ster ontploft. Bij ons gaat dat over vijf miljard jaar gebeuren. Dat is pas voorspellen! Maar laat ik me niet te veel opwinden, en mij houden aan de waargenomen feiten. Ergens tussen Mars en Jupiter draait een steenklomp van een paar kilometer groot onverstoorbaar zijn rondjes om de zon. Het is Asteroïde 7508 Icke, naar mij genoemd door zijn ontdekkers, Ingrid en Kees van Houten. Wie nu nog in de invloed van planeten op ons leven gelooft, is dus gewaarschuwd: mijn dubbelganger houdt jullie scherp in de gaten! *Vincent Icke is hoogleraar theoretische sterrenkunde aan de Universiteit Leiden*

Na het lezen van dit artikel van Professor Icke in het NRC-Handelsblad, voelde ik mij gedrongen om de Professor een brief te schrijven, waarin ik enkele kritische kanttekeningen heb geventileerd. Hieronder vindt U de brief, die ik zondag 7 september 2008 aan Professor Icke verstuurde .

Zondag 7 september 2008. Brief aan Professor Icke

Zeer geachte Heer Icke, Allereerst wil ik mij zelf even voorstellen. Tom de Booij, geboren 25 aug. 1924. Studie geologie Univ Amsterdam en Bern (1942 -1954). Gepromoveerd 1954 onderwerp geologie Francardo Corsica. Wetenschappelijk hoofdambtenaar Universiteit Amsterdam 1958-1970. Ontslagen, omdat ik aan de studenten geopolitiek wilde doceren. De student bewust te maken voor de consequentie van de ongelijke verdeling van grondstoffen en de implicatie op economisch, politiek en sociaal gebied. Daarna vele autodidactische studies ondernomen (neurowetenschappen, astronomie en sinds 1998 ook astrologie}. In 1999 een website begonnen www.egoproject.nl Over diverse onderwerpen o.a. de relatie astronomie-astrologie. Als U op mijn website aanklikt 'egoproject.nl/star' ziet u een aantal Uranische nieuwsbrieven. Onder nummer 21 en 22 heb ik het een en ander gezegd over deze relatie. (zie bijlage)
Vele argumenten kan ik aanvoeren, die stroken met Uw oordeel over de verwerpelijke astrologiebeoefening, in het bijzonder de prostitutie uitgeoefend door sommige astrologische medewerkers van dag- en weekbladen en als schrijnend en schandalig voorbeeld de eveneens door Uw gewraakte RTL uitzending. Ik ontmoet vele mensen die dezelfde mening hebben als U ventileert in uw artikel. Op mijn vraag of ze zich wel eens hebben verdiept in de astrologie en vooral ook in de geschiedenis, toen de astrologie en astronomie duizenden jaren geleden nog een onlosmakelijk geheel vormden, bleken deze mensen zonder uitzondering niet gehinderd te zijn de kennis van het onderwerp .
Mijn horoscoop heb ik door acht verschillende gerenommeerde astrologen laten opmaken en tot mijn niet geringe verbazing bleken alle horoscopen opvallend eensluidend waren, alhoewel hier en daar andere nuances naar voren kwamen. Dat dit geen bewijs vormt voor het bestaansrecht voor de astrologie is mij duidelijk. Dat de astrologie werkt begrijp ik totaal niet en is zonder meer verbijsterend. Ik geef U als bijlage enkele citaten uit mijn nieuwsbrief 22 (zonder figuren). Mocht u toch, ondanks Uw negatieve visie over de astrologie, mijn website nader zou willen bestuderen, zou ik zeer erkentelijk zijn voor uw (misschien niet malse) kritiek. Vooral op uw vakgebied kan ik misschien onzin uitkramen. Ik hou van de wetenschap. Als ik ergens een omissie gemaakt heb en word ik daarop op gewezen, ben ik altijd heel erg blij, want dan kan ik mijn theorie bijstellen en eventueel verwerpen door kennis van feiten die tegen mijn geponeerde stellingen pleiten.
Inmiddels met de vriendelijke groeten,
Tom de Booij
PS Uw bijdrage in de TV uitzending de "Wereld draait door" vond ik bijzonder waardevol. Uw vakgebied is minstens zo boeiend misschien nog wel boeiender dan de geologie. Mijn stelling betreffende ons heelal is :"Waar geen begin is kan ook geen einde zijn ". Dat geeft mij een zekere troost want anders wordt het mij te veel van het goede.

Dinsdag 9 september 2008 Brief van Professor Icke

Geachte heer De Booij,
Dank voor uw email:"Vele argumenten kan ik aanvoeren, die stroken met Uw oordeel over de verwerpelijke astrologiebeoefening, [...] Op mijn vraag of ze zich wel eens hebben verdiept in

de astrologie en vooral ook de geschiedenis, toen de astrologie en astronomie duizenden jaren geleden nog een onlosmakelijk geheel vormden, bleken deze mensen zonder uitzondering niet gehinderd te zijn de kennis van het onderwerp".
Dat zal u voor de meesten van mijn collega's wel meevallen, denk ik. Wat mijn collega's en ik daarbij steeds weer constateren is, dat er helemaal niet zoiets bestaat als "de" astrologie. Er zijn er tienduizenden soorten van, die allemaal wat anders beweren. En als wij ons dan beperken tot een specifiek type, om 't even welk, dan blijkt uit alle nette (dubbelblind) experimenten dat die astrologie inhoudsloos is. Voor zover er sprake is van "uitkomen" van "voorspellingen", gaat het onveranderlijk om anecdotische zaken die zelfs de meest elementaire kritische toets niet kunnen doorstaan. Daarom heeft verdere "studie" geen zin, en is voor de astronoom tijdverspilling. De goede raad van een wijze medemens geeft ons meer houvast en grotere zekerheid dan wichelarij. De echte wetenschap geeft ons meer vreugde dan verzinsels. Vriendelijke groeten, Vincent Icke

Dinsdag 9 september Brief aan Professor Icke

Geachte heer Icke, Dank voor uw antwoord op mijn e-mail van 7 september jl, dat aan duidelijkheid niets te wensen overlaat. U schrijft o.a :"Daarom heeft verdere "studie" geen zin, en is voor de astronoom tijdverspilling.". Deze constatering beschouw ik dan ook als een direct antwoord op mijn laatste zinnen van mijn brief aan U, die ik hier na citeer:
"Mocht u toch, ondanks Uw negatieve visie over de astrologie, mijn website nader zou willen bestuderen, zou ik zeer erkentelijk zijn voor uw (misschien niet malse) kritiek. Vooral op uw vakgebied kan ik misschien onzin uitkramen. Ik hou van de wetenschap. Als ik ergens een omissie gemaakt heb en word ik daarop op gewezen, ben ik altijd heel erg blij, want dan kan ik mijn theorie bijstellen en eventueel verwerpen door kennis van feiten die tegen mijn geponeerde stellingen pleiten"
Toch neem ik vrijheid om U nog eens lastig te vallen met vragen op zuiver astronomisch gebied, aangezien ik daarin net zozeer geïnteresseerd ben als in de astrologie, vooral als het gaat over de zgn.'ontbrekende' materie van onze kosmos. Met de vriendelijke groeten,
Tom de Booij
'Ontbrekende' materie: Govert Schilling zegt hierover: "Hoewel er in het heelal miljarden sterrenstelsels te zien zijn, vertegenwoordigen deze maar een klein deel van de totale hoeveelheid normale materie in het heelal. De meeste materie die tijdens en kort na de oerknal is gevormd, moet elders verstopt zitten"

Naschrift: Ik heb vele positieve berichten gekregen van astrologen, die blij waren met mijn kritiek op het artikel van Professor Icke.

1. Hallo Tom, Dank voor je bericht, dat ik zojuist via Adrie ontvangen heb. Namens de Asas heb ik zojuist een tegenreactie gestuurd aan het NRC Handelsblad. Ik weet nog niet of ze tot integrale plaatsing overgaat. Even zo goed stuur ik je deze ingezonden brief, zodat je weet dat ook de ASAS tegengas geeft. Dank ook hartelijk voor jouw reactie!Vriendelijke groet, Dorien de Vries
2. Lieve Tom, Ik heb de artikelen van Prof. Vincent Icke,altijd geestig en intelligent gevonden. Behalve als het onderwerp ook maar even buiten zijn straatje lag.Dan is zijn houding heel hautain en laten we eerlijk zijn,nogal dom Je in het onderwerp verdiepen komt,volgens mij niet in z'n hoofd op. "Een veroordeling zonder onderzoek is het toppunt van onwetendheid".En dat zei Einstein indertijd. Verwacht er maar niet teveel van. Goed dat hij eens wat tegengas heeft gekregen. Heel hartelijke groet , Jeannette
3. Geachte heer De Booij, Ik ontving uw berichten en heb deze doorgestuurd naar de voorzitter van de AVN Menno Noordervliet. Persoonlijk (en ook namens de AVN) ben ik heel blij met uw reactie tegen de oneiglijke kritiek van prof. Icke die helaas in een vooraanstaande krant zoals het NRC is geplaatst. U nog veel succes toewensend, Met vriendelijke groet,Astrologische Vakvereniging Nederland Barbara van Oosterzee, contactpersoon
4. Hallo Tom, Heel fijn dat jij en anderen dit doen - het wordt hoog tijd dat astrologen opkomen voor zichzelf! Als mijn Nederlands beter was zal ik het zeker meer doen! Groetjes Faye Cossar

5. Beste heer de Booij, Veel dank voor uw inspanningen om de astrologie in een helder daglicht te stellen, Met vriendelijke groet, Kunnie Gras
6 Hoi Tom,Ik heb via astrotwolist jouw reactie op het artikel van Professor Icke gezien en gelezen, maar nog niet 'bestudeerd'. Bestuderen gebeurt bij mijn niet in dezelfde beweging als het lezen ... Ik vind het fijn dat je dat doet, alhoewel het voor jou natuurlijk geen zware inspanning is. We hebben inderdaad mensen als jij nodig om het woord te nemen, en te schrijven, want de ernstige astrologie staat onder zware druk. Onze astrologie wordt momenteel in één pot gegoten met een hoop dingen die niet kosjer zijn en met mensen die de astrologie op een verkeerde manier hanteren. In 2011 gaat Uranus mundaan onder de horizon, ik hoop dat we niet met z'n allen terug op de brandstapel moeten .... Ik weet niet hoe Professor Icke daar op zal reageren, maar als ik heel eerlijk mag zijn denk ik niet dat hij van zijn stuk is. Hij is volgens mij ijdel genoeg om niet van zijn stuk te raken ... Bewijze hiervan is de fierheid waarmee hij meldt dat er ergens tussen Mars en Jupiter een steenklomp met zijn naam rondjes draait. Ik heb al eerder ergens geschreven dat het doel van de gemiddelde Astroloog veel nobeler is dan dat van de gemiddelde astronoom. "Hij/zij staat uren en uren in weer en wind te turen naar het heelal in de hoop iets te vinden om zijn/haar naam te geven.)Zijn geboortegegevens staan ergens op astrotwolist, desgevallend kan ik ze jou bezorgen. In bijlage een artikel(die naam waardig?) dat ik schreef in verband mijn stelling dat we nog 2 planeten nodig hebben om ons astrologisch model volledig te maken.Er staan daar ergens ..... daar moet nog mat bij komen ... Ik heb ondertussen ook een bescheiden website ... URL : http://www.zeus-horoscopie.be Leuk om nog eens iets van je gehoord te hebben. Zien we je in Oldenzaal?Geniet verder nog van je Uranus terugkeer !!I! Kusje van je Zusje Zus Luyckx
7. Ha Tom inmiddels de mail wel ontvangen, en je brief aan de professor gelezen, mooi tongue in cheek, die kritiek van je, ik ben benieuwd of hij reageert. Het was fijn je weer eens gesproken te hebben, wanneer ik de volgende maal naar de van Rijns toe ga, dan kom ik graag ook bij jou en Adriënne langs, liefs Mariëtta
8. Hallo Tom, Goed gedaan, goed geschreven. AVN en ASAS hadden naar mijn mening al bij het begin van die programma,s openlijk stelling moeten nemen tegen die flutprogramma,s die op TV uitgezonden worden. Maar nu pas, nu anderen ingegrepen hebben, (SP en RADAR) komen zij tevoorschijn en persoonlijk vind ik dat een toch wel aan de late kant. Hier werd de kar niet getrokken maar wordt er nog wat achteraan gehobbeld. Ik ben dus geen lid van de beroepsvereniging en zal het ook niet worden. Jammer maar daardoor zijn de integere astrologen behoorlijk de dupe geworden. Zelfs goede astrologen hebben aan het programma meegewerkt en zijn uitgebuit. Door schade en schande wijs geworden? De kans voor zo een professor om dit nu aan de kaak te stellen is begrijpelijk, hij neemt zijn kans waar. Als de beroepsverenigingen eerder aan de bel getrokken hadden dan hadden de astrologen zelf de goede naam kunnen redden is mijn mening. Zelfs Lea heeft aan dit programma meegewerkt. Velen van ons, ik ook hebben ooit een uitnodiging gehad en geweigerd om aan deze commerciële toestanden (waar alleen maar een bedrijf rijk van wordt en de rest van onze natie armer) mee te werken. Tja en nu moeten wij ons hachje gaan redden, een beetje laat mag ik wel zeggen. Het is erg jammer maar SBS gaat gewoon door met haar uitzendingen en dat stoort me nog het meest. Het is zo oneerlijk wat de mensen daar voorgeschoteld krijgen. En dan mogen de astrologen die integer werk verrichten het gaan uitleggen dat zoiets nep is. De omgekeerde wereld© Misschien klink ik wat kwaad maar ik ben vooral teleurgesteld. Maar erg bedankt voor jouw brief en je goede werk in deze.Hopelijk weer eens tot ziens' © in Oldenzaal misschien?Groetjes Jeanne Derks .
9. Dag meneer de Booij,Ik las op de astrotwolist uw brief aan prof Icke, en was zeer onder de indruk. Daarna heb ik een kijkje genomen op uw website, en ook dat vond ik meer dan interessant. Complimenten dus. Ik ben al langere tijd bezig met het onderzoeken van de 'oude' astrologie, met name in de tijden dat astronomie en astrologie nog 1 waren. Ik ben van mening dat dit een esoterische vorm van astrologie was, die verloren is gegaan in de loop der eeuwen. Zo

Boven Zo Beneden behelst een grote, esoterische, of zo je wilt, hermetische theorie. De term an sich word naar mijn mening veel te gemakkelijk door astrologen in de mond genomen, zonder dat zij weten waar dit werkelijk over gaat. Astrologie is zoveel meer dan alleen het duiden van horoscopen, het betreft hier een spirituele wijsheid die zijn weerga niet kent. Ik buig me, net als u, over het gegeven waarom astrologie werkt. Dát het werkt weet ik. Waarom het werkt... ik hoop een antwoord te hebben gevonden, al is die niet wetenschappelijk van aard. Dat laatste is ook niet relevant, omdat de wetenschap subjectief is en in zijn onschuld claimt objectief te zijn. Dat op zich is al een religieus standpunt. Het geheim, waarom de astrologie werkt, ligt in het Emeralden Tablet waarin Thot, of De Driewerf grote Hermes, vertelt hoe dit in elkaar steekt. Je ontkomt er dan niet aan, om een hoog spirituele werkelijkheid te erkennen, onderzoeken en te herkennen. Dit is ook wat de Egyptenaren deden met hun sterrenkunde. Het 'boek' de 12 uren van de nacht, wat een beschrijving geeft van een magische training met als decor Nuit, de sterrenhemel zelf, is in dit opzicht bijzonder interessant. Maar goed, of dit de ultieme waarheid is ... ik ben nog steeds bezig me te ontwikkelen, te onderzoeken, te lezen etc. Er moeten nog vele verbanden worden gelegd tussen verschillende disciplines. Nogmaals, mijn complimenten. Was u maar degene die geïnterviewd werd door het NRC in antwoord op het artikel van prof Icke ... hartelijke groet Elodie Hunting

10. Dag Tom,We hebben elkaar een paar keer gesproken op de congressen voor astrologie in Oldenzaal en Soesterberg (over 5 en 6). Zojuist heb ik je brief en bijlagen gelezen die je geschreven hebt aan Professor Icke.Mooi dat je het initiatief neemt om te reageren op deze Professor. Of hij onder de indruk zal zijn durf ik te betwijfelen. Ik denk dat de kans erg groot is dat hij niet verder wil denken dan zijn neus lang is en zijn vooroordelen liever in stand houdt dan te gaan twijfelen. Ben benieuwd of er nog een antwoord komt van Professor Icke. Kom je in november nog naar Oldenzaal? Hartelijke groet, Nicolette de Wijn.

11. Hallo Tom Wat een geweldige en tevens keurige brief heb je gestuurd aan de Professor. Astro- TV heeft wel wat los gemaakt. Volgens mij heeft hij inmiddels al ontzettend veel tegengas gekregen en terecht. Bedankt voor het doorsturen van de brieven. Heel veel groeten van Jo van Glabeek PS Jammer dat de Krab nog steeds niet geaccepteerd wordt.

12. Geachte heer Tom de Booij, Uw email met bijlagen over het artikel van professor Vincent Icke in NRC-Handelsblad van 3 september j.l. hebben we bij de WvA - Werkgemeenschap van Astrologen in goede orde ontvangen. We vonden een onmiddellijke reactie daarop niet juist, omdat we daarmee waarschijnlijk slechts hadden bijgedragen aan nog meer ongewenste aandacht voor de astrologie. Bovendien voelden we ons door zijn artikel niet aangesproken in die zin dat we ons zouden moeten verdedigen, terwijl we ons voor de omgang met astrologie in de media en in schoolboeken niet verantwoordelijk voelen, noch voor zijn interpretatie van de toespraak van een niet met name genoemde trouwambtenaar. Voor een enigszins bezonken antwoord aan u is nu wel de tijd gekomen. Prof. Icke eindigt zijn betoog met een, waarschijnlijk grappig bedoelde, waarschuwing: "Wie nu nog in de invloed van planeten op ons leven gelooft, is dus gewaarschuwd: mijn dubbelganger (Asteroïde 7508 Icke) houdt jullie scherp in de gaten!" Het komt ons voor dat niet alleen het einde ervan, maar zijn gehele artikel gericht is aan astrologen die geloven aan de (door Icke bedoelde en verafschuwde) soort invloed van planeten op ons leven. Op zijn minst geeft hij er blijk van dat hij gelooft dat de astrologen geloven aan een dergelijke invloed. Daarmee schaart hij zich onder dezelfde soort gelovigen als welke door hem nu juist zo verketterd worden. Met zulke gelovigen wil onze astrologie vanzelfsprekend niet graag in één adem genoemd worden Professor Icke zou kunnen weten dat rechtgeaarde astrologen, waartoe ook wij ons bij de WvA rekenen, allang hebben geconstateerd dat (citaat uit The Innersky, hst. 1.3 van WvA-astroloog Paula Schreurs, www.innersky.org): "de gegevens waarmee wij bij het duiden van een horoscoop werken los staan van de oorspronkelijke astronomische feitelijkheid. We werken met een plaatsvervangend verband. Bij een horoscoop moet dan ook niet gedacht worden aan een feitelijke invloed vanuit de sterrenhemel maar aan een, door onszelf ontworpen en geprojecteerd, grondleggend referentiekader dat een werkmodel is voor de echte

werkelijkheid, zoals dat in elke erkende wetenschap gebruikelijk en onontbeerlijk is." Zonder die referentiepunten valt er niet te meten, laat staan te weten. Dat die astrologische referentiepunten een relatie hebben met (soms achterhaalde en soms nog niet vastgestelde) astronomische referentiepunten, wil nog niet zeggen dat ze rechtstreeks afhankelijk zijn van elkaar. De astrologie ontwikkelt zich, net zoals de astronomie en andere wetenschappen, aan de hand van haar eigen hypotheses. Je zou kunnen zeggen dat prof. Icke naar de astrologie kijkt met de blik van een astronoom die er vanuit gaat dat de astrologie nog rechtstreeks gekoppeld is aan de astronomie. Maar dat is allang niet meer het geval, ongeveer net zo (citaat uit zijn artikel) "als er sterren zijn die op het moment dat wij ze zien al niet meer bestaan ... " Het is jammer dat noch zijn dubbelganger noch professor Icke zelf ons toch niet zo scherp in de gaten heeft, maar dat komt ervan als de ene wetenschap de andere verbant ... Wij maken ons, evenals u én professor Icke, zorgen over de verwerpelijke astrologiebeoefening van sommigen en de disproportionele aandacht daarvoor. In antwoord daarop kiest onze werkgemeenschap ervoor aan zichzelf en onze astrologie te blijven werken en daarbij een zo wetenschappelijk mogelijke poging te doen een antwoord te vinden op de o.a. ook door u gestelde vraag: "Hoe is het mogelijk dat astrologie blijkt te werken?" We streven ernaar t.z.t. een artikel over dit onderwerp in ons tijdschrift Urania te publiceren. We sturen u dat nummer dan graag toe. Met dank en waardering voor uw inspanningen, namens de WvA, Oep EIbers, voorzitter van de Stichting werkgemeenschap van astrologie.

De lotgevallen van Paula en haar zoon Jantje van de Hanlostraat Den Haag

Zie voor het goede nieuws Dinsdag 1 april 2008: Uitslag kort geding : De rechter verbiedt ontruiming van woonwagen van Paula en haar zoon Jantje.

Donderdag 28 februari 2008
Mijn vriend Dirk Jordaans van het woonwagencentrum Jan Hanlostraat belde me rond 5 uur in middag op om mij te zeggen, dat in het weekblad de Posthoorn van woensdag 27 februari 2008 staat vermeld, dat door de afdeling Bouwzaken van Gemeente Den Haag in de week van 12-19 februari 2008 een sloopvergunning is aangevraagd voor Jan Hanlostraat 37.

dé Weekkrant De Posthoorn

Bouwzaken Woensdag 27 februari 2008

Aangevraagd

Burgemeester en wethouders maken bekend, dat in de periode van 12 t/m 19 feb. 2008 voor de navolgende adressen/locaties een aanvraag om vergunning is ingekomen: Aanlegvergunningen **(A)**, Bouwvergunningen **(B)**, Sloopvergunningen **(S)**, Vrijstelling ex art. 19 WRO zonder bouwaanvraag **(V)**

■ **Escamp**

Mexicosingel 48 **(B)**, Langeland 31 **(B)**, Jan Hanlostraat 37 **(S)**, Soesterbergstraat 125 **(S)**, Ambachtsgaarde t.o. 144 **(B)**, Baambruggestraat 139 **(B)**, Soestdijksekade 250 **(B)**, Dierenselaan 125 **(B)**

De aanvraag voor de sloop van de woonwagen van Paula en haar zoon Jantje, Jan Hanlostraat 37 Den Haag

Dat nu komt keihard bij mij binnen, want wie woont er op dat adres: het is Paula met haar invalide zoontje Jantje. In 2005 hebben talloze mensen zich ingezet om te voorkomen, dat de

woonwagen van Paula en haar zoon Jantje zou worden verwijderd met de sterke arm. Gelukkig werd in de Raadsvergadering van 23 februari 2006 door de wethouder mevrouw Klijnsma gezegd dat het niet zal gebeuren. Nu zijn twee jaar later, zal het dan toch gaan gebeuren? Nee, want ik zal alles op alles zetten om dit niet te laten plaats vinden. Ik ben bezig om uit te zoeken wie hier voor verantwoordelijk gesteld kan worden. In ieder geval is het de wethouder Norder, die de sloopvergunning heeft aangevraagd. Maar die kennen we al, want die heeft al heel wat op zijn sloopgeweten. Maar men zegt dat er waarschijnlijk ook nog een tweede wethouder bij betrokken is en wel wethouder Bert van Alphen. Dit lijkt mij bijzonder onwaarschijnlijk zodat ik hem vanavond de volgende e-mail heb gestuurd: (in feite is de e-mail gedateerd 29 februari 2008 0.09) "Beste Bert, we kennen elkaar van de ellendige situatie van de ontruiming van de Leyweg in 2002 en de opendag op de Jan Hanlostraat in juni 2004, je was een van de weinige raadsleden,die acte de présence gaven, dat was hart verwarmend, vooral dat ik nog een hele slechte nasmaak had van andere groenlinks raadsleden in 1996/1997. Ik wil geen namen noemen, maar je weet wel wie bedoel. Wie schetst mijn stomme verbazing, dat uitgerekend jij wethouder bent van de gemeente den Haag. Maar goed, je hebt misschien gedacht dat je je progressieve gedachten die je aan mij steeds getoond hebt, beter tot uitdrukking zou kunnen laten komen. Maar je moet me niet euvel duiden dat ik misschien slecht bent geïnformeerd maar ik hoor van de vader van Paula dat zijn dochter en haar invalide zoontje Jantje wonende op de Jan Hanlostraat 37, de gemeente den Haag in de Posthoorn vandaag heeft gepubliceerd,dat er een sloopvergunning is aangevraagd voor haar woonwagen van Jan Hanlostraat 37 in den Haag. Deze sloopvergunning is aangevraagd in de periode van 12 - 19 februari 2008. Nu hoor ik van haar Vader dat jij daar de verantwoordelijke wethouder voor bent (vroeger was dat mevrouw Klijnsma). Zeg me in Godsnaam dat ik onjuist ben geïnformeerd, want anders begrijp ik niet meer wie ik wel en niet moet geloven over zijn progressieve doelstellingen. Ik heb hieronder een kopie gemaakt van mijn website www.egoproject.nl extensie woonwagenbeleid zie nasleep van de ontruiming Leyweg 2.Hierin kun je lezen wat voor moeite we hebben gedaan om ontruiming te voorkomen bijna 2 jaar geleden. Je wilt toch niet zeggen dat jij daar aan mede schuldig aan zult zijn om haar woonwagen te slopen. Hopelijk ben ik aan het dromen, maar dan een hele slechte droom. Ik vraag je dringend om mij te zeggen dat ik slecht ben ingelicht. Je kunt mij bereiken dit weekeinde op nr 0519-53200 in hotel Graaf Bernstoff (heel chique toch, niet voor GroenLinks) in Schiermonnikoog, waar ik even ga uitblazen na een groot gevecht van maanden, gelukkig met goede afloop, met de gemeente Hilversum over het wegslepen met bestuursdwang van een woonwagen van het woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum. Maandag ben ik weer in Baarn en kunt je me weer bereiken onder nr 035-5412852 of via mijn email. Hopelijk kunnen we als gezond denkende mensen met elkaar van gedachten wisselen.Met de beste groeten Tom de Booij"

Hierna volgen gedeelten van mijn website die ik in 2005/2006 heb gepubliceerd

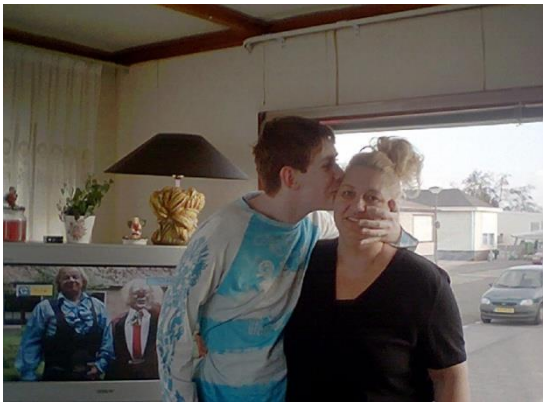

Paula met haar zoon Jantje in hun woonwagen Jan Hanlostraat 37 in Den Haag

Zondag 10 juli 2005.
Gisteren ontving ik van de SP fractie van de Gemeente Den Haag een bericht, waarvoor ik de lezers waarschuw dat het misschien te schokkend kan overkomen. Het betreft een vraag, die de fractievoorzitster van de SP heeft gesteld op 6 juli jl. aan het college van burgemeester en Wethouders van de Gemeente Den Haag: Ingevolge het betreffende artikel, van het Reglement van Orde voor de vergaderingen van de Raad der gemeente:

"'s-Gravenhage. Op 5 juli 2005 heeft mevrouw X van woonwagencentrum Jan Hanlostraat een betekend vonnis ontvangen van een gerechtsdeurwaarder namens de publiekrechtelijke rechtspersoon Gemeente Den Haag. Mevrouw moet binnen 1 maand na 5 juni 2005 de standplaats leeg opleveren. Zo niet dan zal er ontruimt worden op donderdag 8 september 2005. Tevens moet mevrouw binnen 2 dagen de proceskosten (577,78 euro), de toegewezen incassokosten (648,55 euro) en nog enkele andere kleinere bedragen (totaal 315,45 euro) betalen. Totaal moet mevrouw binnen twee dagen 1541,78 euro overmaken. Mevrouw heeft een uitkering als alleenstaande van de sociale dienst.
1. Is het college bekend met bovenstaande feiten? Zowel mevrouw als haar nu 18 jarige thuiswonende zoon hebben het fragiele X-syndroom, een erfelijke ziektebeeld met verschillende/meerdere kenmerken. Mevrouw heeft hierdoor o.a. een verstandelijke beperking. Haar zoon heeft helaas veel meer kenmerken van eerder genoemd ziektebeeld. Hij is verstandelijk gehandicapt waardoor hij als het ware functioneert op een leeftijd van 3 jaar, daarnaast heeft hij last van ernstige autistische kenmerken. Doordat het een erfelijkheidziekte is op het X-chromosoom, zijn de ziekte kenmerken bij vrouwen minder ernstig dan bij mannen. De zoon ontvangt een Wajong uitkering, wat betekent dat hij volledig gehandicapt is vanaf zijn geboorte, en is 100% afgekeurd
2. Beiden worden door de gemeente, als verhuurder van de standplaats, hun huis uitgezet, is er opvang geregeld voor deze gehandicapte moeder en zoon? Zo ja, waar bestaat de begeleiding uit? Zo nee, waarom niet?
3. Bent U niet met de SP van mening dat het in dit geval noodzakelijk is? Mevrouw heeft enige maanden haar huur niet betaald i.v.m. klachten over de standplaatsen. Toen mevrouw duidelijk werd dat de verhuurder/gemeente een juridische incasso zaak zouden beginnen, wilde zij haar achterstallige huur alsnog betalen. Doordat haar paspoort was verlopen, er dus een nieuw identiteitsbewijs aangevraagd moest worden, betaalde zij haar achterstallige
huur enkele dagen na de door de gemeente gestelde datum van 1 september 2004. Mevrouw kon zonder geldig identiteitsbewijs haar geld niet overmaken van de ene naar de andere rekening. De nu nog te betalen kosten van ruim 1500 euro zijn met name kosten die tijdens en na de rechtszaak tot huurontbinding gemaakt zijn. Mevrouw heeft dit geld niet.
4. Kan mevrouw een spoedlening ontvangen om bovenstaande te betalen via de bijzondere bijstand? De zoon gaat 5 dagen per week op medische indicatie naar een dagopvang. Hij wordt van huis uit opgehaald en thuisgebracht.5. Waar kan de gehandicapten vervoer na huisuitzetting de zoon ophalen voor de dagopvang?De zoon raakt ernstig in de war wanneer hij zijn regelmaat kwijt raakt, wanneer hij uit zijn vertrouwde omgeving is. Na huisuitzetting zijn zij genoodzaakt te gaan zwerven.
6. Hoe denkt U dit gezin regelmaat aan te kunnen bieden na huisuitzetting? Woningbouw corporaties hebben woonconsulenten in dienst.
7. Heeft de gemeente als verhuurder woonconsulenten in dienst? Zo ja, heeft deze contact opgenomen met dit gezin? Zo nee, waarom niet? Het gezin moet voor 5 augustus de standplaats leeg opgeleverd hebben, daarna ligt er een dwangsom van 5000 euro per dag. Gezien bovenstaande tijdsdruk verzoeken wij U de gestelde vragen beantwoord te hebben voor 29 juli 2005. Ingrid Gyömörei, SP"
Commentaar: In welk land zijn we bezeild? Een land, die een invalide vrouw met haar invalide zoon op straat zet en voor hun astronomische bedragen laat betalen en desondanks toch haar

standplaats moet verlaten? Dit kan toch niet gebeuren. Denk eens in, zij is met haar zoon ook al op 11 december 2002 in de ijskoude dagen door een grote politiemacht tegen haar wil naar een nieuwe locatie gedeporteerd. Het lijkt meer op tekst uit een misdaad roman of op een nachtmerrie. Toch is het de keiharde werkelijkheid van onze 'rechtsstaat' Nederland anno 2005. "
Einde tekst geschreven op zondag 10 juli 2005

Dinsdag 14 februari 2006
In het AD/Haagse courant staat vandaag een schokkend artikel over Paula en haar zoontje Jantje
'De wijkagent heeft zelfs staan janken, tegen zoveel onrecht' Marc Konijn, Den Haag
De wereld van Jantje is broos. Het liefst zit hij op zijn kamertje, dicht bij zijn nepaquarium, zijn discolamp en zijn cd-speler daar op die negen vierkanten
meter, in een oude woonwagen op een nieuw kamp aan de uiterste rand van Den Haag, voelt hij zich veilig. Daar draait hij dan zijn plaatjes, loeihard, en op zijn geheel eigenwijze. Midden in een lied drukt hij de herhaalknop in, om die ene zin nog een keer te horen. telkens weer, soms wel honderden keren achter elkaar. Al hij genoeg heeft van Ernst Bobby en de rest, kijkt hij graag televisie heen en weer wiegend met zijn bovenlichaam als een ja-knikker die olie boort, met een lege blik in zijn ogen. Jantje is negentien jaar, zwaar geestelijk gehandicapt en autistisch. Hij moet vijfkeer op en dag worden verschoond, en mag niet naar buiten, omdat hij lijdt aan vitilogo, een ziekte waarbij pigment wordt afgebroken door zonlicht. Jantje heeft het - met een vocabulaire van tien woorden- niet getroffen. Wat hem 17 maart te wachten staat, daar heeft hij geen enkel benul van. Dat is de datum waarop Jantje en zijn moeder Paula (38) de woonwagen uit moeten zijn. Dat is de dag hun wagen in beslag wordt genomen door de gemeente Den Haag als gevolg van het huurincasso traject dat is ingezet. 25 woonwagens zijn om die redenen al weggesleept. Paula en Jantje worden nummer 26. Paula kan het niet vatten want ook zij gaat misdeeld door het leven. Ze redt het alleen door de niet aflatende hulp van vader, zus en een groep bewoners op het kamp. Dat kamp heeft massaal de huur niet betaald, uit protest tegen lekkende gaskabels, ontploffende stopkasten en schimmelende schuurtje. Paula had 3300 euro schuld, betaalde de rekening na een aanmaning, maar was twee dagen te laat. De advocaat van de gemeente houdt voet bij stuk: 17 maart staan moeder en zoon op straat. Buurvrouw Cella: "Die mensen hebben geen hart. Zelfs de wijkagent heeft hier staan janken. Ons Jantje blijft hier. Dat beloof ik"

Het artikel vergeet te vermelden, dat de woonwagen van Tinus Perdaems op 3 november 2005 van de Jan Hanlostraat niet is weggesleept, maar met een deel van zijn inboedel geheel met de grond is gelijk gemaakt, terwijl de gemeente had toegezegd dat de wagen zou worden gedemonteerd en opgeslagen. Ook Tinus Perdaems heeft zijn huurschuld te laat betaald en heeft geen tweede kans gekregen om de schuld alsnog te voldoen. Elders op mijn website staat een uitgebreid relaas van deze sloop plus schokkende foto's tijdens de sloop.
Woensdag 15 februari 2006
Tijdens rondvraag van de commissie vergadering van Welzijn van (WDL&L) de gemeente Den Haag heeft Mevrouw Hiek van Driel van de SP vragengesteld over het geval van al of niet uitzetting van de invalide vrouw met haar invalide zoon van haar standplaats aan de Jan Hanlostraat te Den Haag. De wethouder mevrouw Klijnsma heeft hierop geantwoord dat de uitzetting doorgaat en dat 24 uur tijdens de uitzetting voor de invalide zoon opvang wordt geregeld. Mevrouw van Driel heeft daarop gezegd, dat Paula haar huurschuld had voldaan. De wethouder zou dat nagaan. Grote ontzetting en diep verdriet bij zoveel onrecht bij de betrokkenen. Dit kan toch niet gebeuren, reden waarom ik niet zal schuwen om alle middelen in te zetten die mij ter beschikking staan om te voorkomen, dat Paula en haar zoon Jantje van hun standplaats na 16 maart 2006 zullen worden verwijderd. De ziekte die zowel Paula als Jantje hebben is het fragiele X syndroom

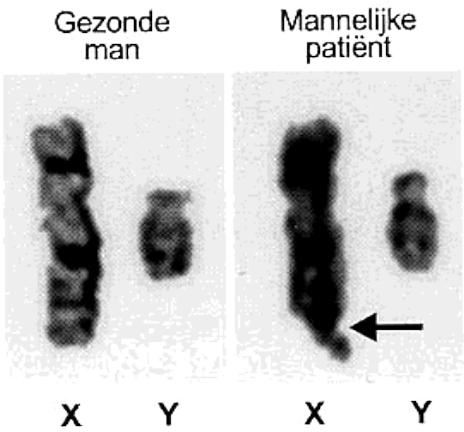

Figuur . Het fragiele X-syndroom: de fragiele X, een breekbare plaats aan de onderzijde van het X-chromosoom. Links een normale XY, rechts een fragiele X en een Y-chromosoom.

Een stoornis in de verstandelijke ontwikkeling of geestelijke handicap, komt vaker voor bij mannen. Dit komt onder andere doordat een aantal vormen van zwakzinnigheid ontstaan door een verandering in het X-chromosoom. De meest voorkomende vorm van X-gebonden zwakzinnigheid wordt veroorzaakt door een breekbare (fragiele) plaats in het X-chromosoom (zie figuur). Op die plaats hebben de bouwstenen een bijzondere volgorde, waardoor zeer gemakkelijk veranderingen kunnen optreden. Soms worden daar kleine stukjes in de normale keten ingebouwd (insertie), waardoor de gebruikelijke volgorde van de bouwstenen wordt verstoord. Hierdoor wordt een gen uitgeschakeld dat van groot belang is voor de werking van de hersenen. De mensen, die aan hun ondergeschikten orders geven om Paula en Jantje na 17 maart 2006 uit hun wagen te zetten, hebben een veel ernstigere ziekte:het syndroom van het ontbreken van een hart, dat op de juiste plaats klopt, het zogenaamde DH syndroom. Voor nadere uitleg van de kenmerken van dit syndroom wordt verwezen naar de notulen van de raadsvergaderingen van de Gemeente Den Haag, vanaf 5 juni 1997. (de datum dat door de gemeenteraad van Den Haag werd besloten het woonwagencentrum aan de Leyweg te sluiten)

Zondag 19 februari 2006

Vanochtend ontving ik een fax met een afschrift van de brief dd. 20 januari 2006, die de advocaat van burgemeester Deetman Mr A.R. de Jonge schreef aan de advocaat van Paula Mr H. Koning met onder meer de volgende schokkende zinnen:"Ik heb nog te reageren op uw brief van 22 november jl. met bijlage,zijnde het advies van M.E.E. Zuid-Holland van 15 november 2005. De gemeente ziet in het advies onvoldoende aanwijzingen om te kunnen concluderen, dat een ontruiming door uw cliënte van de standplaats zal leiden tot een acuut medische noodsituatie".(...) "Tegen die achtergrond ziet de gemeente zich dan ook genoodzaakt om de ontruiming andermaal in gang te zetten. In dat kader wordt uw cliënte binnen een periode van 8 weken in de gelegenheid gesteld om vrijwillig tot ontruiming over te gaan. Na ommekomst van deze termijn, die derhalve verstrijkt op 17 maart 2006 zal de ontruiming zonder nadere aankondiging door de deurwaarder in gang worden gezet". Commentaar overbodig als men het hieraan voorafgaande tekst en foto's van mijn website heeft gelezen en gezien van het drama van Paula en haar zoon Jantje.

In Den Haag daar woont een graaf
En zijn zoon heet Jantje.
Als je vraagt: Waar woont je pa?
Dan wijst hij met zijn handje.
Met zijn vingertje en zijn duim,
Op zijn hoed draagt hij een pluim,
Aan zijn arm een mandje.
Dag, mijn lieve Jantje!

Donderdag 24 februari 2006
GROOT NIEUWS. In de raadsvergadering van de Gemeente Den Haag hebben gisteren de wethouders de heer Norder en mevrouw Kleinsma het volgende medegedeeld: indien zij een medische indicatie van een bevoegd arts ontvangen, waaruit blijkt dat het ongewenst zou zijn om Paula en haar invalide zoontje Jantje van hun standplaats te verwijderen, zij zich zullen beraden of het besluit van uitzetting niet zou kunnen worden ingetrokken. Uit deze diplomatieke woorden kunnen we gevoegelijk aannemen dat zij daarmee te kennen hebben gegeven, dat zij daarmee de ontstane impasse willen doorbreken en het niet willen laten aankomen op een politiek steekspel. Even daarvoor was door de SP een motie ingediend, die aan de raad vroeg om te voorkomen dat Paula en haar zoontje zouden worden uitgezet. Door de mededeling van de wethouders heeft de SP zeer terecht en getuigen van politiekinzicht, door hun motie voorlopig niet in stemming te brengen, daarmee aangevend dat zij de raad niet onnodig onder druk willen zetten. Uiteraard mocht het zo zijn - wat ik niet aanneem - dat B en W alsnog zouden besluiten Paula en haar zoontje uit te zetten zij altijd op de motie kan terugkomen.. In de wandelgangen hoorde ik van een aantal raadsleden van de VVD, dat zij erg blij waren dat het niet tot een stemming was gekomen. Maar ik hoorde ook een raadslid die woedend was op het college van B en W dat zij nu pas met deze oplossing waren gekomen. Zij hadden al veel eerder aan Paula moeten zeggen, dat zij een attest van een bevoegd arts moest overleggen omdat zij de mededeling van de Stichting M.E.E. onvoldoende achten (zie onderzondag 19 februari:de brief van de advocaat van de Gemeente Den Haag). Ik heb hem toen gezegd dat uiteindelijk het resultaat telt en dat is voor Paula en haar zoon Jantje uiteindelijk het belangrijkste. Door de vele inspanningen van vele zijden zowel door raadsleden, media als ook de massale opkomst van de woonwagenbewoners tijdens de laatste twee vergaderingen, hebben B en W eieren voor hun geld doen kiezen. Het blijft toch ongelooflijk dat het nodig is geweest om zo veel druk uit te oefenen om ze van gedachten te doen veranderen. Vergeet niet dat de vader van Paula steeds heeft gewezen op het feit van de onmenselijkheid van hun besluit tot uitzetting. Gisteren heeft hij nog eens, met een indrukkwekkend betoog dit onderstreept. Hij heeft een enveloppe met alle documenten aan wethouder mevrouw Klijnsma aangeboden en haar uitgenodigd een 'bakkie' te doen in de wagen van Paula en haar zoontje. Het was ontroerend om te zien hoe gelukkig Paula en haar familie na afloop waren.
In Den Haag door woont een graaf, die in het mandje van Jantje een brief heeft gestopt met de woorden: Je mag blijven Lieve Jantje mijn zoon!
Einde citaat van gedeelten uit mijn website Woonwagenbeleid onder nr 6 :Nasleep ontruiming Leyweg 2 Van woensdag 2 november 2005 tot en met 24 mei2006. Ook einde aan brief aan wethouder Bert van Alphen dd 28 februari 2008.
Maandag 3 maart 2008
Vandaag ontvang ik zojuist een bericht van het secretariaat van de wethouder van Alphen, dat hij net terug is van zijn werkbezoek buitenland, en dat hij mijn mail zojuist heeft gezien en dat ik zo spoedig mogelijk nader bericht zal ontvangen. Laten we van harte hopen voor hem, dat hij met deze sloop niets te maken heeft.
Dinsdag 4 maart 2008
Mij bereikte vanavond de volgende teleurstellende e-mail van de afdeling woonwagenzaken,die ik als antwoord kan beschouwen op mijn e-mail die ik donderdag 28 februari jl. **persoonlijk** aan de wethouder Bert van Alphen hebt gestuurd. Hier volgt de inhoud van deze e-mail:"Geachte heer De Booij,De wethouders Van Alphen en Norder hebben uw email ontvangen, en mij gevraagd deze te beantwoorden. De gemeente Den Haag verstrekt geen informatie over individuele rechtszaken met anderen dan de direct belanghebbenden en hun advocaten. Derhalve kan ik u slechts informeren dat het college heeft besloten om destijds de huurincasso procedure te starten t.a.v. een grote groep bewoners die de huur niet betaalde. De rechter heeft de zaak beoordeeld en heeft de huurovereenkomsten ontbonden. Ook in hoger beroep is inmiddels de gemeente in het gelijk gesteld, en gaat de gemeente nu over tot het uitvoeren van het vonnis. Uiteraard zullen wij

dit, gelet op de omstandigheden, op een zorgvuldige wijze doen. Verdere correspondentie over deze zaak vind plaats met mevrouw Jerphanion en haar advocaat. Met vriendelijke groet, Marion Verstraaten, Afdeling Woonwagenzaken".
Het is nu dus duidelijk wie de verantwoordelijke wethouders zijn die Paula en haar zoontje Jantje het leven onmogelijk willen maken. Het is teleurstellend dat Bert van Alphen mij niet persoonlijk een kleine notitie had gestuurd met de mededeling, dat ik een brief van Marion Verstraaten van de afdeling woonwagenzaken zal mogen verwachten. Ik weet nu in ieder geval wat voor vlees ik in de kuip heb wat betreft Bert van Alphen. Het is interessant te weten dat van Alphen als wethouder in zijn portefeuille heeft: Welzijn en Volksgezondheid en o.a een programma heeft dat moet opkomen voor de sociaal kwestbaren. Van wethouder Norder weet ik al genoeg wat ik van hem kan verwachten na alle de briefwisselingen die ik met hem heb gehad sinds zijn aantreden oktober 2004 (zie mijn website www.egoproject.nl extensie woonwagenbeleid onder hoofdstuk 5 en 6, Nasleepontruiming Leyweg 1en 2.). Hij was o.a. verantwoordelijk voor de sloop van woonwagens aan de Tom Mandersstraat en voor de sloop van de woonwagen van Tinus Perdaems op 3 november 2005 in de Jan Hanlostraat in Den Haag. Toch is het niet zo verwonderlijk dat Bert van Alphen van Groen Links is. In 1997 hadden we al van de GroenLinks Raadsleden Kwant en Roozenburg tegenstand ondervonden in verband met de gedwongen verplaatsing van het woonwagencentrum aan de Leyweg, dat inderdaad 11 december 2002 op gewelddadige wijze is ontruimd. Ik geef nog enkele uitspraken van beide heren:
Uitspraken telefonisch gedaan door de Raadsleden Chris Kwant en Niek Roozenburg van GroenLinks in 1997 en hun mening over gedwongen verplaatsingen: C.F. Kwant is voor kleine kampen, is voor het wegslepen van woonwagens. Weet niet wat mensenrechten zijn,vindt dat het staatsbeleid uitgevoerd moet worden; N. Roozenburg was eerst erg positief en heeft ons toen door verwezen naar zijn fractievoorzitter C.F. Kwant. Merkwaardig is dat de heer Roozenburg in tweede instantie (termijn) minder enthousiast was en zei dat de opheffing van het kamp aan de Leyweg toch al besloten was. In een brief van 21 april jl aan de raad van de gemeente Den Haag stelt hij 6 vragen. Een van deze vragen is: welke ondersteuning biedt het politiekorps Haaglanden of kan zij bieden bij de afsluitingsactiviteiten van deze bedrijven als het gaat om gedwongen afsluitingen?

Mirelle Giezen schreef in juni 1997 een scriptie voor haar studie met als titel: Woonwagenbewoners en hun strijd met de gemeente Den Haag. Ze heeft ook een enkele raadsleden om hun mening gevraagd of het woonwagencentrum aan de Leyweg mocht blijven. Zo vertelde het raadslid Chris Kwant haar het volgende: "Hij had gehoopt dat we hadden kunnen onderhandelen. Ik vind dat de woonwagenbewoners zich in de vingers hebben gesneden met de Boojj. Hij doet zich voor als Donkey god. De woonwagenbewoners moeten zien de man te lozen Het wordt tijd dat de egel gaat landen" (Hij bedoelt hier kennelijk Don Quichotte en de egel is de Vliegende Egel die nieuwsbrieven uitgaf in Den Haag).
Op mijn website en in mijn brieven sinds 2005 heb ik het altijd gehad over Paula. Ik heb nooit haar achternaam willen noemen. Tot mijn verbazing schrijft Marion Verstraaten in haar brief namens de wethouders van Alphen en Norder haar achternaam! Woensdag 5 maart 2008In mijn brievenbus vind ik vanmiddag brieven die de Opa van Jantje mij heeft gestuurd.
Allereerst een Sociaal Medische advisering van de dhr L.K. Liem adviserend geneeskundige en mw. M. Klazinga sociaal psychiater GGD afdeling SMA , Thorbeckelaan 360 Den Haag
"Rapportage arts 17 april 2006
Inleiding: Cliënt is een man van19 jaar oud. Hij bewoont een woonwagen. De gemeente heeft de pacht voor de plaats opgezegd. Omdat bekend is, dat cliënt stoornissen en beperkingenheeft, wordt medisch advies gevraagd om de ontruiming op medisch verantwoorde wijze te kunnen effectueren. Cliënt werd uitgenodigd voor het spreekuur van 20-3-2006. Hij verscheen samen met zijn moeder, Mw. P.J. Jerphanion, 38 jaar oud en zijn grootvader. Cliënten zijn op vrije wil op het

spreekuur gekomen en hebben hun volledige medewerking verleend. Schriftelijke informatie van M.E.E. is in het onderzoek betrokken. Omdat uit schriftelijke informatie vooraf en ook tijdens het spreekuur bleek, dat moeder van cliënt ook beperkingen heeft, die van belang zijn, zijn deze ook onderzocht. Het advies gaat mede in op de consequenties van een ontruiming op dient en zijn moeder. Het vraaggesprek werd gevoerd met moeder van cliënt, "Jantje" en met zijn grootvader, omdat het niet mogelijk is om met "Jantje" zelf een gesprek te voeren. Bespreking: Het onderzoek werd gedaan door beide ondergetekenden. Uit aangeleverde informatie van behandelaars, anamnese en uit observatie tijdens het spreekuurbezoek kon voldoende informatie worden verzameld om de stoornissen en beperkingen van "Jantje" en zijn moeder te onderbouwen en de beperkingen te verklaren. Een huisbezoek of het inwinnen van nadere informatie van behandelaars was daardoor niet nodig. Uit het onderzoek is gebleken, dat cliënt"Jantje" lijdt aan een ernstige psychiatrische stoornis. Hij is hierdoor niet in staat zich zelfstandig te handhaven, zelfstandig te wonen en zelfstandig een huishouden te voeren. Hij heeft een goed gestructureerde leefomgeving nodig en kan niet goed omgaan met veranderingen. Veranderingen betekenen voor hem een verstoring van zijn fundamentele leefmogelijkheden. Hij wordt verzorgd en geholpen door zijn moeder. Vier dagen per week bezoekt hij een dagverblijf. Moeder van "Jantje" is op haar beurt bekend met verstandelijke stoornissen, waardoor zij beperkingen heeft in het zelfstandig voeren van een huishouden. Het gezin woont in een veilige, tamelijk afgesloten woonomgeving, waar "Jantje" niet wordt geplaagd en veelgevraagde en ongevraagde hulp krijgt vanuit die woonomgeving. Zijn moeder wordt geholpen met financiën en alle andere problemen, die het voeren van een huishouden en het verzorgen van haar zoon met zich meebrengen. Doordat het gezin in deze woonomgeving woont, is inzet van A.W.B.Z. hulp voor "Jantje" tot op heden zeer beperkt gebleven (dagverblijf) en voor zijn moeder niet nodig geweest. De huidige zorgsituatie wordt als adequaat beoordeeld. Als dit gezin uit deze woonomgeving wordt geplaatst, zijn de effecten die dit heeft op het gezin niet goed te voorspellen. Te verwachten is, dat de zorgvraag van "Jantje" sterk zal gaan toenemen. Moeder van "Jantje" zal vrijwel zeker niet in staat zijn om deze vergrootte zorgvraag te leveren, ook niet met inzet van ambulante A.W.B.Z. hulp voor "Jantje"en haar zelf. Mogelijk is als gevolg daarvan de noodzaak vooreen langdurige plaatsing in een inrichting voor "Jantje" niet te voorkomen. Ook de zorgvraag van de moeder van "Jantje" zal gaan toenemen.
Advies: De ontruiming betekent een verstoring van het huidige evenwicht en zal voor "Jantje" een zeer onveilige situatie opleveren. Daarom is het aan te raden "Jantje" tijdelijk elders onder te brengen, als het kan samen met zijn moeder, omdat deze bij "Jantje" zorgt voor een gevoel van veiligheid."Jantje" is in zorg bij de Compaan - Woutershof Monster. Deze instelling kan niet opnemen, maar wel bemiddelen voor een tijdelijke opname voor "Jantje", niet voor zijn moeder. Cliënten dienen hiervoor vooraf een indicatie te vragen bij het Centrum Indicatiestelling Zorg (C.I.Z.) voor o.a de functie verblijf. Voor eventuele nieuwe huisvesting na de ontruiming, geldt, dat een via trappen te bereiken woning grote problemen op zal leveren,omdat "Jantje" nooit trappen heeft hoeven lopen. Daarom is een traploze woning noodzakelijk. De woning moet zoveel mogelijk worden ingericht met vertrouwde spullen van "Jantje", zodat hij na verhuizing in een zo vertrouwd mogelijke omgeving terecht komt. Na verhuizing moet echter worden afgewacht hoe "Jantje" en zijn moeder in de nieuwe woonomgeving functioneren. Intensieve begeleiding in de begintijd is aan te raden. Deze begeleiding kan worden gegeven vanuit de A.W.B.Z., daarom is ook hiervoor een C.I.Z indicatie noodzakelijk". Einde sociaal- medisch advies. Dan komt de klap op de vuurpijl als ik de brief lees van de directeur van de GGD Den Haag de heer A.A.H.M. van Dijk aan de wethouder H.P.G. van Alphen van 8 juni 2006 naar aanleiding van het bovengenoemde sociaal-medisch advies inzake de ontruiming van mevrouw Jerphanion en haar zoon L.M.J. van der Tas.

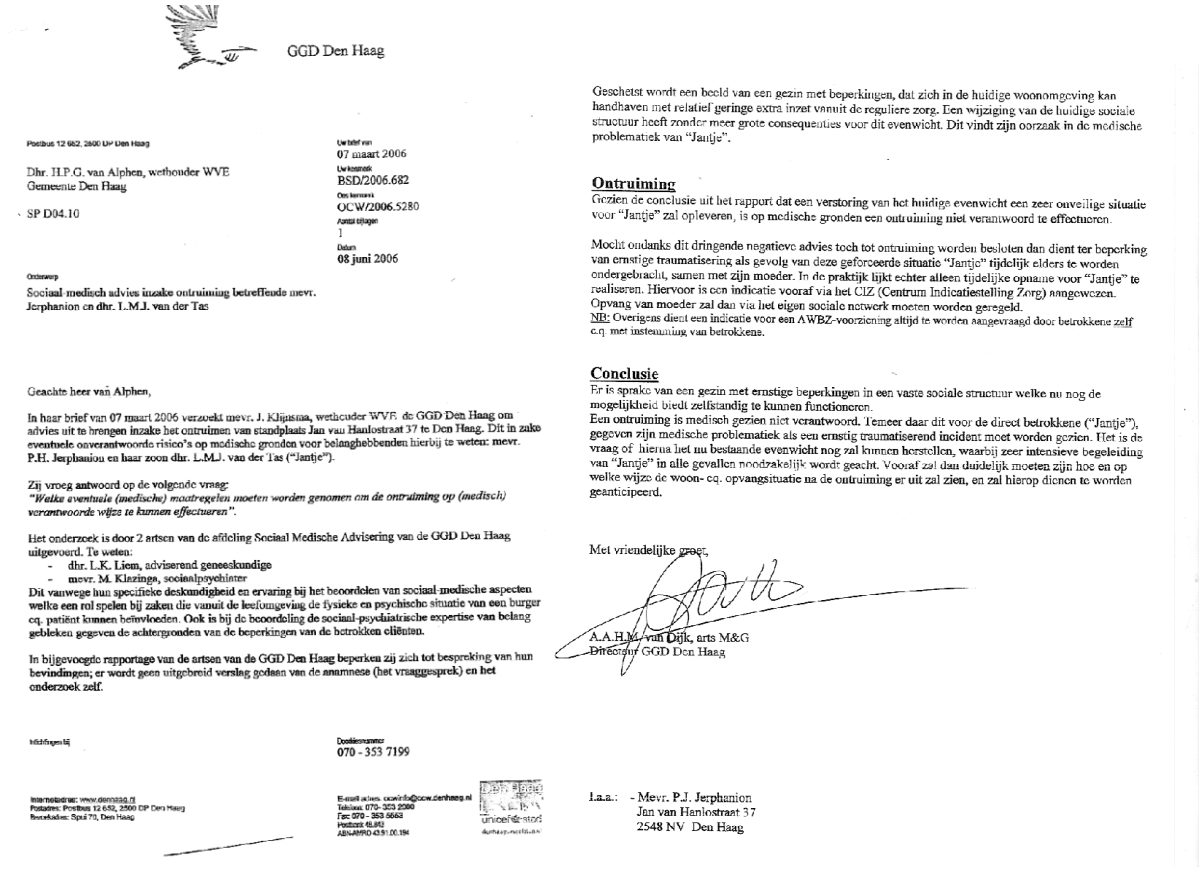

GGD Den Haag

Postbus 12 652, 2500 DP Den Haag

Dhr. H.P.G. van Alphen, wethouder WVE
Gemeente Den Haag

SP D04.10

Uw brief van
07 maart 2006
Uw kenmerk
BSD/2006.682
Ons kenmerk
OCW/2006.5280
Aantal bijlagen
1
Datum
08 juni 2006

Onderwerp
Sociaal-medisch advies inzake ontruiming betreffende mevr. Jerphanion en dhr. L.M.J. van der Tas

Geachte heer van Alphen,

In haar brief van 07 maart 2006 verzoekt mevr. J. Klijnsma, wethouder WVE de GGD Den Haag om advies uit te brengen inzake het ontruimen van standplaats Jan van Hanlostraat 37 te Den Haag. Dit in zake eventuele onverantwoorde risico's op medische gronden voor belanghebbenden hierbij te weten: mevr. P.H. Jerphanion en haar zoon dhr. L.M.J. van der Tas ("Jantje").

Zij vroeg antwoord op de volgende vraag:
"Welke eventuele (medische) maatregelen moeten worden genomen om de ontruiming op (medisch) verantwoorde wijze te kunnen effectueren".

Het onderzoek is door 2 artsen van de afdeling Sociaal Medische Advisering van de GGD Den Haag uitgevoerd. Te weten:
- dhr. L.K. Liem, adviserend geneeskundige
- mevr. M. Klazinga, sociaalpsychiater

Dit vanwege hun specifieke deskundigheid en ervaring bij het beoordelen van sociaal-medische aspecten welke een rol spelen bij zaken die vanuit de leefomgeving de fysieke en psychische situatie van een burger cq. patiënt kunnen beïnvloeden. Ook is bij de beoordeling de sociaal-psychiatrische expertise van belang gebleken gegeven de achtergronden van de beperkingen van de betrokken cliënten.

In bijgevoegde rapportage van de artsen van de GGD Den Haag beperken zij zich tot bespreking van hun bevindingen; er wordt geen uitgebreid verslag gedaan van de anamnese (het vraaggesprek) en het onderzoek zelf.

Geschetst wordt een beeld van een gezin met beperkingen, dat zich in de huidige woonomgeving kan handhaven met relatief geringe extra inzet vanuit de reguliere zorg. Een wijziging van de huidige sociale structuur heeft zonder meer grote consequenties voor dit evenwicht. Dit vindt zijn oorzaak in de medische problematiek van "Jantje".

Ontruiming
Gezien de conclusie uit het rapport dat een verstoring van het huidige evenwicht een zeer onveilige situatie voor "Jantje" zal opleveren, is op medische gronden een ontruiming niet verantwoord te effectueren.

Mocht ondanks dit dringende negatieve advies toch tot ontruiming worden besloten dan dient ter beperking van ernstige traumatisering als gevolg van deze geforceerde situatie "Jantje" tijdelijk elders te worden ondergebracht, samen met zijn moeder. In de praktijk lijkt echter alleen tijdelijke opname voor "Jantje" te realiseren. Hiervoor is een indicatie vooraf via het CIZ (Centrum Indicatiestelling Zorg) aangewezen.
Opvang van moeder zal dan via het eigen sociale netwerk moeten worden geregeld.
NB: Overigens dient een indicatie voor een AWBZ-voorziening altijd te worden aangevraagd door betrokkene zelf c.q. met instemming van betrokkene.

Conclusie
Er is sprake van een gezin met ernstige beperkingen in een vaste sociale structuur welke nu nog de mogelijkheid biedt zelfstandig te kunnen functioneren.
Een ontruiming is medisch gezien niet verantwoord. Temeer daar dit voor de direct betrokkene ("Jantje"), gegeven zijn medische problematiek als een ernstig traumatiserend incident moet worden gezien. Het is de vraag of hierna het nu bestaande evenwicht nog zal kunnen herstellen, waarbij zeer intensieve begeleiding van "Jantje" in alle gevallen noodzakelijk wordt geacht. Vooraf zal dan duidelijk moeten zijn hoe en op welke wijze de woon- cq. opvangsituatie na de ontruiming er uit zal zien, en zal hierop dienen te worden geanticipeerd.

Met vriendelijke groet,

A.A.H.M. van Dijk, arts M&G
Directeur GGD Den Haag

Inlichtingen bij

Doorkiesnummer
070 - 353 7199

Internetadres: www.denhaag.nl
Postadres: Postbus 12 652, 2500 DP Den Haag
Bezoekadres: Spui 70, Den Haag

E-mail adres: ocwinfo@ocw.denhaag.nl
Telefoon: 070- 353 2580
Fax: 070 - 353 6663
Postbank 6L363
ABN-AMRO 43.51.00.194

I.a.a.: - Mevr. P.J. Jerphanion
Jan van Hanlostraat 37
2548 NV Den Haag

Het origineel van de brief van de Directeur van de GGD Den Haag A.A.H.M. van Dijk aan de wethouder WVE van de gemeente Den Haag de heer H.P.G. van Alphen dd. 8 juni 2006.

Ik heb het origineel gescand zodat het beter leesbaar is.
Geachte heer van Alphen, In haar brief van 07 maart 2006 verzoekt mevr. J. Klijnsma, wethouder WVE de GGD Den Haag om advies uit te brengen inzake het ontruimen van standplaats Jan van Hanlostraat 37 te Den Haag. Dit in zake eventuele onverantwoorde risico's op medische gronden voor belanghebbenden hierbij te weten: mevr. P.H. Jerphanion en haar zoon dhr. L.M.J. van der Tas ("Jantje"). Zij vroeg antwoord op de volgende vraag: *"Welke eventuele (medische)maatregelen moeten worden genomen om de ontruiming op (medisch) verantwoorde wijze te kunnen effectueren "*. Het onderzoek is door 2 artsen van de afdeling Sociaal Medische Advisering van de GGD Den Haag uitgevoerd. Te weten: dhr. L.K. Liem, adviserend geneeskundige mevr. M. Klazinga, sociaalpsychiater Dit vanwege hun specifieke deskundigheid en ervaring bij het beoordelen van sociaal-medische aspecten welke een rol spelenbij zaken die vanuit de leefomgeving de fysieke en psychische situatie van een burger cq. patiënt kunnen beïnvloeden. Ook is bij de beoordeling de sociaal-psychiatrische expertise van belang gebleken gegeven de achtergronden van de beperkingen van de betrokken cliënten. In bijgevoegde rapportage van de artsen van de GGD Den Haag beperken zij zich tot bespreking van hun bevindingen; er wordt geen uitgebreid verslag gedaan van de anamnese (het vraaggesprek) en het onderzoek zelf. Geschetst wordt een beeld van een gezin met beperkingen, dat zich in de huidige woonomgeving kan handhaven met relatief geringe extra inzet vanuit de reguliere zorg. Een wijziging van de huidige sociale structuur heeft zonder meer grote consequenties voor dit evenwicht. Dit vindt zijn oorzaak in de medische problematiek van "Jantje".
<u>Ontruiming</u> Gezien de conclusie uit het rapport dat een verstoring van het huidige evenwicht een zeer onveilige situatie voor "Jantje" zal opleveren, is op medische gronden een ontruiming niet verantwoord te effectueren. Mocht ondanks dit dringende negatieve advies toch tot

ontruiming worden besloten dan dient ter beperking van ernstige traumatisering als gevolg van deze geforceerde situatie "Jantje" tijdelijk elders te worden ondergebracht, samen met zijn moeder. In de praktijk lijkt echter alleen tijdelijke opname voor "Jantje" te realiseren. Hiervoor is een indicatie vooraf via het CIZ (Centrum Indicatiestelling Zorg) aangewezen. Opvang van moeder zal dan via het eigen sociale netwerk moeten worden geregeld. NB: Overigens dient een indicatie voor een AWBZ-voorziening altijd te worden
aangevraagd door betrokkene zelf c.q. met instemming van betrokkene.

Conclusie

Er is sprake van een gezin met ernstige beperkingen in een vaste sociale structuur welke nu nog de mogelijkheid biedt zelfstandig te kunnen functioneren.
Een ontruiming is medisch gezien niet verantwoord. Temeer daar dit voor de direct betrokkene ("Jantje"), gegeven zijn medische problematiek als een ernstig traumatiserend incident moet worden gezien. Het is de vraag of hierna het nu bestaande evenwicht nog zal kunnen herstellen, waarbij zeer intensieve begeleiding van "Jantje"in alle gevallen noodzakelijk wordt geacht. Vooraf zal dan duide1ijk moeten zijn hoe en op welke wijze de woon- cq. opvangsituatie na de ontruiming er uit zal zien, en zal hierop dienen te worden geanticipeerd.
Met vriendelijke groet,
w.g. A.A.H.M. van Dijk, arts M&G, Directeur GGD Den Haag
De grootvader van Jantje, die mij al deze brieven hedenmiddag heeft toegezonden schrijft mij nog het volgende: In het hoger beroep moest Jan van wethouder Klijnsma en medisch rapport laten maken door de GGD die is naar wethouder van Alphen op gestuurd maar is nooit bij de rechter aangekomen (of achter gehouden) naar aanleiding van de oude gegevens heeft de rechter vonnis gewezen dus is het geen fout van de rechter maar van de gemeenten en zoals ik weet moeten moordenaars en kinderverkrachters een tweede kans krijgen waarom Paula dan niet. Hierbij doe ik opa van Jan het medisch rapport u toezenden Bij voorbaat dank voor uw medeleven met het gezin. Mijn antwoord op alles wat de grootvader van Jantje mij vanmiddag heeft toegestuurd:
geen woorden voor, gewoon sprakeloos. Tot diep in de nacht e-mails verstuurd, aan de drie ambtenaren die verantwoordelijk gesteld kunnen worden als de woonwagen van Paula en haar zoontje Jantje onverhoopt toch zal worden gesloopt: 1. Toekomstige burgemeester Jozias van Aartsen 2. Wethouder Bert van
Alphen. 3. Wethouder Marnix Norder Afschrift van deze email verstuurd aan de overige wethouders, alsmede alle fracties van de gemeenteraad van Den Haag.

Donderdag 6 maart 2008

Vanmiddag heb ik de grootvader van Jantje gebeld en nadere uitleg van een brief,.die ik ook van hem gisteren kreeg toegestuurd. Er komt binnenkort een kort geding dat de grootvader van Jantje heeft aangespannen. In verband met dit geding heeft hij aan de huisarts Dokter Groot een attest gevraagd van Jantje. Dit wordt dan bij de stukken door de advocaat toegevoegd. In de brief wordt behalve de grootvader ook de tante genoemd. Zij is de zuster van Paula en woont op nr 22 van de Jan Hanlostraat Verder spreekt de brief voor zich zelf. Hier volgt de brief van Dokter Groot:.N.T.G. Groot, huisarts Rhijnvis Feithlaan 29 2533 GA Den Haag Tel.: 070-3802868
Den Haag, 29-01-2008 Betreft, Dhr. L.M. van de TAS Jan HANLOSTRAAT 37 2548 MV DEN HAAG
AZ 001594083700 AZIVO Geboortedatum: 07-11-1986 telefoon:3298000
29-01-08 Tante en grootvader wonen ook op de Jan Hanlostraat, geven veel ondersteuning. Gezien zijn medische toestand (geboren met fragiel X-syndroom) is het niet van belang, zelfs af te raden om hem uit huidige woonsituatie te verplaatsen. Ik hoop dat u hier rekening mee kunt en wilt houden.
Met vriendelijke groet,

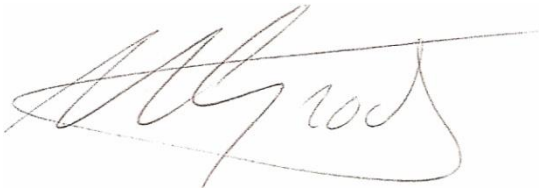

N.T.G. Groot, huisarts

Vrijdag 7 maart 2008
Vandaag heb ik de volgende e-mails gestuurd aan de leden van GroenLinks van het Europarlement (2) De Eerste Kamer (4), De Tweede Kamer (7), Gemeenteraad Den Haag (3) met een afschrift aan de toekomstige burgemeester van Den Haag Jozias van Aartsen, de wethouder Bert van Alphen, en de wethouder Marnix Norder

Geachte leden van GroenLinks,
Vandaag heb ik op mijn website www.egoproject.nl gezet het drama van Paula en haar zoon Jantje. Door de gemeente Den Haag is 15 februari 2008 een sloopvergunning aangevraagd van hun woonwagen. Op de index pagina van mijn website dient men woonwagenbeleid aan te klikken. Bij de kolom Laatste nieuws ziet men met blauwe letters staan: Drama van Paula en haar zoon Jantje. Dan ontvouwt het drama zich van zelf op Uw scherm. Hierin wordt nader belicht de rol die uw partijgenoot wethouder van Den Haag de heer H.P.G. van Alphen in dit drama heeft gespeeld. Met vriendelijke groeten, Tom de Booij

Laat in de avond (23.50 om precies te zijn) kon ik niet nalaten de Raadsleden van Den Haag deze e-mail te sturen:Weinigen onder U zijn nog oude bekenden, die alle ellende hebben meegemaakt van de gedwongen ontruiming van het woonwagencentrum Leyweg in de 10 ijskoude dagenvoor kerstmis 2002. Om de nieuwkomers van Uw raad op de hoogte brengen van wat daar allemaal voor onmenselijks is gebeurd, kunnen ze mijn website bekijken: www.egoproject.nl extensie woonwagenbeleid en daarna klikken op hoofdstuk 4,5,6,7,8,9 en 10. Als U dat allemaal gelezen heeft, dan moet U zich niet meer verwonderen wat u kunt lezen op het begin van mijn site woonwagenbeleid onder de kolom : Laatste nieuws: met blauwe letters: Drama van Paula en haar zoon Jantje. U zult dan tot de slotsom moeten komen dat de Wetgevende en Controlerende Macht, die U vertegenwoordigt het behoorlijk heeft laten afweten sinds 1996 en de macht heeft overgedragen aan de Uitvoerende Macht. Het is tragisch om te mogen constateren dat U kunt zien dat de Rechterlijke Macht eveneens hun oren hebben laten hangen naar deze Uitvoerende macht. Zo kan het gebeuren dat Uw oud- Raadslid Bert van Alphen (GroenLinks) zijnde lid van de wetgevende macht sinds 2006 zijn macht heeft ingeruild voor de Uitvoerende macht. Hij verschuilt zich achter een besluit van de Rechterlijke macht zoals U in mijn website kunt lezen. Hij is nu wethouder van de gemeente Den Haag geworden. (Dank zij het ingevoerde dualisme is een wethouder geen raadslid meer, met alle gevolgen van dien). Zo zien we dat Uw wethouder van Alphen opeens een ander uniform heeft Aangetrokken en totaal heeft vergeten wat hij vroeger als lid van Uw raad vertegenwoordigd heeft. Nu als wethouder is hij mede verantwoordelijk voor een daad die U kunt lezen op mijn website. Hij is nu mede-verantwoordelijk voor het aanvragen op 15 februari 2008 van een sloopvergunning van een woonwagen van Paula en haar zoon Jantje, Jan Hanlostraat 37. Ik zou niet graag in uw schoenen

staan als Raadslid waar je toch in zeker mate elkaar de
hand boven het hoofd moet houden. Maar het lijkt me dat de grens van vriendjespolitiek hier wel een grens heeft bereikt. Zo kunt U als Raad toch voorkomen, dat de sloopvergunning aangevraagd op 15 februari 2008 voor de Jan Hanlostraat 37 wordt toegekend. Laat Uw rechtsgevoel spreken. Met vriendelijke groeten, Tom de Booij

Zaterdag 8 maart 2008

Het leek me goed om een afdruk van bovenstaande tekst van mijn website over Paula en haar zoon Jantje ter informatie - per reguliere post - toe te sturen en wel aan: Hare Majesteit de Koningin der Nederlanden, de Minister-president Mr J.P. Balkenende (met begeleidende brieven), de Minister van Financiën W. Bos, de fractievoorzitster van GroenLinks in de Tweede Kamer mevrouw F. Halsema, de wethoudster van Den Haag mevrouw J. Klijnsma,de vroegere adviseur van Drs W.J. Deetman,vroegere burgemeester van Den Haag de heer C.J. Mos.

Zondag 9 maart 2008

Nu op 27 maart a.s de Heer J.J. van Aartsen wordt geïnstalleerd als de nieuwe burgemeester van Den Haag, leek het me eveneens goed de heer van Aartsen nadere informatie te verschaffen over wat er sinds december 2002 is gebeurd op de woonwagencentra Leyweg en Jan Hanlosstraat. Dit in verband dat mocht onverhoopt de gemeente Den Haag na 27 maart overgaan tot de sloop van de woonwagen van Paula en haar zoon Jantje op de Jan Hanlostraat 37 in Den Haag, de nieuwe burgermeester er direct mee te maken zal krijgen in zijn hoedanigheid als resp. 1. Burgervader de inwoners van Den Haag, 2.Voorzitter van de Gemeenteraad, 3. Voorzitter van het college Burgemeester en wethouders, 4. Hoofd van de Politie. Het is niet te hopen, dat hij het beleid van zijn voorganger Drs W.J. Deetman. zal volgen. Ik heb de toekomstige burgemeester verzocht een gesprek met hem te mogen hebben na 27maart a.s op zijn spreekuur. Sinds de gedwongen ontruiming van het woonwagencentrum aan de Leyweg in december 2002, meer dan 20 keer getracht om zijn voorganger de heer Drs W.J. Deetman te spreken te krijgen, maar steeds is dit op niets uitgelopen. Ik heb toen getracht om de burgemeester via de rechtszaal als getuige - in mijn rol als verdachte - te mogen ontmoeten. Ik heb namelijk tijdens de ontruiming van twee woonwagens op de Jan Hanlostraat en Leyweg op resp. 3 november 2005 en 2 januari 2006 geweigerd om de woonwagens te verlaten, waarna ik beide keren werd ingerekend. Helaas heeft de Officier van Justitie gemeend mij niet te vervolgen voor lokaalvredebreuk. De Officier van Justitie geeft als reden op in het eerste geval: "Uw leeftijd een vervolging minder gewenst maakt" (ik was toen 81 jaar) en in het tweede geval: "Het een feit van betrekkelijk geringe aard/omvang betreft". Ik heb toen gebruik gemaakt van artikel 12 van het wetboek van Strafvordering om alsnog via het Gerechtshof een vervolging af te dwingen. Mijn verzoek tijdens de zitting van het Gerechtshof van 24 mei 2006, heb ik op mijn website gezet in hoofdstuk6 Nasleepontruiming Leyweg 2. Zoals te verwachten deed het Gerechtshof uitspraak, 5 juli 2006 met de volgende beslissing. Het Hof verklaart klager niet-ontvankelijk in zijn beklag. Wel vermakelijk is de uitspraak, die de advocaat-generaal Mr. G.C. Haverkate na de zitting in de wandelgangen van het Paleis van Justitie mij deed: "Ach meneer de Booij U begrijpt toch wel dat men U niet in de rechtszaal wil hebben?" Daar kan ik ze niet helemaal ongelijk ingeven gezien mijn justitiële verleden. Hierna heb ik de hoop opgegeven om de burgemeester Deetman nog te spreken te krijgen. Maar nu er een nieuwe burgemeester komt, heb ik weer nieuwe moed gekregen Ik hoop ook ten zeerste, dat de nieuwe burgemeester op mijn verzoek zal ingaan.

Maandag 10 maart 2008

Vandaag krijg ik van de grootvader van Jantje gefaxt zijn inspreekbeurt tijdens de raadsvergadering van 23 februari 2006, toen alles er nog hoopvol uitzag. Alhoewel er niet veel meer nieuws in staat dan ik reeds heb geschreven over dit drama, is het is toch goed om het in zijn eigen woorden te lezen. Het is des te schrijnender dat nu 2 jaar na dato zijn ontroerende woorden niets maar dan ook niets hebben uitgehaald. De inspreekbeurt van de vader van Paula en de grootvader van Jantje op de Gemeenteraadsvergadering van 23 februari 2006:Voorzitter, Leden van de Raad,Voor U staat een vader(Grootvader) die geen uitweg meer weet. Mijn

kleinzoon en dochter moeten hun woonwagen verlaten, omdat zij hun huur 2 dagen te laat hebben betaald, dat stond namelijk gereserveerd op de bank en omdat haar paspoort verlopen was kon zij het geld niet op tijd overmaken maar toen de dagvaarding werd uitgebracht was alles betaald. Mijn kleinzoon is autistisch. Hij is 19 jaar maar heeft het verstand van een kind van 5 jaar. Hij draait muziek in zijn eigen kamertje, kijkt TV, kijkt naar een nepaquarium draait zijn cd-tjes en zingt op zijn manier mee met André Hazes en dan is hij heel gelukkig in zijn eigenwereldje, nu moet hij het wereldje uit. Maar ik lees vaak in de krant dat een moordenaar en of kinderverkrachter toch een tweedekans moet krijgen. Maar dat geld niet voor Paula en Jantje, want die hebben hun huur niet op tijd betaald. In een brief van de advocaat van de gemeente aan zijn collega staat dat het rapport van "MEE" niet ernstig genoeg zou zijn om de ontruiming tegen te houden. Ik heb hier het rapport van Jantje dat hij ernstig gehandicapt is categorie 3 als dat nog niet zwaar genoeg is weet ik het niet meer en het beleid dat wethouder Norder hanteert nou daar zakt mijn broek van af. De PvdA schrijft in haar verkiezingskrantje dat mensen niet naar de rand van de samenleving gedrukt moeten worden. Nou de wethouder druk je niet naar de rand , hij druk je er over heen. Rechten en plichten zo hoort het. Maar wij hebben alleen maar plichten van onze rechten blijft weinig over. Wethouder Klijnsma nodig ik hierbij persoonlijk uit om op de koffie te komen en de situatie van het gezin van mijn dochter en Jantje te bekijken met eigen ogen om dan pas een conclusie te trekken. Het is zo moeilijk om te beslissen uit de papieren zonder de omstandigheden te kennen. Ik heb hier wat papieren en rapporten van Jan in de envelop gedaan.
(Van de vader van Paula vernam ik, dat hij tot 3 maal toe de wethouder Mevrouw Jetta Klijnsma had uitgenodigd, maar dat zij het "bakkie" nooit heeft opgedronken)

Dinsdag 18 Maart 2008

Van de Vader van Paula verneem ik, dat het kort geding van gisteren., dat door hem was aangespannen tegen de gemeente den Haag, in verband met de ontruiming van de woonwagen van zijn dochter, niet zo goed was verlopen. Het belangrijkste document, namelijk dat van de directeur van de GGD de heer van Dijk, waarin wordt gesteld dat ontruiming medisch gezien niet verantwoord is, mocht niet worden ingebracht. De uitspraak is 1 april a.s. Nu maar afwachten of de rechter meer begrip toont dan de gemeente den Haag. (Een bevriend arts, die veel met dergelijke zaken van doen heeft, vertelde mij dat een verklaring, zoals de directeur va de GGD heeft afgegeven, niet dikwijls wordt verleend Immers wanneer onverhoopt Jantje naar een andere plaats wordt verhuisd en er dan iets met hem zal gebeuren de gemeente den Haag daarvoor direct aansprakelijk kan worden gesteld)..

Woensdag 26 maart 2008

Tot nu toe hebben de media, voor zover ik heb kunnen nagaan, weinig of geen aandacht aan dit trieste geval besteed. Wel het Wiel, het blad voor de woonwagenbewoners. Met toestemming van de redactie van Het Wiel volgt hier een artikel over Paul en haar zoon Jantje, dat nogmaals laat zien hoe intriest alles is

Uitzetting dreigt voor Paula en haar gehandicapte zoon

Zes jaar geleden moesten ze onder dwang verhuizen van de Haagse Leyweg naar de Jan Hanlostraat. De rust in hun leven is sindsdien nooit teruggekeerd. Vanwege een te late betaling dreigen ze van hun vak gezet te worden. Paula Jerphanion (40) en haar gehandicapte zoon Jantje (21) hopen dat er snel iets gebeurt: 'lk overleef met pillen. Mijn zoon slaapt niet meer. Ikzelf doe ook geen oog meer dicht.'

Paula Jerphanion herinnert zich nog goed dat Deetman, oud burgermeester van Den Haag, haar op haar schouder klopte en toefluisterde dat alles wel goed zou komen. Daar vertrouwde ze op. Maar dat vertrouwen is weg. De sloopvergunning voor haar wagen is aangevraagd. Ze tast in het duister over wie die aanvraag gedaan heeft. 'Dat weten we niet maar eigenlijk maakt dat ook niet zoveel uit. Ik laat me echt niet zomaar wegsturen. Dat kan Jantje niet aan, dat laat ik niet toe.'

Veilige wereld

Jantje heeft het fragiele X syndroom, een verstandelijke handicap. Het is een zeldzame en

erfelijke ziekte. Paula is drager van deze ziekte maar daar kan ze behoorlijk goed mee leven. 'Ik moet dingen alleen vaak twee keer uitleggen voordat ze het begrijpt', vertelt zus Beppie (37).
Jantje is 21 jaar oud maar gedraagt zich als een vierjarige. Hij heeft veel verzorging nodig, moet de hele dag door verschoond worden en er moet altijd iemand op hem letten. Daarnaast is hij autistisch en raakt hij in paniek van vreemde mensen. Op het centrum voelt hij zich thuis, hij heeft een veilige wereld om zich heen gecreëerd. 'Hij kent de mensen en de mensen kennen hem. Ze letten op hem, nemen hem mee uit wandelen of naar de speeltuin. Hij voelt zich prettig hier. Jantje is net bijgekomen van de gedwongen verhuizing van zes jaar terug. Ze kunnen hem niet weer uit zijn vertrouwde omgeving wegrukken', vertelt Paula. Dat vond de GGD ook. De organisatie bracht in april 2006 een sociaal medisch rapport uit over de situatie van Jantje, gericht aan de toenmalige wethouder van VWS, de heer Van Alphen. De ontruiming betekent een verstoring van het huidige evenwicht en zal voor "Jantje" een zeer onveilige situatie opleveren, was de boodschap van het rapport. 'Iedereen feliciteerde me toen dat rapport uitkwam, het leek erop dat ik de zaak zou winnen. Maar dat rapport heeft tot nu toe nog niet veel effect gehad. De sloopvergunning is toch gewoon aangevraagd. Maar mijn vader heeft een kort geding aangespannen, dus nu is het hopen dat dat positief uitpakt voor ons', zucht Paula.
Zus Beppie kan zich een leven zonder Paula en Jantje op het centrum niet voorstellen. 'Dat kind is mijn leven. Jantje is als mijn eigen kind en ik en mijn zus zijn onafscheidelijk. Wij kunnen nog niet schijten zonder elkaar, we doen alles samen. Paula kan de verzorging voor Jantje niet alleen aan, bovendien heeft ze geen rijbewijs, ik breng hen overal heen. Ze hebben mij nodig, wij voeden Jantje samen op. Als Paula even weg is laat ze het rolgordijn van Jantjes kamer open en let ik vanuit mijn wagen op hem. Soms zie ik hem dan dansen in zijn kleine kamertje. Hartverwarmend gewoon.'
'Ze willen mij van mijn vak afzetten omdat ik mijn huur twee dagen te laat betaald heb. Dat kwam omdat mijn pasje niet werkte en ik het geld daardoor niet snel over kon maken', legt Paula uit.
Het hele centrum aan de Leyweg werd zes jaar terug ontruimd, de bewoners moesten naar de nabij gelegen Jan Hanlostraat. Volgens de gemeente omdat er huizen op de Leyweg zouden komen. 'Die huizen staan er nog steeds niet', roept Paula verontwaardigd. Beppie: 'We wisten van het begin af aan dat dit kamp niet deugde. De schuurtjes zijn niet brandveilig, de grond is verzakt en daarnaast is de grond giftig. We hebben toen besloten allemaal onze huur tijdelijk op een tweede rekening te zetten en wilden pas betalen als alles in orde was. Het werd niet opgelost, ze dwongen ons te betalen en daar was Paula net te laat mee door dat gedoe met haar pasje', legt haar zus uit.

Stress

'Moordenaars en kinderverkrachters krijgen ook een tweede kans. Waarom mijn zus dan niet?', vraagt Beppie zich af. 'Het ergste is nog dat Jantje onze stress voelt, hij is heel gevoelig en zeker niet gek, hij voelt dat wij ons zorgen maken. Hij slaapt slecht, eet vaak niet en krabt zichzelf open tot bloedens toe. We geven hem soms een slaappil omdat hij anders wakker ligt, dat is toch niet normaal op die leeftijd?', zegt Paula. 'Wij overleven de laatste jaren door pillen te slikken; tegen depressie, hyperventilatie, om te kunnen slapen. We worden niet goed van de stress', vertelt Beppie. Paula is blij met de steun die ze krijgt van de medebewoners op het centrum. 'Iedereen is dol op Jantje. Ze vinden het allemaal vreselijk als wij van ons vak af zouden moeten. Een buurvrouw zei laatst dat het een bloedbad wordt als ze dat gaan proberen.' Volgens Beppie mag het zover helemaal niet komen. 'Jantje gaat mee naar de rechtbank binnenkort en dan kan de rechter met zijn eigen ogen zien hoe fragiel hij is.' De wagen van Beppie is te klein om haar zus en neefje in huis te nemen. 'Ik heb maar twee kleine slaapkamers. Mijn dochter is twaalf, ze begint te puberen en ook al is ze dol op haar neef, ik kan haar niet een kamer met Jantje laten delen. Hij is erg op zichzelf en het kan voorkomen dat hij mijn dochter dan niet in zijn kamertje wil. Dat kan ik haar niet aandoen. Maar natuurlijk, als het moet dan moet het. Ik heb alles voor ze over en ben bereid heel ver te gaan.'

Beppie en Paula

Paula durft niet na te denken over wat er gaat gebeuren als de uitspraak van de rechter negatief is en ze het centrum moeten verlaten. 'Een huis is geen optie. Dat nooit. Misschien gaan we dan wel ouderwets met een caravan reizen. Ik word verdrietig als ik daar aan denk.'
Tekst/foto van artikel uit Het Wiel 20e jg nr 2 p. 8-9 door Veerle Snijders

Woensdagavond 26 maart 2008
Zoals ik al op 8 maart 2008 heb geschreven, heb ik ook aan onze Koningin Beatrix bericht over het drama van Paula en haar zoon Jantje. Vanavond al heb ik antwoord op deze brief mogen ontvangen van de Directeur van het Kabinet der Koningin, voor deze mw. mr. N. van de Pol, dd 25 maart 2008, met de volgende inhoud:
Geachte Heer De Booij, Op verzoek van Hare Majesteit de Koningin bericht ik U, dat de Koningin Uw brief van 8 maart jl. heeft ontvangen en kennis heeft genomen van hetgeen U hebt geschreven.
Het is duidelijk, dat wij een Koningin hebben die haar hart op de goede plaats heeft zitten. Goed voorbeeld doet goed volgen, zou ik willen zeggen tegen de wethouders van de gemeente Den Haag , die zich in zwijgzaamheid hullen op mijn aan hun adres gerichte brieven. Nu is mijn hoop gevestigd op de nieuwe burgemeester Jozias van Aartsen, die vanaf morgen de scepter gaat zwaaien over de gemeente Den Haag, die hopelijk, in tegenstelling tot zijn voorganger Deetman, zich wel zal gaan interesseren voor Paula en haar zoon Jantje.

In de NRC Handelsblad staat vanavond een leuk berichtje over de beëdiging van Jozias van Aarsten als nieuwe burgemeester van Den Haag , die morgen in het Provinciehuis (dus niet in de raadszaal van het stadhuis) zal plaatsvinden.
"De periode tot de zomer zal de nieuwe burgemeester gebruiken om de stad beter te leren kennen. De PvdA heeft voorgesteld Van Aartsen, zelf woonachtig in het statige Statenkwartier, te laten rondleiden door raadsleden. Naar een bijstandsmoeder op drie hoog, met de 'tuktuk' naar de Schilderswijk en een 'harinkje happen' op Scheveningen. Wiegel denkt dat het Van Aartsen wel ligt. "In een stad als Den Haag met al die ambassades, en instellingen kun je veel deftige mensen ontvangen, maar wat de gewone mensen te zeggen hebben vindt hij misschien wel veel interessanter." Het zou misschien een goed idee zijn om ook even langs de woonwagen van Paula en haar zoon Jantje te gaan op de Jan Hanlostraat nummer 37.
Donderdag 27 Maart 2008

Ik ben nog al geïnteresseerd wie de advocaat Mr A.R. de Jonge is, die al jaren voor de gemeente Den Haag de woonwagenbewoners het vuur letterlijk en figuurlijk aan de schenen legt.. Ook in het geval van Paula en haar zoon Jantje. tijdens het korte geding van 17 maart 2008, dat de vader van Paula had aangespannen tegen de gemeente Den Haag was deze advocaat weer in zijn rol als pleitbezorger voor de gemeente Den Haag. Hij wilde hij niets weten van de medische verklaring van de Directeur van GGD en had het slechts over het te laat betalen van de huurschuld. Maar gelukkig is internet een uitkomst om te achterhalen om meer gegevens omtrent deze advocaat te krijgen. Tot mijn verbazing zie ik, dat het deftige advocaten kantoor Pels Rijken in Den Haag om 16.05 vandaag heeft ingelogd op mijn website (er waren slechts vandaag een vijftal bezoekers op mijn site). Op internet zie ik dat de bovengenoemde advocaat Mr A.R. de Jonge bij dit kantoor werkt en ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat hij interesse heeft voor mijn website betreffende de affaire omtrent een kort geding dat de vader van Paula Jerphanion heeft aangespannen tegen de gemeente en dat heeft gediend op maandag 17 maart jl. Ik heb een e-mail gestuurd aan zijn kantoor en gevraagd of mr A.R. de Jonge contact met mij zou willen op nemen, zodat ik hem misschien meer informatie kan geven dan hij op mijn website heeft kunnen lezen.

Zaterdag 29 maart 2008

Vanmiddag een grote teleurstelling! Ik krijg antwoord op een persoonlijke en vertrouwelijke brief, die ik 13 maart 2008 gestuurd had aan mevrouw J. Klijnsma naar haar privé adres.. Niet van mevrouw Klijnsma zelf, maar van de Afdelingsmanager Woonwagenzaken van de Gemeente Den Haag krijg ik een brief met de volgende inhoud :

Geachte heer De Booij, De Wethouder Klijnsma heeft uw brief van 13 maart 2008 ontvangen, en mij gevraagd deze te beantwoorden. Zoals ik u onlangs per email informeerde in deze kwestie, verstrekt de gemeente Den Haag geen informatie over individuele rechtszaken met anderen dan de direct belanghebbenden en hun advocaten. Nu de rechter uitspraak heeft gedaan, zal de gemeente overgaan tot uitvoering van het vonnis. Uiteraard zullen wij dit, gelet op de omstandigheden, op een zorgvuldige wijze doen. Verdere correspondentie over deze zaak vindt plaats met mevrouw Jerphanion en haar advocaat. Gezien uw persoonlijke betrokkenheid bij deze familie, begrijp ik dat deze brief wellicht niet het gewenste antwoord geeft.

Met vriendelijke groet, was getekend door Mw Drs M. Verstraaten.

Zo wordt dus een persoonlijk en vertrouwelijke brief afgedaan door een ambtenaar. Het lijkt me dat aan het vertrouwelijke karakter van mijn brief aan mevrouw Klijnsma voorbij wordt gegaan. Reden waarom ik deze brief nu op mijn website zet om daarmee aan te tonen hoe ongevoelig men bij de gemeente Den Haag is geworden als het gaat om Paula en haar zoon Jantje. Ik heb na de brief van 13 maart 2008 nog een brief aan mevrouw Klijnsma gestuurd . Ik zal daar wel een gelijksoortig antwoord op krijgen.

Hier volgt de brief die ik 13 maart jl. aan mevrouw Klijnsma heb gestuurd:

Persoonlijk en vertrouwelijk

Aan Mevrouw J. Klijnsma,.Bazaarstraat 17, 2518 AE Den Haag

Geachte Mevrouw, Gisteren was U ook aanwezig tijdens de bijzondere warme indrukwekkende en ongedwongen bijeenkomst om afscheid te nemen van een wel heel bijzondere vrouw Helga Hijmans. De kleur rood van haar kist sloeg voor mij vooral op de kleur van haar warme hart. De kindertjes gaven aan hoe het leven hoort bij de dood. Al met al heel bijzonder. Tegen de oudste zoon heb ik nog gezegd hoe sterk ik mij in de ijskoude dagen van Kerstmis 2002 op het woonwagencentrum aan de Leyweg met haar verbonden voelde. Zij met haar begin van haar leven in 1944 in een kamp in Nazi-Duitsland en ik in 1944 in het concentratiekamp Amersfoort. Bij alles wat we toen zagen en voelden kwamen alle gevoelens van toen weer boven tijdens het onmenselijke optreden van de ME. Ook de opa van Dirk Jordaans (kort geleden overleden) had het ook te kwaad. Hij heeft in de zelfde tijd als ik vast gezeten in het concentratiekamp Amersfoort. Uit ziet in de bijlage: Ter nagedachtenis aan Helga Hijmans, hoe zij ondanks haar zeer slechte gezondheidstoestand de gewelddadige ontruiming van het centrum heeft

meegemaakt en emotioneel heeft ondergaan. U kunt op mijn website mijn persoonlijke ervaringen van de ontruiming nalezen op mijn website www.egoproject.nl extensie woonwagenbeleid Tijdens de bijeenkomst van gisteren waren ook aanwezig mijn vrienden van de Leyweg/Jan Hanlostraat, bij wie ook de emoties van 2002 weer sterk naar boven kwamen. Helga zou het als een hele eer hebben gevonden als zij de prachtige bloemstukken, van de bewoners van zowel de Jan Hanlostraat als die van de Escamplaan, had gezien.
Ik wilde U tijdens de bijeenkomst van gisteren niet lastig vallen over het drama van Paula en haar zoon Jantje. In 2006 hebben in het café van het gemeentehuis van Den Haag de vader van Paula, Paula, Chris Mos (toen adviseur van burgemeester Deetman) en ik een heel openhartig, emotioneel gesprek gehad. In dit gesprek heeft de heer Mos beloofd om een memo over deze hartverscheurende tragedie bij de burgemeester neer te leggen. Of dit van invloed is geweest weet ik niet, maar tijdens de raadsvergadering van 23 februari 2006 heeft U samen met wethouder Norder ons toch hoop gegeven voor een goede afloop.
Wie schetst mijn stomme verbazing en ontreddering, toen ik zag dat er weer een sloopvergunning is aangevraagd voor de woonwagen van Paula en haar zoon Jantje. Dit kan toch niet gebeuren. Dit geval raakt mij tot in het diepste van mijn hart. Als inderdaad onverhoopt de ontruiming toch mocht gebeuren, weet ik het echt niet meer en is voor mij de grens bereikt. Mijn slogan: *Gelijk recht voor ongelijke mensen is het grootste onrecht* komt dan paradoxzaal genoeg tot werkelijkheid. Er wordt nu wel rekening gehouden met de ongelijkheid, namelijk dat Paula geen tweede kans heeft gekregen voor het betalen van haar huurschuld, terwijl dat bij de 'gewone' burgers wel het geval is.
Omdat U in 2006 direct met het geval Paula en haar zoon Jantje te maken heeft gehad, smeek ik U om Uw steentje bij te dragen dat de sloopvergunning niet wordt toegewezen. De directeur van de GGD de heer van Dijk moet ook wel heel vreemd opkijken als hij hoort van de sloopaanvrage, nadat hij op 8 juni 2006 een duidelijke brief heeft gestuurd aan Uw opvolger de Heer B. van Alphen. Uit deze brief blijkt toch zonneklaar dat een verhuizing voor Jantje ten zeerste is af te raden. Ik besef me dat ik in deze brief erg emotioneel ben geweest, maar het geeft uitdrukking aan mijn gevoelens op dit ogenblik.
Inmiddels met de vriendelijke groeten,Tom de Booij
1 bijlage: Ter nagedachtenis aan Helga Hijmans, 1944-2008
Op 26 maart 2008 stuurde ik aan mevrouw Klijnsma de volgende brief:
Persoonlijk en vertrouwelijk
Geachte Mevrouw, Ik hoop dat U mijn brief van 13 maart jl. in goede orde heeft ontvangen. Van de Vader van Paula vernam ik, dat het kort geding van 17 maart jl, dat door hem was aangespannen tegen de gemeente den Haag, in verband met de ontruiming van de woonwagen van zijn dochter, niet zo goed was verlopen. Het belangrijkste document, namelijk dat van de directeur van de GGD de heer van Dijk, waarin wordt gesteld dat ontruiming medisch gezien niet verantwoord is, mocht niet worden ingebracht. De uitspraak is 1 april a.s. Nu maar afwachten of de rechter meer begrip toont dan de gemeente den Haag. Een bevriend arts, die veel met dergelijke zaken van doen heeft, vertelde mij dat een verklaring, zoals de directeur van de GGD heeft afgegeven, niet dikwijls wordt verleend Immers wanneer onverhoopt Jantje naar een andere plaats wordt verhuisd en er dan iets met hem zal gebeuren de gemeente den Haag daarvoor direct aansprakelijk kan worden gesteld. Tot nu toe hebben de media, voor zover ik heb kunnen nagaan, weinig of geen aandacht aan dit trieste geval besteed. Wel het Wiel, het blad voor de woonwagen bewoners. Ik zend U te uwer informatie dit artikel in een bijlage toe. Ik blijf hopen, dat de gemeente den Haag inziet, dat het voor iedereen het beste is, dat Jantje blijft waar hij nu woont, anders zullen er alleen maar verliezers zijn. U kunt er op rekenen dat ik alles maar dan ook alles zal doen om te verhinderen, dat Jantje zijn woonwagen zal moeten verlaten.
Inmiddels met de vriendelijke groeten,
Tom de Booij
1 bijlage: Artikel uit het Wiel over Paula en haar zoon Jantje

Hoe gaat dit drama eindigen?
Misschien kan mevrouw Klijnsma daarover meer gegevens verschaffen? Haar adres is Bazaarstraat 17, 2518 AE Den Haag. E-mail: j.klijnsma@denhaag.nl ,.tel nr. 070-3656460

Maandag 31 maart 2008

Ui betrouwbare bron verneem ik vandaag, dat de pers gemuilkorfd wordt. Geen woord reppen de media over het geval Paula en haar zoon Jantje. TV, Radio en de schrijvende pers hullen zich in stilzwijgen. Er zijn journalisten, die iets willen schrijven maar worden door de hoofdredactie teruggefloten. In het land waar we de vrije meningsuiting zo hoog in het vaandel hebben. Dat is de laatste weken te pas en te onpas over onze hoofden uitgestort. Het nieuws dat een invalide moeder en een zwaar invalide zoon uit hun woonwagen worden gezet, omdat ze de huurschild wel hebben voldaan maar twee dagen te laat, is klaarblijkelijk geen nieuws. Om mijn frustratie over deze situatie enigszins lucht te geven, heb ik aan alle 45 raadsleden van de gemeente Den Haag (afschriften aan de burgemeester en wethouders van Den Haag) een e-mail gestuurd met de wanhopige tekst:

Geachte leden van de Raad, In mijn uiterste wanhoop richt mij toe U als laatste redmiddel om te voorkomen, dat Paula en haar zwaar invalide zoon Jantje uit hun woonwagen worden gezet. Op mijn website www.egoproject.nl extensie woonwagenbeleid, kunt U alles lezen over de voorgeschiedenis van het drama Paula en haar zoon Jantje. Tijdens een raadsvergadering van 23 februari 2006 hebben we hoop gekregen, dat Paula en haar zoon Jantje in hun woonwagen mochten blijven. Immers door Uw wethouder Mevrouw J. Klijnsma werd gezegd, dat wanneer een medisch attest zou worden afgegeven, dat een ontruiming van Jantje medisch niet verantwoord zou zijn, dit voldoende zou zijn om af te zien van een gedwongen verhuizing. Dit attest is op 8 juni 2006 afgegeven door niemand minder dan de Directeur van de GGD den Haag, de heer A.A.H.M. van Dijk. (zie bijlage 1) In zijn conclusie zegt de heer van Dijk onder meer:

"Er is sprake van een gezin met ernstige beperkingen in een vaste sociale structuur welke nu nog de mogelijkheid biedt zelfstandig te kunnen functioneren. Een ontruiming is medisch gezien niet verantwoord. Temeer daar dit voor de direct betrokkene ("Jantje"), gegeven zijn medische problematiek als een ernstig traumatiserend incident moet worden gezien".

Dit rapport schijnt van geen enkele waarde te zijn geweest, aangezien op 15 februari jl door Uw wethouder Norder een sloopvergunning is aangevraagd voor de woonwagen van Paula en Jantje. (Jan Hanlostraat 37 Den Haag). In een kort geding, dat op maandag 17 maart jl heeft gediend, heeft de vader van Paula tevergeefs getracht om de bovengenoemde verklaring in te brengen De uitspraak zal morgenmiddag 1 april 2008 door de Rechtbank worden gegeven.

Ten einde raad heb ik een persoonlijke en vertrouwelijke brief gestuurd aan bovengenoemde Mevrouw Klijnsma naar haar privé adres. Het vertrouwelijke karakter van de brief is bij mevrouw Klijnsma schijnbaar niet geheel doorgedrongen, aangezien ik van de afdelingsmanager van Woonwagenzaken een antwoord op mijn brief van 13 maart jl heb gekregen, met onder meer de volgende zinnen:

"Wethouder Klijnsma heeft uw brief van 13 maart 2008 ontvangen, en mij gevraagd deze te beantwoorden (...) Nu de rechter uitspraak heeft gedaan, zal de gemeente overgaan tot uitvoering van het vonnis".

Nu bent U nog de laatste strohalm waar ik me aan vastklamp. U kunt namelijk als Raad de sloopvergunning van de woonwagen van Paula en haar zoon Jantje niet toewijzen. Laat Uw hart spreken en zorg dat er geen verder onheil wordt gesticht. Mocht echter de gedwongen verhuizing doorgaan en zou dit eventueel medische problemen met Jantje tot gevolg hebben, de Gemeente Den Haag daarvoor aansprakelijk gesteld kan worden, omdat zij een medisch advies van de Directeur van de GGD naast zich neer heeft gelegd. Inmiddels verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting,Uwe dw Tom de Booij 1 bijlage: medisch attest van de Directeur van de GGD Den Haag dd 8 juni 2006.

Nu maar aftellen tot morgenmiddag, wanneer de uitslag komt van het kort geding. Een lugubere 1 april grap? We zullen het morgen zien.
Zoals ik al donderdag 27 maart jl. al heb gemeld over de interesse, die het advocaten kantoor Pels Rijken in mijn website heeft gehad en waarschijnlijk ook hun advocaat Mr A.R. de Jonge van de gemeente Den Haag, die al jaren de woonwagenbewoners van Den Haag te vuur en te zwaard bestrijdt. Tot nu tot heb ik geen antwoord gehad op mijn e-mail aan zijn kantoor met het verzoek om in contact met hem te treden. De lezers van mijn website wil ik nader inlichten over wat ik op internet over deze advocaat heb kunnen vinden

De advocaat Mr A.R, de Jonge geboren in 1965

Alain de Jonge is geboren in 1965. Studeerde Nederlands Recht aan de Universiteit van Leiden Sinds 1992 partner van het advocaten kantoor Pels en Rijken en gespecialiseerd in o.a huurrecht. Alain adviseert overheden, provincies en gemeenten op het terrein van herstructurering, stadsvernieuwing en gebiedsontwikkeling. Het advocaten kantoor Pels Rijken waarbij Mr A.R. Jonge werkzaam is gevestigd in Kantoren Stichthage, boven Den Haag Centraal Station. Tel (070) 515 30 00,Fax (070) 515 31 00, E-mail info@pelsrijcken.nl.

Dinsdag 1 april 2008

Om 14:51 krijg ik van het raadslid voor de Haagse Stadspartij Joris Wijsmuller een e-mail met als onderwerp Goed Nieuws! en de volgende tekst:
Beste Tom, Zojuist de uitspraak van de rechter in het executiegeschil vernomen: de rechter verbiedt de gemeente om het eerder uitgesproken ontruimingsvonnis ten uitvoer te brengen! Ontruiming is daarmee voorlopig van de baan en het GGD-rapport kan nu worden gebruikt in de bodemprocedure. Ik vraag nu dus geen interpellatiedebat aan voor de raad van donderdag a.s. Hartelijke groet, Joris
Dat is heel groot nieuws. Ik belde meteen de Vader van Paula hem te feliciteren. Hij had het ook van Joris Wijsmuller gehoord, nog niet van hun advocaat. Je kan begrijpen wat dit voor Paula en haar zoon Jantje en haar en zijn familie betekent. Weer rust in de tent, na de zenuwslopende weken sinds het moment dat ze in de Posthoorn van 27 februari 2008 lazen, dat een sloopvergunning voor hun woonwagen was aangevraagd. Gelukkig heeft de rechter ingezien dat het onmenselijk is om Jantje te verhuizen, precies zoals in het rapport van de directeur van de GGD staat geschreven. Morgen ga ik nar Paul en Jantje toe om hen te feliciteren met het bereikte resultaat. Ik zal daar morgen op mijn website verslag van doen

Donderdag 3 april 2008

Gisteren naar Paula en haar zoon Jantje geweest. Ik kwam daar rond half twee aan en trof Paula en haar familie en vrienden aan. Ik kreeg in ruil voor mijn bloemen van haar een dikke kus en een fles jenever (met mijn favoriete merk Ketel), met het gebruikelijke 'bakkie' koffie ook een heerlijke moorkop. Jantje was nog op zijn dagverblijf. Maar kwam samen met Beppie, de zuster van Paula even later terug. Ik heb hem een voorzichtig handje kunnen geven, waarna hij snel naar zijn vertrouwde plek ging voor zijn computer en TV en vooral zijn favoriete Swiebertje opzette. Het was echt feest in woonwagen van Paula, ze was stralend van geluk. Wel hoorde ik

van Beppie hoe het kort geding van maandag 17 maart jl was gegaan. De advocaat van de gemeente Mr A.R. de Jonge was behoorlijk te keer gegaan, vooral tegen de advocaat van de vader van Paula, Mr R. van Heiningen. Het belangrijkste punt was waarom is het rapport van de de directeur van GGD niet in de processtukken bij het hoger beroep was opgenomen. Mr de Jonge zei dat het hier niet geen om psychische stoornissen, maar het een zaak was van huurschuld. Het is niet onwaarschijnlijk dat juist het kwalijke en emotionele gedrag van de Jonge er toe heeft bijgedragen, dat de rechter in heeft gezien dat hier de gemeente bezig was met een onmenselijke zaak. Dit is ook gebleken 14 dagen later toen de uitspraak kwam van het kort geding, heeft de rechter de gemeente verboden op het ontruimingsvonnis uit te voeren. De journalist van het Algemeen Dagblad Marc Konijn heeft vandaag een goed artikel geplaatst over Paula en haar zoon Jantje

Jantje mag in woonwagen blijven

DEN HAAG -Jantje en zijn moeder kunnen voorlopig toch in hun woonwagen blijven wonen. De gemeente Den Haag heeft een verbod gekregen om hun woonwagen aan de Noordweg te slopen. De kortgedingrechter vindt het niet verantwoord om de zwaar geestelijk gehandicapte jongen en zijn moeder uit hun vertrouwde omgeving te halen. Dat oordeel moet geveld worden in de bodemprocedure die in deze zaak loopt. Twee jaar geleden ondernam de gemeente Den Haag stappen om het gezin uitte zetten. Moeder Paula had een hoge huurschuld en was twee dagen te laat met het terugbetalen van de 3300 euro. De gemeente Den Haag zette toen alsnog een traject in om de twee uit hun woonwagen te plaatsen. De rechtbank oordeelde - ook in hoger beroep -dat de gemeente daarmee in haar recht stond.

Bij mijn vertrek heb ik nog een foto genomen van Paula voor de woonwagen, dat nu niet meer gesloopt zal worden !!!!

De zaak kreeg destijds ook in de gemeenteraad veel aandacht. Die vond dat het college zich wel heel erg rigide opstelde. Wethouder Klijnsma zegde daarop toe om een onderzoek te doen naar de vraag of het uitplaatsen van dit kwetsbare gezin wel verantwoord was. De GGD voerde het onderzoek uit en kwam vorig jaar met het 'dringende advies' om Jantje niet uit te plaatsen: een verhuizing zou ernstig traumatiserend zijn. Ook na dit rapport zette de gemeente de uitzetting door. De familie van Jantje spande met succes een kort geding aan tegen dit besluit. Volgens de advocaat van de familie, Mr R. van Heijningen, had de gemeente het rapport van de GGD niet ingebracht bij het hoger beroep. "Als de rechter dat rapport had gekend, dan had hij er wellicht anders over gedacht."

Van Heijningen vindt dat het gezin gewoon op het woonwagencentrum aan de Noordweg moet blijven. "Jantje moet misschien zelfs in een inrichting, als je hem uitplaatst. Terwijl hij op het kamp alle zorg van familie en buren krijgt." Het rapport van de GGD wordt nu alsnog voor het voetlicht getrokken tijdens de bodemprocedure, die Van Heijningen in deze zaak ook heeft

opgestart. Het is nog niet bekend wanneer de rechtbank de bodemprocedure in behandeling neemt. Een woordvoerder van de gemeente Den Haag laat weten rustig op deze procedure te wachten, omdat de gemeente uiterst zorgvuldig wil zijn in deze zaak. Jantje blijft in de tussentijd met zijn moeder dus gewoon in zijn woonwagen.

Vandaag krijg ik antwoord op mijn brief van 8 maart jl aan de minister-president Mr. dr. J.P. Balkenende over het geval van Paula en haar zoon Jantje: Geachte Heer de Booij,
In Uw brief van 8 maart 2008 vraagt u wederom mijn aandacht voor de voorgenomen sloop van een woonwagen in Den Haag. U schetst in uw brief de achtergrond van de huidige bewoners. Zoals ik u al eerder schreef en u zelf ook aangeeft, kan ik als minister president niets betekenen in deze kwestie daar het een gemeentelijke aangelegenheid betreft, hoezeer ik ook meevoel met de betrokkenen.
Met vriendelijke groet,
DE MINISTER-PRESIDENT, Minister van Algemene Zaken,

Mr dr. J.P. Balkenende

Inmiddels heb ik gisteren aan onze premier en ook Koningin Beatrix geschreven dat Paula en haar zoon Jantje in hun woonwagen mogen blijven.

Vrijdag 4 april 2008
Nu alles, althans voorlopig, goed te zijn afgelopen voor Paula en haar zoon Jantje, heb ik behoefte om de rol die de wethouders Klijnsma, Norder en van Alphen hebben gespeeld in deze zaak nader te analyseren.. Het is voor de lezer misschien verhelderend om van deze drie van Den Haag een foto af te drukken en kan men bij het lezen van de tekst zich beter inleven in deze mensen.
Ik ga daarbij terug naar de raadsvergadering van **23 februari 2006** . (Gelukkig kan men de notulen van deze vergadering terug vinden op internet.)
In deze vergadering heeft het raadslid van de SP Ingrid Gyömörei een tweeminutendebat aangevraagd

De drie wethouders van Den Haag die een rol hebben gespeeld in het zaak Paula en haar zoon Jantje: Jetta Klijnsma, Marnix Norder en Bert van Alphen

Hier volgt haar tekst:
"Voorzitter. Als het even tegenzit, worden Paula en Jantje per 17 maart uit hun woning gezet. Laten wij het maar gewoon over een woning hebben, want dat is het volgens de Woningwet. In

antwoord op mondelinge vragen tijdens de commissievergadering WDLY van 15 februari werd toegezegd dat er een gesprek zou kunnen plaatsvinden tussen Hiek van Driel, fractievertegenwoordiger van de SP, de vader van Paula en de wethouder. Een afspraak kon de volgende dag echter niet gemaakt worden; de wethouder had geen behoefte aan een gesprek. Dit gesprek werd niet aangevraagd om de behoefte van de wethouder te bevredigen, maar om een aantal hardnekkige misverstanden uit de wereld te helpen. Daardoor had ik geen andere keuze dan nu dit debat aan te vragen en straks twee moties in te dienen. Er is een tweetal hardnekkige misverstanden, ten eerste de schulden. Er zijn geen schulden; die zijn volledig betaald. Ten tweede zou Jantje, zwaar geestelijk gehandicapt, na huisuitzetting volgens de wethouder in aanmerking komen voor een indicatie voor 24-uursopname. Jantje krijgt geen indicatie, omdat in de huidige situatie met omringende mantelzorg van familie en medebewoners, van wie er vanavond veel aanwezig zijn, Paula en Jantje het uitstekend redden naar omstandigheden. Het is niet aan het college om te bepalen of een ouder haar kind maar het huis uitgeplaatst moet hebben. Waar blijft u in dit specifieke geval met uw opvattingen rond zelfredzaamheid, eigen verantwoordelijkheid en in de toekomst niet te vergeten de WMO? Er bestaat in Den Haag beleid om ervoor te zorgen dat mensen niet op straat hoeven te worden gezet. Als de schulden zijn betaald, wordt er een zogenaamde 'tweede kans' geboden. In deze kwestie wordt hier compleet aan voorbijgegaan en ik betreur dat. Het op straat zetten van een zwaar gehandicapte jongeman en zijn moeder, die functioneert op zwakbegaafd niveau, vindt de SP-fractie in strijd met alle beginselen van een fatsoenlijk bestuur. Ik heb aan het begin van de avond een brief uitgedeeld waarin de handicaps van beiden worden beschreven. Dit is aan u uitgereikt met toestemming en op verzoek van Paula en haar vader. Ik vraag mij af wat de raadsleden hiervan vinden. Het is ook hun verantwoordelijkheid wat er daarna met dit gezin gebeurt. Ik dien daarom een motie in waarin ik de raad vraag niet in te stemmen met de ontruiming van de woonwagen of het huis van Paula en Jantje. Omdat er maar een termijn is in een tweeminutendebat, zal ik helaas een tweede motie moeten indienen, waarvan ik hoop dat die niet in stemming hoeft te komen. De motie stelt dat, indien er toch ontruimd wordt, het college in persoon - dus niet met het inzetten van ambtenaren of medewerkers, dus geen poppetjes -de uitvoering van het besluit zelf ter hand neemt. Nogmaals, ik hoop dat ik de tweede motie niet in stemming hoef te brengen".
De tekst van de twee moties:
.I. De gemeenteraad van Den Haag in vergadering bijeen op 23 februari 2006 ter bespreking van de ontruiming van een verstandelijk gehandicapt gezin. Overwegende dat:- Alle schulden betaald zijn.- Mevrouw vanaf september 2004 trouw en op tijd haar huur en andere vaste lasten betaald, waarmee zij bewijst een goed huurder te zijn.- Een hoger beroep tegen de ontruiming nog gaande is.- De uitspraak van de rechter geen verplichting van de standplaatsverhuurder inhoudt om over te gaan tot ontruiming, maar slechts de verhuurder toestemming verleent tot ontruiming. Van mening dat:- Paula en Jantje niet in aanmerking komen voor een indicatie voor 24 uurs opname daar zij zich in de huidige situatie met omringende mantelzorg van familie en mede bewoners goed kunnen redden. Indien zij desondanks toch in aanmerking komen voor 24 uurs opname de indicatie pas na 3 maanden rond kan zijn, waarna zij waarschijnlijk te maken krijgen met een wachtlijst. Dit betekent dat zij enkele maanden op straat bivakkeren. Echter kennende de onderlinge solidariteit van de woonwagenbewoners, hun betrokkenheid en hun mantelzorg, zullen Jantje en Paula door anderen opgevangen gaan worden.- Waarmee een indicatie voor 24 uurs opname niet mogelijk is.- Het op straat zetten van een zwaar gehandicapte jongeman in strijd is met alle beginselen van een fatsoenlijk bestuur. Verzoekt de raad:Niet in te stemmen met de ontruiming van de woonwagen van Paula en Jantje .
II De gemeenteraad van Den Haag in vergadering bijeen op 23 februari 2006 ter bespreking van de ontruiming van een verstandelijk gehandicapt gezin. Overwegende dat:- Alle schulden betaald zijn.- Mevrouw vanaf september 2004 trouw en op tijd haar huur en andere vaste lasten betaald, waarmee zij bewijst een goed huurder te zijn. - Een hoger beroep tegen de ontruiming nog gaande is.- De uitspraak van de rechter geen verplichting van de standplaatsverhuurder inhoudt

om over te gaan tot ontruiming, maar slechts de verhuurder toestemming verleent tot ontruiming.- Men anderen niet mag opdragen een inhumaan beleid uit te voeren. Van mening dat:- Paula en Jantje niet in aanmerking komen voor een indicatie voor 24 uurs opname daar zij zich in de huidige situatie met omringende mantelzorg van familie en mede bewoners zich goed kunnen redden.- Indien zij desondanks toch in aanmerking komen voor 24 uurs opname de indicatie pas na 3 maanden rond zou zijn, waarna zij waarschijnlijk te maken krijgen met een wachtlijst.- Het op straat zetten van een zwaar gehandicapte jongeman in strijd is met alle beginselen van een fatsoenlijk bestuur.- Men anderen niet schuldig mag maken aan het meewerken van onfatsoenlijk en inhumaan uitvoeringsbeleid. Verzoekt het college:Indien Paula en Jantje ontruimt gaan worden, het verantwoordelijk college zelf in persoon, de uitvoering van dit besluit ter hand nemen.
Er zijn verscheidende raadsleden die op dit betoog zijn ingaan, maar van belang is hoe de verantwoordelijke wethouders Norder en Klijnsms hierop hebben gereageerd, vooral gelet op de medische kant van de zaak.
Wethouder **Norder** (PvdA)**:** "In de geschetste situatie is sprake van een moeder met een gehandicapt kind. Ook voor haar geldt dat zij de huur te laat heeft betaald en dat de huurontbindingsprocedure dus is gestart. Wij zijn ook in haar geval in het gelijk gesteld. Voor haar staat de mogelijkheid open om aan te tonen dat er sprake is van een medisch uitzonderlijke situatie. Daartoe hebben wij een rapportje gekregen van anderhalf A4'tje. Mevrouw Gyömörei heeft datzelfde rapportje uitgedeeld. Dat was echter niet van een daartoe bevoegde instantie, maar van een medisch consulent. Als er sprake is van een medische indicatie of iets wat daarmee verband houdt, dan moet dat uiteraard door een daartoe bevoegd arts zijn opgesteld: een keuringsarts die dergelijke bevoegdheden heeft en die dergelijke beoordelingen kan doen. De familie kan een dergelijke keuring aanvragen. De resultaten daarvan hebben wij natuurlijk nog niet. Wanneer dat wordt gedaan en de resultaten bekend zijn, moet je op dat moment bekijken hoe je daarmee omgaat en hoe die feiten er uitzien. Dan zullen wij net zo handelen als in alle andere gevallen in Den Haag, als je te maken hebt met medische indicaties en met medisch bijzondere situaties. Dat hebben wij aan mevrouw aan te bieden, niets meer en niets minder dan elders in deze stad.
Wethouder **Klijnsma** (PvdA). Vorige week woensdag is deze situatie in de rondvraag aan de orde gesteld. Ik heb toen gezegd dat ik het laat uitzoeken en dat ik ook wil weten in hoeverre de Compaan soelaas kan bieden. Dat heb ik gedaan. Ik heb ook gezegd dat ik het ordentelijk wil terugkoppelen. Dat wilde ik ook doen, maar dit tweeminutendebatje kwam er tussendoor. Ik heb nu de envelop van grootvader gekregen en ik wil mij er graag in verdiepen, maar wij moeten echt een onafhankelijk medicus naar deze situatie laten kijken. Dat doen wij altijd in dergelijke situaties. Wij hebben dergelijke indicatiespecialisten in de stad. Met de envelop die mij net is uitgereikt onder de arm en met mevrouw en Jantje moeten wij naar de medicus om te kijken of er inderdaad sprake is van een specifieke situatie. Als dat het geval is, moeten wij ons er ordentelijk op beraden.
De **voorzitter**. Mevrouw Gyömörei, wat doet u met de moties? **Ingrid Gyömörei** (SP).
Voorzitter. Ik ben bereid de moties aan te houden.
Het medisch attest van een onafhankelijk instantie is er gekomen en wel op 8 juni 2006, van niet minder dan de Directeur van de GGD van Den Haag de heer van Dijk Ik herhaal nogmaals het belangrijkste deel zijn conclusie (zie voor het gehele rapport op deze site dinsdag 4 maart 2008).
"Er is sprake van een gezin met ernstige beperkingen in een vaste sociale structuur welke nu nog de mogelijkheid biedt zelfstandig te kunnen functioneren.
Een ontruiming is medisch gezien niet verantwoord. Temeer daar dit voor de direct betrokkene ("Jantje"), gegeven zijn medische problematiek als een ernstig traumatiserend incident moet worden gezien.

Dit rapport stuurt de Directeur van de GGD naar de opvolger van wethouder Klijnsma, de

wethouder van Welzijn de heer B. van Alphen.
De kernvraag is nu: **wat is er met dit zo belangrijke rapport gebeurd sinds 8 juni 2006?**
In ieder geval heeft de gemeente De Haag het rapport van de GGD niet ingebracht bij het hoger beroep betreffende de huurschuld van Paula. Het is zeer waarschijnlijk dat als de rechter het rapport had gekend, hij er wellicht anders over had gedacht.
Vraag 1 Kende de advocaat van de gemeente Mr A.R. de Jonge dit rapport? of heeft hij het beter geacht om het niet bij de stukken voor het hoger beroep toe te voegen?
Vraag 2. Heeft wethouder van Alphen het rapport aan de wethouder Klijnsma en Norder laten zien?
Vraag 3. Wanneer wethouder Norder het rapport wel heeft gezien is hij dan vergeten wat hij heeft gezegd tijdens de raadsvergadering van 23 februari 2006 toen hij op 15 februari 2008 (dus 1 1/2 jaar later) een sloopvergunning heeft aangevraagd voor de woonwagen van Paula en haar zoon Jantje?
Ik herhaal wat wethouder Norder op 23 februari 2006 heeft gezegd: "Als er sprake is van een medische indicatie of iets wat daarmee verband houdt, dan moet dat uiteraard door een daartoe bevoegd arts zijn opgesteld: een keuringsarts die dergelijke bevoegdheden heeft en die dergelijke beoordelingen kan doen. Wanneer dat wordt gedaan en de resultaten bekend zijn, moet je op dat moment bekijken hoe je daarmee omgaat en hoe die feiten er uitzien".
Vraag 4. Wanneer wethouder Klijnsma het rapport heeft gezien, waarom heeft ze dat dan niet laten lezen aan wethouder Norder?
Ik herhaal wat zij tijdens de raadsvergadering van 23 februari heeft gezegd :" wij moeten echt een onafhankelijk medicus naar deze situatie laten kijken of er inderdaad sprake is van een specifieke situatie. Als dat het geval is, moeten wij ons er ordentelijk op beraden".
Vraag 5. Wist mevrouw Klijnsma van het rapport toen ik op 13 maart jl haar o.a. de volgende zinnen schreef: "De directeur van de GGD de heer van Dijk moet ook wel heel vreemd opkijken als hij hoort van de sloopaanvrage, nadat hij op 8 juni 2006 een duidelijke brief heeft gestuurd aan Uw opvolger de Heer B. van Alphen. Uit deze brief blijkt toch zonneklaar dat een verhuizing voor Jantje ten zeerste is af te raden"?
Ondanks dat deze brief naar haar privé adres was gestuurd met daarboven " persoonlijk en vertrouwelijk", heeft Mevrouw Klijnsma mijn brief laten beantwoorden door de afdelingsmanager mevrouw Verstraaten van Woonwagenzaken met onder meer de volgende zin: " Nu de rechter uitspraak heeft gedaan, zal de gemeente overgaan tot uitvoering van het vonnis". Had zij het rapport tot op het moment van mijn brief nooit gezien, dan had ze na de ontvangst van mijn brief zich op de hoogte moeten stellen van dit rapport. De andere mogelijkheid is dat zij het rapport wel heeft gekend en heeft gedacht: " Ik ben niet meer de verantwoordelijke wethouder, het is een zaak van wethouder Norder". Dit kan de reden zijn geweest waarom ze mijn brief naar Woonwagenzaken (hier gaat Wethouder Norder over) heeft gestuurd.
Wie gaat nu deze vragen beantwoorden? Mijn hoop is gevestigd op de bodemprocedure, die de vader van Paula, via zijn advocaat mr R. van Heijningen, is gestart. Er zullen dan mensen onder ede worden gehoord en zal het misschien duidelijk worden of hier een vuil spelletje is gespeeld of en dat is misschien nog veel erger, dat er geen communicatie is geweest tussen alle betrokken personen. In beide gevallen zijn Paula en haar zoon Jantje daar het slachtoffer van geworden
Maandag 7 april 2008
Van Joris Wijsmuller Raadslid van de Haagse Stadspartij kreeg ik vrijdag 4 april jl een interessante reactie op mijn analyse van de rol die de 3 wethouders Norder, van Alphen en Klijnsma in de zaak Paula en haar zoon Jantje hebben gespeeld Hij stelt namelijk het volgende:".Ik denk dat de kern zit in de uitspraak van Norder tijdens het 2-minutendebatje van Ingrid. Norder: *"Voor haar staat de mogelijkheid open om aan te tonen dat er sprake is van een medisch uitzonderlijke situatie."* Met andere woorden: Paula moet het zelf maar aantonen en het GGD-rapport zelf maar inbrengen, de gemeente neemt hierin enkele geen verantwoordelijkheid. Deze door Norder opgelegde lijn verklaart de apathische en slappe houding van Klijnsma en van Alphen om ook maar iets met het

cruciale GGD-rapport te doen. De gemeente heeft dus zo willen profiteren van het misverstand waardoor mr de Koning het rapport niet op tijd heeft kunnen indienen. In het ontruimingsvonnis van de rechter in hoger beroep van 27 juli 2007 staat ook letterlijk: *"Dat dit niet mogelijk zou zijn is door Jerphanion niet onderbouwd"*. Die onderbouwing wordt met het GGD-rapport wel geleverd en gelukkig is dit nu eindelijk door de uitspraak van de voorzieningenrechter erkend: *"In zoverre is er sprake van een nieuwe omstandigheid". Eiseres heeft voorts voldoende aannemelijk gemaakt dat ontruiming voor haar een noodtoestand zal doen ontstaan."* Het is een vingerwijzing naar de uiteindelijk te verwachten uitspraak, dus ik ben optimistisch gestemd". .

Ik heb hem het volgende teruggeschreven: "Je hebt wel gelijk met het punt, dat het rapport van GGD had ingebracht moeten worden, maar daar tegenover staat toch pal overeind, dat het rapport aan een van de wethouders (van Alphen) is gestuurd. Klijnsma zegt toch ook het volgende op 23 febr 2006 *"Met de envelop die mij net is uitgereikt onder de arm en met mevrouw en Jantje moeten wij naar de medicus om te kijken of er inderdaad sprake is van een specifieke situatie. Als dat het geval is, moeten wij ons er ordentelijk op beraden."* Het is toch onbegrijpelijk dat Bert dit stuk van de GGD niet heeft doorgegeven aan Klijnsma en Norder. Misschien heeft hij dat ook wel gedaan dan is het nog triester. Wat een bureaucratie!! "
Een lezer van mijn website schrijft mij :"Ongelooflijk om te lezen hoe de raderen doordraaien ondanks redelijke verzet. Hoe mensen bewust bezig zijn met hun eigen positie en macht, terwijl ze zich tevens realiseren dat dit direct schade berokkend aan in wezen weerloze individuen. Het meest pijnlijke vind ik dat ik jouw verhalen in eerste instantie lees alsof het verhalen zijn. Het besef dat het werkelijkheid is, is soms niet te bevatten. En dit schrijf ik niet uit naïviteit".

Dinsdag 8 april 2008

Gisteravond rond de klok van zes uur, werd ik gebeld door mevrouw Kortman, de adviseur van de nieuwe burgemeester van Den Haag Jozias van Aartsen. De burgemeester had vele e-mails en een brief van mij ontvangen en wilde wel eens weten hoe mijn mening was over het geval van Paula en haar zoon Jantje. Het bleek dat mevrouw Kortman zeer goed op de hoogte was van mijn betrokkenheid bij de woonwagenbewoners en had ook mijn website gelezen. Mijn grootste klacht was dat er klaarblijkelijk geen goede communicatie was geweest tussen de drie betrokken wethouders. Vooral niet toen wethouder van Alphen, de opvolger van wethouder mevrouw Klijnsma, het rapport van de directeur van de GGD van 8 juni 2006 niet of onvoldoende heeft teruggekoppeld naar zowel wethouder Klijnsma als ook naar wethouder Norder. Mevrouw Kortman zei dat het wel meer voorkwam, wanneer er een wisseling is van wethouders plaats vindt. Maar ieder geval zou ze aan de burgemeester doorgeven dat het hier vooral ging om de slechte communicatie tussen wethouders. Dit punt zou zeker de aandacht krijgen die het verdient. Uit dit telefoongesprek blijkt dat er een nieuwe frisse wind waait in Den Haag en dat de nieuwe burgemeester zijn eigen verantwoordelijkheid neemt en ingaat op inhoudelijke argumenten, tenminste dat is mijn verklaring voor feit dat hij mij via zijn adviseur laat bellen. Een verheugend teken en iets wat ik met zijn voorganger burgemeester Deetman niet gewend was. In ieder geval is het een geruststellend teken, dat de nieuwe burgemeester zich persoonlijk heeft geïnteresseerd voor het geval van Paula en haar zoon Jantje. Nu maar afwachten of de harde lijn van slopen van wethouder Norder door wordt gezet of dat door de nieuwe voorzitter van het college B en W er iets genuanceerder wordt omgegaan met de zwakkeren uit onze samenleving. Er gloort dus nieuwe hoop aan de Haagse horizon
Vanmiddag krijg ik deze vriendelijke e-mail van de secretaresse van Minister Rouvoet : Geachte heer De Booij, Hartelijk dank namens minister André Rouvoet dat u hem na de slechtnieuwsmail van 1 april j.l. op de hoogte heeft gebracht van het positieve nieuws rond Paula en haar zoon Jantje.
Van mevrouw Klijnsma krijg ik een e-mail waarin ze me haar reden opgeeft waarom ze mijn persoonlijke en vertrouwelijke brief van 13 maart jl aan Woonwagenzaken heeft doorgestuurd "Geachte heer de Booij, Wij hebben hier bij de gemeente de afspraak gemaakt dat alle

correspondentie over het onderwerp "Woonwagenzaken" verloopt via één loket. We hopen het daarmee ook voor de burger wat makkelijker en toegankelijker te maken. Vandaar dat ik gevraagd heb aan de afdeling Woonwagenzaken om de brief te beantwoorden. Dat zal ik bij volgende correspondentie blijven doen. Ik neem aan dat u daar begrip voor zult hebben. Met vriendelijke groet, Jetta Klijnsma
Mijn antwoord op de e-mail van mevrouw Kleinsma: Geachte Mevrouw, Ik ben verheugd om van U te vernemen, dat er is afgesproken dat alle correspondentie betreffende Woonwagenzaken via één kanaal wordt afgehandeld. Maar dan vraag ik toch me af waarom de wethouder Bert van Alphen de brief van de Directeur van de GGD van 8 juni 2006 met het medisch rapport van een woonwagenbewoner Jan van de Tas niet aan Woonwagenzaken heeft doorgestuurd. Maar misschien was de bovengenoemde afspraak nog niet gemaakt. Met vriendelijke groet Tom de Booij
Van het secretariaat van wethouder Bouwen en Wonen krijg ik een e-mail met de volgende inhoud: " Op 4 april 2008 stuurde u ons een brief en verzoekt om beantwoording van vijftal vragen omtrent analyse. Uw brief wordt binnen vier weken door ons beantwoord. Wethouder Marnix Norder, van Bouwen en Wonen behandelt de brief. Wilt u meer informatie over de voortgang? Dan kunt u contact opnemen met het secretariaat van de wethouder, 070 - 353 2851"..
Het kan gewoon niet op gisteren een telefoon van de adviseur van de burgemeester van Den Haag en vandaag een e-mail van een wethouder en een van het secretariaat van een andere wethouder. Toeval ?

Dinsdag 22 april 2008
Het is weer drie weken geleden, dat ik de lotgevallen van Paula en haar zoon Jantje, min of meer afsloot met de verwachting dat tijdens de bodemprocedure het cruciale bewijsstuk eindelijk boven water zou komen, dwz de brief van de directeur van de GGD van 8 juni 2006 aan de wethouder van Welzijn de heer Bert van Alphen, waarin gesteld wordt - in niet misverstane bewoordingen - dat het onverantwoord is om Jantje te verhuizen. Ik leefde in de naïeve veronderstelling, dat de gemeente Den Haag zich, voorlopig althans, zou neerleggen bij het vonnis van de Rechtbank in het kort geding van 2 april jl, dat de gemeente De Haag niet mag overgaan tot de sloop van de woonwagen van Paula en haar zoon Jantje. Maar rond 5 uur van middag belde Beppie, de zuster van Paula, belde mij om te zeggen, dat haar vader van zijn advocaat Mr R. van Heijningen een brief, dd 18 april 2008, had ontvangen met de volgende inhoud:
Geachte Heer, Heden bericht ik U dat de gemeente hoger beroep heeft aangetekend tegen het vonnis van het kort geding. De gemeente heeft een spoedbehandeling gevraagd om het kort geding vonnis ongedaan te maken. Het betreft hier een schriftelijke behandeling in hoger beroep".
Ik kan niet zeggen wat dat voor een schok voor mij was om te lezen, dat de gemeente Den Haag - met de nieuwe burgervader van Aartsen aan het hoofd - zoveel ellende aan Paula en haar zoontje opnieuw wil berokkenen. Door deze brief is Paula en haar familie weer helemaal van de kaart en hebben zij het hopeloze gevoel weer helemaal terug bij af te zijn. Ik had gedacht dat door de nieuwe burgemeester de keiharde sloop koers van zijn voorganger Deetman verlaten zou worden. Maar niets is minder waar, ze gaan gewoon door, net zolang ze weer een standplaats vrij hebben gemaakt voor de woonwagenbewoners van de Escamplaan, die weg moeten voor de bouw van woningen. Het hierboven genoemde cruciale bewijsstuk van de directeur van de GGD zal - net zoals in het kort geding - geen rol kunnen spelen, aangezien het niet in het dossier is opgenomen. Het is nu maar afwachten of de rechter evenveel humanitaire gevoelens heeft als tijdens het kort geding. De advocaat van de gemeente Mr A.R. de Jonge zal er in ieder geval alles aan doen om het hoger beroep te winnen. Het hierna volgende spreekwoord is op zijn lijf gesneden: " Wiens brood men eet, diens woord men spreekt".

Een oproep aan alle raadsleden van de gemeente Den Haag: "Laat Jantje in zijn woonwagen blijven ". Is dat te veel gevraagd?

Woensdag 23 april 2008

Vandaag het vonnis in het kort geding van 1 april 2008 ontvangen. Uit dit vonnis blijkt de de rechter duidelijk stelt dat het onverantwoord is dat Jantje moet verhuizen en stelt daarom de gemeente Den Haag in het ongelijk en moet voor de kosten van het geding opdraaien voor het bedrag van 1155,44 euro. euro. Hierna volgt de zinsnede uit het vonnis die mij in zekere mate gerust stelt:

"De voorzieningsrechter kan zich niet verenigen met het standpunt van de gemeente dat het GGD-rapport geen andere of afwijkende informatie bevat. Uit het GGD-rapport volgt immers dat een verstoring van het huidige evenwicht een zeer onveilige situatie voor de zoon van eiseres zal opleveren, reden waarom een ontruiming op medische gronden volgens de GGD niet verantwoord te effectueren is. Ontruiming zal volgens de GGD tot ernstige traumatische gevolgen leiden. Anders dan de gemeente betoogt volgen deze verregaande (medische) consequenties als zodanig niet uit het rapport van MEE. In zoverre is er sprake van een nieuwe omstandigheid als bedoeld onder 3.1. Eisers heeft voorts aannemelijk gemaakt dat ontruiming voor haar een noodtoestand zal ontstaan".

Hopelijk zal de rechter in hoger beroep er ook zo tegen aan kijken. Maar je weet het maar nooit!

Vrijdag 25 april 2008. Goed nieuws : de Rechtbank heeft het verzoek van de gemeente Den Haag om een spoedappel afgewezen. Er dient dus helemaal geen spoedzaak. De gemeente zou nog wel via de gebruikelijke weg in hoger beroep kunnen gaan tegen de uitspraak in kort geding, maar die procedure duurt ongeveer even lang als de bodemzaak die al loopt. De advocaat van Paula heeft nu de tijd om zich goed voor te bereiden op het hoger beroep. Het zal dan mogelijk zijn om nieuwe medische rapporten over de toestand van Jantje anno 2008 in te brengen. De familie van Paula die ik vandaag heb gebeld was dolblij en opgelucht want ze zagen, net zoals ik, het spoedappel van het hoger beroep niet zitten. Ze voelde het weer als een nieuwe dreiging om Paula en Jantje toch uit hun wagen te krijgen. Nu daalt de rust weer neer in hun woonwagen. De wethouder Norder zal wel niet blij zijn, dat hij niet op korte termijn over het vak van Paula en Jantje kan beschikken. Haastige spoed is zelden goed, zegt toch een spreekwoord!

Artikel in het Wiel 3-2008: Verdiende nederlaag voor Den Haag in zake Paula en Jantje

Goed nieuws voor Paula en haar gehandicapte zoon Jantje. De rechter heeft in kort geding, dat was aangespannen door Paula's vader, de gemeente Den Haag verboden de woonwagen van moeder en zoon te slopen. De rechter vindt het onverantwoord de zwaar geestelijk gehandicapte jongen en zijn moeder uit hun vertrouwde omgeving te halen. Dat oordeel moet geveld worden in de bodemprocedure die in deze zaak loopt. Daarin zal nu ook het rapport dat de GGD heeft opgesteld over Jantje worden meegewogen. In het vorige Wiel berichtten we al uitgebreid over de situatie van Paula en haar zoon Jantje. Beiden dreigen sinds 2005 door de gemeente Den Haag te worden uitgezet. Reden: Paula was twee dagen te laat met het betalen van haar huurschuld. De uitzettingsprocedure tegen het gezin leidde indertijd ook in de Haagse gemeenteraad tot kritiek. Jantje leidt namelijk aan het fragiele X syndroom, een ernstige verstandelijke handicap. Hij is daarbij autistisch en raakt in paniek van vreemde mensen. In de beschermde omgeving van het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat voelt hij zich veilig. Moeder Paula, die zelf drager is van dé ziekte maar daar behoorlijk mee kan leven, ondervindt bovendien veel steun op het centrum bij de opvoeding van Jantje. Toenmalig welzijnswethouder Van Alphen zegde daarop een onderzoek naar de situatie van Jantje en Paula toe. De GGD voerde dit onderzoek in 2006 uit. De conclusie: uitzetting zal ernstig traumatiserend zijn voor Jantje en niet bevorderlijk voor zijn situatie. De directeur van de GGD schreef op basis van het onderzoek zelfs persoonlijk een brief aan B&W met het dringende advies niet tot uitplaatsing over te gaan.

Hoger beroep

Den Haag legde het GGD-advies echter naast zich neer. Sterker: de gemeente 'vergat' het rapport voor te leggen aan de rechter bij het hoger beroep tegen Paula en Jantje. Met als gevolg dat de

gemeente de uitzetting mocht doorzetten. Tegen dit besluit heeft de opa van Jantje nu met succes het kort geding aangespannen. Wanneer de rechtbank de bodemprocedure, die de advocaat van de familie R. van Heijningen, heeft opgestart, in behandeling neemt, is nog niet bekend.

Ontruimingen

De rigide opstelling van de Den Haag tegenover Paula en Jantje staat niet op zich. Eerder maakte de gemeente woonwagens aan de Jan Hanlostraat en de Tom Manderstraat al met de grond gelijk, omdat de bewoners hun huurschuld een paar dagen te laat hadden voldaan. Meer dan twintig andere bewoners werden om dezelfde reden van hun standplaatsen verjaagd. Met die ontruimingen wil Den Haag plek creëren voor bewoners van de Escamplaan. Die moeten daar weg omdat Den Haag huizen wil bouwen op hun locatie, in plaats van de aan de bewoners toegezegde nieuwe standplaatsen. De gemeente lijkt daarmee de bewoners van woonwagens direct en gezamenlijk aansprakelijk te stellen voor het - door de gemeente zelf gecreëerde - financiële debacle van de gedwongen versleping van de bewoners van de Leyweg naar de Jan Hanlostraat in 2001

Voor meer *informatie over de zaak van Paula en Jantje en het beleid van de* gemeente *Den Haag* zie *de website van Tom de Booij: www.egoprojectnl/woonwagenbeleid* Of *kijk onder archief op www.hetwiel.info*

Renovatie van het woonwagencentrum De Egelshoek in 2008

Donderdag 17 januari 2008 Brief van Tom de Booij aan de Raadsleden van de Gemeente Hilversum.

Onderwerp: Bodemsanering en herstructurering van het woonwagencentrum De Egelshoek 2002-2007

Geacht College, 5 juni en 18 juli 2007 heb ik aan Uw college brieven gestuurd met een aantal vragen, betreffende de bodemsanering en herstructurering van het woonwagencentrum De Egelshoek 2002-2007. 16 juli 2007 heb ik samen met mijn rechtskundig adviseur de heer Erik van der Maal een gesprek gehad met de wethouder Ben Hammer en de projectleider Ben van der Waal, beiden van de Gemeente Hilversum. Omdat het antwoord op mijn brieven lang op zich liet wachten heb ik de Heer Hammer op woensdag 12 september een e-mail gestuurd, waarin ik hem vraag wanneer ik antwoord krijg op de vragen gesteld aan de Raad. ik schrijf o.m. De Raad had aan U opgedragen om deze vragen namens de Raad aan mij te beantwoorden. Donderdag 13 september kreeg ik van de heer Hammer een antwoord met o.a de volgende zin. "Momenteel leggen wij de laatste hand aan de beantwoording van uw vragen. U kunt het antwoord dan ook op redelijke termijn verwachten. Zoals afgesproken zal ik u dan wederom uitnodigen voor een gesprek naar aanleiding van onze antwoord brief, zodat we een en ander verder met elkaar kunnen bespreken. (De uitnodiging heeft mij tot op heden niet bereikt). 10 oktober 2007 schreef de projectleider Ben van der Waal van de herinrichting De Egelshoek mij een brief met daarin o.a de volgende zin "De brief ter beantwoording van uw vragen wordt op 16 oktober 2007 behandeld in het college van Burgemeester en Wethouders van de Gemeente Hilversum. U zult hierna spoedig de brief ontvangen".

Inderdaad komt er een brief van B en W van Hilversum met het antwoord op mijn vragen (ontvangen 1 november 2007) (Zie bijlage 1). Omdat ik niet bepaald tevreden was met dit antwoord, heb ik mij wederom in een schrijven dd. 11 november 2007 - met een aantal nieuwe vragen - gericht tot het verantwoordelijke orgaan: de Raad van Hilversum (Zie bijlage 2). Ik heb daarin ook mijn verbazing uitgesproken, dat kennelijk volgens de brief van B en W van 16 oktober 2007 de Raad van Hilversum geen afschrift heeft ontvangen en ook niet dat zij hun antwoord in opdracht van de Raad van Hilversum hebben moeten geven. De brief begint al met de merkwaardige aanhef : "Middels dit schrijven beantwoorden wij uw vragen in uw brief van 18

juli jongstleden". Geen woord over het feit dat mijn brief gericht was aan de Raad van Hilversum. Tot op heden heb ik nog geen antwoord mogen ontvangen op mijn brief van 11 november 2007, zelfs geen bericht van ontvangst.
Ik neem aan dat de Raad van de Gemeente Hilversum aan B en W heeft gevraagd om deze brief op deze zelfde manier te beantwoorden, zonder dat de Raad van dit antwoord iets van te weten komt. Reden waarom ik 22 januari 2008 inspreekrecht heb aangevraagd bij de vergadering van de Commissie Stad van de Gemeente Hilversum. Ik zal dan aan de Commissie leden mijn ongenoegen uitspreken over de gang van zaken. Het afschuiven van hun verantwoordelijkheid op B en W. Mij is gebleken dat ook de brieven van de bewoners van het woonwagencentrum de Egelshoek niet door de Raad van Hilversum zal worden beantwoord, maar wordt overgedragen aan de B en W. Uit alles blijkt dat de controlerende functie van de Raad van Hilversum niet goed functioneert - op zijn zachtst gezegd - in zake de problematiek De Egelshoek . De leer van de scheiding der machten is schijnbaar toch moeilijk om na te leven bij de Raadsleden van de Gemeente Hilversum. De wethouder Ben Hammer, die het woonwagenbeleid in zijn portefeuille heeft, wordt kennelijk voor het karretje van de Raad van de Gemeente Hilversum gespannen. Het wordt tijd dat de Raad van Hilversum zich met deze problematiek gaat bemoeien, beter nog dat zij verantwoording zal moeten afleggen ten opzichte van de 8 gemeenten van de Gooi- en Vechtstreek, die in 2002 maar liefst ruim 3.2 miljoen euro aan de Gemeente Hilversum hebben betaald voor de bodemsanering en herstructurering van het woonwagencentrum De Egelshoek.
Ik vernam van de gemeenteambtenaar de Heer van Emmerik, dat de gemeente Wijde Meren behoorlijk ontstemd was over het uitblijven van een financiële verantwoording van deze gelden. Van het Raadslid voor de Dorpsbelangen Loosdrecht de Heer G. Zagt, die tijdens een door hem bijgewoonde vergadering van de wethouder Hammer vernam dat alle burgemeesters van de 7 betrokken gemeenten van de Gooi- en Vechtstreek een antwoord zouden krijgen betreffende de financiële verantwoording van de bovengenoemde gelden voor de bodemsanering en herstructurering van het woonwagencentrum De Egelshoek. Hopelijk kunnen de 13 leden van de Commissie Stad mij 22 januari 2008 nadere gegevens verschaffen, die mij tevreden kunnen stellen.
Inmiddels verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting Uw dw Dr Tom de Booij, burger van Baarn

Dinsdag 22 januari 2008 Brief van Tom de Booij aan alle bewoners van het woonwagencentrum de Egelshoek.

VERTROUWELIJK
Het is weer 8 maanden geleden dat ik jullie een brief (24 mei 2007) heb geschreven om te zeggen, dat ik geschrokken was van de puinhoop op het centrum. In die 8 maanden heb ik niet stil gezeten en mede door de hulp van de Vliegende Egels ben ik nu zo ver, dat ik vanavond in de Raadszaal van het Gemeentehuis van Hilversum om even over 8 uur in de vergadering van de Commissie Stad van de gemeente Hilversum, mijn mondje open mag doen en een paar vragen ga stellen, die er niet om liegen. In het kort komt het hier op neer: In juli 2002 hebben de 10 omringende gemeenten van de Gooi- en Vechtstreek ruim 3.260.221 euro (dus ruim 3.2 miljoen euro) aan de gemeente Hilversum betaald om daarmee af et kopen de plicht om standplaatsen te bouwen. Deze gelden waren uitsluitend en alleen bestemd voor de sanering en renovatie van De Egelshoek. Het Rijk deed er nog eens 1 miljoentje bij. De gemeente Hilversum heeft zelf een bedrag van 1.760.228 euro gereserveerd van de Egelshoek renovatie. Alles bij elkaar opgeteld komen we dan op een bedrag van 6.020.449 euro
RUIM 6 MILJOEN EURO OM HET CENTRUM TE SANEREN EN TE RENOVEREN
Wat blijkt echter tot mijn stomme verbazing. Burgemeester en wethouders van de gemeente Hilversum schrijven mij op 16 oktober 2007 een brief, waarin ze zeggen, dat ze niet 3,2 miljoen euro van de omringende gemeenten hebben ontvangen, maar 2.2 miljoen euro. Bij navraag bij de omringende gemeenten heb ik kunnen vaststellen, dat de ruim 3.2 miljoen euro door de 10 gemeenten aan de gemeente Hilversum in 2002 is overgemaakt. Ook zegt B en W nog in de brief,

dat ze 400.000 euro extra uit de gemeente kas van Hilversum hebben gehaald om de exploitatie sluitend te maken. Dus belastingbetalers van Hilversum jullie hebben 1.4 miljoen euro extra moeten betalen voor het wanbeleid van de gemeente Hilversum. Mijn vraag vanavond is dan ook: WAAR IS DIE 1 MILJOEN EURO GEBLEVEN?
Het is weer het oude liedje, in 1996 heb ik aangetoond (wat later ook door de gemeente Hilversum is toegegeven) dat 300.000 gulden bestemd voor de Egelshoek in de kas van Hilversum is gevloeid en is gebruikt voor andere doeleinden. Er is dus niets nieuws onder de zon alleen is het bedrag van de diefstal vele malen groter
BEWONERS VAN DE EGELSHOEK MISSCHIEN IS HET EEN LEUK IDEE OM VANAVOND DINSDAG 22 JANUARI OM 8 UUR IN HET GEMEENTEHUIS VAN HILVERSUM DE VLIEGENDE EGELS WEER IN ACTIE TE ZIEN!!!!
Dinsdag 22 januari 2008 Tekst van de inspreekbeurt van Tom de Booij tijdens de vergadering van de Commissie Stad van de Gemeente Hilversum in de Raadszaal van het Gemeentehuis op aanvang 20.00 uur
De Verwondering…
Geachte Commissie,
Mijn professor in de geologie van de Universiteit van Amsterdam Prof Dr H.A. Brouwer zei mij eens : "De Booij, alvorens je een vraag stelt, moet je je eerst verwonderen".
Tijdens een bezoek eind mei 2007 aan het woonwagencentrum de Egelshoek heb ik mij hogelijk verwonderd over de situatie op het centrum. Ik was immers aanwezig geweest op 18 augustus 2004, toen wethouder mevrouw Borstlap de eerste hap vervuilde grond door de lucht liet zweven en de bewoners de verzekering werd gegeven, dat het karwei in één jaar zou zijn geklaard. Ik kon nu met mijn eigen ogen aanschouwen, dat er in die bijna 3 jaar bitter weinig was gebeurd. Na deze verwondering, heb ik de leden van de Raad van Hilversum, via mijn brieven van 5 juni, 18 juli, 11 november 2007 en 16 januari 2008, een aantal vragen gesteld betreffende de gang van zaken van het woonwagencentrum de Egelshoek van de periode 2002 –2007.Alvorens ik van de gelegenheid gebruik zal maken om enkele vragen te stellen, lijkt het mij relevant om nog eens in de herinnering te roepen wat er sinds 1947, dus ruim 60 jaar geleden is gebeurd op de Egelshoek.
1947 Het woonwagencentrum De Egelshoek wordt ingericht.
1979 De minister van CRM vindt dat de 45 standplaatsen van De Egelshoek moeten worden teruggebracht naar 25. Op lange termijn moet het hele kamp verdwijnen.
1984 Het college van de gemeente Hilversum wil dat De Egelshoek snel moet worden opgeheven.
1987 4 december zegt staatssecretaris van VROM drs E. Heerma, dat het centrum De Egelshoek moet worden opgeheven
1988 Het regionale kamp De Egelshoek moet voor 1991 zijn opgeheven.
1994 Provincie blijft bij opheffing van De Egelshoek.
1995 29 juni. Vergadering van de Stuurgroep uitvoering woonwagenplan (STUG) Gooi en Vechtstreek. De deelnemende gemeenten stemmen in met het deconcentreren van het woonwagenkamp De Egelshoek met als realiseringsdatum 1-1-1998.
1996 19 juni hebben de gezamenlijke 11 gemeenten vertegenwoordigd in de stuurgroep (STUG) met algemene stemmen aangenomen, dat het deconcentratiebeleid van De Egelshoek doorgezet moet worden
19 november, Muiden ziet deconcentratie Egelshoek niet zitten. 26 november, Weesp, is tegen deconcentratie. 4 december, 's-Graveland is voor behoud Egelshoek. 2 december, Nederhorst den Berg tegen deconcentratie.12 december Weesp tegen deconcentratie
2001 17 januari besluit de provincie Noord Holland, dat De Egelshoek niet behoeft te worden opgesplitst in kleine kampjes.
2002 1 juli schrijft de wethouder Henny Borstlap van de Gemeente Hilversum aan de 11 gemeenten van de Gooi- en Vechtstreek een brief, waarin de regeling voor de finale kwijting wordt vastgelegd. 10 gemeenten hebben daarmede hun verplichtingen afgekocht om

standplaatsen in te ruimen voor de Egelshoekers, indien het centrum De Egelshoek zou worden opgeheven. Totaal is er nu voor de bodemsanering en herinrichting van De Egelshoek een bedrag gereserveerd van ruim 5 miljoen euro. Blaricum 98.857; Bussum 321.526; 's-Graveland 195.291; Hilversum 1.760.228; Huizen 876.343; Laren 531.412; Loosdrecht 400.415; Muiden 223.318; Naarden 170.418; Nederhorst den Berg 220.956, Weesp 221.685----------Totaal 5.020.449 euro
2003 De bewoners van De Egelshoek zijn in goed overleg met de gemeente Hilversum begonnen met de plannen voor de herstructurering . De bewoners hebben vooral veel vertrouwen in de wethouder Henny Borstlap en de gemeenteambtenaar Henk Schuur.
2004 18 augustus wordt begonnen met de bodemsanering. Er wordt de bewoners de verzekering gegeven, dat het karwei in één jaar zal zijn geklaard.
2005 Wethouder Henny Borstlap moet om gezondheidsredenen afhaken. Zij wordt vervangen door wethouder B. Hammer. Henk Schuur is daarvoor al ontslagen.
2007 5 juni en 18 juli stelt een burger uit Baarn - in brieven aan de leden van de Raad van Hilversum - een aantal vragen over de gang van zaken sinds 2002 betreffende bodemsanering en de herstructurering van het woonwagencentrum de Egelshoek
28 juni vergadering van het algemeen bestuur van het gewest Gooi en Vechtstreek. Tijdens de rondvraag wil de heer Zagt meer informatie betreffendeherstructurering/sanering van het woonwagencentrum de Egelshoek. De Heer B Hammer wethouder van de Gemeente Hilversum, geeft hierop het volgende antwoord: In de Regionale Volkshuisvesting commissie is hierover kort gesproken en ik zal op korte termijn een gesprek hebben met de steller van de brief waarmee dit onderwerp onder de aandacht van de diverse regiogemeentes is gebracht. Op basis daarvan zal ik de diverse gemeenten schriftelijk een stand van zaken toezenden. *(noot: de steller van de brief is een burger van Baarn Tom de Booij, die inderdaad op 18 juli 2007 een gesprek met de heer de heer Hammer heeft gehad).*
16 oktober ontvangt de Booij antwoord op zijn brief van 19 juli jl van B. en W. van de gemeente Hilversum. Op zijn vraag 1 /6 is het antwoord als volgt: "In 2002 heeft een aantal randgemeenten in totaal 2,2 miljoen euro bijgedragen aan de exploitatie van de herstructurering. Ook het Rijk heeft een bijdrage geleverd 1,0 miljoen euro. Deze bijdragen zijn lang niet toereikend voor de gehele herstructurering. De gemeente Hilversum draagt 2,1 miljoen euro bij om de exploitatie sluitend te maken.
11 november schrijft de Booij opnieuw een brief aan de Raadsleden van Hilversum met nog enkele vragen betreffende de antwoorden van B en W . Hierop is nog niet door B en W geantwoord.
2008 16 januari richt de Booij zich wederom in een brief aan de leden van de Raad van Hilversum met enkele vragen.
Na het samenstellen van deze opsomming werd mijn verwondering alsmaar groter ,want wie schetste mijn verbazing toen ik het antwoord las, wat B. en W van de gemeente Hilversum 16 oktober 2007 op door mij in een brief van 18 juli gestelde vragen 1 /6 hebben geantwoord. Volgens B en W hebben de 8 gemeenten van de randgemeenten 2.2 miljoen euro bijgedragen aan de exploitatie van de herstructurering.
In de brief van 1 juli 2002 van Uw vroegere wethouder mevrouw Borstlap is dit bedrag niet 2,2 miljoen, maar 3,2 miljoen euro.
De vraag die ik nu aan Uw college stel: "Wat zou reden kunnen zijn van dit verschil van 1 miljoen euro?" Er zijn een tweetal mogelijkheden dat dit verschil zou kunnen verklaren. Ten eerste dat de wethouder zich in een cijfer heeft vergist, maar dit lijkt mij zeer onwaarschijnlijk. Ten tweede dat de bepaalde gemeenten uit de regio het toegezegde bedrag in 2002 niet aan de Gemeente Hilversum hebben overgemaakt. Indien dit het geval moge zijn geweest, rijst de vraag waarom heeft de Gemeente Hilversum in al die 6 jaren de betreffende gemeente(n) daarop niet opmerkzaam gemaakt. Dit is te meer verwonderlijk aangezien het door de gemeente Hilversum toegezegde bedrag op 1 juli 2002 van ruim 1.7 miljoen niet toereikend is geweest. Immers uit het

antwoord van B en W van 16 oktober 2007, blijkt dat de gemeente Hilversum 2,1 miljoen euro heeft bijgedragen om de exploitatie sluitend te maken. Dus een extra 400.000 euro uit de Gemeente kas van Hilversum gehaald, terwijl enkele gemeenten het toegezegde bedrag niet zouden hebben betaald. Het zijn vragen en nog eens vragen waarmee ik mijn inspreekbeurt wil beëindigen en Uw college hierbij te bedanken voor Uw gewaardeerde aandacht. Tom de Booij

Dinsdag 22 januari 2008. Brief van Tom de Booij aan alle Raadsleden van de gemeenten Blaricum, Bussum, Huizen, Laren; Muiden, Naarden, Weesp en Wijde meren (in 2002 nog 's Graveland, Loosdrecht, Nederhorst den Berg)

Onderwerp: overzicht financiën finale kwijting 2002 Egelshoek

Geachte Raadsleden, 1 juli 2002 hebben Uw gemeenten in totaal 3.260.221 euro aan de Gemeente Hilversum afgedragen om daarmee uw verplichtingen af te kopen voor het inrichten van standplaatsen voor de Egelshoekers, indien het Centrum de Egelshoek zou worden opgeheven. In dit verband hiermee heb ik 18 juli 2007 een brief geschreven aan de Raadsleden van Hilversum, waarin ik vraag wat er met dat bedrag is gebeurd en of het daadwerkelijk door de omliggende gemeenten is overgemaakt. Het antwoord hierop krijg ik niet van de Raad van Hilversum, maar op 16 oktober 2007 van Burgemeester en Wethouders. Zij schrijven o.m.

" In 2002 heeft een aantal randgemeenten in totaal 2,2 miljoen euro bijgedragen aan de exploitatie van de herstructurering. Ook het Rijk heeft een bijdrage geleverd van 1,0 miljoen euro. Deze bijdragen zijn lang niet toereikend voor de gehele herstructurering. De gemeente Hilversum draagt 2,1 miljoen euro bij om de exploitatie sluitend te maken".

Tijdens een vergadering van de Commissie Stad van de Gemeente Hilversum op 22 januari 2008 vraag ik (tijdens een inspreekbeurt) of het bedrag van 3.260.231 euro daadwerkelijk in 2002 op de rekening van Hilversum is gestort (zie bijlage 22 jan 2008). In antwoord op mijn vraag deelt wethouder de heer B. Hammer mij mede, dat het bedrag van 2.2 miljoen euro plus de 1 miljoen van het rijk door de omliggende gemeenten aan de gemeente Hilversum is afgedragen. Precies hetzelfde bedrag zoals B en W mij in op 16 oktober 2007 had geschreven. In tweede termijn heb ik de wethouder een bijlage laten zien van de brief van 2 april 2002 van B en W van Wijdemeren (ondertekend door de burgemeester O. van Diepen en de wethouder M.J.A. van Rhijn) gericht aan de Raad van de Gemeente Wijdemeren, met als onderwerp herstructurering woonwagencentrum Egelshoek (zie bijlage 1 Brief B en W). Zoals U kunt lezen is het bedrag niet 2,2 miljoen euro, zoals de heer Hammer tijdens de vergadering mij heeft medegedeeld, maar ruim 3,2 miljoen euro. Dit is dus een verschil van 1 miljoen euro. De heer Hammer zei dat hij door deze gegevens was overvallen en heeft aan mij gevraagd op korte termijn een gesprek te willen hebben. Dit gesprek zal plaatsvinden op 7 februari 2008. Ik hoop dan een volledig overzicht te verkrijgen van de financiën, alsmede een antwoord op mijn brief van 11 november 2007 met een aantal vragen over de bovengenoemde brief van 16 oktober van B en W van de gemeente Hilversum. Tijdens de vergadering van de Commissie Stad waren de 13 raadsleden bijzonder geïnteresseerd in de genoemde bijlage 1 met de juiste cijfers en hebben daarvan een kopie laten maken. Ook zij verlangen nadere uitleg van de heer Hammer over dit verschil van 1 miljoen euro. Hopelijk U hiermede voldoen te hebben geïnformeerd, verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting, Tom de Booij

Bijlage 1 Brief B en W Wijdemeren 15 april 2002.jpg De Egelshoek

Woensdag 23 januari 2008 Artikel Gooi - en Eemlander Baarnaar Tom de Booij op bres voor kampers 'Aanpak Egelshoek te traag'

Het wordt hoog tijd dat Hilversum snel en serieus aan de slag gaat met het saneren en herstructureren van woonwagenkamp De Egelshoek. Dat stelt Baarnaar Tom de Booij, die zich al meer dan tien jaar opwerpt als pleitbezorger van de kampbewoners. De Booij verwijt de Hilversumse raadsleden dat zij weinig belangstelling tonen en het college zijn gang laten gaan. Dat heeft er, vindt De Booij, toe geleid, dat de raad amper druk uitoefent met name op wethouder Ben Hammer (PvdA). Volgens de Baarnaar is er mede daardoor de afgelopen jaren amper gesaneerd. Het werk zou zo nu en dan zelfs gewoon stil hebben gelegen. " Voor de

bewoners een erbarmelijke situatie. Wegen half afgemaakt, er zit geen schot in de zaak." De strijdbare De Booij wijst de raadsleden in een pittige brief op hun verantwoordelijkheid. "Uit alles blijkt dat in de kwestie Egelshoek de controlerende functie van de raad op zijn zachtst gezegd niet functioneert, schrijft hij. Met daarbij meteen de aankondiging dat hij vanavond in de commissie Stad , zijn ongenoegen zal uitspreken over het afschuiven van de verantwoordelijkheid op het college. Een van de zaken waar De Booij duidelijkheid over wil, is het bedrag dat Hilversum opzij heeft gezet voor de aanpak van de Egelshoek. Zeven regiogemeenten stopten eerder geld in een pot daarvoor. Het zou om 3,2 miljoen euro gaan, maar nadat De Booij afgelopen jaar in brieven richting gemeente aandrong op duidelijkheid, meldde wethouder Hammer dat het een miljoen minder (2,2 mln.) zou zijn. In november vroeg De Booij daarover uitsluitsel, maar hij zegt tot op heden nog geen reactie van de gemeente ontvangen te hebben, laat staan een ontvangstbevestiging. De Baarnaar beweert dat hij in omliggende gemeenten steun heeft. Zo zou het Loosdrechtse raadslid Gert Zagt (DBL) vorig jaar zomer in een vergadering van het gewest ook tevergeefs aan Hammer gevraagd "hebben hoe het ervoor staat met de sanering en herstructurering van het kamp. "Meer dan de brief die ik in oktober van de wethouder kreeg, hebben ook zij niet ontvangen", aldus De, Booij, die het een vreemde zaak noemt dat een brief aan de Baarnaar meteen ook zeven andere gemeenten moest informeren.

Donderdag 7 februari Artikel Gooi en Eemlander: Bewoners Egelshoek zijn het lange wachten op aanpak beu. Na college nu raadsleden benaderd. *(Hans van Keken)*

Bewoners van de Egelshoek zijn het lange wachten op de herstructurering van het kamp meer dan zat. Wat hen daarbij nog het meest dwars zit, is dat zij de schuld krijgen van de traagheid. "Al meer dan anderhalf jaar gebeurt er amper wat, en leven wij op een gigantisch bouwterrein", moppert Hannes Gerrits. "Een vuilnishoop is het. Met verzakkende grond en woonwagens." Ook moeten bewoners veel te lang wachten op vergunningen voor verbouwingen, en blijken al verleende vergunningen soms niet geldig, beweert Gerrits. Hij heeft het over de beerput van opeengestapelde fouten, misstanden en onbegrip, die veroorzaakt wordt door het ontbreken van doortastendheid en inzet van de gemeente. Met nostalgie wordt teruggekeken op de tijd dat wethouder Henny Borstlap de scepter zwaaide, en samen met haar toenmalige projectleider knopen doorhakte in goed overleg met de tientallen gezinnen op de Egelshoek. "Sindsdien is het bergafwaarts 'gegaan", stellen Gerrits en Martin Kuik, leden van het klein bewoners overleg, dat het gevoel heeft tegen een muur aan te praten. De bewoners hebben alweer jaren steun aan Baarnaar Tom de Booij, die zich inzet om de kloof tussen de woonwagenbewoners en de gemeente te dichten. Vorig jaar vroeg hij naar eigen zeggen tevergeefs de Hilversumse raad drie maal schriftelijk om duidelijke uitleg, onder meer over het gebrek aan voortvarendheid van de gemeente. Ook wilde hij weten waar de ruim zes miljoen zijn die buurgemeenten meebetaalden. De teleurgestelde De Booij ziet hierin opnieuw bevestigd dat er vanuit de gemeente weinig bereidheid is om met de bewoners en hemzelf te overleggen. Ook de bewoners zeggen nog te wachten op antwoord op een door hen verstuurde brief richting raad. "Steeds maar wordt naar buiten gebracht dat de bewoners dwars zouden liggen, terwijl er juist behoefte is aan een uitgestoken hand voor een gelijkwaardig overleg", zegt Martin Kuik. De bewoners hebben de hoop al opgegeven dat zij met het college in overleg kunnen treden. Daarom benaderen zij nu de raadsleden. "Probleem is dat de Egelshoek kampt met een slecht imago, en ook bij hen de indruk heerst dat je beter niet met ze te maken kan krijgen. Maar we hebben inmiddels een toezegging dat leden van de commissie stad volgende week met een afvaardiging van het kamp willen praten. Er moet wat gebeuren." Hannes Gerrits heeft horen zeggen dat de gemeentebestuursdwang zou willen toepassen om wagens te verwijderen. "Dat is vragen om nog weer problemen."

Vrijdag 8 februari Artikel in Gooi- en Eemlander: Vuilnis op zand- en steenvlakte 'Egelshoek te lang een puinhoop' *(Hans van Keken)*

Een troosteloze zand- en steenvlakte, hopen afval, een lege, gekraakte woonwagen. De Egelshoek biedt geen opwekkende aanblik deze ochtend. "En zo is het al veel te lang. Er gebeurt amper iets", stellen Martin Kuik en Hannes Gerrits, twee bewoners. Het tweetal heeft contact gezocht

met de krant, omdat ze naar hun gevoel geen andere keus meer hebben. "Het lijkt soms alsof de gemeente schijt heeft aan ons", moppert Gerrits in duidelijke taal. Ter illustratie volgt een lange litanie van zaken die tegenzitten en tegenvallen. "Bewoners moeten soms veel te lang wachten, waardoor ze geen aanpassingen aan hun wagen kunnen verrichten. Een vrouw die al veertien maanden wacht op een bouwvergunning. Afval zou worden opgehaald, maar dat gebeurt niet. Er staan hier vier bedrijfsloodsen die de gemeente zonder een vergunning heeft geplaatst. Als het regent stroomt het water naar de lager gelegen delen, en dat is juist waar nu woonwagens staan." Het is zoveelste keer dat de kampers om aandacht vragen, in een duimendik dossier ,dat tientallen jaren omspant. Het kamp werd in 1947 ingericht. Nadat provincie en gemeente jarenlang staggelden over de toekomst van het kamp, werd in 2004 besloten tot een herstructurering, inclusief bodemsanering.

Spade

De Hilversumse wethouder Henny Borstlap zette destijds de eerste spade in de grond. Andere gemeenten in de regio zouden geld storten om mee te betalen aan de klus, om zo hun plicht om in het kader van een deconcentratiebeleid wagens van Hilversum over te nemen, af te kopen. Het geld dat Hilversum in kas heeft voor die operatie, is echter nog bij lange na niet uitgegeven. "Hilversum wekt naar buiten toe de indruk dat ze hier zo voortvarend bezig zijn, maar dat is dus absoluut niet waar", zegt Martin Kuik verbolgen. "De gemeente doet gewoon wat haar uitkomt. Terwijl in de media een beeld wordt geschetst dat er o zo voortvarend gewerkt wordt. En dat als het niet gaat zoals het moet, dat komt door de bewoners die dwars liggen." Op Egelshoek is plaats voor 54 gezinnen in even zovele woonwagens. Voor slechts een achttal is sinds 2004 een nieuwe stek gevonden, inclusief nieuwe bestrating."Dat schiet niet op zo", benadrukt Gerrits. In de bedrijfshal van Kuik is, met de krant op bezoek, de trage gang van zaken het gesprek van de dag onder de handvol koffieklanten. Gemopper over de gemeente lijkt schering en inslag. "We willen gewoon een mooie woonwijk, net als andere Hilversummers waar de gemeente ook zijn best voor doet. Meer niet. Intussen worden wij wel afgeschilderd als mensen die vooral voor het geld zouden gaan", zeggen Kuik en Gerrits onder bijval. Een rondgang over het terrein biedt, afgezien van het deel dat al opnieuw is ingericht, niet al te florissante kijkjes. Oude verveloze caravans en afvalhopen. "Die caravan is gekraakt", legt Gerrits uit. "Ja, die jongen wil ook wonen. Je moet toch wat."

Vrijdag 8 februari Artikel in Gooi- en Eemlander: Wethouder Hammer heeft begrip voor klachten . 'Complex en lang project'

HILVERSUM - "Het is een heel complex project, dat ons erg veel tijd kost", zegt wethouder Ben Hammer, als reactie op de klachten van de Egelshoekbewoners. Hij zegt goed te begrijpen dat de sanering en herstructurering niet snel genoeg gaan naar de wens van de bewoners. "Eigenlijk is er geen project in de gemeente waar zoveel partijen bij betrokken zijn", erkent hij. "Je zou zelfs kunnen zeggen dat het hier gaat om 54 individuele trajecten op een klein gebied. Een wat troosteloze aanblik op het terrein gebied. Al die projectjes zijn met elkaar verbonden. Als er vertraging is bij één verhuizing van een woonwagen hier, en daar kan ik verder niet op ingaan, heeft dat meteen gevolgen voor al die andere die nog verplaatst moeten worden." Volgens Hammer probeert de gemeente in gesprekken een op een met de individuele bewoners de operatie goed te begeleiden. "Ook hebben we een nieuwsbrief die regelmatig uitkomt. Verder we hebben een uitstekende projectleiding. En ik moet zeggen dat een boel bewoners prima meewerken, alleen zijn er een paar waarmee het wat lastig gaat."De wethouder benadrukt dat er duidelijke afspraken staan, waaraan iedereen zich dient te houden. "Bewoners hebben we eerder allemaal een aanbod gedaan. Die herstructurering willen w:e nu uitvoeren, en meteen ook goed doen. Het moet veilig worden, en voor lange tijd goed." Volgens Hammer probeert Hilversum 'maatwerk' te leveren aan de bewoners van Egelshoek. "De afspraak is, dat als zaken niet naar tevredenheid verlopen, de mensen dat dienen te melden en wij dan proberen het alsnog goed te regelen."

Vrijdag 8 februari 2008 Brief van Tom de Booij aan de Raadsleden Commissie Stad van

de Gemeente Hilversum met bewoners Egelshoek

Geachte Raadsleden van de Commissie Stad van de Gemeente Hilversum, Zoals U inmiddels van Uw mede-raadslid mevrouw Heerschop heeft vernomen, hebben de leden van het 'Kleinbewonersoverleg De Egelshoek' te kennen gegeven, dat zij een gesprek met de Raadsleden van uw Commissie op korte termijn zouden willen hebben om antwoord te krijgen op hun brief aan de Raad van Hilversum van 25 oktober 2007. Zoals ik van Uw griffier de heer Zwertbroek heb vernomen, heeft U inmiddels een afschrift van deze brief ontvangen. Zo niet, dan kan ik U een afschrift van deze brief doen toekomen. Gistermiddag mocht ik, tezamen met mijn juridisch adviseur Erik van der Maal, een gesprek hebben met Uw wethouder de heer B. Hammer en de projectleider de heer B. van der Waal. Hier volgt een korte samenvatting van het gesprek. De heer Hammer begon het gesprek door te zeggen, dat hij zich had vergist en dat mijn cijfer van 3.2 miljoen euro juist was in plaats van de 2.2 miljoen euro, die B. en W. van de Gemeente Hilversum in hun brief van 16 oktober 2007 aan mij hadden opgegeven. Dit bedrag van 3.2 miljoen betreft de finale kwijting, die de 10 omringende gemeenten in 2002 aan de Gemeente Hilversum hebben afgedragen om daarmee af te kopen het inrichten van standplaatsen. Verder heb ik de heer Hammer gevraagd waarom ik geen antwoord had gekregen op mijn brief van 11 november 2007, waar ik o.m nog nadere opheldering vraag over de gelden, die zijn of worden besteed aan de herstructurering en sanering van het woonwagencentrum de Egelshoek. De heer Hammer liet mij het antwoord van B. en W. zien, dat zoals bleek nooit aan mij was verzonden, maar die ik alsnog op korte termijn zal ontvangen.*) Ik heb de heer Hammer vervolgens medegedeeld, dat de bewoners het vertrouwen hebben opgezegd in B. en W. van de Gemeente Hilversum (zoals blijkt uit bovengenoemde brief van 25 oktober 2007) en dat zij geen gesprek meer willen aangaan, dan uitsluitend en alleen met de leden van Uw Commissie. De heer Hammer en ik kwamen tot de conclusie, dat de enige hoop die er nog is, om het verloren vertrouwen van de bewoners van de Egelshoek tov de uitvoerders van de project herstructurering Egelshoek weer enigszins te herwinnen, is een gesprek met de leden van Uw Commissie. Zij voelen zich door de gemeente Hilversum, inclusief Uw Raad in de steek gelaten en aan de heidenen overgeleverd. Ik heb de heer Hammer toegezegd, dat ik alle moeite zal doen om een gesprek met Uw Commissie op zeer korte termijn tot stand te brengen. Ik merkte uit de reactie van de heer Hammer, dat hij inderdaad ook dit als enige uitweg zag om uit de ontstane impasse te komen. Hij nam ook van mij aan dat het zinnig is om het feit onder ogen te zien, dat er een breuk bestaat tussen B en W en de bewoners van de Egelshoek. De heer Hammer zei dat als de Raad een ander beleid wil, hij dit zal uitvoeren. Mijn suggestie om de vroegere projectleider de heer Schuur, die het volste vertrouwen heeft van de bewoners, weer in het gesprek te betrekken, leek niet op veel instemming van de heer Hammer te rusten. Wat wel heel jammer zou zijn, omdat hij de man is, die door zijn inbreng zou kunnen meewerken om het verloren vertrouwen weer te herstellen. Hij was immers de man, die tezamen met uw vroegere wethouder Hennie Borstlap, bij het begin van de herstructeringplannen in 2002, zoveel gezag en vertrouwen had bij de bewoners van de Egelshoek en wat nu tot ver onder het nulpunt is gezakt. Aan het eind van het gesprek opperde de heer Hammer, dat er misschien wel weer een 'Open Dag' georganiseerd zou kunnen worden, net zoals op 14 september 1996. Maar volgens mij zal er dan nog heel veel water door de Rijn moeten stromen voor het zover is. Het is aan U leden van de Commissie Stad om Uw steentje bij te dragen om mede te helpen een brug te bouwen voor het overbruggen van de kloof van wantrouwen. Hopende op een spoedige reactie Uwerzijds, verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting, Uwe dw. Tom de Booij

*) Dit antwoord heb ik echter nooit mogen ontvangen tot op heden 29 juli 2009..

Leny Terpstra en haar rechtskundig adviseur Erik van der Maal bereiden zich voor op het komende gesprek van 8 februari 2007 met de wethouder Hammer

Hierna volgen een tweetal foto's die aangeven hoe ver de renovatie van het woonwagenkamp is gevorderd in februari 2008 na het begin in augustus 2004

Vrijdag 8 februari 2008 Brief aan alle Raadsleden van de gemeenten Blaricum, Bussum, Huizen, Laren; Muiden, Naarden, Weesp en Wijdemeren (in 2002 nog 's Graveland, Loosdrecht, Nederhorst den Berg)

Onderwerp: overzicht financiën finale kwijting 2002 Egelshoek

Geachte Raadsleden, Gistermiddag mocht ik, tezamen met mijn juridisch adviseur Erik van der Maal, een gesprek hebben met wethouder de heer B. Hammer en de projectleider van de Egelshoek de heer B. van der Waal van de gemeente Hilversum. De heer Hammer begon het gesprek door te zeggen, dat hij zich had vergist en dat mijn cijfer van 3.2 miljoen euro juist was in plaats van de 2.2. miljoen euro, die B en W van de Gemeente Hilversum in hun brief van 16 oktober 2007 aan mij hadden opgegeven. Citaat uit deze brief van B. en W.: *"In 2002 heift een aantal randgemeenten in totaal Euro* 2,2 *miljoen bijgedragen aan de exploitatie van de herstructurering"*. Het antwoord dat door B en W aan mij op 16 oktober 2007 werd gegeven is door de heer Hammer, tijdens een vergadering van het Algemeen Bestuur van het gewest Gooi- en Vechtstreek, gehouden op donderdag 28 juni 2007, al aangekondigd (ik citeer uit de notulen van deze vergadering):

RONDVRAAG. De heer Zagt geeft aan dat zijn vraag feitelijk geen onderwerp is waar het gewest over gaat, maar het betreft wel alle deelnemende gemeenten van het gewest. Het gaat om de herstructurering/sanering van woonwagencentrum Egelshoek. In 2002 is door alle deelnemende gemeenten definitief afgezien van het voornemen tot deconcentratie van woonwagencentrum Egelshoek. Op basis van een vereffeningsplan van CS van Noord-Holland is de uitvoering van dit plan in handen gelegd van Hilversum als centrum gemeente. De deelnemende gemeenten die zelf geen standplaatsen aanlegden kochten dit feitelijk af. Een en ander heeft zo ook feitelijk z'n beslag gekregen en resulteerde in een budget voor de gemeente Hilversum als uitvoerende gemeente van ruim 7,1 miljoen euro. Als je op het centrum rondkijkt slaat de schrik je echter om het hart. Incidenteel zijn er weliswaar (grote) werkzaamheden verricht maar afgerond is het nog lang niet. Hoe is dit te verklaren, zijn er nog consequenties te verwachten voor de deelnemende gemeenten en hoe worden de betrokken gemeenten over het totale traject/project geïnformeerd. De heer Hammer geeft aan dat in de Regionale Volkshuisvestingscommissie hierover kort is gesproken en hij zal op korte termijn een gesprek hebben met de steller van de brief waarmee dit onderwerp onder de aandacht van de diverse regiogemeenten is gebracht. Op basis daarvan zal hij de diverse gemeenten schriftelijk een stand van zaken toezenden. Het betreft hier een zeer complex project; herstructureringen van woonwagencentra verlopen landelijk gezien traag. Er zijn geen consequenties voor de overige gemeenten uit de regio".
Let wel de steller van de brief betreft mij als burger van Baarn. Het antwoord van B. en W. van 16 oktober 2007 op mijn brief van 18 juli 2007, heeft hierdoor wel een zekere status gekregen, reden waarom het mij goed leek U nu de juiste cijfers betreffende de finale kwijting te geven voor de herstructurering en sanering van de het woonwagencentrum de Egelshoek. Op 1 juli 2002 had de gemeente Hilversum de beschikking over 6 miljoen euro. Uitgesplitst: het Rijk (VROM) ruim 1 miljoen euro, de 10 omringende gemeenten 3 2 miljoen euro, de gemeente Hilversum 1.76 miljoen euro. Dat dit niet genoeg is blijkt uit de brief van B. en W. van 16 oktober 2007: *"Deze bijdragen zijn lang niet toereikend voor de gehele herstructurering. De gemeente Hilversum draagt euro* 2,1 *miljoen bij om de exploitatie sluitend te maken.* Het lijkt mij interessant om na te gaan hoe al deze gelden werkelijk zijn besteed aan het project Egelshoek, vooral als men nu op het woonwagencentrum rondkijkt en ziet wat er sinds het begin van de herstructurering en sanering 18 augustus 2004 in feite gebeurd is. Hopelijk U hiermee voldoende te hebben geïnformeerd, verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting, Uwe dw. Tom de Booij

Zaterdag 16 februari 2008 Brief van Tom de Booij aan de Raadsleden en fractie-assistenten van de Gemeente Hilversum.

Geachte Raadsleden en fractie-assistenten van de Gemeente Hilversum,
Als bijlage 1 treft U aan een brief dd 13 feb. 2008 van B en W van de gemeente Hilversum aan de heer J.M. Kuik waarin gesommeerd wordt, dat de woonwagen van zijn zoon Martin Kuik van de standplaats wordt verwijderd. (foto van de woonwagen van Gradus Kuik bijlage 2) Zou dit niet gebeuren voor 19 februari a.s. dan zal met bestuursdwang de wagen worden verwijderd. Dat dit dwangbevel door B en W wordt uitgevaardigd is bepaald niet het juiste moment, aangezien uitgerekend twee dagen later een bespreking zal plaats vinden tussen de leden van het 'Kleinbewonersoverleg De Egelshoek' en Raadsleden van de gemeente Hilversum. Zoals U misschien al weet, is het vertrouwen van de bewoners in B en W opgezegd. Het gesprek van aanstaande donderdag wordt gezien als een laatste mogelijkheid om de ontstane impasse te doorbreken. Mocht B en W doorgaan op hun heilloze weg door het toepassen van bestuursdwang dan staat het gesprek van aanstaande donderdag op losse schroeven en wordt gekozen voor een harde confrontatie. Iets waar niemand wat mee opschiet, integendeel de renovatie zal opnieuw ernstige averij oplopen en zal de gemeente handen vol geld gaan kosten. Trouwens het heeft al veel meer geld gekost dan nodig, aangezien destijds met de renovatieplannen door de vroegere wethouder mevrouw Borstlap en de projectleider Henk Schuur - die door de bewoners volledig werden ondersteund - het centrum Egelshoek allang klaar

was geweest en de 54 gezinnen een rustig leven hadden kunnen leiden. Hopelijk kunt U B en W van Uw gemeente ervan overtuigen dat ze op de verkeerde weg zijn, die alleen maar verliezers zal opleveren. In dit verband mag ik U nog in herinnering roepen de vergadering van de werkgroep Stug van 12 december 1996, Dienst stadontwikkeling, waar aanwezig waren o.a. wethouder van de gemeente Hilversum de heer J.R.W. Flink als voorzitter, de projectleider de heer C.J.A van Wieringen en het bestuur van de vereniging Egelshoekbewoners de heer T de Booij. mevrouw J.A.A. Terpstra en de heer H. Gerrits Uit het verslag de volgende passages:
De voorzitter opent de vergadering en heet allen welkom. Voorafgaande aan de behandeling van de agendapunten wordt van gedachten gewisseld over het verzoek van de aanwezige vertegenwoordigers van de Egelshoekbewoners om voortaan bij de vergaderingen aanwezig te mogen zijn. Hiervoor is het noodzakelijk çiat de STUG tot een openbare vergadering te verklaren. Mevrouw Terpstra licht toe dat de woonwagenbewoners eraan hechten om *uit eerste hand de informatie te krijgen die in de bestuurlijke STUG vergaderingen wordt uitgewisseld. Hierdoor kan de achterban snel en volledig worden ingelicht. Bovendien is het dan mogelijk* om *direct te vernemen hoe de meningen van de diverse afgevaardigden liggen en* om *tijdens commissievergaderingen na te gaan* of *daar wordt weergegeven wat in de STUG-bijeenkomsten is gezegd en besloten.* De *heer Gerrits stelt dat het openbaar verklaren van bestuurlijke STUG-vergaderingen mogelijk ook openingen kan bieden voor bewoners die overwegen te verhuizen, los van het traject dat nu door de gemeenten is ingezet. Nadat alle aanwezigen in de gelegenheid zijn geweest hun mening te geven wordt besloten dat de komende bijeenkomsten van de bestuurlijke STUG in beginsel openbaar zullen zijn, met het voorbehoud de vergadering tot een besloten vergadering te verklaren indien een van de gemeenten daarom vraagt, bijvoorbeeld agendapunten die gaan over financiële zaken. Het reglement van orde voor raadscommissie vergaderingen van de gemeente Hilversum zal in hoofdlijnen worden gevolgd .. Omdat de huidige onrust onder de woonwagenbewoners van de Egelshoek hoofdzakelijk voortkomt uit de. vrees dat* er *tijdens deze ambtsperiode geen gedwongen verplaatsingen zullen plaatsvinden. Hierop verlaten de heren de Booij en Gerrits en mevrouw Terpstra de vergadering.*
Toevoeging: tijdens bovengenoemde vergadering werd ons mondeling medegedeeld dat ook in de toekomst zij gedwongen verplaatsingen sterk zouden afraden aan hun opvolgers. Bij het lezen van de bovengenoemde brief van B en W heb ik mij ten zeerste verwonderd en zijn er een aantal vragen gerezen die ik aan U zou willen voorleggen:
1. Zijn de initialen van de zoon J.M ? Voor zo ver mijn informatie juist zijn heeft de heer J.M. Kuik sr twee zonen t.w J.M. Kuik jr en G. Kuik. Laatstgenoemde heeft zijn standplaats op 26 januari jl. gekraakt
2. Is het perceel waarop de 'gekraakte' woonwagen staat, wel degelijk braak en zal spoedig worden gesaneerd zoals in Uw brief staat vermeld?
3. Wat heeft de heer Kuik sr eigenlijk met de hele zaak te maken, het is toch zijn zoon Gradus Kuik, die eigenhandig de standplaats heeft gekraakt?
4 . Wat heeft de zaak met de heer H. Gerrits in een brief gericht aan de heer J.M. Kuik met deze kwestie te maken?
De laatste paragraaf van de brief van B. en Waan de heer J.M. Kuik zou voeding kunnen geven aan het gezegde beter ten halve gekeerd . Hopelijk zal de tegenwoordige verantwoordelijke wethouder besluiten om in het vervolg geen gedwongen verplaatsingen te laten plaats vinden.
Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting, Uwe dw Tom de Booij
Bijlage 1
Brief van burgemeester en wethouders van Hilversum (namens dezen het hoofd van de sectie Bouwen en Wonen R.T.Oost) aan de heer J.M. Kuik
Geachte Heer Kuik, Bij brief van 24 januari 2008 heeft het hoofd van de sectie Bouwen en Wonen van de gemeente Hilversum aan de heer Gerrits, wonende te Egelshoek 8-23 te Hilversum, een last onder dwangsom opgelegd vanwege het bouwen zonder bouwvergunning (bestaande uit het leggen van stelconplaten ten behoeve van een paardenstal) op het perceel Egelshoek 8-14 te Hilversum. De heer Gerrits had namelijk aangegeven dat een paardenstal zou worden gebouwd. Wij hebben hem medegedeeld dat bouwen zonder vergunning, op grond van artikel 40 van de Woningwet, niet is toegestaan. Op 28 januari 2008 is geconstateerd dat door u

en/of namens u, in plaats van een paardenstal een woonwagen is geplaatst op het perceel Egelshoek 8-14 zonder dat daarvoor een bouwvergunning is verleend. U heeft aangegeven dat u de woonwagen heeft geplaatst ten behoeve van uw zoon. Wij zijn niet voornemens om een bouwvergunning te verlenen voor de geplaatste woonwagen. De volgende redenen liggen hieraan ten grondslag.

Woningwet

Artikel 44 van de Woningwet stelt dat een aanvraag bouwvergunning moet worden geweigerd indien kort gezegd het bouwen niet voldoet aan de voorschriften van het Bouwbesluit, het bouwen niet voldoet aan de Bouwverordening, het bouwen niet voldoet aan de redelijke eisen van welstand én het bouwen in strijd is met het bestemmingsplan.

Bestemmingsplan

Het perceel Egelshoek 8-14 is gelegen in het bestemmingsplangebied "Buitengebied" en heeft daarin een uit te werken bestemming "Woonwagenterrein". Zolang er geen uitwerkingsplan is vastgesteld geldt er bouwverbod. Een uitwerkingsplan ontbreekt.

Geen vrijstelling

Wij zijn niet bereid om de raad voor te stellen vrijstelling van het bestemmingsplan te verlenen voor het bouwen van een woonwagen op het perceel Egelshoek 8-14. De volgende reden ligt hieraan ten grondslag. Voor het gebied Egelshoek is een saneringsplan opgesteld dat, zoals u weet, momenteel wordt uitgevoerd. Het perceel Egelshoek 8-14 ligt braak en zal spoedig worden gesaneerd en opnieuw worden ingericht. Het bouwen van een woonwagen op dat perceel frustreert het verdere Uitvoeringsproces. Dit heeft niet alleen gevolgen voor de omwonenden maar uiteindelijk ook voor u en uw zoon. Tevens heeft u geen toestemming gevraagd én is er geen toestemming gegeven om de standplaats in te nemen. Voor uw zoon, J.M. Kuik, is een standplaats gereserveerd te weten het perceel Egelshoek 8-3. D perceel moet nog worden gesaneerd en is daarom nog niet beschikbaar. Gelet op het vorenstaande kan de woonwagen op het perceel Egelshoek 8-14 niet gehandhaafd blijven el dient dan ook te worden verwijderd.

Voornemen toepassen bestuursdwang

Wij geven u een termijn tot **19 februari 2008** om de woonwagen op het perceel Egelshoek 8-14 te verwijderen en verwijderd te houden. Indien u niet of onvoldoende gehoor heeft gegeven aan ons verzoek dan zijn wij van plan om bestuursdwang toe te passen. Dit houdt in dat wij de strijdigheid van gemeentewege gaan opheffen. Op grond van artikel 5:26 van de Algemene wet bestuursrecht gaan wij de kosten, die hieraan verbonden zijn, geheel op u verhalen.

Zienswijze

Voordat wij besluiten over het toepassen stellen wij u in de gelegenheid om tot **19 februari 2008** uw zienswijze te geven over deze kwestie. Wij ontvangen uw zienswijze bij voorkeur schriftelijk. Mogelijk kunt u feiten of omstandigheden naar voren brengen die aanleiding geven tot een andere besluitvorming. Als u mondeling uw zienswijze wilt kenbaar maken kunt u hiervoor een afspraak maken. Hoogachtend, burgemeester en wethouders van Hilversum, namens dezen, het hoofd van de sectie Bouwen en Wonen, w.g. R.T.Oost

Donderdag 21 februari 2008 Verklaring door Tom de Booij afgelegd tijdens de informele bespreking van enkele Raadsleden van de gemeente Hilversum en leden van het Klein Bewonersoverleg Egelshoek donderdag 20.00 uur in het Raadhuis van Hilversum

Geachte Raadsleden, Net is mij ten ore gekomen, dat een van de leden van het Klein Bewonersoverleg na 118 dagen een brief van B en W van de gemeente Hilversum heeft ontvangen als antwoord op hun brief van 25 oktober 2007. U zult begrijpen dat ik nog niet kan ingaan op deze brief, omdat ik de inhoud daarvan nog niet ken. Toch zou ik van de gelegenheid gebruik willen maken U een voorstel te doen, op persoonlijke titel, om uit de ontstane impasse te komen.

In 1996 heb ik mij op verzoek van een bewoner van de Egelshoek aangeboden om mede te helpen het woonwagencentrum te behouden. Na een 7 tal jaren is dat gelukt, waarna ik mij heb teruggetrokken. Bij een bezoek op het woonwagencentrum op 24 mei 2007 heb ik mij op de

hoogte gesteld van de voortgang van de renovatie, die 18 augustus 2004 een aanvang had genomen. Nu bijna 9 maanden later is mijn conclusie, dat er een diepe vertrouwenscrisis is ontstaan tussen de uitvoerders van het project en de bewoners van de Egelshoek. De vraag die ik mij heb gesteld: hoe heeft het zo ver kunnen komen? De bewoners hebben mij verteld dat er sinds 2002 een goede overlegsituatie bestond tussen de verantwoordelijke wethouder Hennie Borstlap en de projectleider Henk Schuur. Helaas heeft de wethouder wegens gezondheidsredenen moeten afhaken en is de projectleider ontslagen. Een nieuwe bemanning heeft het roer van het schip overgenomen. Deze heeft echter een koers gevolgd, die niet overeenkwam met de gevolgde koers van wethouder Borstlap. In de jaren die er op volgden is het weer zodanig verslechterd, dat het schip door de nieuwe koers op de klippen is gelopen. De bewoners hebben dit laten weten in hun brief van 25 oktober ik citeer: "Wij hebben geen vertrouwen meer in de wethouder Hammer". Einde citaat. Hoe nu uit de ontstane impasse te komen is de hamvraag. Daarbij moet niet worden uitgegaan van wat er in het verleden allemaal is gebeurd of beter gezegd niet is gebeurd, maar moet gezocht worden naar een op de toekomst gerichte oplossing. Mijn voorstel is kort en bondig: zorg voor een nieuwe bemanning die moet proberen het gestrande schip weer vlot te trekken. Als U dit een goed voorstel vindt, ben ik bereid om mij wederom zoals in 1996 in te zetten voor de woonwagenbewoners van de Egelshoek. Mocht U echter onverhoopt doorgaan op de door U gekozen doelloze koers, dan denk ik dat met de zelfde bemanning het schip nooit meer is vlot te trekken. In dat geval voel ik mij geroepen om met alle tot mijn beschikking staande middelen te trachten om de bewoners de helpende hand te bieden in hun strijd tegen zoveel onrecht en onbegrip. Dit neemt echter niet weg, dat we de brief van 25 oktober 2007 van het Klein Bewonersoverleg Egelshoek en het antwoord erop van B en W van 20 februari 2008, waarvan blijkt dat U allen een afschrift heeft ontvangen, nader kunnen bespreken zoals afgesproken. Dank voor Uw aandacht Tom de Booij

Donderdag 21 februari 2008 de informele bespreking van enkele Raadsleden van de gemeente Hilversum en leden van het Klein Bewonersoverleg Egelshoek in het Raadhuis van Hilversum

Vrijdag 22 februari 2008 Brief van Tom de Booij aan de Raadsleden en fractieassistenten van de gemeente Hilversum.

Geachte Raadsleden en fractieassistenten, Voor de bewoners van het woonwagencentrum Egelshoek was het een hele verademing, dat ze gisteravond hun klachten konden spuien. Verheugend was ook het uiteindelijk resultaat van de bespreking: Raadsleden van de Gemeente Hilversum komen op woensdag 5 maart 2008 om 14:00 uur het woonwagencentrum de Egelshoek bezoeken om met eigen oren en ogen te horen en te zien hoe de renovatie van het centrum is gevorderd sinds 18 augustus 2008. In verband met de plaats van de gekraakte woonwagen van Gradus Kuik op (volgens de indeling van de gemeente) perceel 14, heeft de heer J.M. Kuik sr hedenochtend foto's gemaakt van de wagen en ruimte rond de wagen van Gradus. Dit in verband met de mededeling van uw wethouder Hammer in een vergadering van maandag 18 februari aan een aantal Raadsleden van de gemeente Hilversum ,dat de gekraakte wagen een belemmering zou vormen voor kraantransporten. Reden waarom hij aan Bouw- en Woning toezicht heeft gevraagd om de wagen te laten verwijderen. Zoals U bekend heeft de heer J,M. Kuik sr op 15 februari 2008 vernomen dat bestuursdwang zal worden toegepast. De foto's die ik U hierbij toestuur geven een duidelijk beeld van de situatie en waaruit zonneklaar blijkt dat er van belemmering geen sprake kan zijn. Mocht U door de foto's nog niet overtuigd zijn, dan kunt U ook naar het centrum gaan om met Uw eigen ogen te zien dat het argument van Uw wethouder kant nog wal raakt. Ik vraag me dan ook in goede gemoede af of de heer Hammer zelf de situatie heeft bekeken. Wel is verontrustend dat vandaag de heer D. Kuik jr een brief heeft ontvangen met de mededeling dat hij zijn wagen moet verwijderen en dat anders bestuursdwang zal worden toegepast. Gisteravond is door de heer van der Maal gewezen op het feit dat het vertrouwen in de gemeente een ernstige deuk zal oplopen als men toch over gaat tot het verwijderen van de wagen met bestuursdwang. Alle winst die gisteren is geboekt dreigt dan in een klap weer te niet gedaan te worden.

Ik wens U veel wijsheid toe om Uw controlerende taak als Raad uit te voeren, dwz dat U de uitvoerende macht wijst op de verkeerde beslissing van bestuursdwang. Tijdens de informele bijeenkomst in het Raadhuis van afgelopen woensdag 20 februari, zei Uw burgemeester tegen mij dat hij niet erg gecharmeerd was van bestuursdwang , maar als het moet dan moet het maar. Gezien de bovengeschetste situatie moet Uw burgemeester wel tot het inzicht komen, dat het beter is om in dit geval geen bestuursdwang toe te passen. Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting Uwe dw.Tom de Booij

Zaterdag 23 februari 2008 Brief van Tom de Booij aan alle leden van de Raad van de gemeente Hilversum,

De Trias Politica is het idee van de scheiding der machten binnen een staat: de wetgevende, de uitvoerende macht en de rechterlijke macht (Charles Montesquieu 1689-1755).

Geachte Raadsleden, Afgelopen donderdag 21 februari heeft in het Raadhuis van Hilversum een gesprek plaats gevonden tussen leden van de Raad van de gemeente Hilversum en de bewoners van het woonwagencentrum de Egelshoek. Dit gesprek geeft als concreet resultaat opgeleverd, dat woensdag 5 maart 2008 om 14.00 uur Raadsleden van de gemeente Hilversum een bezoek brengen aan het centrum. Nu is er echter een kink in de kabel gekomen. Hedenmorgen heb ik twee telefonische gesprekken gevoerd met Uw wethouder T. Roerig, verantwoordelijk voor de bestuursdwang. Uit dit gesprek is gebleken dat op dinsdag 4 maart 2008 de woonwagen van Gradus Kuik door middel van bestuursdwang zal worden verwijderd. Volgens de heer Roerig is deze datum niet meer te veranderen, daar met het vliegveld Hilversum is afgesproken dat op woensdag 5 maart in verband met een groot transport op de Egelshoek het vliegverkeer zal worden stilgelegd. Dit betekent met zoveel woorden, dat het bovengenoemde gesprek van woensdag 5 maart 2008 weinig kans zal bieden om het beoogde doel: het herstel van vertrouwen tussen gemeente en de bewoners te bereiken. Ik heb me hedenochtend telefonisch in verbinding gesteld met uw Raadslid de heer J. Meddens, de voorzitter van het gesprek van afgelopen

Donderdag 21 februari 2008. We zijn overeengekomen dat ik aan alle Raadsleden vandaag een e-mail zal sturen met de vraag of het gesprek niet een week kan worden vervroegd namelijk op woensdag 27 februari 2008 om 14.00 uur. Hiermee is bij mij de hoop gekoesterd, dat de Raad van de gemeente Hilversum (wetgevende macht) aan Burgemeester en Wethouders (de uitvoerende macht) in niet mis te verstane bewoordingen te kennen wordt gegeven, dat het toepassen van bestuursdwang op 4 maart 2008 ten sterkte wordt ontraden. Tevens dat B en W naar een mogelijkheid moet zoeken voor de wagen van Gradus Kuik een geschikte vervangende plaats te vinden, in afwachting van een definitieve standplaats, zodat Gradus Kuik daar tijdelijk zijn onderdak kan vinden. Mocht de Raad inderdaad overgaan tot een bovengenoemd verzoek aan B. en W., dan bestaat er altijd de mogelijkheid, dat B. en W dit verzoek naast zich neer zal leggen en op 4 maart 2008 de bestuursdwang alsnog zal toepassen. Wat er dan zal gebeuren met de voortgang van het project laat zich makkelijk raden. Gelukkig is het zo ver nog niet en zijn er nog 10 hele dagen om alles nog eens op een rijtje te zetten zowel door de Raad als door B. en W. Ik wens beide machten van onze rechtsstaat alle wijsheid toe, die nodig zal zijn voor een weloverwogen bestuurlijk beleid.Mochten enkele Raadsleden - die van plan waren op 5 maart 2008 aanwezig te zijn - woensdag 27 februari a.s. verhinderd zijn om te komen, heeft de heer Meddens mij geadviseerd, dat zij dit kenbaar moeten maken bij Uw griffier de heer F. Zwertbroek en kan er eventueel een andere datum gevonden worden. Maar er bestaat voor die Raadsleden, die verhinderd zijn, natuurlijk altijd de mogelijkheid om de volgende week het centrum te bezoeken om zich van de situatie op de hoogte te stellen. Deze mogelijkheid bestaat niet alleen voor de Raadsleden, maar geldt evenzeer voor Burgemeester en Wethouders om eens polshoogte te nemen, vooral gezien hun te nemen stappen op dinsdag 4 maart 2008! Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting, Uwe dw. Tom de Booij .

Zaterdag 23 februari 2008 Brief van Tom de Booij aan de Hoogedelgestrenge Heer E.C. Bakker. Burgemeester van Hilversum

Geachte Burgemeester, Het was voor mij een voorrecht U te mogen ontmoeten tijdens de informele bijeenkomst afgelopen woensdagavond 20 februari in het Raadhuis van Hilversum .Tijdens deze ontmoeting heb ik een foto mogen nemen, die U aantreft in de bijlage. Het was een direct openhartig en humoristisch gesprek, waar ik een goede herinnering aan bewaar. U sprak daarbij de hoop uit dat het gesprek tussen de Raadsleden van Uw gemeente en de bewoners van de Egelshoek de volgende dag een positief resultaat zou opleveren. Inderdaad is uw hoop vervuld en heeft het gesprek inderdaad het gewenste resultaat opgeleverd, namelijk dat op 5 maart a.s Raadsleden het woonwagencentrum gaan bezoeken om met eigen ogen en oren te zien en horen wat de problemen zijn die er zijn gerezen tijdens de renovatie van het centrum

De informele bijeenkomst van 20 februari 2008 in het gemeente huis Hilversum, vlnr Burgemeester Bakker, Leny Terpstra en het raadlid van de VVD Berwout Mooijen

. Tijdens de bespreking was het hoofdpunt dat er weer een goede communicatie tot stand zou moeten komen, waarna het wederzijdse vertrouwen weer nieuw voedsel zou kunnen krijgen. Maar wie schetst mijn verbazing dat ik van Uw wethouder de heer Roerig vandaag telefonisch mocht vernemen, dat de gemeente dinsdag 4 maart a.s - een dag voor het bovengenoemd bezoek - de woonwagen van Gardus Kuik met bestuursdwang zal verwijderen. Tijdens ons gesprek zei U mij dat u niet direct een voorstander bent van bestuursdwang, maar als het moet dan moet het maar of met woorden van soortelijke strekking . U zult begrijpen dat de bewoners van de Egelshoek geen direct onderscheid kunnen maken tussen de uitvoerende en de wetgevende macht volgens het in onze rechtsstaat gehuldigde principe van de Trias Politica. Reden waarom er grote onrust is gerezen in het centrum en dat alle hoop geput tijdens het gesprek van afgelopen gesprek van donderdag 21 februari weer in rook is opgegaan. Ik heb U vandaag een afschrift doen toekomen van mijn e-mail aan alle Raadsleden van Uw gemeente om het gesprek een week te vervoegen, omdat een gesprek op 5 maart a.s, na de eventuele onvrijwillige ontruiming van een woonwagen, weinig positiefs zou opleveren. Om erger te voorkomen zou ik U en ook uw wethouder de heer Roerig willen uitnodigen om voor 4 maart a.s een gesprek op het woonwagencentrum Egelshoek, zodat U ter plekke kunt horen en zien wat de problemen zijn rond de Egelshoek. Ik kan U dan een korte samenvatting geven (met de nodige documentatie) van de strijd die de woonwagenbewoners hebben geleverd - sinds 1963 - tegen de overheid om het centrum te behouden. Ik ben er van overtuigd, geschraagd door ons positieve gesprek en tijdens het eveneens positieve telefonische onderhoud met Uw wethouder Roerig, dat we als redelijk denkende mensen tot de slot conclusie moeten komen dat alles beter is dan een onvrijwillige ontruiming van een woonwagen op 4 maart a.s. Er zijn momenten in het leven dat het beter is om het gezegde eer te doen geven: beter ten halve gekeerd dan..... Mijn oprechte wens is dat niet meer ellende over de hoofden van de bewoners van de Egelshoek wordt uitgestort, dan zij in al die ruim 40 jaren hebben moeten meemaken. Als B. en W echter doorgaat op de uitgestippelde weg, zie ik dat de toekomst er voor de Egelshoekers nog somberder uit zal zien dan zij al was. Het moge U vreemd in de oren klinken, maar het lot van de reizigers (woonwagenbewoners) beroerd mij tot het diepste in mijn hart. U behoeft mijn website www.egoproject.nl extensie woonwagen beleid er maar op na te lezen, hoe mijn gevoelens zijn jegens deze meest gediscrimineerde groep van autochtone Nederlanders. Met de gevoelens van de meeste hoogachting, Uwe dw. Tom de Booij .

Dinsdag 26 februari 2008 Brief van Tom de Booij aan de Hoogedelgestrenge Heer E.C Bakker, Burgemeester van Hilversum Aan de Edelachtbare Heer T. Roerig, Wethouder van Hilversum

Onderwerp: 60 jaar geschiedenis Egelshoek

Hooggeachte Heren, In mijn e-mail dd. 23 februari 2008, heb ik U uitgenodigd voor een gesprek op de Egelshoek voor 4 maart 2008, waar ik U iets zou kunnen vertellen en laten zien over de geschiedenis van de Egelshoek. Te Uwer informatie zend ik U een exemplaar van een samenvatting die ik gemaakt heb van de geschiedenis van de Egelshoek van de laatste 60 jaar (helaas zonder foto's dit neemt te veel ruimte in om via e-mail te verzenden). U kunt duidelijk lezen wat voor beleid de overheid heeft gevoerd inzake het woonwagencentrum de Egelshoek sinds 1947. Iemand die gehinderd is door de kennis van het onderwerp kan goede beslissingen nemen. Met de gevoelens van de meeste hoogachting Uwe dw. Tom de Booij

Dinsdag 26 februari 2008 Brief van Tom de Booij aan de Hoogedelgestrenge Heer E.C Bakker, Burgemeester van Hilversum en aan de Edelachtbare Heer T. Roerig, Wethouder van Hilversum

Onderwerp: Trias Politica

Hooggeachte Heren, In mijn vorige e-mail heb ik U een samenvatting gegeven van de geschiedenis van de Egelshoek. Bij nader inzien leek het mij ook nuttig - voor het eventuele gesprek met U op de Egelshoek - U inzage te geven in mijn motivatie voor de inspanningen, die

ik mij getroost voor het behoud van de woonwagencultuur in den ruimste zin des woords. Tijdens de informele bijeenkomst van woensdag 20 februari 2008 in het Raadhuis van Hilversum heb ik in een kort gesprek gehad met een van U tw. de heer Bakker, en hem heel in kort iets verteld over mijn actieverleden. Mijn betoog tijdens de zitting van het Gerechtshof op 24 mei 2006 - waar ik mij beroep op artikel 12 van het wetboek van Strafvordering en gevraagd heb aan het Hof om mij wel te vervolgen voor de door mij begane stafbare feiten - wilde ik U hierbij doen toekomen als bijlage, omdat het een goed beeld geeft van mijn actieverleden sinds 1969. (Uiteraard heeft het Hof verklaard dat de klager niet ontvankelijk is zijn beklag). Bij het lezen van dit betoog kunt U zien wat mijn motieven zijn: 1. Strijd tegen het overheidsbeleid betreffende de woonwagenbewoners in Nederland. 2. Strijd tegen de verloedering van de principes van de Trias Politica . Hopende U hiermee voldoende te hebben geïnformeerd over mijn verleden, verblijf ik met de gevoelens van de meeste hoogachting Uwe dw. Tom de Booij

Dinsdag 26 Februari 2008 Brief van de gemeentesecretaris van Hilversum de heer J. van der Vegt aan Tom de Booij

Geachte heer de Booij, Naar aanleiding van Uw mails van 23,24 en 26 februari aan de heer E.C. Bakker het volgende. Dank voor Uw informatie. De burgemeester ziet echter geen aanleiding in te gaan op uw uitnodiging voor een gesprek. U heeft eerder met de heer B. Hammer gesproken (die als wethouder over de herstructurering gaat) en in het weekeinde nog telefonisch met de heer T. Roerig (die over de bestuursdwang gaat). Als daar aanleiding toe is kan natuurlijk altijd overleg plaatsvinden met deze wethouders. Met vriendelijke groet, John van der Vegt Gemeentesecretaris/Algemeen Directeur

Dinsdag 26 februari 2008 Brief van Tom de Booij aan de Gemeentesecretaris/Algemeen Directeur van de Gemeente Hilversum De Weledelgestrenge Heer J. van der Vegt

Onderwerp: uitnodiging voor een gesprek op de Egelshoek met Burgemeester Bakker en Wethouder Roerig

Geachte Heer van der Vegt,

Bij het openen van mijn elektronische brievenbus zag ik tot mijn spijt, dat de heer E.C. Bakker geen aanleiding ziet voor een gesprek met mij op de Egelshoek. Maar er bestaat altijd nog een mogelijkheid voor de burgemeester om aanwezig te zijn morgen **woensdag 27 februari 2008 14.00 uur** op de Egelshoek, waar de bewoners van de Egelshoek een afspraak hebben met Raadsleden van de gemeente Hilversum om deze een overzicht te geven van de staat, waarin momenteel het woonwagencentrum zich bevindt. Ik denk dat ik mede namens de bewoners van de Egelshoek spreek, door U van harte uit te nodigen om morgen op de Egelshoek aanwezig te zijn of anders iemand van Uw college. Helaas is het voor de heer Roerig en de heer Hammer niet mogelijk om aanwezig te zijn. Naar mijn weten is de heer Roerig met zijn familie op wintersport vakantie en uit een e-mail bleek dat de heer Hammer tot 3 maart a.s. niet te bereiken is. Dus voor de fatale datum van 4 maart 2008, waar door bestuursdwang de woonwagen van Gradus Kuik zal worden verwijderd, is het voor de bewoners van de Egelshoek en ook voor mij niet mogelijk om met beide wethouders een gesprek te hebben, zoals de burgemeester mij via Uwe-mail van 26 februari 2008 als enige mogelijkheid oppert. Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting, Uwe dw.Tom de Booij.

Dinsdag 26 februari 2008 Brief van de Gemeentesecretaris van Hilversum J. van der Vegt aan de fractievoorzitters van de gemeente Hilversum

Onderwerp win-win situatie

Beste raadsleden, Naar aanleiding van onderstaande mail wil ik U graag nadrukkelijk aandacht vragen voor het volgende. Het toepassen van bestuursdwang (o.a. bij illegale bouwsels) is een bevoegdheid van het College. Daar wordt nooit lichtvaardig gebruik van gemaakt zoals U vorige week maandag ook uitvoerig is toegelicht. Aan die beslissing ligt een zorgvuldige afweging ten grondslag en vindt overleg plaats met meerdere wethouders en disciplines (zowel vanuit handhavingsoptiek, als met politie etc). Ook de eventuele uitvoering daarvan vereist de grootste zorgvuldigheid. We hebben als gemeentebestuur (Raad en College) de taak die zorgvuldigheid te

betrachten. De datum in onderstaande mail is niet correct en kan tot veel misverstanden, ophef en irritaties leiden. Ik zou de raad nadrukkelijk willen verzoeken twee zaken te scheiden: De eigen beoordeling van de herstructurering van de Egelshoek; Het uitoefenen van bestuursdwang naar individuen die overtredingen begaan (zoals het plaatsen van illegale bouwsels) en het optreden daarin. Beide zaken zijn in de bijeenkomst van maandagavond van de zijde van het College ook bewust separaat toegelicht. Dat willen we pertinent zo houden. We moeten niet meegaan in pogingen die twee zaken met elkaar te verbinden of door elkaar te laten lopen. Nadrukkelijk verzoek ik U dus om beide zaken te scheiden en dus geen uitspraken te doen met betrekking tot bestuursdwang dan wel het optreden op basis van bestuursdwang. Mocht daartoe aanleiding zijn dan zal de raad daarover (wederom) door wethouder Roerig en/of de burgemeester worden geïnformeerd en kan verantwoording worden afgelegd. Mocht U naar aanleiding van het bezoek aan de Egelshoek op 27 februari vragen hebben dan zijn de wethouders Ben Hammer en Ton Roerig natuurlijk altijd bereid die te beantwoorden. Ook bestaat de bereidheid als er veel vragen zijn daarvoor wederom een aparte bijeenkomst met hen te beleggen. Met vriendelijke groet, John van der Vegt, Gemeentesecretaris.

Woensdag 27 februari Foto's van de komst van een aantal raadsleden van de gemeente Hilversum op het woonwagenkamp de Egelshoek

Woensdag 27 februari Artikel in Gooi- en Eemlander: Hilversum dreigt met wegslepen woonwagen *(Hans van Keken)*

De gemeente Hilversum dreigt met het laten wegslepen van een door Gradus Kuik (23) op de Egelshoek gekraakte woonwagen. Hij staat op een plek die hem niet is toegewezen. En hij is niet aan de beurt voor een nieuwe standplaats", legt gemeentewoordvoerder José Groothuis uit. "De bewoner weet dat hij weg moet. Zorgt hij daar niet voor, dan doen wij het." Kuik op zijn beurt zegt al vier jaar op een eigen stek te wachten. "Ik wil ook wel eens op mezelf wonen. Door de vertraging van de herstructurering hier schiet het maar niet op", laat hij via zijn vader Martin weten. "Die jongen heeft een standplaats gekraakt, en die heeft hij zorgvuldig uitgekozen." Martin Kuik zegt het te betreuren dat de gemeente nu dreigt te gaan handhaven middels bestuursdwang. "Dat is me nogal wat. En dat, terwijl er dertig jaar niet is gehandhaafd. Ik begrijp wel dat de gemeente na al die tijd de illegaliteit zat is, maar op deze manier komt de oplossing nog niet dichterbij." Kuik zegt wel degelijk mogelijkheden te zien om voor Egelshoek en zijn zoon een oplossing te vinden. "Maar dan is het wel belangrijk dat je met elkaar praat. Zo ga je niet met elkaar om." De voorgenomen actie van het gemeentebestuur, in de persoon van verantwoordelijk wethouder Ton Roerig, komt op een ongelukkig moment. Baarnaar Tom de Booij, een man die al

vele jaren zegt zich in te zetten voor de bewoners van Egelshoek, is al enkele weken volop bezig om de verhouding tussen de kampbewoners en de gemeente te verbeteren. De Booij is dan ook niet blij met de voorgenomen actie. "Dat kan natuurlijk hard tegen hard worden, inclusief ME erbij, maar daarmee is de oplossing juist verder weg. Het loopt allemaal uiterst ongelukkig. Vorige week hebben zo'n dertig bewoners een eerste gesprek gehad met een aantal fractiewoordvoerders, en dat is heel positief verlopen. Wij zouden hier volgende week woensdag een vervolg aan geven, maar dan komt ineens dit dus ertussen. Juist nu de verhoudingen genormaliseerd worden." De Booij hoopt dat dat niet hoeft uit te lopen op een confrontatie. "Mijn voorstel is om de druk van de ketel te halen. Vanuit de woonwagenbewoners is er alle bereidheid om aan een compromis te werken." Ook Martin Kuik benadrukt dat. "Wij zien mogelijkheden om de wagen op een noodvak te zetten. Maar dan moet er wel gewoon overleg mogelijk zijn."

Gradus Kuik voor zijn gekraakte wagen en Gradus Kuik in zijn gekraakte woonwagen

NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL
Jaargang 12, nummer 1, Woensdag 27 februari 2008
"ALLES WAT BEWEEGT, DAAR IS MEN BANG VOOR"

ERINACEUS EUROPAEUS VOLATICUS
Het is weer een tijdje geleden, dat het laatste nummer van de Vliegende Egel is verschenen, en wel in 2005 . De Vliegende Egels waren toen bijzonder actief bij de gedwongen ontruiming van het woonwagencentrum aan de Leyweg in den Haag in 2002 en de nasleep daarvan met de sloop van een woonwagen in november 2005 aan de Jan Hanlostraat, eveneens in den Haag. In de winter van 2005/2006 zijn de Vliegende Egels weer teruggekeerd naar hun overwinteringgebied in Zuid Afrika en wel langs de rivier Vaal ten noordoosten van het plaatsje Hoopstad gelegen in de Oranje Vrijstaat in Zuid Afrika zie bijgaand kaartje .

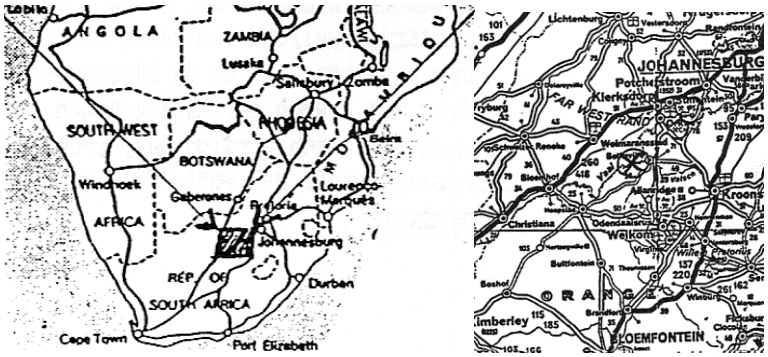

Het overwinteringgebied van de Vliegende Egels in Zuid Afrika

We moeten ons wel even voostellen aan de nieuwe lezers van onze nieuwsbrief.
Wij, Vliegende Egels (Erinaceus europaeus volaticus) zijn zoogdieren, die behoren tot de orde van de Diptera Insectivora. Onze voorouders leefden als nachtdieren ruim 65 miljoen jaar geleden op deze aarde. Op 25 juni 1996 zijn wij voor het eerst in Nederland neergestreken en wel op de weilanden naast het woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum. Daar hebben we goed werk kunnen verrichten door mee te werken aan het behoud van het woonwagencentrum. Het stond op de punt om te worden opgeheven. In geheime notulen van 1995 van de Gemeente stond zwart op wit, dat het moest wijken voor dure woningen. Na felle acties is de Gemeente Hilversum pas na jaren, in januari 2001, onder druk van de acties gezwicht. De Gemeente heeft toen beloofd dat zo spoedig mogelijk met de renovatie zou worden begonnen. Maar de ambtelijke molens malen uiterst langzaam. Pas in 18 augustus 2004 zijn ze begonnen met de sanering van de grond en in 15 mei 2005 is men daadwerkelijk begonnen met de renovatie. Het vernieuwde woonwagencentrum zou in 2006 klaar zijn, dus na 10 jaar strijd. We zagen dat de renovatieplannen van de wethouder Hennie Borstlap tezamen met haar project leider Henk Schuur, in goede harmonie met de bewoners van de Egelshoek, goed vorderden. Reden waarom we weer naar ons geliefde gebied in Zuid Afrika zijn teruggekeerd. Kort geleden bereikte ons het alarmerende bericht, dat de Gemeente Hilversum wederom dreigt, evenals in 1996, met gedwongen verplaatsingen van woonwagens. Dit is voor ons reden geweest om naar ons oude gebied op de weilanden naast de Egelshoek terug te keren. We hebben van de tegenwoordige eigenaar toestemming gekregen om daar te verblijven. 1 Maart 1996 heeft de projectontwikkelaar Johan Matser het terrein (perceel rectificatie 0001 H 01575 G 0000 13 ha 17 are 50 ca Hilversum) gekocht voor 3.160.500 gulden, omdat hij hoopte, dat de bouw van luxe huizen op het terrein en dat van het woonwagencentrum de Egelshoek zou doorgaan en hij het terrein met een dikke winst weer kon verkopen. Dit was ook de reden waarom het woonwagencentrum de Egelshoek moest verdwijnen.

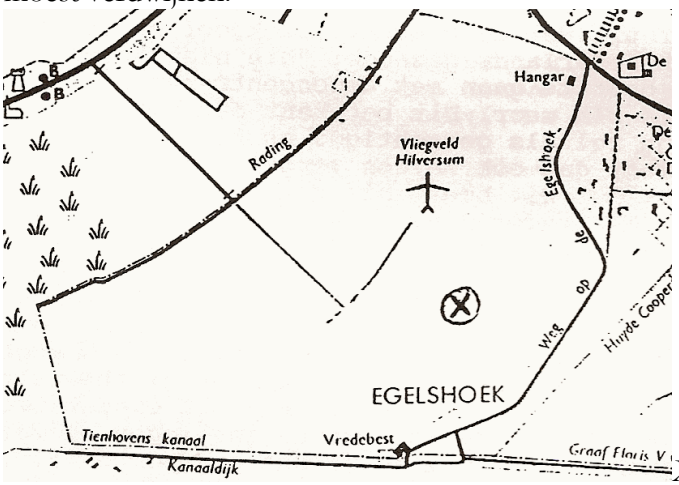

X = Het grasland waar we 's nachts vertoeven

We hebben bij de overheid informatie ingewonnen over wie er achter zit om binnenkort een woonwagen van de Egelshoek weg te slepen met de sterke arm. Het blijken drie mensen te zijn, die daar direct verantwoordelijk voor zijn. Het zijn de burgemeester Ernst Bakker en zijn wethouders Ben Hammer en Ton Roerig. We zullen deze 3 van Hilversum in de komende tijd nauwkeurig gade slaan vanuit de lucht. Wanneer zij onverhoopt mochten overgaan tot het verwijderen van de woonwagen door middel van geweld, zullen we niet nalaten hun daarvoor ter verantwoording te roepen met de ons ten dienste staande middelen. In 1996 heeft de gemeente Hilversum al kunnen zien en voelen wat dat betekent. Maar gelukkig is het zo ver nog niet en zijn er zelfs berichten tot ons gekomen, dat enkele Raadsleden van Hilversum doende zijn om er een stokje voor te steken. Wij zullen proberen om de Raadsleden daarbij te helpen. Maar wat ons interesseert is: wie zijn die 3 van Hilversum? Gelukkig hebben we nu - in deze elektronische tijd - de hulp gekregen van Google en hebben wat gegevens en foto's van deze 3 van Hilversum

kunnen verzamelen. U zult in aparte pamfletten deze gegevens en foto's kunnen lezen, die we in Hilversum zullen verspreidenWij Vliegende Egels wensen de lezers van onze nieuwsbrief veel leesplezier toe

Vrijdag 29 februari 2008, 16:47 Artikel De Gooi- en Eemlander Egelshoekers willen met wethouders rond de tafel

Hilversum - Bewoners van woonwagenkamp de Egelshoek zullen maandag in een gesprek met de wethouders Roerig en Hammer alles op alles zetten om het dreigende wegslepen van een gekraakte woonwagen op het terrein te voorkomen. Dat meldt CDA-fractievoorzitter Puck Zijlstra die, na een rondleiding over Egelshoek eerder deze week, samen met een aantal andere politici, een bemiddelingspoging heeft ondernomen om escalatie van de problemen op Egelshoek te voorkomen. "Ook de mensen op het kamp realiseren zich dat het zo niet verder kan", vertelt ze. Zijlstra benadrukt de wat zij noemt 'positieve grondhouding' van de bewoners van Egelshoek die haar is opgevallen. "Wat mij betreft moet het lukken om er samen uit te komen. Wat niet wil zeggen dat zaken die niet zijn toegestaan, toch zouden moeten worden getolereerd. Dat kan niet, en dat realiseren ze zich op Egelshoek ook." Zijlstra doelt op het innemen van een plek door iemand die al zes jaar op een woning wacht.

Donderdag 6 maart 2008. De Gooi· en Eemlander. Geen sleepactie Egelshoek

Hilversum - De kou op woonwagenkamp De Egelshoek is uit de lucht. De gemeente Hilversum hoeft de door Gradus Kuik gekraakte woonwagen niet weg te laten slepen. De 23-jarige Kuik mag zijn wagen enkele maanden lang op de sloperij van zijn vader zetten, zo heeft wethouder Ton Roerig beloofd. Roerig ging woensdag hoogstpersoonlijk naar het kamp om samen met vader en zoon Kuik de overeenkomst te ondertekenen. Doordat Kuik junior nu naar even verderop verhuist, biedt dit de gemeente de mogelijkheid om de herstructurering van het kamp opnieuw op te pakken. Zodra de definitieve plek voor de wagen van Kuik junior gereed is, zal hij meteen naar zijn nieuwe stek verhuizen, zo heeft de Hilversummer beloofd. De voorgenomen bestuursdwang, dus de dreiging van het wegslepen, is nog wel van kracht maar hoeft, als Kuik zijn belofte nakomt, niet te worden uitgeoefend. Zijn vader Martin Kuik verwacht dat over ongeveer een half jaar de nieuwe standplaats voor zijn zoon gereed zal zijn. Kuik senior zegt blij te zijn dat er nu een oplossing is, al erkent hij dat anderen daardoor mogelijk langer moeten wachten op een verhuizing binnen het kamp. "Het blijft moeilijk, maar dit is wel een praktische oplossing."

Donderdag 8 mei 2008 Brief aan Gemeenteraad van Hilversum van het Klein Bewonersoverleg Egelshoek

Geachte Dames en Heren, Op 26 oktober 2007 stuurden wij u een brief over .de herstructurering van De Egelshoek. Wij gingen er toen vanuit dat deze brief in de commissie behandeld zou worden. We hebben wel een overleg gehad met raadsleden van verschillende fracties in het raadhuis. Er zijn raadsleden op De Egelshoek geweest om zelf te bekijken hoe het hier is. Ze constateerden dat er veel niet goed gaat, maar hebben naar ons gevoel, daar niets mee gedaan. We wilden dat onze brief officieel in commissie en raad behandeld *zou* worden. In de commissie konden we dan *onze* kant van het verhaal toelichten. Inmiddels bestaan er geen commissies meer, maar is er een forum. We zijn er een keer met een groep bewoners van de Egelshoek geweest, maar daar kan niet echt ingesproken warden. Iedereen loopt en praat daar elkaar, het is te rommelig om iets echt inhoudelijk met raadsleden te bespreken.

We kregen op 19 februari j.J een schriftelijk antwoord van Burgemeester en Wethouders op onze brief van 26 oktober 2007. Toevallig vlak voor het gesprek met de raadsleden. Die konden· niet op de·inhoud ingaan, omdat ze hem nog niet gelezen hadden. Ook van hen kregen we tot nu toe

geen reactie.
Op een aantal van onze punten is daar Burgemeester en Wethouders geen antwoord gegeven. Wij willen dat een deel van de punten opnieuw bespraken warden. Onderstaand de punten, die voor ons van belang zijn:
1. Taxatie kavels: De manier waarop de kavels getaxeerd zijn, slaat nergens op. Er is een totaalbedrag genoemd voor de hele Egelshoek en dat is gewoon gedeeld daar 54. Dus als we kopen, betalen we ook voor de m2 van de straten en openbaar groen. In een gewone wijk gebeurt dat zeker niet. Grondtaxatie gebeurt daar op basis van de vierkante meters die men koopt, niet inclusief straten en gemeentegroen.
2. Verhuiskostenvergoeding: Burgemeester en Wethouders geven daarop wel antwoord, maar dat klopt niet. De wettelijke verhuiskostenvergoeding is voor de kosten die iedereen maakt, los van de verplaatsingskasten. We willen zwart op wit zien hoe dat wettelijk in elkaar steekt.
3. De positie van de starters: Een punt uit onze brief van 26 oktober, waarop we geen antwoord kregen. De mensen waarover we het hier hebben wonen al vele jaren zelfstandig op de Egelshoek, sommigen al 10 jaar of langer. Deze bewoners hebben dezelfde rechten opgebouwd als de mensen met art. 10. Gelijke monniken, gelijke kappen.
4. Gevolgschade: Wij willen dat voor de mensen, die worden verplaatst door de gemeente voor gevolgschade een termijn wordt aangehouden van minimaal 2 zomers en 2 winters. Dat willen we zwart op wit.
5. De kosten van de berging in relatie tot de koopsom: Degene die de standplaats koopt zonder berging krijgt een korting van € 5000. Wij weten dat de bergingen veel duurder zijn. De korting staat dus niet in relatie tot de werkelijke prijs van de berging. We willen voor de korting hetzelfde bedrag als de gemeente voor de bergingen betaald.
6. Grote schoonmaakactie: in april vorig jaar beloofde wethouder Hammer een grote schoonmaakbeurt. Daar wachten we nu nog op. De raadsleden die de Egelshoek bezochten hebben ook de troep gezien die er overal op de straten, de stoepen en in het openbaar groen ligt. Jarenlang is er niet meer schoon gemaakt en geveegd. Gevolg daarvan is dat afval afval aantrekt. Dat zou in andere wijken van Hilversum ook gebeuren als er jaren niets aan de openbare ruimte gedaan wordt. Voor de zomervakantie moet de schoonmaakactie plaats vinden, die de wethouder ons vorig jaar beloofde. En niet door schoppen en bezems uit te delen aan de bewoners. Door jaren geen onderhoud te plegen, is er veel geld gespaard, gebruik dat maar voor de schoonmaakactie.
Begin april kregen we een uitnodiging voor een Klein Bewonersoverleg Egelshoek twee dagen voor het overleg. We voelden ons weer niet serieus genomen. We konden ons niet voorbereiden en sommigen van ons hadden andere afspraken. We hebben de afspraak afgezegd. In de uitnodiging hadden we ook op zijn minst een excuus verwacht van de wethouder voor het uitblijven van overleg met ons vanaf november 2005. Argument hiervoor was dat er steeds minder nieuwe collectieve zaken met ons besproken kon worden. Dat is flauwekul, kijk naar bovenstaande onderwerpen.
Na oktober 2007 is het contact met wethouder en projectleider niet verbeterd. We hebben geen vertrouwen in projectleider en wethouder. Voor een goed overleg moet je als gelijkwaardige deelnemer behandeld worden. Het gevoel dat dit gaat gebeuren hebben we niet. Ook willen we meer zeggenschap en overleg over zaken die nog gaan gebeuren in de herstructurering.
We hebben geen behoefte aan een gesprek met wethouder Hammer, voordat we van u een reactie hebben gehad. We hopen dat we niet weer meer dan drie maanden op een antwoord moeten wachten. Hoogachtend, Het Klein Bewonersoverleg Egelshoek

---

Behoud woonwagencentrum Escamplaan 2008
Artikel in Het Wiel 4-2008 'Wethouder Norder zet de klok 20 jaar terug' Eerste bewoners Escamplaan reizen weer

Het is zaterdagmiddag **17** mei. Op de drukbezette parkeerplaats van winkelcentrum Leidsche Hagen in Leidschendam staan in een ruim afgebakende hoek tien caravans bij elkaar. Op de buitenzijde van de caravans spandoeken: "Weth. Norder zegt: wij hebben er zat, rot op naar een andere stad" en "Andere woonwagens niet getreurd;jullie worden er ook af gepleurd, afzender' gemeente Der Haag.
Op het midden van het terrein, tuinsets en parasols. Ze staan er verlaten bij die dag, het regent onafgebroken. Maar het deert de rondtrekkende bewoners van de Escamplaan niet. Ze zijn hier niet om vakantie te vieren; maar om hun punt duidelijk te maken. Dit is wat omliggende gemeenten voortaan te wachten staat als de gemeente Den Haag haar beleid niet wijzigt: woonwagenbewoners die weer gaan reizen, hun kampement nu eens opslaand in de ene, dan weer in de andere gemeente. Maar altijd cirkelend rond Den Haag, want daar hebben de mensen hun werk, contacten en clubs, en gaan de kinderen naar school.·Het is de bewoners menens zo blijkt aan tafel in de caravan van Wilma Hülters, waar in de loop van de middag het vrijwel voltallige bestuur van WWC Escamplaan aanschuift. Dit betreft geen demonstratie of tijdelijke actie. De bewoners jong en oud, samenwonende stellen en complete gezinnen met kinderen zijn van plan te blijven reizen.
'We zijn nu nog met z'n tienen', zegt Wilma Hülters. 'Dat hebben we onderling zo afgesproken omdat we niet uit zijn op chaos. We willen de omliggende gemeenten geen problemen bezorgen. Zij kunnen er ook niets aan doen dat Den Haag haar afspraken aan ons niet nakomt.' Maar houdt Den Haag voet bij stuk en blijft zij de bewoners van de Escamplaan in huizen dwingen, dan reizen er straks niet meer tien, maar meer dan 30 wagens en caravans rond. 'We hebben geen andere keus. Niemand van de Escamplaan wil in een huis, dus we zijn wel gedwongen weer te gaan reizen.'

Spijt

59 huishoudens staan er op het oude woonwagencentrum aan de Escamplaan in Den Haag. Het centrum stond jarenlang op de nominatie te worden gerenoveerd. Er zouden zo'n 35 nieuwe standplaatsen op de Escamplaan zelf komen Voor de overige bewoners zou een nieuw woonwagenterrein in Ypenburg worden aangelegd met 26 standplaatsen. Zo was het de bewoners niet alleen sinds jaar en dag beloofd; ze hebben op grond van artikel 10 van de oude Woonwagenwet recht op de vervangende standplaatsen. In 2005 sloeg de stemming in Den Haag echter om Voor de bewoners als donderslag bij heldere hemel. Wilma:'Wij waren net begonnen aan de besprekingen over de renovatie. In december zouden we een vervolgafspraak met mevrouw Eleveld van woonwagenzaken hebben. Die belde zij af, met: We hoeven niet meer om tafel, want jullie krijgen geen standplaatsen meer. Prettige kerstdagen.

Voormalig burgemeester Deetman en wethouder Norder van Den Haag hadden besloten dat

standplaatsen te veel ruimte in beslag namen. En ze zouden te duur zijn. 'De tijd van Pipo de clown is voorbij'. liet wethouder Norder weten aan het Haagse stadsblad. 'Deze woonvorm heeft zijn langste tijd gehad.' In juni 2006 werd het besluit door de -net drie "maanden geïnstalleerde - gemeenteraad gejast: het centrum aan de Escamplaan wordt opgedoekt, er komt woningbouw voor in de plaats. en het nieuwe woonwagen terrein in Ypenburg is van de baan. 'Er zijn gemeenteraadsleden die achteraf spijt hebben dat ze met dat besluit hebben ingestemd. Die nu tegen ons zeggen:Als wij toen hadden geweten wat we nu allemaal weten, waren we nooit akkoord gegaan. Maar ja .. .'. zegt Dorus Visser z'n schouders optrekkend. Het besluit komt neer op de opheffing van 61 standplaatsen. Een ongekend aantal op de woonwagen populatie in Den Haag van inmiddels nog geen 275 huishoudens meer. Het betekent bovendien het einde van de 30 jaar oude en hechte gemeenschap op de Escamplaan. De bewoners zullen worden verspreid over de stad. Vierentwintig huishoudens kunnen terecht op een van de kleinere centra in de stad. Daar zijn vanaf midden 2005 24 standplaatsen door Den Haag, en sommige met grof geweld. ontruimd omdat de bewoners een huurachterstand hadden. De gemeente heeft de standplaatsen al die tijd leeg laten staan - kennelijk toen al met het oog op de opheffing van de Escamplaan. hoewel het 'principebesluit' daartoe pas in *juni* 2006 is genomen. Dertig andere huishoudens van de Escamplaan moeten op zoek naar een huis. Vijf bewoners kunnen nergens aanspraak op maken. Zij hebben volgens de gemeente geen recht op vervangende huisvesting. De spreiding is een drama voor alle bewoners. Zij kennen elkaar door en door, de meesten zijn familie. Het (buiten) leven met elkaar en de zorg voor elkaar zijn de grondvesten van hun cultuur. Vooral voor de oudere bewoners zal de klap naar verwachting hard aankomen. Zoals voor de bewoonster die, haar leven lang niet anders dan de woonwagen gewend, nu op haar zeventigste nog moet zien te aarden in een huis. 'Zij woont vanaf het eerste uur op de Escamplaan', vertelt Wilma. 'Zij had dus gewoon een standplaats moeten krijgen. Maar omdat ze ooit 'n keer met iemand van plek is geruild, moet ze nu naar een huis.' Voor de bewoners van de Escamplaan is een woning geen optie. Het zou het einde betekenen van hun cultuur, van de wijze waarop zij gewend zijn samen te wonen en leven. Den Haag heeft oude verplichtingen jegens hen, en die moet de gemeente gewoon nakomen, vinden zij.

Gediscrimineerd De bewoners zijn daarbij woedend over de manier waarop zij door Den Haag worden behandeld. **Er** is nooit naar hen geluisterd. Alles is over hun hoofden heen beslist; niet in samenspraak met hen. Pas toen het Plan van Aanpak was vastgesteld, mochten de bewoners om tafel met wethouder Norder. Als mosterd na de maaltijd, en met steevast bewaking op de gang. Waarom, is ook de bewoners, die zelf de gemeente nooit een strobreed in de weg hebben gelegd en alles volgens de regels hebben gespeeld, een raadsel. Wilma:'We hebben nu eens in de drie maanden overleg met de wethouder. Maar dat stelt niets voor. Je voelt je gewoon gediscrimineerd. Er is niet de beleefdheid om normaal een gesprek aan te gaan. Alles wat we inbrengen wordt meteen afgekapt. Wij kregen steevast 'nee' als antwoord, of 'dat nemen we mee in de raadsvergadering. Hij komt er vervolgens nooit op terug'. De verstoorde verhoudingen blijken ook uit de voorwaarden die de gemeente aan de verhuizingen heeft gesteld. De bewoners die op zoek moeten naar .een huis, hebben daarvoor een voorrangverklaring gekregen. Die geldt tot 3 september. Wilma.'Maar de definitieve lijst met namen van wie een standplaats krijgt en wie niet, hebben we pas in april gekregen. Dat betekent dat we maar een paar maanden de tijd krijgen om iets te vinden: Ter vergelijking: bij woningbouwverenigingen zoals HaagWonen in Den Haag is een voorrangsverklaring één jaar geldig, ruim drie keer zo lang.

Wurgbepalingen

Ook de bewoners die een standplaats krijgen, worden voor onmogelijke opgaven gesteld. Den Haag eist dat de woonwagens nog voor de verhuizing voldoen aan de eisen van het bouwbesluit. 'Er zijn mensen met nog van die hele oude wagentjes', zegt Doris Visser. 'Die kunnen daar onmogelijk aan voldoen. En anders zeker niet op zo korte termijn: De onderkomens van de bewoners mogen daarbij niet hoger zijn dan 3,7 meter. Een regel uit het nieuwe bestemmingsplan zoals Den Haag dat midden 2006 heeft vastgesteld om het wonen in woonwagens verder te

:kunnen inperken. De gemeente weigert bewoners die door dit al in de problemen raken, tegemoet te komen. Ook is ze niet van plan huurwagens te verstrekken. De wurgbepalingen zullen er - voor een nog onbekend aantal bewoners - leiden dat zij de standplaats die zij nu toegewezen hebben gekregen,straks alsnog kwijtraken. Den Haag zit er niet mee: Hoe groter de afvalrace onder woonwagenwagenbewoners, .boe beter, lijkt vooral de inzet van het beleid. In de zogeheten 'vaststellingsovereenkomst' die de bewoners moeten ondertekenen is verder onder andere opgenomen dat de bewoners afstand moeten doen van al hun rechten na 3 september. Dat ze een zwijgplicht(?) hebben van drie jaar. En dat ze hun standplaatsen netjes moeten achterlaten..Wilma verontwaardigd: 'En dat op een dertig jaar oud centrum, waar de gemeente nooit naar om heeft gekeken en dat meteen al weer op de schop gaat voor woningbouw!' De bewoners weigeren massaal de overeenkomsten te ondertekenen. Diana Borst:'ln het begin waren we vooral met stomheid geslagen vanwege alles wat we over ons heen kregen. We waren ook niet gewend op te komen voor onze belangen. Maar we hebben veel geleerd in de loop van de tijd. En dan begint ook door te dringen:Ja maar dit gaat zo niet, zo spring je niet met mensen om, wij hebben ook rechten! De bewoners van de Escamplaan voeren in de tussentijd een ongelijk gevecht. De gemeente heeft zelf peperdure landsadvocaten in de arm genomen om juridisch haar gelijk te behalen. Veel communicatie met·de.bewoners verloopt, hoewel de gemeente 14 ambtenaren op woonwagenzaken heeft zitten, zelfs via deze advocaten. De bewoners worden overstelpt met brieven vol juridisch taalgebruik, waar voor een leek geen touw aan vast te knopen is, blijkt als Wilma er een paar laat zien. Ze moeten er·elke keer de hulp van deskundigen voor inschakelen om de inh6ud te kunnen ontrafelen. Dat moeten ze geheel zelf bekostigen. Den Haag weigert de bewoners iemand toe te wijzen, zoals gebruikelijk bij stadsvernieuwingsprojecten, om hen als bewonersgroep bij te staan. Wilma:'We hebben een vereniging, zegt Norder, dus moeten we het allemaal zelf maar doen:

Alternatieven

Het is (nog) onbekend hoeveel geld Den Haag inmiddels aan de landsadvocaten heeft gespendeerd. Maar dat moet, gezien
het werk dat de landsadvocaten vanaf zeg begin 2006 tot heden hebben verricht, behoorlijk in de papieren lopen. En dan staat Den Haag nog voor de proceskosten die zijn gemoeid met de ontruimingsprocedures die tegen alle individuele bewoners moeten worden gestart - want zover zal het, als het aan de bewoners ligt, zeker komen. Uiteindelijk zou wel eens kunnen blijken dat Den Haag meer kwijt is aan juridische kosten, dan wanneer zij de beloofde standplaatsen gewoon zou aanleggen. Of wanneer zij zou kiezen voor bijvoorbeeld een combinatie van standplaatsen en woonwagenwoningen, koop- en huurstandplaatsen, of het in erfpacht geven van standplaatsen. Er zijn voorbeelden te over in het land waardoor de gemeente zich had kunnen laten inspireren. Maar Den Haag heeft alternatieven nooit met de bewoners besproken. En dat stelt extra vraagtekens bij de argumenten - financiën en·ruimte - voor het huidige beleid. In de tussentijd vervolgen de bewoners van de Escamplaan onvermoeibaar hun reis, die zij 5 mei - bevrijdingdag -zijn begonnen. In alle gemeenten die zij aandoen, vragen ze een gesprek aan met de burgemeester. Daarin kaarten de bestuursleden van WWC Escamplaan de ontstane impasse aan. En ze vragen om, zoals wethouder Norder hen heeft aangeraden, een standplaats. Diana Borst:'We worden overal met open armen ontvangen. Maar die burgemeesters zeggen ook: ja maar dit is het pakkie an van Den Haag, niet het onze. Zij zijn zelf hun afspraken met woonwagenbewoners gewoon nagekomen. En ze zitten al met wachtlijsten voor de eigen bewoners. Zij hebben geen zin de problemen van Den Haag er bij te krijgen.'

Integreren

Een paar burgemeesters hebben al toegezegd de situatie te willen gaan aankaarten in het gewest Haaglanden. De rondreis heeft er daarbij toe geleid dat de bewoners voor het eerst een gesprek hebben gekregen met de eigen burgemeester. Voormalig burgemeester Deetman van Den Haag weigerde altijd de bewoners te ontvangen. Maar kersvers burgemeester Jozias van Aartsen heeft, amper drie maanden aan, met die gewoonte gebroken. Willem van Kralingen:'Het zou een

gesprek worden van een half uur, maar het is zelfs anderhalf uur geworden: De burgemeester heeft de bewoners nog geen toezeggingen gedaan. Maar ze hebben na 2,5 jaar tijd de kans gekregen hun kant van het verhaal te doen. En dat is al heel wat in een gemeente waar, bij het zien alleen al van een woonwagenbewoner; de alarmbellen afgaan op het stadhuis.
Natasja Schneider 'Ik heb zelf maar vijf jaar lagere school gehad, mijn ouders trokken vroeger ook altijd. Maar mijn jongen zit nu op het VWO. Hij zit voor zijn examens, dus hij kan z'n school gewoon nog afmaken. Maar mijn dochter gaat straks naar groep 7. Hoe moet zij haar school afmaken als wij weer moeten reizen? Wethouder Norder heeft de mond vol van dat we moeten integreren. Maar hij vergooit op deze manier de toekomst van onze kinderen. Hij zet zelf de klok twintig jaar terug in de tijd.'

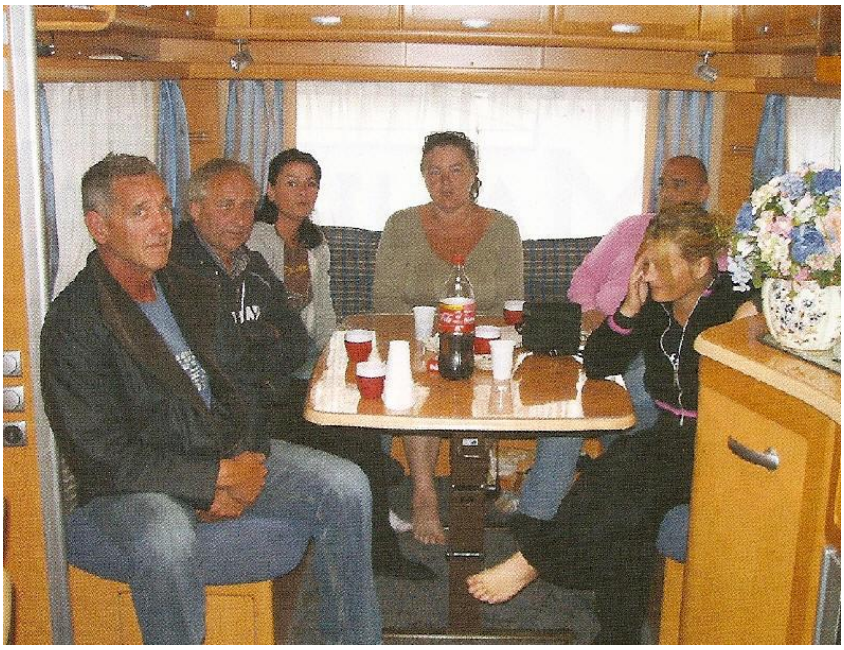

In de caravan van Wilma Hülters. Van links naar rechts: Willem van Kralingen, Dorus Visser, Ntasja Schneider, Diana Borst, Emiel Brummert, Wilma Hülters

Principekwestie
De ontwikkelingen in Den Haag worden ondertussen met argusogen gevolgd door woonwagenbewoners in het hele land. Zij zijn bang dat als het Den Haag lukt om de bewoners van de Escamplaan het recht op een standplaats te ontnemen, er mogelijk andere onwelwillende gemeenten zullen volgen. Den Haag is namelijk de eerste gemeente die onomwonden stelt dat het afgelopen moet zijn met de wijze waarop woonwagenbewoners, Sinti en Roma gewend zijn te leven. Daarmee ontneemt de gemeente hen niet alleen hun woonvorm, maar ook hun cultuur. Bewoners van woonwagens beseffen zich dat terdege en de steun aan de bewoners van de Escamplaan is dan ook groot. De Haagse kwestie is geen lokale aangelegenheid meer; het is een landelijke geworden, een principekwestie. Uitgangspunt is immers niet de vraag hoeveel huizen je op een standplaats kunt bouwen - die vraag zou je ook kunnen stellen met betrekking tot bijvoorbeeld de villa's in Den Haag, waarvan er heel wat meer zijn dan standplaatsen. Maar de vraag of een gemeente als Den Haag eenzijdig kan bepalen dat de levenswijze van woonwagenbewoners, Sinti en Roma geen bestaansrecht heeft.
Artikel in Het Wiel 5-2008 Uitspraak Raad van State zet beleid Dn Haag onder druk
Eindelijk goed nieuws voor de bewoners van de Escamplaan. Een uitspraak van de Raad van State van 20 augustus lijkt roet te gooien in de plannen van Den Haag om meer dan dertig woonwagenhuishoudens in woningen te dwingen. De Raad hield het conflict tussen gemeente en bewoners tegen het licht, en concludeerde dat enkele oude afspraken tussen Den Haag en de bewoners nog steeds rechtsgeldig zijn. Volgens de Raad bevatten de aan de bewoners verleende

ontheffingen wel degelijk de toezegging dat de bewoners op hun standplaats aan de Escamplaan mogen blijven tot het moment dat elders in de regio standplaatsen beschikbaar zijn. De bewoners waren tijdens de zitting aanwezig om hun kant van het verhaal te verduidelijken. De uitspraak plaatst de gemeente Den Haag in een lastig parket. In de hele regio is geen leegstaande standplaats meer te vinden. De omliggende gemeenten hebben aan hun verplichtingen voldaan door standplaatsen aan te leggen voor de eigen inwoners. En ze zijn niet van plan het stand plaatsentekort op te lossen voor Den Haag. Dat maakten de gemeenten maar al te duidelijk toen een groep bewoners van de Escamplaan in mei en juni al rondreizend bij hen aanklopte voor een standplaats. Den Haag moet zelf haar verantwoordelijkheid nemen en met een voor de bewoners passende oplossing komen, schreven diverse burgervaders in een brief aan burgemeester Aartsen van Den Haag. In geval van de Escamplaanbewoners betekent dit een standplaats, en geen woning. De uitspraak van de Raad van State betekent niet dat de zaak van de bewoners nu ook gewonnen is. Zij staan straks nog voor de individueel tegen hen aangespannen ontruimingsprocedures bij de civiele rechter. Daarin kunnen zij de uitspraak van de Raad van State gebruiken, zegt hun advocaat Sjoerd Jaasma. Jaasma is optimistisch gestemd. 'Het hoogste rechtsorgaan erkent nu ons punt waar we al zo lang op hameren. De civiele rechter kan hier niet omheen. Meteen na de uitspraak van de Raad van State maakte de gemeente Den Haag bekend dat de ontruiming van de Escamplaan wordt uitgesteld. Hadden de bewoners aanvankelijk tot 3 september de tijd om te vertrekken, nu is dat tot 1 februari. Volgens de gemeente is het uitstel bedoeld om meer bewoners de kans te geven vrijwillig te vertrekken. Den Haag heeft daar zelf alle baat bij op het moment. Na de uitspraak van de Raad van State is het nog maar de vraag of de gemeente de bewoners in huizen kan dwingen. Daarbij komt dat de bewoners veel begrip hebben gekregen voor hun zaak, door de gesprekken die zij met de omliggende gemeenten hebben gevoerd. Gedwongen verhuizingen zal voor Den Haag op z'n minst leiden tot imago-schade in de regio. Uitstel bekent voor Den Haag bovendien: extra tijd om de bewoners verder onder druk te kunnen zetten. Bestuurslid Dorus Visser van WWC Escamplaan: 'De gemeente blijft gewoon doorgaan met dreigen en ontmoedigen. De mensen worden nu zelfs wekelijks gebeld: als je niet ondertekent, heb je straks helemaal geen rechten meer, krijg je ook geen compensatie meer voor je wagen. De gemeente heeft de rechter nu ook al gevraagd om de wagens straks te mogen fijnknijpen. Mensen worden gewoon expres bang gemaakt. Iedereen is op van de zenuwen. Sommigen gaan daardoor tegen hun wil in toch tekenen, die kunnen de druk niet meer aan. Heel jammer, maar wel voorstelbaar.' Het bestuur van WWC Escamplaan heeft inmiddels een gesprek aangevraagd met burgemeester Van Aartsen van Den Haag. Ze willen niet langer om tafel met wethouder Norder, de stuwend kracht achter het Haagsche beleid om de bewoners - koste wal het kost - in huizen te dwingen.

Woensdag 1 oktober Brief van Janna Visser

Beste tom en anderen, Eindelijk weer eens een beetje goed nieuws te melden, namelijk de uitspraak van de raad van state met betrekking tot het op 1 juni 2006 vastgestelde bestemmingsplan "woonwagenlocaties`'. Bij besluit van 31 januari 2007 heeft het college van gedeputeerde staten van Zuid-Holland (hierna: het college) besloten over de goedkeuring van het door de raad van de gemeente Den Haag (hierna: de gemeenteraad) bij besluit van 1 juni 2006 vastgestelde bestemmingsplan "Woonwagenlocaties". groetjes janna

Woensdag 1 oktober Brief aan Janna Visser

Lieve Janna en alle anderen die gevochten hebben voor het behoud van jullie waardevolle cultuur. Wat een goed bericht, maar tegelijkertijd ook weer triest om te zien dat zoveel strijd nodig is om gerechtigheid tot stand te brengen. Het betekent in ieder geval dat je altijd ,ook al ziet het er gitzwart uit, door moet gaan. met de strijd, want je weet diep in je hart dat je voor een rechtvaardige strijd vecht en dat je tegenstanders het hart op de verkeerde plaats hebben. Het klinkt misschien gek om een vergelijking te maken met de kredietcrisis, het bankroet van onze misdadige westerse maatschappij die nu krokodillen tranen huilen om de door hun veroorzaakte ellende (Iet wel ten koste van de kleine spaarders). Boontje komt om zijn .... Maar pas op

wanneer ze hun centjes weer op het droge hebben zullen ze met alle macht proberen hun woede over het geleden verlies weer te verhalen op de zelfde kleine spaarders. Let goed op dat je steeds waakzaam blijft want als ze maar een klein gaatje vinden om jullie de nek om tet draaien, zullen ze daar niet voor terugschrikken. Maar ik heb zo'n diep vertrouwen in jullie- juist nu in deze tijd van crisis - dat jullie als reizigers- die al zo veel ellende hebben meegemaakt in de laatste 150 jaar - het zullen redden. Ik wens jullie alle kracht en sterkte toe die nodig zal zijn om door jullie fel begeerde standplaatsen te bemachtigen. Schroom niet om me te bellen als ik jullie kan helpen als het weer mis gaat. Liefs en groetjes Tom

Dagboek 2009
Donderdag 1 januari Goed bericht Sani rechtszaak 9 januari. Erik zei dat er een adertje onder het gras zit. We gaan er in ieder geval naar toe. De bewindvoerder had een gunstige brief gestuurd.
Vrijdag 2 januari Veel op internet gezet. Dagboek 1930-1945.
Zondag 4 januari Weer iets positiefs een e-mail van Schoevaart.
Maandag 5 januari Brief aan Ronald Naar
Beste Ronald , dank: voor je email. Ik heb ook niet stil gezeten. Met Adrienne 23-27 december naar Berlijn 3 opera's, maar wat minder leuk was dat we beiden bronchitis hadden en de kerstdagen in bed hebben gelegen. We zijn er nu bijna van af, hardnekkig . Wel mijn zwakke plek na de longontsteking op de noordflank van de Nilgiri in 1962. waar ik mijn epiteel kapot heb gehoest. In Berlijn het boek van Baader-Meinhofcomplex gelezen, nog onthutsender dan de film. Wat een wanhoop spreekt er uit. Nu heb ik weer dat gevoel van machteloze woede als je ziet wat er in Gaza gebeurt en goed gevonden wordt door Jan Peter cs. Inmiddels heb ik veel van mijn familie op het web gezet in mijn dagboek t/m 1946. Ook mijn voorouders Van Vikingen tot koningen van Engeland (via een bastaard dochter) tot Hugenoten en familie Montmorency etc .Ik zie uit naar de vragen lijst. Ik heb weer een nieuw idee over de elite. Op mijn website familiedebooij extensie mijn grootmoeder Hilda Gerarda de Booij-Boissevain heb ik haar nauwe contact in Indië met Kartini (voorvechtster in begin 20ste eeuw) geschreven. Dit is weer een andere kant van mijn toch zo progressieve grootmoeder. Het is daarom zo vreemd dat zij in de oorlog geen oog had voor de Joodse leerlingen in de oorlog. Mogelijk is de vrijheid van keuze die wij als OSMers hebben om onze doelstellingen uit te kiezen. Ik zou bijvoorbeeld mijzelf als voorbeeld kunnen kiezen. waarom heb ik het lot van de woonwagenbewoners (reizigers) als doel uitgekozen en niet een andere verdrukte doelgroep in Nederland of in het buitenland zoals bv de Palestijnen? De fransman zou zeggen l'embarras du choix! Zo koos mijn grootmoeder koste wat koste moest het behoud van 'haar' lyceum. Ik heb veel met greenkeepers van den Haag gegolfd en ze zeiden altijd tegen mij,dat ik nooit had gewerkt. Inderdaad geheel juist, ik heb altijd dat kunnen en mogen doen waar ik iets in zag en heb nooit voor het dagelijks brood moeten werken. We hebben dus ook onze blinde vlekken Ik werd net onderbroken door twee mensen die een documentaire willen maken over de acties in de zeventiger jaren in de provincie Utrecht en kwamen bij mij terecht over mijn acties. Was een goed gesprek vooral de camera man die op de werkplaats van Kees Boeke had gezeten . We voelen elkaar geheel aan, zeer bijzonder. Toen ze weggingen zag ik je boek dat net was bezorgd. Wat ziet dat er mooi uit, super foto's en ook blij met het bijschrift. Ik ga het direct lezen om eens te zien wat jouw bezig houdt op deze rare wereld. Veel dank. De foto laat wel een heel oud mannetje zien. Gegroet Tom. Ps Boonstra en zijn vrouw heb ik nog golfles gegeven op Be fair in de tachtiger jaren.
Donderdag 8 januari Brief aan Wiesje van Santen:
Lieve Wiesje, Ik hoop dat je mijn e-mail van 30 dec jl goed hebt ontvangen. Ik had gisteren een goed gesprek met Bernina de Mol van Otlerloo. We hebben dierbare herinneringen opgehaald. Wij zaten samen in de klas op de Montessori school. Zoals, ik je reeds heb gezegd heb ik uiteraard toestemming gevraagd voor publicatie mijn site. Hij schreef me vandaag terecht het volgende: "Citaten gesprek met Wiesje Schwarz-van Santen: ondanks de eerder door mij

verleende toestemming om te citeren uit 'Kom vanavond met verhalen' lijkt het me zeer op zijn plaats, zeker gelet op uw persoonlijke contact, dat u Wiesje om haar eigen goedkeuring vraagt.". Hetgeen ik ook bij deze doe. Van de heer Schoevaart kreeg ik de volgende informatie over 10 Joodse leerlingen Hier volgt de lijst van de 10 leerlingen:
Eva Blüth (in 1946 vertrokken naar Palestina, onbekend of zij nog in leven is), Ilse van Collem (woont in Canada), Marty van Collem (woont in Israël), Noëmie Kahn (keerde terug in 1945 op het AML en deed in 1946 eindexamen gymnasium; inmiddels overleden), Stella Lek (terug in 1946, eindexamen HBS 1947; in 1954 nog in leven), Treesje Lek (in 1954 nog in leven), Robert Leslie van Oven (heeft de oorlog overleefd), Gerda Santcroos (oorlog overleefd), Nico Schloss (in 1958 nog in leven), Jacob Wechsler (in 1947 geëmigreerd naar Rio de Janeiro). Met de beste groeten Tom de Booij.
Vrijdag 9 januari Gemeente archief Amsterdam grootvaders dagboek ingezien, na terugkeer, moe vroeg naar bed.
Zaterdag 10 januari Begrafenis van Houweling. Zijn vrouw golf teamgenoot van Adrienne.. Toch nog moe en pijn in mijn rug. Er zit iets onder de leden . Wat weet ik niet we zullen wel zien.
Zaterdag 10 januari Brief van Wiesje van Santen
dag Tom, ben je niet op het ijs? Goed van Rolf om je terug te verwijzen naar mij voor toestemming. Nee - ik ben niet voor citeren. Ik zie ook niet dat mijn interview met hen, iets kan bijdragen aan jouw artikel of boek. Sorry - dus geen citaat! Veel succes met jouw dagboek. Ik hoor wel, Liefs Wiesje

Zaterdag 10 januari Brief aan Wiesje van Santen
Lieve Wiesje, dank voor je eerlijke antwoord. Ik vind het wel jammer, maar respecteer uiteraard je standpunt. Maar men kan mij later niet het verwijt maken dat ik je vergeten zou zijn. Ik ben inmiddels in het gemeentearchief van Amsterdam gedoken in de originelen van het dagboek van mijn grootvader. Het geheel (ruim 12.000 scans) is gedigitaliseerd en mij is gebleken dat mijn grootvader in de jaren 1940-1942 zich zeer betrokken voelde met de Jodenvervolging. Maar voor mij is het een totaal raadsel waarom in dit juist zo uitvoerige dagboek zo weinig voor komt uit deze periode over met Montessori Lyceum. Ik geef in een link de citaten weer van mijn grootvader hoe zeer hij betrokken was. Het ga je goed Wiesje, veel liefs Tom de Booij. Ps het wordt een link in het hoofdstuk van mijn grootmoeder www.egoproject.nl extentie familiedebooij .
Zondag 11 januari Tocht langs de Loosdrechtse plassen, veel schaatsers op het ijs.

Loosdrechtse plassen

Maandag 12 januari Begrafenis van mijn tante Teautie Hissink in Leeuwarden. Dochter van Nella Hissink-Boissevain, jongste zuster van mijn grootmoeder Hilda De Booij-Boissevain.
Dinsdag 13 januari Uitslag snurken positief.
Woensdag 14 januari Naar gemeentearchief, schokkende passages over zuivering van mijn grootvader na de oorlog.
Zondag 18 januari Met Joep naar Sani op wintercamping in Chaam. Indrukwekkend zo ergens weggestopt in een bos . Actie gepland voor standplaats in oktober.
Maandag 19 januari Brief aan redactie Augustus
Geachte redactie, zou het mogelijk zijn dat u mij in contact brengt met Conny Braam. De reden is gelegen in het feit dat ik als BSer (Binnenlandse Strijdkrachten) in mei 1945 samen met mijn SS groep Menten heb gearresteerd. Ik had zelfs het voorecht hem in zijn tuin een krantje lezen mocht aanhouden en bij zijn aanvankelijke weigering een schot naast zijn oor moest afvuren om hem er toe bewegen zijn handen boven zijn hoofd te houden. Wij hebben 4 dagen de wacht mogen houden maar tot onze stomme verbazing moesten wij het bewaken over geven aan een groep uit Velsen. Die hebben toen de geheime schuilplaats waar zij het bestaan van wisten leeggehaald, waarin effecten en juwelen zaten. Menten heeft daarmee kunnen chanteren en is toen vrijgelaten. In het rapport van de onderzoekscommissie olv Blom e.d. is daar maar heel weinig over verteld. Mijn getuigenis zou misschien nieuw licht kunnen werpen op de duistere zaak de Velser affaire In mijn dagboek (zie mijn website www.egoproject.nl extensie op index pagina familiedebooij. Daar komt U weer een indexpagina, onderaan een foto van mij en een klik naar mijn dagboek 1940-1946 staat het volgende: "Maar wat ik wist van de groep Velsen en het timmermannetje uit Velsen en dat ons de bewaking is afgenomen geen woord. Duidelijk dat dit nog nader moet onderzocht worden". Vooral wanneer Conny Braam in haar boek het rapport over Menten aanhaalt op pagina 317. Dit is de reden dat ik in contact wil gebracht worden met Conny Braam vooral. nadat ik haar boek Schandaal had gelezen. Mijn adres is als volgt Dr Tom de Booij Koningsweg 45,3743 ET Baarn tel 035 54 12852. Mijn cv staat op mijn web site. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij.
Maandag 19 januari 2009 Brief van Conny Braam
Beste Tom de Booij, Via uitgeverij Augustus heb ik uw mail ontvangen. Ik heb het doorgelezen en moet zeggen dat het er erg interessant uitziet. Zoals u misschien weet gaat er binnenkort een wetenschappelijk onderzoek naar de Velser Affaire van start. Het proces van het aantrekken van een onderzoeker is in volle gang. Hopelijk kan die op niet al te lange termijn aan de gang. Dan zal ik hem/haar uw mail overhandigen want het lijkt me van belang dat dit direct meegenomen wordt in onderzoek. Hopelijk kan onderzoeker(ster) dan ook contact met u opnemen, maar dat laat ik aan die persoon over, want afgesproken is dat ik niet zelf verder ga met het onderzoek (om niemand voor de voeten te lopen). Nogmaals heel hartelijk dank,vriendelijk groeten, Conny Braam.
Maandag 19 januari Brief aan Joep Lamme
Ha die Joep. Het was voor mij een ware happening om te zien en te voelen dat een kleinzoon zo kan mee voelen waar het allemaal om draait. Het besef dat we met een gouden lul zijn geboren en dat we me onze rijkdom iets kunnen afgeven en tegelijkertijd daarbij beseffen dat we veel heel veel er voor terug krijgen. In de trein zei je nog zo treffend: ze klagen niet en dan te weten wat zij allemaal hebben meegemaakt in de jaren dat wij in luxe hebben geleefd. Ik heb Memmen zachtjes voorbereid dat ik er vol tegen aanga. Doel: Griet in oktober 2009 niet meer in een kampeer wagen in de vocht in de eenzaamheid in Buitenlust ... never nooit. Je zei ook zo treffend 20.000 euro voor een spierziekte waarom dan niet 50.000 voor een woonwagen. Ik ben al bezig meteen actie programma eerst lief en daarna tussen de ogen. Dank voor je support. Opa leert het nooit af. Sani en Griet zijn toch waard - zoveel zuiverheid - om voor te vechten. De ballen Opa.
Dinsdag 20 januari Brief aan Rolf Schoevaart
Geachte Heer Schoevaart, Het is eindelijk zo ver, het staat op mijn website. Het was al met al een emotionele tijd met het schrijven en redigeren ervan. Schokkend was ook om te lezen over de

straf van de zuiverinsgcommissie in 1947 die mijn grootvader Han de Boojj heeft gekregen omdat hij tot het eind van de oorlog commissaris van het Handelsblad is geweest. Mijn tante Engelien heeft daar maar heel weinig over opgeschreven. Toch heb ik nog een citaat en krantenknipsel gevonden in het dagboek van mijn grootvader dat Engelien niet heeft opgeschreven: waaruit blijkt dat het bestuur al 23 augustus 1941 op de hoogte was van de maatregelen tegen de Joodse leerlingen Zo is het raadsel opgelost van de twee data van de twee brieven van 28 en 29 augustus 1941, waar ik U al eens telefonisch op heb gewezen Ik heb dat als tussenvoegsel in mijn artikel verwerkt. Hierbij wil ik nog dank zeggen voor alle steun en moeite die U zich heeft getroost om het mogelijk te maken voor mijn website. Gelukkig heb ik mede dank zij uw kritische opmerkingen teruggegaan naar de bron het archief in Amsterdam waar ik al twee volle dagen heb gewerkt. Mocht U nog fouten vinden of aanvullingen dan graag. Het is namelijk in een seconde gewijzigd, dat is het voordeel van een site i.t.t. tot een boek waarvan er dan een herdruk moet komen. Ik neem nu nog contact op met Nico Frijda, Ivo Schöffer en Gijs Knoop Koopmans. Zodra ik daarover reacties krijg meld ik het U. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij

Dinsdag 20 januari Brief aan Nico Frijda

Geachte Professor, Ik ben de kleinzoon van mevrouw H.G. de Booij-Boissevain, vroeger voorzitster van het Montessori Lyceum. Indertijd in de begin negentiger jaren heb ik U bezocht om te spreken over mijn onderzoek (samen met Prof Brunia) naar de Bereitschaftspotentiaal van golfers. Helaas is het vanwege het geld dit niet van de grond gekomen. Op mijn website www.egoproject.nl en op de index pagina ziet U familiedebooij en als u daarop klikt ziet u bij hoofdstuk 8 H.G de Booij-Boissevain. een link Montessori Lyceum Amsterdam in de oorlogsjaren. Hierin heb ik citaten gebruikt uit het in 2008 verschenen boek van met MLA "Kom vanavond met verhalen". Het was een heel emotioneel werk om alles weer op te diepen, o.m. geholpen door de dagboeken van haar man en mijn grootvader Hendrik de Booij. Ik zou U bijzonder dankbaar indien U mij commentaar zou kunnen geven. Wel besef ik daarbij dat een en ander bijzonder emotioneel kan zijn. Maar aangezien U een dik boek (wat ook in mijn boekkast staat) over emoties hebt geschreven, ben ik daar toch niet al te bang voor. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij

PS ik kreeg van de heer Schoevaart van het MLA nog enkele gegevens van Joodse leerlingen die de oorlog hebben overleefd. Maar hij heeft me gevraagd dit binnenskamers te houden. Wel heb ik telefonisch contact gehad met Wiesje Schwarz-van Santen.

Donderdag 22 januari Brief aan Ivo Schöffer

Beste Ivo, ik kom een beetje met de deur in het huis vallen Allereerst wil ik je wijzen op mijn website www.egoproject.nl op de index pagina zie je in blauw helemaal onderaan familiedebooij en als je daarop klikt zie je bij hoofdstuk 8 H.G de Booij-Boissevain, een link Montesson Lyceum Amsterdam in de oorlogsjaren. Hierin heb ik citaten gebruikt uit het in 2008 verschenen bock van met MLA "Kom vanavond met verhalen ". Het was een heel emotioneel werk om alles weer op te diepen, o.m. geholpen door de dagboeken van haar man en mijn grootvader Hendrik de Booij. Ik ben benieuwd wat je er nog van herinnert. Maar er nog iets anders wat me bezig houdt en dat is de Velser affaire, vooral na het lezen van het boek van Conny Braam met als titel *Het Schandaal 2004 Uitgave Augustus.* waar ze op pagina 316-317 verwijst naar Menten en in verband brengt met de Velser affaire .Verder heb ik van de bibliotheek geleend jullie lijvig rapport de affaire Menten 1945-1976. Tevens zie je ook als bijlage jouw brief aan mij dd 17 februari 1977. Dit roept bij mij een aantal vragen op, maar eerst laat ik hieronder volgen mijn e-mail aan de uitgeverij Augustus met het verzoek om contact te kunnen maken met Conny Braam. en na enkele uren kreeg ik een antwoord van Conny Braam dat hieronder citeer.

Brief van Tom de Booij aan redactie van uitgeverij Augustus dd 19 januari 2009 *(zie hierboven).*

Nu beste Ivo Alles bij elkaar een vreemde zaak. Ik heb toch aan de rechtercommissaris in Haarlem en aan jou geschreven dat wij tot op onze stomme verbazing de bewaking over het huis van Menten na enkele dagen moesten overgeven aan een BS groep uit Velsen. In jullie rapport

staat daarover slechts pagina 26 : *In hel huis werd een bewakingsploeg regelmatig wisselende samenstelling gestationeerd.* Verder staat ook nergens dat ik ook van Wildeboer heb gehoord dat een timmermannetje uit Velsen voor Menten een geheime bergplaats had gemaakt. Op pagina 25 staat: *Er viel zelfs een schot en waarbij een ruit sneuvelde*..Er staat niet wat werkelijk is gebeurd nl dat ik Menten heb gearresteerd en een schot heb afgevuurd om hem te dwingen zijn handen omhoog te doen. Kortom vele vragen zijn er nog en hopelijk zal het komende onderzoek meer helderheid brengen in deze zeer duistere zaak. Je ziet ik ben nog steeds met de oorlog bezig. Het is voor mij ook een beslissende periode geweest die mij volgens mijn familie op het 'verkeerde' pad heeft doen belanden. Zie maar op mijn website onder het hoofdstuk woonwagenbeleid wat ik allemaal heb meegemaakt in de laatste jaren en de strijd gaat onverminderd door tegen zoveel onrecht wat hun tot op de huidige dag wordt aangedaan. Sorry dat ik je zo overval en overvoer met zoveel materiaal, maar het zit me hoog. Met de beste groeten Tom de Booij, mijn adres Koningsweg 453743 ET Baarn 035 5412852
(Helaas geen antwoord op mijn brief van Ivo Schöffer mogen ontvangen)
Woensdag 21 januari Nieuwe fase. Penhouder gekocht hopelijk ga ik weer netter en leesbaarder schrijven. Gelukkig is het verhaal over grootmoeder af. Het was een hele emotionele toestand.
Donderdag 22 januari Gisteravond tot 12 uur dagboek 1947-1953 opnet gezet. Eindelijk klaar met de oorlog, nu dadelijk Ronald Naar voor beantwoorden van vragen Nieuwe episode en dan nog wat financien voor fiscus en dan weekje lekker in zon golfen in Mas Palomas Even tot rust komen.
Vrijdag 23 januari 1 1/2 uur met Ronald gepraat.
Vrijdag 23 januari Brief van Nico Frijda
Dag mijnheer Booij, Het Montessori-Lyceum stuurde mij uw vraag door, om met oud-leerlingen van het MLA in contact te komen. Ik zat daar, en ik kende een mevrouw Boissevain, al weet ik haar voornaam niet. Zij was mijn overbuurvrouw. Ik zat in de klas met een van haar dochters (Sylvia), en doordat ik een klas oversprong, het jaar daarna met haar andere dochter (Annemarie). Ik kende ook haar zoons goed, Gi en Janka, die samen met mijn broer in een verzetsgroep zaten. Ik ben drie jaar jonger dan u. Mocht u denken dat nader contact zinvol zou zijn, emailt u mij dan, of belt u mij dan op, liefst na nieuwjaar: 020 6922865. Met vriendelijke groet, Nico H. Frijda
Zaterdag 24 januari 1954-1959 op net gezet.

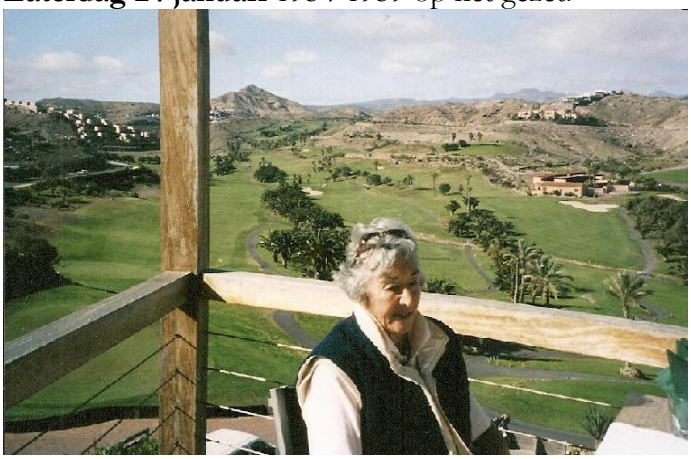

Golfbaan Solubre dicht bij Mas Palomas Gran Canaria

Zondag 25 januari Vandaag met vakantie met Adrienne. Wees bewust van alles wat je doet en probeer te ontspannen, let it go dan gaat alles van zelf.
Maandag 2 februari Brief van Gijs Cnoop Koopmans
Beste Tom, Het is wel al heel lang geleden dat wij elkaar voor het laatst zagen. Ik ben in 1954 naar Canada geemigreerd, en sindsdien hebben wij geen contact meer met elkaar gehad. Ik kreeg via mijn zuster San, die in Charleston S.C. woont, een bericht van Rolf Schoevaart (Montessori Lyceum) dat jij met mij in contact wou komen. Hij stuurde mij twee e-mail adressen voor jou. Ik

hoop dat ik het juiste heb gebruikt. De naam de Booij was in onze kindertijd natuurlijk een belangrijk onderwerp. Ik herinner mij je ouders nog een klein beetje. Woonden zij niet op de Stadionkade? Het is al weer meer dan 70 jaar geleden dat ik daar ooit op bezoek kwam. We worden oud, maar je bent nooit ouder dan hoe je je voelt. Het zal leuk zij om van je te horen. Met vriendelijke groeten, Gijs Cnoop Koopmans

Dinsdag 3 februari Brief aan Gijs Cnoop Koopmans

Beste Gijs, allereerst gecondoleerd met het overlijden van je broer Bram. Je ouders waren goed bevriend met zowel mijn ouders Tom en Ot (wonende in Aerdenhout) als mijn grootouders Han en Hilda wonende op de Stadionkade . Ik heb op mijn website www.egoproject.nl een heel verhaal geschreven over het mont. lyceum in de oorlogsjaren en de rol van mijn grootmoeder en jouw moeder. Je moet even de blauwe links doorklikken, allereerst op de index pagina helemaal onderaan familiedebooij, dan zie je dertien hoofdstukken en waarvan hoofdstuk 8 gaat over mijn grootmoeder Hilda Gerarda. Klik je daarop dan zien je weer een link Montessori Lyceum in de oorlogsjaren. Hierin komt ook voor een interview met je broer, die zich net zoals ik schaamde over het feit dat wij de joden zo maar hebben laten vertrekken. Al met al een triest verhaal. Mij gaat het goed zoals je ziet op mijn cv daarvoor moet je klikken op het eerste deel van mijn index pagina. Link Who is Tom de Booij en ook hoofdstuk 13 mijn dagboeken. Zou je me ook de email van je zuster San kunnen sturen. Ik heb leuk contact met Maarten von Balluseck en zijn vrouw. Vertel eens hoe jij bent vergaan. Gegroet Tom de Booij.

Dinsdag 3 februari Brief aan Suzanna Jansen

Lieve Suzanna (neem me niet kwalijk dat ik niet schrijf Beste Suzanna) maar na het ademloos lezen na de tweede keer van je boek*), ben je me zo vertrouwd geraakt omdat jouw familiegeschiedenis het spiegelbeeld is van mijn familiegeschiedenis. Ik zou graag als je de tijd hebt een gesprek met je willen hebben. Het meest getroffen heeft mij je voorlaatste zin. pagina 240: "Ach wat schattig ... etc "Op mijn website www.egogroject.nl heb ik onder de extensie van de index pagina helemaal onderaan familiedebooij heb ik een studie gemaakt van de familie zowel als van vaders als moeders kant. Interessant is om te vergelijken de twee stambomen
Tobias Braxhoofden (1785-1844) x Christina Maria Koenen (1789-1874)
Christiaan de Booij (1789-18 22) x Johanna Maria de Booij-Faure (1787-1862)

Cato Braxhoofden (1814-1880 x Theunis Gijben (1812-1856) (1820-1901)
Chrétien Jean Gérard-de Booij (1827- 1901) x Adriana Johanna de Mol van Otterloo (1827-1882)

Helena Gijben (1856-1934) x Harmen Keijzer (1852-1911)
Hendrik de Booij (1867- 1964) x Hilda Gerarda Boissevain (1877-1975)

Roza Keijzer (1891-1967) x Wouter Dingemans (1893-1976) 1975)
Hendrik Thomas de Booij (1898-1976) x Ottelina Hendrika Gosszen (1898-1983)

Elisabeth Dingemans (1922-) x Chris Jansen (1921-)
Tom de Booij (1924-) x Henriette Adrienne Strumphler (1931-)

Als je dan vergelijkt het verschil in welstand waarin de beide families hebben verkeerd sinds eind 18e eeuw dan ziet men dat er een spiegelbeeld optreedt. Zeer fraai gedemonstreerd door de regels voor de keuken meid geschreven rond 1860 door een oudtante van mijn grootmoeder Hilda Gerarda Boissevain Emma Nicholls. Het typeert goede de standenmaatschappij in Amsterdam halverwege de negentiende eeuw zie jouw boek pagina 144 :
"Regels voor de keuken zijn: verricht al je werk op behoorlijke tijd. Zet ieder voorwerp oOp zijn behoorlijke plaats. Houd elk voorwerp voor hetgeen het daartoe bestemd is. Gebruik elk ding of voorwerp na behoorlijke wijs. Het is uw plicht te zijn: vroeg op, vlijtig in je werk. Voorzichtig

met hetgeen je is toevertrouwd zodat niets wordt vermist. Gehoorzaam aan de bevelhebbers. Helder en netjes in de kleding zonder versierselen in goud. Onderdanig, wel behaaglijk, niet tegensprekend, goede trouw bewijzend. Tegen u mededienstbodes wees welgezind. Draag elkanders lasten. Wees vriendelijk jegens allen. Alle dingen dan die gij wilt dat de menschen zouden doen, doet gij ook hen alzoo. Het is nodig, dat gij order bezit, prompt op je tijd ben in je dienen ;zindelijk, zuinig, vroeg en op eene goede tijd verdeeling".
Zeer duidelijk is het spiegelbeeld te zien op pagina 126. Over de rechter Asch van Wijck*)." De jonkheer en mijn overgrootvader, rechter en verdachte hadden tegenover elkaar gestaan als representanten van twee verschillende werelden (...). Hij nam zijn taken serieus, dat zie je direct, juist omdat ze hem als vanzelfsprekend waren toegevallen" Zie wat Sartre over ons soort mensen zegt: (zie mijn website Hoofdstuk 1 Geslacht de Booij en link Sartre) :
"Omdat hij geboren is in een milieu van heersers, is hij er van jongs af aan van overtuigd dat hij geboren is om te heersen en in zekere zin is dat ook waar, omdat zijn ouders, die ook heersers zijn, hem hebben verwekt als hun opvolger. Er ligt een bepaalde sociale functie op hem te wachten in de toekomst, waar hij zomaar in kan stappen zodra hij oud genoeg is, en die voor hem ais het ware zijn metafysische realiteit betekent. Hij is dan ook in zijn eigen ogen een persoon, dat wil zeggen een aprioristische synthese van zijn bestaan de facto en de jure. Omdat zijn gelijken op hem rekenen voor de toekomst en hij voorbestemd is om hen te zijner tijd op te volgen, bestaat hij, omdat hij *het recht heeft* om te bestaan. Dit sacrale karakter dat de bourgeois heeft voor zijn klasse, en dat tot uiting komt in een heel *herkennings-ceremonieel* (zoals het groeten, het visitekaartje, huwelijks- en overlijdensberichten, het hele ritueel van beleefdheidsbezoeken enzovoorts): dàt noemt men nu de menselijke waardigheid. De ideologie van de heersende klasse is geheel doordrongen van deze opvatting van waardigheid. En als er van deze mensen gezegd wordt dat ze 'koningen der schepping' zijn, moet men dit opvatten in de meest pregnante betekenis van het woord: zij zijn de koning der schepping bij de gratie Gods; de wereld is voor hen geschapen, het feit van hun bestaan is de absolute en volkomen toereikende waarde die er bestaat om de wereld zinvol te kunnen interpreteren".
Over jouw familie zegt Sartre:
"De verdrukte klassen maken voor de heersers bij de gratie Gods deel van de natuur. Ze mogen niet bevelen. Misschien de slaaf in andere vormen van samenleving door hef feit, geboren te zijn *in domo,* daardoor ook een sacraal karakter: nl. dat hij geboren was om te dienen, en tegenover de mens bij de gratie Gods, de mens te zijn die van Godswege tot de plicht geroepen was. Maar van het proletariaat zou men dat niet eens kunnen zeggen: het arbeiderskind geboortig uit de - massa van een afgelegen voorstad, heeft geen enkel rechtstreeks contact met de bezittende élite; persoonlijk heeft hij geen enkele plicht buiten die elke orde wet bepaald zijn, het is hem zelfs niet verboden om, als hij die mysterieuze genade deelachtig is die persoonlijke verdienste genoemd wordt, onder bepaalde omstandigheden en binnen zekere grenzen, toegang te krijgen tot een hogere maatschappelijke klasse: zijn zoon of kleinzoon zal dan mens zijn bij de gratie Gods.".
*) *Jkvr. H.J. van Asch van Wijck (de 'freule' genoemd) was de secretaresse van mijn vader bij Noord-Zuid Hollandse Reddingmaatschappij. Zij is direct familie (kleindochter?) van H.J.M. van Asch van Wijck, de rechter.*
Zelf heb ik mij gekeerd tegen mijn afkomst. Dit zie je duidelijk in het hoofdstuk dat gaat over de woonwagenbewoners waar ik mij helemaal thuis bij voel (alhoewel ik nooit zo kan leven, een vink kan geen mus worden) en vele hele trouwe vrienden heb. Zie mijn website woonwagenbeleid en wat ik mee heb gemaakt bij de ontruiming van het woonwagencentrum Leyweg (Den Haag) in december 2002 . (Mijn cv is te vinden bovenaan de indexpagina). Ik hoop dat ik duidelijk ben geweest, zo niet dan hoor ik het wel van je. Ik ben nog bezig mijn dagboeken op de site te zetten. Ik ben gevorderd tot 1963 maar ik heb al klaar tot 1990. Met de allerbeste groeten en in respect voor je geweldige speurtocht. Ik voel me er erg mee verwant omdat het mij een spiegel voor houdt van de andere kant (van de 'médaille '). Tom de Booij. Koningsweg 453743 ET Baarn 035-5412852
PS De zin op pagina 125 is ook treffend: "dat alleen rijken en paupers een spoor hadden

nagelaten in de archieven"..
*) Suzanna Jansen: Het pauperparadijs. een familiegeschiedenis.2008. Uitgeverij Balans. ISBN 978 90 50188210
Donderdag 5 februari Terug van heerlijke vacantie in Gran Canaria.met helaas venijn in de staart. Een zware domper op de feestvreugde aan het eind bij het gaan naar het vliegtuig. Na aanrijding van geparkeerde auto door Adrienne, doorgereden. Wel denk ik dat we de auto hebben geschampt bij een vluchtige blik geen schade heeft (tegen de bumper), want een plastic kapje van rechter achter ligt van onze auto was kapot. Bij autoverhuurbedrijf valse verklaring opgegeven van de schade. Dit had nooit mogen gebeuren. Het is nu nog niet duidelijk waarom we zijn doorgereden. Geen reden we waren we waren er zelfs voor verzekerd . In ieder geval mentaal gestraft. Het spookt steeds door mijn hoofd. De man die ons ongeluk heeft gezien maakte een schuddende beweging met zijn hoofd van waarom rijden ze door. Als het uitkomt moeten we er maar voor boeten. Ik voel me als een crimineel daardoor ongeloofwaardig voor me zelf.
Donderdag 5 februari Brief van Jeff Borkent
Beste meneer de Booij, Ik heb met veel plezier uw verhalen over de dertiger jaren gelezen en heb bewondering voor de waarnemingen van uw grootvader in zijn dagboeken. Hierdoor krijgen we een goed beeld van de spanningen die uiteindelijk geleid hebben tot de 2e Wereldoorlog. In uw geval bevatte de geboortehoroscoop van astroloog A.E. Thierens wel hele opmerkelijke overeenkomsten. Astrologie zou je gemakkelijk kunnen testen in een "wie van de drie spelletje". Om te bewijzen dat het geen appels met peren vergelijken is. Je kunt een panel van astrologen ieder afzonderlijk laten bepalen welke drie horoscopen bij welke drie mensen horen. De mensen mogen naar karaktereigenschappen gevraagd worden. Het spel zou zelf op de tv populair kunnen worden. Mits de score veel hoger is en blijft dan men bij kansberekeningen (gokken dus) zou krijgen. Wat testen we dan? Zowel de astrologen als de astrologie en als beide deugen moet daar wel een positief resultaat uit komen. De proef op de som nemen, uittesten en onderzoeken zal ons altijd dichter bij de werkelijkheid brengen. Moedig vond ik de opmerking: "Stond mijn wieg in Duitsland .... " want zo is het. Stond mijn wieg in Marokko dan was ik waarschijnlijk Mohammed mijn profeet en was Alla groot. Input is altijd onuitwisbaar. Of dat nu jeugd ervaringen zijn of latere zelf gekozen studies. Door deze universele "wetmatigheid" te erkennen en te herkennen kunnen we ook beter andersdenkenden begrijpen en zo kunnen we wetenschappers niet van hun ongeloof (wat astrologie betreft) afhalen of andersom. Ze zullen niet eens een poging willen doen om astrologie te bestuderen, al was het maar om empirisch te bewijzen dat astrologie onzin is. Bovendien is kennen en erkennen van de eigen subjectiviteit een teken van echte objectiviteit. Naast uw levensloop spreekt ook uit uw openheid, dat u een bevoorrecht leven heeft gehad. Een bijkomstige verrassing was dat ik mijn wijlen ex-buurman Bob van Waveren als jongeman op een foto van uw hockeyteam zag. Toen hij zeventig was schilderde hij nog zijn eigen huis en staande op de ladder (ik weet hoe vermoeiend dat is), die ladder licht nog bij ons in de bunker. Wij mochten de ladder altijd van hem lenen en bij verhuizing hebben we hem gekregen. Eens trachtte dieven midden in de nacht zijn auto te stelen. Hij kreeg het in de gaten en sprong bij het wegrijden onverschrokken boven op de motorkap (met gevaar voor eigen leven). De dieven schrokken van die kamikaze act, zijn gestopt en gevlucht. Kortom een man die ook karakter tonen kon. Was dat bij hockey ook al zo? Vriendelijke groeten, Jeff Borkent.
Donderdag 5 februari Brief aan Jeff Borkent
Beste Jeff, dank voor je goede woorden. Maar nu komt het. Ik heb je geschrift van 1987 over de DNA verslonden en aangehaald in mijn Uranische vijfster brief nr 34 zie mijn website extensie star. Je woorden over astrologie zijn ook zeer treffend. zie mijn discussie met Icke : mijn website : kloof tussen astronomie-astrologie? Over mijn grootvader is nog meer te lezen en mijn grootmoeder hoe zij waren in de oorlog trouwens ook ik zelf vooral in de jaren 1940-1942. Zie mijn site familiede booij hoofdstuk 7 en 8 Montessori Lyceum in de oorlogsjaren en mijn verhaal zie Machteloos. Het is schokkend om te lezen onze blinde vlek voor de jodenvervolging. Nu krijg

ik een koekje van eigendeeg omdat mijn betrokkenheid bij de woonwagenmensen door mijn directe omgeving niet wordt gezien en dus niet bestaat terwijl het voor mij een wezenlijk iets is. Jouw verhaal over de DNA is ook geheel miskend. Maar ja zo gaat het. Met vriendelijke groeten Tom de Booij, Ps Bob heb ik nog een jaar voor zijn dood bezocht. Het was een goede betrouwbare vriend een goed back.

Zondag 8 februari Brief aan Bert de Haas

Beste Bert, Ik werd eergisternacht wakker en begon te twijfelen of ik alles wel op het net moest zetten. Is het niet een vreselijke egotripperij, het was toen ook verrassend om de emails te krijgen van Jeff Borkent. Vandaar dat ik weer driftig ben doorgegaan met mijn dagboeken op het net te zetten. Gisteren t/m 1969. Tot straks in de foyer, Tom

Maandag 9 februari Brief aan Joost van Steenis

Beste Joost, ik heb het boek RVF*) gekocht en zag dat jij jouw archief hebt gegeven aan het ISG. Hoe is jouw reactie op het boek? Ik ben momenteel bezig aan dagboek 1975 en heb als link het discussiestuk van 13 december 1975 opgenomen. Weet je nog wie daar aanwezig waren? Kan jij me vertellen wie heeft dit stuk geschreven. en ook wat de reacties waren. In mijn dossier vond ik een 10 tal pagina's als een reactie op dit discussiestuk dat ik ook ga opnemen. Gegroet Tom.

*)Paul Moussault (red.)en Jan Lust: Rood Verzetsfront. Aanzetten tot stadsguerrilla in Nederland - een reconstructie. PapierenTijger. ISBN 078 90 6728 222 2.

Maandag 9 februari" Brief aan Barbara Jedding en Bert de Haas

Lieve Barbara en beste Bert, Het heeft ingeslagen als een bom of beter het bevestigde mijn twijfels beter gezegd. Ik heb deze brief met mijn zuster Elsbeth besproken en die was er blij mee en vond het ook terecht. Ik stuur jullie in concept deze brief want jullie zijn de aanleiding eerst Bert bij het eind van de pauze en daarna aan het eind van de kroeg. Wees vrij om aan te vullen of te corrigeren, ik sta er geheel open voor. Dank voor jullie betrokkenheid.

Nog even dit ik kreeg van Suzanna vanochtend antwoord op mijn: brief: Beste Tom de Booij,Heel hartelijk dank voor de uitgebreide mail. Het is mooi zo het spiegelbeeld te zien van de geschiedenis van mijn familie. Ik ben bij te horen dat mijn boek je zo heeft geraakt. Dat is waar het mij uiteindelijk om te doen was: lezers raken met het verhaal van heel veel mensen dat nog veel te weinig is verteld. Ik beschouw het dus als een groot compliment dat dat bij jou het geval is. Als ik wat meer tijd heb ga ik rustig je website bekijken en lezen. Het is heel interessant wat je allemaal schrijft. Een hartelijke groet, Suzanna Jansen.

Lieve beiden, Tom

PS Bert vergeet niet dat mijn doel is om een striptease te geven van de elite wat wel is gedaan door Bas van Heel en zovele anderen. De man die de overgrootvader naar Veenhuizen stuurde voor 3 jaar tot twee maal toe omdat hij geen geld op zak had. Deze man van Asch van Wijck is familie (heb ik vandaag uitgezocht) van Adrienne. Het is net zoals Mikado alles hangt aan elkaar samen. Ik stuur je het hoofdstuk wat gaat over de overgrootvader van Suzanna later op de avond. Ik denk dat jouw schroom terecht is maar iemand die mij niet kent zal het in de smaak vallen. Het gedrag van bevoorrechte is nooit zo direct opgeschreven dacht ik zo.

Maandag 9 februari Brief aan mijn familie

Lieve familie, eergisteren werd ik om 3 uur wakker en begon te grübelen, te twijfelen of ik mijn dagboeken wel op het net moest zetten. Toen ik -s ochtends naar beneden kwam en mijn email opende zag ik deze emails:

'Beste meneer de Booij, Ik heb met veel plezier uw verhalen over de dertiger jaren gelezen en heb bewondering voor de waarnemingen van uw grootvader in zijn dagboeken. Hierdoor krijgen we een goed beeld van de spanningen die uiteindelijk geleid hebben tot de 2e Wereldoorlog. (...) Moedig vond ik uw opmerking: "Stond mijn wieg in Duitsland .... " want zo is het. Stond mijn wieg in Marrokko dan was ik waarschijnlijk Mohammed mijn profeet en was Alla groot. Input is altijd onuitwisbaar. Of dat nu jeugd ervaringen zijn of latere zelf gekozen studies. Door deze universele "wetmatigheid" te erkennen en te herkennen kunnen we ook beter andersdenkenden begrijpen en zo kunnen we wetenschappers niet van hun ongeloof af halen of andersom.

Bovendien is kennen en erkennen van de eigen subjectiviteit een teken .)(van echte objectiviteit. Naast uw levensloop spreekt ook Uit uw openheid, dat u een bevoorrecht leven heeft gehad. (ik heb het vet gedrukt)' 'Hallo Tom, wat leuk dat jij mijn boekje DNA & I TJING uit 1985 gelezen hebt. Dus er was al min of meer een kontact gelegd! 1985 Wat is dat alweer lang geleden. Het leven raast voorbij, het lijkt haast een vorig leven. Bedankt voor je verwijzingen naar nog meer mooie verhalen, ik heb de hele avond er in zitten lezen en ben erg onder de indruk. Ja, een persoonlijk verslag, van een mens met een open hart en ziel, daar kan geen geschiedenis tegen op, al is ze nog zo nauwgezet vastgelegd en uitgemeten. Ontroerend de brieven die je schrijft aan je ouders vanuit de petoet in Amersfoort. Ik voel gewoon de liefde voor je ouders en van je ouders voor jouw. Je ziet het is al laat en ga ik slapen, dus mijn reactie komt later. Maar ik zit met rode oortjes geboeid te lezen. Tot schrijfs, Jeff'
Ondanks deze positieve mails bekruipt mij toch de schroom of ik wel gerechtigd ben om - ook de privé-zaken plus foto's - op het net te zetten. Tot nu toe was er niets aan de hand. De meeste mensen zijn dood - zie de nog al onthutsende hoofdstukken over grootmoeder en grootvader de Booij in de oorlogsjaren. Alle dagboeken met ook veel privé-zaken opgeschreven grootvader zijn gedigitaliseerd en voor iedereen toegankelijk via het archief Amsterdam. Er is ook niets aan de hand met mijn dagboeken van lang geleden. Ik ben nu echter gekomen in een periode dat alle mensen nog springlevend zijn. Moet dat nu allemaal zo nodig op het net. Mijn vraag is nu moet ik hiermee doorgaan ,zo ja dan bied ik jullie hier de gelegenheid om het eerst te lezen voor dat ik het op het net zet en ook de tekst die ik reeds op het net heb gezet. Het is een fluitje van een cent op de tekst en foto's van het eraf te halen. Ik heb op het net mijn dagboeken t/m 1969 en reeds op mijn harde schijf t/m 1989. De jaren negentig moet ik nog volmaken want wat ik in de jaren daarna heb meegemaakt staat al voor een groot deel op het net. Of moet ik er mee stoppen en alles aan mijn biograaf geven die er dan een boek van gaat schrijven dat voordat het gepubliceerd wordt aan jullie wordt gevraagd toestemming te verlenen voor passages waarin jullie voorkomen. Let wel als jullie of een van jullie er bezwaar mee hebben, zal ik daar direct gevolg aan geven. Voel je dus geheel vrij. om alles eerlijk aan mij te spuien. Ik zal dan volstaan door het rijp te maken voor het archief in Amsterdam en dan kunnen jullie beslissen welk deel gesloten wordt voor derden en welk deel openbaar is. In ieder geval ligt het dan vast.
Een mooi voorbeeld hiervan is wat mijn vader vlak voor zijn dood opschreef over de reddingmaatschappij en daarboven schreef niet voor derden. Nu staat het toch op het net, nadat ik toestemming heb gekregen van de reddingmaatschappij. Het gaat mij dus primair dat het vastligt op welke wijze is ondergeschikt.
De reden waarom ik het tot nu toe gedaan heb ligt natuurlijk besloten in wat ik heb meegemaakt en nog meemaak met de reizigers. Mogen zij ook vernemen hoe het aan de andere kant is van de streep (lijn). Ik las een onthutsend boek dat vergelijkbaar is met wat er in de laatste 150 jaar is gebeurd met de reizigers. Ik schreef de schrijfster een email en kreeg antwoord. zie hiervoor de bijlage aan het eind van deze brief. Mijn leven is zo bevoorrecht geweest dat ik het als mijn plicht voel om Sani cs een kijkje te wil laten geven achter de schermen. Zoals jullie weten zijn mijn publicaties samen met Joost van Steenis over de macht van de OSM verguist en heeft zelfs geleid tot mijn royement bij de Veluwse golfclub. Maar ze waren te veel beladen met politieke leuzen. Mijn doelstelling bij mijn dagboeken is om een zo volledig en waarheidsgetrouw dus totaal beeld te geven van wat er gebeurd is zonder commentaar later. (Op enkele plekken zeg ik dat ik in 2008 iets herinner wat niet in de documenten is terug te vinden, maar dat zijn feiten). Hoe ik nu over denk en voel wat ik gedaan en vooral misdaan heb komt pas later aan de orde, als ik klaar ben met mijn dagboeken,. dan zal ik opschrijven waar ik nu achter af zie waar ik mensen schade heb berokkend etc. Maar ook iets waar ik zelfs trots op ben nl dat al mijn drie kinderen en twee kleinkinderen weten dat de andere kant, Jan Ebeltjes, Sani en die Suzanna Jansen in haar boek Het paupersparadijs heeft beschreven, bestaat en dat het jullie vijfen niets uitmaakt of je met de koningin praat of met een putjesschepper. Beide zijn het mensen die de moeite waard zijn, alleen hun wieg heeft op een andere plaats gestaan.

Ik hoop dat ik duidelijk geweest over mijn twijfels, mijn schroom en tegelijkertijd dat onze familie wel heel erg bevoorrecht zijn geweest en nog zijn, terwijl op het zelfde ogenblik mensen als Sani Kames in de ellende leven en nu door de credit crisis de armen in onze samenleving het hardst worden getroffen en wij weer buiten schot blijven. Het doet me wel pijn om dit alles op te schrijven. Maar mijn astroloog Netty Tichelaar heeft me gewaarschuwd toen ik begon met mijn dagboek te schrijven: Het zal behoorlijk emotioneel worden voor je. Inderdaad het is nog emotioneler geworden dan ik gedacht had. Wat ik nog vergeten ben om te zeggen is dat er onder de OSMers waarschijnlijk geen familie in Nederland is te vinden die zo gedocumenteerd is en ook de gelegenheid heeft gehad om de andere kant (buiten het kasteel) te mogen ontmoeten. Mijn motto is dan steeds waar ik dankbaar voor ben. en de spreuk van Henriette Roland Holst me overeind houdt
:*Ik treur niet, dat mijn ongeschooide voeten het stenig pad betraden van de daad ... Ik won* er *het recht wie daden doen te groeten met de zuivere naam van kameraad.* Deze spreuk schreef mij 20 mei 1971 de architect Wim van Tijen toen ik in de bajes zat..
1k wil nog even kwijt dat ik in mijn leven altijd alles met een grote stelligheid beweer, zodat de anderen geen of heel weinig ruimte hebben om hier iets tegen in te brengen, zo zou het ook kunnen zijn dat ook weer deze vraag aan jullie zo weer wordt gezien. Maar voor mij is het belangrijkste dat het leven van een bevoorrechte integraal - zoals mijn dagboeken dit laten zien (inclusief het familieleven) - op een bepaald moment - of dat nu is op internet of op een later tijdstip, aan derden wordt tentoongesteld.
Epiloog
Om even te schetsen hoe ik alles ervaar. Ik woon in een kasteel - beveiligd door vele poortwachters en omringd door sterke muren. Ik mag zonder moeite naar buiten gaan, waar ik mensen ontmoet waar ik me gelukkig bij voel en dingen met hun mee maak zonder daar deel van uit te maken. Ik kan dus weer zonder moeite via de poortwachters het kasteel binnen komen. Ik probeer aan mijn kasteelbewoners mijn ervaringen te vertellen, maar daar bestaat geen belangstelling voor, ze hebben immers andere problemen aan hun hoofd. Wat ik ook vertel is niet van belang. Ook als ik weer andermaal naar buiten ga en weer veel meemaak en ondanks mijn emotionele ervaringen -die mij tot het diepste ontroerd hebben - zal ik andermaal zonder moeite de poortwachters passeren en mijn relaas zal weer in het niets verdwijnen of het niet heeft plaats gevonden. Resultaat ik stop met het vertellen over wat er eigenlijk buiten het kasteel gebeurd. Nu dank zij de computer kan ik mijn verhaal vertellen is het nu of na mijn dood is niet relevant. Het zal verteld worden dat een zo kleine groep er steeds in slaagt om de rest te onderdrukken en tevens tot de conclusie komen dat zolang homo sapiens bestaat het altijd zo zal blijven. De Sanis versus de Toms of omgekeerd.
Lieve familie, als god zou bestaan zou ik zeggen God bless you all, je man, je vader, je opa
Bijlage correspondentie met Suzanne Jansen Zie elders in dit dagboek.

Dinsdag 10 februari Brief van Jan Maarten

Van mij krijg je de vrije hand. Tot zondagmiddag 13.00 uur en ik verheug mij op jullie komst. Dan brengen alsnog een heildronk uit op Mauk's verjaardag! Liefs, Jan Maarten

Woensdag 11 februari: Brief aan Mariette

Lieve Mariette, Allereerst gefeliciteerd met je jongste broertje nu al 48 jaar!. Van Ma , Jan Maarten en Mauk kreeg ik carte blanche. Je vraagt om een voorbeeld van iets confronterends. Bij het lezen van mijn dagboeken kom je vast iets tegen dat voor jouw confronterend zou kunnen zijn. Het voordeel van internet is dat ik het er meteen af kan halen. Toch geef ik je een voorbeeld van wat ik nu bezig ben op het net te zetten. zie onder PS Ik je al proberen uit te leggen dat het een striptease wordt van de OSM cultuur zodat de pauper kan lezen wat allemaal zich in het kasteel afspeelt. Ik stuur je daarom ook hoofdstuk 8 van het boek van Suzanna, een duidelijk voorbeeld van OSM versus Pauper. Liefs Pa
PS. Brief van Ma 1 mei 1971 aan mij die in de bak zit, "Nu je zoveel tijd hebt lijkt het me heel nuttig en noodzakelijk als jij de grote kinderen in heel duidelijke taal eens schrijft hoe je over

allerlei dingen denkt. Het is toch weer anders als ze zoiets op papier zien dan dat je met ze discussieert. Ik kom er eigenlijk op dat Maria Kapteyn hier was en die begon tegen Mariette over jou te fulmineren, zo van "wat heeft dat Maagdenhuis voor zin gehad en je Vader profiteert nu toch maar van ons geld met zijn wachtgeld en dan dit mooie huis van jullie". Ik hoorde Colette door haar woorden heen. Mariette had hier geen enkele reactie op, tegen mij zei ze later dat Pap toch eigenlijk niet consequent was in zijn levenshouding. .
Woensdag 11 februari Mauk jarig. Een emotionele week.Ten eerste steeds in angst of ze ons zouden bellen ivm de aanrijding Gran Canaria. Tot nu toe niet. Dan ten tweede omdat na het concert Bert en Barbara zeggen schroom te hebben betreffende al mijn confidenties op het net. Dit was de aanleiding om een brief aan Adrienne en de kinderen en kleinkinderen te sturen. Gelukkig door Adrienne en 2 zoons goed ontvangen. en carte blanche gekregen. Mauk zegt zelf censuur toepassen. Mariette en 2 kleinkinderen hebben nog niet gereageerd.
Donderdag 12 februari 1970-1972 op net gezet.
Donderdag 12 februari Brief aan Mevrouw Dekker
Geachte Mevrouw, Op het internet vond ik de volgende tekst bij de preventie darmkanker: "Neem bij onderstaande klachten contact op met uw huisarts. Uw huisarts kan inschatten of verder onderzoek nodig is.".
Mijn commentaar op de tekst"Neem contact op met uw huisarts". Nee, omgekeerd de huisarts moet standaard vragen hoe het is met de ontlasting is en bij mensen die geen plateau wc hebben en geen »achteromkijkers zijn, instructie geven hoe ze hun ontlasting »dagelijks moeten bekijken of er geen verandering van kleur en substantie (donkerder en dunner) valt waar te nemen. Helaas is een plateau wc zoiets als de stoomfiets. Ongelooflijk maar waar. In het Lichtenberg ziekenhuis in Amersfoort zijn welgeteld 2 plateau wc' s . Ook op internet zag ik deze tekst "Weg met de plonsplee's! Lang leve de plateau wc, waar je poep gewoon blijft liggen voor inspectie achteraf". Nu mijn ervaring. Ik was voor mijn stembandenoperatie bij de internist Dr Martin Otten van Meander Amersfoort op 14 jan 2005. Hij had gezien dat mijn Hb te laag was en had daarom in Baarn gevraagd naar een darmonderzoek. Het bleek dat ik een poliep had en misschien al uitzaaiing naar de lever. Dr Constan van de Lichtenberg heeft mij in april 2005 geopereerd en heeft een stuk van dunne en dikke darm (15 cm) weggehaald. Het was niet uitgezaaid maar het onderste stuk van de poliep bij de darmwand was kwaadaardig (dukas A) . Als mijn huisarts mij eerder had gevraagd naar de kleur van mijn ontlasting, had ik hem gezegd dat het donker was gekleurd met een dunne substantie. Ik ben dus door het oog van de naald gekropen, dank zij de oplettendheid van een internist behoor ik (nu 84) nog tot de levenden. Ik zou graag willen zien dat iedereen een achterom kijker wordt en regelmatig al dan niet met de plateau wc zijn ontlasting controleert. Op school er al mee beginnen. Het is belangrijker dan te weten wanneer de slag bij Nieuwpoort was. Het is zo simpel maar helaas behoort poep nog tot de taboes, maar taboes moeten juist doorbroken worden vooral als het een kwestie is van leven en dood. De strijd om de plateau wc is al verloren, maar de mensen leren kijken naar de producten van alles wat we eten en drinken is nog een strijd, die moet worden aangegaan. Hele bibliotheken worden volgeschreven hoe we moeten eten en hoe we het eten moeten klaarmaken, maar wat over er daarna overblijft wordt niet nauwelijks geschreven. Ik wil graag mijn steun geven aan welke actie dan ook om de mensen te leren kijken naar hun POEP!! Met de vriendelijke groeten Tom de Booij
PS. Op mijn website www.egoproject.nl kunt u mijn cv zien onder de titel who is Tom de Booij

Vrijdag 13 februari Brief aan Suzanna Jansen
Lieve Suzanna, Ik kom nog even terug op het spiegelbeeld. Ik heb eens nagegaan de familie verwantschap van H.M.J. van Asch van Wijck,. In je boek zeg je al dat bij het googelen je hebt gezien dat voorvaderen en nazaten allemaal belangwekkende posities hadden bekleed. Eind zeventiger jaren heb ik samen met Joost van Steenis een tijdschrift uitgegeven Macht en Elite en zijn tot de conclusie gekomen dat de financiële en economische macht al 1000 jaar in handen is van een kleine groep mensen. Steeds weer zie je nieuwe mensen er bij komen mits ze zich

conformeren aan de elite (mooi voorbeeld is de ex vakbondsleider Wim Kok). Ik heb het vergeleken met een boom die met een diepe wortels in de grond zit, die reiken tot 1000 jaar geleden. Het blauwe bloed moet zich steeds opfrissen door geel bloed in zich op te nemen (kennis, geld van de selfmade man). Zodat geel en blauw bloed de groene bladeren vormen van de boom. In de eerste bijlage laat ik dat zien.
Een mooi voorbeeld is de grootvader van H.M.J. Hij was getrouwd met Kenau Hasselaar (1774-1843). Zij is een nazaat van de steenrijke machtige familie Hasselaar in de 16 en 17e eeuw. Zo komt Gerard Pieterz Hasselaer (1644-1672) voor als nr 189 in het boek van Kees zandvliet: de 250 rijksten van de Gouden eeuw met een vermogen van f 250.000. De stamreeks begint met Jan van Wijck in begin 16e eeuw. Later Asch bijgekocht. Zij werden aanzienlijk in 18 eeuw (Gorkum) en de grootvader van H.J.M werd in 1833 pas verheven in de Nederlandse adel (de zgn napoleotische adel) . Wanneer blauw verzuimt geel bloed in zich op te nemen sterft de boom (Van Heekeren tot Molecaten). Ook wanneer geel zich niet wenst te onderwerpen aan de elite gaat de boom ook dood (Verolme, Zwolsman).*) Ook in een bijlage 2 (Loudon) laat zien de macht van het groot kapitaal en de verstrengeling. Trouwens een kleindochter van H.J.M is met Mr Constant Alexander Hope Loudon getrouwd. De oudste zoon van H.M.J. Hubert Alexander Maurits is getrouwd met een barones van Hogendorp een nazaat van Gijsbert Karel van Hogendorp (lid van het driemanschap, voorlopig bewind in 1813). Mijn vrouw (via haar moeders kant) is ook een nazaat van G.K.van Hogendorp. Zo hangt alles aan elkaar samen een soort Mikado spel. Recent is een boek verschenen van Bas Dudok van Heel: *Van Amsterdamse burgers tot Europese aristocraten. De Heijnen maagschap 1400-1800.* In een recensie in de Volkskrant van 24 jan jl *staat:: Het blijkt dat een groep haar rijkdom en invloed eeuwen lang wist* te *behouden.* Dit was ook onze conclusie eind zeventiger jaren. (De publicatie van Macht en Elite had wel tot gevolg dat ik in 1979 werd geroyeerd van de Veluwse golfclub en als staatsgevaarlijk werd beschouwd). Nu dat was weer even om te laten zien dat je overgrootvader werd berecht door de elite, die tot op de dag van vandaag geen idee heeft van het paupersparadijs. Zie wat Sartre er over schreef. Helaas is er nog niet veel veranderd in de mentaliteit van de elite. Alleen heeft het publiek geen goed beeld van hun denken. Het denken van H.M.J is nog springlevend. Ik merk het zoals ze op mijn klasse verraderschap reageren , doen als of het niet bestaat, doodzwijgen is hun antwoord. Veel groetjes Tom de Booij.
(Toevoeging eind 2009: Hoort Scheringa ook niet bij deze twee heren)
Vrijdag 13 februari Louis kwam niet opdagen voor een afspraak bij mij thuis om met mijn auto naar de reclassering in Utrecht te gaan ivm. zijn aanklacht potlood venten van vorig jaar. Naar hem toe op het kamp. Had mijn brief niet opengemaakt. Nieuwe afspraak gemaakt met de reclassering . Nu begonnen met 1973 op net te zetten.
Zondag 15 februari Bij Jan Maarten heerlik gegeten. Wat een kookkunst. Al het zilver gepoetst. Orde en netheid karakteriseert zijn kamer. Heel gezellige sfeer. Hij praat niet over de brief, die ik aan de familie had gestuurd.Wel over de gegevens van Asch van Wijck. Ik vroeg hem of hij het boek van Suzanne Paupersparadijs gelezen had, praattte hij er overheen. Deze wereld van mij wijst hij af. Het is zijn goed recht. Om half vier weer naar huis.
Zondag 15 februari Brief van Gijs Cnoop Koopmans
Beste Tom, Ik heb met belangstelling je website bestudeerd. Daar zit een hoop informatie in! Het hoofdstuk over jouw groot moeder en haar invloed in het verloop van het Montessori lyceum is indrukwekkend. En hoewel wij het allemaal zelf hebben mee gemaakt, kan ik er mij toch nog maar heel weinig van herinneren. Ik kreeg in het najaar een copie van het herdenkings boek over het Montessori lyceum, en veel van het materiaal was ook daarin opgenomen. De informatie over jouw eigen leven geeft een enorm gevarieerd levens beeld. Ik stuur een copie van onze e-mail correspondenties naar San in Charleston (South Carolina), dan is zij ook op de hoogte van al jouw informaties. Zoals ik al eerder schreef zijn Gerda (Gerda Moes, waar ik in 1953 mee trouwde) en ik in 1954 naar Canada geëmigreerd, waar ik twee heel gezellige kinderen heb die beiden zijn getrouwd, ieder met twee kinderen. Michael is nu 55 jaar en Debra 53 jaar oud. Gerda

is heel jong in 1977 aan kanker overleden. Ik ben in 1980 hertrouwd met Isabel, een vierde generatie Canadeesche. Wij hebben samen 7 kinderen, met -of-zonder echtgenoten of "partners", en 16 klein kinderen. Dat houd ons druk bezig, vooral als de hele troep bij ons komt eten voor Kerstmis of op verjaardagen! Voorlopig hebben wij geen plannen om naar Nederland te komen, maar als het er in een van de komende jaren in zit, dan zal ik proberen je op te bellen. Tot dan het aller beste en vriendelijke groeten. Gijs Cnoop Koopmans.

Maandag 16 februari Met Louis Wallenburg naar reclassering in Utrecht Goed verhaal voor het rapport dat de reclassering moet schijven voor de zitting van 8 maart. Krijgt waarschijnlijk voorwaardelijke gevangenisstraf . Moeilijkheden met dagboek 1976 wat wel en wat niet te vertellen over mijn acties bij de Rode Jeugd.

Maandag 16 februari Brief van Joost van Steenis

Hallo Tom, Ach ja, ik mag dan geen graver in het verleden zijn, maar jij wel en nog veel meer andere mensen. Ik heb wat ik had maar aan het ISG gegeven en er zijn wat mensen ingedoken. Ik heb vorig jaar tweemaal een interview gehad met mensen die een boek gaan schrijven over Rode Jeugd. Eenmaal met een Finse, die al een aantal jaren bezig is (spreekt goed Nederlands) en eenmaal met een Nederlander die een boek gaat schrijven onder de titel: Was Lucien Van Hoessel een terrorist? (of zoiets). Hij wilde nagaan waarom Lucien nu opgepakt was. Het is me volledig onduidelijk waarom zulke mensen dit gaan onderzoeken, wat ze nu daarmee willen want het zijn geen kenners en de sfeer uit die tijd voelen ze niet aan. Maar ja ze gaan hun gang maar, ik praat wel met ze en ze schrijven maar wat, of het allemaal verantwoord is dat geloof ik niet. Voor het RVF boek heb ik geen contact met de schrijver gehad - ik ken hem geloof ik wel - en hij schrijft ook een aantal twijfelachtige dingen. Maar hij is te veel gefixeerd op het RVF en dan verdraait hij de feiten over andere zaken soms wel eens wat. Ik heb overigens op 29 maart een discussiemiddag met onder andere deze schrijver, een schrijver van een boek over Duitse linkse bewegingen en Boudewijn Chorus in De Rooie Rat. Vreemd in het boek is dat de rol van Henk Wubben, die volgens mij tegen dit soort kleuterwerk was, helemaal niet uit de verf komt (hij is overigens met Aat van Wijk, maar die zal wel weinig gedaan hebben) de enige Rode Jeugdman bij het RVF. Een waanzinnige opmerking is ook dat Ludwina Jansen een verraadster is genoemd (blz 185). Weinig kritische opmerkingen over de kabouterachtiger tocht naar Jemen, van wie dus niemand daarna nog iets gedaan heeft in wat dan ook. Ga,(Evert van den Berg in de PSP!) maar als je dan voor een gevaarlijke moeilijke missie de meest slechte figuur uitzoekt die dan natuurlijk opgepakt wordt dan kan je niet van verraad spreken als ze dan een heleboel vertelt - maar ik denk niet dat dat schadelijk is geweest voor die Jemen-gangers, dus waar praat je over. Maar dat mist in het hele boek, geen analyse waarom Rode Jeugd is opgeheven en waarom het RVF natuurlijk nauwelijks een aanzet tot stadsguerrilla was. Ik geef een paar punten. Rode Jeugd was ontstaan in de provotijd dus toen er een heleboel beweging in het land was. De legale tak groeide dus maar dat viel tegen en kromp toen de beweging stil viel en de RJ een wat specialistischer koers opging. Dat heeft het RVF nooit gekend. De contacten met de kraakbeweging waren meer van buitenaf en niet van binnenuit. Wat ze eigenlijk deden is mij een raadsel. Veel papier uitgeven (dat is dus de legale tak, waar bijna alle aandacht heen ging) en dan wat plak en steengooiwerk, nauwelijks stadsguerrilla, maar een actieve club die ook wel wat geweld wilde gebruiken, dus een Rode Jeugd in de dop, maar zonder landelijke beweging waar vanuit je nieuwe mensen kan trekken. De cellenbouw die wij een beetje kenden kwam dus niet van de grond, omdat zoveel tijd aan het legale werk werd besteed. Dat is ook de moeilijkheid, hoe hou je een legale tak in stand (die groeit). Dat is redelijk makkelijk bij de nationalistische IRA en de ETA, maar ook de RAF had geen echte legale tak. Het tweede is hoe bescherm je je activisten, dat ging dus mis met de RAF en dat was een van de punten van de opheffing van de Rode Jeugd, wie was te vertrouwen, maar nog belangrijker, hoe krijg je nieuwe mensen er bij. En die moeilijkheid deed zich ook voor bij het RVF. Het zijn kleine clubjes van naar mijn idee allemaal vrij bekende activisten (bekend van straatwerk) en dat is geen goede grondslag voor een stadsguerrilla. En dan weer het ondoordachte gebruik van wapens - wat moet je er mee. We hebben dat in de RJ ook wel wat gehad maar niet

veel. En het onderduiken (het boek spreekt ook over conspiratievee woningen waar de politie zo maar binnenviel, dus niet zo geheim) hebben wij nooit gehad. Onzin. Dat hebben we ook aan de RAF laten merken, die paranoia omdat ze ondergedoken zaten was niets voor ons. Ook een van de redenen voor het opheffen van de RJ waar niet over gerept wordt in het boek. De schrijver heeft geen onderzoek gedaan maar alleen opgeschreven wat hij en een paar vrienden deden. En dat concentreerde zich op het steeds dikker wordende RVF-bulletin en later op de Knipselkrant dat wel allerlei berichten gaf - en dus wat contacten met vage contacten van buitenlandse stadsguerrillagroepen, maar weer de legale tak was en niets te maken had met een aanzet tot een Nederlandse stadsguerrilla. De schrijver heeft wel in allerlei dossiers kunnen kijken en op blz 85 staat dan de zin dat "enkele van de RVF-activisten conspiratief contact gehad zouden hebben met De Duitse Rote Hilfe". Voor zover ik weet was de Rote Hilfe ook een legale club dus hoe je met twee legale clubs conspiratief contact zou kunnen hebben gehad is mij volledig onduidelijk. Geen analyse en gewoon wat klakkeloos overnemen wat anderen geschreven hebben en dat aandikken totdat er een aanzet tot de stadsguerrilla leek te zijn. Ook in hun acties is het RVF niet veel verder dan wat primitief gedoe en dan hier en daar wat doen, zonder een enkele lijn. Nee, het boek overtuigt niet en het enige wat duidelijk is dat het een legale tak was die reclame maakte voor (buitenlandse) gewapende organisaties door het RVF-nieuws en de Knipselkrant. En dan wat plakken en stenen gooien en de indruk wekte dat ze ook actief waren op een ander veld. Op bladzijde 144 staat de primitieve opmerking dat het hoofd van de publicaties, Eeken dus, opgepakt werd met 100 patronen (waar had hij die voor nodig) en 99 claimbrieven. Later werden (blz 149) er wapens en ander materiaal in het huis van een van de bekende RVF-leden gevonden niet erg professioneel en waren er een paar gearresteerd voor het gooien van rookbommen ergens. Je kan toch niet zeggen dat degene die een rookbom gooide in 1980 bij de kroning - ook bezig was om een stadsguerrilla groep op te zetten - hij zou nu wel uitgemaakt worden voor een terrorist ovenigens. Nou ja, zo kan ik nog even doorgaan, maar van een aanzet tot een stadsguerrilla heb ik weinig gemerkt. Ze maakten dezelfde fouten als de Rode Jeugd, maar wij hebben toen ingezien dat het zo niet ging en we wisten ook niet precies wat me moesten doen - bv wat voor soort aanslagen je zou moeten plegen. Te weinig politieke achtergrond en te veel activisme dat nergens toe leidt - zoals de eerste RAF -aanslag op een warenhuis om oorlogsspeelgoed te vernietigen - dachten ze werkelijk dat zo de wereld zou veranderen? Vanwege die politieke achtergrond zou ik inderdaad de rol van Henk Wubben willen weten maar die zal niet groot geweest zijn denk ik, alleen indirect via Ciska Eeken (nu mevrouw Wubben en dat staat er ook niet in).
De 1975 vergadering. Nee ik weet niet wie er aanwezig waren. natuurlijk Groenhuyzen en wellicht nog anderen van de Capelse groep, ik denk Annie Westenbrink met waarschijnlijk haar vriend, die overigens overleden is. Evert van den Berg en nog wat van zijn groep, misschien Lucien van Hoessel, Willem Oskam en onze groep, maar ook daar weet ik niet meer van wie. In totaal een 25 mensen. De reacties op onze voorstellen waren erg negatief vooral van de Van den Berg mensen. Die waren waarschijnlijk al bezig aan hun onheilzame plan om voor een stadsguerrilla te gaan trainen in een woestijn waar achter elke boom een geheim agent zit om te zien wie aanwezig is. We hebben later nog wat contact gehad met de Capelse groep die meer voor onze ideeën voelde maar met hun zaak bezig waren en daar hun mond over dicht hielden. Dat was misschien wel een soort aanzet tot een stadsguerrilla. Ik denk dat ome er ook was, hoewel in BVD-rapporten over deze vergadering weinig geschreven is geloof ik. Voor mij was het resultaat van de vergadering een echte afsluiting van de Rode Jeugd. Het stuk van die vergadering is natuurlijk door mij geschreven maar ook daar weet ik niet meer of ik het heb voorgelegd aan anderen. Groetjes, Joost

Maandag 16 februari" Brief aan Joost van Steenis

Beste Joost, ik dacht wel dat jij het geschreven hebt, want ik herken vele dingen die mij bekend voorkomen. Om mijn dagboek compleet te maken geef ik het rapport als een link en ook mijn commentaar erop. Over ons klein geweld wordt niet gesproken. Ik wil niets uitzoeken maar wel

rekenschap geven hoe we toen dachten. Het boek RVF van is een opsomming van teveel materiaal en moeilijk leesbaar. Ik zal me niet wagen in een discussie. Mijn dagboek geeft de feiten en pas in een later stadium zal mijn biograaf mij gaan vragen over mijn gedachten van toen en nu. Groeten Tom Ps. Hoe sta je hier tegenover wat betreft mijn dagboek regie?

Dinsdag 17 februari Brief van Joost van Steenis

Tom, het stond me alleen bij dat in het discussiestuk het klein geweld veel meer benadrukt werd. Dus ik begrijp dat er inderdaad twee stukken zijn, een die jij hebt overgetikt en de tweede over het klein geweld waarvan je nu de voorpagina hebt opgestuurd? Of is het toch maar een stuk. Overigens is die vergadering achteraf vreemd geweest omdat de van den Berg groep toen waarschijnlijk al bezig was met de reis naar Jemen maar dat is op de vergadering in het geheel niet naar voren gekomen. Ik heb mijn boek (klein geweld natuurlijk!) net opgestuurd naar de boekenmaker (lay-out, Engels verbeteren en drukken) en ik hoop dat het binnen een maand klaar is. Ik stuur je in ieder geval een exemplaar op. Groet, Joost

Dinsdag 17 februari Brief aan Joost van Steenis

Beste Joost, als bijlage de eerste pagina. Inderdaad sinds 1 dec 1975 hebben wij het pad verlaten van de GWS en hebben ons bezig gehouden met klein geweld. Zo ver ik mij herinner kwam doordat we zagen van de bommen etc van Lucien dat het volk niet achter ons stond. Uiteindelijk zijn ze in 1977 aan. machteloze woede in Stammheim ten onder gegaan door zelfmoord te plegen dit komt heel goed naar voren in het boek Baader Meinhof complex. Groet Tom.

Dinsdag 17 februari Brief aan Joost van Steenis

Beste Joost, nee het is de voorpagina van het discussiestuk dat ik heb overgetikt. Ik denk dat ik nu weet waarom je steeds denkt aan klein geweld in het stuk dat de basis vormt voor het discussiestuk van geschreven door mij op 20 november 1975 Er staat een hoofdstuk in waarin ik in ga op de methode van der Maal,(KZ zaak) wat de basis vormt voor de kleine geweld methodes zie ook brief aan Jacobs. Het hoofdstuk heeft als hoofd Staat van inlichtingen van de aan te vallen personen. Van deze persoon dient een volledig dossier te worden aangelegd zoals geboorteplaats etc abonnement op tijdschriften, etc napluizen van vuilnisbakken etc handschrift onderzoek, etc het laten storten van 2 ton grint tijdens vacantie).Ik noem ook als vb KZ geval Baarn.Soorten van geweld fysieke vernietiging van zijn bezittingen, valsheid in geschriften, volgen ,fotograferen, geluidsoverlast, brievenbussen , telefoon blokkeren, laster campagnes etc Dit hoofdstuk is niet in het discussiestuk opgenomen . Wat zou de reden voor jou zijn geweest? Interessant om na te gaan in je grijze computer.. Het staat onomstotelijk vast dat het hoort bij mijn stuk van 20 nov 1975 gegroet Tom .

Dinsdag 17 februari Brief aan Joost van Steenis

Beste Joost Er is iets heel merkwaardigs gebeurd. Ik heb heel braaf het discussiestuk over getikt van 13 december 1975. Vandaag pas begonnen aan mijn tekst met blauwe inkt op schrijfmachine - heel onduidelijk - te lezen. Ik heb dit stuk heb geschreven donderdag 20 november 1975 met de titel Franco is dood, maar het fascisme leeft voort! Ik geef een deel van mijn tekst weer en wel de aanhef van bepaalde stukken. In rood geef ik aan wat in het discussie stuk voor komt .Het blijkt dat jij mijn tekst gecorrigeerd hebt en aangevuld met tekst en ook sommige zinnen hebt weggelaten Ook de vragen aan het eind zijn van jouw hand. Zie het gehele discussiestuk als bijlage in platte tekst want mijn frontpage programma kan je misschien niet openen. Ik was het helemaal vergeten dat ik de mede auteur was, maar bij het overtikken dacht ik steeds dat heb ik meer gelezen, ik zou het precies zo gezegd hebben. (...)

Een voorbeeld van wat jij hebt weggelaten:

Ad eis 2, Lenin leert ons dat aleer men zich verenigt en zich te verenigen is het noodzakelijk zich eerst beslist en duidelijk van elkaar te scheiden. Nu een duidelijker voorbeeld kan niet gegeven worden bij de relatie man en vrouw. Aleer men zich verenigt dient eerst te worden afgescheiden het enige werkelijk uitsluitend mannelijke dat een man heeft: de zaadcel (per lozing 500 miljoen) en het enig werkelijke vrouwelijke dat een vrouw heeft: de eicel (300-400 stuks in haar leven) etc etc. Dit was misschien voor de RH mensen te sexy!! Duidelijk is dat jij een andere spelling

gebruikt. Zo zie je weer hoe mijn geheugen achter uit is gegaan. Het is daarom zo nuttig om de originelen te bewaren. Kortom het is niet zo belangrijk alleen spaart het mij veel tijd om niet de originele tekst te behoeven overtikken. Wel laat het zien dat onze inbreng door de RH niet gewaardeerd werd. Ook de lijn die we later gevolgd hebben met HGSL. Gegroet Tom

Dinsdag 17 februari Brief van Joost van Steenis

Beste Tom, Mijn geheugen is nog veel slechter. Ik ben dus niet zeker. Ik heb het stuk dat jij mij nu hebt opgestuurd kunnen vinden, maar ik dacht dat er nog een tweede stuk was met de eerste pagina de aankondiging van de vergadering. Dat stuk kan ik niet vinden. Ik zie in dit stuk dus niet zo zeer de nadruk op het klein geweld en ik dacht dat dat toch een van de punten van de december 75 vergadering was.

Maar je hebt natuurlijk geheel gelijk als je zegt dat we het samen hebben geschreven. Het kan zijn dat ik me vergis en dat dit stuk het basisstuk is wat wij hebben ingediend op de door ons georganiseerde december 75 vergadering. Ik moet zeggen dat de nadruk toch wel erg ligt op gewapende strijd en een geheime guerrilla roep. Er is dus geen sprake van klein geweld in dit stuk en dat verbaast me. Steeds wordt gesproken over GWS, gewapende strijd en dat idee hadden we in 1976 zeker niet meer als ik me goed herinner. Bij het doorlezen stuit ik ook nog op het blad Voorwaarts waar denk ik een nummer of vijf van verschenen zijn, een kader blad voor RJ-leden waar theoretisch gepraat werd maar ik kan me daar niets meer van herinneren en ik denk dat ik ze niet meer heb maar bij het ISG heb ondergebracht. Vreemd is dat ik in alle publicaties over de RJ en ook van de twee onderzoeken die nu nog lopen over Voorwaarts niets gehoord of gelezen heb. Grappig die spellingsverschillen, is die moderne spelling toch nog ergens nuttig voor geweest. Groet, Joost

Woensdag 18 februari Brief van mevrouw Dekker

Geachte Heer de Booij. Ik bedank u voor uw emailbericht. Ik heb er kennis van genomen en gedistribueerd onder mijn medewerkers en het integrale kankercentrum Amsterdam. Als de gelegenheid zich voordoet zullen wij ons zeker hardmaken voor uw zaak. Vriendelijke groeten, Evelien Dekker, MD PhD Gastroenterologist Dept Gastroenterology & Hepatology C2-115 Academic Medical Centre.

Vrijdag 20 februari . Vandaag afmaken 1973 -1976, morgen beginnen aan 1977.

Zaterdag 21 februari Gegolfd met Adrienne.

Zondag 22 februari Concert Pollini, wat een prachtig toucher.

Maandag 23 februari Gesprek met Erik en Jacqueline. Emotioneel. Mijn dagboeken overhandigd 1973-1976 met de vraag wat er wel of niet in mag. Erik mag censureren. 's-Nachts ongerust over reactie van Erik.

Maandag 23 februari Brief aan Jacqueline en Erik van der Maal;

Lieve Jacqueline en beste Erik, Bij terugkomst - na het voor mij emotionele gesprek- wil ik even ventileren wat mijn gedachten nu 10.00 uur 's-avonds zijn. Ik heb het alleen maar gehad over mijn motivatie voor het plaatsen op internet van mijn dagboeken. Dat is dacht ik duidelijk genoeg over gekomen, maar wat ik nu - na het gesprek - me realiseer is dat mijn motivatie onvoldoende rekening heeft rekening gehouden met wat het voor jullie betekent. Ik zou me nu kunnen voorstellen dat jullie geen boodschap aan mijn boodschap. Zoals ik in ons gesprek al heb gezegd het is allemaal dubbel. Maar als ik denk aan alle afgelopen jaren, zijn jullie allebei toch solidair geweest met de strijd tegen het flagrante onrecht. Mijn twijfel over alles neemt steeds meer toe hoe meer ik bezig ben met het verleden,maar dat is het dubbele, dat tegelijkertijd de drang toeneemt, dat we ergens een daad moeten stellen tegen dit flagrante onrecht. Slaap lekker, groetjes van de dubbelgevouwen Tom de Booij. PS Ik kom heus wel uit de plooien daar kennen jullie me te goed voor

Dinsdag 24 februari Brief van Jacqueline en Erik van der Maal

Hallo Tom, Jacqueline en ik waarderen jouw motivatie om je dagboeken op internet te zetten. En we hebben er zeker "boodschap" aan: en dat in positieve zin. Je kan ervan overtuigd zijn dat ik het met kritische belangstelling lees, en dat ik mijn op- en aanmerkingen zal maken m.b.t.

passages die mij betreffen, en die ik er misschien liever niet, of anders gewijzigd, in zou zien. Wat betreft de strijd tegen het onrecht: voor jou is dat een levensdoel geworden (en er zijn slechtere levensdoelen denkbaar), maar behalve tegen het onrecht heb jij ook moeten strijden tegen onbegrip, verwijten van klasseverraderschap, en, wat jou het meest drijft, de arrogantie van de macht en zelfingenomenheid van de élite: "het kasteel". Jouw citaten van Kafka en Sartre zijn veelzeggend. Je moet volgens mij altijd ten volle beseft hebben dat dit een bij voorbaat verloren strijd zou worden, maar desondanks heb je een duidelijke radicale keuze gemaakt, de moeilijke keuze, waardoor je jezelf in ieder geval recht in de ogen, in de spiegel, kan kijken. Je had natuurlijk veel beter kunnen kiezen voor een makkelijke, interessante, prettige loopbaan aan de universiteit met alle salarisverhogingen, emolumenten, geneugten, honneurs, eerbetoon, eervolle vermeldingen, promoties enz. die daarbij horen. Maar dan had je waarschijnlijk altijd "iets" weg moeten duwen, wat toch steeds weer op onverwachte tijdstippen en in onverwachte situaties een vervelend kopje op zou steken: dat verdomde onrecht, hoe zat dat precies in elkaar, en wat zou daar tegen moeten gebeuren, en wie doet er daadwerkelijk iets aan? En waarschijnlijk hebben de mensen uit jouw kaste ook een aangeboren (zit het in de genen?) capaciteit om dat zonder veel moeite weg te duwen (ze compenseren dat voor hun geweten wel door aan liefdadigheid te doen, of politiek "links" te worden) maar jij kán dat wegduwen niet: dat is jouw handicap. En dat leidt waarschijnlijk tot reacties in jouw klasse in de trant van: "ach, die Tom, die heeft nu eenmaal een handicap, zal wel het gevolg zijn van een val van een berg. Laten we hem maar niet serieus nemen." Maar zou het niet zo zijn (je zult er nooit achter komen) dat die mensen, waarschijnlijk grotendeels onbewust, toch gewetenswroeging hebben juist omdat zij die "handicap" niet hebben? Maar als ze moeten kiezen tussen hun makkelijke en beschermde wereldje van luxe, welvaart en zekerheid, of het toegeven aan dat toch soms opduikende lastige stemmetje van gewetenswroeging, wat wel eens lastige consequenties zou kunnen hebben, ja dan is de keuze snel gemaakt. En je kan het ze niet eens kwalijk nemen. Vergeef ze maar, want ze weten niet wat ze doen ... Of: ze weten juist donders goed wat ze doen: het is een door de evolutie ingegroefd egoïsme, ter bescherming van hun zelf en hun klasse, en de gevestigde hiërarchie, waar ze immers belang bij hebben. Zelf heb ik misschien ook mijn bescheiden steentje bijgedragen aan de strijd tegen onrecht, met dit verschil, dat het voornamelijk in mijn eigenbelang was: ik had niet de keuze; ik was in situaties terechtgekomen van "fight or flight'. En dan nog vaak door mijn eigen schuld of koppigheid. (Van die koppigheid heb ik trouwens nooit echt berouw gehad, al heeft die "kop van staal" wel eens voor de nodige problemen gezorgd). En dat ik in sommige gevallen niet consequent ben geweest, daar schaam ik me voor, maar zoals gebruikelijk probeer ik, zoals iedereen, die dingen te rationaliseren, om de schaamte maar voorbij te raken. Jij had wèl de keuze: en je hebt gekozen voor de moeilijke weg, omdat je jezelf niet wilde verloochenen, en omdat je, in tegenstelling tot de élite en de bourgeoisie, wèl mensen als Ebeltjes, Van der Maal, Romkema, Kames, Wallenburg, wilde begrijpen. Sterker: de moed had om je naast en achter die mensen te stellen. Mensen die door het "fatsoenlijke" deel van onze samenleving uitgekotst worden. Mensen die, omdat ze zich niet willen of kunnen conformeren, onvoorspelbaar zijn, en daarom ook moeilijk disciplineerbaar, en zich vaak bewegen (in ruime zin van het woord) op onconventionele wegen. En dat is heel eng: de gevestigde orde houdt van orde en voorspelbare regelmaat, en is bang voor alles dat (onvoorspelbaar) beweegt (vliegende egel). En soms is er iemand uit die gevestigde orde die tóch begrip kan en wil opbrengen voor dat ongeregelde tuig, maar dat komt zijn carrière niet bepaald ten goede (Meijenfeldt). Iets heel anders: zélf zit ik momenteel in een iets mindere fase: geen depressie of burn-out of Ld., en ik hoop dat ook nooit te krijgen, misschien ben ik daar wel te ongevoelig voor, maar wél een wat sombere periode als gevolg van gezondheidsproblemen bij mezelf en (ernstiger) bij naaste familieleden. Maar ik hoop op mijn manier toch ook nog zo lang mogelijk actief te blijven, al was het maar op de wat kleinburgerlijker wijze van het, mede uit eigenbelang, vechten tegen het onrecht (nogmaals: ik doe het op kleinere schaal:) bibliotheek, Lage Vuursche, Vijverhof, BONJO, JURAN, casussen van mensen die per definitie kansloos zijn in hun strijd om hun vermeende "recht" te krijgen.

Maar in dat kader wil ik me ook inzetten voor woonwagenstandplaats van Sani, de Egelshoekers, en andere in beginsel tamelijk kansloze zaken. Maar mijn tijd is beperkt, en wordt steeds beperkter. In dit kader wil ik eens met je praten over selectie van zaken die ik in het kader van JURAN aanneem. Waarbij we het dan kunnen hebben over Wallenburg, van der Moorselaar, Van Welbergen, Mellon, en andere zaken en personen, waar onze meningen over verschillen. Nadat je vanmiddag vertrok hebben Jacqueline en ik nog even nagepraat. Jacqueline vroeg aan mij wat mij was opgevallen over haar bijdrage in het gesprek. Mijn antwoord was dat zij geïnteresseerd was in hoe Adrienne en jouw kinderen dit allemaal ervaren hadden. En dat is iets waar ik eigenlijk nog nooit zo bij had stilgestaan. Ten slotte: we hebben samen het een en ander meegemaakt. Ik beschouw een opmerking van jou afgelopen middag als een groot compliment: "ik weet dat, al is het midden in de nacht, als ik Erik bel, dan is hij er ook". En dát Tom, zal zolang ik nog kan lopen, altijd zo blijven. Trouwens: het is nu midden in de nacht, en ik ga naar bed. Groeten van Erik.

Dinsdag 24 februari Brief aan Adrienne de Booij

Lieve schat, ik wil je toch deze brieven laten lezen, wat voor mij een groot geschenk is en waar ik als een berg tegen op zag. Hier leer je je echte vrienden kennen. Dat is heel heerlijk om te krijgen in mijn eenzame strijd. Ik weet dat het ook moeilijk is om deze brieven te lezen want het maakt zoveel wonden die net een beetje gedicht zijn weer open. Het voordeel is wel door het schrijven van deze dagboeken dat ik losser kom te staan van de kasteel bewoners (zie begrafenis tante Nancy). Erik schreef ook iets wat ik gisteren ook zo tegen hem heb gezegd dat het goed weer geeft. Maar als ze moeten kiezen tussen hun makkelijke en beschermde wereldje van luxe, welvaart en zekerheid, of het toegeven aan dat toch soms opduikende lastige stemmetje van gewetenswroeging, wat wel eens lastige consequenties zou kunnen hebben, ja dan is de keuze snel gemaakt En je kan het ze niet eens kwalijk nemen. Vergeef ze maar, want ze weten niet wat ze doen . Ik hou heel diep in mijn hart heel heel veel van je Ton chou d'amour

Dinsdag 24 februari Brief aan Erik van der Maal

Beste Erik, Ik was zielsblij vanochtend met je eerlijke mooie brief waar ik weer veel nieuwe moed en kracht uitput in mijn moeilijkste strijd van mijn leven tot nu toe. Het is treffend zoals je alles met je slimme (behalve van staal) koppie allemaal registreert. Dank ook voor je lieve Jacqueline die zich zo inleefde in Adrienne. Je vriend (een voorecht om die hebben) Tom

De spreuk gaat weer op: *Ik treur niet, dat mijn ongeschooide voeten het stenig pad betraden van de daad ... Ik won er het recht wie daden doen te groeten met de zuivere naam van kameraad*

Dinsdag 24 februari Mariette jarig. Mooie reactie Erik. Ma via email gestuurd. geen reactie, kwam net binnen om te zeggen dat euro 8.10 overgemaakt was op rekening Bierhaalder. Niet over de email van Erik. Begrijpelijk het zit zo diep. Bij de lunch zei ze dat ze geen zin had in het lezen van de brief.

Viering verjaardag Mariette in Amsterdam

Woensdag 25 februari 84 1/2 jaar. Gister bij groenteman op mijn hoofd gevallen, de fiets boven op en 2 flessen port gebroken. Gelukkig geen verder schade en verwonding. Mariette's verjaardag gevierd in chique restaurant in Amsterdam. Heel gezellig met zijn zessen.
Donderdag 26 februari Toch nog depressief
Vrijdag 27 februari Gedeelten uit tijdschrift Macht en Elite overgetikt en ondergebracht in dagboeken 1977-1979.
Vrijdag 27 februari Brief aan vrienden
Beste vrienden, nu in bezig ben met dagboek 1977 -80 ben ik gedoken in het door Joost van Steenis en mijzelve uitgegeven tijdschrift (dat ons in der tijd niet in dank is afgenomen). In verband met de huidige credietcrisis viel mij een zinsnede op in ons nummer van 2 nov 1977 dat nog aardig actueel is: "De invloed van deze OSM-kaste (Ons Soort Mensen) op het ekonomische leven is groter dan men doorgaans aanneemt, misschien wel gelegen in het feit dat mensen al heel erg lang rijk zijn, geen behoefte meer hebben om zo met hun rijkdom te koop te lopen, laat staan aan de weg te timmeren. "Het gaat Om het spel en niet om de knikkers " zeggen ze, maar dat wil wel zeggen, dat er alleen maar knikkertijd is, als de knikkers behouden kunnen blijven. Loopt men het risico de knikkers kwijt te raken, dan houdt men voorlopig op met knikkeren en gaat de kast met knikkers dicht en is het in plaats van knikkertijd (op) hoepeltijd. Om er aan herinnerd te worden, dat zij mensen zijn bij de gratie Gods, staat er op de rand van hun knikkers: GOD ZIJ MET ONS en zegt men ook wel: "Over geld praat je niet, dat heb je". Aan het eind de creditcrisis (2012?) wordt het misschien weer knikkertijd. Degenen die de knikkers zijn kwijtgeraakt (de kleine spaarders) mogen dan weer mee doen met hun nog resterende schamele centjes om even later te beseffen dat ze weer aan het kortste eind hebben getrokken. Ook kwam ik nog tegen een zin over de familie Heineken dat nog al komisch was zie bijlage Hi ha Petersen. De citaten uit de brochure van Mevr vB- T heb ik nu er bij gevoegd. Veel lees plezier Tom

Tussenvoegsel
Uit de brochure "Achter de schermen!"II. Onthullingen uit onze "deftige "kringen door Mevr. von B. geb. T.. Amsterdam J.A. Fortuijn 1891, 2edruk

Titel blad brochure Achter de schermen
Pag. 29-32

Toen jaren geleden zekere heer von Barnekow, een Duitscher, eene dame uit·Amsterdam, freule Tindal, huwde, werd niet alleen deze oude gewoonte toegepast, men vond ook in de "deftige" kringen zoodanig lage verdachtmakingen uit en de eigen zwager der bovengenoemde dame, de bierbrouwer G. A. Heineken gedroeg zich zoo lomp tegen den bij hem logeerenden vreemdeling, dat deze zich genoodzaakt zag, dit ongastvrije huis te verlaten en alle relaties in het gezelschap af te breken.

Gerard Adriaan Heineken (1841-1893)

In Amsterdam wraakt men het niet, zooals elders in de voorname maatschappij, doordat men zijn vijand uitdaagt, neen, men oefent zijne wraak uit, door zijnen tegenstander te bestelen. De heer Heineken volgde deze gewoonte op, door te weigeren aan zijne schoonzuster de verplichte rekening en verantwoording over te leggen en haar het door hem geadministreerde fortuin uittebetalen. Vijf jaren trachtte de heer von Barnekow tevergeefs die rekeninglegging te verkrijgen stelselmatig werd hem dit door de Amsterdamsche rechtbank onmogelijk gemaakt, waarbij zijn advokaat, de heer Kappeyne v. d. Copello, die zich met zijnen collega van de tegenpartij, den heer J. C. de Vries in het geheim verstaan had, de hulprijke hand bood. De toestanden en verhoudingen, die dit proces aan het licht deden komen, geven een treurig beeld van de Hollandsche rechtspleging in 't algemeen en van het moreele gehalte der Amsterdamsche bourgeoisie in 't bizonder.
Het is een haast ongelooflijk, maar daarom niet minder waar feit, dat niet ééne stem in geheel Amsterdam opging tegen dezen eerloozen "rowdy" voor een dame, die in deze maatschappij algemeen bekend en men kon met recht zeggen geacht was.
Dit laatste zou men minder kunnen beweren van de zuster van mevrouw von Barnekow, wij meenen van de echtgenoote van den heer G. A. Heineken. Deze dame, welke jaren geleden nog te Amsterdam de reputatie had, met recht of onrecht willen wij hier niet onderzoeken, eene - wat men zoo zegt - beauty te zijn, op wier gelaatstrekken een uitspattend leven echter zijne teekens achtergelaten heeft, werd langzamerhand de risée der geheele stad en wel door haren huisvriend, den heer Petersen.
Ik geloof niet dat ooit en waar dan ook een verhouding tusschen mannetje en vrouwtje zoodanig stof tot lachen heeft gegeven dan dit «verhaltniss» van mevrouw Mary Heineken en den heer Julius Petersen. Deze laatste is eene algemeen bekende Amsterdamsche grootheid en tegelijkertijd dat figuur in deze stad, dat voortdurend de lachspieren der ingezetenen in beweging brengt. In Clingendaal of Bussum op de renbaan, bij «Riche» aan de rijk bezette tafel, op bals en diners, in de Heinekensche loge naast "zijne". Mary of waar dan ook, geeft de verschijning van "Piet" het sein tot algemeene oprecht gemeende hilariteit. Maar men kan dan ook geen meer potsierlijke figuur zien dan dezen «Drei-Käse-hoch», dezen mode-gek, die als geschapen schijnt, iedere nieuw opkomende heerendracht door den vloek der belachelijkheid onredbaar fiasko te doen maken. Men verbeelde zich een 5 voet hoog kereltje met een kolossalen kaalgeschoren waterkop à la

brebis, een paar geweldige kogelronde oogjes, die met eene zekere boerenslimheid de wereld inkijken, een mongoolschen diep ingedrukten neus, die bij wind en regen onmiddellijk tot aan den rand met water gevuld is, een paar enorme verre afstaande ooren, - dit geheel op een klein, altijd bewegelijk lichaam, steunende op een paar kromme sabelbeenen, alles gestoken in een pakje, direct van Mozes uit Londen gearriveerd, en men heeft ongeveer een getrouw beeld van dezen "sportsman". Want door zijne eigenschap als sportsman heeft hij het hart der ondernemende madame Heineken veroverd. Hij is dan ook eene der celebriteiten van den Nederlandschen sport, ja men mompelt, dat zijne roem tot Belgie en de renbanen van het westelijk Duitschland doorgedrongen is. Niets is dan ook vermakelijker dan onzen (Piet) kort voor eene gewichtige race in den weight-room gade te slaan. Op het dikke hoofd een kolossalen cilinder, om den hals een reusachtig boordje, versierd door een das van indrukwekkende kleur, het lichaam gestoken in een goudgelen over-coat; de voeten: in machtige gelakte schoenen, die te voorschijn komen uit een paar geruite pantalons, schitterend in alle kleuren van de regenboog. Met kennersblik monstert hij de "startenden" paarden, af en toe een tevreden blik van goedkeuring of een ironischen glimlach op zijn ernstig gelaat vertoonende. Hij voelt dat hij zich in dezen kring als "kenner" kan voordoen, zonder dat hij gevaar loopt tegengesproken te worden. Hij weet dat hij de voorzienigheid is van den Nederlandschen "turf" onder blinden is: een-oog koning. Eenige jaren geleden was "Piet" het voorwerp der hartelijkste felicitaties zijner vrienden. Na 16jarigen echt beviel zijne vriendin Mary van een gezonden knaap; de vreugde en de trots van onze vrienden kenden geene grenzen; menschen, die gezien hebben hoe hij met vaderlijke ontroering, dikke tranen in de oogen, het "wichtje" beschouwde, verklaren, dat nooit zijn splinter nieuw ratelier zoo in het zonlicht schitterde - het beste bewijs, dat zich zijn omvangrijken mond tot een breeden glimlach gevormd heeft.

Henry Pierre Heineken, 'zoon' van G.A. Heineken (1886-1971)

Booze tongen daarentegen beweren, dat zij den zelf den dag den heer Heineken gezien, maar niet herkend hebben. Deze zelfs, zoo mompelt men, had, toen hij zichzelf in den spiegel zag, een paar enorme horens op zijn voorhoofd ontdekt, eene verschijning, die hem nog al tot ernstig nadenken gestemd moet hebben.
De benamingen onder welken Julius Petersen in Amsterdam bekend is, zijn legio.
Een der meest gebruikelijke is "salonvloo", die dan ook een tamelijk juist portret van uiterlijk en. karakter van onzen held geeft. De naam "Heineken" werd in de laatste jaren meer dan eenmaal, - en niet juist altijd op sympatieke wijze - genoemd.

Enkele citaten uit het boek van Dr. H.J. Scheffer: Henry Tindal. Een ongewoon heer met

ongewone besognes . Fibula-Van Dishoeck/Bussum. ISBN 90 228 3531 6:
p.82/84
In de loop van december 1890 verscheen bij de Amsterdamse voorman van de Sociaal-Democratische Bond, I.A. Fortuyn, die een boek winkeltje had en ook wel als uitgever optrad, het pamflet 'Acher de schermen! Onthullingen uit onze "deftige" kringen'. De schrijfster omschreven als 'Mevr. von B., geb. T.. Kort daarop verscheen er behalve een tweede druk, ook een vervolg, in maart 1891 een tweede vervolg en eind mei van datzelfde jaar kwam deeltje IV van 'Achter de schermen uit'. Het 'mevr. von B., geb. T.' en de inhoud van de brochures lieten maar één conclusie toe: Willy von Barnekow-Tindal, ten diepste gekrenkt door de wijze waarop haar familie en de Amsterdamse gegoede echtgenoot en haarzelf hadden bejegend, was de schrijfster. Én als haar zwager G.A. Heineken*) niet goedschiks het geld waarop zij recht had wilde afstaan, dan moest het maar kwaadschiks gebeuren. Niemand die eraan twijfelde dat zij de brochures had geschreven, toen niet en ook nu nog niet.Dit alles kan niet worden tegengesproken, maar toch meen ik dat mevrouw von Barnekow bij het schrijven van de brochures een ondergeschikte rol heeft gespeeld, te weten die van de aandraagster van de roddel, en dat haar man de eigenlijke auteur is geweest.
*) G.A.Heineken was getrouwd met Mary Tindal, een oudste zuster van Willy-von Barnekow-Tindal
p.94
....mevrouw von Barnekow werd schuldig bevonden wegens eenvoudige belediging van een ambtenaar en veroordeeld tot *f* 300 boete, 'bij wanbetaling door hechtenis te verhalen, een vonnis dat, vooral omdat de hoofdschuldige buiten schot bleef, onbevredigend genoemd moet worden; het is te betreuren is te betreuren dat mevrouw von Barnekow geen hoger beroep heeft aangetekend.
p.96
Mevrouw von Barnekow heeft haar 'dertig dagen vervangende hechtenis' uitgezeten in het huis van bewaring aan de Heiligenweg te Amsterdam, het latere badhuis, van zaterdag 15 december 1891 tot en met donderdag 14 januari 1892. Haar gedrag gedurende die maand werd door de gevangenisdirectie als goed omschreven[1] Toen zij enige dagen ingesloten was schreef Recht voor Allen ""Terwijl de heeren Henry Tindal en G.A. Heineken voor hun zuster de gevangenis op den Heiligenweg te Amsterdam een best tehuis schijnen te vinden, althans haar stilletjes aldaar laten zitten, ofschoon haar gezondheid zwak is en zij veel te lijden heeft van de koude aldaar, zitten zij heel menschlievend in een kommissie tot het verleenen van huisvesting aan onbehuisden in Nederland.' Waarom hebben Tindal en Heineken geen hart voor een onbehuisde zuster, 'die met haar jeugdig kind onbeschermd en onverdedigd achterbleef? ".

Einde tussenvoegsel

Zaterdag 28 februari Met Adrienne gegolfd, in clubhuis verteld Elly Saes dat haar dochter zwanger was van een Loverboy.
Zondag 1 maart Email van Elsbeth die vindt mijn email roddel, kwam hard aan. Duidelijk verschil in beleving.
Zondag 1 maart Brief van Elsbeth
Lieve Tom, je laatste e-mail *) gaf geen leesplezier. Integendeel. Ik moge dan geen gevoel voor humor hebben, maar dat kan me niet schelen. Als H. het kind P. aanvaardt, dan heet het kind H., net als bij adoptie. Basta. Ik noem dit gewoon roddel, jou onwaardig. Liefs, je zusje
*) zie vrijdag 27 februari.
Zondag 1 maart Brief aan Elsbeth
Lieve Elsbeth, je hebt gelijk als je ziet met een OSM bril vanuit de menselijke waardigheid zoals Sartre dat treffend beschrijft: Mensen bij de gratie Gods "Iedereen die deel uit, maakt van de heersende klasse is "MENS BIJ DE GRATIE GODS. Omdat hij geboren is in een milieu van

heersers, is hij er van jongs af aan overtuigd, dat hij geboren is om te heersen, en in zekere zin is dat ook waar, omdat zijn ouders, die ook heersers zijn, hem hebben verwekt als hun opvolger. Er ligt een bepaalde sociale functie op hem te wachten in de toekomst, waar hij zo maar in kan stappen als hij oud genoeg is Dit sacrale karakter dat de bourgeois heeft voor zijn klasse en dat tot uiting komt in een heel herkennings ceremonieel (zoals het groeten, het visitekaartje, huwelijks- en overlijdensberichten, het hele ritueel van 'beleefdheidsbezoeken. enz. DAT NOEMT MEN MENSELIJKE WAARDIGHEID. (Sartre, 1946)
Maar als je het van mijn doelstelling bekijkt is het anders, namelijk de kriteria van het Blauwe boekje het boekje van de aanzienlijken dan hoort Heineken en ook de afstammelingen van een Booijen tak niet worden opgenomen omdat ze niet aanzienlijk genoeg waren. Het tijdschrift macht en Elite heeft indertijd duidelijk willen maken dat wat de menselijke waardigheid werkelijk inhoudt zie het begin van mijn laatste email de credietcrisis. Maria heeft waarschijnlijk het eerste deel van mijn email gelezen ze schreef: "Lieve Tom,Héél frappant! Maar jij bent je tijd altijd al vooruit geweest,tenminste zo denk ik erover!-Ja,wij verliezen ook ,maar zo is het nu eenmaal-rustig blijven en gewoon net als jullie over twee jaar huis gaan opeten! - Wij genieten hier nog zó volop van dit gebeuren en daar ben ik heel dankbaar mee-Hoe is jullie gezondheid?Hier goed-gelukkig.-Elsbeth weer druk in de weer-as ever.-Kan ik dat boek waar je het over had en met de schrijfster hebt gecorrespondeerd,eens van je lenen ?Of is het je te dierbaar?Kan je me dan de titel nog eens doorgeven?-Liefs aan Adrienne ook van Maria". .
Toch vind ik getuigen van eerlijkheid en liefde dat je dit aan mij schrijft. Maar ik voel zo diep wat de OSM heeft aangericht en nog aanricht (Sani cs en alle werkelozen) dat het middel ... Fraai is het niet maar ook niet wat de OSM (onbewust wel te verstaan). Veel liefs van je broetje Tom Ik tik nu over wat ik geschreven heb ik 1977 en dan stijgt het schaamrood me naar de kaken (vrij naar Suzanna Jansen) Ik stuur je dit als bijlage in een Word programma zgn platte tekst zonder franje niet zoals het op mijn website zal komen. Zie eens wat de invloed was van 75 personen (ons kent ons (OKO)) was op het bankleven in 1975 en zie wat voor een puinhoop ze hebben aangericht. Ach het zal altijd wel zo blijven. Er komen weer gouden tijden voor als alle kruitdampen zijn opgetrokken.

Zondag 1 maart Brief aan Joost van Steenis
Beste Joost, met enige schroom stuur ik je deze email want ik zou graag jouw mening hier over willen horen. Dank voor je laatste email. Ik ga nu stug door met het monnikenwerk omdat het nu juist zo actueel is. Het boek van Suzanna Jansen heeft me weer helemaal op de barricade gebracht. Ik weet niet of ik je mijn correspondentie met haar al opgestuurd maar ik stuur het nog maar eens Het boek van Suzanna lansen Paupersparadijs maakt mij weer meer dan eens bewust wat OSM eigenlijk inhoudt. De overgrootvader van Suzanna heeft geen geld bij zich en dat is voor een OSMer een doodzonde dus zit eerst 3 weken in een cel en daarna 3 jaar Veenhuizen. Daarna overkomt het hem weer en krijgt weer 3 jaar Veerhuizen. De rechter Jhr H.J.M.van Asch van Wijck is een direct familielid van een van de 12 gezworenen: Jhr H.M.J. van Aash van Wijck!!! Gegroet Tom
Zondag 1 maart Brief van Joost van Steenis
Ja Tom, maar dat weetje volgens mij wel, jij bent het zwarte schaap in de familie maar toch familie. Ze houdt wel contact maar over zaken de elite betreffende dringt niets door. Ze heeft er ook weinig over nagedacht, de elite is en daar denk je niet over na. En als ze er over zou hebben nagedacht dan is het goed zoals het is. Zij zou dezelfde dingen kunnen zeggen tegen de gedienstige als het op orde zijn. Vriendelijk dat wel maar op afstand want zij in de keuken is niet Ons Soort. Daarom kan ik er zo weinig over zeggen. Het is hetzelfde als een discussie met politieke mensen die geloven in de leiders als ze vertrouwen dat Hitler, Stalin, Obama of Balkenende luisteren als je wat tegen ze zegt, als je een demonstratie houdt, of een petitie aanbiedt. Daar ligt ook een verschil tussen wij politici en dat andere soort mensen. En ook weer van beide kanten. Het vertrouwen dat ZIJ het beter zullen gaan doen - maar wel dezelfde

uitgangspunten, paradigma's, houden. We zien dat ook bij Fortuyn, die de wereld beter zou gaan maken. Er is wantrouwen maar ze kiezen weer voor een andere leider. Dat verwoordt je zuster ook, zij hoort bij de leiders en al dat andere is oninteressant en daarmee sluit ze ook haar laatste episteltje af. Je valt je zusje aan in haar bestaansrecht en daar is moeilijk over na te denken. En er moet niet te veel gezeurd worden over slippertjes want WIJ hebben dat geaccepteerd (Sirtema en de koningin) en daar mag dus niet meer over gepraat worden. Want WIJ doen het goed en hebben het beste voor met de mensheid. Met de gratie Gods inderdaad, God mag je ook niet aanvallen, of beter gezegd de geschriften van god en de explicateurs. Je zusje zal niet meer veranderen - en ik vrees een groot deel van de elite niet. Maar het gaat erom dat ze zich anders gaan gedragen en in volgende generaties komt de verandering. Maar dat artikeltje in de NRC over die gymnasiast laat zien dat er nog heel veel moet gebeuren. Want het is niet alleen de elite maar ook de lagere lagen (de bovenkant van de middenklasse) die een zelfde opvatting heeft - natuurlijk. En met de reizigers ga je wel heel erg van je oorsprong af en dat zal je wel kwalijk worden genomen. Stemmen op de PvdA, desnoods op de communisten, maar woonwagenbewoners .... Dat is het uiterste plebs. Je kan mensen niet overtuigen dat dat niet waar is dat dat net zulke mensen zijn als jij of ik. Daarom zijn er schokken nodig, daarom zijn er andere principes nodig waarop keer op keer gehamerd moet worden. Maar Amnesty ,met haar mensenrechten doet hetzelfde "neutraal" zeggen ze dat er geen wapens meer geleverd mogen worden aan Israel en de Hamas. Waar hebben ze het over. Speren aan Hamas en atoombommen aan Israel, zijn die te vergelijken? Nee, maar voor Amnesty wel want als je wat doet mag dat niet met geweld en moet het netjes zijn (netjes zo'n typisch elitewoord). Het zijn discussies die niets opleveren en waar je omheen moet gaan. De wereld kan alleen maar veranderen via activiteiten, niet via discussies, tussen twee verschillende paradigma's is geen discussie mofgelijk. Ptolemaeus en Copernicus konden niet met elkaar praten, alleen de resultaten gaven de laatste uiteindelijk gelijk, niet de argumenten. De discussie met je zus zal eindeloos en vooral vruchteloos blijven. Groet, Joost

Maandag 2 maart Brief van Elsbeth

Lieve Tom, dank voor je mail. Ik heb ook de tekst van "macht en elite" gelezen en begrijp niet waarom je het schaamrood naar de kaken stijgt. Dit is »toch een analyse met een bepaald doel? Lief dat je mijn mail precies zo opvat als hij bedoeld was. De grote vertrouwdheid, dacht ik, maakt zoiets mogelijk, en ja, je voelde het ook zo.(...) Het ga jullie goed allebei. Jullie zijn op de golfbaan "gespot" : lekker » sportief! Liefs voor allebei, Elsbeth

Maandag 2 maart Antwoord Elsbeth , meer duidelijk geworden.

Maandag 2 maart Brief van Charles Boissevain

Beste Tom, Wat een fascinerende teksten en prenten heb je bij elkaar gekregen over je familiegeschiedenis. Stomtoevallig, op zoek naar iets heel anders, kreeg ik die teksten onder ogen - ook het Nawoord. Ik heb nog lang niet alles gelezen, maar wel al heel wat. Hulde voor het vele, boeiende, werk! Zo heb ik veel genoegen beleefd aan de tekening die je vader als jongen van 13+ heeft gemaakt van Mengelberg op zijn rug gezien tijdens de generale repetitie van Mahlers Achtste in maart 1912. Ik was in september bij de aanbieding van het boek over het MLA in oorlogstijd. Bij lezing ervan heb ik me ook zeer verbaasd over het gemak waarmee twee mij goed bekende en dierbare (oud)tantes, oudtante Hilda en tante Daisy, de namen van de joodse leerlingen hebben opgegeven. Blijkbaar ging het voortbestaan van de school hen boven alles. En dit was een half jaar ná de in Amsterdam zeer bekende februaristaking. Ik sprak Bram C.K. (Clovis) nog kort voor zijn dood bijna een jaar geleden, vóór de verschijning van het boekje, maar ná zijn interview met Merle e.a. Clovis (Bram) vroeg zich toen af waarom zijn ouders in de oorlog eigenlijk geen onderduikers in huis hadden gehad. Ik zou hem dat heel duidelijk hebben kunnen vertellen - om meer dan één reden. Als aardigheidje zend ik je een prent uit 1902 waarvan ik dezer dagen een reproductie op de kop tikte. Jouw grootvader Han was in 1902 nauw betrokken bij het Concertgebouw(orkest), evenals mijn grootvader Charles E.H. (van het Witzand). Ik heb het gevoel dat de persoon vooraan links, met een grote snor, mijn grootvader is en de dame in

avondjurk tegenover hem mijn grootmoeder. Zou dit kunnen denk je, nu je heel wat prenten uit die tijd hebt gezien? Alles goed met jullie? Een dierbare (zij het veel jongere) vriendin van je moeder werd onlangs 92' Annemarie Boissevain - Tijssen. Geestelijk nog all there, wel met loopproblemen. Nog actief in de Krishnamurtigroep, net als je moeder en veel gedaan met paardrijden voor gehandicapten. Ook leuk om haar kinderen weer eens te zien. Haar zoon Christiaan zou jou zeer aanspreken - net als mij. Hij woont in München. Een jaar of wat geleden heeft hij daar nog in de gevangenis gezeten omdat hij had geprotesteerd tegen een optocht van neo-nazis. De rechters, ook in hoger beroep, hielden die neo-moffen de hand boven het hoofd. München hè? Goede vent, Christiaan. Charles Boissevain, Leidschendam

Woensdag 4 maart Brief aan Elsbeth

Lieve Elsbeth, dank voor je lieve e-mail. Alleen blijkt dat je nog niet navoelt mijn schaamrood dat ook Suzanna heeft aan het eind van haar boek en precies het zelfde gevoel weergeeft. Wie heeft er voor gezorgd dat Sani cs zou moeten leven? Maar laten we dit maar zien als ons essentieel verschil in bleven van menselijke waardigheid. Liefs Tom

Woensdag 4 maart Brief aan Elsbeth

Lieve Elsbeth, toch kreeg ik schaamrood bij het herlezen van de ME teksten, te realiseren dat ik hoor tot een groep mensen die het grauw altijd buiten de deur heeft weten te houden. Het volgende gedicht dat ik in ME heb afgedrukt zegt genoeg Liefs je broertje

MENSEN BIJ DE GRATIE GODS (2)

'Al valtet dat die heren twien,
'Si en houden ewich gheen contraer 'Want si zoenen, wel daer naer
'Ende doen malcander doecht ende eer: 'Dit en acht die huusman min noch meer. 'De een die slaat den anderen doot,
'Ende sulc wil boven zijn ghenoot 'Clymmen in sijn overmoet
'Ende brengt hem selven ,onder voet 'Die weet hij wel, allaet hij's niet

Willem Hildegaersberch, 14e eeuwse hof dichter

(Vertaling: Al komt het voor,dat de heren twisten, dan blijven zij toch niet eeuwig elkaars vijanden, want naderhand komen zij tot een verzoening en bewijzen elkaar weer eer en vriendschap. Maar de gewone mensen doen dat helemaal niet. De één slaat de andere dood en een derde wil zich boven zijn naaste verheffen in zijn overmoed. Het resultaat is, dat hij dan juist zichzelf tot de ondergang brengt. Hoewel hij dit beseft, houdt hij er toch niet mee op.)

Vrijdag 6 maart Brief aan Charles Boissevain

Beste Charles, dank voor je aardige stimulerende email. Wat een eigenaardige familie hebben we toch. Ik merk steeds weer dat de bekende appel niet ver valt van Het was een schokkende ervaring van de Mont. Lyceum in oorlogsjaren maar als je mijn verhaal leest van het interview over mijn oorlogservaringen is dat ook schokkend. De elite had geen boodschap aan de Joden en hun ellende, behalve de februari stakers 1941, maar daar waren geen elite mensen bij betrokken. Kan je mij de email of adres sturen van Annemarie? Mooi prent dank daarvoor. Groetjes Tom de Booij. Ps wat is de reden dat de ouders van Bram geen onderduikers wilden hebben?

Zaterdag 7 maart Brief van Charles Boissevain

Beste Tom, Annemarie (AO.) Boissevain - Tijssen (* 10-2-17) Huize Valckenbosch, k. 79 Van Tetslaan 2 3707 VD ZEIST t. 030 - 698.6979

Mocht je contact zoeken (zal ze zeker op prijs stellen), dan kan enige achtergrondinformatie prettig zijn. Van 1946 - 1966 getrouwd met Frans (1922 - 1981). Zoals dat heet, "in harmonie gescheiden". Zoon Jan X Rita, kleinzoon Jérémie (18), wonen in Belgisch Limburg niet ver van Genk.Hij restaureert antieke meubelen, schilderijlijsten, kerkinventarissen enz. Weinig contact met zijn moeder. Zoon Christiaan woont met vriendin Helga al heel lang in München. Prima vent, politiek zeer links, half anarchistisch. Heeft nog gevangen gezeten omdat hij had geprotesteerd tegen een demonstratie van neo-nazis - München hè? Niet zo lang geleden heeft hij zijn pleegzoon verloren na een lange vergeefse strijd tegen zijn ziektes. Dochter Marion woont in Bussum, geen werk, slechte gezondheid. Kan mooi tekenen. Ziet haar moeder zelden. Heeft uit

een knipperlichtrelatie een dochter Robin van nu 14 overgehouden.
Waarom geen onderduikers bij tante Daisy en oom Willy Cnoop Koopmans? Diverse redenen, die ik overigens niet hard kan maken. Met Bram (Clovis) had ik regelmatig contact, o.a. een jaar geleden kort voor zijn dood. We hebben de konegin de konegin gelaten bij haar opening van een tentoonstelling in het Amst. Hist. Mus. en hebben genoeglijk gepraat over onze vele gemeenschappelijke interesses. Geschiedenis, kunst, natuur, dieren en de godvergeten, of liever darwin vergeten dispuuts groentijdsexcessen in het ASC. Maar dat is een ander, treurig, verhaal. Voorzover ik weet heeft Gijs (die regelmatig in hun aangehouden ouderlijk huis in de Viottastraat komt) geen contact meer met de familie in Nederland. San heeft me met een bedankbriefje een half jaar na de uitvaart van Clovis (waar ik was, waarna ik ook nog een brief had geschreven) laten weten dat ze geen behoefte meer had aan contact met de familie in Nederland. Nou, dan niet, - het zal duidelijk zijn dat ze geen bron van contact waarover dan ook meer zijn, althans voor mij.
1) Daisy en Willy zullen het te gevaarlijk hebben gevonden. En ze zagen er niet zo de noodzaak van in. En ze vonden hun huis te klein (!). En ze vonden de kans op ontdekking te groot. En ze dachten niet dat hun kinderen hun mond zouden kunnen houden. En Willy en Daisy hadden veel sociale contacten die ze niet uit hun huis weg wilden/konden houden. Maar ze zouden zeker ook zelf hun mond niet hebben kunnen houden, te onnozel.
2) Ze hadden een ouwe trouwe Duitse dienstbode Julia. Alleraardigst persoon, die zeker geen expres verraad zou hebben gepleegd. Maar Julia was wel een grote klep met een luide stem, die zou allicht vroeg of laat aan de verkeerde personen onbewust van het gevaar foute informatie hebben verschaft. Staande in de voordeur, of in de achtertuin met een ver dragende stem. "Nou dag Bram, ga maar naar school, nu moet ik de was van de onderduikers gaan doen" schallend over straat of door de tuinen.
Wij hadden in Haarlem vier bejaarde joodse onderduikers in huis die bij ons de oorlog hebben overleefd. Wij konden daardoor dus ook nooit vriendjes en vriendinnetjes van school of uit de buurt over de vloer hebben. En mijn tweelingzuster Hester was een klep, dus die moest ik ooit nog tussendoor in de gaten houden. Een enkele keer kregen we tante Daisy te logeren! Die mocht van niets weten en heeft dan ook nooit geweten dat we vier onderduikers in huis hadden - die tijdens haar logeerpartij op hun kamer helemaal boven moesten blijven, en nog doodstil zijn op de koop toe. Tante Daisy heeft mijn moeder na de oorlog erg kwalijk genomen dat mijn moeder (en wij dus ook) haar niet hadden vertrouwd en nooit iets hadden verteld. Het was moeilijk om uit te leggen dat we aan niemand ooit iets vertelden, tenzij die persoon het absoluut moest weten - de huisarts, iemand die bonnen bracht, en de werkster, die NB bekend stond als een grote nonstopklep, maar die uitstekend haar mond kon houden en dat dan ook heeft gedaan.
Charles
Zaterdag 7 maart Happening begrafenis Jaspar Grootveld.
Een fraaie dialoog met Adrienne:
Tom: als ik dood ga zijn mijn problemen opgelost:
Adrienne: de mijne ook
Tom: dat is nog waar ook
Adrienne: zeker
Zaterdag 7 maart Brief aan vrienden
Lieve mensen, het was een hele happening vandaag bij het lieverdje om aan Jasper Grootveld (28 feb. 2009 overleden) de laatste eer te bewijzen. Zijn kist werd driemaal om het lieverdje heen gedragen voorafgegaan door twee rook magiërs begeleid door een brassband. Een banier werd ontrold over het leven van Jaspar Grootveld In optocht van het lieverdje naar de Doopsgezinde Singelkerk, waar een serie sprekers (o.a Simon Vinkenoog, oud -provo's Luuk Schimmelpenninck, RoeI van Duyn) op treffende wijze Jaspar hebben herdacht als een ware profeet: het aan de kaak stellen van de consumenten slaaf, de relatie tussen K(anker) en het roken (die hij toen al zag) ,de lancering van de witte fiets (wit was zijn kleur), en vooral de nieuwe 'God' : Sinterklaas .In de kerk werd een folder verspreid (zie voor de eerste pagina bijlage Jaspar

Grootveld). Daarna werd de kist op vlot omringd door vele bootjes over de Singel-Amstel naar de begraafplaats Zorgvlied gevaren . Uche, Uche, Uche; Hi Ha Happening. Klaas komt.. ... Zijn boodschap was en is duidelijk en actueler dan ooit! Tom

Links: Het beeldje van Jaspar Grootveld op het Spui. Rechts:Bootje met de lijkkist van Jaspar Grootveld

Maandag 9 maart Depressieve TV over de inval van Israël in de Gaza strook. Niemand doet wat, ziet wat en voelt wat.
Dinsdag 10 maart 10/3 /1965 de dag van mijn afscheid van de carrière. Wat een raar leven daarna. Kan ik nog genieten ?Nee is het antwoord. Gesprek gisteren met Annemarie Boissevain Zeer interessant, is 92 jaar Mijn vader had avances met haar gehad waar ze niet op inging. Eerst stuk schrijven voor geheim dossier. Begonnen met dagboek 90.
Dinsdag 10 maart Brief aan Darby Costello
Dearest Darby, it is nearly 2 years now that we have not met. Fortunatly we have hopefully a moment to meet each other on saterday 4th of april. Is it possible to make an apointment anywhere that day for a half hour to talk about the email I sent you 16 october 2007? (see attachment). l am curious what you have to say about this crazy letter. I am more and more convinced that the matriarchal godesses are the mothers of moon. (= New Moon!!) In 2007 was in Corsica where I met a women named Teresina who told me that her late husband Tomasino (he was shepard high in the mountains) said once said: "All what I can see is mine and all what I can't see is of my wife Teresina". That is exactly what I try to say. The dark phase of the moon is the most mythical moment and the secret of a woman . The blazing sun of the male is far away and covered to us during the dark phase and the moon has the sun for herself. Hoping seeing you soon .With my warm wishes for you Tom de Booij
Donderdag 12 maart Actie fysiosport. De leiding wilde onze groep naar de middag verhuizen. Door onze actie toch op de ochtend maar een kwartier later.
Vrijdag 13 maart Verjaardag Adrienne. Maria op de koffie.'s-Avonds gegeten in restaurant Dantzig, daarna Cosi fan tutte. Mooie uitvoering, Bij terugkomst Walküre gehoord, Sieglinde en Siegmund broer en zuster duidelijk onbewuste matriarchale beïnvloeding. Lezing voor astrologen in Gent gaat helaas niet door.
Zaterdag 14 maart Bergsportdag. Ronald Naar en zoon ontmoet. Ook Nederlands kampioen sportklimmen . Met hem gesproken over tegenstelling sportklimmen en alpinisme, andere mentaliteit.
Maandag 16 maart Brief van Suzanna Jansen
Beste Tom de Booij, Heel hartelijk dank voor de uitgebreide mail. Het is mooi zo het spiegelbeeld te zien van de geschiedenis van mijn familie. Ik ben bij te horen dat mijn boek je zo

heeft geraakt. Dat is waar het mij uiteindelijk om te doen was: lezers raken met het verhaal van heel veel mensen dat nog veel te weinig is verteld. Ik beschouw het dus als een groot compliment dat dat bij jou het geval is. Als ik wat meer tijd heb ga ik rustig je website bekijken en lezen. Het is heel interessant wat je allemaal schrijft. Een hartelijke groet, Suzanna Jansen

Maandag 16 maart Brief aan Suzanna Jansen

Lieve Suzanna, aangezien je geen protest heb geuit over deze aanhef doe ik het maar weer. Dank voor je positieve reactie. Van mijn mensen is ook niet veel verteld dwz geen kijkje in de keuken van het kasteel van de osm. Alhoewel met veel schroom net zoals jij ook uit in je boek vind ik dat ik het toch moet doen. De mentaliteit van Jhr Mr H.J.M. van Asch van Wijck is nog tot op de dag van vandaag springlevend, en hebben ze geen oog laat staan belangstelling voor wat ik aan de andere kant met mijn vrienden van de woonwagencentrum meemaak tot op de dag van vandaag. Zoals ze gediscrimineerd vervolgd en hun cultuur wordt gedood, door de mensen die de macht hebben (lees osm). In ieder geval staat mij nog duidelijker dan voor het lezen van je boek dat ik deze striptease moet publiceren. Met de hartelijke groeten Tom de Booij

Maandag 16 Maart Brief aan Suzanna Jansen

Hallo Suzanna, Ik kom nog even - heel onbeleefd - vragen of je nog tijd en zin hebt om met mij gedachten zou willen wisselen over je boek ivm met mijn dagboeken. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij

Maandag 16 maart Brief van Suzanna Jansen

Beste Tom de Booij, Dank voor je bericht en je eerdere berichten. Interessant om te lezen. Ik heb helaas een stampvolle agenda, dus van gedachten wisselen zit er niet in. Wel veel succes met je eigen onderzoek en wat je daarmee wilt doen. Een hartelijke groet, Suzanna Jansen

Dinsdag 17 maart Gras geverticuteerd. Gisteravond afzegging Suzanne Jansen. Ze zag het niet zitten. Grote teleurstelling. Slecht geslapen, 2 uur wakker weer depressie.

Dinsdag 17 maart Brief aan Suzanna Jansen

Beste Suzanna, Dank voor je eerlijk antwoord. Heel erg jammer. Ik had er veel van voorgesteld, vooral om je nader te kunnen uitleggen wat het het verschil is tussen de OSM (ons soort mensen) en DSM (dat soort mensen) en mijn hartgrondige afkeer van deze indeling tussen mensen. Veel succes verder gewenst met je leven. Met de beste groeten Tom de Booij.

Woensdag 18 maart Niet goed wat ik moet ik doen met de dagboeken. Te veel onbenulligheden of is het juist karakteristiek. Morgen vragen aan Dick.

Donderdag 19 maart Gisteren moeilijke dag. Vast komen te zitten met selectie dagboeken. Hopelijk brengt Dick Versteeg de oplossing. Gisteren rechtszaak Louis Wallenbrug kreeg 2 jaar voorwaardelijk voor het potlood venten. Bi terugkomst in kamp verdacht zijn zwager Jerry hem ervan dat hij weer in de fout was gegaan op Drakenburgweg. Weer domper als het waar zou zijn?

Vrijdag 20 maart Gesprek gister met Dick. Toch alle onbenulligheden van de negentiger jaren op papier zetten. Het geeft een onmisbare schakel aan van de diepte. Met Netty gesproken, dat ik niet de oude Tom moet zijn, die reageert op prikkels, brieven etc, die weer laten zien hoe men mij niet begrijpt en afwijst. Dit is genoeg gebeurd de nieuwe Tom moet nu afrekenen. Beschouw het schrijven van dagboek als je werk en en hoe de emotie die daarbij opduikt moet scheiden van het leven 2009.

Zaterdag 21 maart Gezellig met Adrienne gegolfd. Goede reactie van Netty .

Zaterdag 21 maart Brief aan Netty Tichelaar

Lieve Netty, waarom weet ik niet maar ik was na ons gesprek dood moe. Ik ben direct daarna wat golfballen gaan slaan op een driving range. Het heeft me wel veel inzicht gegeven. Hoe ik dus weer weer in de valkuil van mijn verleden ben gevallen. Als ik mijn dagboeken van vroeger redigeer moet ik mijn gevoelsleven van nu opzij zetten. Het gebeurde zo waarheidgetrouw mogelijk op het elektronisch papier te zetten. Dit mag mijn dagelijkse leven niet in de war schoppen en beïnvloeden, zodat ik voor inkomende prikkels niet via de oude Tom laat binnen komen. De nieuwe Tom heeft allang afstand genomen van die oude Tom. Dank voor dit inzicht dat je me hebt gegeven. Steeds weer opnieuw beginnen is mijn levensmotto altijd geweest en kost

mij geen moeite als ik er voor open wil staan. Het is ook een soort overlevingsmechanisme om minder ellende, verdriet, depressie etc. over me heen te krijgen. Hieronder de tekst met jouw suggesties er in verwerkt, met geen uitroeptekens. Veel sterke met onze discipline, Liefs Tom
Verantwoording: Nu mijn dagboeken het recente verleden gaan behelzen, doet zich het probleem voor: "Wat kan ik wel en wat kan ik niet aan de openbaarheid prijs geven". Het liefst zou ik alles publiceren zonder enige terughoudendheid, een soort "striptease", een waarheidsgetrouwe afspiegeling van mijn leven. Helaas, zal ik in verband met de bescherming van de privacy van personen bepaalde passages uit mijn dagboeken, alsmede correspondentie nog niet openbaar maken. Hierbij kies ik voor de volgende methode. Het privacy gevoelige materiaal zal ik onder brengen in een apart hoofdstuk. Na het beëindigen van het schrijven van mijn dagboeken - vermoedelijk rond 2010 -zal ik al mijn archiefmateriaal onder brengen in het Stadsarchief van Amsterdam. Onder nr 1423 bestaat er al een archief De Booij. Het bovengenoemde aparte hoofdstuk wordt dan eveneens opgenomen, maar met het te doen gebruikelijke vermelding: Openbaar (2030). Dit betekent dat dit bepaalde hoofdstuk pas in dat jaar voor iedereen toegankelijk zal zijn Op deze manier is de toepaste censuur dus maar tijdelijk. Mocht het toch nog zo zijn dat bepaalde passages uit mijn dagboeken, die ik al op het internet heb gezet voor de bepaalde personen niet welgevallig zijn, zal ik op hun verzoek deze direct uit mijn dagboeken verwijderen.

Zondag 22 maart Slecht geslapen veel gedroomd over Simon en geologisch instituut. Zenuwachtig voor golfwedstrijd. Nu de knoop doorhakken en beginnen aan laatste fase dagboek 1990-2010 20 jaar opschrijven. Zo waarheidsgetrouw mogelijk. Ook de diepe dalen. Later altijd nog te corrigeren. Discipline opbrengen.
Maandag 23 maart Gisteren 31 stableford punten. Jammer van die kleine gemist korte putts. Beter gespeeld dan vroeger met maandbeker. Prachtig concert Sokolov. Elsbeth was er niet. Waarom weet ik niet. Verantwoording dagboeken op het net gezet Adrienne vond het goed zo Mariette vroeg waarom 2030.
Dinsdag 24 maart Scheiding werk- gewone leven. 1990 komt vandaag klaar.
Donderdag 26 maart Gisteren heel koud gehad in buggy slecht gespeeld. Nieuwe swing nog niet goed. Na 6 holes trolly gehaald. Erik vond mijn verantwoording van dagboek goed.
Vrijdag 27 maart Golfles op Goyer van Morley, wel moe na afloop. Weghalen over de grond en club laten vallen.
Zaterdag 28 maart -Dinsdag 31 maart Portugal Spanje 4 dagen. Wel minder vermoeiend dan vroeger nu met buggy. Mario stoorzender. Mooi weer en 3 mooie banen en redelijk tot matig gespeeld..

Links: Heren drie klaar voor de wedstrijd. Rechts: Heren drie in het zonnetje op terras van golfclub Quinta da Rio in Portugal

Woensdag 1 april Bijgekomen van vermoeidheid.
Vrijdag 3 april Nu 1991 en 1992 afmaken.
Zaterdag 4 april Mooi weer 20 graden. Moeilijkheden met Louis, vervuild helemaal.
Zondag 5 april Gegolfd met Ma en Joep. Van Joep laatste hole verloren. Gegeten in Generaal. Met Joep tot half twee goed en emotioneel gesprek met 2 flessen wijn, uitgelegd mijn eenzaamheid. Hij begreep mijn eenzaamheid maar hij zou het ook niet kunnen vertellen van mijn strijd in zijn omgeving. Wat nieuw voor hem was dat ik twijfels had. Ontroerd!
Maandag 6 april Moeilijk gesprek met Darby Costello. Had mijn email niet gelezen over de maan, zag toch wel de belangrijkheid er van in.
Dinsdag 7 april Emmy om 9 uur gefeliciteerd. Rustige dagje. Begonnen met 1993. Word een hele klus.
Woensdag 8 april Slecht geslapen veel gedroomd. Oefen wedstrijd competitie met 6-0 gewonnen. Niet goed gespeeld maar wel tactisch.
Vrijdag 10 april Golfcompetitie in Ede met 5 up en 2 up gewonnen tegen Gerrit, rechercheur van politie, goed gesprek.
Zaterdag 11 april Brief van Darby Costello
Dear Tom, It was such a delightful experience, that hour with you. I have not forgotten, and will continue to think about how I can incorporate your vision with what I do. The fact that there are so many male gods to the two female goddesses, and one of them, Venus, so downplayed - that I can pay attention to and ask again and again, what can we do about this in our contemporary astrology. I have many very young students, and if I keep addressing it enough, one or another of them will find a way to bring a new consciousness into our astrology. How wondrous that we have been so privileged to fall across astrology in this wildly secular age. As a young astrologer, in my 20s, I remember thinking that it was a miracle I fell across it, and that, even though it was not part of the mainstream, I was lucky enough to be part of the generation who would keep it alive during this time. Now, 40 years later, sometimes I am weary with how it is viewed from the mainstream, but still feel amazed that I am part of this very long tradition, and am grateful to be part of the group that is keeping it alive. And to spend time with you, to see what you are seeing, if only in glimpses, you too, part of this long tradition, working to clear it up, to renew it, to see through the old traditions and to vision so clearly something that must come into it now, that is also such a privilege. Our time together will stand out forever, both times, last time and this time even more. You have such a true spirit, and I do know something about the hardship of life in the body, with a powerful spirit - how our spirit shines even more clearly as we get older, but oh, the struggle of aging! I had a postcard once, from a friend, and now I've lost it. It was Bette Davis, smoking a cigarette and holding a cushion in front of her which said, 'Old age ain't for sissies.' Do you know the word 'sissy'? I got the postcard when I was about 40, and it struck me so strongly - now, in the foot hills of old age, I hold it in my mind - knowing that life is a struggle and also magical, all the way. Your amazing eyes and wonderfui mind, your willingness to deal with my sharp spirit was a gift to me. And I shall keep in mind what you are tracking - and continue to think about the dark phase of the Moon too. Thank you for finding me on Sunday, and for our conversation, Very fond thoughts to you, Darby
Zondag 12 april Paasdag Scheveningen in restaurant van Joachim en Frederique ter Haar. Het was koud en mistig, Elsbeth is er ziek van geworden. Teruggereden met Huib en Maria.
Maandag 13 april Golfwedstrijd met vierbal. Geen gezellige wedstrijd, met pinnige vrouw die ruzie had met haar man, ik gelukkig niet met Adrienne.
Dinsdag 16 april 1993 klaar hele bevalling.
Zaterdag 18 april Gisteren waren we gastheer in golfcompetitie. Toch depressief teruggekomen, slecht er op geslapen. Toch maar weer doorzetten 1994 moeilijk jaar oplichting door BWO bstuursleden

Paasviering in Scheveningen in restaurant van Joachim en Frederique ter Haar

Zaterdag 18 april Brief aan Darby Costello

Dear Darby, what a wonderful warm letter you wrote me. I saw on internet the lectures of Bernadette Brady on visual astrology. She said the the language of the planets is the language of the sun (patriarchal language). She is also using the Greek mythology in the relation of the constellations who are human constructions of stars who are not in one plane but far dispersed in the universe, whereas the planets are realobjects. It is also very strange that even astronomers combine the greek myths with constellations. Many questions, no answers are bewildering me. I am still convinced that the substratum of the patriarchal time is the matriarchal period of 50.000 years and the influence of the moon - especially her darkest hour- will have a place in future astrology. Also the disconnetion of the constellations and the tropical zodiac is a problem for me. During the days of Easter I realised that the date of Easter is a combination of sun (male) and moon (female). The first full moon after the earth has a special position in relation to the sun (equinox). The other festivities (except of course white suntide) like beltane, hallowen, etc are related only to the sun . The jewish and islam festivities are related to the new moon (the first crescent). Well I am still confused and hoping that my wild thoughts will settle down. With love. Tom de Booij.

Zondag 19 april Kon het toch niet laten, actie bibliotheek voorbereiden. Toch maar weer begonnen aan dagboek 1994

Maandag 20 april 80 pamfletten uitgedeeld voor bibliotheek.

Dinsdag 21 april 60 pamfletten uitgedeeld.

Woensdag 22 april Artikel Baarnsche Courant: Leden Bibliotheek Baarn beter informeren. Ontbindingsbesluit uitgesteld

Gelet op het belang van het voorgenomen besluit de Vereniging Openbare Bibliotheek Baarn te ontbinden, had het bestuur niet mogen volstaan met het publiceren van de ledenvergadering via een advertentie in de krant. De leden hadden een persoonlijke uitnodiging moeten krijgen. Dan hadden zij zich kunnen voorbereiden en in geval van verhindering zich door een ander kunnen laten vertegenwoordigen. Dit was de kern van de door Eric van de Maal ingediende motie, die gisteravond met een overweldigende meerderheid door de leden tijdens de vergadering in het bibliotheekgebouw aan de Hoofdstraat werd aanvaard. Het bestuur kreeg daarmee een tikje op de vingers. Wanneer de volgende vergadering wordt gehouden, is nog niet bekend. Het bestuur had voorgesteld tot ontbinding over te gaan, nu de bibliotheek met de Stichting Bibliotheken Eemland is gefuseerd.

Om zijn verzet tegen de. ontbinding te bekrachtigen, deelde Tom de Booij maandag- en dinsdagmiddag in totaal 140 pamfletten uit aan Baarnaars. Hij riep hen niet tevergeefs op de vergadering te bezoeken. (Foto: Roeland de Bruyn)

Naast Van de Maal wilde ook Baarnaar Tom de Booij hier een stokje voor steken. Naar zijn overtuiging komt dan de totale zeggenschap over de Baarnse bieb bij de stichting te liggen. En kan die stichting met één pennenstreek aan het bestaan een einde maken. Volgens de stichting is daarvan geen sprake, omdat de afspraken in een prestatie contract met de gemeente Baarn zijn worden vastgelegd.

Eigen foto

Donderdag 23 april Nu begonnen aan BWO zaak moeizaam. Bezoek aan Elsbeth Lucas ziekenhuis.
Vrijdag 24 april Joep verjaardag. Competitie Hoge Klei goed gegolfd 6-0 gewonnen. In speech gerefereerd dat luchtplaats kamp Amersfoort en parkeerplaats van golfclub zo dicht bij elkaar lagen.
Zaterdag 25 april Thuis moe na vorig dag. Rapport Gubbels, om depressief van te worden
Woensdag 29 april Met Ma en Sascha gegolfd. Adrienne heeft Sascha in de polder in de auto laten rijden. Op de brink gegeten heel gezellig

Heerlijk dagje golfen met kleindochter Sascha op Anderstein

Donderdag 30 april Vlaggenwedstrijd, slecht gespeeld bijna als laatste geëindigd. Ongeluk Apeldoorn aanslag op Beatrix.
Vrijdag 1 mei Op Nieuw Gein golfcompetitie met 6-0 gewonnen. Tijdens speech met mijn slof gegooid.(à la Bush), had mijn schoenen. vergeten.
Zondag 3 mei 1994 gelukkig klaar, moeilijk jaar geweest'
Maandag 4 mei Concert in Nicolaas Kerk, samen met Wido van Heemstra. Brief aan Koningin geschreven. Maria en Adrienne vonden hem mooi. Weer vreemd gedroomd
Dinsdag 5 mei Brief aan Jan Maarten de Booij
Lieve JM. Je zal wel erg geschokt zijn geweest met wat er de 30 ste is gebeurd. Ik heb gisteren een met de hand geschreven brief aan HM gestuurd die hieronder volgt de getikte versie, Liefs Pa Hare Majesteit (Lieve Koningin), Vanavond herdenken we de gevallenen van de Tweede Wereldoorlog. Maar ook zullen onze gedachten vanavond uitgaan naar de gevallenen van de 30ste april, die ons allen zo in beroering brachten. Wat mij tot in het diepst heeft ontroerd was Uw hartenkreet nog diezelfde middag. U was oog in oog gekomen met een in uiterste nood verkerende eenling in onze welvarende samenleving. Hij en met hem ook vele andere die aan onze aandacht ontsnapt zijn en nu voor hun nood op niet mis te verstane wijze onze aandacht opeisen. Hoeveel slachtoffers zijn er in de laatste tijd, zowel in ons land als ook daarbuiten, niet gevallen door deze eenzame eenlingen, die zich gedrongen voelden door de afschuwelijke daad te stellen, om op die manier uit hun isolement te komen. Nu is het ook en uw familie overkomen. U, die juist steeds in de voorste linies actief was en bent, loopt daarbij uiteraard het meeste risico om door deze verwarde tot wanhoop gedreven mensen worden benaderd. Ik heb U steeds als lichtend voorbeeld gezien van iemand die haar persoonlijk belang ten dienste stelt aan het landsbelang. Ik heb dan ook diep respect voor Uw moed en opofferingsgezindheid en deze hebben mij geïnspireerd. U , en vroeger ook Uw man, hebben in al die jaren zich ook voor mijn acties tegen het onrecht in deze maatschappij - voor woonwagenbewoners en vereenzaamde mensen - geïnteresseerd en Uw belangstelling heeft getoond. Mijn hoop is daarom ook gericht, dat U deze verschrikkelijke gebeurtenis die u in uw diepste ziel heeft geraakt een plaats kan geven die zij verdient. Inmiddels wil ik alle sterkte en warmte toewensen die hiervoor nodig zijn. Met de gevoelens van hoogachting,Uwe Tom de Booij.

Hett bedankje van H.M. de Koningin was geadresseerd aan: Familie Booij. Het lijkt me dat ze de brief niet gelezen heeft, wat heel begrijpelijk is. Vroeger zorgde de directeur van het kabinet van HM, Felix Rhodius ervoor dat mijn brieven onder de ogen kwamen van H.M., die mij dan ook persoonlijk liet beantwoorden

HARE MAJESTEIT DE KONINGIN WIL U - MEDE NAMENS HAAR FAMILIE GRAAG HEEL HARTELIJK DANKEN VOOR DE VELE BLIJKEN VAN VERBONDENHEID DIE ZIJ NAAR AANLEIDING VAN DE TRAGISCHE GEBEURTENISSEN OP 30 APRIL IN APELDOORN MOCHTEN ONTVANGEN.
UW MEDELEVEN HEBBEN ZIJ ALLEN ALS GROTE STEUN ERVAREN.

HUIS TEN BOSCH
'S-GRAVENHAGE

MEI 2009

.

Woensdag 6 mei Brief van Jan Maarten

Heel treffend en mooi geschreven! Het meest vreselijke scenario is haar en haar familie overkomen. Zij voelt zich schuldig of heeft het geweten op zich genomen van de slachtoffers, daar is zij dubbel kapot van. Zo zit zij in elkaar. De mensen kwamen voor haar op haar dag! Liefs, JM

Woensdag 6 mei 66 jaar geleden, dat we ons moeten melden om naar Duitsland te gaan. Gisteren depressieve dag. BWO affaire afgesloten. Gedroomd ruzie met vader en moeder. Nu 1995 afgesloten.

Donderdag 7 mei Slechte nacht 6.30 wakker, depressief waarom weet ik niet.

Vrijdag 8 mei Golfen op Kromme Rijn, won met 4 up van Gerrit, de politie rechercheur. Merkwaardige ontmoeting met Lodewijk Alberdink Thijm. Onze grootvaders wilden met elkaar duelleren.

Zaterdag 9 mei Brief van Sibe Hoekstra

Beste teamgenoten, Wat de totaal score betreft zijn we als team op de vierde plaats geëindigd waarbij de scores per persoon opmerkelijke verschillen vertonen. De oudsten hebben het beste gepresteerd : aantal wedstrijden

Tom de Booij 18 tegen 0 3, Jochem Zuidberg 12 tegen 6 3, Sibe Hoekstra 9 tegen 9 3 ,Peter de Vries 11 tegen 13 4 ,Dinno van Breugel 8 tegen 16 4 ,Kees Swierenga 0 tegen 12 2, Eduard van Beijma 2 tegen 16 3 , Invallers 4 tegen 8 2 . Totaal 64 tegen 80 24

Een getal is slechts een getal; het zegt niets over de inzet; de strijdlust, de pechgevallen, de niet gevallen puttjes ,over de collegialiteit en de gezelligheid. Op dit thema doorgaand zullen we in augustus twee dagen gaan matchplayen ergens in Duitsland, niet te ver over de grens. Stuur graag jullie ideeën naar mij op; daarna zullen we op democratische wijze voor een voorstel kiezen. Ik ben met genoegen jullie captain geweest, Goede golfdagen toegewenst, Met vriendelijke groet, Sibe Hoekstra

Zaterdag 9 mei Brief aan Albert Lodewijk Albertdingk Thijm

Beste Lodewijk Het was een merkwaardig goed gesprek waarin onze grootvaders opeens op het toneel verschenen. Hieronder de tekst die op mijn website www.egoproject.nl staat. Je moet dan even doorzoeken aan het eind van de indexpagina zie met de blauwe letters staan egoproject.nl/familiedebooij. Als je daarop klikt ga je naar H. de Booij. Dan naar hoofdstuk 7 H. de Booij. Is je dat aanklikt zie je bij hoofdstuk 3 Herinneringen Concertgebouw. Dan door scrollen naar 1906 dan zie je de tekst die ik je nu hieronder geef. Het is een hele zoektocht. Adrienne weet zich nog te herinneren dat je vader en je zelf bij hun thuis kwamen. Met de vriendelijke groeten van huis tot huis. Tom de Booij

1906, 14 juli. Kwestie Alberdingk Thijm. Hij daagt mij uit tot een duel.
Alberdingk Thijm (schrijver, 1864-1952, pseudoniem: Lodewijk van Deyssel) voelde zich beledigd door een opmerking van mijn grootmoeder en eiste daarvoor genoegdoening, maar mijn grootvader vond dat hij deze zaak maar met haar moest uitpraten en ging niet op de uitdaging in. Deze kwestie veroorzaakte enige opschudding in concertgebouwkringen, maar mijn grootouders schijnen het geval nogal kalm opgevat te hebben en zeiden dat Van Deyssel kennelijk overspannen was. In het dagboek van mijn grootvader H. de Booij van 17 september 1956 is over dit duel nog iets meer bekend geworden zie hier de tekst uit het dagboek: 17 september. " Tom (zoon van Hendrik de Booij) heeft een brief van Chré (Chré de Booij, priester, neef van Hendrik de Booij) gekregen die hem in kennis brengt met een bericht in een rooms blaadje waarin het bericht staat dat in (1906) de gepensioneerd luitenant ter zee 1e klasse H. de Booij is uitgedaagd door den dichter Van Deyssel op grond van een belediging welke hij heeft ondervonden van Mengelberg en Diepenbrock. Hij (v. Deyssel) sloeg op het Rokin de hoed van Diepenbrocks hoofd en daagde daarop H. de Booij uit hem met de blanke sabel genoegdoening te geven wegens de belediging hem aangedaan. Ik antwoordde dat ik die uitdaging niet aanvaardde, maar ik weet niet meer in welke woorden ik dit deed. Ik kan mij niet herinneren dat ik Van Deyssel beledigde. Zijn uitdaging heb ik vernietigd en ik bezit geen klad van het antwoord)

Enkele citaten uit het boek van Dr. H.J. Scheffer: Henry Tindal. Een ongewoon heer met ongewone besognes . Fibula-Van Dishoeck/Bussum. ISBN 90 228 3531 6:
p.82/84
In de loop van december 1890 verscheen bij de Amsterdamse voorman van de Sociaal-Democratische Bond, I.A. Fortuyn, die een boek winkeltje had en ook wel als uitgever optrad, het pamflet 'Acher de schermen! Onthullingen uit onze "deftige" kringen'. De schrijfster omschreven als 'Mevr. von B., geb. T.. Kort daarop verscheen er behalve een tweede druk, ook een vervolg, in maart 1891 een tweede vervolg en eind mei van datzelfde jaar kwam deeltje IV van 'Achter de schermen uit'. Het 'mevr. von B., geb. T.' en de inhoud van de brochures lieten maar één conclusie toe: Willy von Barnekow-Tindal, ten diepste gekrenkt door de wijze waarop haar familie en de Amsterdamse gegoede echtgenoot en haarzelf hadden bejegend, was de schrijfster. Én als haar zwager G.A. Heineken*) niet goedschiks het geld waarop zij recht had wilde afstaan, dan moest het maar kwaadschiks gebeuren. Niemand die eraan twijfelde dat zij de brochures had geschreven, toen niet en ook nu nog niet.Dit alles kan niet worden tegengesproken, maar toch meen ik dat mevrouw von Barnekow bij het schrijven van de brochures een ondergeschikte rol heeft gespeeld, te weten die van de aandraagster van de roddel, en dat haar man de eigenlijke auteur is geweest.
*) G.A.Heineken was getrouwd met Mary Tindal, een oudste zuster van Willy-von Barnekow-Tindal
p.94
....mevrouw von Barnekow werd schuldig bevonden wegens eenvoudige belediging van een ambtenaar en veroordeeld tot *f* 300 boete, 'bij wanbetaling door hechtenis te verhalen, een vonnis dat, vooral omdat de hoofdschuldige buiten schot bleef, onbevredigend genoemd moet worden; het is te betreuren is te betreuren dat mevrouw von Barnekow geen hoger beroep heeft aangetekend.
p.96
Mevrouw von Barnekow heeft haar 'dertig dagen vervangende hechtenis' uitgezeten in het huis van bewaring aan de Heiligenweg te Amsterdam, het latere badhuis, van zaterdag 15 december 1891 tot en met donderdag 14 januari 1892. Haar gedrag gedurende die maand werd door de gevangenisdirectie als goed omschreven[1] Toen zij enige dagen ingesloten was schreef Recht voor Allen ""Terwijl de heeren Henry Tindal en G.A. Heineken voor hun zuster de gevangenis op den

Heiligenweg te Amsterdam een best tehuis schijnen te vinden, althans haar stilletjes aldaar laten zitten, ofschoon haar gezondheid zwak is en zij veel te lijden heeft van de koude aldaar, zitten zij heel menschlievend in een kommissie tot het verleenen van huisvesting aan onbehuisden in Nederland.' Waarom hebben Tindal en Heineken geen hart voor een onbehuisde zuster, 'die met haar jeugdig kind onbeschermd en onverdedigd achterbleef? ".

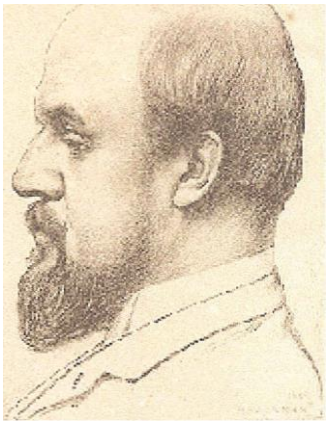

Portret van Lodewijk van Deyssel, door Haverman (1903)

Opmerking van E. P. de Booij *(dochter van Hendrik de Booij)* bij deze passage uit het dagboek: "Het familieverhaal luidde, dat mijn moeder tijdens een koorrepetitie een brutale opmerking had gemaakt toen Van Deyssel deze de sopranen had bekritiseerd. Van Deyssel eiste dat mijn vader daarover excuses zou aanbieden, die echter meende dat dit een zaak van zijn vrouw was en hij niet kon beoordelen wie gelijk had, daar hij er niet bij was geweest. Van Deyssel had de tekst geschreven van een cantate die uitgevoerd zou worden door het Toonkunstkoor. Het verhaal van de hoed herinner ik mij andersom: Diepenbrock zou Van Deyssel hoed hebben afgeslagen. Iedereen bemoeide zich met de zaak: Vaders zwager Charles Boissevain zei in die tijd tegen hem op het terras van Americain "Dit is misschien wel je laatste biertje". Van mijn vader rest alleen een lakonieke aantekening uit 1906:"Kwestie Alberdingk Thijm. Hij daagt mij uit tot een duel". Volgens zijn Herinneringen is Van Deyssel in een open rijtuig naar huize De Booy gegaan om hem uit te dagen, zich daarbij zeer romantisch voelende.

Zondag 10 mei Brief van Lodewijk Albertdingk Thym

Beste Tom, Het was een mooie dag. Dank voor je mail en ik ga me verdiepen in het egodocument. Maar eerst even een reactie op het incident zoals beschreven in de biografie van mijn grootvader "Een vreemdeling op de wegen. Het leven van Lodewijk van Deyssel vanaf 1890 "door Harry G.M.Prick. Mijn grootvader moest een lezing geven in het Concertgebouw en daar zou een decor van sparrenbomen worden geplaatst". Een ander tegenzittend inconvenient vormden de in de Kleine Zaal te plaatsen sparren. Betsy van Hoogstraten-van Hoytema had zich ooit laten ontvallen dat haars inziens Van Deyssel's gestalte het voordeligst uitkwam tegen een achtergrond van sparren. Deze vermoedelijk als scherts bedoelde en dus niet ernstig te nemen observatie van iemand die geacht kon worden une grande dame te zijn, was Van Deyssel steeds bijgebleven. Ene mijnheer Smies, verantwoordelijk voor de gang van zaken in de Kleine Zaal,was echter niet te porren voor het idee Van Deyssel's lezing te laten plaatsvinden voor een uit sparren opgebouwd achtergrond decor. Vanzelfsprekend beklaagde Van Deyssel zich daarover bij de opperste superieur van Spies, te weten de administrateur van de NV Het Concertgebouw, H. de Booy. Deze beschouwde het plaatsen van een aantal sparren in de Kleine Zaal als niet minder dan een vorm van ontheiliging van die sacrale ruimte. Toen al werd Van Deyssel besprongen door het wilde verlangen deze De Booy, een luitenant ter zee eerste klasse in ruste, een muilpeer of een oorveeg toe te dienen. Hij begreep gelukkig dat hij aan die impuls niet zou kunnen toegeven. De Booy was immers de wettige echtgenoot van Hilda Boissevain, een dochter van Charles Boissevain en E.H.Boissevain-MacDonnell. ln juli 1906 zou Van Deyssel een hevige

aanvaring krijgen met Hilda De Booy-Boissevain. Nu verder hierover over blz.747: Niet zonder enig leedvermaak legde Elisabeth Diepenbrock daarover vast dat Bauer zelf voelde hoezeer zijn decor (de sparren) een fiasco moest heten. Ruzie daarna met Thijm, die onmiddellijk partij trok voor Bauer, onhebbelijk was. Hatelijkheid van mevrouw De Booy, Thijm majestueus gekwetst af. Gelach van allen, van Fons en Mengelberg vooral. Op 20 februari 1948, in zijn vier en tachtigste levensjaar, gaf Van Deyssel de bisbille met mevrouw De Booy als volgt weer: Op een gegeven ogenblik verweet zij mij iets of berispte mij over iets,van zeer dichtbij, in een houding die haar zelfs mij bij een knoop van mijn jas deed pakken, en op een toon zoo, dat ik meende haar niet aldus te kunnen blijven te woord staan. Ik zei haar, ook op min of meer boozen toon, het onderhoud te moeten afbreken, en verwijderde mij. De volgende ochtend in werd het American Hotel, door een groom met een naamkaartje, bij Van Deyssel aangediend de Heer De Booy. Hij gedroeg zich correct, strikt vormelijk, zeide dat ik zijn vrouwonvriendelijk had bejegend en eiste, dat ik daarvoor excuses zou maken. Van mening zijnde, dat mijn onvriendelijkheid eenvoudig had beantwoord aan die van Mevrouw De B. zelve, zeide ik tot de heer De B. zijn eis te hebben vernomen en liet hem daarop uit. Ik zou het absurd gevonden hebben met deze verhouding de dingen excuses te maken.
Nu achtte ik dat de eis van een militair, een officier die voldoening verlangt voor iets dat zijn vrouw is aangedaan, bij weigering een duel impliceerde. lk hield mij dus voor uitgedaagd en vroeg dezelfde dag nog de heren Prof Dr Jhr Jan Six, Jhr Mr J.F.Backer mijn secundanten te zijn. Backer accepteerde deze uitnodiging door mij door zijn knecht een op oud-Hollands postpapier geschreven en met fraai lakzegels gesloten aanneming te doen bezorgen. Daarop toog ik ,in een open rijtuig,zodat de wind van mijn geboortestad heerlijk over mijn wagen en slapen ging,naar vriend De Booy ,en liet, hem niet aantreffend, het verzoek achter de plaats en het tijdstip onzer ontmoeting te bepalen. .
Wat Van Deyssel niet vertelde, was dat jhr Backer zich inderdaad bereid verklaarde als getuige op te treden in geval uwe uitdaging tot een tweegevecht met de heer De Booy wordt aangenomen, maar dat hij er tevens opwees dat het tweegevecht volgens de Nederlandse wet een strafbaar feit oplevert, zelfs voor hem die zijn tegenpartij geen lichamelijk letsel toebrengt. De gehele aangelegenheid werd uiteindelijk in der minne geschikt. Tot zover, ik ga de rest verder bestuderen en zal kontakt houden. Goed weekend aan jullie beiden, Je Lodewijk ATh.
Zondag 19 mei Concert Radu Lapu. Uitzonderlijk. 2 zusjes en Huib waren er ook.
Maandag 11 mei Dokter Otten controle kanker Ok.
Woensdag 13 mei Gister bijeenkomst 40 jaar geleden Maagdenhuis, geen succes, te veel opgedrongen, wilde toch erkend worden Berthus Hendriks, Toni Appelo Paul Verhey, Joost Kierz. Slechte presentatie

Links met Berthus Hendriks en rechts met Toni Appelo

Donderdag 14 mei Gisteren raadsvergadering gemeente Hilversum. Stencil uitgedeeld. Leny Terpstra afgeknapt, kan er niet meer tegen. Toch weer depressie als ik zie de tijd dat ik bezig ben

geweest met de Egelshoek. Grote schok, Netty belde dat haar man Gerhard binnenkost dood gaat aan lever kanker. Even op bezoek geweest.
Vrijdag 15 mei Nog onder de indruk van bericht Gerhard. Stug doorgaan met dagboek Egelshoek. Nog geen actie even wachten welke wethouder de portefeuille Egelshoek krijgt.
Woensdag 20 mei Actie dag Egelshoek 200 exemplaren verspreid in Hilversum.
Zondag 24 mei Reis naar Leeuwarden met Adrienne om tegeltje Elfstedentocht te zien op brug .

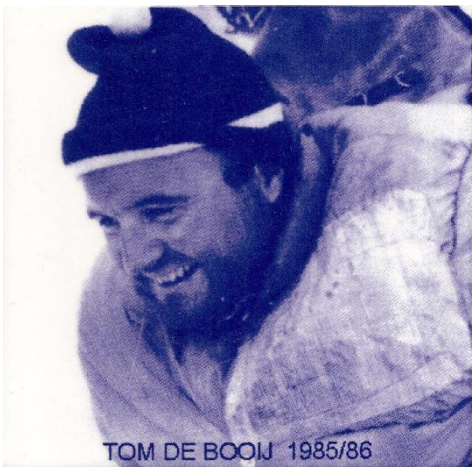

LinksDe elfstedenbrug over het riviertje de Murk bij Gytsjerk (Giekerk). Rechts: Mijn tegeltje op de Elfstedenbrug. Vergeten te vermelden dat ik ook im 1954 de tocht heb uitgereden. (Geschonken door mijn dochter Mariette voor mijn 80ste verjaardag).
Maandag 25 mei Gegolfd met Adrienne gezellig all square.
Zaterdag 30 mei Zware week achter de rug met 1976 .Egelshoek: geen reactie op mijn actie 20 mei. Vliegende egels zijn taboe. Toch enigszins depressief. Monomaan geweest in dagboek frensie, maar gelukkig op naar 1997.
Zondag 31 mei Verjaardag Leny Terpstra dagboek1996 gebracht. Hele opluchting.
Maandag 1 juni Brief aan Mauk en Carole

Links: Op de Amstel met de speedboot van Mauk. Rechts: Lunch in hotel l'Europe!

Lieve beiden, Wat een heerlijke foto's die alles zou treffend weer geeft, knap gedaan Carole. Het was weer helemaal fantastisch. We worden wel oud (of beter ik) als je ziet hoe snel en handig ik uit de boot kwam. Adrienne en ik hebben er heel er van genoten (het lekkere etentje etc) en

hadden een warm dankbaar gevoel toen jullie daar met zijn tweetjes onder de de brug wegvoeren. Een dag meteen gouden randje. Ik hoor nog wel wanneer we gaan golfen. Liefs Pa

Maandag 1 juni Brief aan Maria ter Haar
Hierbij het gedicht van J.C. Schagen**.** Voor Rogiertjes moeder.
Toen we wisten, dat zijn lichtje aangestoken was, hebben we gezegd, dat hij een heiden zou zijn en Rogier zou heeten.
Een vrije heiden zou hij worden, die daden zou durven verder dan zijn vader, die in verte het vuur zou overnemen en zou branden, verder dan zijn mattere vader.
Zooals een hooge wolk, uit donkeren stapel opgedreven, zijn kop verheft in het licht, zoo krachten.
Toen we het wisten, zijn we gezworven de lange stranden langs, want we willen hem wetten den honger naar de verte.
Toen we het wisten, zijn we getrokken naar het Westen, waar de wolken branden in den avond, want we willen hem scherpen den dorst naar bloed en goud.
Toen we het wisten, zijn we naar de zee gegaan, want we willen hem schenken den nood om de eeuwige vernietiging
Toen we het wisten, zijn we gaan luisteren naar den nachtwind in de boomen, want we willen dat hij het geheim zal verstaan.
Toen we het wisten, zijn we gaan wandelen in den regen, want we willen, dat hij mild zal zijn en berusten
Toen we het wisten. zijn we geklommen op den hoogsten top en we hebben de armen ggestrekt nar de zon.
Want wij willen, dat hij Haar priester zijn zal en dat hij aan Haar zal verbranden.
Rogier zal zijn naam zijn, dat zal hem sterk maken en ruig, als de boeren van mijn eiland.
Rogier, dat is de oude toren aan zee, waar 's nachts de vuren branden.
Rogier, dat is de hartstocht van eiken.
Rogier, dat is de macht van den basalten golfbreker.
Rogier, dat zijn de breedgeschofte paarden van mijn eiland.
Rogier zal zijn naam zijn en hij zal hem dragen onder het volk als een rooden mantel.
Rogier, hij zal de roede voeren.
Een heiden zal hij zijn,
Een heiden zal hij zijn, dan zal hij zwijgen en verwerpen.
Niemand zal hem onderwerpen. Niemand zal hem kennen.
Een heiden zal hij zijn, dan zal hij God herkennen.
Hij zal veracht zijn.
Een heiden zal hij zijn, dan zullen de dieren naar hem toekomen.
Hij zal dooden zonder schuld
Een heiden zal hij zijn, dan wordt de wind zijn broeder en zijn zachte zuster zal de regen zijn.
Hij zal de heilige verhalen verstaan.
Een heiden zal hij zijn, dan wordt de zee zijn vader en zijn moeder zal de diepe nacht zijn.
Zijn hart zal kloppen met den grooten polsslag.
Een heiden zal hij zijn, dan zal een licht hem verblinden, dan zal een stem hem verdwazen.
Hij zal den weg gaan, waarvan geen terugkeer is.
Een heiden zal hij zijn, dan zal hij verzinken.
Hij zal in zee steken en vergaan.
Dan zal hij suizen in de bladeren, dan zal hij spreken in de zee.
Dan zal hij ademen in den nacht, dan zal hij roepen in den wind.
Dan zal hij wezen over tijd en wereld. dan zal hij zijn liefde niet rekenen.
Hij zal een stortstroom zijn van de bergen naar zee.
Een heiden zal hij zijn, dan zal hij naar de vrucht niet reiken.

Hij zal zwerven zonder doel en de aarde zal bloeien onder zijn voet.
Een heiden zal hij zijn, dan zal hij niet zoeken.
Maar de verborgen ader zal hem trekken.
Een heiden zal hij zijn, dan zal hij veranderen van dag tot dag.
Hij zal geen grenzen kennen. "
(Dit gedicht heeft mijn vader voorgelezen bij mijn wieg in Vlissingen en heb ik voorgelezen bij de kist van mijn vader)

Dinsdag 2 juni Brief van Maria ter Haar

Lieve Tom, Ja het waren intense uurtjes.-Ik heb daarna weer goed begrepen, HOE diep alles ligt bij jou en dat dat ook zo zal blijven! Zag dat daar ook niet aan te tornen valt door een buitenstaander, moeilijk genoeg voor jouw spagaat-Adrienne. Het IS allemaal zoals het IS en jij leeft ermee! Ik heb 't gedicht weer gefotocopieerd ,'t is zo prachtig .... en ik zou 't zo (Mocht jij eerder dood gaan als ik??????) bij jouw kist willen zeggen" ?Was 't een verlangen van vader. ... om in vergelijk tot zichzelf zo'n zoon te krijgen? Of een voorweten? We zullen het nooit weten, maar de feiten liggen er en die zeggen wèl veel! Liet jij een donkere leesbril hier liggen? En wij vergaten jou de Vrij Nederland te geven. Laat dat even weten,dan stop ik 't in de bus,Veel liefs ook aan Adrienne, Maria.

Woensdag 3 juni Met Adrienne naar Heerlen. Mooie tocht door landschap. Mooi hotel in kasteel. Mooie foto's gemaakt als ik uit kasteel kom een mooie metafoor

Kasteel in Heerlen. Hotel van der Valk

Metafoor: links mijn tocht buiten het kasteel. Rechts: weer terug in kasteel

Donderdag 4 juni Hoenshuis gegolfd.
Vrijdag 5 juni Herkenbosch helaas erg vol. Al met al heel gezellig daagjes.
Zaterdag 6 juni Op net gezet 1973 t/m 1989. Nu voorbereiding1993-95.Probleem Gubbels.
Dinsdag 9 juni Afgemaakt t/m 1996. Gerhard erg ziek.

Donderdag 11 juni Gisteren vergadering met heren drie blijft bij elkaar gelukkig voor volgende jaar competitie.
Zondag 14 juni Gerhard Tichelaar, de man van Netty overleden
Zaterdag 13 juni Karel Slootman overleden, op gezocht in tuinhuisje in kist zien liggen.

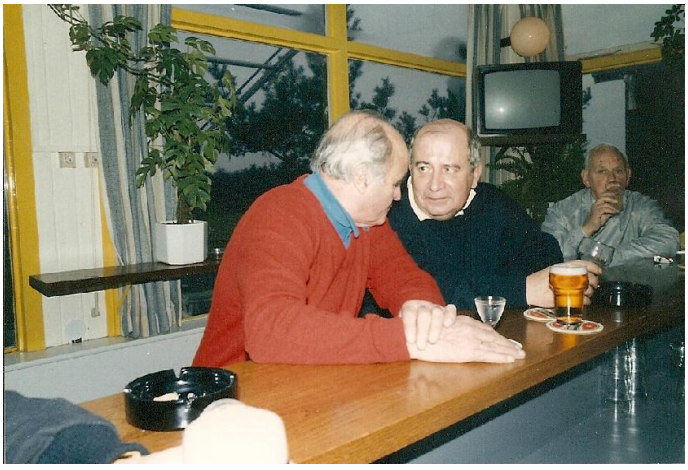
Karel Slootman overleden 9 juni 2009

Brief aan Nietie Slootman , vrouw van Karel Slootman
Lieve Nietie, Het was zo bijzonder, zoals we samen over de kist met Karel samen ware. Zoals je zei kun je het nog niet beseffen. Ook Dinsdag moet voor jou een dierbare herinnering later worden en voelen hoeveel mensen van hem hebben gehouden en nog lang dierbare gedachten aan hem bij zich zullen dragen, vandaag was ik bezig met mijn dagboek op papier te zetten kwam ik deze foto tegen. Toeval? We zullen het nooit precies weten. Mooiere herinnering kan ik niet van Karel hebben, ten voeten uit *). Warme belangstelling had hij en daar ben ik elke dag nog dankbaar was. Nietie il wens jou veel kracht, liefde en sterkte toe om Karel een plaats te geven, die hem toekomst Veel liefs Tom.
*) het pilsje en zijn borreltje ontbraken niet,! Han van der Weijden, op de achtergrond, neemt er ook nog eentje.
Dinsdag 16 juni Vergadering bibliotheek grote sof.
Dinsdag 16 juni Deel van de notulen Ledenvergadering van de Vereniging Baarnse Openbare Bibliotheek
Bezocht door 26 leden
6. Toekomst van de Vereniging
De discussie richt zich op de vraag hoe leden zeggenschap behouden, nu de bibliotheek de facto in handen is van "Eemland".
De notaris geeft aan dat de bestaansgrond onder de vereniging is weggevallen. De activa en passiva zijn overgedragen aan "Eemland", de lezers/klanten betalen hun contributie aan "Eemland" en ook de gemeente verstrekt de subsidie aan deze Stichting. Er is een batig saldo, dat cf. statuten dient te worden uitgekeerd aan de gemeente, na ontbinding van de vereniging. Hr. Van Hall meldt, dat na lezing van de inhoud van de motie, hij geen nut ziet deze te behandelen. De overige aanwezigen zijn het hiermee eens. Hr. de Groot geeft aan, dat lezers/klanten van "Eemland" middels Z.g. klantenpanels regelmatig gevraagd worden naar hun wensen en ervaringen. Mw. van der Hage, alles aangehoord hebbende, vraagt zich af of er nog wel een vereniging moet blijven bestaan. Ook Mw.v.d Meij is deze mening toegedaan. Hr. Van Hall meldt, dat als er leden zijn die een nieuwe belangengroep willen, er een nieuwe vereniging dient te worden opgericht. Hr. De Booij blijft bij zijn mening dat de Vereniging dient te blijven bestaan als pressiegroep. Indien een voorstel tot ontbinding van de Verenging geagendeerd wordt, zal hij weer e.e.a. organiseren. Mw. Schaper is per saldo toch van mening, dat het opheffen c.q. ontbinden van de Verenging een logische stap in het lopende proces is. Indien nodig kan druk

gezet worden met een aktiegroep naar de gemeente of"Eemland".Voorzitter geeft aan op basis van deze discussie het proces nogmaals met de notaris te bespreken. De uitkomst daarvan zal in een volgende AL V (september) worden voorgelegd aan de leden.
7. Sluiting
De voorzitter sluit de vergadering rond 22.30 uur onder dankzegging aan de aanwezigen voor een inbreng in deze vergadering.
Woensdag 18 juni Dr Otten vond mijn bloed goed, mag weer een jaar langer leven.
Vrijdag 19 juni Begrafenis Gerhard Tichelaar in Soest.
Zaterdag 20 juni Tom de Booij trofee. Bitter slecht gespeeld

De winnaars van de Tom de Booij trofee, 27 holes strokeplay backties

Zondag 21 juni Hard gewerkt aan dagboek.
Maandag 22 juni 1997 opnet gezet.
Woensdag 24 juni Gegolfd Dorhout Mees met Adrienne, all square laatste put. Toch veel twijfels over mijn dagboek. Depressief waarom doe ik het eigenlijk.
Donderdag 26 juni Nogal depressief te hard gewerkt aan dagboeken..

Met Tineke en Marlof op gastendag gegolfd op Anderstein

Zaterdag 27 juni Depri. Heel slecht gegolfd met Tineke en Marlof op Anderstein. DVD apparaat gerepareerd, maar toch weer mislukt om op te nemen, raadsel. Toch doorgaan met dagboek Nieuw fase dagboek 1990 -2009 einddatum oktober 2009

Zaterdag 27 juni Brief aan Dick Versteeg

Roberto, zou je me gauw kunnen laten weten na het lezen van dagboek '96, '97 of ik op de goede weg ben. Je hoeft maar alleen te lezen mijn persoonlijk dagboek niet de acties. Begin volgende week aan 1999! Sorry dat ik je er mee lastig val maar de depressie is nog niet voorbij, het zou mij een geweldige steun zijn als ik op de goede weg ben, maar zeg het vooral eerlijk, want aan slijmen heb ik geen behoefte maar dat weet je al. gegroet Thomasso

Zaterdag 27 juni Brief van Dick Versteeg

Graag voldoe ik aan je dringende verzoek Thomasso. De jaren '96 en '97 lezend zie nog steeds geen enkele reden om af te stappen van de tot nu toe gevolgde werkwijze. Beide jaren bevatten wel een extreem hoog Egelshoekgehalte, en daarvan kun je inderdaad afvragen wie zit te wachten op zo'n uitvoerige beschrijving. Maar het hoort natuurlijk wel bij het leven zoals je dat destijds (en nu nog steeds) hebt geleefd. In de samenvatting voor het boek vinden we daar wel een oplossing voor. Meest opmerkelijke passage van 1996 vind ik de brief van zoon Jan Maarten, waarin hij veel begrip voor lieve pa toont, maar ook mooi relativeert. Je leven ervoor over hebben 'lijkt' hem wat ver gaan ... Ik denk dat we hier de essentie te pakken hebben van hoe de meeste mensen die van je houden over jouw levenshouding denken. Prachtig dat je zo begaan bent met het lot van de medemens, maar je moet daarnaast toch ook een beetje denken aan je eigen leven, waarin je te maken hebt met Adrienne, je kinderen en kleinkinderen. En dat doe je dan ook, zo blijkt onder andere uit de reisverslagen. Toch lijk je na die reizen steeds weer dolgelukkig om achter je computer te kruipen om je bezig te houden met in jouw optiek zinvoller zaken. Eigenlijk is dat het leven zoals je dat het liefst leeft.

Ik zie nog steeds meer dan voldoende aanknopingspunten voor een interessant boek met een mooie rode draad. En met de prachtige mogelijkheid te verwijzen naar het totaalbeeld in de vorm van de volledige dagboekbeschrijvingen. Conclusie derhalve: ga lekker door op deze weg! Ik ga de overige achterstallige dagboekjaren de komende tijd met plezier tot me nemen. Heel veel schrijfplezier en al het goede toegewenst door een meelevende Roberto!

Maandag 29 juni In droom gedanst met met mijn vader. Bij TV programma praatjesmaker zei de programma maker tegen een klein meisje: Wat gebeurt er als je dood bent? Dat weet ik niet want ik ben nog niet dood geweest. Depressie is iets minder. Goed gesprek met Jolanda.

Dinsdag 30 juni Weer heel slecht geslapen zeer depressief.

Met Derk Egeler op Anderstein

Dinsdag 30 juni Brief aan Derk Egeler

Beste Derk, dit was super, 18 holes met je te spelen en steeds met de gedachten te zijn bij je

grootvader, ondanks alles. Het was voor mij zeer emotioneel zoals je gezien hebt bij het spelen van de eerste 3 holes. Daarna was het weer golfen tot de laatste snik. Je leek tijdens het spelen heel veel op Joep mijn kleinzoon, super ver slaan en soms total loss, dat was dubbel dierbaar. Ik wens je alles goede voor een jaar Sydney waar je de 14e Juli naar toe gaat voor een jaar. We hebben afgesproken dat we volgend jaar juli met zijn drieën gaan spelen. Dank voor de voor mij gedenkwaardige middag waar ik nog heel lang op kan teren, De mazzle Tom.
Woensdag 1 juli Gister happening met Derk Egeler, de band met Egeler hersteld. 18 holes gespeeld met 4/3 gewonnen. Lijkt veel op Joep. Alles vertelt over zijn grootvader positief en negatief. Toch niet goed erop geslapen.
Donderdag 2 juli Gisteren weer heel slecht gegolfd. Moeilijk gesprek bij het eten met Daan en John over hoge criminaliteit. Ik zei hoe zit het met de criminaliteit van de bankiers.
Vrijdag 3 juli Dag met gouden randjes. 1) Sascha gaat mee 7 juli naar rechtszaak Escamplaan in Den Haag. 2) met Mauk op de Goyer 18 holes. Ma en Carole vonden het te warm. Kreeg mooie les van Mauk 2 e negen heel goed gespeeld 37 punten. Heerlijk gegeten in kasteel. Wat een rijkdom.

Met Mauk op de Goyer een dag met een gouden rand

Maandag 6 juli Gisteren slecht gespeeld wel gewonnen van Berry met 4/2. Te veel gepraat. Toch nog steeds slecht geslapen. Vandaag begint ontwenningskuur.
Maandag 6 juli Brief van Ronald Naar
Beste Tom, Op dit moment zit ik ver weg - een paar dagen - donderdag weer thuis. Ik ben je niet vergeten, maar ik heb me de laatste maanden volledig geconcentreerd op de expeditie (met zoon). Daarbij komt dat de uitgever bij wie ik het boek "Weerspiegelde Toppen" met jouw proza zou uitgeven, enigszins door de financiële crisis in de problemen is gekomen. De verantwoordelijke man is per 1 juli ontslagen (wat in dit geval geen ramp hoeft te zijn) en de uitgeverij zelf wordt overgenomen. Ik moet dus even wachten tot na de zomer met de nieuwe uitgever aan zijn lurven te trekken. Nou is dat geen ramp. Met jouw verhaal ben ik redelijk tot een afgerond geheel gekomen (zij het goeddeels in het hoofd, en nog niet op papier). Ik wil het afsluiten met een tweede rondje golf om een soort cirkel te sluiten. Maar de meeste andere mensen die ik heb gesproken waren veel minder boeiend en daarover moet ik nog eens nadenken wat ik daarmee ga doen. Maar goed, eerst die Mustagh Ata. Na de zomer met een vrij en leeg hoofd voor met dit project doorgaan. Bijzonder dat je met Egeler Jr hebt gegolfd. Ik kan me voorstellen dat dit wel

emotioneel is. De volgende generatie kijkt vast met meer distantie naar het verleden. Ik ken Sr en Jr niet, slechts uit verhalen. Hopelijk gaat alles goed met je gezondheid en raak je de bal nog net zo zuiver als in december. Ik verheug me op ons volgende potje ... Met hartelijke groeten, Ronald.

Dinsdag 7 juli Goede dag met Sascha naar Den Haag. Sani en Griet bij ingang paleis van justitie. Ontmoeting met Klompen Jan. Vroeger boos op me nu helemaal aardig en vol lof over mijn acties . 1 uur in rechtzaak. Daarna naar Paula hartelijk ontvangen. Haar vader en zuster waren er ook. Sascha in grote vorm. Daarna naar Kijkduin camping om te zien voor standplaats Sani. Naar camping 's-Gravesande lekker gegeten. Sascha afgezet op trein. Thuis gekomen depressief.

Links samen met Klompen Jan en rechts Paula met Sascha

Links: Sascha voor het hek van de Leyweg, de vroegere standplaats van Sani . Rechts: Sascha met Sani en Griet in de kampeerwagen

Dinsdag 7 juli Brief aan Janna Visser

Lieve Janna, hoe is alles gegaan vandaag, we zijn eerder weggegaan zoals je gezien hebt. We wisten niet dat het zo lang zou duren. We wilden ook Paula feliciteren dat Jantje mag blijven en ook wilde mijn kleindochter zien waar Sani en Griet leven in hun verbanningsoord op hun camping in 's-Gravesande. Zij zwerven al 4 jaar van hot naar her. Ik hoop dat ik voor hun een standplaats ergens kan regelen voor de winter invalt. Ik wens jullie alle sterkte voor de 16e juli. Veel groetjes Tom

PS Het was hartverwarmend klompen jan na al die jaren (1977) weer terug te zien. Hij blijft ook doorvechten tot de dood er op volgt.

PS Jaasma had een goede vergelijking door te zeggen dat Norder tegen burgers zou zeggen dat ze in een woonwagen zouden moeten gaan wonen. Wat is die de Jonge de advocaat van de duivel een rat van de ergste soort.

Woensdag 8 juli Zwarte dag zeer depressief. Actie gestart voor standplaats Sani en Griet 1

oktober, zal heel erg moeilijk worden. Adrienne de hele dag weg dat bevordert de depressie ook nog. Piano gestudeerd
Woensdag 8 juli Lieve Sascha, Hier de mooie herinnering van een mooie dag, maar tegelijkertijd ook weer met een bepaald ander gevoel en dan weet je precies wat ik daarmee bedoel. Dank voor je komst naar mijn reizigersvrienden van Den Haag. Liefs en zoentjes van Opa.-
Woensdag 8 juli Brief van Janna Visser
Ik hoorde het al van sani toen ik naast hem zat dat jullie weg moesten en dat is begrijpelijk, ook ik ben verschrikkelijk blij met de overwinning van paula toch nog een beetje gerechtigheid hier in den haag. Het is alleen jammer dat ik u nu moet vertellen dat onze rechtzaak negatief is uitgevallen in bijna alle punten stelt de rechter de gemeente in het gelijk zelfs het art 10. wat voor ons zo belangrijk is heeft ze van tafel geveegt door de gemeente in het gelijk te stellen dat die is bedoelt voor woonwagens buiten een centrum en deze bewoners hier staan op het centrum dat de gemeente zo' nart 10 aan ons heeft afgegeven wordt gezien als een ongelukkig foutje het is toch niet te geloven he? binnen 8 weken geeft ze haar vonnis,en sommige punten zal ze nog bekijken maar zoals ik al zei in bijna alles geeft ze gemeente gelijk dus de enigste hoop die we nu nog hebben is dat morgen de raad van state ons beter gezint is en een einde maakt aan de vieze spelletjes die de gemeente met ons speelt. ik zal je op de hoogte houden en hoop dat je snel een plekje voor sani vindt het wordt tijd dat hij en griet ook rust gaan krijgen dit heeft voor hen al veel te lang geduurt, groetjes jannie.
Donderdag 9 juli Nog steeds depressief. Bij dokter pillen gevraagd. Dubbel dubbel leven Walter Mitty (Danny Kay). Bespreking met Erik landelijke vereniging reizigers (recreanten) opgericht, dit om de actie Sani een juridisch tintje te geven. Dokter Goekoop had burn out. De pillen Oxypam nog niet geslikt.
Vrijdag 10 juli Bespreking Joost van Steemis, wel moeizaam. Zijn actie om geld van de rijken af te nemen zie ik niet zitten. Hij blijft toch ook actief. Toch weer depressief.
Zaterdag 11 juli Klap op de kop door vraag Dick Jansen. Waarom dagboek? Ik had na 1970 niet veel gepresteerd. Toch komt het goed uit want nu kan ik op het net zetten waarom ik de dagboeken publiceer
Zaterdag 11 juli Brief van Dick Jansen
Wat beoogt u met uw dagboek? Dat iedereen kan zien hoe universitair "wachtgeld" wordt besteed? Ondanks de knipseltjes en zo, wat heeft u nu eigenlijk na 1970 gepresteerd? Hoogachtend Dick Jansen.
Zaterdag 11 juli Brief aan Dick Jansen
Geachte heer Jansen, Goede vragen. Het antwoord op de laatste vraag is de volgende: Ik ben de laatste om te zeggen of ik na 1970 iets gepresteerd zou hebben, dat moeten anderen over mij zeggen. De tweede vraag beantwoordt in feite de eerste vraag. Inderdaad is het een soort van verantwoording van de besteding van het universitaire wachtgeld. Uiteraard zijn mijn activiteiten na 1970 niet bepaald in dank afgenomen door onze samenleving. Uw eerste vraag is heel zinnig. Ik loop al een tijdje rond om op mijn site een uitleg te geven waarom ik zo nodig mijn dagboeken aan de openbaarheid moet prijsgeven. Mede door uw vraag ga ik nu in de komende maanden een uitgebreid antwoord geven op uw eerste vraag. Om dit al in deze email te doen zo ondoenlijk zijn op het gevaar af dat ik onvolledig zal zijn. Mocht U echter eerder antwoord op uw eerste vraag willen hebben ben ik daartoe gaarne bereid U mondeling deze te beantwoorden of telefonisch maar beter U persoonlijk te ontmoeten. Het zou een goede stimulans kunnen geven voor mijn eerder genoemde werkstuk. Ik krijg vrij weinig reacties op mijn site. U bent de eerste die deze vraag stelt die ik mijzelf ook natuurlijk voortdurend heb gesteld tot op de dag van vandaag. Hopelijk krijg ik van U een positief antwoord op mijn wedervraag. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij
Zaterdag 11 juli Brief van Erik van der Maal:
Hallo Tom, Een hele goede vraag: wat heb jij eigenlijk gepresteerd? Daar ben ik ook wel benieuwd naar. En ik ben op de hoogte van bepaalde zaken gedurende een periode van zo'n

veertig jaar; zodat "men" mij in ieder geval niet het recht kan ontzeggen om een antwoord te geven op die vraag. Alleen ben ik bang dat het antwoord daarop niet begrepen zal worden door de mensen die kritisch, afwijzend enz. t.o.v. jouw akties zullen staan. En dat is hen niet te verwijten: zij weten niet beter, of willen niet beter weten. En tegen domheid vechten is bij voorbaat een verloren strijd. Bovendien zijn dat meestal mensen die onze democratische rechtsstaat hoog in het vaandel hebben, maar wèl een torenhoge hypotheek moeten afbetalen en hun kinderen een universitaire opleiding willen bieden. Je kan het ze eigenlijk ook niet eens kwalijk nemen: ze sussen hun geweten door keurig "links"(pvda of groen links) te stemmen ze storten keurig hun bijdrage op greenpeace en natuurmonumenten, of waddenzeehondjes, ,ze schrijven goed geformuleerde ingezonden brieven naar "kwaliteitskranten" over hun verontrusting over de opkomst van de PW; (maar ze schrijven ook wel nimby-brieven wanneer het gaat om opvangcentra voor vluchtelingen, daklozen, verslaafden, enz.) kortom: het zijn keurige burgers van onze democratische samenleving. En ze weten van de prins geen kwaad. Sterker: ze willen van de prins geen kwaad weten, en iedereen die het waagt om hun zelfverzekerde denkbeelden aan te tasten, wordt onmiddellijk gebrandmerkt als anarchist, terrorist, of vergelijkbare benamingen. Het slimste middel om in onze parlementaire democratie dissidenten de mond te snoeren. Maar als mensen ècht geïnteresseerd zijn in de vraag: "Wat heeft die Tom de Booij nu eigenlijk bereikt?" Dan moeten die mensen hun oren maar eens te luisteren leggen bij (ex-)gedetineerden, (ex-) psychiatrisch patiënten, slachtoffers van de farmaceutische maffia, reizigers (ook wel woonwagenbewoners genoemd) maar vooral ook bij al diegenen die bij De Booij aanklopten (ik was daar een van) met hun historie van vertraptheid en vermorzeldheid door de technocratische en burocratische maatschappij die de rijken beschermt en de armen vertrapt. En die niet door De Booij werden weggezonden met de mededeling: "sorry meneer of mevrouw, maar u heeft misschien wel gelijk, maar ik kan helaas niets voor u doen". Beste Tom, doe mij een genoegen en verwijs iedereen die jou benadert met de vraag: "wat heb je eigenlijk gedaan?" even naar mij: ik kan in ieder geval een op eigen ervaring gebaseerde reactie geven vanaf het jaartal 1970. (Maar: tussen twee haakjes: eigenlijk moet je het wel als een compliment beschouwen als deze vraag op deze manier aan jou wordt gesteld). Maar dat hoef je de vraagsteller weer niet duidelijk te maken: laat hem maar in zijn eigen "waarde", en reageer à la Jacobse*). Gegroet Erik.

*) Een brief die Erik in de zestiger jaren schreef aan de heer Jacobse

Geachte Heer Jacobse.

In antwoord op uw schrijven d.d 31 maart jl deel ik U mede dat ik bij het betalen van mijn schulden een vast systeem volg, waarvan ik ook in uw geval echt niet kan afwijken Een korte uitleg van dit systeem zal de zaak misschien verduidelijken. Eenmaal per maand reken ik uit hoeveel geld er beschiknaar is voor het afbetalen der schulden. Aangezien tengevolge van mijn slechte financiële toestand dit bedrag altijd veel te klein is, heb ik een manier gezocht en gevonden, om de schulden die ik wel betalen kan, zo eerlijk mogelijk te verdelen, zonder daarbij de éne schuldeiser te bevoordelen t.o.v. de andere. Zoals bij alles wat ik doen, is ook mijn devies: "Eerlijk duurt het langste". Dus schrijf ik de namen van de schuldeisers en de bedragen op stukjes papier, die ik dan dichtvouw en in een oude hoed deponeer. Die hoed wordt goed geschud, waarna mijn vrouw steeds een "lot" uit de hoed trekt en naam en bedrag opleest, wat dan door mij wordt opgeschreven. Dit gaat zodoor, totdat het bedrag dat voor de schulden beschikbaar is, bereikt is. De briefjes die dan nog in de hoed liggen, moeten dan helaas wachten tot de volgende trekking. Nu is het zo, dat ik een hekel heb aan aanmaningen en heb dan ook als vaste regel ingevoerd dat iedere schuldeiser, die mij een aanmaning stuurt (of laat sturen door deurwaarders e.d.) voor straf één maand buiten de hoed blijft, ergo: niet aan de loting mee kan doen. Aangezien ik het goed met u voor heb, moet ik u er dan ook in uw eigen belang op wijzen dat het sturen van aanmaningen (in mijn geval tenminste) slechts een averechts resultaat heeft. Ik zou u daarvan enige frappante voorbeelden kunnen noemen. Zo zijn er ondermeer schuldeisers, die door hun constante stroom aanmaningen er in geslaagd zichzelf zolang "uit de hoed" te

houden, dat tegen de tijd dat ze aan de beurt waren, de schulden inmiddels verjaard zijn .Ik hoop echter van harte dat u zich niet onder deze categorie zult scharen. Inmiddels verblijf ik, Met de meeste hoogachting E.v.M.

Zondag 12 juli Brief van Dick Jansen

Ach, internet rules, hoe meer informatie hoe beter, zo goed zijn mijn vragen dus nu ook niet weer. Maar hoe heeft u die 20 jaar AOW besteed?! grapje, met een heel serieuze ondertoon. Wat mij op dit moment het meeste bezig houdt is de aanval op de AOW. Niet alleen worden zo de zwaksten gepakt in plaats van de graaiers. Het is economisch ook nog eens rampzalig. Heeft u niet zin in nog een kunstje? Een politieke partij met één hoofdprogrammapunt: AOW bij 65 en geen dag later. Ik kan zo het programma schrijven, maar mis de tijd/energie voor het opzetten van een het hele land dekkende organisatie. Vr. Groet, Dick Jansen.

Zondag 12 juli Brief van mevrouw Hofker-Esser

Geachte Heer de Booij, In maart 2008 kochten wij het casco van de "Hilda", de reddingboot die naar uw grootmoeder is genoemd. Alleen het casco was origineel, de motor en verder al het binnenwerk was gesloopt. Bij S.R.F. uin Harlingen hebben wij "Hilda"tot een comfortabele boot laten maken waarbij wij zo veel mogelijk van het oorspronkelijke casco intact lieten. Er is een stuurhuis op geplaatst. Natuurlijk was ik erg geïnteresseerd in de historie en ook in de naamgeefster van de boot en ik was aangenaam verrast toen ik op het Dorus Rijkers forum een item: fam de Booij en tevens een heel hoofdstuk van uw hand met brieven en dagboeknotities van uw grootouders vond. Uw grootouders zijn beide bijzondere mensen geweest en ik ben er trots op komende jaren (hopelijk) op een boot te varen die de naam van uw grootmoeder draagt. Volgens mijn man Klaas Hofker is uw vader vroeger veel in Hotel Hofker op Ameland geweest. Maar dat was voor mijn tijd. Met vriendelijke groeten, Barbara Hofker-Esser. Ameland.

Zondag 12 juli Brief aan mevrouw. Hofker - Esser

Geachte mevrouw, dank voor uw vriendelijke email. Ik stuurde deze door aan mijn familie en ook aan de amelander Ton Vink uit Baarn waar ik wekelijks mee sport. Met vr gr Tom de Booij.

Zondag 12 juli Brief van Derk Egeler

Beste Tom, Sorry voor de late reactie maar zoals je weet was ik druk met de voorbereidingen voor Chamonix, Inmiddels ben ik al weer terug uit de bergen. Ik heb 3 dagen op de camping in Chamonix gezeten en leuke wandelingen gedaan naar bijvoorbeeld Lac Blanc en Plan de Aiguille. Ik ben ook nog langs de begraafplaats gegaan. Ben daar de naam Lionel Terray tegen gekomen op de herdenkinglijst van Franse Berggidsen. Daarna ben ik naar Pont (!talie) vertrokken en heb totaal 5 dagen in berg hutten geleefd., Vanuit daar hebben we een rots graad beklommen en de Gran Paradiso. Tijdens de tochten uiteraard erg gedacht aan jullie avonturen.Ons golf middagje was inderdaad heel erg leuk. Ben blij je eindelijk een keer ontmoet te hebben. Volgend jaar proberen we het nogmaals maar dan met Joep erbij. Vriendelijke groet, Derk Egeler

Maandag 13 juli Zaterdag gezellige avond met Carole en Mauk.

Dinsdag 14 juli Met Ma gegolfd Heelsum 2/1 verloren. Heb me laten opfokken om door een vierbal heen te gaan. Ik ben te gauw nerveus. Adrienne is de rust zelve. Probeer meer te ontspannen te zijn. Toch weer depressief. Sani standplaats krijgen over gedroomd. Wel beter overzicht dagboek alles van het site onder dagboeken brengen. Vandaag wereldreis 1999 afmaken.

Woensdag 15 juli Mariette en Sascha kwamen even langs. Mariette won op laatste hole. Goed geslapen.

Donderdag 16 juli Weer verloren op woensdag middag. Dick Maans gaf me goede tip, putter niet optillen. Veel gedroomd toch nog steeds depressief.

Vrijdag 17 juli Met ma gegolfd Naarderbos. Adrienne wint maar liefst met 4/3. Toch te snel alles geen controle. Prachtige baan.

Maandag 20 juli Drama Tom Watson British Open mist laatste put, zo dicht en zo veraf. Met ma gegolfd weer heel slecht, ga nu oefenen. Heel zwaar gedroomd. Adrienne die boos op me was

en met de buggy er vandoor is gegaan. Weer depressief veel wakker.
Woensdag 22 juli Heel bijzondere dag. Totale zonsverduistering. Ontmoeting Jos Olgers. Wees mij op mijn schuldgevoel oorzaak depressie. Hij zei: de fiets van mij mocht hij afpakken, maar niet mijn schuldgevoel, wijze les. Nu opsporen waarom ik dat schuldgevoel heb. Ook waarom Adrienne geen mensen over de vloer wil hebben.
Woensdag 22 juli Brief aan Jos Olgers
Beste Jos, dat was me wat. Ik had mijn pasje vergeten voor boodschappen en toen ik terugkeerde zag ik je. Het was weer raak, je schoot weer midden in de roos. Niemand maar dan ook niemand op deze aarde zit te wachten op mijn schuldgevoel, maar ik klaarblijkelijk kan niet zonder. Het is als een soort verslaving. Het huiswerk dat je me hebt opgegeven is: waar komt dat schuldgevoel vandaan en waarom hecht ik er toch zo aan. De eerste vraag is geloof ik snel benantwoord: mijn christelijke achtergrond. De tweede vraag is moeilijker, maar nu ik het zo bekijk komt het voort uit het isolement dat ik me zelf heb opgelegd (zie ook het probleem Adrienne) en misschien een soort ontsnappingsclausule om me zelf wijs te maken dat ik nu eenmaal moet opdraaien voor de zonde die door mijn vinkesoort is begaan nu en in vroegere dagen. Hoe er van af te komen is met iets wat je in mijn tas hebt gestopt, dat ga ik nu uitpakken. Dank voor je liefde, gegroet Tom .
Donderdag 23 juli Belangrijk gesprek met Sani. Kopen van vak. Hij gaat er op uit. Ik betaal. Maria gebeld had ook schuldgevoel. Elsbeth geen schuldgevoel was een secondair kind, terwijl wij overspoeld werden met liefde waarvan we ons nu willen bevrijden.
Donderdag 23 juli Brief aan Jos Olgers
Jos je bent nog niet van me los. De vraag waar ik het schuldgevoel vandaan heb is misschien gelegen in het feit dat ik steeds tegen mijn moeder schild moest bekennen. Adrienne herinnerde zich nog een episode toen we net getrouwd bij mijn ouders logeerden en ik steeds aan het ben van mijn moeder mea culpa (dit woord gebruikte Adrienne) moest zeggen waarover wist ze niet ze dacht dat ik haar in de steek had gelaten. Inderdaad moest ik steeds bij mijn moeder schuld bekennen. De vraag die mij nu bezig houdt tegen wie moet ik in Gods naam schuld bekennen? Wat heb ik misdaan? Ik ben toch geen broeders hoeder. Dat neemt niet weg dat ik ten strijde mag trekken tegen het onrecht dat wordt aangedaan aan mijn naaste. Ik zal hem beter helpen zonder dan met schuldgevoel. Het is allemaal zo simpel zoals ik gisteren al tegen je zei. Zou de totale zonsverduistering van gisteren er mee te maken hebben gehad. Het ronde zon sikkeltje om de zwarte maan? Het woord liefde -zie fietstas - zou ik liever anders willen benoemen en wel ontspannen kracht. Gegroet vriend er wordt braaf huiswerk verricht Tom
Vrijdag 24 juli Nu begin met 2000. Fusie en splijting met als brug het element ijzer, net zoals, in het leven**.**
Zaterdag 25 juli Witboek over zwart geld beginnen na bezoek Leny en Hannes. Allen zwaar in de put.
Dinsdag 26 juli Gegolfd op Kennemer golfclub, goed gegolfd. Geen BAH complex meer.
Dinsdag 26 juli Brief van Jos Olgers
Hoi Tom, Wie weet raak je voor je gevoel de liefde van je moeder kwijt, wanneer je stopt schuldig te zijn! Lijkt me op zich een logische gehechtheid. Verder is er natuurlijk niets mis mee je naaste te helpen. Maar als die naaste daarvoor terug moet betalen dat jij met hulp aan hem jouw schuld (die jij niet hebt) inlost.... Het lijkt me verder bijna een soort erfzonde thema. In dat geval heb je het 'blijde nieuws' gemist, dat je elke zondag in de kerk kunt horen ... Wie weet is het een leuk idee om elkaar na de vakantie weer eens te zien. Wij vertrekken morgenochtend richting Aosta. Veel groeten en tot binnenkort weer eens! Jos.

Woensdag 27 juli Golfles van Morley veel geleerd.
Donderdag 28 juli Man ontmoet op de Kennemer, die op mijn site het huis in aanbouw van de Catslaan had gezien. Deze foto's ingelijst en in hun huis gehangen. Wel,gek dat ik in het hol van de leeuw mijn dagboeken worden geciteerd. Hij vond alleen de haard van asymmetrisch had hij vervangen. Geen beste opmerking van hem.

Woensdag 29 juli Weer les van Morley. Hard gewerkt aan witboek.
Donderdag 30 juli Ontmoeting Jos Olgers heeft er toe geleid dat ik mijn schuldgevoel ben kwijt geraakt. Samen gespeeld met Milou voor cultuur festival in september, het ging aardig.
Vrijdag 31 juli Teleurstellende email van raadslid Hilversum van Damme, had ruzie gemaakt met Hannes Gerrits.
Zaterdag 1 augustus Heel gezellig gegeten bij Maria en Huib voor verjaardag Elsbeth. Jan Maarten kwam logeren, lang nagepraat tot 12 uur, heel diep gesprek vooral over ma en zijn relatie met haar en ook met mij.
Zondag 2 augustus Met JM naar tuin paleis Soestdijk. Bij station Baarn goed gesprek, goed gevoel.
Maandag 3 augustus Witboek op net gezet . Zie onder de volgende link: Witboek Over Zwart Geld
Dinsdag 4 augustus Naar Annemie Boissevain. Goed gesprek, vooral haar liefdes relatie met mijn vader. Zij was daar niet op ingegaan. 's-Avonds naar Mariette. Sascha had haar propjes gehaald. Heel gezellig gegeten.
Donderdag 6 augustus Zwaar depressief wakker geworden, geen gat in website, een te uitgebreid witboek. Gelukkig kwam Bert de Haas op bezoek net toen ik weg ging naar fysiosport. Geen actie ondernemen. In de middag website veranderd witboek. Goede reactie gekregen van CDA op mijn witboek.
Vrijdag 7 augustus Depressie minder.
Zaterdag 8 augustus Van Wim Saes verloren 6/4 werkelijk heel slecht.
Maandag 10 augustus Depressie veel minder na correctie website witboek. Toch maar weer beginnen aan dagboek.
Dinsdag 11 augustus Veel gedroomd. Depressie nog niet voorbij weinig reactie op witboek ook van familie niet net of het niet geschreven is. Nu maar weer beginnen dagboek 2000. Alles wel triest.
Woensdag 12 augustus Soms weet ik het niet meer. De dagen vliegen voorbij. Geduld hebben per minuut en trachten te ontspannen.
Donderdag13 augustus Voorbereiding reis Schotland.
Vrijdag 14 augustus - Dinsdag 18 augustus Slecht geslapen om4.15 wakker
Later dagboek maken *(Is er helaas niet van gekomen).*

Met Cityhopper naar Glasgow, Joep en Mauk halen hun slaap in. Rechts: Op vliegveld Glasgow, Mauk moest weer bellen

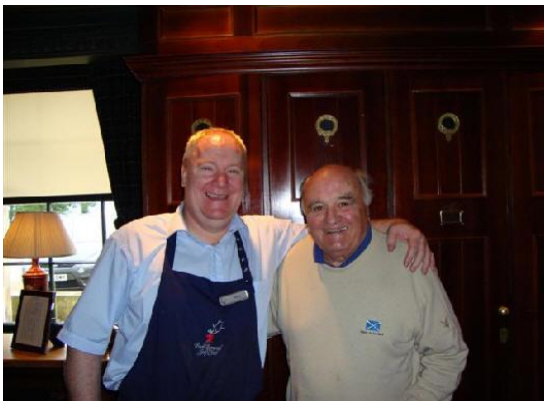
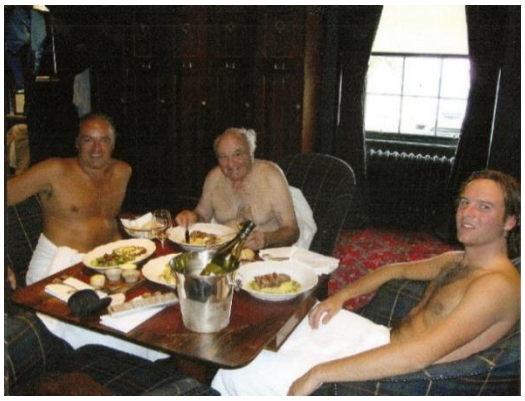

Billy de man van de Locker room, verzorgd voor alles wat je maar kan denken, Rechts: Heerlijk eten wordt zelfs gebracht in de luxueuze lockerroom

Grote verrassing .Links: ik heb nog niets in de gaten dat Joep een vlag had opgehangen. Rechts: Op hole 4 van Loch Lomand had Joep een vlag aangebracht met foto's van mijn bergklimmingen

Links: de drie generaties. Rechts: Op een links course Donald heeft de jarige Opa gewonnen, terwijl op Loch Lomond de jeugd duidelijk winnaar is geworden.

Beelden die geen ondertitel behoeven

De 3 daagse reis naar Schotland is vastgelegd in een prachtige fotoboek aangeboden door Mauk en Joep als dank voor de door 85 jarige Pa en Opa gesubsidieerd reis..
Vrijdag 21 augustus- Zondag 23 augustus heb ik mijn kinderen en kleinkinderen uitgenodigd om te logeren in Hotel 't Kruisselt in De Lutte

Links: Na de golfwedstrijd op de golfbaan Bocholt (Duitsland) gewonnen door Mariette. Rechts: De 85 jarige

Familieportret op de puttinggreen van het hotel

Hoe kleinkinderen groot worden. Joep geboren in 1987 en Sascha geboren in 1989:

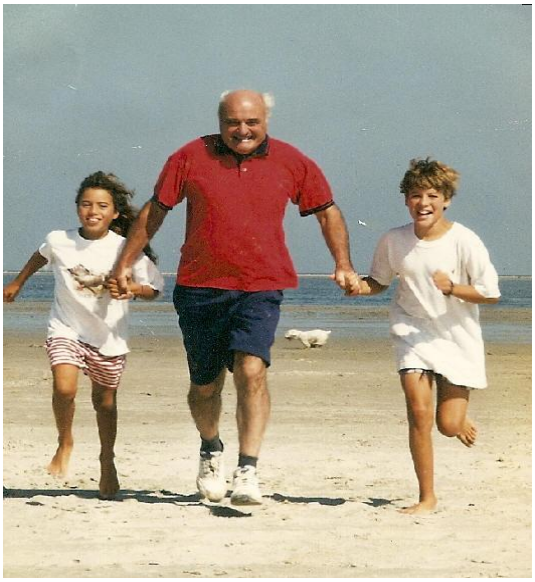

Links: Schiermonnikenoog 1994. Rechts: Ameland 1999

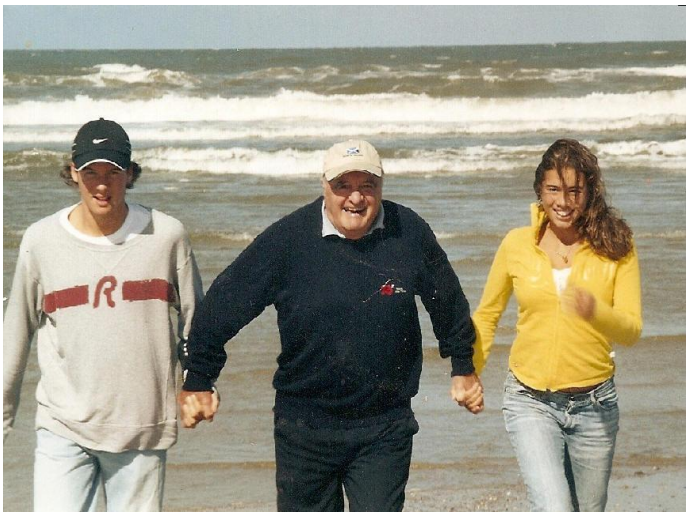

Links: Texel 2004. Rechts: De Lutte 2009

Zaterdag 22 augustus Gedicht van Jan Maarten voorgelezen tijdens het feestdiner zaterdag 22 augustus

LIEVE PA,
JE BENT NU BIJNA 85 JAAR GEWORDEN EN NOG STEEDS GEZOND EN SCHERP VAN GEEST
MENIG 80-ER HOORT BIJ DE GEKKEN EN GESTOORDEN EN JIJ MISSCHIEN NOG WEL HET MEEST
MAAR DIT TERZIJDE GRAAG WIL IK MET JE UITWEIDEN OVER DE JAREN 50 VAN DE VORIGE EEUW
ONS TROTSE VADERLAND MET ZIJN KLIMMENDE LEEUW
DE TIJD VAN HERRIJZEND NEDERLAND DE WEDEROPBOUW, SAMEN HAND IN HAND EN IN DIE TIJD HEB JIJ JE HART VERPAND AAN JE LIEVE VROUW
EN BELOOFDE HAAR DE EEUWIGE TROUW
DAARVOOR HAD JE EEN FRANSE VRIENDIN MAAR DIE WAS JE TOCH IETS TE MIN WAS BURGERLIJK NIET HET WOORD

WAAR JIJ JE AAN HEBT GESTOORD
RUST, REINHEID EN REGELMAAT EN ALLE KINDEREN SPEELDEN OP STRAAT
MET PENSION HOMMELES OP DE TV
EN PAUL VLAANDEREN OP HILVERSUM TWEE
OP SOESTDIJK WAS HET ER GEEN PAIS EN VREE VERSTOORD WAS DE VERHOUDING DOOR DE BOZE FEE
HOFMANS WAS HAAR NAAM
EN DREEF EEN WIG TUSSEN J & B SAAM

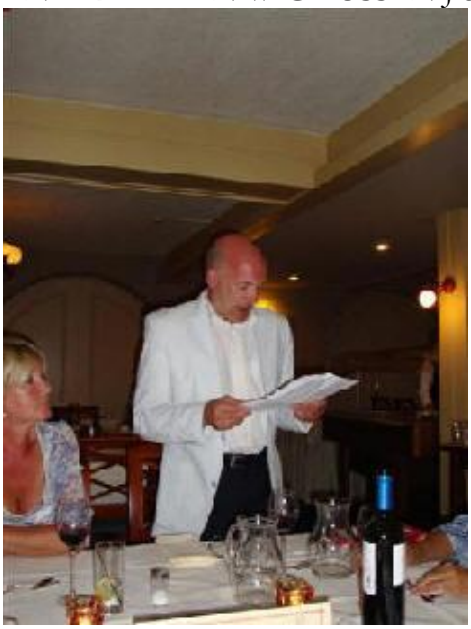

Jan Maarten terwijl hij het mooie gedicht declameert

JIJ STUDEERDE AF, EN GING PROMOVEREN
EN DAARNA GING JE BERGEN TROTSEREN
OM DE TOPPEN VAN DE ANDES SAMEN MET CEES
DAT WAS BESLIST EEN MOOIE RACE
JE WOONDE AAN DE AMSTEL BIJ DE MAGERE BRUG
MET INMIDDELS TWEE KINDEREN RIJKER OP JE RUG
LATER WERD HET AMSTELVEEN AAN DE REMBRANDTWEG
EN KW AM ER NOG EEN ZOON UIT JULLIE LEG
MAAR DAN ZITTEN WE AL WEER IN DE ZESTIGER JAREN
EN IK PROBEER JUIST DE JAREN VIJFTIG TE ONTWAREN.
MET VAN TEESELING HAD JE HET GROOTSTE PLEZIER
EN JE BEZOCHT HET ATOMIUM IN BRUSSEL MET ZIJN VIER
JIJ SPEELDE OOK DE SINTERKLAAS
EN ROB WAS DAN JOUW PIETERBAAS
DE SOEVEREINITEIT VAN NED. INDIE WERD EEN FEIT
NA JAREN VAN ONDERDRUKKING WERD HET TIJD
OM DE ARCHIPEL LOS TE LATEN
VOLLE BOTEN KEERDEN TERUG WAAROP ZATEN
INDISCHE EN HOLLANDSE MENSEN
MET HUN VERVLOGEN WENSEN
ZEELAND WERD GETROFFEN DOOR DE WATERSNOOD
DE EILANDERS WERDEN GERAAKT IN DE MOEDERSCHOOT
HET LAND DAT WAS VERDRONKEN
EN UIT ALLE HOEKEN WERD ER HULP GESCHONKEN

JE GAF LEZINGEN DOOR HET HELE LAND
VAN MAASTRICHT TOT GRONINGEN EN CADZAND
EN DAT ALLEMAAL IN DE EEND DIE LELIJK WAS
MAAR IN DE AP 99 99 KWAM JE ER ALRAS
SOMMIGE MENSEN NOEMDEN HET DE TIJD VAN DE SPRUITJES
DE SAAIE JAREN VIJFTIG MET VALLETJES VOOR DE RUITJES
KATHOLIEK EN PROTESTANT
DE VERZUILING HIELD FLINK STAND.
KABINETTEN STONDEN EN VIELEN
EN VADERTJE DREES ZAT ONS OP DE HIELEN
ZUINIGHEID WAS DE KREET
EN 0 WEE DEGENE DIE MET GELD SMEET
JE HAD DE HELDEN OP HET WITTE DOEK
EN DE DAMES DROEGEN DE NEW LOOK
DE HEREN MET HUN KORTGEKNIPTE HAAR
GENOTEN NA HET DINER VAN COGNAC EN EEN SIGAAR
HORS D'OEUVRE WAS EEN IEDER BEKEND
EN OP ZONDAG WERD MENIGEEN VERWEND
MET KIP OF VLEES GEBRAAD
DANKZIJ MOEDERS DIE IN DE KEUKEN HAAR MANNETJE STAAT
JE WAS SPORTIEF EN REED OP DE SCHAATS
EN VOOR DE ELFSTEDENTOCHT WAS ER ZELFS PLAATS
JE SPEELDE HOCKEY EN TENNIS
EN MET KLIMMEN WAS JE GOED BIJ KENNIS
ER KLONK OOK MUZIEK IN DIE DAGEN
DE JUKEBOX BRACHT ANTWOORD OP JE VRAGEN
JO STAFFORD EN DE TANGO DANS
EN EDDY CHRISTIANI PAKTE ZIJN KANS
WAS JIJ TOEN AL EEN REBEL
DAT WEET IK EVEN NIET ZO SNEL
WEL EEN BAASJE MET EEN EIGEN WIL
EEN ECHTE DE BOOIJ IS NIET ZO STIL
ALS HERINNERING AAN DEZE TIJD
GEEF IK JE EEN BOEK DAARAAN GEWIJD
OOK JIJ BENT ER IN AFGEBEELD
ZOEK MAAR GAUW EN VOEL JE IJDELHEID GESTREELD
JE OUDSTE ZOON GAAT NU MAAR EENS STOPPEN
ANDERS GAAN WIJ TE VEEL PROPPEN
OP DEZE VELLETJES PAPIER
IK WENS JE IN IEDER GEVAL VEEL PLEZIER
MET DE TERUGBLIK IN HET VIZIER
JAN MAARTEN

Dinsdag 25 augustus. Mijn verjaardag uitbundig gevierd in de tuin van de Koningsweg. Uitgenodigd mijn golfvrienden van Heren drie voor een 36 holes golfwedstrijd. Viermaal onderbroken door heerlijke gerechten verzorgd door Carole en Adrienne. De wedstrijd leiding was in handen van Mauk. Mario Dommering heeft de wedstrijd gewonnen. Door Dick Maans is de gastvrouw in de bloemetjes gezet en heeft aan de jarige de jarige 3 dagen verzorgde reis naar hotel Vaalsbroek aangeboden.

Woensdag 26 augustus brief aan golfvrienden van Heren Drie als dank voor hun

Beste vrienden, Dank voor jullie bijdrage (Vaalsbroek), inzet, vriendschap, en boven al your love

for the game. Maar dat alles was niet mogelijk geweest zonder de onvolprezen keukenprinses Carole en Mauk als wedstrijdleider (ingehuurd van Made in Scotland) en bovenal Adrienne die zoals Daan in zijn speech zei, het met mij al die tijd heeft uitgehouden en door jullie in de bloemetjes is gezet. Het was een heerlijke, volle, rijke avond die ik de volgende vijf jaar zal meenemen. Nogmaals dank voor alles van de nu hoogbejaarde Opa Tom
Ps. Daan ik zal je kritiek over mijn nagelaten coaching ter harte nemen. Nog een keertje, want jullie zullen het nodig hebben. Daarna golfen jullie bij de bejaarden. Mario je opmerking zigeuners noopt mij om je te vragen te lezen op mijn web site egoproject.nl /woonwagenbeleid Geschiedenis woonwagenbeleid van de overheid de laatste 150 jaar.

Links: Uitleg voor de 36 holes stroke play wedstrijd. Rechts Daan in volle concentratie voor zijn slag naar de 1e hole

Links: Tussen de holes heerlijke spijs en drank. Rechts: Mauk brengt de taart voor de 85 jarige

Donderdag 27 augustus Brief van Jan Dam Backer
Geachte heer de Booij, Op zoek zijnde naar nadere gegevens met betrekking tot Piet de Booy, geboren circa 1928 als zoon van Otto (*1904), stuitte ik op uw egoproject/familiedebooij. Ik zal me eerst in het kort introduceren. Backer, Jan Dam geboren 29 oktober 1929.Adelborst Zeedienst september 1946; eerste naoorlogse driejarige opleiding. Uit dienst oktober 1980 in de rang van schout-bij-nacht. Daarna neergestreken in Amsterdam. Van 1986 tot 2006 in Bussum

gewoond en nu weer in A'dam.Na de marine geen betaalde banen gehad, maar voor vrijwilligerswerk gekozen. In 1966 deelnemer aan het oprichtingscongres van 0'66, enige jaren politiek aktief. In 1974 lid van Amnesty International, van 1982-1986 in het bestuur van de Ned. afdeling, waarvan 3 jaar als voorzitter. Voor het Internationaal Secretariaat van Al diverse missies verricht in de loop der jaren. In 1987 de wetenschappelijke stichting PIOOM: Programma Interdisciplinair Onderzoek naar Oorzaken van Mensenrechtenschendingen (mede)opgericht. Ben getrouwd, op weg naar 60 jaar huwelijk; een zoon en een dochter. Terug naar Piet. In de oorlog was hij een vriendje van mij. Zijn vader was onderzeebootcommandant en wij luisterden af en toe naar Radio Oranje om berichten over de successen van onze onderzeeërs op te pikken. Wij woonden tot circa eind 1942 beiden in Den Haag niet ver van de duinen af, daarna in Overijssel omdat gezinnen zonder economische binding met Den Haag moesten evacueren naar 'beoosten de IJssel'; mijn vader zat als landmachtofficier in krijgsgevangenschap. Piet kwam met zijn moeder en zusje Maytie in Deventer bij een grootmoeder, die in de Geert Groottestraat woonde, terecht en ik met mijn moeder en oudere zuster bij een ver familielid in Wierden. Eerder hadden Piet en ik een zomermaand doorgebracht op een boerderij tussen Almelo en Wierden. Wij logeerden regelmatig bij elkaar. Maytie was op initiatief van Piet tot mijn meisje verklaard. Komend uit een marinegeslacht stond het voor Piet vast dat hij marineofficier zou worden. Geleidelijk werd dit door de vriendschap ook mijn beroepskeuze. In mei 1945 vierden wij gezamenlijk het bevrijdingsfeest in Deventer, maar daarna verliep het contact al gauw. Die zomer verhuisde ons herenigde gezin naar Den Haag, waar ik nog een jaar naar de HBS ging en in 1946 door de KM werd aangenomen. Piet had zijn diploma nog niet, had meen ik een keer gedoubleerd. Ik ging op in het Instituutsleven, kreeg nieuwe vrienden. Het jaar daarop -of later- hoorde ik van mijn moeder dat Piet niet aangenomen was, want hij was afgekeurd "op zijn ogen". Zoals Justus de Booij (*1861), las ik in uw stukken. Nog weer later, ik was al officier schreef mijn moeder, dat Piet als ARA (aspirant reserve officier) bij de marine een ongeluk had gehad in Utrecht, tussen perron en trein was gekomen; ik meen na een varsity. Een tragisch afloop van zijn droom om een marinecarrière te maken, zij het bij de KMR (Koninklijke Marine Reserve). James Marnix (*1885) bracht het zelfs tot vice-admiraal KMR. Bovendien het einde van een marinetak van het geslacht De Booij/y, een tak die begon bij Willem Theodoor (*1860) De Booij/y. NB In het Gedenkboek KIM 1904-2004 en Het Admiralenboek uit 1992 wordt consequent de uitgang y gebruikt. In mijn jaar (KIM 1946/11) zat een Hans de Booy (met y dus, geboren 25 febr 1926), die geen familie was en kennelijk tot een ander geslacht "De Booy" hoorde en zo zullen er nog wel velen in Nederland of elders rondlopen. In mijn jaar - en dat zal u misschien meer interesseren dan al het bovenstaande - zat ook Hans (J.H.) Zeeman *)(geboren23 febr 1928) over wie ik tweemaal een stukje las in uw relaas. Zo u het niet weet: hij is dit jaar op 2 maart gestorven in Palm Beach FL. Hij verliet de marine nadat hij in 1954 trouwde met Joan Javits, die nog in leven is. Door een ongelofelijk toeval troffen mijn vrouwen ik hem een keer aan in een willekeurige bus in New Vork City, in 1979 of 1980 dacht ik. Het was zo'n bus met een gedeelte waar je tegenover elkaar zit. Na een tijdje staren en twijfelen stonden wij beiden tegelijk op: ben jij Dam, ben jij Hans? We hadden elkaar 25 jaar niet meer gezien. Gedrieën stapte wij uit om bij te praten. U ziet dat ik uw dagboeken redelijk goed heb doorgenomen, op zoek naar iets wat over Otto zou gaan. Slechts eenmaal trof ik hem aan op een foto in Engeland tijdens de oorlog genomen. Ik weet dat hij is gestorven op 7 april 1963, maar daar houdt het mee op. (...)
Rest mij nog - had hiermee ook kunnen beginnen - u te zeggen dat ik al lezende en scrollende door uw dagboeken getroffen ben door uw meer dan boeiend levensverhaal; uw tomeloze energie; uw betrokkenheid; uw gedrevenheid, die mij aan Multatuli deed denken; uw worstelingen en zoektochten. De stukken over Jan Ebeltjes en het onderhoud plus foto's van Van Agt vormen een verhaal apart. De gedeeltes over astrologie sloeg ik over. Als een, in verhouding bescheiden, activist voor Amnesty die zich regelmatig moest keren tegen de overheid en tegen militaire regimes spraken de beschrijvingen van acties mij aan. En er is nog zoveel over om regelmatig uw sites te bezoeken. Ik wens u succes met uw verdere inspanningen. Met vriendelijke groeten, Dam

Backer
*) Hans Zeeman was voor mijn huwelijk de vriend (bijna verloofde) van Adrienne.
Zaterdag 29 augustus Lieve familie, wat een gouden herinnering. Het is vandaag weer een week geleden dat we de verjaardag vierden. Heel veel dank voor jullie warmte inzet en liefde die jullie me hebt gegeven daar kan ik weer 5 jaar opteren. Liefs Pa en Opa
Zaterdag 29 augustus Nieuw dagboek gekregen van mijn dochter Mariette op mijn 85ste verjaardag. Met op de kaft de boedistische spreuk Oh Mani Padme Hum. Met de boodschap om elke dag een moment van rust in te bouwen.
Zondag 30 augustus Begin dagboek, sinds 8 augustus in oude dagboek niet bijgeschreven. Bewogen tijd: Witboek over zwart geld na bezoek 2 raadsleden, gesproken met Jos Olgers, Bert de Haas en Jan Maarten. Schotland met Joep en Mauk . Verjaardag met familie in De Lutte. Met golfvrienden op mijn verjaardag 36 holes wedstrijd in tuin, zang en piano met Milou. Raadsvergadering met Leonie Sazias. Te veel om op te noemen. Toch nog ondanks alle vreugde depressief. Probeer meer rust in jezelf te krijgen, meer inkeer. Toch nog de strijd voor reizigers. Over deze tijd een apart hoofdstuk schrijven met foto op computer. Verwachting altijd te groot. Gisteren onder de indruk van de diversiteit van de natuur. Wie heeft dit toch alles gemaakt. Onbegrijpelijk.

Zaterdag 5 september. Optreden Cultuur Festival Baarn door Mylou Maziel (zang) en Tom de Booij (piano) in gemeentehuis van Baarn . Zes liederen van Scalrlatti, Giordani, Caccini, Paisiello, Schubert en Strauss

Het Cultureel Festival in Baarn

Zaterdag 5 september Brief aan Huib en Maria
Lieve Maria en Huib, wat lief dat jullie er waren. Ik was verschrikkelijk zenuwachtig, maar gelukkig was Morgen van Strauss goed .. je ziet dan duidelijk het verschil tussen professional en amateur. Dank Tom
Zaterdag 5 september Brief van Maria ter Haar
Lieve Moedige broer van mij,Wat een leuke foto's! Vooral met haar samen, heel erg leuk!Ja,wat kunnen zenuwen toch soms een spelbreker zijn !-Maar het werd steeds beter, toen zag ik je vingers niet meer sidderen (.Soms had ik bij Tingel tangel,elke avond ,bij een nummer dat ik héél moeilijk vond een knalrode front,gewoon niets tegen te doen .....)Maar je dééd het en zo samen muziek maken moet heerlijk zijn!Wij vonden het in ieder geval heel fijn er even bij te zijn geweest. Tot gauw,zusje Maria.
Zaterdag 5 september Brief van Jolanda Jansen
Dag lieve Tom, Prachtige foto's van jullie en optreden wat een plaatje. Ik heb ontzettend genoten,prachtig en ontroerend dat twee zulke talentvolle,wereldwijze mensen elkaar vinden hier in Baarn daar mogen we oprecht blij mee zijn. Zit volgend jaar vooraan dus bis bis ik heb

genoten .... Droom zacht en dat zal wel lukken na alle spanning en inspanning. Heel liefs en dikke kus Jootje. Hartelijke groeten ook aan Adrienne.

Zaterdag 5 september Brief aan Mylou Maziel

Lieve Mylou, nog even voor dat je na een volle dag gaat slapen, wat ik altijd van vandaag als hoogtepunt zal blijven behouden is wat je zong uit het onderste van je hart:: " Stumm werden wir uns die Auge schauen , Und auf uns sÎnkt des Glückes stummes Schweigen" Liefs Tom

Zondag 6 september Brief aan Mylou Maziel

Lieve Mylou, Und sein kleiner Teller, Bleibt ihm immer leer. Willst du meinen Liedern Deine Leier drehn? Dat heb jij gedaan Mylou, jouw positieve inbreng heeft mijn lege bordje gevuld. Heel veel dank. Ik trilde nog toen ik klaar was van de zenuwen, zei Adrienne. Maar we hadden toch enkele ogenblikken dat het helemaal klikte en ik alles vergat en dat was bij Strauss dat ik keek naar jou toen je zei stummes Schweigen, en ik die ene toen gaf na jou. "gen'", dat was een groot moment waar ik nu bij het schrijven nog tranen in mijn ogen krijg. Wat een metafoor voor mijn toekomstige leven. Liefs Tom

Zondag 6 september- vrijdag 11 september. Reis met Adrienne naar Chamonix. Met vliegtuig naar Génève met trein via Martigny naar Les Praz de Chamonix., gelogeerd in hotel Labrador.

Links: In deze Chalet in Les Praz de Chamonix hebben we met mijn familie in augustus 1939 gelogeerd. Rechts: de dezelfde chalet in 2009!

Links: Met teleferique naar Aiguile du Midi, de noordwand met route die ik in 1954 heb geklommen. Rechts: De Brenva flank (beklommen in 1954) van de Mont Blanc vanuit de telecabine van Aiguille de Midi via de Mer de Glace naar Italië

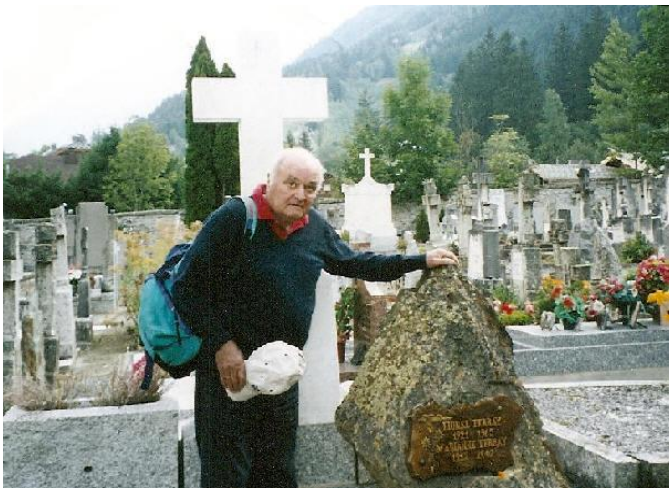

Links: De grafsteen van Lionel en Marianne Terray in Chamonix. Rechts: Samen met Nicolas Terray(aangenomen zoon van Lionel)

Donderdag 10 september Brief van Kees Bangma
Geachte heer de Booij, met veel interesse heb ik kennisgenomen van de door u op internet geplaatste fragmenten van het dagboek van uw grootvader, Hendrik de Booij, over zijn belevenissen als secretaris-penningmeester van de NZHRM. Ik ben zelf momenteel bezig met het schrijven van een artikel over de stranding van een Britse onderzeeboot in 1916 bij Schiermonnikoog. Op 19 januari 1916 strandde de Britse onderzeeboot H6 binnen de territoriale wateren tussen Schiermonnikoog en Ameland. Een deel van de bemanning werd door de Britten van boord gehaald. 12 bemanningsleden werden gered door de reddingboot van de NZHRM van Schiermonnikoog en, evenals de onderzeeër, geïnterneerd. Een diplomatiek conflict tussen Nederland en Engeland was het gevolg. Wat waren de achtergronden van deze redding? Hoe was, meer in het algemeen, de verhouding tussen de bij de redding betrokken autoriteiten op Schiermonnikoog? Ik ben erg benieuwd naar de inhoud van het dagboek van uw grootvader in de periode augustus 1914 (begin Eerste Wereldoorlog) tot en met december 1916 met betrekking tot Schiermonnikoog. Is er een mogelijkheid om hier nader kennis van te nemen om te kijken of er ook verwijzingen zijn naar de relatie tussen de NZHRM en het Militair Gezag in het algemeen en die op Schiermonnikoog in het bijzonder? Alvast mijn hartelijke dank voor uw reactie. Met vriendelijke groet, Kees Bangma
Zondag 13 september Brief aan Kees Bangma
Geachte Heer Bangma, helaas niet meer gevonden dan deze paar zinnen uit het dagboek van mijn grootvader van 1916:
4 maart. Gebleven te Schiermonnikoog, gewandeld met Gr.v.Z. en het geïnterneerde Duitse vliegtuig bekeken. De zee heeftbij de storm van 13/14 januari wel 6 meter van de duinen afgeslagen, een paar villa's staan nu vlak bij de rand. Groeninx vertelde hoe de bemanning van de Engelse onderzeeër hier is ontvangen. Commandant Stopford gezoend door de meisjes van Schiermonnikoog bij een patertje langs de kant.
Vergadering gehouden met de commissie van plaatselijk bestuur, waarbij de burgemeester zich weder doet kennen als een koppige kerel, die niet meewerkt met militair gezag.
Maar misschien is er meer te vinden in het archief van Amsterdam waar zijn dagboeken integraal zijn gedigitaliseerd, maar U zult er dan wel naar toe moeten om het te bekijken. Hij heeft vele krantenknipsels in zijn dagboek. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij
Zondag 13 september Brief van Kees Bangma
Geachte heer de Booij, mijn dank voor uw verdere informatie. Het lijkt wellicht niet veel, maar de informatie vormt weer een aantal puzzelstukjes in mijn reconstructie van het verhouding tussen het burgerlijk en het militair gezag op Schiermonnikoog tijdens de Eerste wereldoorlog. Ik zal zeker het archief verder raadplegen! Groet, Kees Bangma

Dinsdag 15 september Sinds 30 augustus niet bijgeschreven. De hele periode sinds 8 augustus is zoals ik al schreef 30 augustus een bewogen tijd met veel mooie momenten maar ook met depressieve momenten. De rust waarnaar ik zoek is nog ver te zoeken. Wat ik Mariette beloofd heb het inbouwen van een rustmoment is nog niet gelukt. Maar misschien is het beste moment om op te schrijven wat ik voel op dit moment. Het niet precies weten wat ik moet doen. Doorgaan met het dagboek 2000 of alles opruimen. Maar er zitten nog vele dingen die om een oplossing vragen zoals de standplaats voor Sani, de 6 miljoen die de gemeente Hilversum door de plee hebben getrokken. Wat een heerlijk 5 dagen die we in Chamonix hebben doorgebracht. Heel dierbaar. Prachtig weer. Schitterende toch van Aiguille du Midi met tele over de Mer de Glace. Afscheid van de bergen. Aan Nicolas, zoon van Lionel Terray, vertelt over zijn vader. Golfen minder succesvol. Onmogelijke baan en jammer steeds met 2 andere mensen. Toch maar weer beginnen met dagboek!
Woensdag 16 september Met de moed der wanhoop toch weer begonnen mey dagboek 2000. Het jaar is niet erg interessant staat in het teken met de moeilijke relatie met Peter. Ik slaap slecht en droom veel. Niet veel energie. Gelukkig wel piano een zegen. Probeer weer even rustpunt te vinden.
Woensdag 16 september Brief aan Mylou Maziel
Lieve Mylou, op dit moment klinkt het lied Morgen op radio 4. Wat een heerlijke herinnering aan onze uitvoering. (Ik was toen even mijn zenuwen de baas). Strauss schreef dit lied voor zijn vrouw. Ik ben nu aan het studeren alle liederen die Bartoli zingt in de hoop dat je ergens in de toekomst een moment vindt om deze met mij te zingen. Ik kom deze winter eens met mijn zuster naar je concert.
Donderdag 17 september Weer slecht geslapen. Voel me moe, weinig energie. Het dagboek schrijven wordt saai, maar het moet toch af, dan maar saai. Rechteroorapparaat zoek. Durf Sani niet te bellen. Mijn belofte dat ze voor 1 oktober ergens een standplaats krijgen haal ik niet.
Vrijdag 18 september Pak van mijn hart. Sani en ik voorgesteld om 2 papierjes te verscheuren. 1 papier met mijn belofte om voor 1 oktober een standplaats voor hem te vinden (hij is er klaar mee en wil geen actievoeren. Erik zorgt voor standplaats) 2 papier met schuld van 15.000 euro aan hem betaal in 2005 voor koop kampeerwagen. Mauk bracht fotoboek door Joep gemaakt van reis naar Schotland, toppunt van decadentie, maar een schat aan herinneringen. Vandaag 2000 afmaken.
Zaterdag 19 september Gisteren kwamen Jerry en Jantje, zwager en zuster van Louis zeggen dat Louis over 2 weken wordt opgenomen in Zon en Schild. Hoog tijd. Sani belde dat hij en Griet akkoord gaan om de 2 papiertjes te verbranden. Tevergeefs geprobeerd msm bridge voor Adrienne terug te krijgen wel een vervanger gevonden.Tekst 2000 klaar nu nog foto's. Morgen begint oorlog Egelshoek.
Zondag 20 september Gister 9 holes met Adrienne gezellig. 2000 afgemaakt wel nog wat extra foto's uitzoeken. Joep belde over mooie fotoboek. Nu volle kracht vooruit met Egelshoek.
Maandag 21 september Text en brief voor Egelshoek gemaakt. Volgens Erik prima brief. Vandaag naar Egelshoek om stemming te peilen.
Dinsdag 22 september Gister naar Egelshoek, bespreking met Martin en Hannes over strategie en spreekbeurt. Stemming op kamp iets beter. Vandaag 2000 afmaken en opruimen.
Woensdag 23 september Grote dag de vergadering Hilversum. Stel je er maar niet teveel er van voor, dan valt het wel mee. Gisteravond mooie tekst gevonden 1999 en 2004 over hoe het had moeten zijn op de Egelshoek met de renovatie. Bezoek bij René van der Moorselaar. Goede vent. opgeruimd. Spreuk van Jan Maarten: Il y a quelque chose plus forte que la mort. C'est la présence des absents dans les mémoires des vivants. Mooi voor doodsadvertentie.
Donderdag 24 september Gisteren de vergadering goed afgelopen. De bewoners van de Egelshoek waren positief gestemd. Nu eerst zien wel tevreden dat al mijn werk niet voor niets is geweest. Wethouder Rensen deed het heel goed en is van goede willen. Hannes heeft eieren voor zijn geld gekozen. Doorgaan met dagboek!

Zondag 27 september 2 dagen niet bijgeschreven, druk doende met dagboek 2001. Veel gedroomd. Maandbeker slecht gespeeld. Toch nog wat depressief, na inspanning Egelshoek Toch goed gevoel dat het mij gelukt is.

Zondag 27 september Brief van Fokkelien von Meyenfeldt

Geachte heer Booij, al meer dan 40 jaar bestudeer ik de astrologie en ik heb veel opmerkelijke succesjes behaald bij de duiding van horoscopen. Ik ben echter nooit professioneel astroloog geworden omdat ik niet begrijp waarom het werkt. Vandaag was ik weer eens bezig met die zingeving en zo kwam ik op uw site terecht. Ik heb met veel belangstelling uw artikelen over astronomie / astrologie gelezen. Het gaf een soort Aha-erlebnis, er vielen dingen op hun plek, en ik kan weer wat meer vrede heb ben met het idee dat je sommige zaken niet hoeft te begrijpen. Overigens vind ik ook de rest van uw site zeer de moeite waard. Blij hem ontdekt te hebben! Met vriendelijke groet, Fokkelien von Meyenfeldt

Maandag 28 september Gisteren goed bezoek aan Lietje van Hall-Barger. Soort van bedevaart. Vele herinneringen komen dan boven. Erg gezellig met Adrienne. Lietje vond het een hele happening. Zalmbroodje op golfbaan in de buurt. 2001 op net gezet, nu beginnen 2002.

Links: Lietje van Hall-Barger, weduwe van oom André van Hall; Rechts: Groot Astra, vroeger huis van André van Hall

Links: 1933 Kolk en huis op de achtergrond: Kolkhuis . Rechts: Kolkhuis 2009

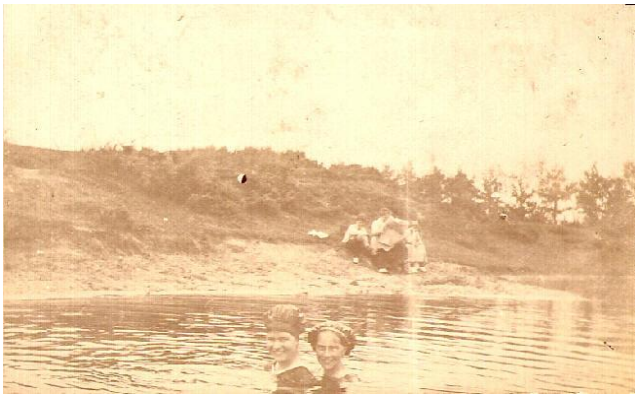

Links: Kolk in 1917. Rechts: Kolk in 2009

Dinsdag 29 september Gedroomd over aandeelshoudersvergadering alles levensecht. Mooie collage gemaakt voor Lietje Astra de familie 1917-2009. Toch steeds 1 uur wakker grübelen of het schrijven van intiem privé zaken wel juist is. Twijfels. Joep belde nog lekker ventje
Woensdag 30 september Goed bezoek aan Netty, was wel erg triest. Vandaag goed opgeschoten met 2002.
Donderdag 1 oktober Gisteren La Juive in muziek ttheater. Niet een opera voor Adrienne, vocaal prachtig gezongen. Lekker gegeten. Geboft met verkeer via Hilversum gereden. Weer moeilijkheden met de water rekening van Louis, toch goed geregeld. Doorgaan met 2002.
Vrijdag 2 oktober Weer veel nagedacht over nut van opschrijven dagboek, aan de andere kant wel goed beeld van mijn chaotische twijfels. Ook beginnen aan 2003/4. Even een time out en astrologie.
Zaterdag 3 oktober Vannacht weer wakker gelegen, getwijfeld over tekst eigen dagboek. Dick Versteeg om hulp gevraagd. Toch maar weer doorzetten.
Zaterdag 3 oktober Brief aan Dick Versteeg
Roberto, allereerst hoe is je huis in Sicilie? Wat een puinhoop en zijn de wegen in jouw beurt er door getroffen? Verder ziet ik in een dip wat betreft de dagboeken. Ik baal van het overschrijven van mijn geschreven dagboeken. Ik heb t/m. 2000 op het net gezet en 2001 en 2002 bijna klaar. Ik vraag me af wie dat wil lezen steeds het zelfde, depressie na depressie problemen met drank, en waar ik moet beginnen, steeds weer kamer opgeruimd, nieuwe periode nieuwe start. Het wordt zo eentonig. Maar aan de andere kant geeft het een goede kijk op mijn leven dat er wel heel anders er uitziet dan de succesvolle acties en positieve krantenknipsels en brieven. Zeg eerlijk wat je er van vindt. Ik stuur je hieronder het begin van dagboek 2002 zonder foto's. Lees ook de dagboeken uitreksels in 2000. Het valt me steeds zwaarder maar ik wil het toch koste wat het kosten mag tot een goed einde brengen. Ik denk nog enkele maanden nodig te hebben dus voorjaar 2010. Iets later dan gepland, maar Egelshoek is er tussen gekomen. Dinsdag 6 oktober zou ik er mee klaar zijn op je verjaardag. Het beste is dat je me even belt om het een en ander mondeling te bespreken om weer nieuwe moed te putten, gegroet Thomasso
Zondag 4 oktober Gister 2001 en 2002 op website. Dick Versteeg geschreven over twijfels dagboek.Vandaag opruimen of dagboek. Ik zie wel.
Maandag 5 oktober Gisteren gewandeld in Soester duinen met Adrienne. Nu vandaag schoon schip maken voor begin 2003.
Maandag 5 oktober Brief van Dick Versteeg
Lees pas nu je mails Thomasso. Sicilië inderdaad een chaos, maar de schade blijft beperkt tot de omgeving van Messina. Jammer dat je weer in een dip bent geschoten met de dagboeken. Ik heb er zojuist een (vluchtige) blik op geworpen en ik vind dat je gewoon op deze toer verder moet gaan. En met die eentonigheid valt het mijns inziens ook wel mee. Dit is voor mij ook de enige goede manier om een beeld te krijgen van jouw leven. Ik ga de dagboeken 2001-2002 lezen en zal daar voor het eind van de week op reageren. Daarna een weekje er tussenuit op het eiland

Madeira. Misschien kunnen we in de week daarop een afspraak voor tussentijds overleg plannen. Tot slot nog even minder leuk medisch nieuws. Ik heb twee weken geleden te horen gekregen dat ik diabetes 2 heb. Bloedspiegelwaarde van 15 moet snel terug naar onder de 7 met behulp van pillen en een dieet. Ik kan er tachtig mee worden, maar de kans op complicaties blijft aanwezig. Zit bij ons in de familie. Mijn vader is er na niercomplicaties 83 mee geworden. We spreken elkaar deze week nog Thomasso. Veel sterkte met het vervolg van de dagboeken!Groet, Roberto.

Dinsdag 6 oktober Twijfel over dagboek. Misschien om aan de samenleving terug te geven door mijn levenslange vrijstelling.
Woensdag 7 oktober Goed opgeruimd en boekenkast weer op orde. Nu klaar met 2002. Vandaag over een maand lezing Oldenzaal over vrouwengodinnen.
Donderdag 8 oktober Weer sterk over mijn moeder gedroomd. Goed gegolfd, laatste hole net verloren.
Vrijdag 9 oktober Gestopt voorbereiding lezing Oldenzaal. Heb al ggenoeg materiaal, sheets uitgezocht. Toch maar weer beginnen aan dagboek. Drink de beker tot de laatste druppel.
Vrijdag 9 oktober Artikel Baarnsche Courant Agent gekneusde kaak geslagen
De politie hield woensdagmiddag met meerdere agenten en een diensthond een bewoner op de Bisschopswaai aan. De man verzette zich hevig tegen zijn aanhouding. De agenten togen rond half twee naar zijn woning, omdat tegen de man aangifte was gedaan inzake bedreiging en mishandeling. De 45-jarige Baarnaar wilde onder geen beding meewerken aan zijn aanhouding. Hij schopte daarbij een van de agenten in het gezicht. In verband met deze agressiviteit werd besloten om een diensthond in te zetten. Nadat de verdachte ook nog getracht had de diensthondgeleider in het gezicht te schoppen, werd de hond ingezet die de Baarnaar meerdere keren in lichaam en ledematen beet. De wildebras bleef zich verzetten. Agenten kregen de man uiteindelijk op de grond, waarna hij kon worden geboeid. De verdachte werd na behandeling in ziekenhuis ingesloten. De agent liet zich eveneens behandelen in het ziekenhuis. Hij had een gekneusde kaak.
Zaterdag 10 oktober Dat was me wat vanochtend. Wouter Wallenburg boos dat Louis was gearresteerd de schuld van zijn zwager Jerry. De dochter van Jerry had lamp verkocht en andere slechte dingen. Mails gestuurd aan dokter van der Goot (Riagg) en sociale dienst 's-Avonds Jerry en Jantje te zeggen dat hij op Wolvenplein zat en 2 advocaten had en naar verzorgingshuis gaat. Vandaag gebeld naar Wolvenplein en groeten laten overbrengen. Wat een ellende. Voel dat ik er niet verder mee moet bemoeien, anders word je uitgespeeld. Baarnse Courant bericht over arrestatie Louis.
Zondag 11 oktober Vandaag lekkere 3 daagjes naar Vaalsbroek in een kasteel.
Donderdag 15 oktober Beslissing tijdens vakantie dagboeken 2000-2009 niet op internet zetten. Wel afdrukken en aan biograaf geven. Nu dan is alle rust werken aan dagboeken, geen twijfel over wat wel en wat niet, nu alles opschrijven. Gezellige goede dagen Vaalserbroek. Goed hotel, slecht geslapen door snurken Goed gespeeld mooi banen, Adrienne genoot om niet voor mij te zorgen. Mooi landschap. Nu weer enigszins vermoeid. Bezeten door trilogie van Larson. Sinds 1944 Gone with the wind laatste roman geweest die ik gelezen had. Sani houdt zich heel zich heel stil, laat niets van zich horen.
Vrijdag 16 oktober 2003 uitgeprint van website en weer van web verwijderd. Nu met volle kracht 2004. Het is echt monniken werk.
Zaterdag 17 oktober Goed opgeschoten met 2004. Wel ontluisterd het geschreven dagboek steeds herhalingen van opruimen, drank en depressie en met wat waar ik moet beginnen.
Zaterdag 17 oktober Brief aan mijn golfvrienden van Heren drie
Heren drie, hier zijn onze bevindingen tijdens ons door jullie gesubsidieerde reis.
Zondag 11 oktober vertrek Baarn in regen. Komen na voorspoedige reis voor een dicht hek te staan van het kasteel Vaalsbroek. Bleek dat het hotel niet in het kasteel was gevestigd, maar in een gebouw buiten het kasteel, Op de foto hieronder van hun website blijkt het hek open te staan.

Kasteel Vaalsbroek

Maar de hotelkamer was 1 e klas met alle luxe voorzien. Daarna de bestijging van de hoogste berg (322 meter) van Nederland (met auto) volbracht. Voor mij was het de tweede keer (1934) zoals de foto laat zien.

1934: Op het hoogste punt (322m) van Nederland

Maandag 12 oktober Het hek van het kasteel ging toch weer open namelijk voor het ontbijt dat we daar mochten genieten (zie foto). Als echte zuinige Hollanders namen we voor de lunch een heerlijk met zalm bedekte broodje stiekem mee!
Naar golfbaan Margraten. Hier kwamen we niet voor een dicht hek maar voor een baan waar door de nattigheid geen buggy's op mochten. Gelukkig konden we nog en plaatsje krijgen op de Belgische baan Mergelhof. Als de baan in Nederland had gelegen zouden we er ook niet met een buggy op hebben mogen gaan. Maar ja de Belgen kijken niet zo nauw. Toch werd het soms een niet ongevaarlijke glijpartij. Onder een stralende zon en prachtig uitzicht hebben we volop genoten . Dinsdag 13 oktober. Nu was Margraten wel open voor buggy's. Vooral de tweede negen schitterende heuvelachtige holes. Woensdag 14 oktober Helaas was de koek weer op. Wel

moesten we nog 6 euro per dag betalen voor verblijfsvergoeding! Zou dit hotel eigendom zijn van Dirk? Ik ben benieuwd wat ik voor verjaardagscadeau krijg in 2014. Maar dit was in ieder geval een geweldig geslaagd cadeau waar Adrienne en ik volop van hebben genoten. Hier voor onze dank! Gegroet Adrienne en Tom.
Zondag 18 oktober Zeer depressief. Uitzending over Bangla Desh. Wat een armoede. Dan zelf een dagboek schrijven over onzin en kleine futiliteiten Gelukkig komt het voorlopig niet op het net. Gisteren ging het golfen slecht toen ik met Adrienne speelde, maar boven wonder 35 punten 2e prijs. Zo zie je maar. Gelukkig was eerste prijs 39 punten. Toch maar weer doorgaan?!
Zondag 18 oktober Brief aan Bert de Haas
Beste Bert, te lang om antwoord op je vragen te geven. Ik wil dit graag uitstellen tot Zondag 1 november als ik bij jullie mag komen eten voor het concert. Ik zit weer in een diepe tweestrijd, en Barbara moet weer te hulp snellen. Wel kan ik je antwoord geven op je tweede vraag waarom ik mijn dagboeken 2001 en 2002 heb verwijderd. Ik wil eerst meer duidelijk hebben over de relevantie om mijn indertijd geschreven dagboeken. Ik ben bij het lezen van deze dagboeken geschokt over de steeds weer terugkerende teksten. Ik schreef aan mijn toekomstige biograaf het volgende dat duidelijk omschrijft mijn impasse: "Ik heb t/m.2000 op het net gezet en 2001 en 2002 bijna klaar. Ik vraag me af wie dat wil lezen steeds het zelfde, depressie na depressie problemen met drank, en waar ik moet beginnen, steeds weer kamer opgeruimd, nieuwe periode nieuwe start. Het wordt zo eentonig." Ik voel het als een opluchting dat ik deze shit niet ga prijs geven aan de openbaarheid. Maar misschien denk ik daar anders over als ik 2009 klaar heb. Het geeft wel een goed beeld van mijn spagaat waarin ik geleefd heb en nog steeds leef. Vooral als ik zie hoe we in onze westerse wereld de rest van de wereld laten verhongeren, terwijl ons doel is afvallen, het ontdoen van een letterlijk en figuurlijk dikke buik. Gegroet Tom. Ps. Waarom staat de arbeidende bevolking achter Dirk? Antwoord: omdat ze intuitief voelen dat de elite ze altijd belazerd heeft.
Zondag 18 oktober Brief van Bert de Haas
Dag Tom, In welk opzicht? Van niets naar de top en weer diep gevallen? Hij doet mij denken aan het tegenovergestelde van Robin Hood , stelen van de armen en dat uitdelen aan wat rijken (vooral zichzelf). Ik heb ooit gewerkt voor Pieter Heererna, die zeer goed paste in dat rijtje (Zwolsman, Verolme), maar bij wie ik me weinig gelijkenissen met Scheringa kan voorstellen. Maar nogmaals: in welk opzicht? Overigens Tom, ik zag dat je de laatste aanvullingen van je dagboek aantekeningen(2000 / 2001) weer hebt verwijderd van je site? Groet, Bert
Maandag 19 oktober Paul jarig. Ondanks alle twijfels toch doorgaan met uittikken dagboek.
Donderdag- Vrijdag 23 oktober Met 6 man van Heren 7 naar België. Bij Postel gegolfd met 6-0 verloren van de Peter de Vries. In hotel lekker gegeten met vijf gangen incl wijn en logies en ontbijt voor 115 euro. Heel gezellig. De volgende dag golfbaan bij Eindhoven op vuilnisbelt gegolfd. Met 6-0 gewonnen van Kees Swieringa.
Zaterdag 24 oktober Nu weer aan de slag met dagboek, saai werk.
Zaterdag 24 oktober Brief van Mylou Maziel
Hi Tom, veel te laat stuur ik je een reactie op je lieve mail ; ja ,het was voor mij ook heerlijk om even in die mooie muziek met je te duiken .Zoveel geduld kost het ,maar zoveel energie komt erdoor los! Ik ben afgelopen weken twee weken ziek geweest; aanvankelijk ben ik altijd veel te nonchalant en denk dat alles zo weer over zal gaan ,dus nam ik de verkeerde beslissing om al in een veel te vroeg stadium van ziek zijn te repeteren. Gevolg ,dat ik me 'verzong' en een paar dagen niet kon praten. Vreselijk ! Voor een zangeres om bijna gek van te worden ,chagrijnigheid door frustratie en ruziezoeken om frustratie te verbloemen. Heel vervelend voor mijzelf en mijn omgeving. Ik balanceer dus zowel op randje van schuldgevoel ,als onzekerheid over heel mijn wezen en bestaan. Klinkt dramatisch he ,maar dat hoort nou eenmaal bij mij ,of bij een operazangeres? (...). Dus zo zie je maar ,dat ook ik het vreselijk fijn vond om mezelf die mooie Strauss te gunnen toen! Graag maak ik een afspraak met je in januari; tot die tijd megadruk ,natuurlijk ook richting kerstdrukte. Tijdens kerst treed ik op in Duitsland en ga daarna door

enkele dagen familie van Peter bezoeken vlak onder München! In januari tijd om weer even 'stil' te staan bij mooie dingen ,inspiratie op te doen. Ik ga komende weken nadenken over wat ik nog eens graag zou zingen en nooit aan toe kom ,laat ik het je weten en breng copieën ,goed? Lieve Tom ,hoop dat alles verder goed gaat in je leven en we houden contact. Liefs Mylou.
Zaterdag 24 oktober Brief aan Mylou Maziel
Lieve Mylou, Dank voor je lieve email. Wat vreemd dat ik vannacht droomde dat ik weer de Strauss speelde met mijn moeder. Ze had een krachtige stem, iets lager dan mezzo sopraan. Ja je hebt het al tegen mij gezegd dit lied is het einde. Wonderlijk. Ja geduld - de slot maten - moeten we beiden leren. Meine teller is leer. Heel veel sterkte en heel veel liefs Tom.
Ps wat zou het een feest zijn om weer morgen morgen met je kunnen spelen. Zouden we het dan misschien leren ... .
Zondag 25 oktober Stug door gaan met correct dagboek, stom vervelend en weinig interessant. Toch doen. Antwoord van Mylou eindelijk. Weer oefenen voor samenzingen.
Maandag 26 oktober Heerlijk in tuin bollen gepland. Ei 2004 gelegd nog maar 5 eieren te gaan, eerst wat plichten afdoen.
Dinsdag 27 oktober Depressie. Baal van het overschrijven van dagboek. En wat heeft het eigenlijk voor zin. Maar zo kent Tom niemand als blijkt hoe depressief hij is en dat de dood zijn probleem oplost. Probeer meer geluk in je leven te krijgen. Dagboek voor 2005 gisteren begonnen.
Woensdag 28 oktober Zie het weer een beetje zitten. Het schiet goed op met 2005. Ik denk dat ik aan het eind van het jaar er mee klaar ben.
Donderdag 29 oktober Leuk uitje. Eerst bezoek Louis Wallenburg in de Koepel gevangenis Haarlem. Hij zag er goed uit. Hij komt tot rust zei hij. 30 dagen voorarrest. Wie was zijn advocaat. Hij had zijn kaartje in cel, mocht hij niet halen. Zowel postzegel als telefoonkaart kon hij pas maandag opvragen, om mij het adres op te sturen. Wat een wereld. Daarna gewandeld door oud Haarlen, borreltje Brinkman. Het oude huis avn mijn overgrootvader Grote Houtstraat 99 was nu winkel. Met bos bloemen naar Paul kantoor. Ze bestonden 10 jaar, zag een psychologe die 2 dagen zou komen in nieuw afdeling. Joep kwam langs als verrassing. Met taxi naar restaurant waar Sascha bediende ,deed ze prachtig. Lekker gegeten met Paul, Mariette, Joep. Met Joep gelopen naar station. Port gedronken in 1e klas restaurant. Om 12 uur thuis, ma ongerust ik had niet gebeld de schat.

Links: Huis avn bewaring in Haarlem, waar ik Louis Wallenburg heb bezocht. Rechts: Grote Houstraat 99 Haarlem , waar vroeger het huis avn mijn overgrootvader De Booij stond..

Links; mijn kleindochter Sascha die ons bediende als serveerster van een restaurant in Haarlem. Rechts: We hadden een goede bediening die een extra fooitje verdiende

Vrijdag 30 oktober Prik gehaald om 7 uur precies. Robert Goekoop was veel beter. Jolanda, Eveline en Jeff waren er. Interessante discussie Robert was heel erg lief tegen mij en is dronken in slaap gevallen.
Zaterdag 31 oktober Op Egelshoek probleem Martin Kuik met wethouder Rensen. 2005 klaar nu uitprinten, daarna lezing Oldenzaal.
Zondag 1 november Andersom wedstrijd. Kaart verkeerd ingevuld mijn medespeler kreeg onterecht 1e prijs. Toch nog kunnen veranderen. Daardoor niet goed geslapen zulke dingen trek ik me toch aan.
Maandag 2 november Artikel Baarnsche Courant.WUBB tegen bestuursvoorstel vereniging op te heffen VBOB prima belangenbehartiger van leden Baarnse bibliotheek
De vereniging Baarnse Openbare Bibliotheek (VBOB) moet blijven voortbestaan. Wordt de club ontbonden, is er niemand in Baarn die direct dan wel indirect enige invloed kan uitoefenen op het voortbestaan van de Baarnse bibliotheek. De VBOB blijft nodig om op te komen voor de belangen van de vijfduizend leden van deze zestig jaar jonge club. Om druk uit te oefenen op de gemeenteraad het prestatiecontract met de Stichting Bibliotheken Eemland (SBE) jaarlijks te verlengen en zo sluiting van de bibliotheek Baarn te voorkomen. en Tom de Booij namens de Werkgroep Openbare Bibliotheek Baarn (WOBB) kracht bijzetten als woensdagavond vanaf acht uur in het bibliotheekgebouw aan de Hoofdstraat, de leden het ontbindingsvoorstel van het VBOB bestuur behandelen. "De SBE heeft een subsidie-overeenkomst en prestatiecontract met de gemeente Baarn, is verplicht de bibliotheek in stand te houden. Het hoofddoel van de VBOB, namelijk het in stand houden en beheren van de bibliotheek, komt te vervallen, dus kan de vereniging worden ontbonden", onderstreept Nico Swaab (penningmeester / secretaris) het bestuursstandpunt. Onder aanvoering van de toenmalige directeur Gerard de Bruijn heeft de bibliotheek Baarn zich heel lang verzet tegen de schaalvergroting nastrevende Provincie Utrecht. Het verlagen van de subsidie door Baarn, te hoge automatiseringskosten, het niet verder kunnen bezuinigen op de overige kosten gekoppeld aan het afscheid van de heer De Bruijn hebben de Baarnse bibliotheek in de handen van de in Amersfoort gevestigde Stichting Bibliotheken Eemland gedreven. Omdat de resultaten over 2006 en 2007 rode cijfers lieten zien, had de bibliotheek in Baarn het einde van 2008 nooit gehaald, meldt Nico Swaab. Baarn kende een eenmalige subsidie toe, onder de voorwaarde dat aansluiting bij de SBE werd gezocht. Met ingang van 1 januari 2009 gingen bedrijfs- en directievoering over naar de SBE. Hiermee hadden de leden medio december 2008 ingestemd. Als de VBOB niet wordt opgeheven, blijven alle leden automatisch lid van deze vereniging die dan vervolgens meer het karakter heeft van een actiegroep. De léden zullen dit veelal niet willen en het zich in ieder geval niet realiseren. Ze lopen dan ook het risico dat ze niet alleen voor het lenen van boeken bij Eemland contributie moeten betalen, maar eveneens bij de overgebleven vereniging. Om dit te voorkomen zou ieder

lid dat dit niet wil, moeten opzeggen .. Dat' is ondoenlijk. Het is daarom van belang dat de vereniging wordt opgeheven, waarmee het lidmaatschap vanzelf eindigt, meent het bestuur.
Het VBOB-bestuur wilde vervolgens overgaan tot het opheffen van de vereniging, maar daar stak de WOBB met steun van bibliotheekleden een stokje voor. Van der Maal en de Booij stelden dat Baarn elke invloed op het voortbestaan van de bibliotheek kwijtraakte. De VBOB moest blijven bestaan. "Dat. kan alleen met een wijziging van de statuten, omdat het doel van de .vereniging anders wordt, namelijk een vuist maken tegen de SBE en de gemeente. Dan moet je voor een nieuwe organisatie kiezen. Een stichting of vereniging die als doel heeft belangenbehartiging van lezers van de bibliotheek Baarn", redeneert Nico Swaab. Zijn bestuur ziet onvoldoende grond de VBOB te laten voortbestaan. De WOBB ziet de VBOB als prima belangenbehartiger. "De Raad van Beheer van de SBE kan als enige besluiten de bibliotheek in Baarn te laten inkrimpen, uitbreiden en beëindigen. Dat de SBE een prestatiecontract met de gemeente heeft, is een loos argument. Het contract is in beginsel voor één jaar. Wethouder Van de Kerk en SBE-directeur De Groot geven geen garantie af voor een periode van vijf jaar of meer. De VBOB kan sluiting van de bibliotheek, zo daar sprake van is, voorkomen", meent de WOBB. Woensdagavond hebben de leden het laatste woord, Het zal een heet discussieavondje worden.
Dinsdag 3 november Pamfletten uitgereikt bibliotheek.
Woensdag 4 november Weer pamfletten uitgereikt voor bibliotheek. Daarna naar borrel bij nieuwe huis in Bilthoven van Peter van Essen met golfteam Weer terug voor vergadering. Groot succes voorstel opheffing vereniging werd afgesteld. Goede speech gehouden waardoor de stemming omsloeg.
Woensdag 4 november Brief van Mieke van Leeuwen-Canneman aan Elsbeth Kalff-de Booij
Geachte Mevrouw, Mag ik uw aandacht vragen voor het volgende: Bij haar afscheid in 1980 als hoofd van het Centraal Register van Particuliere Archieven (CRPA), waaraan ik destijds als;.medewerkster was verbonden, gaf Engelien haar portret in bruikleen bij het CRPA. Het portret is in 1945 geschilderd door Jan Wiegers (1893-1959), befaamd expressionist, lid van de kunstenaarsbeweging 'De Ploeg' en vanaf 1953 hoogleraar aan de Rijksacademie te Amsterdam. Het heeft tot 1998 in de kamer van de opvolgster van Engelien gehangen.Tot 1994 was het CRPA zelfstandig onderdeel van de Rijksarchiefdienst, vanaf dat jaar werd het bureau geïntegreerd in het Algemeen Rijksarchief (thans Nationaal Archief) en sinds 1998 bestaat het ook niet meer als aparte instelling. Momenteel hangt het portret op de kamer van één van de oud-medewerkers, die in dienst is gebleven van het Nationaal Archief, maar ander werk doet. Zelf ben ik ruim zes jaar geleden naar een andere werkkring gegaan en sinds dit jaar ben ik met pensioen. De overige twee oud-collega's zijn eveneens elders werkzaam. Engelien is er niet meer, het portret hangt voorlopig veilig bij de oud-medewerker, maar als hij niet meer bij het Nationaal Archief werkzaam is, gaat elke band met het portret verloren. Als oud-medewerkers van het CRPA onderhouden wij geregeld contact met elkaar en uit dit contact kwam onlangs voort enige bezorgdheid over het portret. Wij kunnen ons indenken dat de familie van Engelien niet op de hoogte is van het bestaan ervan en dat is de reden waarom ik u deze email zend. Het lijkt ons wenselijk dat er binnen niet al te lange tijd een beslissing wordt genomen over de toekomst ervan. Die beslissing kunnen wij niet nemen; deze taak komt toe aan de familie. Zou u daarom eens met uw neven en nichten willen overleggen? Om u een idee te geven, stuur ik u als bijlage een foto van het portret. Mocht u of uw familie liever willen dat wij, de oud-medewerkers een goede bestemming zoeken, dan zijn wij u graag ter wille. Graag hoop ik binnenkort van u te horen.Met vriendelijke groeten, Mieke van Leeuwen-Canneman.Van Panhuysstraat 17 2596 JG Den Haag
Woensdag 4 november Artikel Baarnsche Courant. Voortbestaan Bibliotheekvereniging. Ophef over opheffing.
Vanavond vergadert de Vereniging tv Openbare Bibliotheek Baarn over het opheffen van de vereniging, nodig omdat de bibliotheek in de Stichting Bibliotheken Eemland opgaat. De

opheffing is de Werkgroep Openbare Bibliotheek Baarn (WO BB) een doorn in het oog. Daarom deelde WOBB'er Tom de Booij op de regenachtige dinsdagmiddag pamfletten uit

Door de regen week Tom de Booij uit naar de hal van de bibliotheek om zijn pamfletten uit te delen (Foto: Roeland de Bruyn)

. Via deze pamfletten riep hij leden van de VBOB op naar de bijeenkomst in het gebouw aan de Hoofdstraat te komen en van hun stemrecht gebruik te maken. Met Erik van der Maal pleit de Booij voor het voortbestaan van de VBOB. "U kunt als lid direct invloed uitoefenen op het voortbestaan van de Baarnse Openbare Bibliotheek als dat in de gevarenzone van opheffing komt. Het hoofddoel van uw vereniging is: 'de vestiging en instandhouding van een Openbare Bibliotheekvoorziening in de gemeente Baarn'. Het is daarom van het grootste belang dat de vereniging blijft voortbestaan", luidde de tekst. Neem vooral uw ledenpas van de bibliotheek mee, anders kunt u niet stemmen!

Eigen foto

Donderdag 5 november Brief aan Sylvie Roozendaal
Geachte Mevrouw, Hierbij wil ik U mijn complimenten geven voor de voorbeeldige wijze waarop

U de vergadering gisteren struktuur heeft gegeven. Mede hieraan is te danken, dat de avond in een bijzonder plezierige sfeer verliep, waarin ieder zijn eigen duit in het zakje heeft kunnen doen. Ik zie dan ook met vertrouwen onze komende bijeenkomst tegemoet. Met de vriendelijke groeten, Tom de Booij

Donderdag 5 november Brief van Sylvie Roozendaal

Geachte heer de Booij,Dank voor uw email. Inderdaad was het ditmaal een prima vergadering waarin we respectvol met elkaar hebben kunnen discussiëren. Laten we de komende weken contact zoeken voor het plannen van een afspraak. Sylvie van Roozendaal

Vrijdag 6 november Artikel Baarnsche Courant. Meerderheid tegen opheffen biebvereniging Beheerder belangenbehartiger

De Vereniging Openbare Bibliotheek Baarn (VBOB) blijft bestaan. Het doel wordt niet meer het in stand houden van de bibliotheek, maar het behartigen van de belangen van de leden. Het veranderende doel noodzaakt tot het aanpassen van de statuten, wat in een ledenvergadering begin 2010 moet worden bekrachtigd. Dan treedt het zittende bestuur af. Een nieuw bestuur moet worden benoemd.

Of de huidige drieduizend leden automatisch lid blijven van de 'nieuwe' VBOB, zich als lid moeten aan- dan wel afmelden, is een punt van nader onderzoek.

Met dit onderzoek en andere punten van belang gaan het zittende bestuur en vertegenwoordigers van de Werkgroep Openbare Bibliotheek Baarn (WOBB) zich de komende maanden bezighouden. Voor de Stichting Bibliotheken Eemland, waarin de Baarnse bieb is opgegaan, heeft het voortbestaan van de vereniging geen consequenties, weet VBOB-penningmeester / secretaris Nico Swaab. Woensdagavond in het bibliotheekgebouw aan de Hoofdstraat woonden circa veertig leden de vergadering bij. Namens de VBOB gaf voorzitter mevrouw Van Roozendaal een toelichting op het bestuursstandpunt de vereniging te ontbinden. In stand houden was zinloos volgens het bestuur, omdat de SBE een subsidieovereenkomst en een prestatiecontract met de gemeente - subsidieverlener - heeft afgesloten. En het hoofddoel- het in stand houden en het beheren van de bibliotheek - kwam te vervallen. SBE-directeur De Groot benadrukte dat als leden behoefte aan informatie over ontwikkeling in bibliotheekland hadden, zij bij hem konden aankloppen en hun wensen kenbaar maken. De standpunten van de WOBB - kernpunt was: de VBOB blijft nodig om voor de belangen van de leden op te komen - werden uiteengezet door de nog steeds scherpe en goed van tongriem gesneden Tom de Booij en Erik van der Maal. Na een goede discussie over en weer bleek bij stemming, onder het toeziend oog van een notaris, dat twintig leden tegen en achttien leden voor het opheffen van de VBOB waren. 26 voorstemmers (tweederde meerderheid) waren vereist om tot opheffen te kunnen overgaan. "We hebben gewonnen", slaakte Tom de Booij na afloop een zucht van verlichting. Hij en Erik van der Maal gaan deze maand met VBOB-bestuurders aan het voorwerk voor de vergadering van begin 2010 beginnen. Het VBOB-bestuur kondigde al aan dat uit kostenoverwegingen de oproep voor de volgende ledenvergadering niet meer per individuele schriftelijke oproep zou gaan, maar dat volstaan zou e worden met de (statutair toegestane) ,- oproep via een advertentie in lokale kranten.

Zaterdag 7 november Lezing Oldenzaal groot succes, rustig en veel applaus. Veel interessante gesprekken gevoerd, veel gedronken en gedanst met zangeres. Aardige vrouw ontmoet uit Wenen.

Zaterdag 7 november Samenvatting lezing voor astrologen congres Oldenzaal: Matriarchale godinnen als moeders van de patriarchale heersers van de tropische dierenriem.

De astronomen zijn met hun naamgeving van deze planeten uitgegaan van de Griekse mythologie. Maar deze Griekse mythologie heeft een voorgeschiedenis. De Griekse mythologie zoals wij die kennen is een patriarchale religie, waar de scepter wordt gezwaaid door de hemelgod Zeus (Jupiter).. Alle godinnen uit de matriarchale Moeder Aarde religie zijn verbasterd, verdwenen en getransformeerd.

Een goed voorbeeld van de patriarchale overheersing is te zien op de Olympus. De laatste in de rij van de godinnen was Hestia (Vesta), de oudste zuster van Zeus, de godin van huis en haard. Hestia was de meeste vriendelijke en vreedzame van alle Olympische Goden. Zo waren er dus zes goden en zes godinnen. Maar op een dag toen Dionysos (Bacchus), de wijn had uitgevonden, wilde Zeus hem een zetel geven in de Godenraad. Dertien was een ongeluksgetal dat herinnerde aan de vroegere Moeder religie waar het als symbool stond voor de dertien maansomlopen. Hestia stelt haar zetel beschikbaar om de vrede te bewaren. Zo krijgen we 7 goden en 5 godinnen. De mannen konden door hun grotere aantal stemmen over alle zaken die hun niet aanstonden hun veto uitbrengen.
Het is ons opgevallen dat de namen van de planeten van Mercurius tot Pluto, die door de astrologen als heersers worden gezien van de tekens en huizen van de dierenriem, allemaal tot één familie van de Griekse Goden en Godinnen behoren. De centrale figuur van deze Olympische Goden is de oppergod Zeus (Jupiter) . Zijn broers zijn Poseidon (Neptunus) en Hades (Pluto). Zijn vader is Cronus (Saturnus) en zijn grootvader is Ouranus (Uranus). Zijn kinderen, wel van andere vrouwen, zijn Ares (Mars), Hermes (Mercurius) en Aphrodite (Venus). Het is opmerkelijk dat slechts een vrouwelijke Godin een rol speelt.
Wat is nu de voorgeschiedenis van de patriarchale goden?
De godin Ourania (de hemelse) was de titel van de Godin Aphrodite als godin van de hemel. Haar 'lover' was Ouranus, die midzomer moest sterven om de vruchtbaarheid van de aarde te bevorderen. Over Kronus, de vader van Zeus is nog het volgende te zeggen. Cronus betekende kraai . De kraai was een orakelvogel, die de ziel van de heilige koning onderdak verleende nadat deze was geofferd. Over het broederschap Zeus (Jupiter), Poseidon (Neptunus) en Hades (Pluto) is nog het volgende te vertellen. De heilige koningen van de eik en essenboom cultus kregen de titels Zeus en Poseidon en waren gedoemd om aan het eind van hun vastgestelde regeerperioden te sterven Toen Zeus, Poseidon en Hades hun vader Kronos hadden verdreven, trokken zij loten uit een helm wie de macht over hemel, aarde en de onderwereld mocht hebben. Zoals we weten kreeg Zeus de macht over de hemel, Poseidon over de zee en Hades over de onderwereld. Ze hebben dus de macht over genomen van de oorspronkelijke drievoudige Godinnen. De drie kinderen van Zeus, die heersers over de tekens van de Dierenriem zijn, Ares (Mars), de god van de oorlog, Hermes (Mercurius), de boodschapper van de goden. In de Moeder religie was hij geen God maar de totemkracht van een fallistische pilaar, die het middel punt vormde tijdens dansen van Maangodinnen. Het derde kind was de enige vrouw: Aphrodite (Venus).
Het beeld van de vrouw ten tijde van het matriarchaat had wordt het beste weergegeven door het beroemde beeldje van de Venus van Willendorf. Schril in contrast daarbij is het schilderij van de geboorte van Venus door Sandro Botticelli. De borsten en vagina van de vrouw waren levensgevend en werden vergroot weergegeven. De man speelde toen nog geen rol.
Immers het vaderschap was toen nog niet ontdekt. Op het schilderij zien we dat Venus juist haar borsten en vagina in schaamte bedekt. Daarbij te bedenken dat volgens de Griekse sagen werd geboren uit het schuim van de zee vermengd met bloed van de afgesneden testikels van Uranus door zijn zoon Saturnus in zee zijn gegooid. Zo zien we hoe het matriarchaat wordt getransformeerd in het patriarchaat.
Zondag 8 november Na terugkomst uit Oldenzaal dood moe. Adrienne was blij dat ik thuis kwam.
Maandag 9 november Beginnen 2006, nog maar 4 jaren
Maandag 9 november Brief aan vrienden
In 1973 is opgericht in Baarn de werkgroep W.O. B. In 2009 is deze werkgroep van naam veranderd van WOB naar WOBB, maar de leden van In de werkgroep zijn dezelfde gebleven. Het kan verkeren. Met de beste groeten. Tom de Booij. Zie onderstaand artikel.
Artikel Baarnsche Courant Overpeinzingen van een Standbeeld
De drieduizend leden van de Baarnse bibliotheek krijgen een belangenbehartiger. Dat wordt de Vereniging Openbare Bibliotheek Baarn (VBOB). Vorige week is besloten dat deze club niet

wordt opgeheven, zij het niet langer als beheerder, maar als belangenbehartiger. Begin volgend jaar worden de statuten aangepast. Als het aan het bestuur van de VBOB had gelegen, was deze belangenbehartiger er nooit gekomen. Zij wilde de vereniging opheffen, omdat via een samenwerkingsovereenkomst en een prestatiecontract met de gemeente Baarn het voortbestaan van de bibliotheek toch was gegarandeerd. Daar dacht de Werkgroep Openbare Bibliotheek Baarn (WOBB) en in het bijzonder de ervaren actievoerders Tom de Booij en Erik van der Maal, anders over. Beiden onderkenden het gevaar dat de Baarnse inbreng in het bestuur van de Stichting Bibliotheken Eemland - in deze stichting is de bieb opgegaan - minimaal was. In het geval de SBE drastische maatregelen wilde doorvoeren (denk aan teruggang in openingsuren of in het uiterste geval sluiting), wie moest dan voor de Baarnse belangen opkomen. Als subsidieverstrekker had de gemeenteraad een stem in het kapittel, maar van een echte belangenbehartiging was geen sprake. Het bestuur van de VBOB had daar onvoldoende oog voor. Daarom mag Baarn blij zijn met de wakkere WOBB, die in samenspraak met het VBOB-bestuur en andere belangstellenden de statutenwijziging gaat voorbereiden.
Dinsdag 10 november Gisteren de handdoek in de ring gegooid wat betreft Louis Wallenburg. Ik heb dat aan alle instanties medegedeeld. Gister Jantje haar broer Wouter ben ik overgekomen,dat Louis niet meer terug moet komen op het kamp, althans dat zien ze niet meer zitten.
Woensdag 11 november Gegolfd met Mario, speelde de sterren van de hemel. Berend Wallenburg, oudste broer van Louis gegaan en geprobeerd op een lijn te krijgen, dat Louis nooit meer terug in Baarn mag komen want dag gaat het weer mis. Was het met me eens. Louis gaat van Haarlem naar Vught.
Vrijdag 20 november Eindelijk weer bijgeschreven, heel hard gewerkt aan rapport Louis Wallenburg voor justitie. Zit nu in Vught in een speciale psychiatrische afdeling. Gewerkt aan lezing Geologisch instituut. Alles zeer emotioneel. Uitgenodigd door Mauk en Carole om in de kerstdagen naar Lorgues te komen.De nieuwe golfbaan van Made in Scotland de Dutch bekeken, zeer indrukwekkend. Nu weer dagboek 2006.

Links: Een bruggetje van de golfbaan The Dutch. De Swilcan bridge van de old course van St Andrews nagemaakt. Rechts: Het clubhuis in aanbouw

Zaterdag 21 november Fabienne student fotoacademie wil foto rapportage maken van woonwagenmensen. Zie dat helemaal niet zitten, want de bewoners hebben daar niets aan. Vandaag 2006 klaar.
Zondag 22 november Vandaag 2006 uitgeprint. Gegolfd met Adrienne, had verstopping, op 1e hole kwam het er allemaal uit en won ze met 2/1!
Maandag 23 november Belangrijke dag. Bezoek Dick Versteeg. Geen boek maken, maar op

website egoproject. Grote opluchting. Nu weer de vrijheid van handelen, zoals op 28 april 1969 kamer 85a. Iedereen die zich hiervoor interesseert is welkom. Commentaar na het bezoek van Adrienne, je maakt het je altijd zo moeilijk.

Maandag 23 november Brief aan Dick Versteeg

Dick, ik weet nu om 22. 31 niet of het voor jou een teleurstelling was dat het geen boek wordt. Voor mij is het een zware molensteen die van mijn nek is gevallen. Het is een gevoel dat ik weer contact heb met waar ik mee bezig ben het vrijmaken van mijn geconditioneerd zijn. Iets waar jij niet door zo bezwaard bent, zoals je al zei vanmiddag : ik kan nog genieten. Good for you. Ik zie nu alles waar heel helder nl dat ik samen met jou die ik vertrouw op basis van..... dat we een mogelijkheid hebben geschapen (na het eerst te hebben gescheiden) om iets aan het net te kunnen geven dat laat zien dat echte vrijheid van denken, nog niet voor ons is weggelegd alleen dat we er wel alles voor over hebben om dit na te streven. Ik was ontroerd door het feit dat je me eerst helemaal niet begreep omdat ik warrig en onduidelijk dramatisch etc over kwam. Ik was bezig met mijn probleem wat terecht jou probleem niet is en te gecompliceerd overkomt. Pas toen ik dat besefte, kwam er weer contact en verdween de ruis, wat bleek uit de laatste omhelzing. Ik ben zoals je hieruit leest nog steeds zeer emotioneel (vooral nadat ik de uitzending heb gezien over de oorlog en de joden gisteravond). Reactie Adrienne, nadat ik gezegd had dat ik opgelucht was :Je maakt je het toch eerst zelf zo moeilijk of woorden van de gelijke strekking. Geniaal: de spijker op de kop. Maar waarom ik me met zelf zo moeilijk maak is dacht een van de velen vragen die je mogelijk aan mij gaat stellen (sorry ik wil niet je nu al niet manipuleren om voor te stellen wat jij mij gaat vragen ..autonomie) Jij komt binnen als geïnteresseerde in dat rare mannetje dat op de Brink stond in 1974 Nu 23 november 2009 komt er weer iemand die zich intereseert in dat rare mannetje (Adrienne zegt altijd gekke Henkie). Good luck my good old loving friend Tom.

Woensdag 25 november TV uitzending over 2e wereldoorlog werd een dramatische passage in Parool 1943 over concentratiekampen voorgelezen. Van het internet dit overgetikt. Terwijl ik dit uittikte door radio de muziek van Schindlers list. Toeval?

Uit een artikel in het Parool nr 58 van 27 september 1943: Concentratiekampen waar de Nazi's hun idealen in praktijk brengen.

Bladzijde 5: In de loop van de oorlog heeft men de liquidatie van gevangenen tegenstanders en vijanden nog belangrijk gerationaliseerd. Het " umlegen" zooals de technische term luidt, geschiedt thans reeds geruime tijd in de Gaskammer, die in alle kampen gebouwd is. Zoo'n gaskamer maakt den indruk een badlokaal te zijn. Een groot aantal menschen wordt er naakt in gebracht, dat heeft het voordeel, dan men de lijken naderhand meteen verasschen kan, zonder dan men eerst de kleeren behoeft uit te trekken. Het procédé is eenvoudig. De deuren gaan dichten de kranen gaan open. Een kwartier later komt het lijkencommando om de slachtoffers weg te halen. In het kamp Auschwitz zijn op deze wijze vele tienduizenden Polen, Joden en Russen gedood. Een half jaar geleden heeft men hier de Gaskammer, de een capaciteit had van 200 personen, belangrijk vergroot, zoodat er thans 1000 man tegelijk in kan. In de Gaskammer van Neu Gammen (bij Hamburg) zijn vele Nederlanders om het leven gebracht.

Donderdag 26 november Hard gewerkt aan overzetten lezing Geologisch Instituut op lap top. Eindelijk na veel moeite gelukt.

Vrijdag 27 november Adrienne afgezet op Schiphol voor reis met Mariette, Carole en Sascha naar Londen. Grote dag van de lezing, uitgelopen op teleurstelling. Ik voelde me in en vreemd pakhuis waar ik geen contact mee had. Lief van Joep en Mauk om te komen. Joep bleef slapen, tot 12 uur wijntje gedronken en nagepraat.

Links: Spreker tijdens lezing voor geologen reünie in Oosterkerk in Amsterdam. Rechts: zijn kleinzoon Joep en zoon Mauk onder zijn gehoor.

Zaterdag 28 november Met Joep gegolfd op Anderstein, daarna naar Sani en Griet op camping Brabant. Ware happening. Heerlijk die echte mensen. Het gaat ze zeer goed en hebben ze mijn hulp niet meer nodig. Joep met trein om 12 uur van Baarn naar Amsterdam.

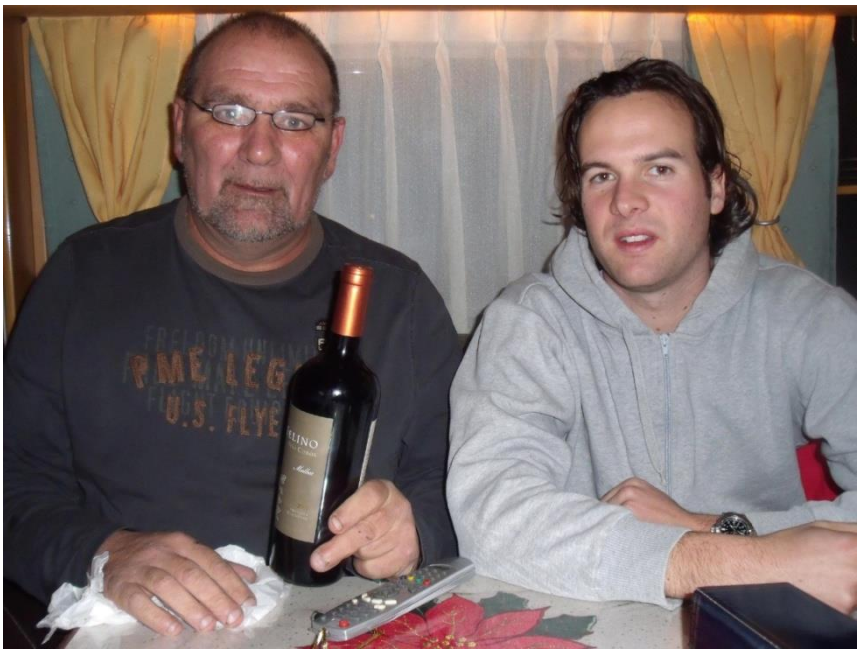

Sani en Joep in de kampeerwagen op de camping in Brabant. De fles wijn, die had ik cadeau gekregen voor mijn lezing geologen reünie hebben we gezamenlijk opgedronken

Zondag 29 november Slecht geslapen, depressief over de lezing, wel gelukkig over Joep en Sani Wat een tegenstelling.

Zondag 29 november Brief aan Jan_Diederik van Wees en andere bestuursleden

Beste Jan_Diederik en Igor en andere bestuursleden. Hierbij wil ik jullie als bestuur dank zeggen voor de gelegenheid voor het houden van mijn lezing. Ik hou echter aan de lezing bepaalde gemende gevoelens over. Ik heb zelf gekozen voor het onderwerp dus ik heb het helemaal aan me zelf te wijten. Ik kon dus niets vertellen of laten doorschemeren wat ik na 1970 allemaal heb gedaan en dat de jaren die ik de revue heb mogen passeren slechts een opstapje waren naar mijn verdere bijna veertig jarige leven. (In het Siluur waren nog geen Dinosauriërs). Dit is wel te lezen op mijn website. Ik kan mijn leven dan ook samenvatten onder de titel 'de eenzaamheid van een ontheemde'. Helaas had ik te veel hooi op mijn vork genomen en moest dus als een razende roel door mijn sheets heen gaan. Maar ja ook dat was mijn eigen schuld. Het zijn hoe dan ook 18 jaar

waar veel in is gebeurd. Ik ben gisteren met mijn kleinzoon Joep naar Sani en Griet Kames op een wintercamping in Brabant gegaan, twee woonwagenbewoners die nu al 5 jaar door het land zwerven omdat ze hun standplaats hebben verloren door een schandalig beleid van de gemeente den Haag (alles uitgebreid te lezen op mijn site zie woonwagen beleid). We hebben in zijn kampeerwagen de prachtige fles wijn, die ik van jullie heb gekregen, opgedronken. (zie foto bijlage) .Ik voelde me toen omringd door mensen waar ik me helemaal thuis en gelukkig bij voel. Deze ontboezeming zou ik graag willen zijn dat deze binnen jullie bestuur blijft. Ik ben jullie toch heel dankbaar dat ik mijn ei heb mogen leggen. Dat mijn lezing bij sommigen van de toehoorders niet goed is gevallen laat zich goed begrijpen en had ik ook verwacht. Met de beste groeten Tom de Booij .

Zondag 29 november Brief aan Jos Wijsmuller

Beste Joris, Inmiddels heb ik op het internet de uitspraak van het gerechtshof den Haag gevonden het vonnis van 20 okt. 2009 bestuursdwang bewoners Jan Hanlostraat. Alleen lijkt het op eerste gezicht zeer humaan- verklaart het verzet tegen het dwangbevel gegrond voor zover daarmee in hoofdsom een hoger bedrag dan € 34.046,65 wordt ingevorderd, en stelt het dwangbevel in zoverre buiten effect; (het vonnis van een van de minst betalende bewoners van het woonwagencentrum aan de Jan Hanlostraat!).Maar ze zeggen er niet bij dat Tinus Perdaems 135,000 euro moet betalen voor zijn weggeknepen wagen op de Jan Hanlostraat . Dat 1.5 miljoen euro moet worden opgehoest door 24 bewoners gemiddeld ruim 62,000 euro. Dit is misdadig . Er wordt minder schadevergoeding betaald. Zelfs Paula met haar Jantje moet toch maar even 11.000 euro betalen ook ruim 70 jarige mensen met een AOWtje. Ik heb mijn wapenrok aangetrokken want dit kan gewoon niet. Er is geen rechtsmogelijkheid meer aanwezig. Cassatie heeft geen zin. Het enige dat overblijft is de uitvoerende macht, ook jullie als wetgevende macht zijn uitgeschakeld. (nu opeens is de Trias Politica weer uit de lijkenkast gehaald). Morgen 1 december moeten ze 1.5 miljoen betaald hebben. De gemeente kan dan van Gent en Loos opbellen. Wat ik van enkele bewoners heb gehoord is dat ze murw zijn en zich gewillig naar de slachtbank laten voeren, ze hebben geen zin en kracht om actie te voeren. Iemand heeft nog wel een afspraak met jullie burgervader. Als werkelijk de Gent en Loos komt sta ik niet meer voor me zelf in en ga ik tot het gaatje voor mij is de maat geheel vol en zelfs over de rand. Ik heb ook tegen de nazies gevochten dit is het zelfde soort waar ik tegen vecht. Alhoewel toen de Duisters in Aerdenhout onze huizen in beslag namen waren ze heel veel coulanter, we mochten onze spullen meenemen en werd ons huis niet fijngeknepen zoals in nov 2005 bij Tinus Perdaems en dan nog een rekening betalen van 135 ooo euro. Is er dan geen commissie de Haseth geweest met zijn vernietigende conclusies over de gewelddadige ontruiming van de Leyweg in de ijskoude dagen van december in 2002. In welke samenleving zijn we terecht gekomen. Samen met Erik van der Maal gaan we er alles aan doen om dit niet te laten plaatsvinden. Ben jij ook al aan het eind van je latijn of kan jij nog als raadslid van de Haagse Stadspartij nog iets betekenen?. Ook de pers is niet geïnteresseerd. Wie nog wel ? gegroet Tom

Ps Ik vond het vonnis op Google door hier op te klikken:LJN BK1584, Gerechtshof 's-Gravenhage, 105.003.670/01 Jure.nl

Maandag 30 november Adrienne weer terug na heerlijke vermoeiende dagen in Londen. Bij uitgang in Schiphol 3 kwartier gewacht. Ze waren opgetogen, mooi om te zien hoe bij afscheid Mariette en Ma elkaar omhelsden, dierbaar. De auto met moeite terug gevonden dankzij dronken vrouw teruggebracht, was het nummer van de rij vergeten. Nu weer stug doorgaan 2007 en actie voeren Hanlostraat.

Links: 3 generaties na terugkomst reis Londen op Schiphol. Rechts: Warme omhelzing tussen moeder en dochter

Maandag 30 november Brief van Mariette de Bruïne
Ha Tom ,er is een inspirerend aspect aan de hele zaak: Jij, dat je de wapenrok aan wil trekken en het er niet bij laat zitten, en je bent geen 20 ,30,40 50 maar gewoon wel iemand die het leven serieus neemt, en vooral ook zijn principes niet laat wegvagen. Geweldig, zet hem op, ik zal morgen aan je denken, en hoop dat men in Den Haag ook inziet dat het te bespottelijk is om mensen 1.5 miljoen euro af te willen troggelen, t.a.t. Mariëtta.
Maandag 30 november Brief van Jos Olgers
Hoi Tom,Mijn respect voor jouw warme steun aan die mensen die het alleen niet meer redden. Ik heb geen idee van de achtergronden, maar als ik je zo lees lijkt het me in elk geval dat de reacties van de overheid niet in verhouding zijn met mogelijke nalatigheid van zijn onderdanen. Het is dan overigens deze zelfde overheid die dan door middel van zijn eigen uitkeringen het leed dan weer moet verzachten. Resultaat is echter wel: uitzichtloosheid...Helaas!Beste Don Quichotte: het ga je goed, veel liefs, sterkte en succes!Jos Olgers.
Maandag 30 november Brief van Igor van de Wal
Beste Tom, Dank voor je reactie en de foto. Ik heb van diverse kanten positieve reacties gehad over je lezing. Veel mensen waren nieuwsgierig over jouw bevindingen, ook al waren ze pas na 1970 op het instituut aangekomen. Was daarom een waardevol verhaal. Ik had je website gelezen en ook je grote betrokkenheid met de woonwagenbewoners opgemerkt. Vaak een vergeten groep. Ik denk dat de geologen via de website deze kant van jou ook kunnen opzoeken en vinden. Je kan binnen een uur nu eenmaal niet alles vertellen. En negatievelingen hou je altijd. Die zijn op geen enkele manier te overtuigen. Dank voor je voordracht Groet, Igor
Maandag 30 november Brief aan Igor van der wal
Beste Igor, je email deed me erg goed. Mijn dank daarvoor. Ik zet mijn lezing met aanvullingen op mijn site, zodat de mensen die er niet waren toch kunnen zien wat ik gezegd heb en had willen zeggen. Inderdaad de mensen die mij na de lezing gezegd hebben dat mijn lezing niet goed was geldt het gezegde. Don't confuse me with facts, my mind is made up. Ik zou je willen vragen om mij de foto van mij met mijn kleinzoon en zoon te emailen. en eventueel nog andere foto's. Dat zal een herinnering zijn voor de heftige avond . Nogmaals dank voor je opbeurende reactie. gegroet Tom de Booij
Maandag 30 november Brief van Erik van der Maal,
Beste Tom, We hebben vanmiddag telefonisch contact gehad over het arrest van het Hof over de kosten van bestuursdwang. We zijn het er over eens dat dit schandalig is. Hetgeen mij in ieder geval wel bevestigt in mijn mening dat , in onze trias politica, "de onafhankelijkheid van de rechterlijke macht" niet meer (zoals oorspronkelijk bij het begin van de democratische systemen de bedoeling was) "het" recht dient, maar "een" recht dient, namelijk "het recht van de sterkste", en dat zijn de machthebbers. Waarbij de oorspronkelijk nobele doelstellingen en functies van "HET RECHT" (regels te geven voor de organisatie van een rechtvaardige, vreedzame en

doelmatige samenleving) ondermijnd en afgekalfd zijn. Ik heb jou aangegeven, en ik bevestig dat hierbij nog eens zwart op wit, dat ik mijn uiterste best wil doen om, in gezamenlijk overleg met jou en andere relevante partijen, activiteiten te bedenken (Tom Poes, verzin een list!; pengun is uiteindelijk efficiënter dan stengun; ludieke acties (Jacobs) worden door de doelgerichten niet begrepen, en daarom ook minder goed beantwoord; en in ieder geval is het plezier van het leven ook belangrijk: laat de buikpijn en de slapeloze nachten maar bij degenen die deze acties niet begrijpen, maar er wel mee opgescheept zitten) en uit te voeren die er op gericht zijn om:
- de schade voor de betrokkenen (24 ? woonwagenbewoners) zoveel mogelijk te beperken;
- het schofterige gedrag van de schuldigen, vooral de gemeente Den Haag, m.n. wethouder Norder en de gemeente advocaat De Jonge van Kantoor Pels Rijcken Drooglever Fortuijn maar ook de andere betrokken advocaten, en de rol van de pers, zo goed mogelijk aan de kaak te stellen;
- dit ook in een historische context te plaatsen (waar jij al mee bezig bent op jouw website; tussen haakjes: ik was dit weekend in Essen, en liep daar langs een gedenksteen met de tekst dat de Nazi's 220.000 roma en sinti hadden afgevoerd naar concentratiekampen om ze daar te vermoorden, alleen maar omdat ze de misdaad hadden begaan in een zigeunerwieg te zijn geboren ; Uit zo'n tekst klinkt berouw. Maar enige maanden geleden kwam ik zelf in conflict met medeleden van (de nota bene door mijzelf opgerichte) Bewonersvereniging De Ridderhof in de Lage Vuursche, die beweerden dat "alle woonwagenbewoners tuig van de richel, mafiageteisem, a-sociaal tuig, enz". waren. Mijn pogingen om dergelijke vooroordelen enigszins te relativeren en nuanceren werden mij niet in dank afgenomen: integendeel, ik werd ineens de gebeten hond. (...). Met name het feit dat ik bij de oprichting van een landelijke belangenvereniging (LBRR) twee afzonderlijke categorieën ("Recreanten" en "Reizigers") als doelgroep had beoogd, leverde mij discriminatoire kritiek op. Het gevolg was dan ook een breuk in die Bewonersvereniging De Ridderhof. Waarbij ik zelf met een aantal bewoners doorga in de "groep Huurderbelangen Ridderhof" die zich in ieder geval distantieert van discriminatie t.o.v. woonwagenbewoners, reizigers, sinti en roma.)
Ik ondervond tijdens ons telefoongesprek vanmiddag een eigenaardige sensatie: het leek wel of er door de telefoonverbinding heen, naast de gewone gespreksstof, een soort metafysische spanning overkwam. Waardoor jouw mededeling dat je niet "woedend" was, maar véél meer, voor mij duidelijk werd. Voor sommige gevoelens schieten woorden tekort.
Beste Tom, natuurlijk heb je het recht om "veel meer dan woedend" te zijn: er is genoeg aanleiding voor. En een woord als "woedend" kan inderdaad als ontoereikend worden beschouwd. Des te belangrijker is het om nu plannen te smeden om de strijd zo efficiënt mogelijk te voeren:
- schade voor de betrokkenen zoveel mogelijk beperken ; cf casus Sami- schuldhulpverlening; zonder bij voorbaat garanties te geven voor een goed afloop, denk ik wèl dat het goed zou zijn als alle betrokkenen, in de ruime zin van het woord, zich (kosteloos) zouden aansluiten bij de afdeling Reizigers van de Landelijke Belangenvereniging Recreanten en Reizigers (LBRR);
- schade voor de schuldigen zoveel mogelijk op te voeren: laat de Norders en de De Jonge's ook maar eens buikpijn en slapeloze nachten hebben, vooral als dat tot gevolg heeft dat de woonwagenbewoners iets beter kunnen slapen.
En juist wat betreft die "efficiëntie" : wij hebben in het verleden altijd een goed team gevormd. Hetgeen wel blijkt uit de uitkomst van (in aanvang vaak kansloze) conflicten waar wij in het verleden bij betrokken waren.
En niet alleen "wij"; maar dankzij jouw connecties en relaties (tòch het gevolg van de wieg waarin de ooievaar jou destijds gedropt heeft) weet jij ook vaak andere belangrijke personen en/of instanties te beïnvloeden. En daarbij natuurlijk niet te vergeten het feit dat wij zonder de steun van onze echtgenoten (ondanks het feit dat Adrienne en Jacqueline het lang niet altijd eens waren met de gebruikte methodes, maar meestal wèl konden begrijpen waarom wij zo raar deden) nooit iets bereikt zouden hebben.

Ik weet dat jij de strijd altijd bent aangegaan. Ik herinner mij nog een lugubere winteravond in Den Haag, bij de ontruiming van een woonwagenlocatie door een leger politiemensen. Jij belde mij 's middags, en 's avonds was ik getuige. Ik heb , zoals je weet, zelf het een en ander meegemaakt in mijn leven. Maar als ik op díe avond in de druilerige en onheilspellende kou die ontruiming (waarbij ik achteraf nog steeds bewondering heb voor de houding van de woonwagenbewoners die zich niet lieten provoceren tot geweld) niet had meegemaakt, dan zou ik nooit zo goed begrepen hebben wat jij nu bedoelt.
Tom,we gaan door met de strijd. En dankzij jou en Sjef en Jacqueline kan ik nog steeds meevechten. Maar: we hebben beiden sterke en zwakke punten, waar we ons (in het belang van de strijd) wel bewust van moeten zijn. Over mijn zwakke punten wil ik het hier niet hebben (de tijd en het papier ontbreken daarvoor). Maar ik wil het hierbij , in het kader van een goede samenwerking en wederzijds begrip, wel even over jouw zwakke en sterke punten/ eigenschappen hebben. En dat doe ik in de derde persoon: Sterke punten:Volgens mij is Tom de Booij iemand met:
- een fysieke en psychische kracht; (Waarom die berg beklimmen? omdat die er is. En daarom is het een uitdaging. En sommige mensen lopen weg voor uitdagingen, maar anderen voelen zich juist extra gemotiveerd om de uitdaging aan te gaan. Waarom expedities naar het uiteinde van de wereld? Om de eigen nieuwsgierigheid te bevredigen maar ook anderen deelgenoot te maken van het feit dat er meer is dan de gemiddelde mensen vanuit opvoeding, gezin, school, maatschappij meekrijgen. Waarom goed golfen? om, in eerste instantie gehoor te geven aan het goedbedoelde advies van de liefhebbende echtgenote om zich eens met iets nuttigers dan acties bezig te houden, maar bij nader inzien ook door te dringen tot de elitaire wereld van de golfers en ze attent te maken op bepaalde zaken die ze vanuit hun eigen referentiekader niet meekrijgen. Waarom nog naar Fitnes? Omdat zelfs op latere leeftijd alle negatieve gevolgen van onze decadente samenleving nog enigszins gecompenseerd kunnen worden (tien, vijftien, twintig, meerjaren) door het verouderende lichaam enigszins in conditie te houden.
Waarom je op een alternatieve (en dus meestal door de brave burger niet geaccepteerde wijze) bezig te houden met de bestrijding van het onrecht in deze wereld en de ontmaskering van degenen die daarvoor verantwoordelijk zijn? Omdat anderen, die daartoe vanuit hun referentiekader, opvoeding, opleiding, maatschappelijke positie enz. net zo goed of zelfs beter toe in staat zouden zijn, dit , vanuit gemakzucht en/of lafheid, níet doen. En om aan te kaarten waaróm die goedbedeelde en maatschappelijk hooggewaardeerde personen dat niet doen.)
Waarom dat bijna obsessieve zoeken naar "de waarheid"? Vanuit het besef dat er meerdere waarheden bestaan, maar dat vanuit de botsingen der meningen er steeds weer een hogere waarheid zou moeten ontstaan. En dat in dat proces vrijheid van meningsuiting het absolute uitgangspunt, en alle vormen van censuur het absolute taboe zouden moeten zijn.
- een ongelooflijk grote wilskracht en doorzettingsvermogen (en ook in dat opzicht heb ik veel van je geleerd; eigenlijk heb ik altijd gewenst om ooit jouw niveau te benaderen).
- een (vanuit de geologie-studie?) uitstekend analytisch vermogen, gebaseerd op het analyseren en structureren van bepaalde probleemstellingen. (bijv. KZ-casus: beginnen met een chronologische analyse).
- een (vanuit perspectief van anderen) bijna onmogelijke koppigheid; in hoeverre spelen de genen van Nederlandse zeevaarders en reddingwerkers een rol?
- een eruditie die anderen verbaast, maar nooit tot hooghartige betweterigheid leidt; integendeel: allen (ook voormalig studenten) die ooit deelgenoot zijn geweest van hetgeen jij hen hebt meegegeven, zijn jou daar dankbaar voor. Het leidt wèl vaak tot onbegrip van de recipiënten doordat jij, bij je uitleg, "te snel" gaat. Maar jij denkt nu eenmaal sneller dan de anderen, en daarbij moet je jezelf enigszins aanpassen, hetgeen je ook best lukt bij je lezingen. (Ik heb er een paar bijgewoond: o.a. in de kop van Noord-Holland en in de Baarnse sociëteit).
Zwakke punten:
- er zullen er ongetwijfeld meerdere zijn, maar daar kunnen anderen beter over oordelen dan ik.

Mijn beoordeling is in ieder geval dat jouw belangrijkste zwakste punt is, dat je jezelf bij je activiteiten en motivatie vaak laat leiden door, vanuit praktische overwegingen gemeten, kansloze idealen, zoals het opkomen voor de rechten van de underdog, de kanslozen, de marginalen, de uitgestotenen, de alternatieven, de dwarsliggers, kortom: de mensen die er in onze beschaafde maatschappij "niet bij horen". Wat dat betreft ben jij een mixture van een Watergeus, Tijl Uilenspiegel, soldaat Schwejk, Kafka, Huckleberry Finn, Pietje Bell (alsjeblieft geen Dik Trom) , die Weisse Rose (alsjeblieft geen Stauffenberg) , en vele andere karakters die enerzijds nooit helemaal serieus worden genomen door de goegemeente, maar anderzijds wel altijd de schrik vormen van de verwanten met gebakken lucht gevulde holle vaten, omdat deze dwarsliggers met hun ludieke en creatieve speldenprikken de geweldige grote opgeblazen ballonnen van de arrogantie van de macht door dreigen te prikken.
Alhoewel: wàt "zwakke punt?".Tom! Je kan op me rekenen. We gaan door met de strijd. Vrigro, Erik.

Maandag 30 november Brief aan Erik van der Maal

Erik, ik heb je brief uitgeprint om het beter tot me kunnen nemen. Ik heb de grootst mogelijke moeite gehad om het tot het einde door te lezen, want steeds werden mijn ogen beïnvloed door vocht wat uit bepaalde klieren kwamen, ik heb dat driemaal moeten onderbreken. Je kan je moeilijk een voorstelling vormen van de emoties die je brief heeft teweeggebracht. In ieder geval een ding dat ik weet dat we samen op de 'goede' weg zitten. We weten beiden dat aan de binnenkant van de cel geen deurknop zit. Maar de mensen die buiten de cel leven meestal geen deurknop hebben om naar buiten zich zelf te gaan en opgeslotener zitten als de grootste 'crimineel' (Je weet mijn stelling dat de grootste crimineel zijn wieg heeft staan bij de moeder die de klanten ontvangt, terwijl de mensen die hun berechten met een zilveren lepel in wieg hun voedsel tot zich krijgen). Erik je hebt me weer kracht en energie gegeven die ik zo broodnodig had om door te gaan met onze strijd. Het meest getroffen heeft me is de volgende zin: En daarbij natuurlijk niet te vergeten het feit dat wij zonder de steun van onze echtgenoten (ondanks het feit dat Adriënne en Jacqueline het lang niet altijd eens waren met de gebruikte methodes, maar meestal wèl konden begrijpen waarom wij zo raar deden) nooit iets bereikt zouden hebben. Amen, Tom. Lang leve Jacobs!!

Maandag 30 november Brief aan Jos Olgers

Beste Jos, Dank voor je warme brief. Het gaat heel goed met me sinds ons gesprek voor de Promenade. Het schuldgevoel is weg en kan nu mensen helpen zonder schuldgevoel dat is 1000 maal effectiever. Het don quichotte gevoel is ook weg, omdat ik heb geaccepteerd dat de samenleving zich heeft teruggetrokken en niet meer een openlijke strijd wil, maar middelen gebruikt die niet meer transparant zijn. Zie het vonnis van mijn email. Het enige wat te doen staat is gewoon door te strijden met de moed der wanhoop. Groet je lieve vrouw en voor je zelf het allerbeste je Tom

Dinsdag 1 december Ontroerende brief van Erik waar ik 3x ben van ga huilen

December, Artikel in Archievenblad 2009, jg 113, p.8.Historica Docet? het Centraal register van particuliere Archieven. *(Nouk Ruitenberg, Mieke van Leeuwen-Canneman en Francine Hartman)*

Erkenning van het belang van particuliere archieven, waaronder in het bijzonder huis- en familiearchieven, als cultureel erfgoed en als bronnen voor historisch onderzoek, leidde in juli 1964 tot de oprichting van het Centraal Register van Familiearchieven (CRF). Initiatiefnemers waren het Koninklijk Genootschap voor Geslacht- en Wapenkunde 'De Nederlandsche Leeuw', het Centraal Bureau voor Genealogie en het Koninklijk Nederlands Historisch Genootschap. Het CRF werd uit oogpunt van continuïteit organisatorisch ondergebracht bij het toenmalige Algemeen Rijksarchief (ARA). Chartermeester Engelien de Booy trad aan als hoofd van het CRF. De taak van het bureau was het opsporen en registreren van historisch waardevolle particuliere archieven. De registratie betrof zowel archieven in particulier bezit/beheer, als particuliere

archieven berustende bij archiefbeherende instellingen. Registratie van archieven in particulier bezit diende te geschieden op basis van vrijwilligheid; het betrof immers particulier eigendom.

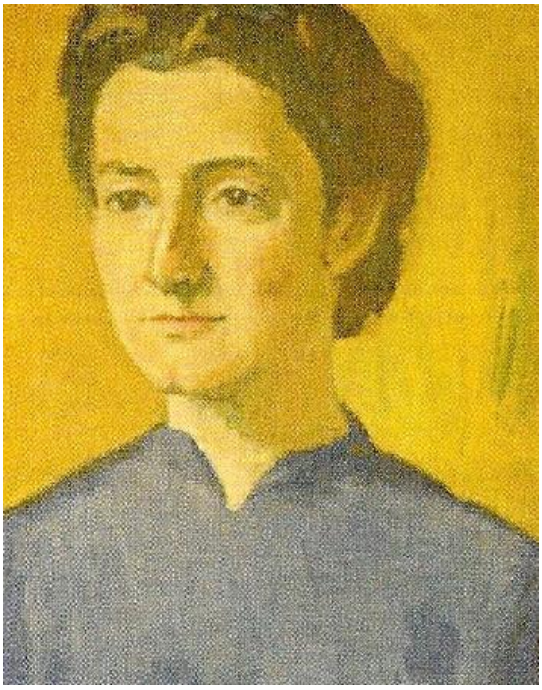

Engelina PetronellA de Booy (1918-2007). hoofd van het CRF/CRPA, 1964-1979. Geschilderd portret door Jan Wiegers. 1945. Particulier bezit (foto Kees Tummers).

Het hoofd van het CRF oriënteerde zich voor de methodiek van de registratie op de Engelse zusterinstelling, het National Register of Archives (NRA), dat al sinds 1945 particuliere archieven registreert. Deze methodiek werd gevolgd. Zo stuurde het CRF periodiek enquêtes aan eigenaren van huis- en familiearchieven, met vragen over de inhoud, omvang, mate van toegankelijkheid en openbaarheid van deze archieven. Deze enquêtes resulteerden in vele verzoeken om advies over de ordening en bewaring. Aangezien het onmogelijk was om alle geënquêteerden te bezoeken, zette Engelien de Booy haar adviezen op papier. Geleidelijk aan bouwde zij een groot netwerk en groot vertrouwen op onder particuliere archiefeigenaren.

December Artikel in Het Wiel Claim van l.5 miljoen voor bewoners Jan Hanlostraat
Een nieuwe nachtmerrie voor de bewoners van de Jan Hanloostraat in Den Haag. De rechter heeft bepaald dat de bewoners de helft van de kosten moeten ophoesten van de bestuursdwang die Den Haag in 2002 op hen toepaste. Op I I december van dat jaar sleepte Den Haag de bewoners van de Leyweg naar de Jan Hanlostraat. Ondanks dat de bewoners hadden aangegeven zelf te willen verhuizen. Het debacle leidde tot het instellen van de commissie de Haseth, een club van wijze heren die de gang van zaken rond de gedwongen versleping en het Haagsche woonwagen beleid onder de loep nam. De conclusie van de commissie: maak schoon schip gemeente Den Haag. Zet een streep onder het verleden en werk aan goede verhoudingen met de bewoners. Ook stelde de commissie: als de bewoners van de Jan Hanlostraat de kosten van de gedwongen verhuizing niet kunnen betalen, moet Den Haag een streep door de rekening halen. Maar de gemeente Den Haag heeft tot nog toe niets gedaan met de aanbevelingen van de Commissie De Haseth. En het is maar zeer de vraag of zij dat wel gaat doen ten aanzien van het verhalen van de kosten van de bestuursdwang op de bewoners. De betalingstermijn is op 1 december al verstreken. Maar geen van de bewoners heeft betaald, omdat zij de hoge claims eenvoudigweg niet kunnen ophoesten. 'We kunnen niets anders doen dan afwachten op wat komen gaat', zegt bewoner Dick Perdaems (75).'Misschien dat we weer oorlog gaan beleven, ik

weet niet wat Den Haag allemaal in gedachten heeft. Het hele kamp is overspannen. De kerstboom wordt opgezet. Het hoeft van ons niet meer.

Dinsdag 1 december Brief aan het NIOD

Geachte Directie van het NIOD, In de nalatenschap van mijn tante Engelien de Booij, (17 juni 1917-11 oktober 2007) heb ik onderstaande documenten gevonden, waarvan ik vermoed dat U de brief van haar ex man Frans Polak nog niet in uw bezit heb. Het is toch een teken, dat iemand heeft geprotesteerd tegen de Bekendmaking van generaal-majoor Dürst Britt van 20 augustus 1947. Mocht u belangstelling hebben voor het afschrift van de brief, die Dokter Polak heeft gestuurd, kan ik deze U per post toesturen. Hij heeft het afschrift met zijn paraaf voorzien. Ik neem aan dat U de Bekendmaking wel in uw bezit hebt. Met de vriendelijke groeten Tom de Booij Ps In 1953 is mijn vrouw Adrienne Strumphler op Uw Instituut werkzaam geweest als secretaresse onder Dr de Jong.

(Zie voor tekst bekendmaking en brief van Dokter Polak dagboek 2007, donderdag 11 oktober)

Woensdag 2 december Brief van Jos Wijsmuller

Beste Tom,Of ik nog iets kan betekenen weet ik niet, maar ik doe wat ik kan. Ik heb de uitspraak van Janusz gekregen, en begrepen dat hij voor 10 december een eerste termijn moet gaan betalen. Ik heb met Ingrid Györmörei contact gezocht en we zoeken een weg om nog iets te doen. Ik denk aan een interpellatiedebat in de eerstvolgende gemeenteraad op 10 december a.s. (7 jaar na dato...). Voor deze wethouder lijkt er geen commissie de Haseth geweest, maar daar moet de raad maar een uitspraak over doen. Groet Joris.

Woensdag 2 december Brief aan Joris Wijsmuller

Beste Joris, blij om iets van je te horen. Wat een ellende. Zijn die rechters gespeend van enig invoelingsvermogen. De gemeente hoeft uiteraard niets te vorderen als zij niet willen? Als ze met de verhuiswagen komen sta ik niet voor me zelf in en zit even later in de kamer van de burgemeester of iets anders dat ik weer in de cel kom en hopelijk nu eens vervolgd wordt en niet als te oud wordt beschouwd. Ik kan als verdachte de beerput open maken. Niet dat de bewoners daar iets aan hebben maar dat ik kan laten zien hoe de gemeente Den Haag op misdadige wijze sinds 1996 bezig is geweest met de Leyweg bewoners. Waarom is het bij de Leyweg (den Haag) niet gelukt en wel op Trekvaartplein (Leiden), Egelshoek (Hilversum) en Bisschopswaai (Baarn). In Den Haag hebben ze advocaten er bij gehaald en in de andere gevallen niet en kon ik vrijuit onparlementaire acties uitvoeren? Sani Kames is de dans ontsprongen want hij is 3 jaar in de schuldsanering gegaan! Veel sterkte met je acties. Met de beste groet Tom.

PS Als dat debat doorgaat kan je me dan even waarschuwen want dan zal ik er bij willen zijn

Donderdag 3 december Lezing op het net gezet, heel veel werk maar toch gelukt

De lezing op mijn site gezet .

Vrijdag 4 december Gisteren doorgezakt bij dokter Goekoop bij halen pril Mexicaanse griep. Thais gegeten, veel wijn gedronken.

Vrijdag 4 december Brief aan Tom de Groot. Loes Mallee, Dick Winnubst, Jaap Boon, Tony Appelo, Jan Smit

Beste mede-egoïsten, Het was wel met gemengde gevoelens dat ik de Oosterkerk verliet. Helaas had ik te veel materiaal en kwam in tijdnood. Maar nu ik het op mijn website heb gezet , heb ik dit hoofdstuk van mijn leven definitief afgesloten. Loes en Jan waren er . Nadat Rob Verschure mij frontaal aanviel door te zeggen, dat ik de hoofdschuldige was dat het Instituut ten onder is gegaan, kwam Jan naar voren door te zeggen dat ik nog geprobeerd had er iets van te maken of woorden van een gelijke strekking. Steenken kwam nog tot slot met een aardige anecdote over onze aanwezigheid in Praag 1968. Otto Simon zei na afloop van de lezing dat hij het niet goed vond, hetgeen begrijpelijk. Voor mijn lezing begon heeft in een aantal minuten gezegd dat zijn boek binnenkort uitkomt en nog een paar "aardige' opmerkingen mijn richting . Ik kreeg van een bestuurlid van de Stichting Igor van der Wal nog een email met de volgende tekst:

Beste Tom,Dank voor je reactie en de foto.Ik heb van diverse kanten positieve reacties gehad over je lezing. Veel mensen waren nieuwsgierig over jouw bevindingen, ook al waren ze pas na

1970 op het institiuut aangekomen. Was daarom een waardevol verhaal. Ik had je website gelezen en ook je grote betrokkenheid met de woonwagenbewoners opgemerkt. Vaak een vergeten groep. Ik denk dat de geologen via de website deze kant van jou ook kunnen opzoeken en vinden. Je kan binnen een uur nu eenmaal niet alles vertellen. En negatievelingen hou je altijd. Die zijn op geen enkele manier te overtuigen. Dank voor je voordracht. Groet, Igor .
Dat geeft de burger moed. Dank Loes en Jan dat jullie er waren!. De beste egogroeten, Tom

Vrijdag 4 december Brief van Jan Smit

Beste Tom,Jesse en ik vonden het een moedige en bijzondere lezing, met heel veel wetenswaardig materiaal. Ik vond het erg leuk om je zoon en kleinzoon te ontmoeten. Hechte familie! Ik had eerder willen reageren, maar deze week was nogal hektisch omdat we 1.5 miljoen bezuinigingen voor 2010 door de strot kregen gedrongen, en de reactie van het management er een van geen visie maar gewoon ontslaan is, vooral aan wetenschappelijke zijde. Maar dat terzijde. Rob Verschure flikt dat vaker, zonder enig kennis van zaken zijn gemoed luchten. Zal wel aan de mythevorming rond jouw persoon liggen, want die verhalen op de VU nemen steeds groteskere vormen aan.Zo zie je maar. Als het boek van Otto ook een dergelijke visie bevat hoef ik het niet te hebben, maar dat zal wel niet. Otto doet trouwens al enige jaren of ik (en Jesse) lucht zijn. Waar dat oud zeer zit weet ik niet, interesseert me ook niet. Groetjes, ook van Jesse

Zaterdag 5 december Brief van Paul Bouw

Geachte heer De Booij! Op internet vond ik uw zeer lezenswaardige ego-project over de familie De Booij! Ik kwam erop door mijn zoektocht naar bewoners/eigenaren van molen Lana Marina in Harskamp, gemeente Ede. De molen is familiebezit geweest: mijn grootvader Meeuwis Bouw is met zijn broer in 1928 koper van de molen en heeft tot 1975 het beroep van molenaar uitgeoefend. Mijn vader is een enkel jaar molenaar geweest, maar ging daarna het bedrijfsleven in en eindigde als advocaat! Het kan verkeren! Ik heb mezelf ten doel gesteld komend jaar een boekje uit te geven in de zogenaamde Schaffelaarreeks, een historisch-culturele reeks boeken betreffende Veluwse onderwerpen, over molen Lana Mariana. Deze reeks zonder winstoogmerk (er is een stichting vanuit het Barneveldse Gemeentearchief opgericht!) geeft al 35 jaar boeken uit. Zo stuitte ik op de naam van uw grootvader (toch?). Hij verkoopt op 3 maart 1869 genoemde molen aan ene Andries van Beek uit Otterlo. Ik moet komende woensdag in het gemeentearchief van Ede verder speuren, naar de koopacte waarin uw grootvader eigenaar wordt. Ik heb enkele vragen aan u en ik hoop van harte dat u mij wilt helpen.
1.ik heb van de internetpagina enkele foto's geknipt en geplakt in deze mail; heel graag zou ik een zo goed mogelijke scan willen hebben van deze foto's om als illustratie (met uw permissie) te gebruiken in het boekje. Kunt u mij vertellen wie waar staat op de groepsfoto van het gezin en kunt u bij' benadering de foto's dateren?
2.ls u bekend dat uw grootvader deze molen bezat en weet u misschien de aankoopdatum en vorige eigenaar? Ik vermoed dat de vorige eigenaar (in ieder geval in 1832) de grootgrondbezitter Dirk Evekink was. En weet u misschien ook wie dan de molenaar/gebruiker was?
3.Bezit u nog historische documenten met betrekking tot deze molen?
Tenslotte, ik hoop dat u me kunt helpen. Vanzelfsprekend houd ik u op de hoogte van de vorderingen van het boek en mocht het tot een uitgave in 2010 komen, dan zou ik het zeer op prijs stellen u als een van de eregasten aanwezig te hebben! Als nazaat van een van de moleneigenaars. Met vriendelijke groeten. Paul Bouw.

Zaterdag 5 december Brief van Thomas de Groot

Beste Tom, Het spijt me dat ik niet bij je lezing was maar ik ben niet zo'n reünist in hart en nieren, zelfs al was het onderwerp dit keer wel héél erg aantrekkelijk. En helaas wil het lichaam niet zo goed meer mee terwijl de afstand vanuit Friesland mij tegenwoordig iets te groot is, maar ik had je graag een accolade gegeven. Desalniettemin, ik kon wel invoelen wat en hoe je zou presenteren, en op afstand heb ik zitten grijnzen van plezier, denkend aan de kromme tenen die ongetwijfeld in de zaal aanwezig zouden zijn. Ik heb mij kennelijk niet vergist. Verbazend hoe meer dan dertig jaar na dato de oude stellingen weer worden betrokken, en als ik dat zo lees, dan

begin ik enige twijfels over het boek van Otto (waar we al eeuwen op wachten (?)) te krijgen. Maar, al met al, uitstekend dat je dit gedaan hebt. Het gedachtegoed leeft nog. De beste groeten, ook aan alle mede EGOisten Thomas

Zondag 6 december Brief aan Otto Simon

Beste Otto, Dat je mijn lezing niet goed vond, begrijp ik maar al te goed. Ik heb mijn lezing met aanvullingen, die ik door tijdnood niet heb kunnen zeggen, op mijn site gezet. Aan het eind heb ik nog aangekondigd jouw boek dat ik hopelijk binnenkort mag ontvangen. Toch drinken we na afloop van de twee visies over het zelfde instituut een stevige borrel onder de muziek van de vele momenten dat wij dat moesten raden in de kamer van de Betikum cie. Met de beste vriendschappelijke groeten Tom (de psychopaat, waar bij je niet ver van de waarheid bent, het voordeel van deze ziekte is dat het geen haat kent)

Verjaardag Sascha met haar hockeyteam

Dinsdag 8 december Goed opgeschoten met dagboek. Leuke brieven van Otto Simon en Loes over lezing.

Donderdag 10 december 7 jaar geleden gegaan naar Leyweg om te horen dat ze onruimd zullen worden. Goed gegolfd met Mario en Peter, spannend tot op de laatste hole, net gelijk gespeeld met Peter omdat hij een meter put miste. Rare droom ik had bollen slecht geplant maar waren toch goed opgekomen.

Donderdag 10 december Brief van Rutger van Houwelingen

Beste Tom de Booij, Ik mail u naar aanleiding van uw website met de egodocumten met onder andere gegevens over uw grootvader Hendrik de Booy 1867-1964. Ik ben met een andere studente geschiedenis bezig Hendrik de Booy te onderzoeken voor het vak Egodocumenten. We zijn al in het archief te Amsterdam geweest. We zijn nieuwsgierig naar wat voor man het was, zijn karakter, hoe hij dacht over de man-vrouw verhouding, opvoeding van hem zelf en van zijn eigen kinderen of hij humor had en nog veel meer. Kortom: we willen graag een beeld vormen rondom deze man. Heeft u misschien nog tips? Vriendelijke groet, Janneke Verheij en Rutger van Houwelingen, Erasmus Universiteit Rotterdam.

Vrijdag 11 december Sani gebeld om 9.15 het moment dat 7 jaar geleden dat de ME kwam op de Leyweg voor de ontruiming. Gisteren met Adrienne Concertgebouworkest met Jansons als dirigent. Hoog OSM gehalte, prachtig concert,. Daarvoor gezellig gegeten in Keyzer. Dubbele spagaat.

Zaterdag 12 december Vandaag 2007 afmaken. Indrukwekkende film Dear hunter. Bekendmaking Dürst Britt opgestuurd aan Niod. Tot nu weinig reactie op mijn lezing die ik op

mijn site heb gezet, verwacht toch steeds te veel.

Zaterdag 12 december Brief van David Daan Bolier

Zeer geachte heer de Booij, Toevalligerwijs, kwam ik op de levensbeschrijving van de admiraal de Booij terecht. Ongelooflijk interessant met de gedachten van vader en zoon over diverse toestanden bij de K.M. als daarbuiten. U zou het document evenwel kunnen verbeteren door i.p.v. de door u geplaatste foto van de Karel Doorman II, een afbeelding te plaatsen van het eerste schip van die naam. Ik hoop u met deze correctie van dienst te zijn geweest. Met vriendelijke groet, David Daane Bolier

(Deze fout hersteld door plaatsen van de Karel Doorman I op mijn website Alfred de Booij)

Zondag 13 december Kwart voor twee wakker vol met twijfels over dagboek, waarom al die onbenullige dingen opschrijven? Antwoord: het laten zien van de verscheurdheid en ook voer voor psychlogen en astrologen. Toch afmaken en dan zien we wel.

Zondag 13 december Brief aan Dick Versteeg

Beste Dick, nu het jaar 2009 ten einde vliet kom ik je nog even lastig vallen. Ik werd om kwart voor twee vannacht wakker en had weer eens mijn grote twijfels of ik mijn persoonlijk dagboek wel op het net moet zetten, met zoveel onbelangrijke onzin. Maar anderzijds laat het zien de verscheurdheid en de eenzaamheid en het niet krijgen van reacties op mijn werk. Ik zal vandaag of morgen 2007 op het net zetten. Moet ik dat zelfde monnikenwerk ook nog voor 2008-2009 op zelfde wijze voort zetten of een andere manier vinden? Ik weet het echt niet het is weer de verscheurdheid. Zoals vrijwel niemand reageert op wat er op de Hanlostraat gebeurt. Mocht het zo zijn dat je zegt dat het niet zo door moet gaan kan ik ook de onzin teksten in de vorige jaren schrappen. Ik denk er over om in 2010 een achter het nieuws pagina te maken waar ik dan mijn ideeën over onze samenleving in kwijt kan. Toch zijn er mensen die mijn site grondig bestuderen. Gegroet Tom

Maandag 14 december 2007 op net gezet. Brief aan Dick vol met twijfels over dagboek. Mooi concert Nicolaas kerk, te deum Händel. Vandaag doorstomen met 2009.

Maandag 14 december Brief aan Dick Versteeg

Beste Dick, toch weer een hele geruststelling je email. Ik heb gister 2007 op het net gezet ga vandaag doorstomen naar 2008 en 2009. Ik denk dat ik bij je terugkomst tot 20 januari klaar heb en dan een streep trek en begin aan het archief rijp maken van mijn materiaal. Begin dus weer met geslacht de Booij in de *16e* eeuw. Ik denk dat het een goed idee is datje me interviewt en ik steeds het basis materiaal dus zin en onzin er bij kan betrekken. Het ga je goed op Cuba en met je gezondheid. Gegroet vriend, je Tom Ps de laatste loodjes, maar het eind is inzicht! Hoe vond je Dürst Britt. De uitzending van Trip vond ik teleurstellend. Hoe goed het begin, hoe slecht het eind van de serie.

Maandag 14 december Brief van Dick Versteeg

Beste Tom, Ik blijf van mening dat je toch op de huidige weg moet voortgaan, zodat we straks beschikken over een volledig overzicht van zin en onzin. Vervolgens stel ik me voor dat ik van begin tot eind journalistiek ga indikken. Dat wil zeggen dat delen worden geschrapt en andere passages worden samengevat. In ieder geval moet de essentie overeind blijven. Op basis van die nieuwe en kortere versie ga ik dan mijn interview met jou voorbereiden. En daarin kan je dan uitgebreid jouw visie op onze samenleving kwijt. Ik heb het beeld nog niet echt scherp op mijn netvlies, maar zie een constructie voor me, waarin een op zichzelf staand interview met jou een beeld moet geven van jouw leven en jouw visie. En omdat de dagboeken als basis dienen, wordt daarop in het interview voortdurend de focus gelegd. Met als waarschijnlijk gevolg dat de dagboeken de aandacht trekken van een bredere groep geïnteresseerden dan tot nu toe het geval is. Ik stel me ook voor dat geïnteresseerden gaan reageren op het interviewen aldus een interessante discussie kan ontstaan. Bijvoorbeeld over de vraag waarom de gebeurtenissen op de Hanlostraat (en veel andere acties) geen reacties oproepen. Ik stel voor om na mijn terugkeer uit Cuba (20 januari) weer aan afspraak te plannen waarin we definitief beslissen over de verdere werkwijze. Intussen wens ik je al het goede voor de rest van dit jaar en spreek de hoop uit dat we

in 2010 vruchtbare nieuwe stappen gaan nemen! Groet, Dick
Donderdag 15 december Weer vol twijfels. Vertrouwelijke brief Made in Scotland van net gehaald 2006. Heerlijk vriesweer.
Dinsdag 15 december Brief van Dick Winnubst.
Beste Tom, Ik had me ernstig voorgenomen om te komen. Echter bij het naderen van de datum vloog het me naar mijn strot om een bepaald soort volk van het GI te zien. Ik ben trouwens om die reden nooit naar die reünies geweest. Daarom kon ik het niet opbrengen om te komen, ondanks dat ik het schitterend zou hebben gevonden je weer te zien EGO-trippen.Het laatste jaar dat ik op het GI als "liquidatiebeheerder" heb doorgebracht was en is voor mij nog steeds een traumatische belevenis. Je weet het zelf maar al te goed: als het "om den brode gaat" laten mensen zich van hun slechtste kant zien. Dat was ook zo. Omdat er van studenten, nwp en docenten een unanieme weigering - met handtekening - was om naar de VU te vertrekken, verkeerde het College van Bestuur van de UvA in grote twijfel. Ik hoorde dat achteraf van Van den Hout, rechterhand van het College om de geologie naar de VU over te hevelen. Stiekem zijn er een paar docenten met de VU gaan praten dat zij hun baantje daar toch wel zagen zitten. Toen was het gebeurd. Het College zette door. De hele wetenschappelijke staf had meteen hun baantje daar, maar een groot deel van de ondersteunende staf (nwp) kon vertrekken. Ook nog met een slechte regeling. Ik heb toen Rudy Borgelt, een oud juridisch adviseur van de UvA, ingeschakeld. Dat heeft toen de UvA heel veel geld gekost, in die zin dat alles uit de kast werd gehaald om in ieder geval de 50-plussers niet de mist in te sturen. Tot mijn grote genoegen, maar daarmee had ik toen mijn positie verspeeld omdat het College woedend was over mijn optreden. Mijn WP-collega's kon ik wel schieten. Waarom, waaraan is het GI ten gronde gegaan? Niet door jou! Je was briljant, sprankelend en inspirerend. Op een enkeling verder na, was het een ingekakt, dood zootje. Middelmatigheid en inteelt was troef. Niet in staat om aan te pikken aan de Real World. Wat lagen er niet een kansen en mogelijkheden op gebied van grondstoffen, het aardse milieu en klimaat, evolutie en extinctie, en wat niet? Welke verbindingen hadden we nationaal en internationaal niet kunnen aangaan? Al die onderwerpen die jij naar voren schoof, die nu volstrekt normaal zijn om het over te hebben en zelfs hype-achtige trekken krijgen. Waar was toen de kritische Geologie-Universiteit? Met jouw vertrek was dat exit.Toen ik het licht uit deed op het GI in een morbide sfeer, de ramen in de grote hal lagen er uit, overal puinstof, de collectie verdwenen, de bibliotheek in de diaspora, de beelden in de buitengevel beschadigd door vallend puin, alleen nog Otto Simon mokkend in zijn kamer, Jan Werner spullen pakkend voor zijn Artis-museumpje: welk een pandemonium! Toen ik het licht uit deed en de stalen buitendeur sloot, zag ik het gezicht van Brouwer voor me. Ik voelde hem in zijn graf schudden: welk een vernietiging van zijn creatie!Het heeft zo moeten zijn: een keizer zie zich voornamelijk omringd door mediocre paladijnen vernietigd zijn nalatenschap bij voorbaat. Met het sluiten van die deur - welk een eer - sloot ik ook dat deel van mijn leven af, voorgoed.
Ik hoop gauw eens bij je langs te komen om leuke herinneringen op te halen. Onze Elfstedentochten! Dat was nog eens een belevenis.
Graag groet ik je met passie, liefde en een blijvende waardering voor de inspiratie die je me voor mijn verdere leven hebt gegeven.
Dick N.B. Groet ook aan Thomas, Loes, Jaap, Jan en Tony. Misschien ontmoeten we elkaar nog eens.
Dinsdag 15 december Brief van Loes Mallee
Lieve Tom, Sorry dat ik je niet eerder geschreven heb. Het is hier zoals gewoonlijk heel druk, zowel op het werk, als privé.Ik vind het heel goed dat je die lezing gehouden hebt. Je wilde inderdaad misschien te veel materiaal laten zien in de korte tijd die je tot je beschikking had, maar het was heel goed om het allemaal nog eens de revue te laten passeren zonder dat je iemand persoonlijk de zwarte piet toespeelde. Trek je niets aan van Rob Verschure. Die weet niet waarover hij praat. Ik kwam hem, in gezelschap van nog een geoloog van wie ik de naam niet ken, tegen bij de tramhalte voor het station. "Hé daar heb je de beruchte Loes Mallee ook" zei hij.

"Hoezo?"vroeg de ander. "Tja, had het niet iets te maken met veldwerk in Zweden?", zei Rob toen.. Volgens mij werkt zijn geheugen dus niet meer helemaal zoals het zou moeten. Otto Simon ken je al langer dan vandaag, dus van hem zou ik me al helemaal niets aantrekken. Ik geloof dat de meeste aanwezigen je lezing heel erg gewaardeerd hebben. En ik denk ook, dat het voor jou zelf heel belangrijk was, en dat je die periode nu eindelijk een plek kan geven en af kan sluiten.Ik vond het verder erg leuk om je kleinzoon te ontmoeten en Mauk weer eens te zien na zoveel jaar. Jullie zijn een mooi driemanschap; lijken uiterlijk ook erg op elkaar. Afschuwelijk trouwens wat er weer met de woonwagenbewoners gebeurt. Daar staat nooit iets over in de krant. Ik hoop dat het jou en Erik lukt om er wat aan te doen. Veel liefs, Loes.

Dinsdag 15 december Brief van Otto Simon

Beste Tom, Mijn voornaamste bezwaar tegen jouw lezing was dat er in de relatief korte tijd die jou ter beschikking stond, te veel gebeurtenissen de revue passeerden. Daardoor was jouw verhaal – zeker voor de aanwezigen die niet of nauwelijks vertrouwd waren met de situatie op het instituut vóór de jaren 1970, moeilijk te volgen. Je wilde te veel zeggen in te korte tijd! Ik wilde de lezing nog eens rustig nalezen op jouw site, maar kon die– ondanks naarstig zoeken – niet vinden. Daarom mijn verzoek aan jou om de "locatie" van die lezing op jouw website nauwkeurig aan te geven. Bij voorbaat dank! Ik vond de reünie – met hoge opkomst! – erg gezellig. Jammer dat we niet uitvoeriger met elkaar konden praten. Dat moeten we zeker nog eens doen! Kunnen het dan ook hebben over die klootzak Deetman waarover afgelopen donderdag in " Andere tijden" uitvoerig aandacht werd besteed. Een echte "VU-mannenbroeder"! Ik leg nu de laatste hand aan de tekst van het boek en ga dan met mede-auteur Harm, die voor de lay-out, illustraties, tabellen etc. zorgt, het gehele manuscript (nu zo'n 800-1000 pagina's!) herlezen en bekorten. Ik wens je het allerbeste toe in jouw strijd ten behoeve van de reizigers, bewonder jouw onvermoeibare vechtlust en activiteit in dezen, en wens je nog een lang en gelukkig leven toe samen met Adrienne, kinderen en kleinkinderen. Met hartelijke groeten, Otto

Dinsdag 15 december Brief aan Loes Mallee

Lieve Loes, Dank je voor je lieve e-maill. De email van Simon is bijzonder hartelijk, zo zie je maar weer dat men soms een verkeerde indruk van iemand heeft. goed altijd om alles altijd weer nieuw te willen bekijken want door die stomme vooroordelen blokkeer je je zelf het meeste. Ik ben blij dat ik deze periode heb afgesloten vooral omdat ik het op het net gezet. en iedereen kan lezen wat ik door tijdnood niet heb kunnen vertellen. We moeten weer eens gauw bellen. Als ze werkelijk dat geld gaan innen kan je me in de cel binnenkort opzoeken want dit pik ik niet dit is zo misdadig. Nazi toestanden in ons kikkerlandje. Ze willen ze gewoon vergassen het ergste is nog dat ze helemaal murw zijn en lamgeslagen. Veel liefs, Tom. Ps ik weet niet wat Thomas heeft, ik heb zijn telefoon nr gevraagd.

Woensdag 16 december Niet bijgeschreven, ontstemd door wegpoetsen van tekst onbegrijpelijk.

Donderdag 17 december Pak sneeuw. Klimaat top mislukt. Dromen over geologisch instituut.

Donderdag 17 december Brief aan Dick Winnubst

Beste Dick, ik weet niet of je deze email hebt ontvangen vandaar stuur ik deze nog eens. Dank voor je begrijpelijke en emotionele goede email. Inderdaad was ik in het hol van de leeuw waar ik nooit meer zal terugkeren, vooral nu ik het op mijn site heb gezet. Ik ben benieuwd hoe je de lezing vindt. Het is hartverscheurend wat er gebeurd is, je beschrijft het op een heel gedoe en indrukwekkende wijze en voor jou is het moeilijker om er te komen , je hebt er immers niets te zoeken. Kom gauw langs. Ik ben bijna klaar met mijn dagboeken het is wel een pijnlijk emotionele gifbeker die ik van mij zelf moest leeg drinken. Voor de andere mede egoisten is het schijnbaar ook te moeilijk geweest om te komen, behalve Jan en Loes dan. ik kreeg wel een goede brief van Otto die ik je doorstuur. In ieder geval is dit hoofdstuk voor mij nu afgesloten. Nogmaals dank voor je goede email je vriend kameraad in de strijd. Tom

Winter 2009 in tuin Koningsweg

Vrijdag 18 december Gedroomd ruzie met schoonvader Strumphler. Ook droom met Adrienne om Parijs. Seksdroom zonder bevrediging. 2009 valt zwaar ontrouw bekend tegenover Adrienne.
Zaterdag 19 december Klimaattop totaal terecht helemaal mislukt. De arrogantie gaat gewoon door met het vervuilen van de aarde. Vannacht twijfels over dagboek. Toch afmaken dan zien we, je kan altijd schrappen..
Zondag 20 december 2008 bijna klaar. Naar Jonas en Francine 25 jaar huwelijk. Terug van feest met taxi, en net op tijd voor trein naar Baarn.
Maandag 21 december Veel sneeuw. 2008 op net. Belangrijk programma op TV over oorlog. De norm van alle acties na de oorlog, is de oorlogsnorm als uitgangspunt. Voor mij ook van toepassing.
Dinsdag 22 december Gisteren zwarte dag. Allereerst computer storing wat betreft provider kan er niet meet bijkomen om iets op mijn website te zetten. Om 5 uur weg naar Maria en Huib voor verjaardag, kwamen te laat om 5.20.I an en Eleana en kinderen waren er ook uit China met mooie verhalen. Maria had er opgerekend dat we bleven eten

Feest van het 25 jarig huwelijk Jonas Saxton en Francine Strumphler in Overveen

Woensdag 23 december JM stuurt me een mooie preek van Silvis Smit huwelijk Beatrix en Claus. Goed bericht Louis Wallenburg zit in den Dolder Roosenburg.
Maandag 28 december 4 daagjes naar Mauk en Carole in Lorgues. Een groot feest: gezellig, gegolfd, gegeten, gedronken, gedineerd het kon niet op. Nergens over gepraat dwz. probleem Sani cs. Daarom was het zo gezellig zou Adrienne zeggen.
Maandag 28 december Brief aan Carole en Mauk. Het was inderdaad geweldig, we hebben echt

vier dagen genoten, allereerst de warme croissantjes bij het ontbijt en daarna weer heerlijke lunches en diners allemaal overgoten met heerlijke wijnen! Het kon niet op.

Links : Ontbijt in Lorgues. Rechts: 1e kerstdag met de familie Cats.

Links: Vader, schoonvader Moeder en schoonmoeder van Mauk aan het kerstdiner; Rechts: kerstcadeautjes uitpakken

Ik heb me heerlijk alles laten aanleunen, nu moet ik weer voor Papa zorgen, doe het trouwens met veel plezier. De vlucht was prima zonder turbulentie, maar 1/2 uur voor Schiphol ging hij opeens tekeer vanwege de harde wind, dus ik werd niet zo lekker maar een mooie landing en het ging weer prima. Thuis lekker borreltje en pizza met tonijn. Vandaag heerlijk weer geen wind en 5 graden. De komende dagen weer vorst, bijna alle sneeuw is uit de tuin. Joep belde nog, ze waren gisteren naar Montgenevre geskied, in het dal lag anderhalve meter sneeuw. Paul had 3 dagen geskied, gisteren even niet. Laten jullie even weten of de operatie is gelukt van Herman? We genieten nog na! Dikke zoen en groetjes Pa

Dinsdag 29 december Verwoed aan 2009 gewerkt . Nog klaar voor eind van het jaar? Computer storing verholpen door Freek.

Woensdag 30 december Slecht geslapen door frenzie dagboek. Goed nieuws oog operatie Herman Cats geslaagd.

Donderdag 31 december Brief van Henk Stevens

Hallo Tom,In de eerste plaats wens ik jou en je familie een heel fijne jaarwisseling en een heel goed en gezond 2010.Ik kreeg via Mauk jouw e-mailadres te pakken en ik neem meteen de kans waar om jou even bij te praten. Het is inmiddels wel ruim 15 jaar geleden dat we elkaar hebben gesproken. Na jouw pensionering hebben we eigenlijk geen contact meer gehad. Je had toen een plan om met een hoogleraar uit Tilburg een onderzoek te gaan doen m.b.t. het conditioneren van prestaties met geur(en). Je had daarvoor 15 jaar uitgetrokken, zei je toen. Hoe is dit verlopen?Ik heb je ook niet op de Senior toernooien, die georganiseerd werden door Ton Enthoven, moge

begroeten.Ik begreep dat je nu de respectabele leeftijd van 85 jaar hebt bereikt. Van Mauk kreeg ik ook een foto van jou, waar jij samen met hem een golftasje draagt. Dus neem ik aan dat je nog steeds speelt. Hoe gaat het allemaal met je? Ik wil het graag van je horen. Wij, Anita en ik, zijn op 1 september naar Portugal geëmigreerd. Ik heb altijd gezegd dat ik t.z.t. in de Algarve wilde gaan wonen. We hebben dus dit afgelopen jaar de knoop doorgehakt,nadat we de maanden januari t/m maart hier al hadden "proefgewoond". Dat was ons zeer goed bevallen, vandaar de stap.Wij zijn nu helemaal ingericht en willen wij onze vrije tijd geheel aan onze hobby's besteden. Aangezien Anita ook professional is gaan we dus zo veel mogelijk spelen.Ten 2de houden we beiden van wandelen en dan is het strand de aangewezen plaats.Fotograferen en schilderen zijn ook nog een paar bezigheden. Bovendien willen we, om ons goed in te burgeren, ons bekwamen in het spreken van Portugees.Dus al met al hebben we genoeg om handen. Verder werk ik nog wel voor de PGA's of Europe.Waarschijnlijk word ik nog wel een keertje uitgezonden naar een of ander land, waar men, in welke vorm dan ook, golfhulp nodig heeft. Zo zijn we inmiddels in Sri Lanka geweest (12x), Bolivia en Israël. Ook moet ik mijn scriptie nog schrijven voor de Britse PGA om mijn master-status te verkrijgen. Zo je bent nu weer een beetje op de hoogte.Van Mauk zul je wel over het wel en wee van de PGA op de hoogte gehouden worden. Méér wee dan wel, zullen we maar zeggen. Een voorbeeld: Martin Groenendaal (78) en ik zijn de ereleden van de PGA, maar we krijgen nooit enige uitnodiging of wat dan ook om ergens op te draven.Alex Loesberg en ik waren in 2008 allebei 50 jaar professional. De PGA Holland vond het niet nodig om daar ruchtbaarheid aan te geven.De tijden voor de professionals van weleer zijn, denk ik, voorbij.Jij hebt de betere tijd nog meegemaakt Ik sluit nu af en ik hoop dat ik binnen niet al te lange tijd iets van jou mag vernemen. Heel veel groeten van Anita en mij (en het hondje?) en tot schrijfs. Henk

Donderdag 31 December Brief aan Henk Stevens

Beste Henk Dit jaar krijg je geen antwoord van me, je moet tot volgend jaar wachten. In ieder geval alle beste wensen voor 2010 met je lieve Anita. Gegroet Tom

Donderdag 31 december Ontroerde TV uitzending gisteren 80 jaar Mies Bouman. Rauwe tekst 2009 afgemaakt om 17.40. Nu nog fatsoeneren en foto's uitzoeken. Nu maar zien wat 2010 brengt.

Lezing vrijdag 27 november 2009: "Mijn ervaringen op het Geologisch Instituut in de periode september 1942 - november 1970 ".

Aankondiging van de Reünie 2009 van Stichting Geologisch Instituut Amsterdam*)

Op vrijdag 27 november 2009 is er weer een borrel. Nu met vernieuwde Indische catering en onbeperkt drinken in een tot de verbeelding sprekende omgeving. Geen gedoe met bonnetjes, maar gewoon zelf tappen en inschenken.

De bijeenkomst vindt plaats in de Oosterkerk. Kleine Wittenburgerstraat 1, Amsterdam

Het programma is als volgt:

18.00 uur Ontvangst met koffie, thee of aperitief in de Oosterkerk

18.30 uur Openingswoord door de voorzitter Prof. dr Jan-Diederik van Wees

18.45 uur Instituutslezing door dr Tom de Booij, getiteld: *Mijn ervaringen op het Geologisch Instituut in de periode september 1942 - november 1970*

19.30 uur Schier onbeperkt drinken en eten

---

*) De Stichting stelt zich ten doel het contact tussen ex-bewoners van het Geologisch Instituut aan de Nieuwe Prinsengracht 130 te Amsterdam te onderhouden

Ten geleide: Tijdens de reünie van 2008 heb ik aan het bestuur voorgesteld om een lezing te mogen houden over mijn tijd aan het Geologisch Instituut in de periode 1942-1970. Ik zou me alleen beperken tot de feiten. Het bestuur heeft mij inderdaad uitgenodigd om deze lezing te

houden voor de reünie van 2009. Ik heb aan de hand van een groot aantal overheadsheets mijn ervaringen verteld voor een 40 tal oud-studenten en oud-stafleden van het Geologisch Instituut. Het gepresenteerde materiaal is grotendeels reeds door mij op mijn website in mijn dagboeken weergegeven. Ik heb in mijn lezing dit materiaal samengevat. Helaas had ik teveel materiaal zodat ik tegen het einde van de lezing in tijdnood kwam. Ik heb teksten en foto's, die ik niet heb kunnen laten zien opgenomen.
Na de lezing waren er toehoorders die tegenstrijdige meningen hadden. Er waren er die vonden dat ik oorzaak was dat Geologisch Instituut ten onder was gegaan, terwijl anderen de mening waren toegedaan, dat ik juist geprobeerd had te redden wat er te redden viel. Ik ben niet ingegaan op deze verschillende gezichtspunten en me beperkt tot de ervaringen uit de periode zonder daar achteraf uitgebreid commentaar op te geven. Volgens mij spreken de feiten voor zich zelf en kan een ieder zich daar over een mening vormen. Ik meen er goed aan om de gepresenteerde sheets hieronder af te drukken. Speciaal voor de oud-studenten en oud-stafleden die niet aanwezig waren bij mijn lezing.
Voor foto's van een deel van de studenten ,die ik onderwijs heb mogen geven,

Foto's van studenten in de geologie van de jaren 1952-1968, waar ik tijdens mijn periode 1957-1970 op het Geologisch Instituut van Amsterdam onderwijs aan heb mogen geven. Het cijfer geeft aan het jaar van aankomst als student. Niet alle studenten zijn indertijd door ons gefotografeerd. Ik hou aanbevolen voor de ontbrekende foto's of namen.

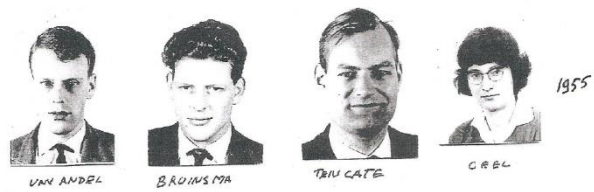

1956

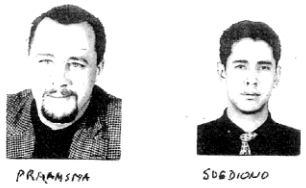

1956

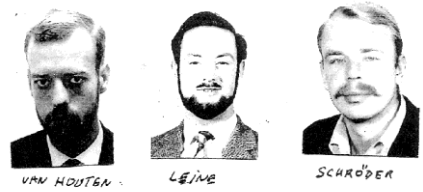

1957

1957

1958

1958

1959

1959

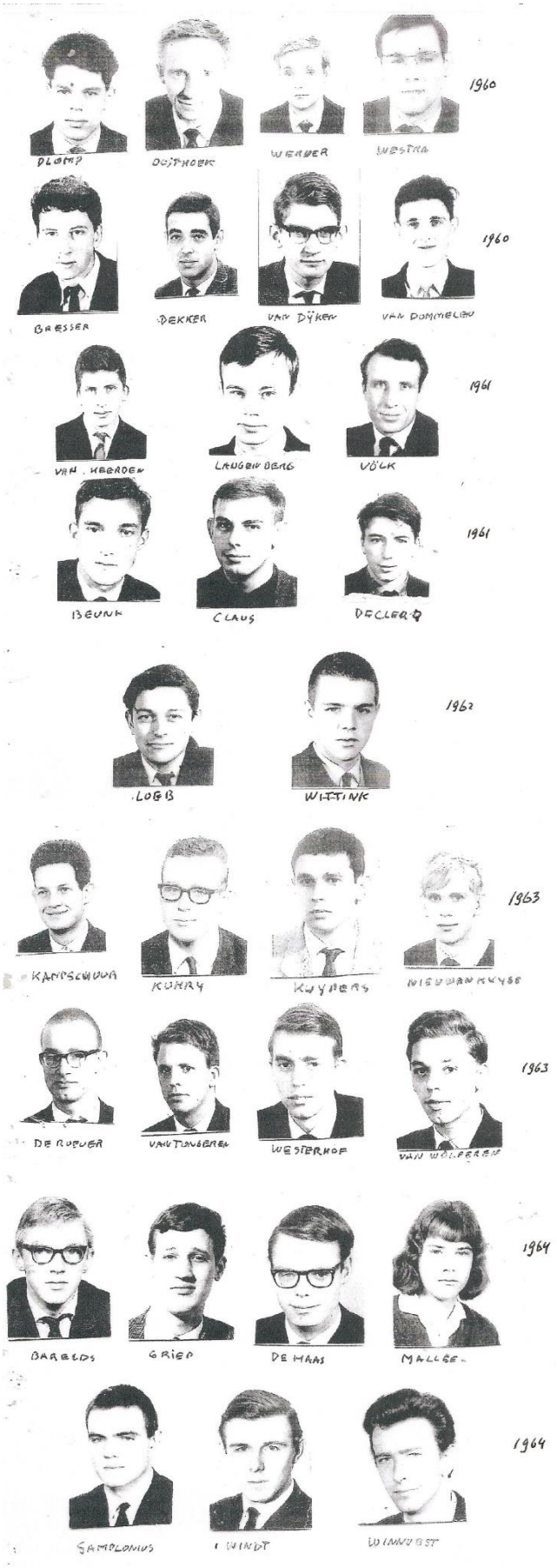
1960
BLOMP
OOSTHOEK
WERNER
WESTRA
1960
BAESSER
DEKKER
VAN DIJKEN
VAN DOMMELEN
1961
VAN HEERDEN
LANGEBERG
VOLK
1961
BEUNK
CLAUS
DECLERCQ
1962
LOEB
WITTINK
1963
KAMPSCHUUR
KUNAY
KUYPERS
1963
DE RUDDER
VAN TONGEREN
WESTERHOF
VAN WOLFEREN
1964
BAKELDS
GRIEP
DE HAAS
MALLEE
1964
SAMPLONIUS
WINDT

BAKKER BODEWES DRUCKER 1965

VAN GORSSEL STEPHAN UITERWIJK 1965

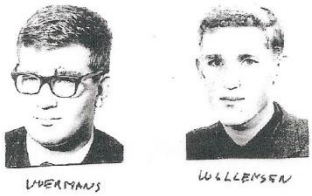

VOERMANS WILLEMSEN 1965

DE BOER BOON CORTLEVER DÜRING 1966

FLICK GEERKE VAN GELDER DE GROOT 1966

HOLST OFFERGELT OUT RIJKMANS SEYFERTH 1966

SMIT VEENSTRA VOET DEURIE VAN WEERING 1966

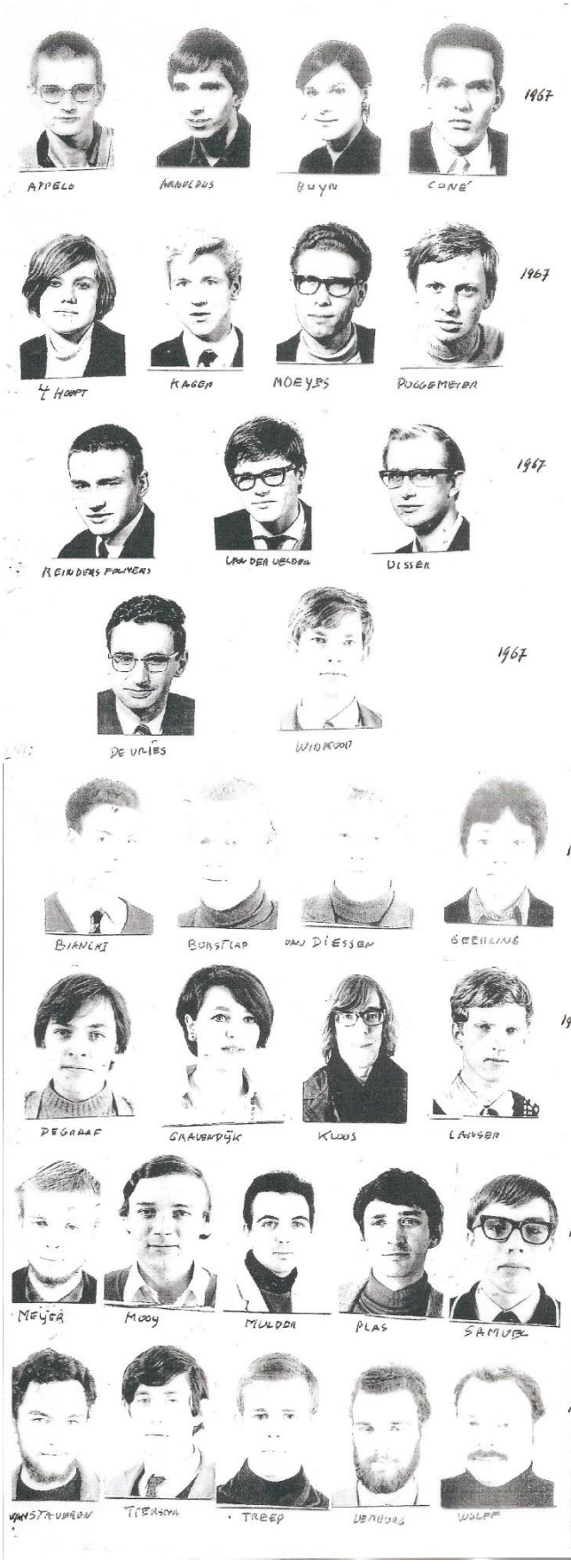
1967
APPELO
ARNOLDUS
BUYN
CONÉ
1967
4 HOOFT
KAGER
MOEYES
DUGGEMEIER
1967
REINDERS FOLMERS
VAN DER VELDEN
VISSER
1967
DE VRIES
WINKOOP
1968
BIANCHI
BORSTLAP
VAN DIESSEN
GEERLING
1968
DEGRAAF
GRAVENDIJK
KLOOS
LANSER
1968
MEYER
MOOY
MULDER
PLAS
SAMUEL
1968
VAN STAVEREN
TIERSCHIL
TREEP
VERBURG
WOLFF

1. De ontwikkeling van de aarde.

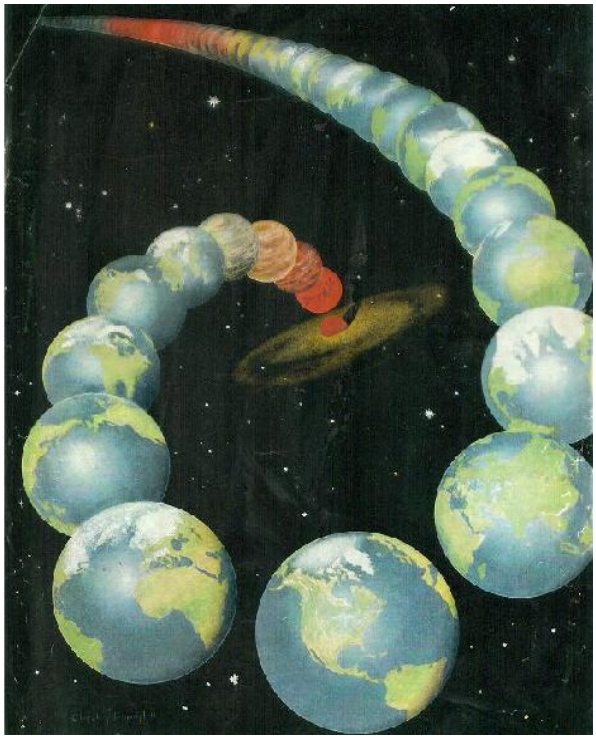

De aarde van geboorte tot zijn dood. Van links naar rechts: Geboorte uit het stof van de de oernevel en eindigt als stof van de witte dwerg

2. De doorsnede van onze aarde laat zien hoe dun onze continentale aardkorst is (maximaal 60 km) en hoe groot de krachten zijn in de diepere delen van onze aarde, die ons beïnvloeden.

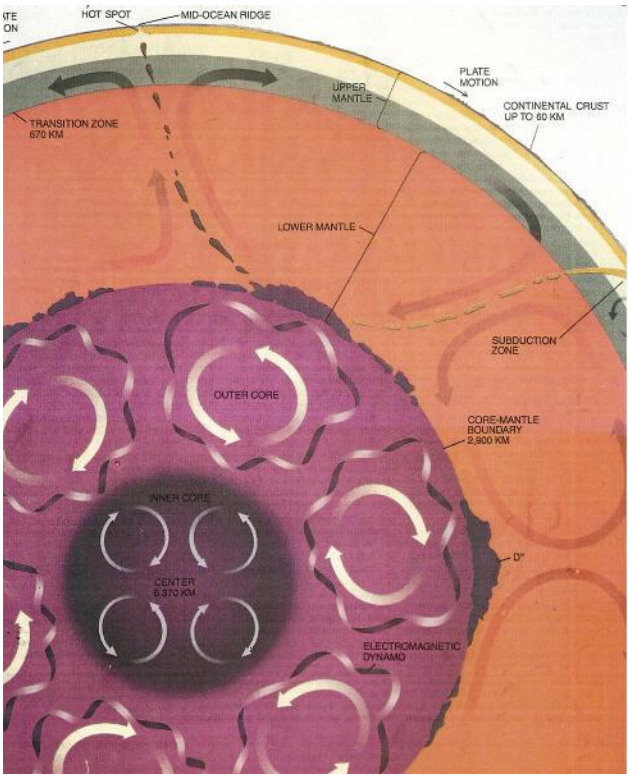

3. Het Geologisch Instituut aan de Nieuwe Prinsengracht is gebouwd in 1930-'34

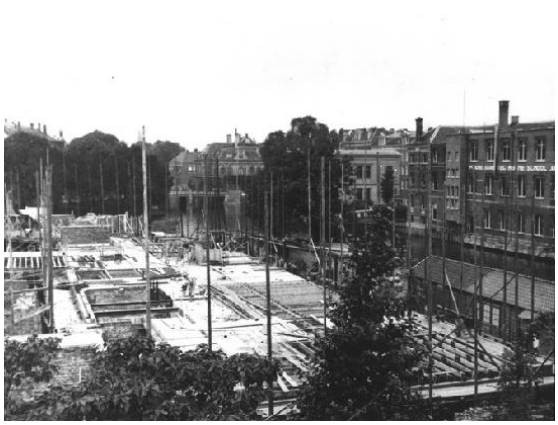

Bouw van het Geologisch Instituut: Links 27 september 1930. Rechts:5 september 1931

Links: B*ouw van het Geologisch Instituut 22 januari 1932; Rechts: Opening Geologisch Instituut van Amsterdam 8 mei 1934*

Op de voorgevel van het Geologisch Instituut staat het beeld van Moeder Aarde met haar armen, aangevende de opbouwende en afbrekende krachten (gemaakt door Hildo Krop).

3. Professor Hendrik Albertus Brouwer.

H.A. Brouwer (1886-1973)

Brouwer werd op 31 jarige leeftijd in 1918 als hoogleraar verbonden aan de Technische Hogeschool te Delft. Het was vooral te danken aan burgemeester Willem de Vlugt, dat hij in 1928 naar Amsterdam werd gehaald. Gebruikmakend van aanbiedingen uit de VS en uit Utrecht wist hij te bereiken, dat hij in 1934 in het nieuwe complex op het Roeterseiland een luxueus ingericht instituut kon betrekken.
Het is opmerkelijk dat dit midden in de crisistijd dit Instituut werd gebouwd.

4. In september 1942 ben ik begonnen met mijn geologische studie in Amsterdam

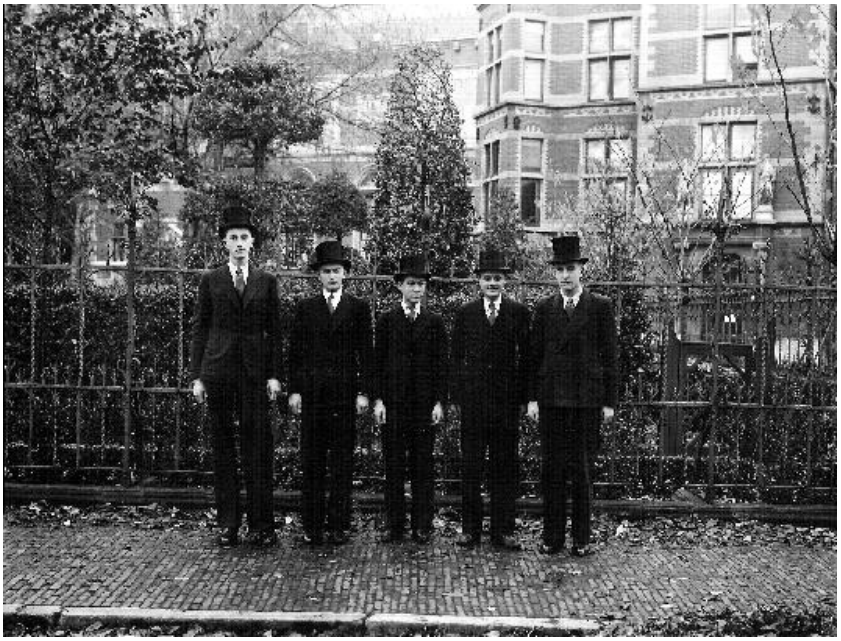

Lid van het dispuut B.E.E.T.S, tweede van rechts

5. **Mijn houding in 1942 tov de jodenvervolging**
Mijn geologisch Instituut was gelegen dichtbij de Hollandse Schouwburg waar de Joden zich moest melden om daarna te worden getransporteerd naar Westerbork om vandaar naar de concentratiekampen en gaskamers van Duitsland. 104.000 joden overleefden het niet. Dit was ons toen niet bekend, wel zagen we de joden met hun gele davidster lopen. Ik kocht zelfs mijn broodjes voor de lunch in de Plantage Middenlaan waar de Hollandsche Schouwburg was

gelegen. Het was voor mijn een non-probleem. Het raakte je niet, het hield je niet bezig. Onbegrijpelijk hoe een mens zijn gezichtsveld kan vernauwen.
Later heb ik een passage uit het dagboek van onze conservator de Koning bemachtigd waarin de volgende zinnen staan:
20 februari 1942 Een rechercheur is in het Instituut geweest die meedeelde dat het bordje : "Verboden voor Joden" dat ongeveer eind Januari door hem gebracht was bij Prof. Brouwer, vernietigd kon worden. Oorspronkelijk moest het bordje aan de deur van de zaal waarin lezingen werden gehouden (geen colleges en colloquia).
6 maart 1942. De geol. candidaat Cohen kwam meedelen, dat hem door het Depart. van K.V.V. het verder studeren van de Gem.Universiteit was ontzegd.

De Hollandse Schouwburg aan de Plantage Middenlaan in Amsterdam

De Joodsche wijk, net ver gelegen van het Geologisch Instituut

6. We hadden het kunnen weten.
Uit een artikel in het Parool nr 58 van 27 september 1943: Concentratiekampen waar de Nazi's hun idealen in praktijk brengen.
Bladzijde 5: In de loop van de oorlog heeft men de liquidatie van gevangenen tegenstanders en vijanden nog belangrijk gerationaliseerd. Het " umlegen" zooals de technische term luidt, geschiedt thans reeds geruime tijd in de Gaskammer, die in alle kampen gebouwd is. Zoo'n gaskamer maakt den indruk een badlokaal te zijn. Een groot aantal menschen wordt er naakt in gebracht, dat heeft het voordeel, dan men de lijken naderhand meteen verasschen kan, zonder dan men eerst de kleeren behoeft uit te trekken. Het procédé is eenvoudig. De deuren gaan dichten de kranen gaan open. Een kwartier later komt het lijkencommando om de slachtoffers weg te halen. In het kamp Auschwitz zijn op deze wijze vele tienduizenden Polen, Joden en Russen gedood. Een half jaar geleden heeft men hier de Gaskammer, de een capaciteit had van 200 personen, belangrijk vergroot, zoodat er thans 1000 man tegelijk in kan. In de Gaskammer van Neu Gammen (bij Hamburg) zijn vele Nederlanders om het leven gebracht.
7. In februari 1943 begint voor mij pas de oorlog omdat van mij gevraagd om loyaal te staan tegenover de Duitsche bezetting door onderstaande verklaring te tekenen.
De ondergeteekende, … geboren, … te, wonende te … verklaart hiermede plechtig, dat hij de in het bezette Nederlandsche gebied geldende wetten, verordeningen en andere beschikkingen naar eer en geweten zal nakomen en zich zal onthouden van iedere tegen het Duitsche Rijk, de Duitsche Weermacht of de Nederlandsche autoriteiten gerichte handeling, zoomede van handelingen en gedragingen, welke de openbare orde aan de inrichtingen van hooger onderwijs, gezien de vigeerende omstandigheden, in gevaar brengen.
8. Door de loyaliteitsverklaring niet te tekenen moest ik februari 1943 onderduiken.

Van februari tot mei 1943 ben ik ondergedoken in Wiesel en als boerenknecht gewerkt bij boer Louis Dobbelman

9. In mei 1943 moesten we ons melden om in Duitsland te werk te worden gesteld

10. Mijn vader krijgt 2 Juni 1943 een gestencilde brief van de SS-Gruppenführer Rauter met de volgende inhoud:
Amsterdam, den 12.Mai 1943. Euterpestraat 99 Zimmer 25
Oproep! Vastgesteld werd dat de student T.de Booij geen gehoor gaf aan de beschikking 55/43 van de 4.5.1943 bij de melding op 6.5.1943 niet verschenen. Daar hij tot op dit ogenblik niet in het kamp Ommen aangekomen is, wordt U als uitoefenaar van het Ouderlijke gezag of voogdij gevraagd, welke maatregelen gij genomen hebt ten aanzien van de verplichte melding van Uw zoon en wat U met het oog op stuk IV4 der beschikking No. 55/45 van 4.5.1943 zult doen. Der Höhere SS-und Polizeiführer beim Reichskommissar für die besetzten niederländischen Gebiet gez. Rauter SS-Gruppenführe und Generalleutenant der Polizei.
11. In het kroondomein in een door ons gemaakt hol gewoond met 3 studenten en een

jodenjongetje (helaas door verraad weggevoerd en niet meer teruggekomen) van 6 mei tot 23 september 1943

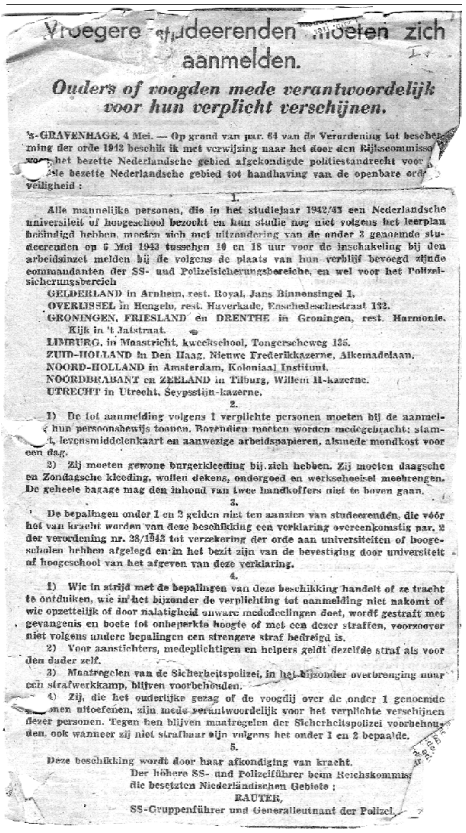

Vroegere studeerenden moeten zich aanmelden.

Ouders of voogden mede verantwoordelijk voor hun verplicht verschijnen.

's-GRAVENHAGE, 4 Mei. — Op grond van par. 64 van de Verordening tot bescherming der orde 1942 beschikt ik met verwijzing naar het door den Rijkscommissaris voor het bezette Nederlandsche gebied afgekondigde politiestandrecht voor het bezette Nederlandsche gebied tot handhaving van de openbare orde en veiligheid:

1.

Alle mannelijke personen, die in het studiejaar 1942/43 een Nederlandsche universiteit of hoogeschool bezocht en hun studie nog niet volgens het leerplan beëindigd hebben, moeten zich met uitzondering van de onder 3 genoemde studeerenden op 5 Mei 1943 tusschen 10 en 18 uur voor de inschakeling bij den arbeidsinzet melden bij de volgens de plaats van hun verblijf bevoegd zijnde commandanten der SS- und Polizeisicherungsbereiche, en wel voor het Polizeisicherungsbereich

GELDERLAND in Arnhem, rest. Royal, Jans Binnensingel 1.
OVERIJSSEL in Hengelo, rest. Haverkade, Enschedeschestraat 132.
GRONINGEN, FRIESLAND en DRENTHE in Groningen, rest. Harmonie, Kijk in 't Jatstraat.
LIMBURG, in Maastricht, kweekschool, Tongerscheweg 135.
ZUID-HOLLAND in Den Haag, Nieuwe Frederikkazerne, Alkemadelaan.
NOORD-HOLLAND in Amsterdam, Koloniaal Institut.
NOORDBRABANT en ZEELAND in Tilburg, Willem II-kazerne.
UTRECHT in Utrecht, Seyssetijn-kazerne.

2.

1) De tot aanmelding volgens 1 verplichte personen moeten bij de aanmelding hun persoonsbewijs toonen. Bovendien moeten worden medegebracht: stamboek, levensmiddelenkaart en aanwezige arbeidspapieren, alsmede mondkost voor een dag.

2) Zij moeten gewone burgerkleeding bij zich hebben. Zij moeten daagsche en Zondagsche kleeding, wollen dekens, ondergoed en werkscheisel meebrengen. De geheele bagage mag den inhoud van twee handkoffers niet te boven gaan.

3.

De bepalingen onder 1 en 2 gelden niet ten aanzien van studeerenden, die vóór het van kracht worden van deze beschikking een verklaring overeenkomstig par. 2 der verordening nr. 28/1943 tot verzekering der orde aan universiteiten of hoogescholen hebben afgelegd en in het bezit zijn van de bevestiging door universiteit of hoogeschool van het afgeven van deze verklaring.

4.

1) Wie in strijd met de bepalingen van deze beschikking handelt of ze tracht te ontduiken, wie in het bijzonder de verplichting tot aanmelding niet nakomt of wie opzettelijk of door nalatigheid onware mededeelingen doet, wordt gestraft met gevangenis en boete tot onbeperkte hoogte of met een dezer straffen, voorzoover niet volgens andere bepalingen een strengere straf bedreigd is.

2) Voor aanstichters, medeplichtigen en helpers geldt dezelfde straf als voor den dader zelf.

3) Maatregelen van de Sicherheitspolizei, in het bijzonder overbrenging naar een strafwerkkamp, blijven voorbehouden.

4) Zij, die het ouderlijke gezag of de voogdij over de onder 1 genoemde personen uitoefenen, zijn mede verantwoordelijk voor het verplichte verschijnen dezer personen. Tegen hen blijven maatregelen der Sicherheitspolizei voorbehouden, ook wanneer zij niet strafbaar zijn volgens het onder 1 en 2 bepaalde.

5.

Deze beschikking wordt door haar afkondiging van kracht.

Der höhere SS- und Polizeiführer beim Reichskommissar die besetzten Niederländischen Gebiete:
RAUTER,
SS-Gruppenführer und Generalleutnant der Polizei.

Ons hol in aanbouw

12. Gearresteerd door verraad 23 september 1943,via Huis van Bewaring naar Concentratiekamp Amersfoort tot 9 maart 1944, daarna tewerk gesteld in Gelderen (Duitsland) als boerenknecht en via valse papieren weer in april 1944terug in Nederland.

Links: Weggevoerd van HvB Arnhem naar Kamp Amersfoort; Rechts: mijn nummer genaaid op mijn uniform in kamp Amersfoort

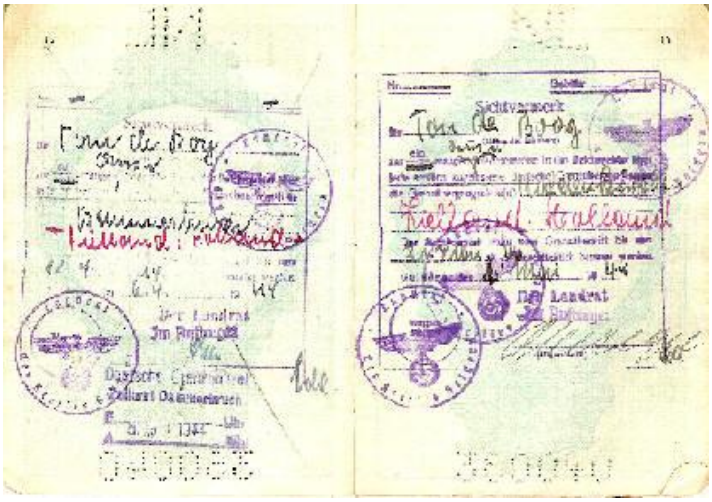

Met valse papieren van Duitsland weer terug in Nederland

13. Lid van de ondergrondse in Aerdenhout en na de bevrijding mei 1945 lid van Binnenlandse Strijdkrachten

Links: lid van de ondergrondse Rechts: lid van Binnenlandse Strijdkrachten (voorste rij vierde van links). Ik heb met een aantal van de groep Pieter Menten en eveneens mijn paleontologie professor Gerth.

14. Studie geologie in Bern, Zwitserland van september 1945 - september 1946

Links:Mijn karteringsgebied,. rechts de hoogste top Becs de Bosson 2985 meter. Rechts: Een gedeelte van de geologische kaart, 1: 25.000

15. September 1946. Ontmoeting met studenten van het Geologisch Instituut Amsterdam in Zermatt

1946 Groepsfoto Amsterdamse geologen met achtergrond de Matterhorn. Achterste staande rij vlnr: Lakeman, x, Cees Egeler, Verbeek, x ,Van Tellingen, Kieft. Prof Brouwer,x, Professor Rutten, Taco van der Harst,x, de Knijff, Netelbeek, x, x, x, Ernst Ten Haaf met pijp, x, x, Smit, x. Zittend vlnr. x, Budding, Bosschart, Ritsema, x, de Munck, x, Reinier Ritsema, Jan Stam, x, x,x,

16 Excursie Vogezen en Ardennen. Juni 1947

Groepsfoto van de geologen tijdens de excursie in de Auvergne, juni 1947. Voorste rij tweede van rechts

17. Voorjaar 1947 Excursie Zuid West Engeland

Geologische excursie Zuid West Engeland

18. Zomer 1947 Inleidende excursie voor ons karteringsgebied in Corsica

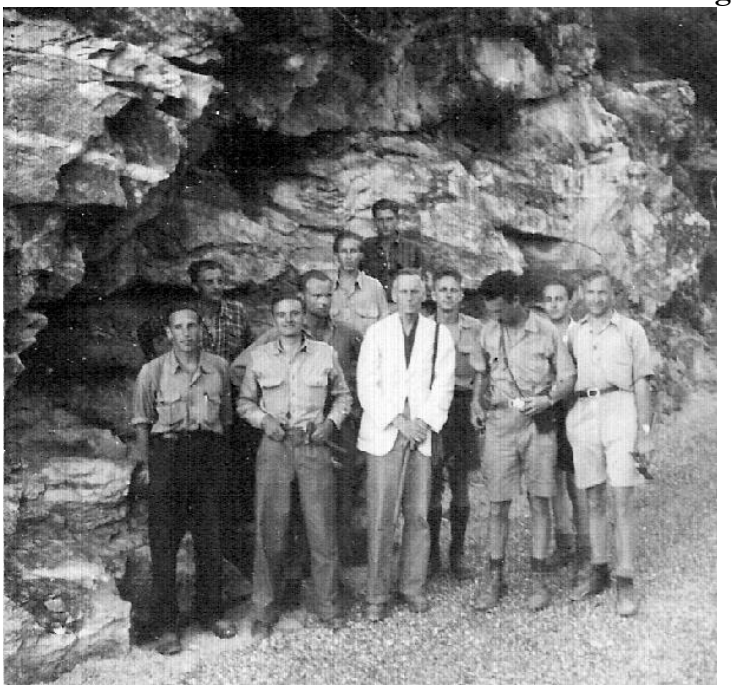

Groepsfoto tijdens geologische excursie in Corsica juli 1947. Voorste rij vlnr Bob Speijer, Tom de Booij, Professor Brouwer, Gerard Bakker, Albert Smit. Achterste rij Plomp, Cees Egeler, Reinier Ritsema, Brondijk, Netelbeek, Lo Ritsema,

19. 1948. BPM studieprijs

's-Gravenhage, 19 oktober 1948.Bij de uitreiking van de studieprijs heeft Ir. H. Bloemgarten, directeur van de B.P.M. een toespraak gehouden waarin hij nader op de richtlijnen inging. Tot onze spijt hebben wij dit jaar slechts 19 kandidaten de studieprijs waardig kunnen keuren en ik zal thans deze prijswinnaars oproepen en hun de oorkonde uitreiken. 1. J. L. Unger, 2. P.C. Veenstra, 3. E.H. Bruist, 4. J.A. Poulis, 5. A. Nilsson, 6. J. Hospers, 7. P.J. Gellings, 8. Th.M. Wormer,9. T. de Booij, 10. F.E. Douwes Dekkr, 11. L.W. ter Haar, 12. M. Bogaardt, 13. P. Cossee, 14. G.J. Spies, 15. A.K.v.d Vegt, 16. J.W.H. Steeman, 17. Th. J. de Boer, 18. G.A.Kluitenberg, 19. F.G.Buizer. Het zijn alle studenten van Nederland in de beta vakken, die hun kandidaatsexamen met goede cijfers hebben afgelegd en na het interview met de B.P.M. zijn geselecteerd.
(De prijs geldt voor vier jaar en mag niet aan de studie worden besteed wel aan hobby's. In mijn geval bergklimmen en pianolessen, totaal ontvangen 10.000 gulden)

20. 1949 Excursie Ardennen –Luxemburg

Groepsfoto geologische excursie Luxemburg

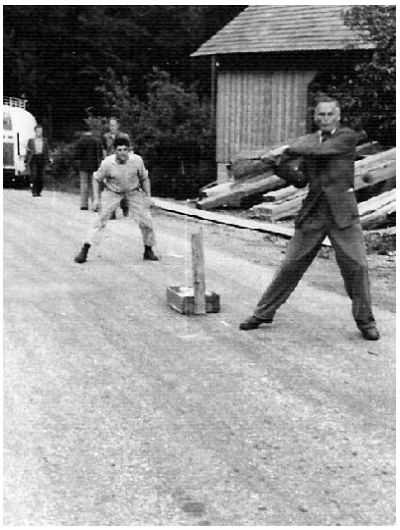

Links: Groepsfoto geologische excursie Luxemburg en Vogezen. Tom tweede van rechts achterste rij.Rechts: Professor Brouwer tijdens de excursie in Luxemburg maakt een fraaie cricketslag of hij de bal heeft geraakt is niet bekend. Ceha als wicketkeeper.

21. Geologisch excursie Franse Alpen

Excursie in de Franse Alpen in 1949

22. Controle van Prof Brouwer en Dr Egeler in mijn karteringgebied in 1949

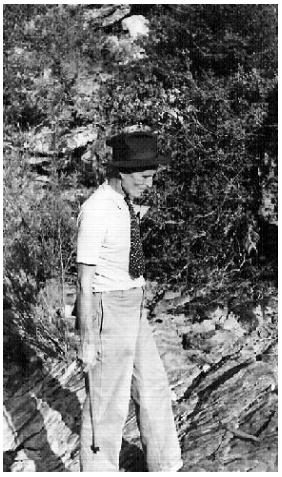

Controle van Prof. Brouwer en Egeler

23. 1952 Geologische-Alpinistische expeditie Cordillera Blanca, Peru

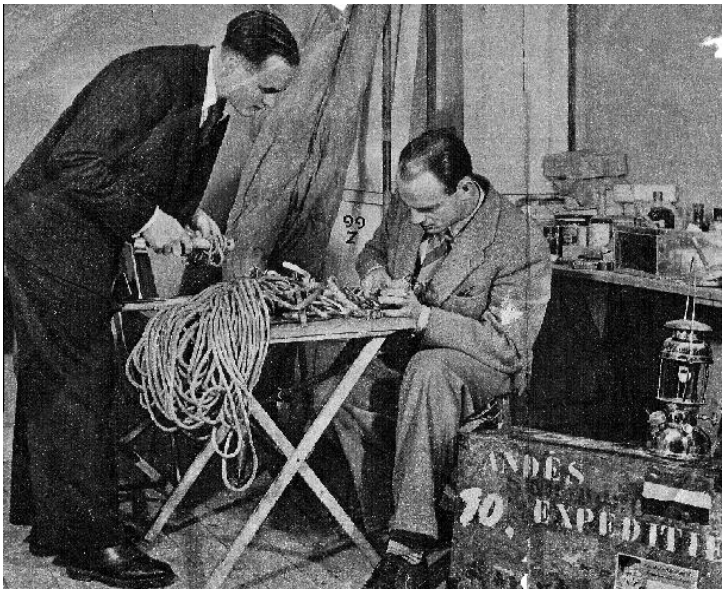

Voorbereiding expeditie op zolder van ht Geologisch Instituut. Cees Egeler (rechts)

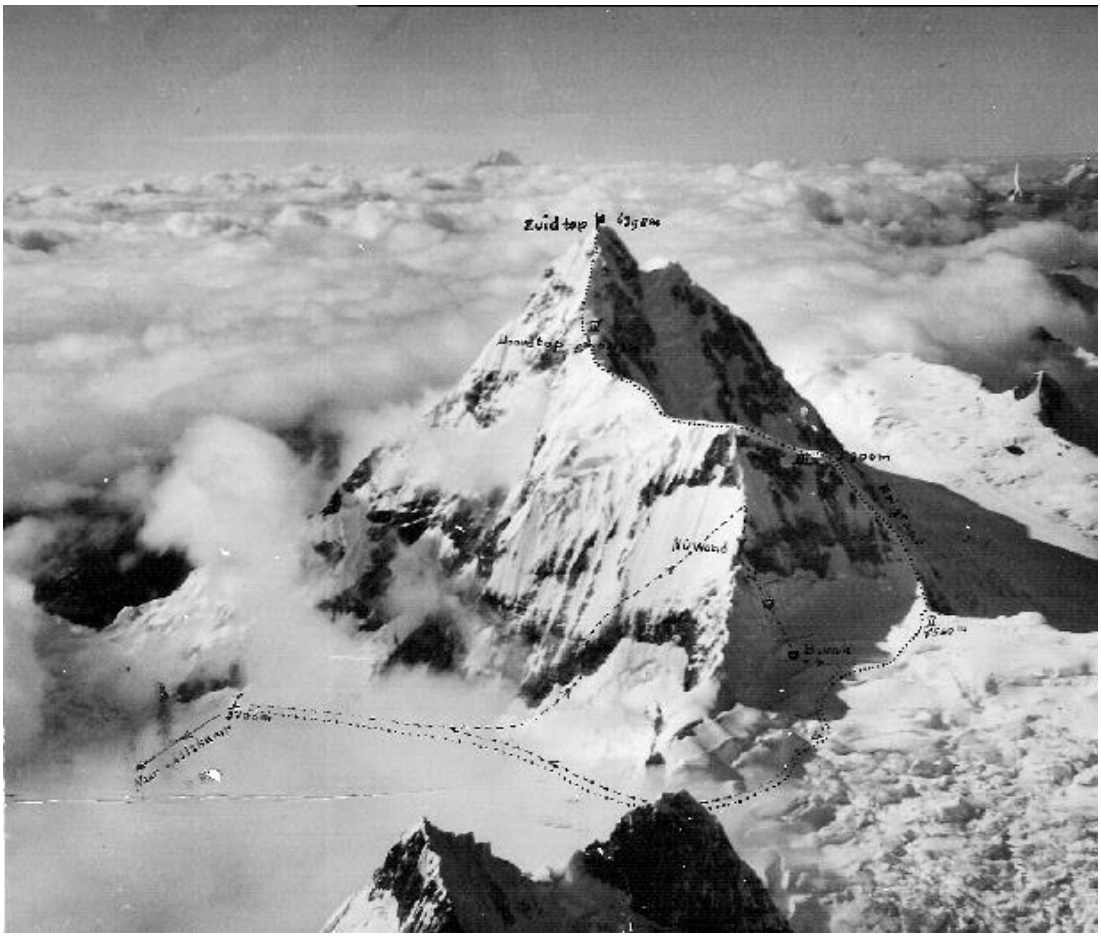

Route van de eerste beklimming van de Nevado Huantsán 6395 m.

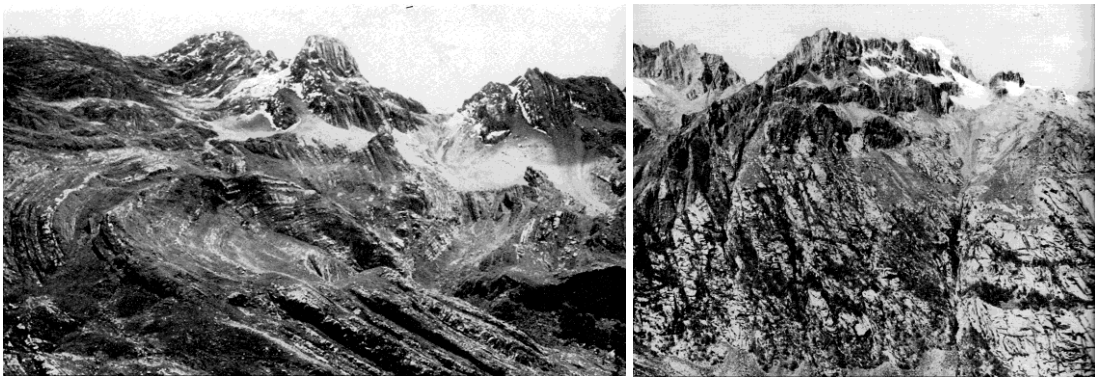

Links: Geplooide zandstenen en schalies van de Yanashallash formatie (Onder Krijt). Groene kleur op de kaart.
Rechts: Leucogranodioriet in contact met de Yanashallasch formatie (Tertiar). Rode kleur op de kaart

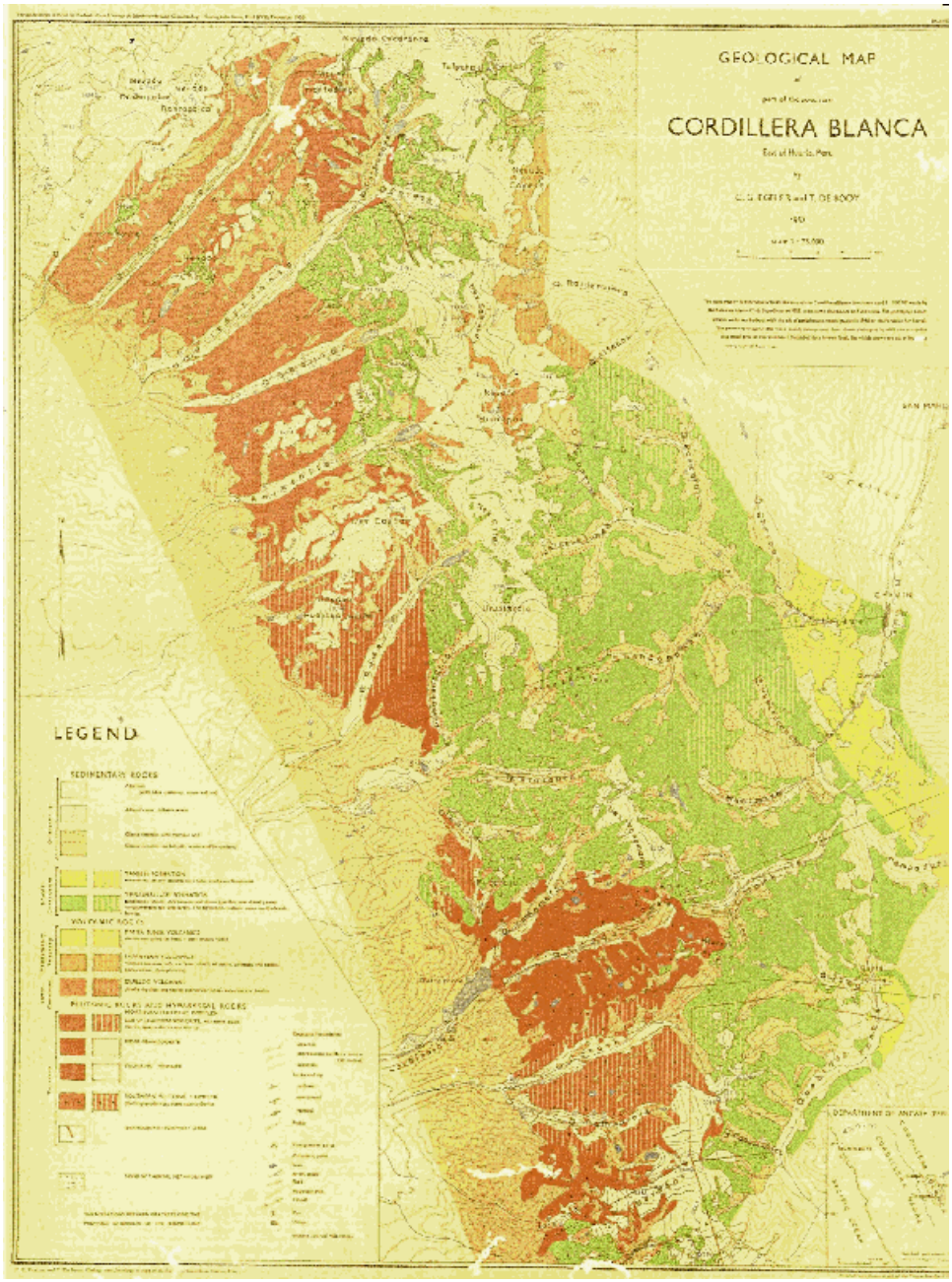

Geologische kaart van het expeditiegebied in de Zuidelijke Cordillera Blanca

24. Promotie in de aula van de Universiteit van Amsterdam 12 mei 1954

Links: Binnenkomst van de hoogleraren voorgegaan door de pedel. Rechts van de pedel Professor Brouwer. Rechts: geflankeerd door mijn paranimfen Bob Speijer en Kees Stradmeijer

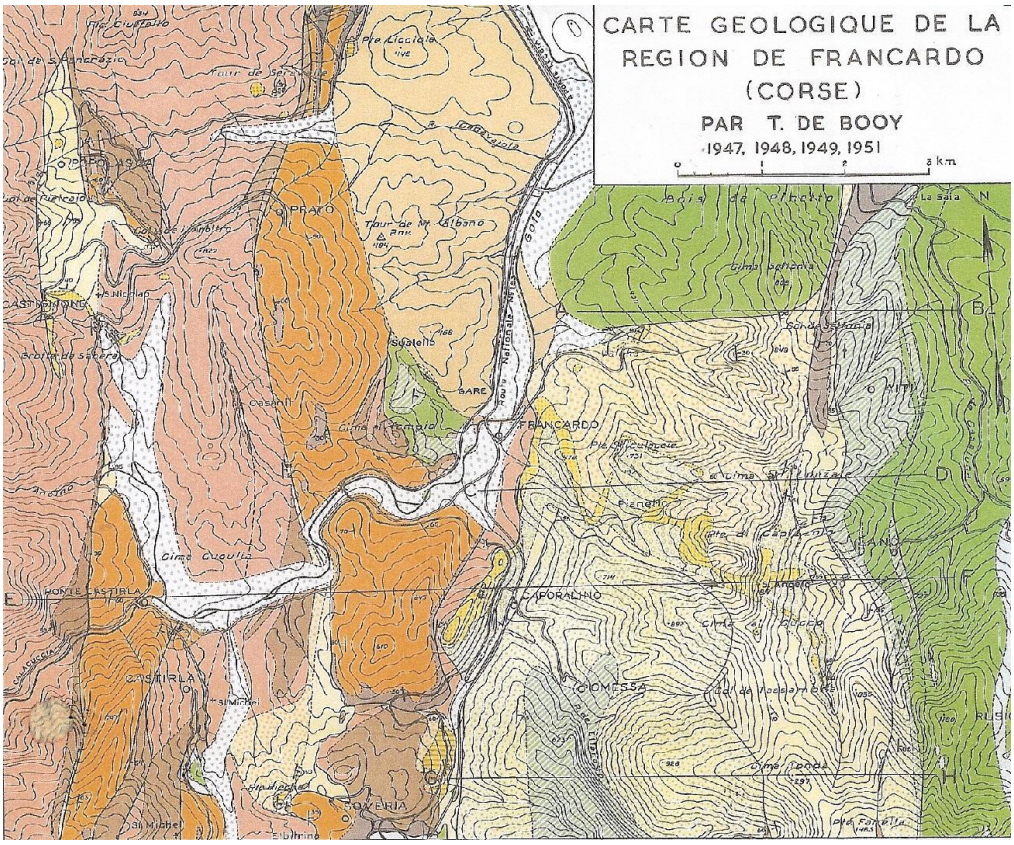

Geologische kaart van mijn promotie gebied in Corsica

25. Periode 12 Mei 1954 – 31 December 1954. Op zolder Geologisch Instituut ondergedoken voor het uitwerken van resultaten kartering in de Andes en Corsica. Pas 1 januari 1955 officieel een kamer in het Instituut gekregen
1 Januari 1955- 20 oktober 1957. Buitengewoon (onbezoldigd)assistent Geologisch Instituut

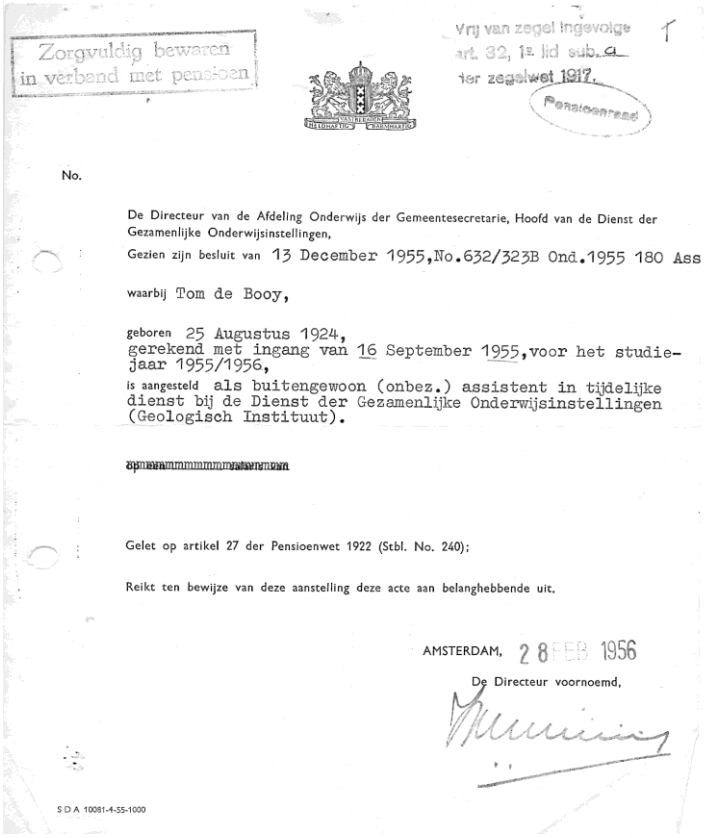

Zorgvuldig bewaren in verband met pensioen

Vrij van zegel ingevolge art. 32, 1e lid sub. a ter zegelwet 1917.

Pensioenraad

No.

De Directeur van de Afdeling Onderwijs der Gemeentesecretarie, Hoofd van de Dienst der Gezamenlijke Onderwijsinstellingen,

Gezien zijn besluit van 13 December 1955,No.632/323B Ond.1955 180 Ass

waarbij Tom de Booy,

geboren 25 Augustus 1924,
gerekend met ingang van 16 September 1955,voor het studiejaar 1955/1956,
is aangesteld als buitengewoon (onbez.) assistent in tijdelijke dienst bij de Dienst der Gezamenlijke Onderwijsinstellingen (Geologisch Instituut).

Gelet op artikel 27 der Pensioenwet 1922 (Stbl. No. 240);

Reikt ten bewijze van deze aanstelling deze acte aan belanghebbende uit.

AMSTERDAM, 28 FEB 1956

De Directeur voornoemd,

S D A 10081-4-55-1000

Aanstelling Buitengewoon (onbezoldigd)assistent Geologisch Instituut.

26. Veldwerk in Corsica in 1955 ter correctie van foute datering van de Caporalino kalk (Tertiair ipv Jura) in mijn proefschrift

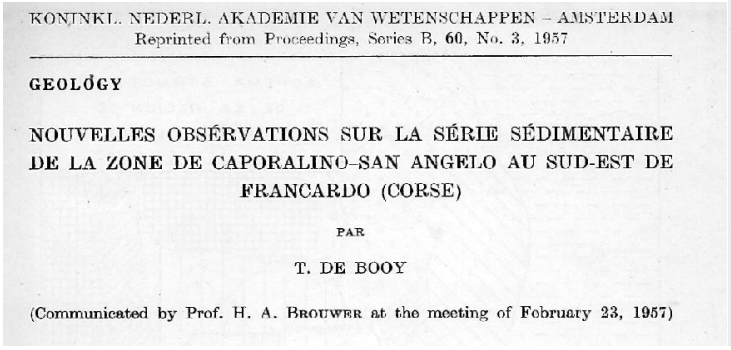

KONINKL. NEDERL. AKADEMIE VAN WETENSCHAPPEN – AMSTERDAM
Reprinted from Proceedings, Series B, 60, No. 3, 1957

GEOLOGY

NOUVELLES OBSERVATIONS SUR LA SÉRIE SÉDIMENTAIRE DE LA ZONE DE CAPORALINO-SAN ANGELO AU SUD-EST DE FRANCARDO (CORSE)

PAR

T. DE BOOY

(Communicated by Prof. H. A. BROUWER at the meeting of February 23, 1957)

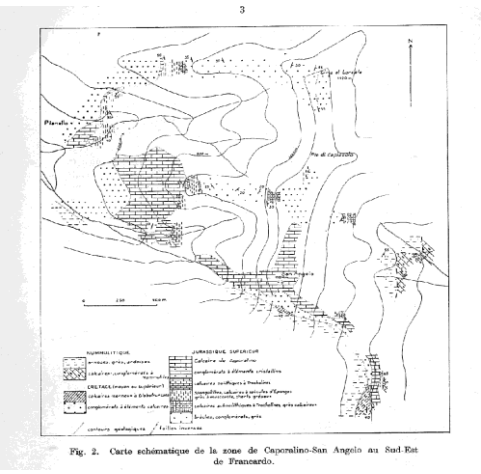

Fig. 2. Carte schématique de la zone de Caporalino-San Angelo au Sud-Est de Francardo.

27. Geologische-alpinistische expeditie Cordillera Vilcabamba, Peru in 1956

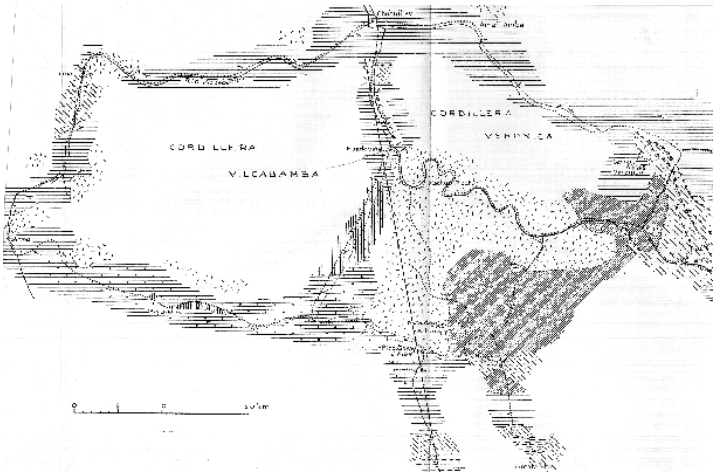

Geologische kaart van Cordillera Vilcabamba, Zuid Peru

Op de top van de Soray 6000 meter. Lionel Terray, Tom de Booij, Cees Egeler

28. Aanstelling als wetenschappelijk hoofdambtenaar van het Geologisch Instituut 27 oktober 1957

1958. Geologische excursie in de Chartreuse en de Vercors. Vlnr Staande: ? ,Klein, Tom de Booij. Prof Mac Gillavry, de oorder, de Munck Keizer, ?, Kees Egeler. 2e rij.: Tine Geel, Tom Roep, Ruegg. Voorste rij: Zwaan, Barkey, ?.

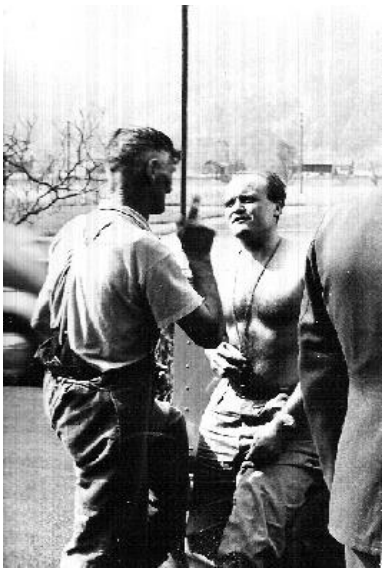

1958.Tijdens de excursie in Zwitserland Links: Egeler zegent De Booij; Een Zwitserse boer berispt de Booij

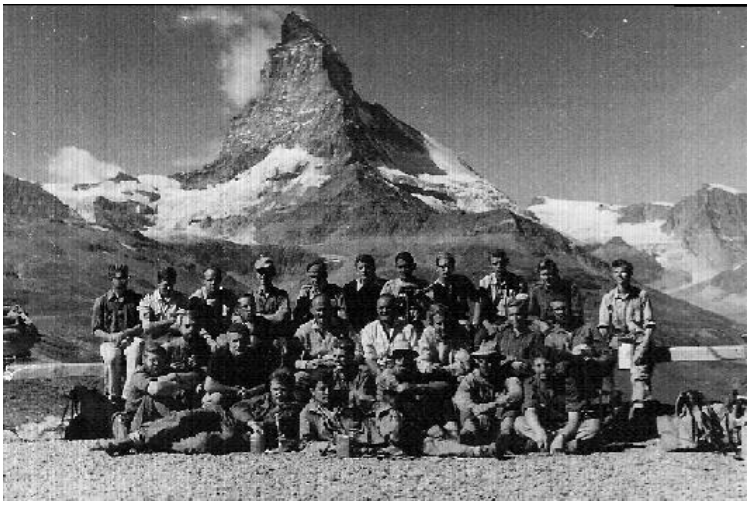

1958 Groepsfoto van de geologische excursie Zwitserse Alpen. Op achtergrond de Matterhorn

29. Excursie en kartering Ardennen in 1960

Ardennen kartering. Vlnr Krijnen, de Booij, Simon

Ardennen excursie 1960. Voorste rij vlnr: Voet, Rondeel, Zeck, Krijnen. tweede rij vlnr: van Montfrans, van Helden, van der Pijl,x, Tom de Booij, Lydia Wesseling, Dirk Beets, Hoedemaker, x

30. 1961 Excursie in de Oostenrijkse Alpen

Groepsfoto excursie Oostenrijkse Alpen 1961

31. Geologische – alpinistische expeditie Himalaya, Nepal. 1962

Link: Mijn kamer in het geologisch instituut aan de Nieuwe Prinsengracht in Amsterdam . Rechts: Nijhuis en Schaar sjouwen met proviand voor de expeditie

De Nederlandse deelnemers aan de expeditie: vlnr. Paul van Lookeren Campagne, Peter en Holger van Lookeren Campagne,Tom de Booij, Kriel Bodenhausen,Cees Egeler,André Tammes, Henk Schaar op het vliegveld van Kathmandu.

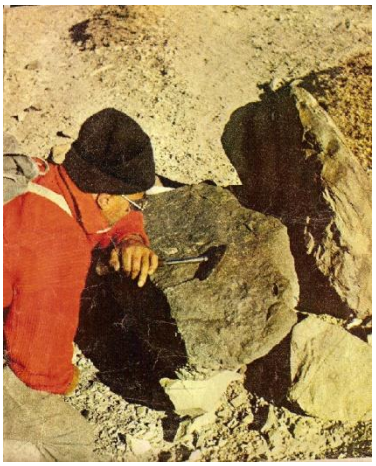

Links: Henk Schaar met het in kaart brengen van ons gebied. Rechts: Unieke vondst van Silurische graptolieten in de noordwand van de Nilgiri

Dee Nilgiri (7008m) bestegen via de noordwand door onze expeditiedeelnemers: Lionel Terray, Sirdar Wonghi en de drie broers van Lookeren Campagne

32. Analyse van de prestaties van het Geologisch Instituut 1928- 1963

In het najaar heb ik een analyse gemaakt van de prestaties van de studenten en wetenschappelijke staf van ons Geologische Instituut. Het was in feite bedoeld als een directe aanval op het in mijn ogen slechte beleid van de professoren na het vertrek van professor Brouwer in 1958. Het laat duidelijk zien dat ondanks een grote toename van studenten en staf de prestaties op het gebied van publicaties, promoties niet veel zijn gestegen sinds het vertrek van Professor Brouwer.

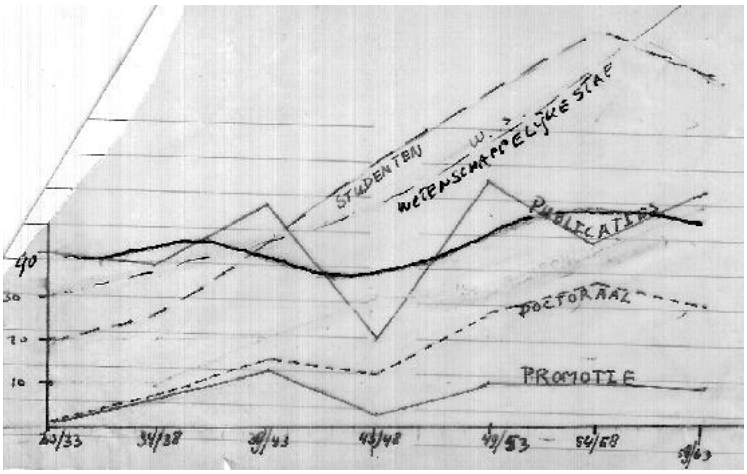

Diagram van de prestaties van de staf en studenten avn het Geologisch Instituut. Sinds vertrek Brouwer onevenredige toename van de wetenschappelijk staf en studenten in relatie tot prestaties zoals publicaties etc

33. Stratigrafische analyse van het karteringsgebied in Zuid Spanje

Notulen van de Beticum Commissie nr 1 vrijdag 6 november 1964. Aanwezig: mej. T. Geel en de heren Dr. T. de Booij (voorzitter), Th.B. Roep, H. Soediono, W.Ch.P. de Vries, K.B. Zwaan,H. Rondeel en ondergetekende (O.Simon)

Na een kort woord ter begroeting van de deelnemers werd het doel van deze en volgende discussie-middagen uiteengezet door de voorzitter. Het is de bedoeling dat de stratigrafie van de verschillende gesteenten opeenvolgingen in het Beticum zal worden besproken. Vooralsnog zal géén aandacht worden geschonken aan de tektoniek die voor verstoringen van deze gesteenten opeenvolgingen verantwoordelijk is geweest. Termen als Málagabeticum, Subbeticum, Alpujarride complex, etc. zijn hier dus uit den boze!

34. **Professor Egeler's brief aan de leden van de Vakgroep van 8 oktober 1963**

Wanneer ik de gang van zaken bij de geologische opleiding in de afgelopen jaren kritisch bezie, dan kan ik mij niet aan de indruk onttrekken, dat met een relatief geringe inspanning van de zijde van de staf, betere resultaten zijn te bereiken. Hiertoe zal een intensiever kontakt tussen studenten enerzijds en staf anderzijds in niet geringe mate kunnen bijdragen. Een en ander was aanleiding om Dr. de Booij en Dr.Bodenhausen - die door hun positie nader bij de studenten staan dan wij - te verzoeken eens na te gaan welke maatregelen zouden kunnen worden overwogen om een gunstiger klimaat te verkrijgen. De verschillende suggesties vindt U in de bijlage van deze brief samengevat en ik zou willen verzoeken om deze nader te willen overwegen, desgewenst te amenderen en zo nodig er nieuwe aan toe te voegen, opdat in de naaste toekomst een en ander de basis zou kunnen vormen voor een gesprek.

35. Omstreden facultatieve excursie Sauerland in 1964

Links:De Booij geeft uitleg over de geologie van het Sauerland. Vlnr Claus, Loes Mallee, Samplonius, de Booij, Stefan de Clercq. Rechts: Bij een ontsluiting in Sauerland

36. Geologische excursie Ardennen olv. professor Hermes in 1964

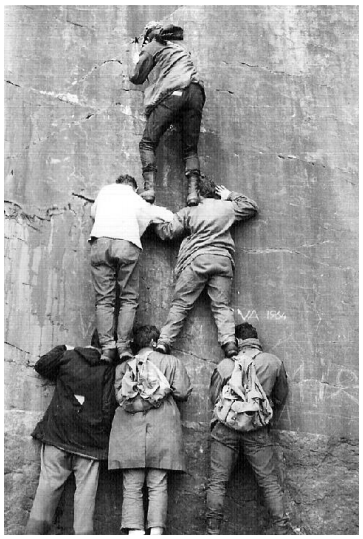

Links:: 1964 Vooraan zittende de leiding van de excursie Ardennen en Luxemburg Prof Hermes, Tom de Booij, Otto Simon. Studenten vlnr. Claus, Loeb, Wittink, van Tongeren, van Wolferen, Kampschuur, Beunk, Westerhof, Kuipers, de Clercq, Nieuwenhuyse, de Roever, Kuhry. Rechts:Als top van de piramide neemt Westerhof een fossiel onder de loupe . Let op inscriptie GVA (Geologische Vereniging Amsterdam)1964

Links: Prof Hermes en zijn assistent Tom de Booij . Rechts: In de ganzenpas met voorop Prof Hermes

37. De Booij zegt zijn loyale samenwerking met de Afdeling Algemene geologie op in een brief van 25 maart 1965.

Aan de Voorzitter der Directie van het Geologisch Instituut,de hooggeleerde heer Prof.Dr W.P. de Roever

Hooggeleerde Heer, Hierbij heb ik de eer U het volgende onder Uwe aandacht te brengen. Sinds mijn aanstelling als wetenschappelijk hoofdambtenaar aan het Geologisch Instituut in oktober 1957 heb ik de mij toebedeelde werkzaamheden voornamelijk verricht ten behoeve van de Afdeling Algemene Geologie. Door moeilijkheden, die zijn gerezen in de gezagsverhouding tussen het hoofd dezer afdeling Prof. Dr C.G. Egeler en ondergetekende, is de verwezenlijking van een door Prof. Egeler gedefinieerde loyale samenwerking mij helaas onmogelijk geworden nog langer naar behoren te realiseren. Ik moge derhalve verzoeken in overweging te namen of het niet mogelijk zou zijn, gezien deze moeilijkheden, het schema van de mij toevertrouwde werkzaamheden te herzien.

38. Geologische excursies Ardennen en Sauerland in 1965

Voorjaar 1964 eerste jaars kartering in de Ardennen. Voor ons hotel in Aywaille vlnr: Kees Windt, Samplonius,Loes Mallee, Co Griep, de Haas, Barelds, assistent Otto Simon, Tom de Booij , Dick Winnubst (net zijn pet te zien)

Excursie Duitsland : voorste rij : vlnr Bodewes, Willemsen, van Gorssel, Drucker, Achterste rij: Uiterwijk, Kuhry, Griep, Barelds, x, de Roever, de Booij, x, Bodenhausen, Westerhof

39. De Booij vraagt een onderzoek aan bij de GGD naar zijn geestesinstelling op 8 september 1965

Aan de Weledelzeergeleerde Heer Dr C.J. Schuurman. Reynier Vinkelskade 64,Amsterdam
Zeer geachte Heer Schuurman,Dokter Gravestein hoofd van de afdeling geestelijke hygiëne van de GGD verzocht mij schriftelijk contact op te nemen voor het maken van een afspraak betreffende een medisch onderzoek van mijn geestesinstelling, alsmede een korte uiteenzetting van mijn problematiek**.** Ik hoop ten zeerste dat U mij kunt helpen aangezien het voor mijn omgeving (in het bijzonder de hoogleraren op het Geologisch Instituut) van groot belang is om

te weten hoe mijn karakterstructuur in feite er uit ziet.
Dr Schuurman antwoordt dat ik voor een oriënterend gesprek 3 maanden moet wachten voor dat ik een oproep krijg (Na een psychoanalyse vann een half jaar bij mevrouw Swelheim-de Boer blijkt dat ik geen psychopaat ben, zoals wel door bepaalde mensen in het geologisch instituut werd verondersteld).

40. 27 december 1965 stuurt Minister van Onderwijs en Wetenschappen prof mr I.A. Diepenhorst een brief aan de Voorzitter van de Academische Raad. Enkele passages waaruit de eerste tekenen zijn te bespeuren voor de mogelijke opheffing van de studierichting aardkunde aan de Universiteit van Amsterdam:
"In de eerste plaats is de vraag gerezen gezien de lage numerieke belangstelling voor de studierichting der aardkunde het mogelijk aanbeveling verdient deze studie niet aan alle vier openbare universiteiten in de huidige vorm te handhaven, doch een of meer subfaculteiten op te heffen, dan wel te beperken, zoals aan de rijks- universiteit te Groningen is geschied tot de Kandidaatsstudie. (...) Ik moge moge derhalve Uw raad verzoeken mij te willen adviseren op welke wijze ten aanzien van de aardkunde een bepaalde concentratie, al dan niet gepaard gaand aan een verdere taakverdeling tussen de instellingen zal dan worden bereikt".
41. In februari 1966 is het boek van W.F. Hermans: Nooit meer slapen, verschenen. Hij citeert een artikel van Prof Egeler in het Algemeen Handelsblad van 4 oktober 1962

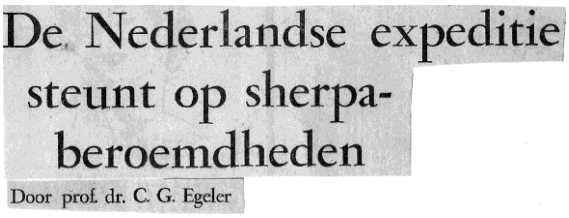

De Nederlandse expeditie steunt op sherpa-beroemdheden

Door prof. dr. C. G. Egeler

Het originele artikel in het Algemeen Handelsblad van 4 oktober 1962 , dat wordt geciteerd door Hermans in zijn boek Nooit meer slapen

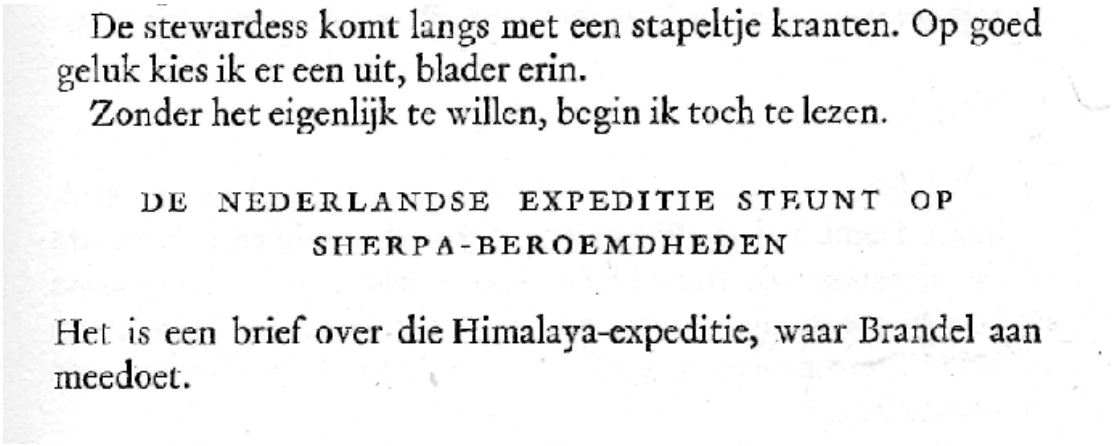

De stewardess komt langs met een stapeltje kranten. Op goed geluk kies ik er een uit, blader erin.
Zonder het eigenlijk te willen, begin ik toch te lezen.

DE NEDERLANDSE EXPEDITIE STEUNT OP SHERPA-BEROEMDHEDEN

Het is een brief over die Himalaya-expeditie, waar Brandel aan meedoet.

Citaat uit het boek van Hermans van pagina 35:
Uit dit citaat blijkt dat Brandel Tom de Booij is (Let wel het is een roman, Dichting und Wahrheit)

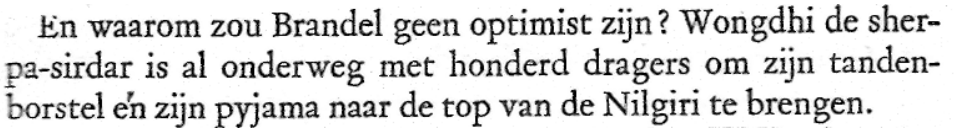

En waarom zou Brandel geen optimist zijn? Wongdhi de sherpa-sirdar is al onderweg met honderd dragers om zijn tandenborstel en zijn pyjama naar de top van de Nilgiri te brengen.

Citaat uit het boek van Hermans van pagina 41
Dit citaat in wel gepubliceerd in 1966, maar Hermans heeft het vermoedelijk geschreven ten tijde van onze expeditie in 1962 of kort daarna. Het is merkwaardig dat hij niet ver van de waarheid komt, namelijk dat ik ook mijn bezwaren had tegen zulke grote expedities met hulp van sherpas en dragers. Tijdens onze Andes expedities hadden we zelf de vrachten (incl. tandenborstels) op de bergtoppen gedragen. Dit moge blijken uit mijn dagboek, opgeschreven tijdens de Himalaya expeditie in 1962, zie hieronder:
" Zondag 30 september 1962. Na alle dragers te hebben uitbetaald. Een ieder kreeg na aftrek van voorschot de somma van 100 Rs, dit is dus f 44,- Een schijntje voor hetgeen ze eigenlijk voor ons moeten doen: dagenlang door regen en wind met zware vrachten op blote voeten door uiterst zwaar terrein. Een tocht van een tien dagen. In totaal zijn ze dan een kleine maand van huis geweest en wat hebben ze dan eigenlijk verdiend. Het is wel een beetje vreemd dat door zulke achterlijke omstandigheden het nog mogelijk is om expedities in deze gebieden te houden. Zou immers een behoorlijk salaris voor de dragers worden geëist, overeenkomende met Europese begrippen, dan zou een transport van enkele tonnen voedsel en materialen over zo'n afstand een volkomen prohibitieve aangelegenheid zijn voor de geldmiddelen van een normale expedities".

42. Geologisch veldwerk Frankrijk in 1966

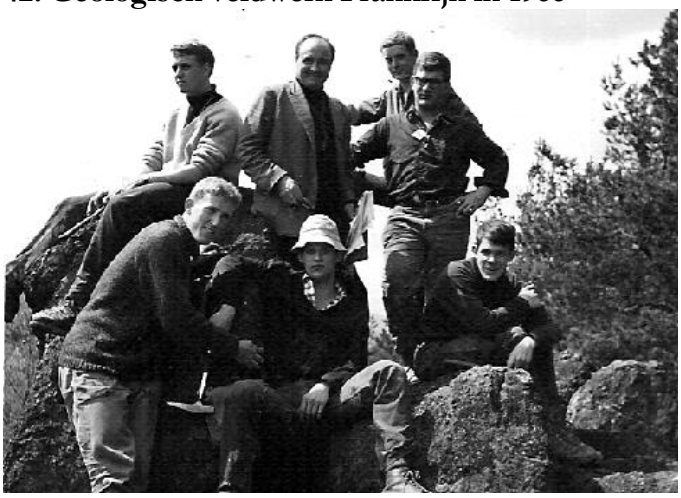

Ardennen kartering vlnr Van Gorssel, Willemsen, Tom de Booij, Bodewes, Uiterwijk, Voermans, Drucker

De groep voor een rotsformatie in het karteringsgebied, vlnr Barelds, Tom de Booij, Co Griep, Loes Mallee, Kees Windt, x, de Haas, Samplonius, Dick Winnubst

De karteringsgroep in d e Franse Alpen, vlnr. Griep, Samplonius, Bartels, de Haas, Windt, x, Loes Mallee, Dick Winnubst, x.

39. Enkele antwoorden van de hoogleraren van de Vakgroep Geologie op vragen gesteld door de Wetenschappelijke Staf. op 13 november 1967

Voordrachten de Booij: De hoogleraren, met uitzondering van Hermes, die zich van commentaar onthield, bleken geen voorstander van het houden van tegencolleges. Egeler vroeg zich af of "elk willekeurig staflid maar" colleges mocht gaan staan geven. Overigens moest men vooral oppassen voor studieverzwaring. In dit verband werden ook de facultatieve weekendexcursies o.l.v. de Booij genoemd, deze zouden studieverlengend werken (Hospers: " de studenten willen doorwerken"). Ook zaten de hoogleraren in hun maag met de morele verantwoordelijkheid voor eventuele ongelukken bij deze excursies. Tenslotte maakte de Vakgroep er bezwaar tegen, dat mededelingen over verplichte karteringen ondertekend werden met Tom de Booij; het was beter om dit te ondertekenen met Dr. de Booij.

43. Cursus telescopische petrografische analyse van detritus

Een goed voorbeeld van deze methode was de analyse van een slecht gesorteerde conglomeratische zandsteen.(nr 1). Bij nadere analyse bleek dat een brokstuk weer uit (nr 2) een heel slecht gesorteerde zandsteen van een veel oudere datum bestond. In dit brokstukje zien we dat daarvan een brokstukje (nr. 3) bestaat uit een zeer goed gesorteerde zandsteen. Daarvan is weer een brokstukje, dat bestaat uit een kwartsiet nr 4 en één daarvan is een kwartskristal (nr. 5). Zie onderstaande figuur, getekend door Harm Rondeel, geoloog van ons Instituut.

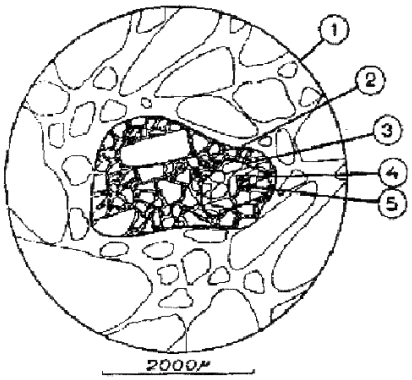

Dunne doorsnede conglomeratische zandsteen uit het Mioceen in Zuid-oost Frankrijk

Zo is het mogelijk om een beeld te vormen van gebieden, die nergens meer te zien zijn. Het bleek onder meer, dat het Middellandse Zee gebied geologisch gezien van betrekkelijk jonge datum is .

Het onderstaande kaartje stelt voor de rivieren, die vroeger in het gebied van de huidige Middellandse zee afbraak materiaal van een gebergte deponeren in een zee 30 miljoen jaar geleden. Uit het deltagebied heb Brokstukken opgeraapt. (zie hierboven).

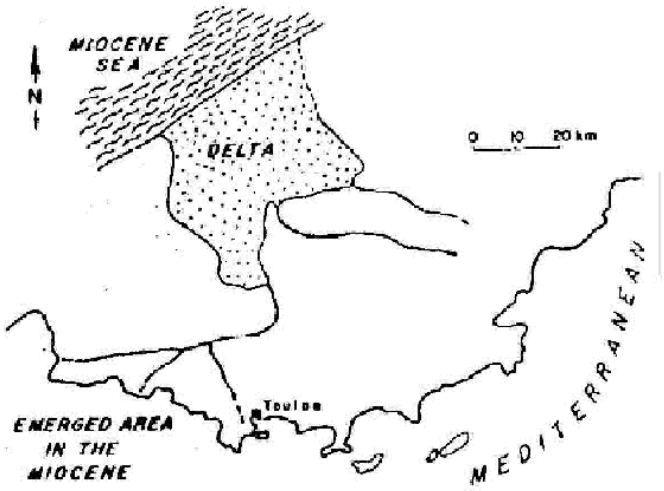

Vroegere rivierpatroon van 30 miljoen jaar geleden (geprojecteerd op de huidige kaart van Frankrijk)

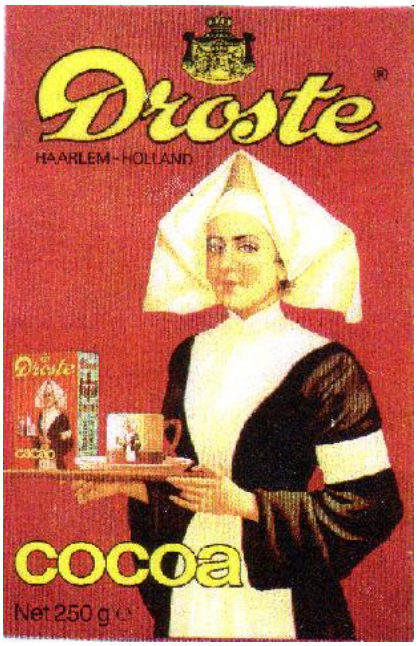

Het Droste Blikje

Als metafoor voor dit onderzoek heb ik steeds voor ogen gehad het Droste blikje uit mijn jeugd, waar ik steeds door werd gefascineerd en wel door de steeds kleinere wordende zich herhalende verpleegster. Wat wil ik hiermee zeggen? Uit brokstukjes van het verleden kan men proberen te reconstrueren hoe het vroeger moet zijn geweest. Het blijft een reconstructie die nooit helemaal volledig zal zijn
Mijn detritus onderzoek heeft ook geleid tot de hypothese van de jonge ouderdom van de simatische ondergrond van de tegenwoordige oceanen Dit resultaat heb ik gepubliceerd in onderstaand artikel:

KONINKL. NEDERL. AKADEMIE VAN WETENSCHAPPEN — AMSTERDAM
Reprinted from Proceedings, Series B, 69, No. 2, 1966

GEOLOGY

EIN JUGENDLICHES ALTER DES SIMATISCHEN UNTERGRUNDES DER HEUTIGEN OZEANE

VON

T. DE BOOY

(Communicated by Prof. H. A. BROUWER at the meeting of January 29, 1966)

KURZFASSUNG

Die Resultate einer Analyse des Untergrundes der alpinen Geosynklinale werden beschrieben. Diese Daten führen zur Annahme, dass die alpine Tethys auf einen prämesozoischen Komplex sialischen Charakters transgrediert ist.

Es gibt Anzeichen, dass sialische Krustenteile an der Erdoberfläche in früheren Zeiten grösser gewesen sind.

Es wird die Frage gestellt, ob am Ende des Paläozoikums an der Erdoberfläche nur eine Sialkruste anwesend war. Die Konsequenz wäre dann ein jugendliches Alter des simatischen Untergrundes der heutigen Ozeane.

44. Mijn tijd als associate professor in de geologie Universiteit Champaign-Urbana, Illinous, V.S van september 1966 - september 1967

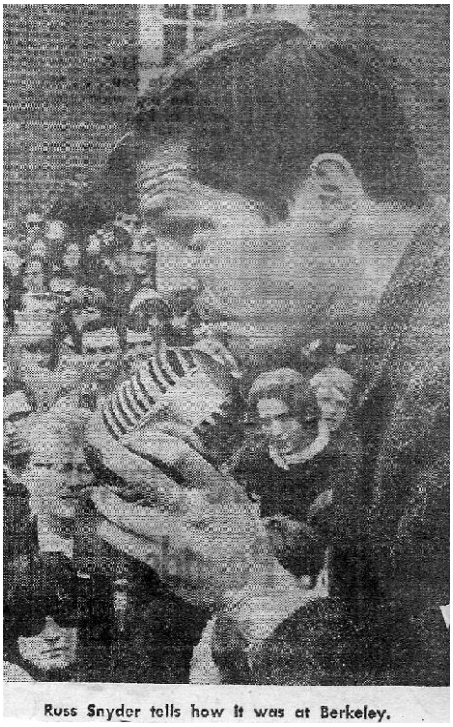

Russ Snyder tells how it was at Berkeley.

Studenten, die verwijderd zijn van hun universiteit in Berkeley vanwege hun protest tegen de Vietnam oorlog, kwamen op onze campus in Urbana. Ik heb meegedaan aan hun acties voor Free speech en tegen de Vietnam oorlog, wat me niet populair heeft gemaakt bij de medestafleden.

Protest actie in Chicago waar Luther King meeliep. Ik heb daar ook meegelopen (in de rode trui met zonnebril)

Het begin van de demonstratie in het Central Park in New York 15 april 1967 tegen de oorlog in Vietnam. Martin Luther King en Stokeley Carmichael; (Black Panthers) waren er ook. Er waren meer dan 1 miljoen mensen op de been. We werden bekogeld door eieren en tomaten door Vietnam veteranen. Voor het gebouw van de Verenigde Naties riep Carmichael dat de Verenigde Staten een land was van Technicolor: The whites killed the red and use the black against the yellow.

45. Standpunt Direktie Geologisch Instituut in zake fakultatieve exkursies en voordrachten, 19 december 1967

Gezien het feit dat de diskussie betreffende het derde door de Staf opgebrachte punt tijdens de laatste vergadering van Hoogleraren en Wetenschappelijke Staf mede tengevolge van tijdgebrek nogal verwarrend was, meent de Direktie er goed aan te doen haar standpunt t.a.v. "fakultatieve exkursies" en "facultatieve voordrachten" nogmaals te formuleren. De Direktie heeft de fakultatieve exkursies, waarover enige jaren geleden haar mening werd gevraagd aangemoedigd. Bij latere diskussies zijn door leden van de Direktie bezwaren tegen bepaalde aspekten van deze excursie naar voren gebracht. Aangezien het hierbij gaat om geheel buiten de

verantwoordelijkheid van de Vakgroep vallende manifestaties, heeft de Direktie hierover geen zeggenschap. Wél wordt het niet gewenst geacht dat "fakultatieve exkursies" worden gehouden naar die gebieden die door de verplichte exkursies worden bezocht.

46. Notulen van de vergadering van 22 februari 1968 van het Faculteitsstafbestuur. Betreffende het agendapunt "stafvertegenwoordiging Geologie"

Voorzitter stelt voor in een brief als standpunt van deze vergadering vast te leggen dat wij, gehoord de vertegenwoordigers van de staf van de vakgroep geologie, van mening zijn, dat de mogelijkheid van redelijk overleg in die vakgroep ontbreekt, omdat bij de hoogleraren niet oprecht de wens leeft met de staf te spreken en met de inspraak van de staf rekening te houden..

47. Oproep aan alle studenten, docenten en stafleden der gehele B-faculteit: woensdag 5 juni 1968 B.C.P Instituut, donderdag 6 juni 1968 Geologisch Instituut en Natuurkunde kollege gebouw, vrijdag 7 juni 1968 chemische praktikum gebouw.

Punten ter discussie: Waarom studeren we eigenlijk ? Wat gaat er gebeuren met onze kennis? Waarom durven studenten niets te zegen? Hoogleraar : kameraad of vader. Wat is inhoud van onze kolleges?

De discussie vinden plaats op voet van gelijkheid doordat stafleden en hoogleraren allemaal door en elkaar op de grond zitten of staan, zegt dr T. de Booij wetenschappelijk hoofdmedewerker aan het geologisch instituut, die een van de initiatiefnemers tot deze actie is. " We willen dwars door alle structuren heen treden omdat dat de enige manier is om tot een werkelijk democratische gedachtewisseling te komen". Volgens dr de Booij is het een zuiver spontane actie die met geen enkele organisatie verbonden is en waar ook geen enkele structuur aan gegeven zal worden.

48. Twee pamfletten voor de Open discussie gemaakt door Tom de Booij

Pamflet 1. Wat willen met de geologie en hoe gaan we de geologen opleiden ? Wat verstaan we momenteel onder Geologie? Hoe kan de Geologie nu en in de toekomst maatschappelijk worden toegepast? Welk aandeel heeft de Geologie in de Nederlandse ontwikkelingshulp? En in die van de andere tweede wereld landen? Hoe groot zijn momenteel de aantallen studenten in de Geologie aan de verschillende universiteiten? Hoe groot zijn de staf-bezettingen? Welke prognoses zijn er over de in de toekomst te verwachten belangstelling voor de studie in de Geologie? Op welke gegevens zijn deze prognoses gebaseerd? Welke invloed heeft het bedrijfsleven op de voordrachten voor hoogleraarschappen en lectoraten in de Geologie? Heeft het bedrijfsleven invloed op de studieprogramma's? Zijn er nog andere buiten-universitaire invloeden op de gang van zaken? Hoe zit de Academische Raad in elkaar? Wie zijn er lid van de Sectie Aardwetenschappen voor deze Raad? Hoe wordt men lid? Welke problemen houdt de Sectie Aardwetenschappen zich bezig? Hoe komt de Sectie Aard-wetenschappen aan haar informatie? Wat gebeurt er met de adviezen van de Sectie Aardwetenschappen?

Pamflet 2. Wat verstaat men onder geologie?

In 1473: Richard de Bury, Bisschop van. Durham gebruikt in zijn boek Philibiblon (Keulen, 1473), de term GEOLOGIE (Aardse Wetenschappen) als tegenstelling tot de term THEOLOGIE (Hemelse Wetenschappen)

In 1968: Na bijna 5 eeuwen ontwikkeling der wetenschap worden onder de term GEOLOGIE, in de oorspronkelijke zin van Bisschop de Bury o.m. de volgende specialisaties bijeengebracht: geomicrobiologie, seismologie, aktuogeologie, geodesie, palaeoecologie, historische geologie, oceanografie, geomagnetisme, geochronologie, palaeontologie, palaeophysica, ertskunde, pedologie, pyrochemie, economische geologie, kristal chemie, agrogeologie, micropalaeontologie, submariene geologie, palaeozoölogie, structurele geologie, palaeovulkanologie, geofysica, palaeoneurologie, balneologie, hydrologie, metallurgie, ingenieurs geologie, mijnbouw geologie, bodemkunde, petrografie, geomorfologie, physische geologie, palaeoichnologie, tektonische geologie , geotektoniek, microtektoniek , glaciologie, palaeobotanie, petrologie, palaeolimnologie, photogeologie, kristallographie, palynologie, experimentele petrologie, palaeomagnetisme, vulkanologie, sedimentologie, sediment petrografie, mineralogie, petroleum geologie, palaeoklimatologie, geochemie, stratigrafie, geoëlectromagnetisme, aktuopalaeontologie,

gravimetrie, macropalaeontologie, aeronomie, toegepaste geologie, mariene geochemie, kolen geologie, geohydrologie, astrogeologie, klemineralogie, cosmochemie, palaeobiologie, petrografie, statistische geologie, regionale geologie, nucleaire geologie, grondmechanica, veldgeologie, mariene geofysica, theoretische geofysica, dynamische geologie, isostasy, vertebraten paleontologie, petrofysica, invertebraten palaeontologie, cosmogenie, mineragraphie, planetaire geologie, etc etc

Wereld Geologen Congres in Praag augustus 1968

Uit mijn dagboek Dinsdag 20 augustus vertrek ik per vliegtuig naar Praag om daar het 23 ste Wereld Geologen Congres bij te wonen.Woensdag 21 augustus word ik 's-ochtends vroeg wakker van het geluid van inslaande kogels, die afkomstig bleken van Russische MIG straal jagers. Het betekende het einde van de zgn Praags lente.

Discussie van inwoners van Praag met de bemanning van Russische tanks. Op de rechter foto zie je een man met een papiertje in zijn linker hand. Dit papiertje was een pamflet in het Russisch was gesteld, dat afschuw uitsprak over de invasie. Ik heb deze pamfletten ook meegeholpen om uit te delen op het Wenceslasplein.

Het grootste deel van de 19 Nederlandse deelnemers aan het congres verkozen Praag te verlaten. Het hoofd van de delegatie Prof E. den Tex heeft mij gemachtigd tijdens de verdere duur van het congres de Nederlandse delegatie te vertegenwoordigen. (zie hieronder)

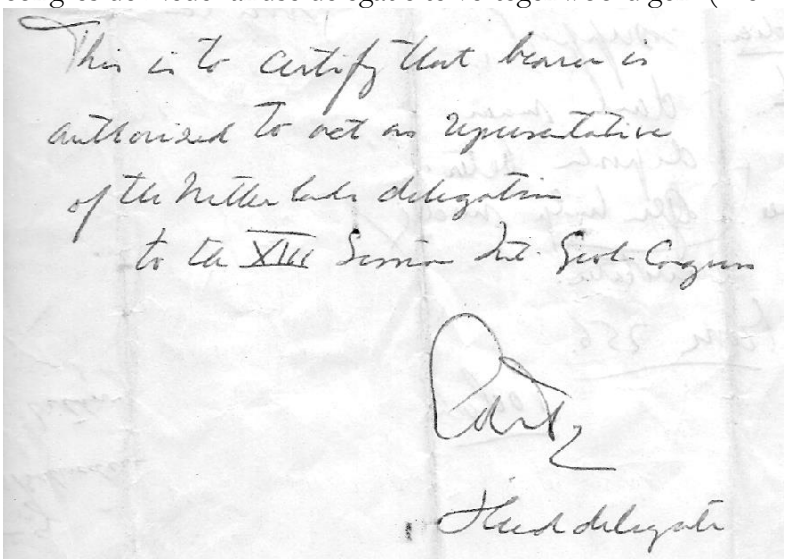

50. Alle 5 hoogleraren van het Geologisch Instituut schrijven 19 december 1968 de volgende brief aan de curatoren van de Universiteit van Amsterdam:

Zoals U wellicht bekend zal zijn, heerst er naar de mening van velen, een zodanige sfeer op het Geologisch Instituut, dat daardoor het goed functioneren van onderwijs en onderzoek in het gedrang komt of dreigt te komen. Mede in verband met het komende onderzoek betreffende de oorzaken van het vertrek van de lector Dr J.W.A.. Bodenhausen, en gezien het feit dat er enige grond bestaat voor het vermoeden dat een wetenschappelijk medewerker overweegt om het Geologisch Instituut te verlaten, zouden ondergetekende, tezamen de Directie van het Geologisch Instituut vormend en bij U met de meeste klem om een grondig onderzoek te doen instellen naar de reden of redenen waarom de bovengeschetste situatie, hier gemakshalve aangeduid als "sfeer", ontstaan is en welke maatregelen genomen kunnen worden om de toestand te verbeteren.

51. Commissie Verwey

Uit mijn dagboek 1968-69: Donderdag 24 october. Gesprek Prof Janssen, Kwantes, Den Tex en De Booij voorstellen geformuleerd voor Dagelijkse Raad betreffende commissie ad hoc. Conceptie Commissie Verwey. Maandag 4 november Dagelijkse Raad accepteert voorstellen gedaan tijdens bespreking 24 october. Woensdag 6 november Prof Janssen vraagt aan Dr Verwey om een commissie te vormen. Geboorte Commissie Verwey. 15 november Voorgestelde leden worden gevraagd zitting te nemen. Talrijke vergaderingen Commissie Verwey (ongeveer 50 uur) Nov-Dec--1968-Jan -Febr-Maart 1969 (ongeveer 50 uur). Maandag 14 april 1969 zacht heengaan van Commissie Verwey

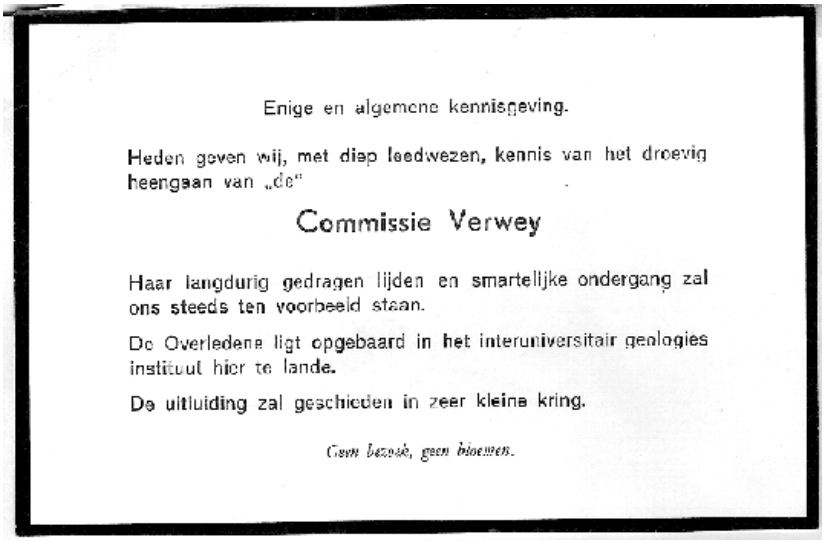

Enige en algemene kennisgeving.

Heden geven wij, met diep leedwezen, kennis van het droevig heengaan van „de"

Commissie Verwey

Haar langdurig gedragen lijden en smartelijke ondergang zal ons steeds ten voorbeeld staan.

De Overledene ligt opgebaard in het interuniversitair geologies instituut hier te lande.

De uitluiding zal geschieden in zeer kleine kring.

Geen bezoek, geen bloemen.

52. De Booij zegt zijn loyale samenwerking met de Vakgroep en Directie avn het Geologisch Instituut in een brief van.10 maart 1969. Aan het College van Curatoren der Universiteit van Amsterdam. Hierbij heb ik de eer het volgende onder Uwe aandacht te brengen. Sinds mijn aanstelling als wetenschappelijk hoofdambtenaar bij de Dienst der Universiteit van Amsterdam op 23 oktober 1957 heb ik de mij toebedeelde werkzaamheden verricht ten behoeve van het Geologisch Instituut. De verwezenlijking van een door de Vakgroep en Directie van het Geologisch Instituut gedefinieerde loyale samenwerking is mij helaas onmogelijk geworden nog langer naar behoren te realiseren. Ik moge Uw College derhalve verzoeken in overweging te nemen of het mogelijk zou zijn het schema van de mij toevertrouwde werkzaamheden te herzien. Ik moge U hierbij tevens mededelen dat mij, als steeds voor ogen staat mijn krachten te blijven verlenen aan de essentiële doelstellingen van onze Universiteit, t.w. het onderwijs aan student en het wetenschappelijk onderzoek. Inmiddels teken ik met de gevoelens van de meeste hoogachting, T. de Booij

53. De Booij bezet zijn werkkamer 85 a van het Geologisch Instituut op 28 april 1969 om 8.30 uur

Uit dagboek Tom de Booij 1969:
22 april Gesprek met Ir Dufour, afspraak gemaakt dat ik niet zou meewerken met nieuwe plan commissie Dufour. Maandag 28 april 6 uur op trein 7 uur pamflet gemaakt de tekst: Experimenteel Geologisch Onderwijs (E.G.O). Iedereen die zich hiervoor interesseert in welkom op kamer 85 a. 8.30 opgehangen op bord bij ingang Geologisch Instituut, 9.13 uur kwam prof Hospers als eerste binnen. Ik vroeg of hij geïnteresseerd was. Hij was het kennelijk niet en was woedend over mijn actie. Daarna veel bezoek studenten en zelfs prof Brouwer.

Professor Brouwer bezoekt - was zeer geïnteresseerd - de EGO kamer. Op de deur het pamflet van het Experimenteel Geologisch Onderwijs

54. Voorzitter van de ASVA Johan Middendorp opent officieel de EGO kamer vrijdag 2 mei 1969

De voorzitter van de ASVA Johan Middendorp opent de Egokamer officieel met het doorknippen van het lint, waaraan bevestigd zijn twee kaartjes met de volgende teksten; (bovenste kaartje) Experimenteel Geologisch Onderwijs en (het onderste kaartje) Paternalistisch Geologisch Onderwijs.

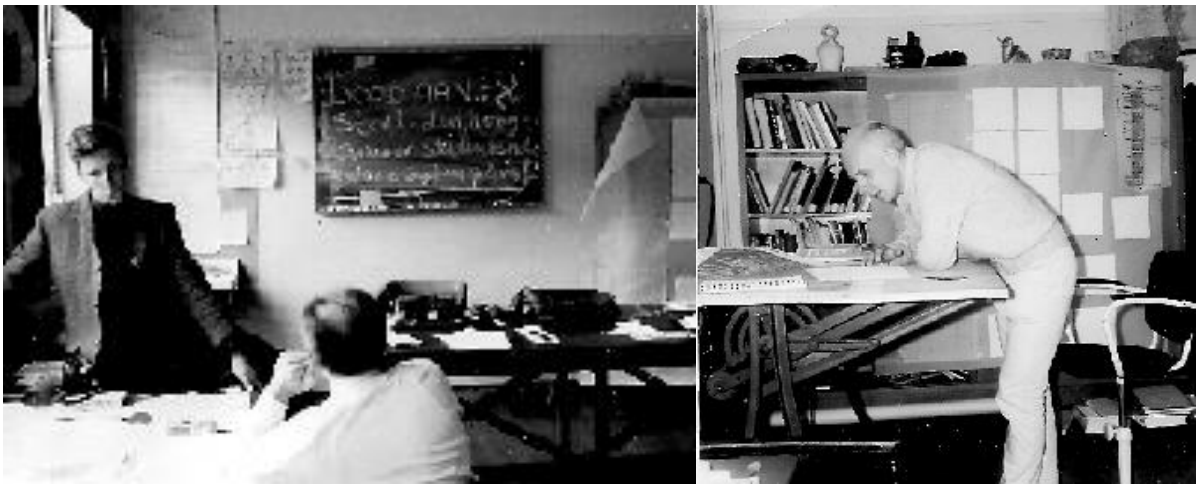

Links: *Jan Smit in gesprek met Tom de Booij in de Egokamer; Rechts: Jaap Boon aan de tekentafel;*

55. De medewerker aan het EGO experiment Jan Bresser maakt een indrukwekkend schilderij over het laatste oordeel

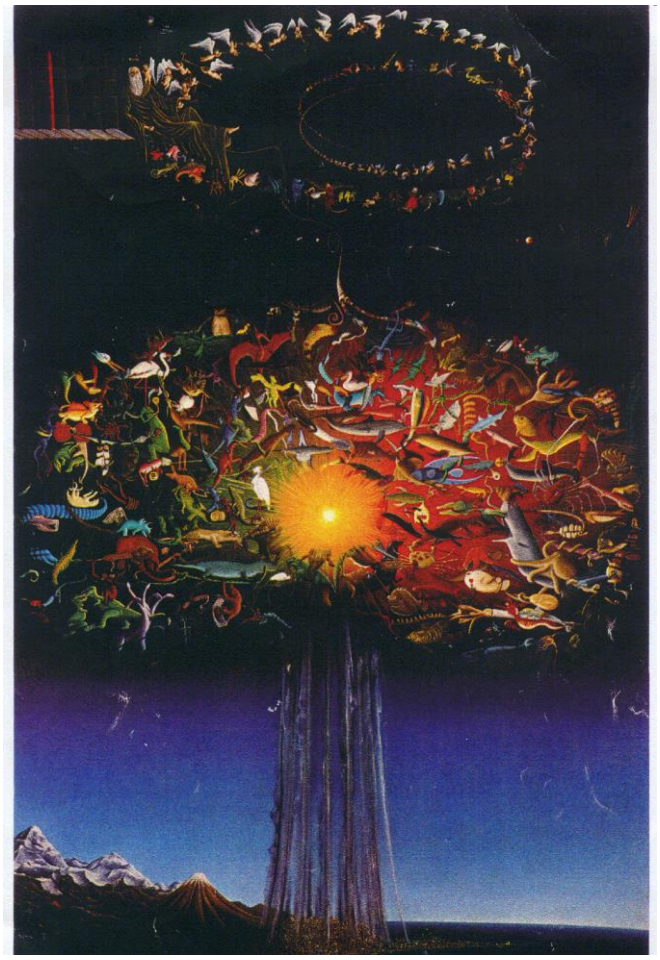

Geschilderd door in 1969 door Jan Bresser (1943-2003). Onderaan het schilderij de volgende tekst: The Last Judgement, design Jan Bresser, 4- 1- 43 - 17- 9- 2001 (wel vreemd is dat hij zijn sterfdatum opschrijft van 17-9-2001 misschien heeft zijn dood voorvoeld. Hij is aan darmkanker gestorven in 2003, misschien was het al twee jaar daarvoor begonnen)

56. Met mijn studenten hebben we 4 mei 1969 een EGO kamer ingericht van de Katholieke Hogeschool Tilburg dat door de studenten bezet was.

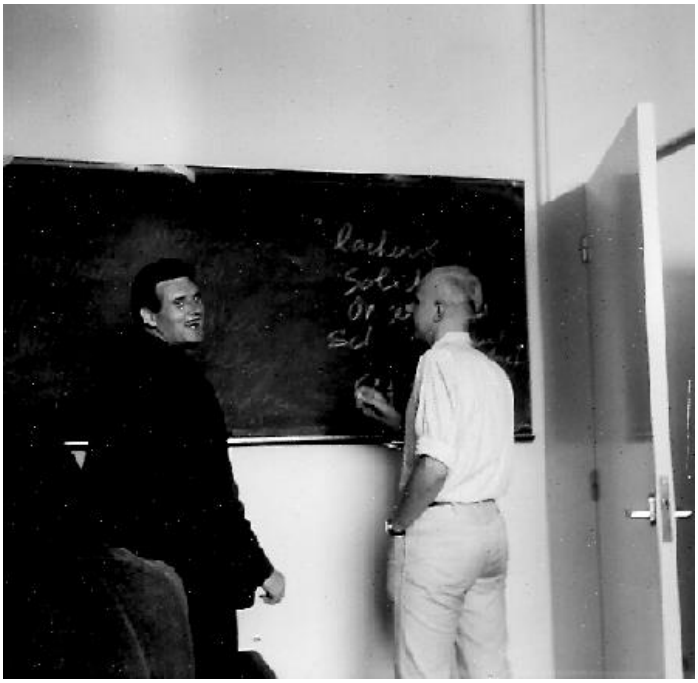

De Ego kamer in de Katholieke Hogeschool Tilburg, Links de bouwvakker Louis Smits samen met Jaap Boon

In de plenaire vergadering zegt Tom de Booij dat hij net zolang in het gebouw van de Katholieke Hogeschool wil blijven tot alle studenten in Nederland medebeslissingsrecht krijgen. Helaas als laatste tezamen met Jaap Boon met de staart tussen de benen afgedropen toen de studenten de bezettong hadden opgeheven en zijn naar de EGO kamer in Amsterdam teruggekeerd.

57. Met mijn studenten hebben we 16 mei 1969 een EGO kamer 310 ingericht van het Maagdenhuis van de Universiteit van Amsterdam dat door de studenten bezet was.

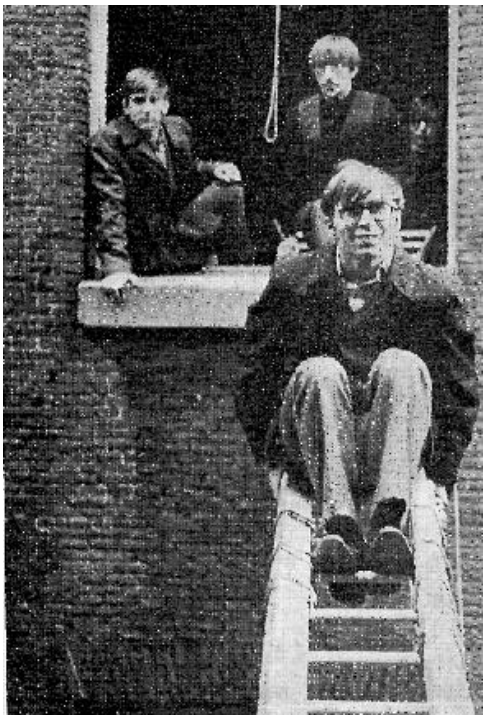

De loopbrug van de Aula van de Lutherse kerk naar het Maagdenhuis.
Rechts achterin de geologische student Herbert Holst

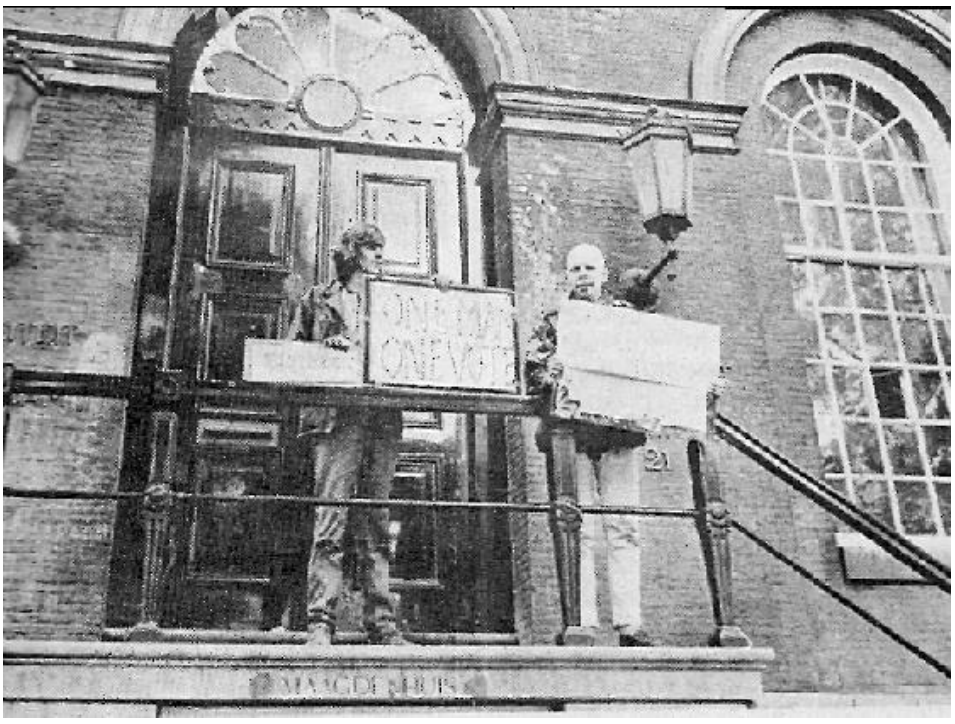

"One man one vote".Rechts op het bordes van het Maagdenhuis de geologie student en medewerker van het EGOproject Jaap Boon

Op 21 mei 1969 werd het Maagdenhuis door de politie ontruimd en zijn enkele medewerkers van het Egoproject gearresteerd

58. Het omstreden Castellane experiment 3 juli - 14 augustus 1969.
Het is wel duidelijk gebleken, dat het zowel in Tilburg, Maagdenhuis als in Castellane voor de studenten ongelooflijk moeilijk blijkt te zijn om hun mening en kritiek naar voren te brengen als ze daartoe de gelegenheid wordt geboden met het "one man one vote" systeem. De "brain-washing" zoals zij die vanaf de kleuterschool hebben gekregen, maakt hun altijd weer een gewillige prooi voor een ander soort "brain-washing". Een van de tweede jaars vond dat hij in Castellane alleen maar een lege ruimte had gevonden. Het opvullen van deze ruimte bleek nu het grote probleem. Enerzijds wilden de studenten de vrijheid, maar anderzijds waren ze er eigenlijk bang voor. Door het Castellane experiment was een ieder zich meer dan ooit tevoren bewust geworden hoe groot de impasse eigenlijk is waarin het onderwijs aan de Universiteit is gekomen. De studenten, groot gebracht in de couveuse van het paternalistisch onderwijs, willen eigen verantwoordelijkheid, inspraak, medezeggenschap, ontwikkeling van eigen creativiteit, zelfwerkzaamheid etc., zonder dat ze precies weten wat dit voor hun betekent. Ze voelen bewust of onbewust aan, dat ze niet meer kunnen leven in het oude systeem. Er is dus geen ander alternatief dan een gelegenheid te scheppen voor experimenteren om op zo'n manier uit te vinden waar de nieuwe grenzen liggen, waar nu eenmaal niemand buiten kan. De problematiek en tegelijkertijd de tragiek van deze tijd.
59.Geologische Kommune in Corsica augustus 1969
Zondagavond 19 augustus 1969 rendez-vous in Galeria, Corsica. Op de bewuste plek waren 5 EGOisten aanwezig. (Jan Smit, Jaap Boon, Toni Appelo, Thomas de Groot en de Booij). De tocht duurde een week. Alhoewel we hadden gehoopt, dat met deze opzet een ieder zich vrij zou voelen om alles ter discussie te stellen, aangezien een ieder evenveel inspraak, mede-beslissingsrecht etc. had, kwamen de reeds tijdens de bespreking van het Castellane experiment gesignaleerde problemen weer sterk naar voren. Zo kreeg de Booij de rol van manager.Toen het idee van manager iedereen begon te vervelen, werd een nieuwe autoriteit ingevoerd, een denkbeeldige figuur, de zogenaamde HAAK. Er werd zelfs een initiaal voor hem bedacht en ellenlange discussies gevoerd over wat hij wel en niet goed zou vinden, dat we moesten doen. Haak fungeerde als klankbord. 18 september 1969 vertrokken de laatste twee kommune leden naar Nederland en hoorde dit voor ons buitengewoon leerzame experiment weer tot het verleden.

T*om de Booij, Thomas de Groot en Jan Smit tijdens de rondtocht met de Geologische Kommune in Corsica*

60. Mijn laatste geologische publicaties:
1. Mobility of the earth's crust: a comparison between the present and the past.
Tectonophysics, 6(3), p. 1977-206 T. de Booy, (1968)
I assembled a number of geological facts to demonstrate the youth of the continental outline . The young nature may be the result of the apparent disappearance and drifting apart of

continental crust. A study of the Mediterranean area showed that Tertiary tectogenetic structures of continental crust around the Mediterranean are abruptly cut off by the present continental outline. These structures can not be followed on the bottom of the deep sea basins which apparently are floored by an oceanic type of crust. The present morphological features such as the Alps, Po bassin, Tyrrhenian Sea are the result of neotectonic (late Neogene-Quaternary) movements, the generating forces of which may be located in deeper parts of thy earth (De Booy, 1969). In another publication I assumed a relatively young age of the oceanic crust of the present oceans (post Paleozoic)(De Booy, 1966).(These publications were published in a period when plate tectonics was not yet in voque. More than thirty years later we know more about the different processes in these deeper parts. My assumption, that the tectonic structures were abruptly cut off and that continental crust has disappeared repeatedly during geological history, proved to be correct.)

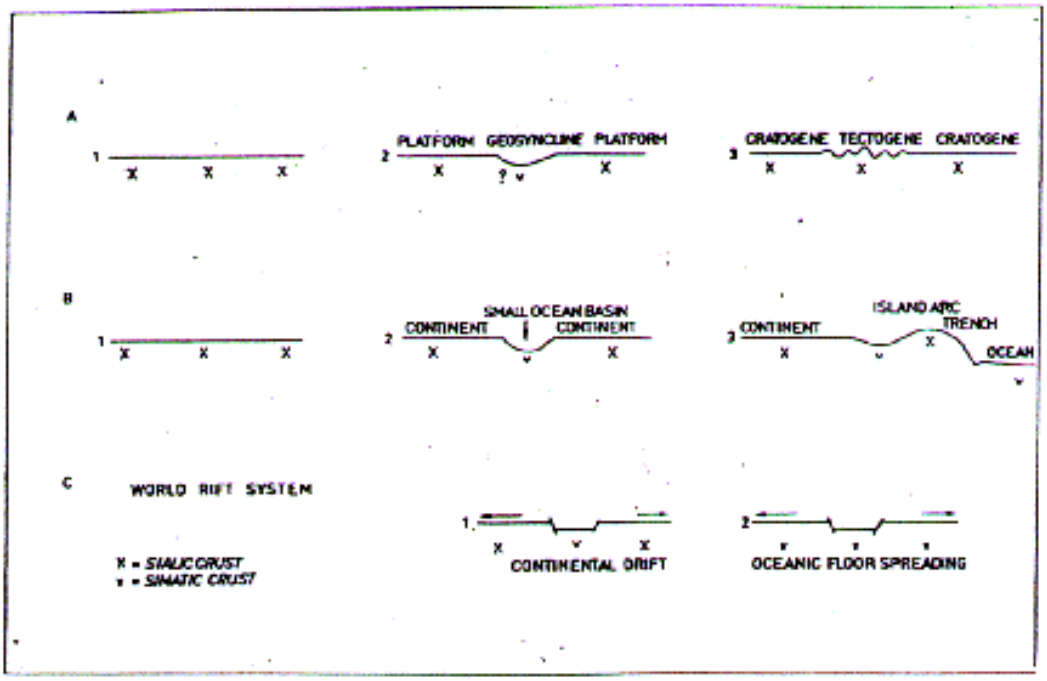

A. Geosynclinal subsidence of a continental part of the crust (*1*) during the development of a geosyncline possible formation of simatic crust (*2*). No direct causal correlation between limits geosyncline–platform and tectogene–cratogene (*3*).

B. Foundering of continental crust (*1*) and formation of small ocean basins underlain by simatic crust (*2*) or islands arcs and trenches (*3*).

C. World-rift-system transects the actual boundary ocean–continent. Mobility in continents: drifting apart from continental segments (*1*); in oceanic areas the so called ocean floor spreading (*2*).

X = sialic crust; *v* = simatic crust.

During the geological history these dynamic processes of influencing the earth's crust may superpose, interfere and converge.

Viewpoint on the dynamics of the earth (De Booy, 1968)

2. Het herhaalde verdwijnen van continentale korst in het Middellandse zee gebied

VERHANDELINGEN KON. NED. GEOL. MIJNBOUWK. GEN. VOLUME XXVI-1969

REPEATED DISAPPEARANCE OF CONTINENTAL CRUST DURING THE GEOLOGICAL DEVELOPMENT OF THE WESTERN MEDITERRANEAN AREA

T. DE BOOY[1])

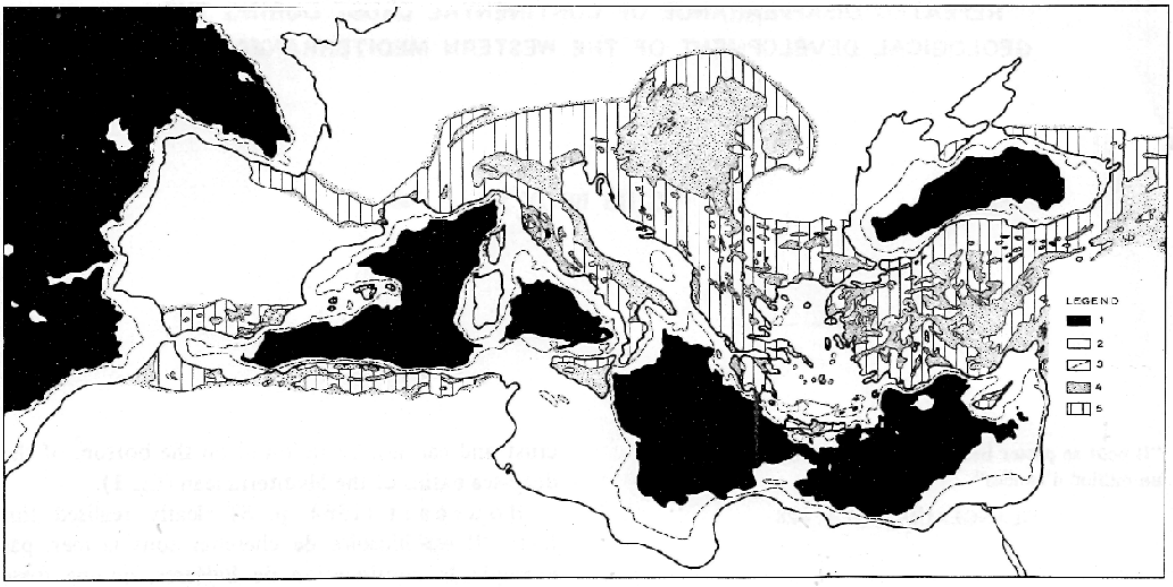

Het Middellandse zee gebied in relatie met de huidige overblijfselen van de Tertiaire (alpine) tectogene keten

"Il peut se passer beaucoup de choses en
un million d'années".

GLANGEAUD, 1967, p. 428

SUMMARY

The results of the petrographical analysis of detrital sediments of Mesozoic and Tertiary age in the western Mediterranean area suggest that several times during the geological history, before the formation of the present deep-sea basins, important parts of continental crust have disappeared or been camouflaged from direct observation. Tertiary tectogenetic structures of the continental crust around the Mediterranean are abruptly cut off by the present continental outline. These structures can not be followed on the bottom of the deep-sea basins, which apparently are floored by an oceanic type of crust. The present morphological features, such as the Alps, Po basin, Tyrrhenian Sea., are the result of neotectonic (late Neogene-Quaternary) movements, the generating forces of which may be mainly located in deeper parts of the earth. No direct relation was found between these recent activations of the earth's crust and the previous mobilisation patterns, such as the trend and configuration of the Tertiary (alpine) tectogenetic province.

61. Spotprenten van Jan Bresser over de situatie in 1969 van het Geologisch Instituut

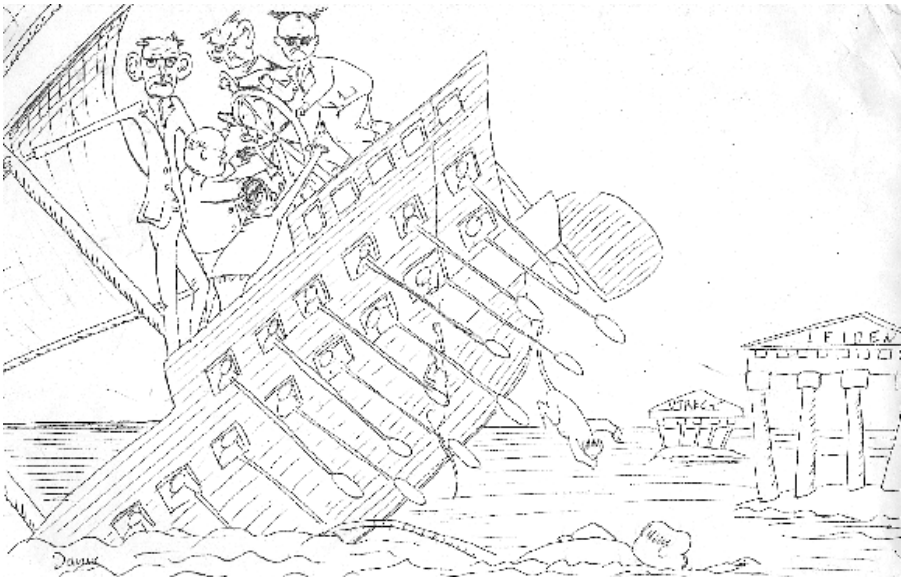

Het zinkende schip van het Geologisch Instituut. Duidelijk herkenbaar vlnr MacGillavry, Egeler, Hospers, de Roever en Hermes. De rat de Booij springt in het water en gaat naar Universiteit van Utrecht en Bodenhausen zwemt uit alle macht om naar de Universiteit van Leiden te gaan

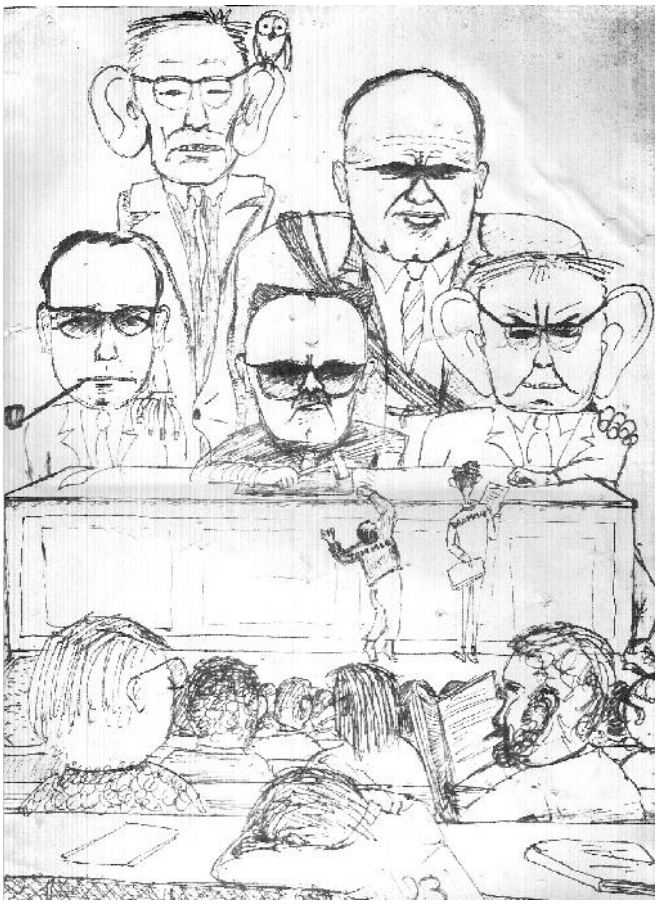

Achter de tafel : de professoren vlnr Hospers, MacGillavry, Hermes, Egeler, de Roever. Voor de tafel links de Booij en rechts van Harten

62. De oorlog in Biafra van 1969 en mijn protestacties

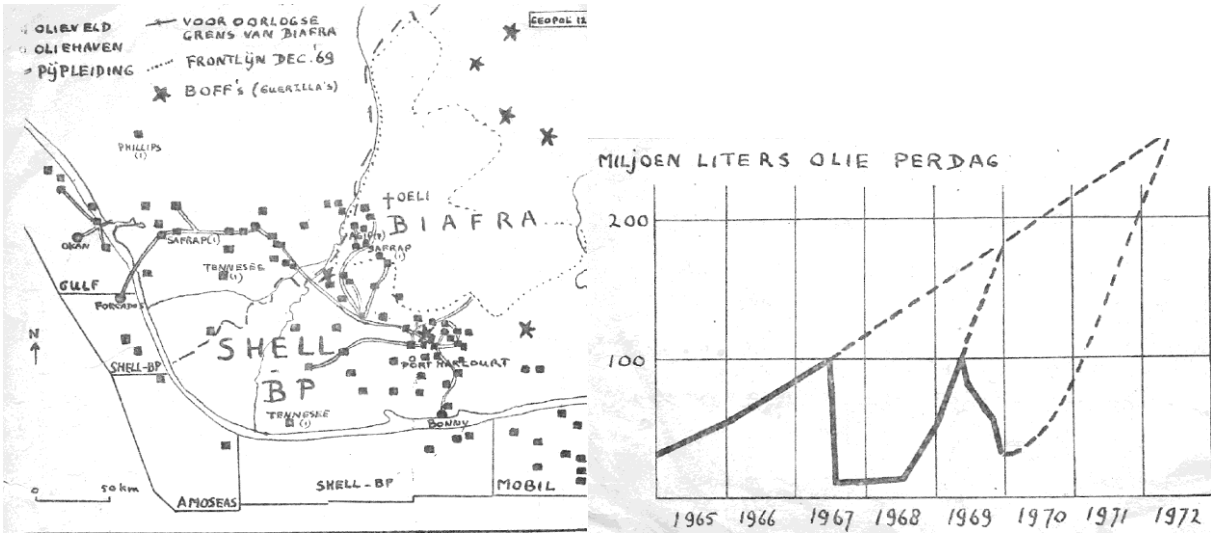

Uitgave Geopol bulletin met diagrammen over relatie oorlog in Biafra en de olie-industrie

Spotprent in Volkkrant. Tom de Booij klaagt minister Luns voor zijn misleidende uitlatingen in de Tweede Kamer over de olie-industrie in Biafra.

13 december 1969 Artikel Algemeen Handelsblad op voorpagina met als kop: Nigeria wellicht ooit derde olieland ter wereld.
Dit artikel heb ik geschreven onder de titel: van een medewerker. De president directeur van de Koninklijke Shell Ir L.E.J. Brouwer (zoon van mijn professor Brouwer) schrijft mij een razende brief waarin hij mij beschuldigd van misleidende informatie over de relatie olie-industrie en de oorlog in Biafra Zie hieronder voor het brievenhoofd.

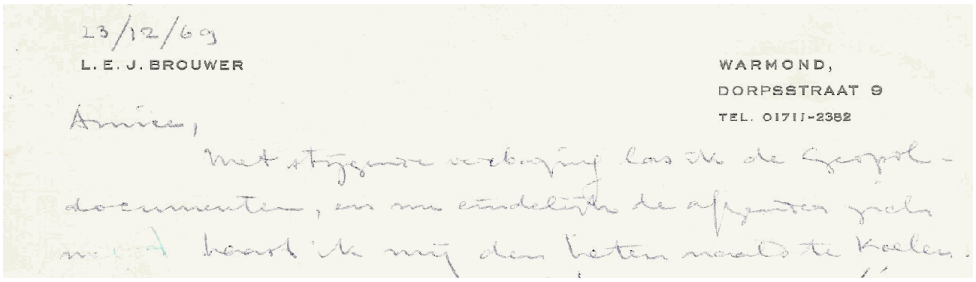
23/12/69

L. E. J. BROUWER

WARMOND,
DORPSSTRAAT 9
TEL. 01711-2382

Amice,

Met stijgende verbazing las ik de Geopol-documenten, en nu eindelijk de afzender zich meldt haast ik mij den heten naald te koelen.

(Tekst: Amice, Met stijgende verbazing las ik de Geopol-documenten en nu mij eindelijk de afzender zich meldt, haast ik mij de heten naald te koelen.....)

Positiever is de reactie op mijn Geopol Bulletin komt van het staatssecretariaat van de Paus in Rome (zie hieronder) waarin ik word bedankt voor mijn geschrift over de oorlog in Biafra

STAATSSEKRETARIAT

[illegible] 1970

Das Staatssekretariat beehrt sich,
Herrn Dr.Dr. Von de Roey den Empfang
seines an den Heiligen Vater gerichteten
Schreibens zu bestätigen und freundlich
mitzuteilen, dass die übersandte Studie
die für zukommende Berücksichtigung
gefunden habe.

63. Februari 1970 EGO project gaat van start in kamer 85a van het Geologisch Instituut

Werkgroepmiddagen: Iedere Donderdag vanaf 2 uur . Centrale gespreksthema: de bewustwording van de rol, die de geologie in de maatschappij kan spelen. Als eerste onderwerp is gekozen: de rol, die petroleum in onze maatschappij kan spelen.

Leesochtenden: Iedere Donderdag vanaf 9 uur. Wekelijks lezen van binnengekomen literatuur

Maandelijkse excursies: Iedere tweede weekeinde in de maanden van october tot mei.

Excursie zaterdag 11 april 1970: Geologie van het Rotliegendes". Rendez-vous: Station Bad Kreuznach, 10 uur s'ochtends

64. Brief van 17 stafleden van Geologisch Instituut aan College van Curatoren van de Universiteit van Amsterdam 18 april 1970

Mijne Heren, Gebruikmakend van hun recht om advies uit te brengen aan Curatoren, brengen

ondergetekenden het volgende onder Uwe aandacht : Zij brengen unaniem ter kennis van Uw College, dat zij zich vanaf heden niet meer vertegenwoordigd achten door Dr. T. de Booij en Drs. D. van Harten, respectievelijk voorzitter en secretaris van de wetenschappelijke staf van de Subfaculteit der Geologie en Geofysica. Met de gevoelens van de meeste Hoogachting, de 17 stafleden.

65. Commissie van Goede Diensten stelt binnenkort voor aan curatoren van de Universiteit van Amsterdam om de Booij te ontslaan

Een commissie van goede diensten, is ingesteld om de al geruime tijd bestaande moeilijkheden binnen .het Geologisch Instituut te onderzoeken, zal binnenkort advies uitbrengen aan curatoren. Een van de adviezen zal zijn, dr. Tom de Booij, wetenschappelijk mede-werker van het instituut en landelijk bekend door zijn deelname aan de bezettingen van de Katholieke Hogeschool Tilburg en het Maagdenhuis, te ontslaan en op wachtgeld te zetten. Prof. Harting, voorzitter van de faculteit wis- en natuurkunde die samen met de curator ir Dufour en het wetenschappelijk staflid dr. P. Noorman deel uitmaakte van de commissie van goede diensten, wees er vanmorgen op, dat dr De Booij bepaald niet als veroorzaker van de moeilijkheden op bet instituut kan worden gezien.

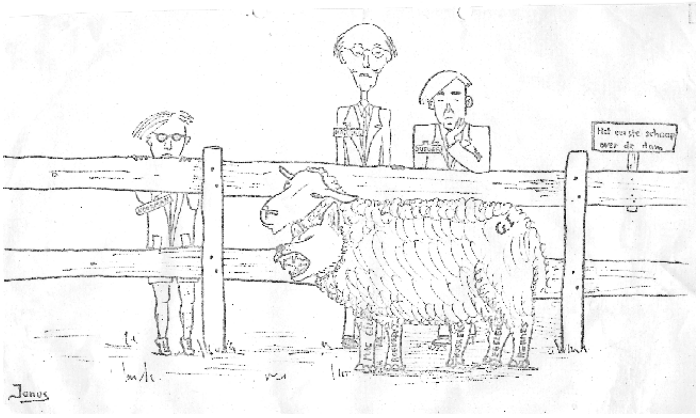

Spotprent Jan Bresser. Commissie van Goede Diensten: vlnr Noorman, Harting, Dufour . Rechts bord met opschrift: Het eerste schaap over de dam.De wolf in schaapskleren met de letters G.I (Geologisch instituut) met 5 poten de professoren Mac Gillavry, de Roever, Hospers Egeler,Hermes

66. De EGO kamer 85a van het Geologisch Instituut 28 april 1970 wordt opgeheven

28 april 1970 was voor EGO een zeer bijzondere dag. In de ochtend werd het éénjarig bestaan van EGO gevierd op kamer 85a , alwaar ruim 50 EGOisten zich te goed deden aan hartversterkende middelen. Om 2 uur moesten de feestelijkheden worden afgebroken, aangezien de Commissie Harting in de Grote Collegezaal van het Geologisch Instituut enige mede- delingen zou doen betreffende de herstrukturering van het Geologisch Instituut. De Voorzitter van de Commissie Prof Dr.D. Harting deelde in de plenaire vergadering mede, dat voor experimenten, zoals die door Ego waren geformuleerd, geen ruimte bestaat. EGO medewerker Dr.T. de Booij zou geen nieuwe funktie in de nieuwe struktuur van het Geologisch Instituut kunnen krijgen. Dit betekent dat de Booij zal worden voorgedragen bij Curatoren voor ontslag (met wachtgeldregeling) uit zijn huidige funktie als wetenschappelijk hoofdmedewerker aan de Universiteit van Amsterdam. Prof. Harting stelde daarbij uitdrukkelijk vast, dat de Booij wel toegang blijft houden tot de wetenschappelijke verworvenheden van de Universiteit van Amsterdam en in het bijzonder van het Geologisch Instituut. Door deze maatregelen zal EGO geen gebruik kunnen maken van kamer 85a van het Geologisch Instituut.

67. Uitspraak van 23 juni 1970 Gerechtshof Amsterdam inzake hoger beroep tegen verdachte T. de Booij: geldboete van vijfhonderd gulden, bij gebreke van betaling en verhaal te vervangen door hechtenis gedurende vijftig dagen

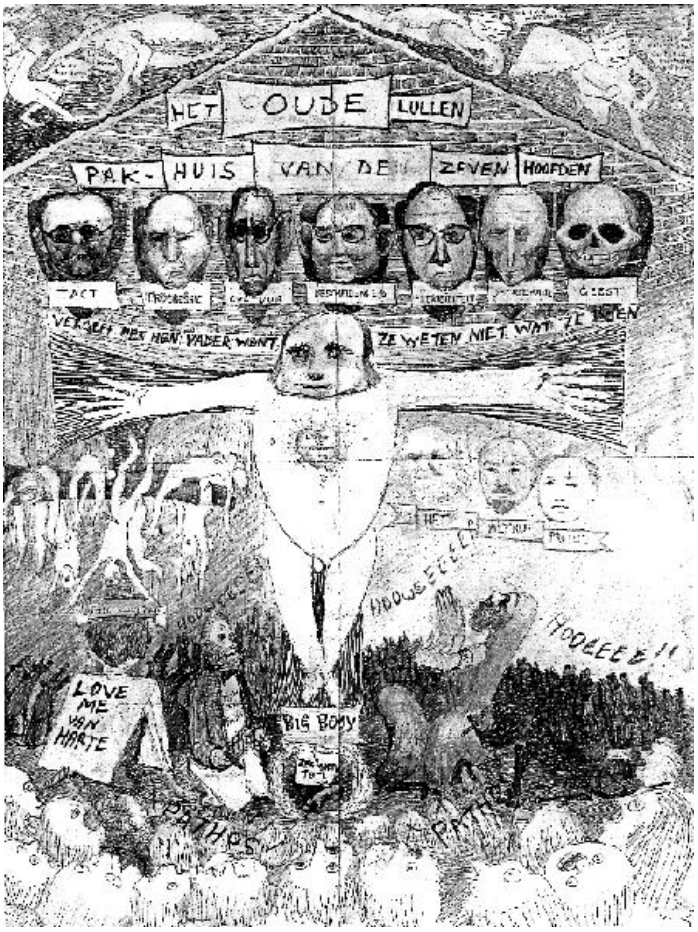

Maagdenhuis bezetter die om zijn vervolging vroeg. Spotprent van de geologie student Loeb.

De kruisiging van Tom de Booij. Het oude lullen pakhuis van de zevenhoofden, vlnr de professoren Hermes (tact), Egeler (progressie), de Roever (bescheidenheid) , Hospers (flexibiliteit), Brouwer (democratie), de Geest die waart in het Geologisch Instituut. 'Vergeef het hen Vader want ze weten niet wat ze doen' Tekst linker bovenhoek: U.S. Army: 'Who are those twerps, V.C. I suppose'. Rechter bovenhoek: Pathet Lao: 'Wie is die reactionaire? Men zegt een naloper van Confucius, ondubbelzinnig verward.' In het hart van Tom staat geschreven: 'Laat de kinderkens bij mij komen'. Links van Tom: pistolen paultje (Paul de Boisonjé), man met bord op rug: 'Love me van Harte" (hiermee wordt bedoeld Dik van Harten) De fascistoiden worden gekruisigd. De rechter kant van Tom: een boon (Jaap Boon), naast hem als discipel Tom Roep, naast hem de cartoonist Jan Bresser met zijn hond. Het Altru Project met drie portretten van Marx, Lenin, en Mao Tse Toeng. Onderaan de studenten die Pathos roepen. Op de achtergrond wolven die meehuilen in het bos.

68. Concentratie geologie in één landelijk instituut bericht van Minister Veringa van 21 october 1970

Minister Veringa heeft de knoop doorgehakt. Dit betekent dat de bestaande studierichtingen in de geologie zullen worden opgeheven en samen zullen worden ondergebracht in één landelijk geologisch instituut, dat in Utrecht zal worden gevestigd. De desbetreffende universiteitsbesturen en hoogleraren zijn het met de minister op praktische gronden eens en bereid om aan de tot standkoming van het ene instituut hun medewerking te verlenen. Zij zijn het echter niet eens met de uitzondering, dat de Vrije Universiteit een zelfstandig geologisch instituut zal mogen behouden en Nijmegen optie houdt op een eventuele eigen leerstoel. Het is volgens hen een

ongegronde bevoorrechting van de bijzondere instellingen op politieke gronden, die met de 100 pct. subsidiëring door het rijk niet meer kunnen gelden: "Als Groningen, Leiden, Utrecht en Amsterdam in één instituut moeten worden ondergebracht, dan moet dat evenzeer gelden voor Nijmegen en de VU. Er is geen bezwaar tegen en misschien wel aan te bevelen, dat het ene instituut in twee vestigingen wordt ondergebracht, maar dan onder één bestuur en met één onderwijs en onderzoekprogramma.".

69. Waar gaat onze aarde naar toe? Afscheidscollege van Dr T. de Booij op 30 november 1970 te 16.00 uur, Geologisch Instituut van de Universiteit van Amsterdam.

In dit college heb ik U getracht duidelijk te maken de redenen waarom de verwezenlijking van een door de Universiteit van Amsterdam gedefinieerde loyale samenwerking mij onmogelijk is geworden nog langer naar behoren realiseren. Ik zal in mijn nieuwe werksituatie trachten te verhinderen, dat door de Nederlandse Universiteiten en Hogescholen, mensen en materiaal worden afgeleverd aan organisaties, die door hun activiteiten direct medewerken aan het in stand houden van een systeem, dat onze samenleving bedreigt.

Tom de Booij tijdens zijn afscheidscollege 30 november 1970 Vlnr: vooraan: Montfrans, Jan Bresser en zijn vriendin Anneke Zwart. Eerste rij van de collegebanken: Mijn zuster Elsbeth, mijn zoon Jan Maarten, mijn Vader, Boudewijn Chorus, Hugo van Rijn, ?, ?. Tweede rij: Frits Eisenloeffel, prof Hospers, prof van Bemmelen, Bollegraaf, achter Bollegraaf Jan Smit.

70. De laatste overheadsheet van de lezing van vrijdag 27 november 2009 in de Oosterkerk voor de reünisten Geologisch Instituut van Amsterdam

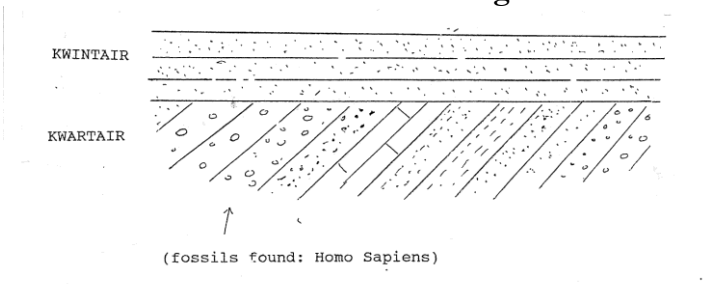

Over het SEXTAIR een volgende keer….Einde van de lezing.

Foto's van de reünie Geologisch Instituut 27 november 2009 gemaakt door Igor van der Wal

Links: De enigszins nerveuze spreker schenkt zich voor de lezing nog wat spawater in. Rechts: De voorzitter van de Stichting Geologisch Instituut Jan-Diederik van der Wees leidt de spreker Tom de Booij in voor zijn lezing

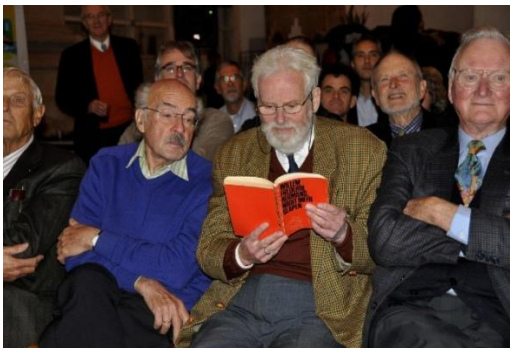

Links: De spreker tijdens het projecteren van zijn overhead sheets. Rechts: Rob Verschure krijgt van de spreker het boek van W. F. Hermans: Nooit meer slapen aangereikt, zodat hij de passage kan lezen waaruit blijkt dat de spreker in het boek de figuur van Brandel wordt gepersifleerd

Dik van Harten (links) en Otto Simon (rechts) luisteren aandachtig. Wisselen zij met elkaar van gedachten over hetgeen de spreker heeft gezegd?

Links: Aan het eind van de lezing laat de spreker een foto zien van zijn afscheidscollege in het Geologisch Instituut op 30 november 1969. Rechts: Rob Verschure verwijt de spreker op niet mis te verstane wijze dat hij er mede ervoor heeft gezorgd dat het Geologisch Instituut werd opgeheven

Links: Harry Priem wijst er op dat al in een vroegs stadium Prof Diepenhorst (toenmalig minister van onderwijs) vond dat het Geologisch Instituut van Amsterdam niet langer gehandhaafd kon worden bij de herstructurering aardwetenschappen. Rechts: Ceha brengt in herinnering een cricket partijtje tijdens een geologische excursie met Professor Brouwer

Links: Steenken memoreert een anekdote tijdens ons verblijf in Praag in 1968 tijdens de Russische invasie, dat de spreker gezegd zou hebben dat bij het omhoog brengen van een kanon van en Russische tanks deze een erectie zou hebben gekregen! Rechts: Jan Smit laat enkele positieve geluiden horen over de rol van de spreker na de tijd van Brouwer,dat hij juist geprobeerd heeft er nog het beste van te maken

Links: spreker met zijn zoon Mauk en kleinzoon Joep. Rechts: de Indische rijsttafel gaat er goed in bij Jesse Smit (echtgenoot van Jan Smit) Loes Mallee en Bollegraaf

Deze foto geeft alles weer wat het Experimenteel Geologisch Onderwijs (EGO) in 1969 omhelsde: Tom de Booij wilde vraagtekens zetten bij alles en nog wat. Jan Smit gaf dan als antwoord "Ik weet het ook niet". We bleven geloven in het gezegde van professor Brouwer:"Eerst verwonderen, daarna misschien een vraag stellen".

Renovatie woonwagencentum de Egelshoek 2009

NIEUWSBRIEF VLIEGENDE EGEL
Jaargang 13, nummer 1, Woensdag 20 mei 2009

"ALLES WAT BEWEEGT, DAAR IS MEN BANG VOOR"

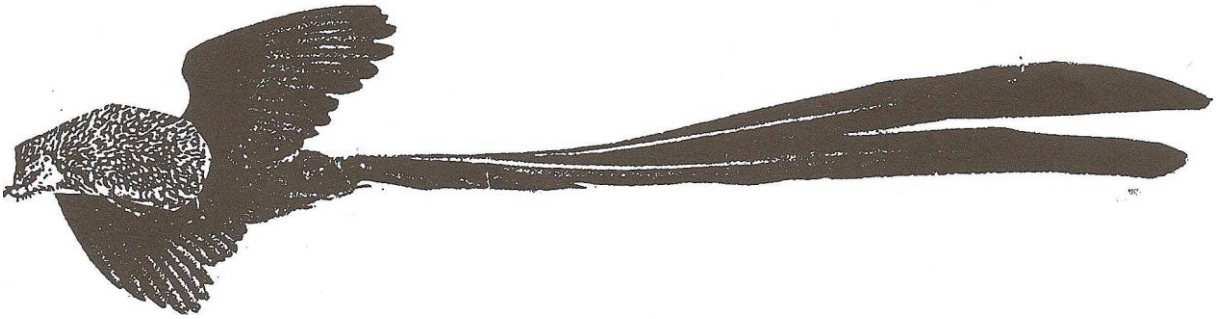

ERINACEUS EUROPAEUS VOLATICUS

Het is weer ruim een jaar geleden, dat het laatste nummer van de Vliegende Egel is verschenen, en wel op 27 februari 2008 . Wij, Vliegende Egels zijn toen bijzonder actief bij de aanstaande gedwongen ontruiming van een woonwagen van het woonwagencentrum De Egelshoek in Hilversum. Gelukkig heeft de gemeente Hilversum op tijd in gezien dat …. het slecht kersen eten is met de Vliegende Egels, en ging hun snode plan van ontruiming niet door.
Enkele weken geleden zijn wij uit ons overwinteringgebied in Zuid Afrika en wel langs de rivier Vaal ten noordoosten van het plaatsje Hoopstad gelegen in de Oranje Vrijstaat in Zuid Afrika teruggekeerd. Tot onze stomme verbazing en tegelijkertijd verbijstering hebben we - tijdens onze nachtelijke verkenningsvluchten - gesignaleerd dat aan de herinrichting van De Egelshoek - sinds februari vorig jaar - nauwelijks of niets is gedaan en de bewoners na al die jaren nog in een ware puinhoop moeten leven. Maar voordat we verder gaan met het uit de doeken doen van onze nieuwe strijdmethoden – tegen het onrecht dat wordt aangedaan aan onze lieve Egelshoekers - willen wij ons wel even voostellen aan de nieuwe lezers van onze nieuwsbrief.Wij, Vliegende Egels (Erinaceus europaeus volaticus) zijn zoogdieren, die behoren tot de orde van de Diptera Insectivora. Onze voorouders leefden als nachtdieren ruim 65 miljoen jaar geleden op deze aarde. Op 25 juni 1996 zijn wij voor het eerst in Nederland neergestreken en wel op de weilanden naast het woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum. Daar hebben we goed werk kunnen verrichten door mee te werken aan het behoud van het woonwagencentrum. Het stond op de punt om te worden opgeheven. In geheime notulen van 1995 van de Gemeente stond zwart op wit, dat het moest wijken voor dure woningen. Na felle acties is de Gemeente Hilversum pas na jaren, in januari 2001, onder druk van de acties gezwicht. De Gemeente heeft toen beloofd dat zo spoedig mogelijk met de herinrichting zou worden begonnen. Maar de ambtelijke molens malen uiterst langzaam. Pas in 18 augustus 2004 zijn ze begonnen met de sanering van de grond en in 15 mei 2005 is men daadwerkelijk begonnen met de herinrichting. Het vernieuwde woonwagencentrum zou in 2006 klaar zijn, dus na 10 jaar strijd. We zagen dat de renovatieplannen van de wethouder Hennie Borstlap tezamen met haar project leider Henk Schuur, in goede harmonie met de bewoners van de Egelshoek, goed vorderden. Reden waarom we weer naar ons geliefde gebied in Zuid Afrika zijn teruggekeerd. Nu is er weer een goede reden om naar ons oude gebied op de weilanden naast de Egelshoek terug te keren.

OPROEP AAN ALLE BURGERS VAN HILVERSUM
Bel of e-mail de 37 Raadsleden van de gemeente Hilversum en vraag ze :

Waar zijn de miljoenen euro's gebleven, die bestemd waren voor de herinrichting van het woonwagencentrum De Egelshoek? Het gaat hier om Uw belastinggeld! Waarom moet de herinrichting al zeven jaren duren en is het einde nog lang niet in zicht ? Toch niet nog eens zeven jaren? En wat gaat dat dan al niet kosten voor Hilversumse burgers?
Wat denkt U als raadslid aan deze schandalige toestand te gaan doen

Foto's van het woonwagenkamp de Egelshoek mei 2009, bijna 5 jaar na de renovatie in augustus 2004 ter hand werd genomen

Juli Artikel in het Wiel: Vliegende Egel: herinrichting Egelshoek wil maar niet vlotten
Het is moeilijk peil te trekken op de bewegingen van de Vliegende Egels. Nu eens dient hij zich in het voorjaar aan, dan weer in de winter. Nu eens in het Westen van het land, dan in het Oosten, dan weer in het Midden. Zo werd onlangs bij 200 adressen in Hilversum onverwacht weer een Nieuwsbrief Vliegende Egel gedeponeerd. Dit keer met kritische noten ten aanzien van de herinrichting van de Egelshoek. Die verloopt veel en veel te traag, luidt de kritiek in de Vliegende Egel. in 2004 is de gemeente Hilversum begonnen met de sanering van de grond en in 2005 met de herinrichting. De vernieuwde Egelshoek zou in 2006 klaar zijn. Maar, zo valt in de nieuwsbrief te lezen: 'Tot onze stomme verbazing en tegelijkertijd verbijstering hebben we gesignaleerd dat aan de herinrichting van de Egelshoek sinds februari vorig jaar nauwelijks of niets is gedaan. De bewoners leven na al die jaren nog in een ware puinhoop.. (...). We zullen de komende maanden nauwlettend toezien of de raadsleden eens in beweging willen komen en hun controlerende macht gaan gebruiken om orde op zaken te stellen .

Nawoord

Na het lezen van dit intrieste relaas, kan maar een conclusie getrokken worden. De schuld van de vertraging van de renovatie van de Egelshoek komt in de eerste plaats voor rekening van het mismanagement van een aantal wethouders, die eind 2004 het stokje hebben overgenomen van wethouder Henny Borstlap. Mede door haar toedoen heeft zij in 2002 het vereffeningsplan met de regiogemeenten er door gekregen en daardoor ruim 6 miljoen euro tot haar beschikking gekregen voor de bodemsanering en renovatie van de Egelshoek. Zij heeft toen een plan voorgelegd dat door alle bewoners werd omarmd en is zij er dus in geslaagd om het vertrouwen van de bewoners van de Egelshoek weten te herwinnen. Zo kon in augustus 2004 het plan tot uitvoering worden gebracht en leek het erop dat in 2006 de klus geklaard zou worden. Helaas heeft zij haar functie om gezondheidsraden moeten neerleggen en heeft Ben Hammer haar taak overgenomen. In de jaren dat hij de scepter heeft gezwaaid van eind 2004 tot eind 2008 is hij er in 'geslaagd' dat begin 2008 de bewoners van de Egelshoek hun vertrouwen in hem en zijn beleid hebben opgezegd. Bij het bezien van de serie foto's genomen in 2007,2008 en 2009 kan men constateren dat het woonwagencentrum onder zijn beleid in een grote puinhoop is veranderd Zijn opvolgers Helma Ketelaar (oktober 2008 - mei 2009) en Jan Rensen (vanaf medio juni 2009) hebben er voor gezorgd dat de stemming onder bewoners het absolute nulpunt heeft bereikt.

Na het voortvarende beleid van Henny Borstlap, werd het van kwaad tot erger door het beleid van Ben Hammer, Helma Ketelaar en Jan Rensen

Ze zien er geen gat meer in. De helft van het centrum heeft wel een stekje gevonden, (waar ze over het algemeen nog ontevreden zijn over de afwikkeling van allerlei zaken) , terwijl de andere helft (meestal bestaande uit de oudste families) nog op hun oude plaats zitten en het er naar uitziet dat dit nog wel een geruime tijd zal duren, voordat de gemeente een oplossing voor hun verhuizing heeft gevonden. Dat de stemming onderling er niet beter op is geworden laat zich makkelijk raden. De opvolgers van wethouder Borstlap hebben door hun tactiek van verdeel en heers kans gezien om de toenmalige saamhorigheid in 2004, om te laten slaan in een sfeer van algehele ontreddering . Vraag maar aan de bewoners hoe zich nu voelen. Iedereen die daar de moeite voor doet zal de schrik om het hart slaan, over zoveel verdriet, woede en uitzichtloosheid Zou men bij dit alles een vergelijking mogen treffen met het rampjaar van 1672 toen het volk redeloos was, de regering radeloos en het land hopeloos. Door dit mismanagement is niet alleen veel leed toegebracht de bewoners van de Egelshoek, maar wat te denken van de materiele schade aan de gemeente kas van Hilversum. Het zal later pas blijken hoeveel extra miljoenen het gekost heeft en zal kosten. Het centrum dat niet in 2006 onder Borstlap, maar misschien wel 4 of meer jaren later renoveert zal zijn. Let wel het is geld van de belastingbetaler, zonder dat zij daar weet van hebben, dat het in een bodemloze (bouw)put is verdwenen. We hebben aan het begin van het witboek dit weggegooid geld bestempeld als zwart geld. Maar wie heeft dit zwarte geld wit gewassen? Het antwoord is zonneklaar: de voltallige Raad van de gemeente Hilversum Deze heeft geen poot uitgestoken - ondanks alle berichten die hun bereikt hebben in de afgelopen jaren dat het niet goed ging met de renovatie van de Egelshoek - om de hoognodige maatregelen

te nemen om de ontspoorde trein weer op de rails te zetten. Dit witboek is er dan ook direct op gericht op de hoofdschuldigen van dit drama aan te wijzen: de 37 zittende Raadsleden van de gemeente Hilversum. Hoe lang zal het duren tot ze uit hun droomloze slaap ontwaken?. Ze zullen niet gek moeten kijken, wanneer in de naaste toekomst door harde acties, die er niet om zullen liegen, zij wreed in hun slaap zullen worden gewekt.

Reacties op het Witboek Over Zwart Geld in de vorm van krantenartikelen, brieven etc
1. Dinsdag 4 augustus 2009 van Wethouder Jan Rensen gemeente Hilversum
Geachte heer De Booij, dank voor uw witboek. Veel plezier levert het niet op maar leerzaam is het wel. Ik kijk er wel van op dat u mij al meteen medeverantwoordelijk maakt voor het beleid van de afgelopen jaren. In de kern heeft u natuurlijk gelijk, want als lid van de raad en daarna het college ben ik de afgelopen acht jaren inderdaad **mede**verantwoordelijk geweest, maar als verantwoordelijk wethouder heb ik sinds half juni (niet mei) nog nauwelijks de kans gehad iets te ondernemen. Als ik dan toch de laatste acht jaar medeverantwoordelijk was, spiegel ik me liever aan Hennie Borstlap, die ik als raadslid ook heb gesteund. Hoe dan ook, ik heb het dossier wel degelijk opgepakt en er mee aan de slag gegaan. Daaruit blijkt dat de oorzaak voor de vertragingen niet uitsluitend op het Raadhuis verborgen liggen maar ook op de Egelshoek zelf. Die klippen moeten we dus eerst omzeilen. Dat betekent in de praktijk, zo heb ik ook bewoners al gezegd, dat we waarschijnlijk de gedachte volgorde van verplaatsing zullen moeten wijzigen. Dat vraagt wat gepuzzel maar ik ben vast voornemens voor een oplossing te zorgen. Als het aan mij ligt gaan we dit najaar nog aan de slag. Misschien nog veel te laat maar zoals u weet, roestige motors starten niet snel, dus eerst flink wat oliën is nu geboden. Indien u met uw expertise denkt een bijdrage aan dat proces te kunnen leveren, maar ik daar graag gebruik van. met vriendelijke groet, Jan Rensen 035 6292024
2. Dinsdag 4 augustus 2009 van het raadslid Johan van Damme (fractievoorzitter GroenLinks gemeente Hilversum)
Beste Tom, dat is een van de problemen die wordt ondervonden. Wie is verantwoordelijkheid, mede verantwoordelijk of heeft nog niet de kans gehad om er veel aan te doen. Daadwerkelijk verantwoordelijkheid voelen en nemen zijn verschillende aspecten aan het bestuur van een gemeente. Dat Rensen het dossier daadwerkelijk heeft opgepakt? het is maar hoe je het ziet. Wel aardig taalgebruik: een roestige motor gaat alleen maar roesten nadat deze veel te lang heeft stilgestaan. Maar dan helpt flink wat olie echt niet meer. Dan heb je in ieder geval een breekijzer nodig. groet johan van damme
3. Woensdag 5 augustus 2009 van het raadslid Johan van Damme (fractievoorzitter GroenLinks gemeente Hilversum)
Beste Tom, prima om het op de agenda van de discussie te zetten. Ik zal Jan Rensen vragen om dat te doen, anders zal Groenlinks hiertoe verzoeken. Tegelijkertijd lijkt mij dit te weinig, omdat het zo ontzettend vast zit. Maar beter wel aandacht er voor zodat ook andere partijen er mee geconfronteerd worden. gr. Johan
4. Donderdag 6 augustus 2009 van het raadslid Puck Zijlstra (fractievoorzitter CDA gemeente Hilversum)
Beste meneer De Booij, Hartelijk dank voor het toesturen van deze uitgebreide documentatie m.b.t. Egelshoek. Het is bijzonder treurig dat de uitvoering niet loopt zoals gepland. De CDA fractie kijkt met zeer grote belangstelling uit naar de reactie van de wethouder. Het is te hopen dat de vinger gelegd kan worden op de oorzaak in het proces waardoor het steeds maar weer vastloopt. Als er van beide partijen en goede wil getoond wordt, moet het toch lukken. Wij moeten nu even afwachten. Met vriendelijke groet, Puck Zijlstra (fractievoorzitter CDA)
6. Vrijdag 7 augustus 2009 van het raadlid Hans Haseleger (fractievoorzitter PvdA gemeente Hilversum)
Beste meneer de Booij, Dank u wel voor het toezenden van het indrukwekkende boek over de geschiedenis van de Egelshoek. Ik denk dat u hier enorm veel werk en energie in heeft gestopt. Ik

kan me alleen maar aansluiten bij de woorden van wethouder Rensen, ik hoop dat de herstructurering Egelshoek zo snel mogelijk weer een goede voortgang zal krijgen en dat de door de gemeenteraad goedgekeurde plannen zo snel mogelijk naar ieders tevredenheid worden uitgevoerd. Met vriendelijke groet, Hans Haselager

Maandag 17 augustus 2009. De bewoners van de Egelshoek ontvingen vanochtend onderstaande Nieuwsbrief Herstructurering Egelshoek van wethouder Jan Rensen dd.17 augustus 2008. (Dit moet zijn uiteraard 17 augustus 2009, maar ja de gemeente Hilversum kijkt niet op een jaartje, dat is wel gebleken)

Beste bewoner, Ook tijdens de zomermaanden wordt door het projectteam gewerkt aan de herinrichting van woonwagencentrum De Egelshoek. Voor u ligt een nieuwsbrief met daarin kort de stand van zaken. Zoals u weet is, sinds het vertrek van wethouder Ketelaar, wethouder Roerig de verantwoordelijke wethouder voor de herinrichting van De Egelshoek. Wegens ziekte vervang ik hem gedurende de zomer en wellicht nog enige maanden. Een aantal van u heb ik reeds ontmoet tijdens mijn bezoek aan De Egelshoek op 18 juni jongstleden*). Daarnaast heb ik met enkelen van u telefonisch of persoonlijk contact gehad. Het zal u niet ontgaan zijn dat de voortgang van de herstructurering niet is zoals hij zou moeten zijn. De aanpak uit de projectopdracht (2004) voor de rond 1999 gestarte herstructurering van woonwagencentrum Egelshoek geschreven blijkt niet afdoende om de herstructurering binnen planning en budget tot een eind te brengen. De vertraging die hierdoor is ontstaan in het project leidt begrijpelijkerwijs tot onvrede bij als bewoners. In 2007 hebben wij geprobeerd om door een wijziging in de verhuisvolgorde het project te versnellen. Dit heeft echter slechts in beperkte mate gewerkt. Daarom wordt op dit moment de aanpak voor de herstructurering van de Egelshoek doorgelicht. De doorlichting van het project is erop gericht na te gaan waar de precieze knelpunten in het project zitten. Doel is om te komen tot een projectaanpak waarmee de doorlooptijd van het project aanzienlijk kan worden bekort. Van het stilleggen van het project is dus geen sprake. Ik begrijp dat u liever werkzaamheden óp het woonwagen centrum ziet, dan dit werk achter de schermen. Toch vraag ik u om begrip en vertrouwen. Wij willen u zo snel mogelijk inlichten over het hervatten van de werkzaamheden op het woonwagencentrum. Met vriendelijke groet,

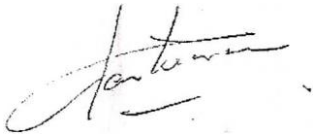

Wethouder Jan Rensen

*) moet zijn 18 juni 2009

Dinsdag 18 augustus 2009

Vandaag en op zaterdag 8 augustus jl heb ik e-mails verstuurd aan alle raadsleden van de 7 regiogemeenten van de Gooi en Vechtstrek . Ik heb ze op de hoogte gebracht van het feit, dat de 3.2 miljoen euro, die deze regiogemeenten 1 juli 2002 in kas van de gemeente Hilversum hebben gestort voor de bodemsanering en herinrichting van de Egelshoek, de zgn finale kwijting, in een bodemloze (bouw) put zijn verdwenen. Inderdaad hebben ze door hun gemaakte finale afspraak met de gemeente Hilversum, zowel letterlijk als figuurlijk geen centje pijn. Maar toch is het verwonderlijk om vandaag een e-mail te mogen ontvangen van de gemeente Wijde Meren met de volgende tekst:

"Geachte heer Booij, Ik heb uw mail ter kennis gebracht van de raadsleden. De raad heeft echter ik het verleden al vastgesteld dat zij niet meer over dit dossier gaat omdat er een finale afspraak met de gemeente Hilversum is gemaakt. Met vriendelijke groet, Joop van Ditmarsch .Griffier van de gemeente Wijdemeren"

Kennelijk hebben de raadsleden van de gemeente Wijdemeren geen behoefte om aan hun collega's van de gemeente Hilversum nadere uitleg te vragen over het aan de gemeente Hilversum betaalde bedrag van 816.672 euro ('s- Graveland 195.291 euro; Loosdrecht 400.425 euro; Nederhorst den Berg 220.956) euro . Dit ondanks alle berichten over mismanagement van de wethouders van de gemeente Hilversum

Dinsdag 18 augustus Artikel in Gooi en Eemlander: Aanpak project Egelshoek failliet verklaard *(Hans Hoogenboom)*

W*oonwagencentrum de Egelshoek*

Hilversum. Wethouder Jan Rensen geeft in een brief aan bewoners van De Egelshoek toe, dat de aanpak sinds 2004 van het project tot herinrichting van woonwagencentrum 'niet afdoende' is geweest. Het project heeft al wel een hoop geld gekost. Voor de gemeente Hilversum is Egelshoek een hoofdpijndossier. De renovatie lijkt onder andere door de wisselingen van wethouders en projectleiders vastgelopen. Enkele dagen terug richtte de Hilversumse wethouder Jan Rensen, die de zieke collega Ton Roerig op dit punt vervangt, zich per nieuwsbrief tot de woonwagenbewoners. Hij vraagt hen om 'begrip en vertrouwen'. Op dit moment zet de gemeente de knelpunten op een rij, zegt hij, waarna er een nieuwe, betere projectaanpak moet komen. Baarnaar Tom de Booij heeft nu de knuppel in het hoenderhok gegooid in de vorm van een 'witboek over zwart geld'. Hij heeft dat opgestuurd aan de raad met het verzoek het college kritische vragen te gaan stellen. De Booij begon de zaak al in het vorige millennium op de voet te volgen. In zijn witboek memoreert hij hoe de regiogemeenten en het rijk in 2002 een bedrag van ruim zes miljoen euro voor de bodemsanering en herinrichting van Egelshoek opzij legden. Wethouder Henny Borstlap had het vertrouwen van de bewoners. Maar ze werd ziek. Sindsdien is Egelshoek drie wethouders en drie projectleiders verder. Opgelost is er weinig.
De verhuizing van de bewoners naar hun nieuwe plekken kwam anderhalf jaar geleden tot stilstand. Een bewoner die geld eiste voor het opgeven van zijn plek kwam juridisch overhoop te liggen met de gemeente. Andere (procedurele) vertragingen zaten bij de gemeente die traag was met vergunningen. De sfeer op Egelshoek is door al dat gewacht slecht. „Superslecht", zegt Lenie Terpstra zelfs, bewoonster van het allereerste uur. Terwijl de tijd verstrijkt verslechtert de conditie van haar onderkomen. Door verzakkingen hangt het dak op half zeven, gaan deuren klemmen en springen ruiten spontaan. Onlangs ging tot haar schrik de riolering kapot. „De poep kwam in het bad naar boven," zegt ze.

Reacties op dit artikel in de Gooi en Eemlander

1. "Baarnaar Tom de Booij heeft nu de knuppel in het hoenderhok gegooid in de vorm van een 'witboek over zwart geld" (zie tekst van dit artikel). Dit witboek over zwart geld is te vinden op

mijn website www.egoproject.nl Op de indexpagina ziet U staan egoproject/ woonwagenbeleid en vervolgens klikken op Witboek Over Zwart Geld. Helaas kan ik u geen leesplezier schenken want dit is een heel triest drama en laat zien hoe de wetgevende macht (de Raad van de gemeente Hilversum) het heeft laten afweten en 6 miljoen euro belastingsgeld in een bodemloze (bouw)put heeft laten verdwijnen. Met vr gr Tom de Booij
2. Wat nu in dit artikel wordt geschreven dat is tijdens een raadsvergadering al voor gewaarschuwd , maar toen mocht dhr. hammer het afdoen met een jantje van leiden. Het geen nu gaat gebeuren daar draait de burger van hilversum voor op . Men heeft al zes miljoen euro opgesoepeerd aan 17 staplaatsen en de koek is op . Nu moeten er nog 37 gerealiseerd worden , dan kunt u wel berekenen hoeveel verlies dit gaat worden voor de gemeenschap .
Dit mismanagement gaan de gemeenschap miljoenen belasting geld kosten , en als je de heren raadsleden erop aanspreek ,op hun hoofdelijke aansprakelijkheid dan voelen ze zich bedreigt . Want dat zijn de raadsleden hoofdelijk aansprakelijk , zij hebben een controlerende taak en dat hebben zij verzuimd. gerrits
3. Dit is echt diep triest, de betrokken wethouders die dit wanbeleid veroorzaakt hebben moeten zich diep schamen en uit hun functie worden ontheven, zo ga je niet met mensen om, 6 miljoen over de alom in Hilversum bekende balk gegooid en geen stap verder gekomen, wie nu nog trots is op de ambtenarij van Hilversum, die kan of wil het niet zien, hoe men in Hilversum de boel echt naar de verdoemenis helpt, en dit is niet de eerste keer. Anton
4. Aan alles komt meestal een einde. Maar dit niet, vrees dat niemand op het gemeentehuis er wat van gaat leren. Dat willen ze namelijk niet. De "plebs" moeten stil blijven en betalen, wij weten wel wat goed voor u is. Slaap zacht. (laten we de nachtmerrie's maar niet ter sprake brengen)
Het is toch g*d in nederland overal hetzelfde. Beware
5. Het alle ergste van dit hele verhaal is nog ,dat er geen een maar dan bedoel ik ook geen een het lef gehad heeft om te reageren op dit artikel .
Hier bedoel ik raadsleden en wethouders mee,het is toch een schande wat hier gebeurt . Wij leven hier al meer dan zeven jaar op en in een bouwput , en dan zeg ik het nog netjes. DE enige reactie kwam uit weidemeren en die was , het is niet meer ons probleem wij hebben onze taakstelling afgekocht.
Maar daar snappen ze het ook niet , ze hebben 800000 euro betaalt aan hilversum voor de herstruktuering van de egelshoek en dat gebeurt niet zoals afgesproken . Dan zou ik als armlastigge gemeente zeggen ik wil mijn geld terug of je doet het volgens afspraak .
Maar de meeste hebben de instelling NIMBY ze zoeken het maar uit het is niet mijn pakkie an. gerrits
6. Ik heb er eigelijk maar een woord voor DROEVIG!!!!Fransz
7. Hoe trots is meneer Cornelis Coot nu nog? burger Bram
8. De zoveelste blunder van de Gemeente Hilversum. Ongelooflijk.Jet04
9. een aardig verhaal, dat witboek. er is een aantal jaren nog een programma geweest over het wegsmijten van gemeenschapsgelden. ongekend wat gemeentes weg kunnen gooien. in dit geval zit er ook nog eens wanbeleid bij waar mensen de dupe van zijn. ik gebrijp goed dat ze iets wilde doen daar in de egelshoek. de sloopbedrijven die daar waren hebben de grond wel heel erg zwaar verziekt. en de gemeente moet dat dan maar opruimen? het blijft een stinkend verhaal. niet echt om trots op te zijn. Frank
10 Beste burger Bram, Ik kan u vertellen dat ik nog steeds trots ben op het ambtelijk apparaat van de gemeente Hilversum.
Dat dit project niet lekker loopt is erg jammer. Maar wie zegt dat het probleem alleen op het raadhuis ligt. Zoals ik in het verhaal leest wordt door een bewoner een geld geeist van de gemeente. Of dat terecht of onterecht is weet ik niet en doet er ook even nu niet aan toe. Dat betekend wel dat het proces wat gaande is vertraging gaat oplopen. En ik denk, een beetje logisch nadenkend, dat eerst het terrein leeg moet zijn voordat de bodem gesaneerd kan worden.
Afgaand op een krantenartikel kan je moeilijk het hele ambtelijke apparaat dit verwijten. Er

gebeuren zo veel goede dingen op het raadhuis en daar werken dus ook ambtenaren aan. Dus ja, ik blijf trots op de ambtenaren. Cornelis_Coot
11. geachte meneer coot ik ben die persoon waar u de zwarte piet aan wilt geven, en ik ga u in het kort wat uitleggen [ik kan helaas niet te diep er op ingaan]de gemeente verlandt dat ik ga verhuizen ,en daar zijn kosten aan verbonden die er niet om liegen en dan verlangt de gemeente dat ik de helf van die kosten ga dragen . daar zou ik dan een lening voor af moeten sluiten [die ik niet kan krijgen vanwegen een besmette postcode want de egelshoek krijgt geen hypoteken en leningen]hoe moet ik dan verhuizen en dit alles is op het gemeentehuis bekent. ik wilde hier eerde niet op in gaan en alleen in het algemeen belang praten maar vond het nodig dit even recht te zetten en vind u dit niet voldoende dan ben ik bereid u alle details te vertellen en mag u ook alle info inzien. gerrits
12. het is g v d gewoon schandalig waar ze je in laten wonen je kan het beter zeggen inplaats van woonwagen het egelshoek VUILNISBELT de egelshoek en je moet je zelf eens kijken waar ze zelf in wonen nou geloof me daar is het niet zo vieze oude *******zooi maar ja wie het laats lacht lacht het best. EGELSHOEK
13. oja meneer coot en het is natuurlijk niet het enige probleem dat hier aangekaart wordt ,bijvoorbeeld hoe zit het met de rechtzaak met de heer kuik en de schade afhandeling van dhr helderman en dhr jillings en het opleveren van een staplaats van de heer kuik ,dit zijn nog even een paar probleempjes die vertraging opleveren .en de gemeente wist al in 2002 dat deze problemen er aanzaten te komen, dit is Borstlap, Hammer ,en vande waal gezegd en die dachten toen het valt wel mee. gerrits
14. ps ik distancieer mij van de reactie EGELSHOEK ik weet ook niet wie dit is ik vind dit nergens op slaan , en ik ben het ook niet helemaal eens met het artikel hierboven want dit is het zoveelste eenzijdige verhaal dat er geschreven wordt gerrits
15. ik wil de gemeente hilversum bedanken voor het paradijs wat ze ons hebben belooft en de hel die we hebben gekregen maar gelooft u nou gemeente hilversum dat ik dit echt niet zal pikken met meerdere bewooners niet want alle bestuursleden en amtenaren die hier verantwoordelijk voor zijn weten we te vinden want deze deze mensen zonder klote heb ik al vaker gezegd dat ze hun klote moeten laten tonen nou dus bij deze tot wederziens want dit is zeker niet het einde van het woonwagenkamp maar slechts het begin van jullie hel .leny terpstra
16. Kijk meneer Gerrits. Ziet u die achterlijke reacties hier? Laat ze die Terpstra even een paar daagjes opsluiten, en die overnachting zelf betalen.
Juist door een paar van bovenstaande reacties veroorzaak je het stigma over woonwagenkamp bewoners. Jammer!
Wat betreft de reactie van EGELSHOEK, ruim dan je troep een keer op. Als ik mijn voortuin niet opruim zal het ook een pestbende worden. FTimo
17. Beste mensen, Ik vind het heel erg wat jullie is overkomen. Ik heb ook geen oordeel over of iets terecht of onterecht is gebeurd. Wat mijn punt is dat men niet een heel ambtelijk apparaat de schuld kan geven als er dingen zijn die niet naar wens verlopen.
Er gebeuren ook goede zaken op het raadhuis. Vaak worden dingen politiek of door wettelijke regels worden bepaald waar een ambtenaar, hoe graag hij/zij ook zou willen iets aan kan doen. Ik hoop voor jullie dat snel een goede oplossing komt. En dat jullie snel in een echte paradijsje kunnen wonen en leven.
Met vriendelijke groet, Cornelis Coot
18. FTimo ik denk dat u het niet helemaal begrijpt , hetgeen EGELSHOEK denk ik bedoelt is het volgende de gemeente heeft staplaatsen onklaar gemaakt en daar bouwhekken rondheen geplaatst een aantal jaren geleden en verder niks aan de situatie gedaan . dat bedoelde ik ook in een eerde schrijven we leven al een 7 tal jaren op en in een vuilnisbelt. En FRANK de verontreineging op het terein valt mee want het mocht met een laag zand van 40centimeter afgedekt worden van de provincie ,anders kan hilversum ook geen bouwvergunningen afgeven ,en er zijn er als verschillende afgegeven.

en meneer Coot ik geef niet specifiek een amtenaar de schuld , maar wat ik ze wel verwijt dat is dat er niet op signale is gelet dat het niet goed ging , dat is div. keren gemeld zoals eerde gemeld tijdens raadsvergaderingen. gerrits
19. Dan heb ik deze beste EGELSHOEK zeer waarschijnlijk verkeerd begrepen, waarvoor mijn excuses. Neem niet weg dat de reactie van mevrouw Leny terpstra totaal ongepast is. Ondanks de situatie waarin zij zich bevind. Als ik het goed begrijp heeft de wethouder nu ook besloten gewoon opnieuw te beginnen, maar dan in een keer goed, of lees ik dit verkeerd? Als mijn interpretatie juist is, dan lijkt mij dat juist een goede zaak voor de belangen van de Egelshoek. Succes, met een glanzende toekomst op de Egelshoek. Alles komt vast en zeker goed! FTimo
20. Ik vind dat de bewoners van de egelshoek zichzelf in deze situatie hebben gebracht. Dit is het gevolg van uw eigen gedrag! Blijf maar zitten waar u zelf verantwoordelijk voor bent, en zadel daar een ander niet mee op. Als ik mijn terrein vervuil ,dan moet ik het zelf schoonmaken.vr grt cees.
21. meneer cees u snapt niet waar het hier om gaat , als je het begint te snappen dan wordt u opnieuw uitgenodigt om te reageren. ik ga u een klein beetje op weg helpen, vanuit overheids wegen is besloten dat de egelshoek kon blijven bestaan omdat erte veel weerstand was in andere regio,s tegen nieuwe centra,s ,maar dan moest de egelhoek gerenoveerd worden . dit is besloten in 1999 en in 2002 werden de eerste onderhandelingen gestart. envanaf 2004 de eerste werksaamheden tot aanheden dat beteken 5 jaar in een bouwput wonen . hier had niemand om gevraagt en daar konden de bewoners niks aan doen want zij beheerde de kas niet en besteden het werk ook niet uit , dit was allemaal in handen van de gemeente hilversum. dus uw reactie is misplaats!!!!gerrits
22 Hr. Gerrits: U zegt het nu zelf al een beetje. Dat was 5 jaar in een bouwput wonen, maar daar had niemand om gevraagd. Verder wilde niemand een nieuw centrum hebben voor woonwagens. Dan neemt u toch die 5 jaar op de koop toe, als niemand u wil hebben? Begrijp me niet verkeerd, maar, een bouwput is natuurlijk wel een van de consequenties. Ik begrijp ook dat u persoonlijk in de clinch ligt met de gemeente, over de kosten en nu een procedure heeft gestart, ja, ook dat levert vertraging op. Natuurlijk is het allemaal heel wrang, maar ik moet wel eerlijk zeggen, dat ik het als medeburger van Hilversum een beetje vreemd zou vinden als mijn geld gebruikt wordt om uw hut te verhuizen, dat lijkt me niet echt de bedoeling. Dat de gemeente verantwoordelijk is voor de infrastructuur, JA! Als mijn eigen huis en tuin verbouwt moeten worden, heb ik daar ook zelf voor zorg te dragen. Al begrijp ik dat u moeilijk een lening of hypotheek o.i.d. kunt krijgen. Maar ja, blijkbaar is dat een van de consequenties voor het wonen op het terrein waar u dat zo graag wilt! PS. niet om belerend over te komen, maar raadsleden hebben geenszins de rechtspositie om hoofdelijk aansprakelijk te zijn voor, dat is een misverstand uwer zijde. Hoofdelijk aansprakelijk ben je in een eigen bedrijf of persoonlijk voor je afgesloten leningen etc. etc. FTimo
23 FTimo de raadleden hebben een controlerende fuctie , dals ze niet opletten en maar achterover op het pluche blijven zitten dan zijn zij verantwoordelijk voor het falen van die wethouders. en ik heb niet gevraagt om te verhuizen , dus degene die mij verhuizen wil die draait op voor de kosten .
de wordt ook niet verbouwt aan mijn tuin of aan mijn woning ik moet van staplaats verandere en wen maar wel aan de gedachte dat het uw ook uw geld gaat worden waar mee mijn HUT wordt verhuist. u verwoordt de duitse gedachte heel goed niemand wil je hebben ,dan maar vergassen die moesten ook 5jaar op de koop toenemen gerrits
24. Sorry hoor, maar ik kan NOG steeds niet begrijpen waarom er NOG STEEDS zo discriminerend wordt gereageerd op en over woonwagensbewoners. Wat is nu eigenlijk het probleem wat dit betreft, er wordt gepraat over UW HUT, ipv (netjes) uw woonwagen, ik begrijp het wel, want als er eens iets gebeurd op een woonwagenkamp staat het in alle kranten en dat geeft negatieve publiciteit. Maar hoeveel "BURGERS" zitten of komen zogezegd in aanmerking met justitie. HALLO....kijk eens naar een programma als OPSPORING-VERZOCHT...hoevaak

hoot je daar iets over woonwagenbewoners. Sorry hoor, maar ik wordt hier vaak niet echt goed van. Deze mensen hebben inderdaad niet gevraagd om steeds verkast te worden, en als iemand in een oude buurt woont en MOET verhuzien ivm renovatie of nieuwbouw, krijgen diegene ook netjes verhuis en aankleed geld !! Dus waar hebben we het over ?? Pfftt, het zal zo altijd wel blijven ! V.d berg
25. v.d.berg dank voor uw suport. u heb zeker het verslag van meneer de booy gelezen en het verhaal wel begrepen. nogmaals bedank **gerrits**
26. meneer gerrits, gaat u mij nu vertellen dat je door het storten van een centimeter of 40 de vervuiling teniet kan doen? al die sloopterreinen hebben redelijk wat veroorzaakt en daar moet de gemeente ineens voor opdraaien? begint een redelijk slecht verhaal te worden.**Frank**
27. beste Frank
als er werkelijk een vervuiling aanwezig is en die gevaar oplevert voor de volksgezondheid dan moet dat afgegraven worden .
maar hier kon het af met 40 cm ophogen en het was ingedampt.
anders kan de gemeente toch ook geen schoongrond verklaring afgeven als er gebouwd wordt.
Is dit verhaal anders als dat ik weergeef dan is de gemeente verantwoordelijk hiervoor.
En dan hebben we er weer een misstand erbij gerrits
28.met alle respect, maar ik ben van mening dat de vervuiler schuld heeft en niet de gemeente. dat is het verschuiven van verantwoording. Frank
29. FRANK in deze kwestie gaat het daar helemaal niet om, de sanering van de bodem dat heeft allemaal al plaats gevonde op de wijze eerde omschreven .
maar er is vertraging ontstaan in de herstuctuering van het hele terrein,de knelpunten in het plan daar is de gemeente in 2004 op gewezen maar het belang er van werdt onderkent. en nu loopt het hele project vast en dat is inmiddels al 2 jaar zo hopelijk is het je nu wel helemaal duidelijk gerrits
30.Hoho Meneer Gerrits, en v.d. Berg, ik heb helemaal niets tegen woonwagenbewoners, kampers, of wat voor bijnamen er ook mogen rondzingen.
Het woord hut gebruik ik ook voor mijn eigen huis, onze caravan, iemand zijn kroeg etc. niets discriminerends mee bedoelt. Okee. Dat rechtgezet.
Waar het om gaat is, u wilt toch ook op een beter bewoonbaar en schoon terrein wonen? U weet dat de grond vies was, en dat er om dat schoon te krijgen dus nogal wat moest gebeuren? Daar heeft u destijds toch ook niet tegengestemd? Ik vind uw vergelijking met de Duitsers overigens bijzonder slecht, ik heb nimmer gezegd dat u moet verkassen, ik heb alleen duidelijk gemaakt dat mensen ook nog een klein beetje "eigen verantwoordelijkheid" hebben.
@v.d. Berg, als mijn huis/grond wordt onteigend is de vergoeding minimaal en daarbij wordt di grond dan doorverkocht, niets geen verhuiskosten, that's it.
Bij woningbouw verenigingen ligt dat anders, die zoeken een andere locatie voor je en zijn, semi-publiek, as far as I know. Deze woonwagencentra zijn gewoon particulier eigendom, waar in mijn ogen de gemeente verantwoordelijk is voor infrastrcutuur en vuilverwijdering, etc. etc.
Voorts hoop ik nog steeds dat er oplossingen gevonden worden, zodat eenieder nu eindelijk van zijn eigen paleisje/woonwagen/caravan/hut kan genieten. Als het publiek dat uiteindelijk mede betaald is dat maar zo, maar dan is het in ieder geval eindelijk eens einde hoofdstuk.
Succes.FTimo
31. In Apeldoorn is het al niet veel beter, misschien nog wel erger. Daar is 8,1 miljoen GULDEN, en later vehoogd naar 12,1 miljoen euro uitgetrokken voor de renovatie van het woonwagenkamp. Hier zijn ze ook al vanaf 2003-2004 bezig met saneren en renoveren, ten minste men probeert het. Hier moeten uiteindelijk 66 standplaatsen aangelegd worden. Inmiddels staat de teller op circa 20 mijoen euro, en het einde is ook hier nog lang niet in zicht. Het zijn ook hier, volgens mij, bestuurlijke fouten. Het college laat hier een drietal heren (projectleiders) het hele plan uitvoeren. Twee van deze 3 heren hebben zelf een bedrijf die dezelfde belangen hebben, als de opdracht die ze van de gemeente hebben. Dat riekt naar belangen verstrengeling. Twee van de 3 heren zijn zwagers van elkaar. Deze heren ontvangen een zeer riant salaris(ik heb

gehoord 2oo euro per uur) . Dus laat de klus maar lekker lang duren, dat levert immers veel geld op. Ook hier is de voltallige gemeenteraad op de hoogte van zaken!! Op een enkeling na, blijven ze ook hier lekker op het pluch zitten, ipv dat ze hun verantwoordelijkheid nemen. En wat doet de wethouder, mevrouw Reitsma, enkele bewoners de schuld geven en zwart maken in de krant. Aan de ene kant ook wel begrijpelijk, er moet toch iemand de schuld hebben van hun falen. Ook hebben de wagens in Apeldoorn schade opgelopen. de een krijgt de schade wel vergoed en die andere niet. Men meet constant met 2 maten, alleen om de bewoners tegen elkaar op te zetten. Ook met het toekennen van de verplaatsingskosten. De een krijgt een kostendekkende vergoeding, of meer, de ander kan nog niet eens een kwart van de kosten vergoed krijgen. En enkel bewoners maar de schuld blijven geven. En de projectleiders maar laten gaan, zonder deze ook maat te controleren. Nu gaan deze heren naar het volgende woonwagenkamp in Soesterberg, kunnen ze daar weer de zakken vullen. Een schande dat dit niet gecontroleerd wordt, en dat ze maar steeds de hand boven het hoofd gehouden wordt door het college van B&W. Het vreemde is ook nog, dat de heer Smeulders (projecleider) in Vught wethouder is geweest, ten tijde dat onze burgemeester, daar ook burgemeester was. Ik heb gehoord dat burgemeester de Graaf, deze Smeulders heeft binnegehaald. Ik vraag mij alleen af op basis van wat???Haere

Woensdag 19 augustus 2009 Brief van Dr Tom de Booij aan de Raad van de gemeente Hilversum

Geacht college, In de brief die Uw wethouder de heer J. Rensen schreef op **maandag 17 augustus jl** aan de bewoners van het woonwagencentrum de Egelshoek bleek, dat het budget voor de verdere herinrichting van het centrum niet afdoende blijkt te zijn. Reden waarom ik mij wederom tot U richt met een vraag. Alvorens deze vraag te stellen wil ik U even in herinnering brengen onze correspondentie in het jaar 2007, betreffende de Egelshoek. **Woensdag 18 juli 2007** heb ik in een schrijven aan Uw college ondermeer de volgende vragen gesteld:

1. Is het bedrag van 5 miljoen euro dat de 10 omliggende gemeenten, volgens afspraak van 1 juli 2002, als afkoopsom aan Hilversum zouden betalen daadwerkelijk overgemaakt?
2. Zo ja, op welke data, onder vermelding van welke titel, met welke omschrijving, op welke bankrekening?
3. Is dit geld, na ontvangst, op een aparte rekening gestort als zijnde "geoormerkt" en bestemd voor "bodemsanering en herstructurering Egelshoek"?
4. Of is dit geld in de algemene middelen van de gemeente Hilversum gevloeid?
5. Hoe ziet de begroting er uit die is gemaakt op basis van de bodemsanerings- en herstructureringsplannen en het daarvoor beschikbaar gestelde bedrag ?
6. Op welke wijze is er in die begroting een onderverdeling gemaakt van de uit te voeren werkzaamheden met bijbehorend kostenplaatje en tijdschema

Uw college heeft deze brief ter behandeling gegeven aan B en W.

Dinsdag 16 oktober 2007 ontving ik een brief van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Hilversum met de hierna volgende antwoorden op vraag 1 t/6, die ik in mijn schrijven van **woensdag 18 juli 2007** had gesteld

"Vraag 1 t/m 6 De vragen 1 t/m 6 gaan over bijdragen van omliggende gemeenten en de wijze waarop het project financieel wordt aangestuurd.

Antwoord Zoals voor de meeste grote ruimtelijke projecten, is er voor de herstructurering van de Egelshoek een grondexploitatie geopend. Deze grondexploitatie wordt jaarlijks geactualiseerd en ter vaststelling aan de gemeenteraad aangeboden. Omdat grondexploitaties veelal vertrouwelijke gegevens bevatten over grondtransacties en uitvoeringskosten, zijn ze niet openbaar. In 2002 heeft een aantal randgemeenten in totaal Euro 2,2 miljoen*)bijgedragen aan de exploitatie van de herstructurering. Ook het Rijk heeft een bijdrage geleverd, Euro 1,0 miljoen. Deze bijdragen zijn lang niet toereikend voor de gehele herstructurering. De gemeente Hilversum draagt Euro 2,1 miljoen bij om de exploitatie sluitend te maken. De bodemsanering van het voormalige sloopterrein en het bouwrijp maken van dit deel van het centrum zijn uitgevoerd. Daarnaast lopen allerlei voorbereidende werkzaamheden."

*) Zoals later is gebleken moet dit 3.2 miljoen euro ipv 2.2 miljoen euro zijn.
Bepaald niet gelukkig met deze antwoorden heb ik wederom tot Uw college gewend in een schrijven dd **zondag 11 november 2007** : Ik citeer hieruit:
"De reactie van B. en W. op de vragen 1 t/m 6 is dat de voor de herstructurering van de Egelshoek geopende Grondexploitatie niet openbaar is. Omdat dit onderwerp toch wel een essentieel onderdeel is van de hele problematiek, verzoek ik u hierbij om inzage van de voor de Grondexploitatie relevante stukken." In een schrijven van **donderdag 16 januari 2008** aan uw college spreek ik mijn bevreemding uit, dat ik nog steeds geen antwoord heb mogen ontvangen op mijn brief van 11 november 2007, zelfs geen bericht van ontvangst. Tot op heden woensdag 19 augustus 2009 moet ik nog steeds op antwoord wachten.
Ik zou het zeer op prijs stellen om alsnog een antwoord van U zou mogen ontvangen op mijn schrijven van **zondag 11 november 2007.**
Inmiddels met de gevoelens van de meeste hoogachting, Uw dw Tom de Booij
cc. Aan Burgemeester en wethouders van de gemeente Hilversum

Woensdag 26 augustus 2009. Vergadering in gemeentehuis van Hilversum is een schandalige mensonterende vertoning geworden.
In de omroepzaal van het Gemeente Hilversum was er gisterenavond om half acht woensdag 26 augustus een discussieronde o.a. over de Egelshoek. De vergadering werd voorgezeten door Erik van den Berg (D66) . Aanwezig waren een 16 tal raadsleden en de wethouders J. Rensen, E. Boog en onder het publiek een aantal bewoners van de Egelshoek. Na de opening door de voorzitter kreeg wethouder Rensen het woord en verklaarde dat het project Egelshoek niet failliet was, maar dat hij kost wat het moge kosten het project af wil maken en daarvoor de nog benodigde gelden wil vragen. Hij schetste wel welke hobbels nog moesten worden genomen ihb. met enkele bewoners van de Egelshoek. (Door de verdeel en heers politiek van de gemeente Hilversum in de laatste jaren, na het beleid van wethouder Borstlap, is de onderlinge stemming er ernstig door verslechterd). In het najaar zou dan met de renovatie opnieuw kunnen worden begonnen.
Vervolgens kreeg Johan van Damme (GroenLinks) het woord en vroeg of de wethouder garantie kon geven dat het Egelshoek project afgemaakt kon worden. De wethouder antwoordde: "In de politiek geven wij geen garanties". Martin Kuik, een bewoner van de Egelshoek, viel met hele scherpe bewoordingen wethouder Rensen aan. Het kwam er op neer dat het een slap onwaar verhaal was en dat nergens op sloeg, Tom de Booij vroeg geëmotioneerd wanneer de Egelshoek problematiek op de agenda kwam en kreeg als antwoord dat het in de maand september op de agenda komt.

Raadslid John van Otterloo (SP) belooft aan Hannes Gerrits, dat de zaak Egelshoek op de agenda van een komende raadsvergadering komt

Opeens klonk er achter in de zaal een wanhoopskreet van het raadslid Léonie Sazias (DLP Hilversum). Zij vond het een schandalige vertoning wat hier door de voorzitter te berde was gebracht. Alleen Johan van Damme had het woord gekregen, terwijl zij schriftelijk een vraag had ingestuurd aan de griffie*). Ze kon dit niet meer langer verdragen en verliet in een zeer geëmotioneerde toestand de vergadering. Haar collega's lieten zich als makke schaapjes inpakken door de nietszeggende uitlatingen van de wethouder. Het zijn uiteindelijk de raadsleden die in al die jaren verantwoordelijk zijn voor de algehele ontreddering op de Egelshoek. Men ging over tot de orde van de dag en het volgende punt ging over een zwembad. Na enkele minuten vroeg wethouder Rensen aan de Booij of hij een kwartier met hem mocht spreken buiten de vergadering. Hij had daarvoor van de voorzitter toestemming gekregen. In de koffiekamer vond dat gesprek plaats. Maar meegekomen waren een zestal Egelshoek bewoners, waaronder Martin Kuik, Gradus Kuik, Hannes Gerrits, Kees Leegwater en de rechtskundig adviseur van de Booij Erik van der Maal. De wethouder zei verder dat er nog grond moest worden aangekocht om woonwagens tijdelijk op te stationeren. Waarom niet huren? Vertragingstactiek? Het werd een zeer heftig gesprek, waarin de wethouder vooral door Martin Kuik op niet mis te verstane wijze, werd aangevallen. Dat er niets maar dan ook niets van zijn verhaal, dat hij aan de vergadering had verteld, klopte, dat gedane beloftes door de gemeente niet zijn nagekomen etc etc .

Bespreking met wethouder Jan Rensen in de koffiekamer van het gemeentehuis in Hilversum op woensdagavond 26 augustus 2009, Zittend vlnr Erik van der Maal, Martin Kuik, bewoner Egelshoek, mevrouw Lucy Brand hoofd projectmanagement, bewoner Egelshoek, wethouder Rensen. De klok stat stil op half acht, symbolisch voor de gang van zaken van de gemeente Hilversum inzake de Egelshoek. De foto is genomen rond half negen.

Erik van der Maal vroeg o.a aan de wethouder waarom de gegevens van de grondexploitatie Egelshoek niet openbaar waren en waar dat stond aangegeven. Het antwoord van de wethouder was ontluisterend: "Dat weet ik niet ". Het was inmiddels half negen geworden en de klok op de foto geeft aan dat het half acht was, zeer symbolisch. Inderdaad de tijd in het gemeentehuis Hilversum staat stil, maar voor de bewoners van de Egelshoek is het een minuut over twaalf. Als er niet gauw iets drastisch veranderd dreigt alles verder te escaleren.

*) Ingezonden vraag van het raadslid Léonie Sazias over de Egelshoek: Bij de verantwoording van het College, voor het reces, heeft DLPH al haar verbazing uitgesproken over het stilliggen

van de herstructurering op de Egelshoek. De wethouder heeft toen aangegeven dat het proces weer opgepakt zou worden. Inmiddels heeft de wethouder toegegeven dat het proces vastgelopen is en bovendien begrijp ik ook dat het budget niet meer toereikend is. Wat is uw plan van aanpak?Kunt u aangeven hoeveel budget er bij moet om de begroting van de Egelshoek sluitend te maken?
Van processen die vastlopen valt veel te leren, kunnen we het proces van de herstructurering van de Egelshoek agenderen? Waarbij we ons zullen moeten afvragen wat er fout gegaan is en wat de mogelijke oplossingen zijn om dit proces weer vlot te trekken.
Donderdag 27 augustus 2009. Artikel Gooi en eemlander: Egelshoek commotie op raadhuis Hilversum - De vastgelopen plannen voor het regionaal woonwagencentrum Egelshoek leidden woensdagavond tot enige commotie op het raadhuis. Drie partijen - DLPH, GroenLinks en CDA - voelden PvdA-wethouder Jan Rensen aan de tand over de anderhalf jaar geleden tot stilstand gekomen renovatie van de Egelshoek. En over de 'verdwenen miljoenen' die voorvechter Tom de Booij in zijn 'witboek' heeft aangekaart. Rensen, die dit zoveelste hoofdpijndossier van zijn zieke collega Ton Roerig (CDA) waarneemt, legde de raadsleden uit hoe de vork in de steel zit. Of de zes miljoen, die de regio vijf jaar geleden voor de klus uittrok al helemaal uitgegeven is, daar kon of mocht hij niets over zeggen. „Maar de renovatie gaat gewoon door, ook als er nog geld bij moet." Dat de renovatie is vastgelopen komt onder meer door het ingewikkelde schuifscenario met kavels en door het feit dat één bewoner (met paardenhal) wil blijven zitten waar hij zit. Rensen zei er alles aan te doen om de zaak vlot trekken. Dat schoot de op de 'publieke tribune' aanwezige Egelshoekers in het verkeerde keelgat. Zij leverden luidkeels kritiek op het 'lulverhaal' van de wethouder. „Wij pikken dit niet." Uiteindelijk wist Rensen de boze Egelshoekers mee te tronen naar zijn werkkamer waarna de raadscommissie verder kon vergaderen.

Reacties op dit artikel:
1. Aanvulling op dit artikel: Op mijn website www.egoproject.nl extensie woonwagenbeleid zie Witboek Over Zwart Geld heb ik o.m. over deze vergadering het volgende geschreven: Opeens klonk er achter in de zaal een wanhoopskreet van het raadslid Léonie Sazias (DLP Hilversum). Zij vond het een schandalige vertoning wat hier door de voorzitter te berde was gebracht. Alleen Johan van Damme had het woord gekregen, terwijl zij schriftelijk een vraag had ingestuurd aan de griffie. Ze kon dit niet meer langer verdragen en verliet in een zeer geëmotioneerde toestand de vergadering. Haar collega's lieten zich als makke schaapjes inpakken door de nietszeggende uitlatingen van de wethouder. Het zijn uiteindelijk de raadsleden die in al die jaren verantwoordelijk zijn voor de algehele ontreddering op de Egelshoek. Men ging over tot de orde van de dag en het volgende punt ging over een zwembad. Waarvan akte Tom de Booij (per abuis is dit bericht 2x geplaatst)
2. Aanvulling op de zin van het artikel:"Uiteindelijk wist Rensen de boze Egelshoekers mee te tronen naar zijn werkkamer waarna de raadscommissie verder kon vergaderen" In werkelijkheid(zie mijn website) :"Tijdens de vergadering vroeg de aanwezige wethouder Rensen of hij mij buiten de vergadering een kwartier mocht spreken, hiervoor had hij toestemming gevraagd van de voorzitter Erik van den Berg. In de koffiekamer vond dat gesprek plaats maar meegekomen waren een zestal bewoners van de Egelshoek en de rechtskundig adviseur van Tom de Booij Erik van der Maal
3. Weet u nog een mooier voorbeeld van zelfcensuur? Tom de Booij
4. Ik ben ervan overtuigd dat als de gemeente Hilversum zo spoedig mogelijk volledige opening van zaken geeft er snel een eind kan komen aan alle misverstanden. En dat er dan snel een voor alle partijen aanvaardbare oplossing bereikt kan worden. Met een eventuele schadeloosstelling voor personen die als gevolg van verkeerd gemeentebeleid materiële en/of immateriële schade hebben geleden**.**
Namens de Landelijke Belangenvereniging Recreanten en Reizigers, Erik van der Maal. **arno bratvic**

5. tot nog toe weinig reactie,s op de actie ,tijdens de vergadering. ik denk dat die wel gaan komen als de actie,s uitgebreid gaan worden, ik bedoel met nog meer emotie en meer masale ,mischien zet dat mensen aan het denken. Gerrits

September. Artikel in het Wiel-5-2009.Ondertussen *in ... HILVERSUM*

De gemeenteraad in Hilversum lijkt eindelijk wakker geschud over de trage voortgang van de herinrichting van de Egelshoek, waarover in het vorige Wiel ook bericht. Aanleiding is het "Witboek over zwart geld" van Tom de Booij uit Baarn, pleitbezorger van de bewoners. Die stelt dat met de vertraging van de renovatie, die al in 2006 afgerond had moeten zijn miljoenen over de balk zijn gegooid. **En** dat de Hilversumse gemeenteraad mede schuldig is aan verkwisting van gemeenschapsgeld door al die tijd te hebben zitten slapen. Drie partijen - DLPH, GroenLinks en CDA - trokken zich die kritiek aan en voelden eind augustus PvdA-wethouder Rensen over de kwestie aan de tand. Zes miljoen heeft de regio vijf jaar geleden voor de klus uitgetrokken. Maar of die al helemaal is uitgegeven, daar kon of mocht de wethouder niets over zeggen. Dat de renovatie is vastgelopen komt volgens hem door het ingewikkelde schuifscenario met kavels en door het feit dat één bewoner (met paardenhal) wil blijven zitten waar hij zit. Volgens de wethouder deed hij er echter alles aan om de zaak vlot te trekken. Wat tot consternatie leidde op de publieke tribune, want dat zien de bewoners van de Egelshoek, die al vijf jaar in een puinhoop leven, toch echt anders. *(bron:* Gooi- en *Eemlander)* Meer info: www.egoproject.nl

Woensdagavond 23 september 2009 om 20.30. Raadsvergadering met als agendapunt: herstructurering Egelshoek

Eindelijk was het dan zo ver dat de problemen van de Egelshoek op de agenda stonden. Het heeft veel voeten in de aarde gehad voordat het zover was. De vergadering werd voorgezeten door mevrouw Puck Zijlstra (CDA) en naast haar had plaats genomen de wethouder Jan Rensen. Alle fracties hadden zich laten vertegenwoordigen. Het woord werd allereerst gegeven aan de drie insprekers, in volgorde Tom de Booij,. Martin Kuik sr en Leny Terpstra. De tekst van de inspreekbeurten van Tom de Booij en van Martin Kuik vindt men hieronder. Leny Terpstra vertelde de raad dat zij ongelukkig was met de nieuwe wijkagent, die helaas de uitstekende wijkagent moest vervangen. Deze agent komt uit Loosdrecht, zij had liever gezien iemand uit Hilversum Wethouder Rensen heeft heel in kort de insprekers beantwoord. De vragen van de Booij over de financiën, kon hij niet veel zeggen aangezien alles wat grondexploitatie betreft vertrouwelijk is.. Wel was hij het met de Booij eens dat er veel onnodig geld was uitgegeven. Om zijn woorden te citeren: "Er is geld over de balk gegooid". Martin Kuik kreeg slechts op één vraag, van de vele vragen die hij had gesteld, slechts op één antwoord. Maar de wethouder beloofde om met Kuik om de tafel te gaan zitten om alle vragen dan te kunnen beantwoorden. Daarna kregen de raadsleden van de verschillende fracties het woord. Opvallend was dat zij over het algemeen tevredenheid uiten over het optreden van de wethouder. De heer van Damme (GroenLinks) vroeg zich af waarom al die vertragingen sinds 2004 zijn ontstaan, ook mevrouw Léonie Sazias had haar vraagtekens hierover en wees op het verspillende karakter van het inhuren van externe krachten.. Een raadslid van Leefbaar Hilversum wilde dat de wethouder containers naar het centrum stuurde om alle rondliggende rotzooi op te ruimen. Wel bleek uit hun reacties dat de raadsleden klaar wakker waren en de zaak hun ter harte ging. Kortom alles verliep rustig en iedereen inclusief de vele aanwezige bewoners van de Egelshoek waren na afloop redelijk positief gestemd, hoewel na al die jaren van teleurstellingen: eerst zien dan geloven. We zullen zien of ze hun gedane beloften waar kunnen maken, in ieder geval een stapje vooruit**.**

Tekst van de inspreekbeurt van Tom de Booij

Geachte leden van de Raad van de Gemeente Hilversum,Hoe is het de Egelshoekers vergaan sinds de bodemsanering en renovatie van hun centrum in augustus 2004? Met het antwoord op deze vraag: bar slecht, is nog bij verre na niet gezegd wat ze werkelijk hebben moeten doorstaan. Het tart elke beschrijving. De stemming is door al de ellende, die over hun hoofden in al die jaren is uitgestort, zo slecht geworden dat ze er moedeloos van zijn geworden. Waar het mij vanavond

in het bijzonder om gaat is de hamvraag : wat is er met de ruim 6 miljoen euro gebeurd, die de 11 regiogemeenten van de Gooi - en Vechtstreek en het Rijk op 1 juli 2002 in de kas van de gemeente Hilversum hebben gestort. Ondanks de vele brieven die ik aan Uw college in de afgelopen jaren heb gestuurd, heb ik geen duidelijk antwoord gekregen. Wel kreeg ik op dinsdag 16 oktober 2007 een brief van Burgemeester en Wethouders van de gemeente Hilversum met de mededeling "dat er voor de herstructurering van de Egelshoek een grondexploitatie geopend is. Deze grondexploitatie wordt jaarlijks geactualiseerd en ter vaststelling aan de gemeenteraad aangeboden. Omdat grondexploitaties veelal vertrouwelijke gegevens bevatten over grondtransacties en uitvoeringskosten, zijn ze niet openbaar " Woensdagavond 26 augustus jl hebben enkele Egelshoekers, Erik van der Maal en mijzelf een gesprek met uw wethouder de heer Jan Rensen gehad. Erik van der Maal vroeg aan de wethouder waarom de gegevens van de grondexploitatie Egelshoek niet openbaar waren en waar dat stond aangegeven. Het antwoord van de wethouder was ontluisterend: "Dat weet ik niet ". Van der Maal heeft ook van de gelegenheid gebruik gemaakt de zelfde vraag te stellen aan de eveneens aanwezige mevrouw Lucy Brand hoofd projectmanagement. Zij zou het voor hem uitzoeken en daarover Van der Maal berichten. Tot op heden heeft Van der Maal nog geen bericht van haar mogen ontvangen. Mijn dwingende vragen aan U als raad van de gemeente Hilversum zijn:

1. Wat is er gebeurd met de bovengenoemde ruim 6 miljoen euro?

2. Hoeveel is er door de gemeente Hilversum sinds 2002 nog bijbetaald om het ontstane tekort te dekken.

3. Hoeveel geld denkt U nog nodig te hebben om het project Egelshoek af te maken?

Mocht u zich wederom beroepen op de vertrouwelijkheid van bepaalde gegevens, zal ik niet nalaten een beroep te doen op de wet openbaarheid van bestuur (WOB). Ik verzoek U om op deze vragen tijdens deze vergadering een bevredigend antwoord te willen geven, of althans de toezegging te doen dat ik op de kortst mogelijke termijn hier antwoord op zal krijgen. Het moge U duidelijk zijn dat ik U als raad te raden geef om nu eens echt uw taak als wetgevende en controlerende macht uit te oefenen en niet achterover te leunen - zoals in de afgelopen jaren - en eens met raad en daad de betreffende wethouder bij te staan om de Egelshoekers uit hun ellendige situatie te bevrijden, zodat zij nog lang en gelukkig kunnen genieten van een gerenoveerd centrum. Tot slot wil ik nog enkele passages voorlezen uit eigen werk, namelijk uit mijn witboek over zwartgeld. Dit om te laten zien hoe de herstructurering had moeten plaats vinden en dat dan heel veel leed gespaard zou zijn geweest. voor de Egelshoekers.

Dinsdag 22 juni 1999. Uit de brief van de wethouder van gemeente Hilversum, Henny M A. Borstlap - van den Bosch

Aan de bewoners van de Egelshoek, Na mijn bezoek aan de Egelshoek afgelopen maart, waarbij ik met plezier met een aantal bewoners heb gesproken over de leefbaarheid in deze wijk en de aanpak van enkele illegale zaken wil ik u graag op de hoogte brengen en houden van de plannen, die de gemeente Hilversum bezig is te ontwikkelen. Twee aspecten staan daarbij centraal. Enerzijds het vergroten en het behouden van de leefbaarheid op de Egelshoek, anderzijds (preventief) toezicht en handhaving van wettelijke regels om onwenselijke en illegale praktijken te voorkomen en te bestrijden. Om ervoor te zorgen, dat deze beide aspecten een gelijkwaardige plaats krijgen in dat beheersplan dient er een inventarisatie plaats te vinden van zowel huidige beheersproblemen in de wijk als van wensen en ideeën over de verbetering van de leefbaarheid. Na inventarisatie van alle ideeën en opmerkingen over de leefbaarheid wil ik, namens de gemeente, in overleg met bewoners bekijken of en hoe een en ander gerealiseerd kan worden. Voorzover noodzakelijk wil ik ook samen met bewoners een lijst vaststellen, die een volgorde in voorkeur aangeeft van onderwerpen, die als eerste opgepakt zouden moeten worden. Ongeacht wat er uit deze inventarisatie naar voren komt, staat voor mij voorop, dat duidelijk moet zijn wat de eigen rol is van bewoners als het gaat om het behoud van de leefbaarheid op de Egelshoek. Gezamenlijke verantwoordelijkheid (tussen bewoners onderling én tussen bewoners en de

gemeente) en duidelijkheid in de taakverdeling zijn naar mijn idee belangrijke garanties voor een succesvolle samenwerking. Voor mij is van belang, dat uw ideeën en opmerkingen de aandacht krijgen die zij verdienen. Op welke wijze u deze aan mij kenbaar maakt, maakt mij niet zoveel uit. Zoals ik al heb aangegeven is het de gemeente ernst als het gaat om de leefbaarheid op de Egelshoek. De gemeente stelt middelen ter beschikking om die leefbaarheid te verbeteren. Uw inbreng is daarbij van wezenlijk belang. Ik hoop dan ook, dat u en uw medebewoners zullen meewerken om de bij u aanwezige wensen en ideeën over de leefbaarheid op de Egelshoek kenbaar te maken. In afwachting van uw reactie,. Hoogachtend, M.A. Borstlap - van den Bosch, wethouder

Woensdag 18 augustus 2004. Uit het artikel in de Gooi- en Eemlander. Een beleidswijzing van 180 graden. In plaats van dat het Hilversumse woonwagenkamp De Egelshoek wordt opgesplitst, wordt het een regionaal centrum. Henny Borstlap is er heel blij mee, zegt ze ontspannen. "Het is hun feestje", zegt ze bescheiden. "Ik ben gelijk begonnen aan een enquête. We moeten aan de slag. Er moet worden heringericht. We moeten weten wat de mensen willen." Borstlap zegt zich er goed van bewust te zijn wat de Egelhoekers hebben doorstaan. De meeste hebben jarenlang in onzekerheid geleefd. Soms wisten ze absoluut zeker dat ze hun familie zouden moeten verlaten, dan weer zouden ze misschien wel mogen blijven. Ze bleven zo ver mogelijk uit de buurt van de gemeente en durfden geen tuintje of iets aan te leggen uit angst dat ze het achter moesten laten. Nu kan eindelijk een einde gemaakt worden aan de jarenlange verwaarlozing van het kamp. Als wethouder was het contact met de bewoners haar daarom niet vreemd. Wel emotioneel. "Ik sprak met bewoners die zulke goede argumenten hadden. Die én van De Egelshoek houden én geïntegreerd zijn. Wat kon ik daar nog tegenin brengen? En ik sprak met Anna Kuik, een moeder die me zo duidelijk maakte wat het voor haar zou betekenen als haar familie aan de andere kant van de stad zou wonen. Het deed me wat en dat doet het nog steeds. Je moet wel van steen zijn als je je daar niets van aantrekt."

Donderdag 19 augustus 2004. Uit het artikel in Gooi- en Eemlander. Doorgaans maken symbolische handelingen door wethouders weinig emotie los·bij omstanders. Maar gistermiddag was te merken hoezeer het woonwagenkamp Egelshoek heeft toegeleefd naar de start van de bodemsanering en de herinrichting van het kamp. Op dit moment hadden de Egelshoekbewoners lang moeten wachten. Wethouder Hennie Borstlap nam de honneurs waar. Ze bediende met enige moeite de knoppen van een grijper, die de eerste hap grond uit de te saneren bodem nam en in de laadbak·van een truck van Mourik stortte. De aanwezige emotie bleek ook uit het open doekje dat Hennie Borstlap oogstte, toen ze in haar woordje direct zei dat de Hilversumse politiek de woonwagenbewoners een tijd in de kou heeft laten staan. "U heeft het aan uzelf te danken dat de sanering en de herinrichting doorgaan. Het gebeurt ondanks de politiek, niet dankzij. De politiek heeft het er jaren bij laten zitten. Die zwalkte in discussies van de ene naar de andere kant. Het is aan jullie te danken dat er nu iets gebeurt. Volgend jaar rond deze tijd moet alles klaar zijn, als de winter niet te streng is."Geen verdere vragen...
Einde tekst inspreekbeurt Tom de Booij.

Tekst van de inspreekbeurt van Martin Kuik Sr

Vragen gemeente Hilversum 23-09-2009. Goede avond raadsleden en wethouder en belang hebbende mijn naam is martin Kuik Sr ik wil met deze spreek beurt duidelijk maken dat wij het zat zijn dat er niet naar ons word geluisterd wij nemen daarom ook de raadsleden zeer kwalijk dat ze nooit eerder hebben ingegrepen hebben bij de drie wethouders en 3 project leiders die na alle smoesje en draaierij van we hebben het zo druk er tot nu niets van hebben gemaakt had de raad eerder ingegrepen en geluisterd naar de bewoners van de egelshoek dan was het project een stuk verder geweest daarom heb ik bij u raadsleden en de wethouder twee watten stokjes neer gelegd die zijn bedoelt om nu eens een keer u oren te openen die volgens het merendeel van de bewoners van de egelshoek jaren lang dicht hebben gezeten heeft als u inmiddels de oren goed geopend bewaar ze dan dat als u toch weer verstopte oren krijgt dan kan u ze weer gebruiken De

punten die ik op noem daar wil ik ook antwoorden op hebben vanavond .
Al op 26 okt 2007 hebben wij brief gestuurd aan de raadsleden over ons onvrede van de vooruit gang van de egelshoek daar hebben geen duidelijk antwoorden op gehad daarom hebben wij nogmaals een vervolg brief op 8-mei 2008 *) gestuurd en daar hebben wij tot nu geen antwoord op waar blijft dat antwoord op onze vragen
1 goede taxatie kavels is niet een velletje papier er is geen bank die dit accepteert wat gaan we hier aan doen
2 verhuis kosten vergoeding de wettelijke 5000 euro hoe staat daar mee
3 positie van de starters die al jaren op de egelshoek wonen als apart worden behandelt moeten gewoon mee draaien in de verhuizing projecten niet de verhuizing zelf betalen dat gebeurt ook niet in een woonwijk
4 gevolg schade van de personen die over zijn gegaan en die er nu al twee jaar staan die schade hebben geleden maar nog steeds niet is af gehandeld
5 kosten van de berging op de stand plaats geen schuur krijg je korting van 7.500.- op de aankoop klopt niet wij weten en u ook, dat de schuur meer kost dan 7.500 euro en willen dan ook de zelfde korting wat gemeente betaald aan de aannemer als hij door de gemeente moet worden geplaatst
6 van de het bezoek van diverse raadsleden die op de egelshoek zijn geweest en dat er wat moet gebeuren zijden ze wat hebben gedaan
7 wat heeft de raad gedaan na het bezoek van 2008 op de egelshoek
8 wij eisen van de raadsleden en de wethouder een eind datum weten wanneer de egelshoek klaar is na zoveel nota en nieuwe plannen moet er nu een eind datum komen
9 de wethouder en mevr brand na ons gesprek in de koffie kamer hebben tijdens dat gesprek toegezegd ons er bij te betrekken. Tot nu toe hebben we daar niets van gemerkt en wordt alles weer over onze hoofden heen beslist. Of heb ik het verkeerd
10 bij de gemeente gaat het niet snel zeggen ze maar als het ze er iets moet beslist worden wat in het voordeel is van de gemeente dan kan er de zelfde dag nog getekend worden dan willen ze zelfs naar het kamp komen met de pen in hun hand maar vragen wij om een snelle afhandeling dan moet er eerst een afspraak worden gemaakt

Door de vertraging van is mijn zoon gedwongen om een plek te kraken daar stond de hele raad van op zijn achterst poten wel meer dan vijf briefen krijg hij zelfs onder begeleiding van een politie agent en foto van gemaakt dat de brief in de bus werd gedaan. hij moest weg want ze hadden de grond nodig voor renovatie en er werd snel een overeenkomt gemaakt dat hij zodra vak 7 klaar was hij daar mocht gaan staan maar dit vak was van een ander bewoner die ook graag wilden verhuizen maar dan moest die maar wachten tot mijn zoon zijn vak klaar zou zijn. de gemeente had in boven genoemde zet een gedachte om druk te zetten dat de paarden bak van de heer h gerrits wel snel weg zou zijn maar dat duurt zeker nog wel 2 jaar ik was wel verplicht een kavel te kopen nr 8-12 van een bewoner van de egelshoek want om bewoners tegen elkaar uit te spelen daar voel ik niet veel voor. ik heb toen wethouder rensen aansprakelijk stelt van nalatigheid om zowel in het eerst koop contract van de bewoner van de egelshoek had de gemeente diverse verplichtingen gezet die bij door verkoop als verplichting in ketting beding in het tweede te zetten dat de gemeente de koper binnen drie maanden moest beginnen met bouwen en binnen 12 maanden klaar moest zijn zoniet zat er een onmiddellijk opeisbare boete verbeuren van 5000.euro maar ook stond er in dat de gemeente geheel ontruimd en vrij van huren,andere gebruiksrechten en de gemeente zal zorg dragen voor de plaatsing van de erfscheiding aan de achterzijde op het perceel maar daar voelt meneer rensen niet voor om zijn verplichting na te komen volgens koop overeenkomst of wel soms het kadaster heeft het perceel ingetekend en mij daar een kopie van gestuurd en daar staat duidelijk op dat er op mijn grond een gedeelte van een schuur en een woonwagen op staat dat betekend dat de gemeente nalatig is en ik niet over deze kavel kan beschikken Einde tekst inspreekbeurt Martin Kuik Sr

*) Hieronder de brief waar Martin Kuik Sr op doelde tijdens zijn inspreekbeurt**:**

Donderdag 8 mei 2008 Brief aan Gemeenteraad van Hilversum van het Klein Bewonersoverleg Egelshoek

Geachte Dames en Heren, Op 26 oktober 2007 stuurden wij u een brief over .de herstructurering van De Egelshoek. Wij gingen er toen vanuit dat deze brief in de commissie behandeld zou worden. We hebben wel een overleg gehad met raadsleden van verschillende fracties in het raadhuis. Er zijn raadsleden op De Egelshoek geweest om zelf te bekijken hoe het hier is. Ze constateerden dat er veel niet goed gaat, maar hebben naar ons gevoel, daar niets mee gedaan. We wilden dat onze brief officieel in commissie en raad behandeld *zou* worden. In de commissie konden we dan *onze* kant van het verhaal toelichten. Inmiddels bestaan er geen commissies meer, maar is er een forum. We zijn er een keer met een groep bewoners van de Egelshoek geweest, maar daar kan niet echt ingesproken warden. Iedereen loopt en praat daar elkaar, het is te rommelig om iets echt inhoudelijk met raadsleden te bespreken.

We kregen op 19 februari j.J een schriftelijk antwoord van Burgemeester en Wethouders op onze brief van 26 oktober 2007. Toevallig vlak voor het gesprek met de raadsleden. Die konden· niet op de·inhoud ingaan, omdat ze hem nag niet gelezen hadden. Ook van hen kregen we tot nu toe geen reactie.

Op een aantal van onze punten is daar Burgemeester en Wethouders geen antwoord gegeven. Wij willen dat een deel van de punten opnieuw bespraken warden. Onderstaand de punten, die voor ons van belang zijn:

1. Taxatie kavels: De manier waarop de kavels getaxeerd zijn, slaat nergens op. Er is een totaalbedrag genoemd voor de hele Egelshoek en dat is gewoon gedeeld daar 54. Dus als we kopen, betalen we ook voor de m2 van de straten en openbaar groen. In een gewone wijk gebeurt dat zeker niet. Grondtaxatie gebeurt daar op basis van de vierkante meters die men koopt, niet inclusief straten en gemeentegroen.
2. Verhuiskostenvergoeding: Burgemeester en Wethouders geven daarop wel antwoord, maar dat klopt niet. De wettelijke verhuiskostenvergoeding is voor de kosten die iedereen maakt, los van de verplaatsingskasten. We willen zwart op wit zien hoe dat wettelijk in elkaar steekt.
3. De positie van de starters: Een punt uit onze brief van 26 oktober, waarop we geen antwoord kregen. De mensen waarover we het hier hebben wonen al vele jaren zelfstandig op de Egelshoek, sommigen al 10 jaar *of* langer. Deze bewoners hebben dezelfde rechten opgebouwd als de mensen met art. 10. Gelijke monniken, gelijke kappen.
4. Gevolgschade: Wij willen dat voor de mensen, die worden verplaatst door de gemeente voor gevolgschade een termijn wordt aangehouden van minimaal 2 zomers en 2 winters. Dat willen we zwart op wit.
5. De kosten van de berging in relatie tot de koopsom: Degene die de standplaats koopt zonder berging krijgt een korting van € 5000. Wij weten dat de bergingen veel duurder zijn. De korting staat dus niet in relatie tot de werkelijke prijs van de berging. We willen voor de korting hetzelfde bedrag als de gemeente voor de bergingen betaald.
6. Grote schoonmaakactie: in april vorig jaar beloofde wethouder Hammer een grote schoonmaakbeurt. Daar wachten we nu nog op. De raadsleden die de Egelshoek bezochten hebben ook de troep gezien die er overal op de straten, de stoepen en in het openbaar groen ligt. Jarenlang is er niet meer schoon gemaakt en geveegd. Gevolg daarvan is dat afval afval aantrekt. Dat zou in andere wijken van Hilversum ook gebeuren als er jaren niets aan de openbare ruimte gedaan wordt. Voor de zomervakantie moet de schoonmaakactie plaats vinden, die de wethouder ons vorig jaar beloofde. En niet door schoppen en bezems uit te delen aan de bewoners. Door jaren geen onderhoud te plegen, is er veel geld gespaard, gebruik dat maar voor de schoonmaakactie.

Begin april kregen we een uitnodiging voor een Klein Bewonersoverleg Egelshoek twee dagen voor het overleg. We voelden ons weer niet serieus genomen. We konden ons niet voorbereiden en sommigen van ons hadden andere afspraken. We hebben de afspraak afgezegd. In de

uitnodiging hadden we ook op zijn minst een excuus verwacht van de wethouder voor het uitblijven van overleg met ons vanaf november 2005. Argument hiervoor was dat er steeds minder nieuwe collectieve zaken met ons besproken kon worden. Dat is flauwekul, kijk naar bovenstaande onderwerpen.
Na oktober 2007 is het contact met wethouder en projectleider niet verbeterd. We hebben geen vertrouwen in projectleider en wethouder. Voor een goed overleg moet je als gelijkwaardige deelnemer behandeld worden. Het gevoel dat dit gaat gebeuren hebben we niet. Ook willen we meer zeggenschap en overleg over zaken die nog gaan gebeuren in de herstructurering.
We hebben geen behoefte aan een gesprek met wethouder Hammer, voordat we van u een reactie hebben gehad. We hopen dat we niet weer meer dan drie maanden op een antwoord moeten wachten.
Hoogachtend, Het Klein Bewonersoverleg Egelshoek
Woensdag 23 september 2009 Verslag van de discussie d.d. 23 september 2009, aanvang 20.30 uur
Onderwerp: Stand van zaken herstructurering Egelshoek Locatie: Raadzaal gemeentehuis
Deelnemers aan De Discussie: mw. A. Zijlstra-van Galen, voorzitter, dhr. W.P.C. Hendrikx, PvdA dhr. B.M. Moojen, VVD,dhr. J.F. Spaans, Leefbaar Hilversum, dhr. E.C.N.G. Reijn, CDA, dhr. J.W.A. Meddens, SP, dhr. W.M. Jaeger, D66, dhr. J.P. van Damme, GroenLinks
mw. L. Sazias, DLPH, dhr. J. de Wit, fractieassistent ChristenUnie, dhr. J.J.M.P. Rensen, wethouder PvdA, dhr. F. Zwertbroek, griffier
De heer De Booij, inspreker, vraagt zich af hoe het de Egelshoekers vergaan sinds de bodemsanering en renovatie van hun centrum in augustus 2004. Met het antwoord op deze vraag, bar slecht, is nog bij lange na niet gezegd wat ze werkelijk hebben moeten doorstaan. Het tart volgens hem elke beschrijving. De stemming is door al de ellende, die over hun hoofden in al die jaren is uitgestort, zo
slecht geworden dat ze er moedeloos van zijn geworden.Waarom het hem in het bijzonder gaat is de hamvraag : wat is er met de ruim € 6 miljoen gebeurd die de elf regiogemeenten van de Gooi - en Vechtstreek en het Rijk op 1 juli 2002 in de kas van de gemeente Hilversum hebben gestort? Ondanks de vele brieven die hij in de afgelopen jaren aan het college heeft gestuurd, heeft hij daarop geen duidelijk antwoord gekregen. Wel kreeg spreker op dinsdag 16 oktober 2007 een brief van burgemeester en wethouders van de gemeente Hilversum met
de mededeling "dat er voor de herstructurering van De Egelshoek een grondexploitatie geopend is. Deze grondexploitatie wordt jaarlijks geactualiseerd en ter vaststelling aan de gemeenteraad aangeboden. Omdat grondexploitaties veelal vertrouwelijke gegevens bevatten over grondtransacties en uitvoeringskosten, zijn ze niet openbaar " Woensdagavond 26 augustus jongstleden hebben enkele Egelshoekers, Erik van der Maal en hijzelf een gesprek met wethouder Rensen gehad. Erik van der Maal vroeg daarbij aan de wethouder waarom de gegevens van de grondexploitatie Egelshoek niet openbaar waren en waar dat stond aangegeven. Het antwoord van de wethouder was ontluisterend: "Dat weet ik niet." Van der Maal heeft ook van de gelegenheid gebruik gemaakt dezelfde vraag te stellen aan de eveneens aanwezige mevrouw Lucy Brand, het hoofd Projectmanagement. Zij zou het voor hem uitzoeken en daarover Van der Maal berichten. Tot op heden heeft de heer Van der Maal echter nog geen bericht van haar mogen ontvangen.
Zijn dwingende vragen aan raad van de gemeente Hilversum zijn: 1. Wat is er gebeurd met de bovengenoemde ruim 6 miljoen euro?
2. Hoeveel is er door de gemeente Hilversum sinds 2002 nog bijbetaald om het ontstane tekort te dekken? 3. Hoeveel geld denkt de raad nog nodig te hebben om het project Egelshoek af te maken? Mocht de gemeente zich wederom beroepen op de vertrouwelijkheid van bepaalde gegevens, dan zal hij niet nalaten een beroep te doen op de Wet openbaarheid van bestuur (WOB). Hij verzoekt de raad om op deze vragen tijdens de discussie een bevredigend antwoord te geven, of althans de toezegging te doen dat hij op de kortst mogelijke termijn hier antwoord op

zal krijgen. Het mag de raad dus duidelijk zijn dat hij de raad te raden geeft om nu eens echt de taak als wetgevende en controlerende
macht uit te oefenen en niet achterover te leunen - zoals in de afgelopen jaren - en eens met raad en daad de betreffende wethouder bij te staan om de Egelshoekers uit hun ellendige situatie te bevrijden, zodat zij nog lang en gelukkig kunnen genieten van een gerenoveerd centrum. Ten slotte wenst hij nog enkele passages voorlezen uit eigen werk, namelijk uit zijn witboek over zwartgeld. Dit om te laten zien hoe de herstructurering had moeten plaatsvinden en dat er dan heel veel leed bespaard zou zijn geweest voor de Egelshoekers:
De heer Kuik sr., bewoner van De Egelshoek, is het zat dat de gemeente niet naar bewoners luistert en dat de raad nooit eerder heeft ingegrepen bij de drie wethouders en drie projectleiders, na alle smoesjes en draaierij. Als de raad had ingegrepen was het project verder gevorderd. Op 26 oktober 2007 hebben bewoners een brief aan raadsleden gestuurd over onvrede en de vooruitgang op De Egelshoek, waarop geen duidelijk antwoord is gekomen, zodat op 8 mei 2008 een vervolgbrief is gezonden, waarop eveneens geen antwoord is gekomen. Hij wil daarom alsnog een antwoord op de vragen over: 1. een goede taxatie van de kavels; 2. de wettelijke verhuiskostenvergoeding van euro 5.000,- en de stand van zaken daarover; 3. de positie van starters die al jaren op De Egelshoek wonen; zij moeten gewoon meedraaien in het verhuisproject en zouden de verhuizing niet zelf moeten betalen; 4. gevolgschade van personen die zijn overgegaan en welke schade nog steeds niet is afgewikkeld; 5. de kosten van bergingen bij standplaatsen; een schuur kost meer dan euro 7.500,- en hij wil dan
ook dezelfde korting van de gemeente betaald krijgen, zoals de gemeente die betaalt aan de aannemer; 6. wat raadsleden hebben gedaan die De Egelshoek hebben bezocht; 7. wat de raad heeft gedaan na het bezoek in 2008 aan De Egelshoek.Hij eist van de raad en de wethouder een einddatum, waarop De Egelshoek klaar zal zijn. Van het toegezegde betrekken van bewoners bij werkzaamheden is tot nu toe niets gebleken. Door de vertraging is zijn zoon gedwongen om een plek te kraken.
Mevrouw Terpstra, bewoonster van De Egelshoek, merkt op dat politieagent Nico van der Gaft op De Egelshoek is geweest. Die man was voor haar de beste wijkagent ooit, maar is door anonieme telefoontjes ernstig beschadigd. Zij vindt echter dat niet naar anonieme telefoontjes geluisterd moet worden. De huidige wijkagent voor De Egelshoek, afkomstig uit Loosdrecht, heeft volgens haar een grote hekel aan woonwagenbewoners en zij verzoekt die wijkagent te vervangen door een wijkagent uit Hilversum.
Wethouder Rensen heeft contact gehad met de districtschef politie en die heeft aangegeven dat niet is geluisterd naar praatjes. De nieuwe wijkagent krijgt een inwerkperiode en van kwade spreuken is geen sprake. De heer De Booij heeft op heel veel punten gelijk, evenals voormalig wethouder mevrouw Borstlap. Hij erkent haar betrokkenheid voor De Egelshoek en hij heeft dezelfde verbetenheid om snel actie te ondernemen en te zorgen dat er gewerkt gaat worden. Op maandag 21 september zijn werkzaamheden begonnen om een kavel vrij te maken, zodat er vervolgens drie standplaatsen kunnen vrijkomen. Bezien wordt of naast De Egelshoek een tijdelijke standplaats ingericht kan worden, welke optie hij nog even openhoudt. Vanmiddag heeft hij overeenstemming bereikt met de heer Gerrits, wat een doorbraak is. De heer Gerrits gaat verhuizen, er wordt een nieuwe stal gebouwd en de vrijkomende plek wordt ingericht voor onder andere mevrouw Terpstra, die voor de zomer op haar nieuwe standplaats kan staan. Het bedrag van euro 6 miljoen is gestoken in de grondexploitatie. Het resultaat daarvan was aan het einde van de rit negatief. De bijdrage van de gemeente Hilversum zat daarin nog niet en bedraagt euro 1,5 miljoen. Er is dus geen fonds waarin geld is gestoken en waaruit steeds bedragen gehaald zijn om dingen te doen. Het besluit van de raad zal uitgevoerd worden. De herstructurering zal helemaal worden uitgevoerd en afgemaakt. De gemeente zal uiteindelijk meer betalen dan euro 1,7 miljoen,
waarvoor de raad nog toestemming moet geven. Gegevens zijn niet openbaar, omdat grondexploitaties in het algemeen niet openbaar zijn omdat met bedragen gespeculeerd kan

worden. Gegevens zullen openbaar worden nadat de grondexploitatie is afgerond. Omdat de herstructurering lang heeft geduurd heeft het extra geld gekost. Hij wilde de bewoners niet eerder betrekken voordat hij wist welke kant het zou opgaan. Binnenkort zullen met bewoners zaken worden doorgenomen en wensen op een rij gezet. Niet alle kosten zullen vergoed worden en dat zal gebeuren naar redelijkheid en billijkheid. Voordat oplevering plaatsvindt zullen grond en woonwagens opnieuw getaxeerd worden.
De VVD concludeert dat er een doorbraak is en wil weten wanneer de herstructurering afgerond zal zijn. Verder wil de fractie weten wat er gebeurt om het proces niet opnieuw te laten stranden. Leefbaar Hilversum herinnert aan de deadline van 2005. Nu is het 2009 en de fractie informeert naar een nieuwe deadline. De weg naar De Egelshoek toe is goed, maar de situatie op het terrein niet. Leefbaar Hilversum adviseert daarom een aantal containers te plaatsen om rommel en beton op te ruimen en om verpaupering te voorkomen. Van bouwvergunningen wordt nogal eens afgeweken en de fractie vraagt of dat klopt. Ten slotte informeert Leefbaar Hilversum naar de brandveiligheid op De Egelshoek.
De DLPH is blij met de aanvliegroute van de wethouder en dat die toegeeft dat het op De Egelshoek een puinhoop is. De afspraken die voormalig wethouder mevrouw Borstlap heeft gemaakt komen nu boven tafel. De fractie informeert naar de omgang met vergoedingen die zijn toegezegd aan bewoners en de inzet van externe organisaties. D66 ondersteunt de voortvarende aanpak van de wethouder. Wellicht zijn er maatregelen te nemen om een wethouderswisseling in maart 2010 goed te laten verlopen. De ChristenUnie vindt dat de wethouder het project voortvarend heeft opgepakt. Door de acties van bewoners is er druk gezet om het proces af te maken. Het voorstel over het vervolgtraject, dat komt in oktober/november, ziet de fractie graag tegemoet, samen met wellicht de aangepaste grondexploitatie. De SP is blij met de aanpak, ook vanwege het belang van de brandveiligheid. De fractie verzoekt een overzicht van de kosten ter inzage te leggen. De PvdA verzoekt de heer De Booij ook kritisch te kijken naar klachten van inmiddels verplaatste bewoners en vraagt aandacht voor het belang van goede communicatie. Ten slotte informeert de fractie wanneer terugkoppeling zal plaatsvinden. GroenLinks ondersteunt de wethouder om de kwestie tot een goed einde te brengen. De fractie vraagt of het wel verstandig om het oude plan weer op te pakken, omdat dat in de afgelopen jaren niet voortvarend is doorgezet. Gevraagd wordt of er mogelijkheden zijn om het project binnen een kortere termijn te realiseren. In de afgelopen twee jaar is er vanuit de gemeente te weinig gebeurd in de richting van De Egelshoek en GroenLinks vraagt hoe dat kon gebeuren en in de toekomst kan worden voorkomen. Ten slotte informeert de fractie in hoeverre in de kwestie externen een rol spelen. Wellicht is het een
goede zaak om juist in dit project van eigen gemeentelijke medewerkers gebruik te maken, juist om het contact met bewoners goed te houden.
Het CDA ondersteunt de wethouder in diens actie en vraagt of het proces waarmee voormalig wethouder mevrouw Borstlap is begonnen nu weer helemaal opnieuw begint. Wethouder Rensen heeft maandag 21 september jongstleden vijf brieven ondertekend waarin schadevergoeding is toegekend. Er is sprake van een ingewikkeld dossier. Het oude en nieuwe stratenplan passen niet op elkaar, de vorm en de grootte van de standplaatsen zijn niet meer gelijk en er is daardoor sprake van een ingewikkelde puzzel. Daarom moet staanplaats voor staanplaats gereed gemaakt worden. Nu er overeenstemming is met de heer Gerrits kan de gemeente vooruit. Het nieuwe plan ging er in eerste instantie van uit om een stuk weiland te gebruiken voor een tijdelijke standplaats, welke optie hij nog open houdt, om het project niet te laten vastlopen. Het nieuwe plan kondigt hij in november aan en dan kan een tijdplanning worden gemaakt. Een doorlooptijd van een jaar lijkt hem echter kort. De bedoeling is nu om alles zoveel mogelijk in kaart te brengen en daarvoor zijn er wel externen nodig, die verstand hebben van de omgang met woonwagens. Hij hoopt dat plannen met bewoners opgepakt kunnen worden. Volgende maand zal hij ongeveer kunnen aangeven hoe lang het proces zal duren. Wel zal dat waarschijnlijk langer dan een jaar duren. Voor het einde van de volgende collegeperiode zal De Egelshoek echter klaar zijn. Er zijn

veel interne mensen nodig, onder ander vanuit civieltechniek en ruimtelijke ordening. In veel gevallen kan er echter beter iemand van buiten ingezet worden die druk op zaken kan zetten. De rapporten van de heer Krijgsman zijn heel duidelijk, maar die wilde diens contract niet verlengen. Er is nu een nieuwe externe adviseur, de heer Van Erp, die zaken ook voortvarend wil aanpakken en waarin hij veel vertrouwen heeft. Wel moet er iemand van binnenuit zijn die de 'sense of urgency' blijft voelen. Hij wil geen vertraging meer tolereren, wat beter kan met iemand van buiten die ook ervaring heeft met dergelijke projecten. De heer De Booij stelt dat GroenLinks duidelijk heeft aangegeven waarom het na de periode Borstlap is misgegaan. Hij wil weten welk extra bedrag externen hebben gekost. Sommige externen zijn elders afgegaan en zijn in Hilversum aangetrokken, waardoor er veel is misgegaan. Daardoor is er veel onnodig geld over de balk gegooid. De heer Kuik sr. wil de bewoners van De Egelshoek geprezen hebben voor het feit dat zij veel geduld hebben uitgeoefend. De schadevergoedingsbrieven bevat een ultimatum. Wethouder Rensen wil weten of bewoners het gemeentelijke bod accepteren. De VVD heeft de indruk dat de kwestie voortvarend opgepakt wordt en gaat ervan uit dat die binnen twee jaar zal worden afgerond. De fractie wil de toezegging hebben dat bij het stilvallen van het proces de raad wordt geïnformeerd. Leefbaar Hilversum herhaalt het advies om containers te plaatsen om verpaupering tegen te gaan. Mevrouw Terpstra wenst wethouder Rensen veel sterkte toe om het project te kunnen afmaken.
Wethouder Rensen zegt toe de raad eens in de drie maanden op de hoogte te zullen houden van de vorderingen. De vragen over bedragen zullen per bewoner worden afgewikkeld, waarbij wordt uitgegaan van de huidige situatie. De heer De Booij wilde pas een gesprek voeren met de wethouder als hij de beschikking had over cijfers. Nu de wethouder wordt ondersteund door de raadsleden heeft hij in hem wel vertrouwen. Hij staat ter beschikking van de wethouder als die hem nodig heeft. De voorzitter sluit de discussie om 21.30 uur met een positief gevoel.
Aldus vastgesteld De griffier, De voorzitter, dhr. F. Zwertbroek. mw. A. Zijlstra-van Galen.

Donderdag 24 september 2009 Artikel in de Gooi- en Eemlander: Doorbraak in aanpak Egelshoek

Hilversum. De renovatie van woonwagencentrum de Egelshoek in Hilversum is na jaren van vertragingen en problemen vlotgetrokken. De eerste woonwagens kunnen op korte termijn worden verplaatst. De kwestie Egelshoek speelt al een jaar of tien. In 2002 trokken de regiogemeenten en het Rijk zes miljoen uit voor de bodemsanering en herstructurering van het woonwagencentrum. De werkzaamheden gingen in 2004 van start, maar liepen vast. Met name de wisseling van wethouders en (externe) projectleiders zorgde voor veel vertraging.
Onlangs nam PvdA-wethouder Jan Rensen het 'hoofdpijndossier' over van zijn CDA-collega Ton Roerig, die enkele maanden is uitgeschakeld. Rensen is er in korte tijd in geslaagd om het project vlot te trekken. De PvdA'er meldt 'een definitieve doorbraak'. „Maandag zijn we begonnen met het vrij maken van de eerste kavel. Binnenkort zijn de volgende drie aan de beurt."
De doorbraak is het gevolg van de succesvolle afsluiting - woensdagmiddag - van moeizame onderhandelingen met één van de Egelshoek-bewoners. Deze heeft eindelijk ingestemd met verhuizing (binnen het kamp). Onder meer op voorwaarde dat er een nieuwe paardenstal voor hem wordt gebouwd. Zijn verhuizing vormt het startschot voor een ingewikkeld schuifscenario met kavels. Rensen: „Dit was de dominosteen die maar niet wilde vallen".De Egelshoek wordt nu standplaats voor standplaats opnieuw ingericht. Nog voor de zomer van volgend jaar zitten diverse Egelshoekers - onder wie bewoonster van het eerste uur Lenie Terpstra - op hun nieuwe stek, belooft Rensen. „Wij gaan dit heel voortvarend aanpakken en tolereren geen vertragingen meer." Hoeveel tijd de hele operatie in beslag gaat nemen, kan hij nog niet zeggen. De oorspronkelijk geplande periode van één jaar noemt hij 'wel heel erg optimistisch'.
De Hilversumse wethouder benadrukt, dat de herstructurering van het woonwagencentrum koste wat kost wordt afgerond. Dat de zes miljoen niet toereikend zijn, staat al als een paal boven water. Net als het feit, dat Hilversum opdraait voor de extra kosten. Die worden vooralsnog geschat op anderhalf miljoen euro.

Donderdag 24 september 2009 . E-mail van Tom de Booij aan wethouder Jan Rensen van de gemeente Hilversum.
Geachte Heer Rensen, gisteren waren de bewoners voor het eerst in 14 jaar dat ik ze meemaak na een raadsvergadering redelijk positief gestemd, zelfs de meeste kritische. Alleen wel steeds met de opmerking : eerst zien dan ..... Zoals ik reeds aangaf ben ik steeds standby in geval dat er weer een kink in de kabel komt. Het zelfde heb ik ook gezegd tegen de bewoners van de Egelshoek. Mijn inziens zijn alle vertragingen na Borstlap veroorzaakt vooral door het inhuren van externen die alleen maar aan geld dachten zoals Plomp en Henny de Jong . Daar kunnen ze in den Haag en Apeldoorn boekdelen over vertellen. Alles in overleg met de bewoners is het motto. U zag ook gisteren als je ze serieus neemt zoals Borstlap dan is het hele goede zaken doen met de reizigers. Ze hebben een veel directere manier van handelen en praten. Vandaar dat ik veel van ze geleerd heb en nog steeds. Je moet je steeds waar maken want ze hebben een scherp oog en oor voor mensen die de zaak besodemieteren. Let wel alles gaat in onze cultuur via het geschreven woord bij hun is het geschreven woord of een dagvaarding of een aanmaning of een exploot van een deurwaarder. Beter een gesprek met de bewoners te veel dan een te weinig. De citaten van Borstlap moge U een goede leidraad geven. Ze hebben nergens zo de pest aan als dat iets buiten hun om gebeurd, dan komt het chronisch wantrouwen in de overheid weer naar boven. Dat zit in hun genen en is opgebouwd door het wanbeleid van de overheid van de laatste 150 jaar. Ik wens U veel sterkte en met de vriendelijke groeten Tom de Booij
ps de raadsleden waren gister ontwaakt uit hun diepe slaap van de laatste jaren..Maar voor dat je weet dutten ze weer in. Ik zal er steeds voor zorgen dat ze wakker blijven. De verkiezingen zijn in aantocht!

Woensdag 16 december RAADSINFORMATIEBRIEF 2009 - 72 Van Burgemeester en Wethouders aan Hilversum aan de:Gemeenteraad
ONDERWERP Plan van aanpak herinrichting woonwagencentrum Egelshoek
KERNBOODSCHAP Het project Egelshoek heeft een tijd lang stil gelegen. Dit werd enerzijds veroorzaakt door het vastlopen van onderhandelingen met enkele bewoners die vanwege de specifieke ligging van hunwoonwagens een sleutelpositie innamen in de Egelshoek. Daardoor konden ook andere woonwagens niet worden verplaatst. Anderzijds was er geen duidelijke taakafbakening ten behoeve van de werkzaamheden binnen het project en de reguliere lijnwerkzaamheden. Mede daarom wordt er een aangepaste projectopdracht opgesteld. De projectopdracht zal voor wat betreft de herstructureringsopgave niet worden aangepast. Deze blijft namelijk hetzelfde: Het centrum opnieuw inrichten en het laten voldoen aan de eisen van deze tijd B&W heeft het plan van aanpak Egelshoek vastgesteld. In dit plan van aanpak zijn de aanbevelingen meegenomen zoals die zijn opgenomen in de rapportage van De Planfabriek van augustus 2009.
AANLEIDING September 2009 is een herstart van het project Egelshoek in gang gezet. De status van het project was op dat moment als volgt: Van de 54 te verplaatsen woonwagens moeten er nog 39 worden verplaatst naar de definitieve locatie. Op basis van het huidige verplaatsingstempo van 3 woonwagens per jaar zouden we uitkomen op 2018 als einddatum van het project. Dat is te lang, de grondexploitatie loopt namelijk tot en met 2014. De ontstane vertraging moet worden ingelopen. Eén van de belangrijkste oorzaken van de vertraging is zoals gesteld onduidelijkheid over het takenpakket van de verschillende gemeentelijke organisatieonderdelen. Het probleem zat met name in het ontbreken van een scheiding tussen de lijntaken en de projecttaken. Bijna alle werkzaamheden (ook uit de lijn) werden toebedeeld aan het project. Hierdoor kwam men aan de feitelijke verplaatsing niet toe en bovendien komt de grondexploitatie daardoor onder druk te staan.
CONSEQUENTIES In achterliggend plan van aanpak wordt een duidelijke scheiding gemaakt tussen projecttaken en lijntaken. De projectopdracht uit 2004 zal hierop worden aangepast. Ook de grondexploitatie zal op de scheiding van taken worden aangepast. De aanpassing van de

grondexploitatie zal in een apart collegebesluit nader worden uitgewerkt. In samenspraak met de afdeling communicatie zal er een communicatieplan (in de vorm van een communicatieparagraaf) worden opgesteld.
VERVOLGTRAJECT De aangepaste grondexploitatie wordt ter vaststelling aan de gemeenteraad voorgelegd. De aangepaste projectopdracht betreft de interne bedrijfsvoering van de gemeente en wordt ter vaststelling voorgelegd aan het MT.
Burgemeester en wethouders van Hilversum, de secretaris, burgemeester, I.C. de Vries E.C. Bakker

---

Overpeinzing: "Wat hebben Cornelis Verolme en Dirk Scheringa met elkaar gemeen ?"

"Al wie met ons mee wil gaan,
die moet onze manieren verstaan.
Zo zijn onze manieren, zo zijn onze manieren"

Inhoudsopgave
Inleiding
1. Levensloop Cornelis Verolme (4-9-1900- 5-4-1981)
2. Levensloop Dirk Scheringa (21-9-1950 -)
3. Wat hebben Cornelis Verolme en Dirk Scheringa met elkaar gemeen?
4. De heersende 'elite' en Cornelis Verolme
5. De heersende ' elite' en Dirk Scheringa
6. Het proces van elitevorming door de eeuwen heen.
Epiloog

Inleiding
Zowel Cornelis Verolme als Dirk Scheringa hebben door hun krachtig ondernemerschap een geweldig imperium opgebouwd. Beiden zijn ze tegen hun wil van hun troon gestoten. Het verschil is dat Verolme als scheepsbouwer zijn ongelijke strijd moest voeren tegen de Rotterdamse scheepsbouwers elite, terwijl Scheringa tegen de voornamelijk Amsterdamse financiële elite heeft moeten vechten. Ze verschillen ook in leeftijd; net iets meer dan 50 jaar. Verolme is geboren in 4 september 1900 en Scheringa in 21 september 1950. Desondanks deze verschillen zijn de overeenkomsten treffend. In het geval van Verolme is het vrij duidelijk welke krachten achter de schermen ervoor gezorgd hebben dat hij het onderspit moest delven. Bij Scheringa is tot nu toe niet helder, welke machten kans hebben gezien om Scheringa ten val te brengen. In deze overpeinzing wordt begonnen met de chronologische levensloop van Cornelis Verolme en daarna die van Dirk Scheringa. Daarna zal worden nagegaan wat zij met elkaar gemeen hebben.
Hierop volgt meteen de vraag hoe is heersende elite door de eeuwen tot stand gekomen, dwz hoe verloopt het proces van elite vorming. Wie wel en wie niet door de heersende elite wordt geaccepteerd. De volgende stelling zou hierbij als uitgangspunt kunnen worden genomen: "Alle leden van de heersende elite zijn vroeger selfmade man geweest". Cornelis Verolme en Dirk Scheringa hebben nooit hun gedrag kunnen aanpassen aan de omgangsvormen van de heersende elite.
Het blijft echter bij alles een overpeinzing, die niet de pretentie heeft van een doorwrochte analyse. Hopelijk geeft het stof bij de lezen tot overpeinzen!
1. Levensloop Cornelis Verolme (4-9-1900- 5-4-1981)
1900 Cornelis Verolme geboren woensdag 4 september om 5 uur in de middag in Nieuwe

Tonge (Zuid Holland).Zevende zoon van Jacob (Jaap) Verolme (landarbeider) geboren in 1865 en Henrica (Riekje) van der Veer (arbeidster).

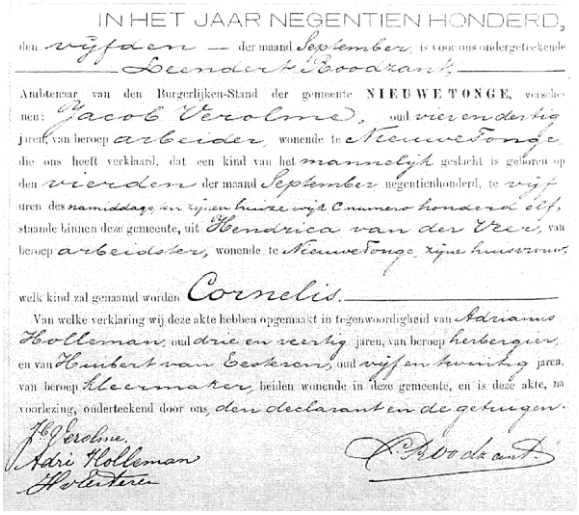

IN HET JAAR NEGENTIEN HONDERD,
den vijfden — der maand September, is voor ons ondergeteekende
Leendert Roodzant,
Ambtenaar van den Burgerlijken-Stand der gemeente NIEUWE TONGE, verschenen: Jacob Verolme, oud vier en dertig jaren, van beroep arbeider, wonende te Nieuwe Tonge, die ons heeft verklaard, dat een kind van het mannelijk geslacht is geboren op den vierden der maand September negentienhonderd, te vijf uren des namiddags, ten zijnen huize wijk C nummers honderd elf, staande binnen deze gemeente, uit Hendrica van der Veer, van beroep arbeidster, wonende te Nieuwe Tonge, zijne huisvrouw, welk kind zal genaamd worden Cornelis.
Van welke verklaring wij deze akte hebben opgemaakt in tegenwoordigheid van Adrianus Holleman, oud drie en veertig jaren, van beroep herbergier, en van Huibert van Eesteren, oud vijf en twintig jaren, van beroep kleermaker, beiden wonende in deze gemeente, en is deze akte, na voorlezing, onderteekend door ons, den declarant en de getuigen.
J. C. Verolme.
Adri Holleman
Holesteren
C. Roodzant

Geboorteakte van Cornelis Verolme

Streng gelovige familie, orthodox hervormd. Zondagsrust is heilig .Vader Verolme leest om acht uur uit de bijbel. Zijn moeder houdt touwtjes strak in handen en schroomt niet om soms de achter haar stoel staand paarden zweep te gebruiken. De Verolme's beschikken nog niet over een radio, elektriciteit en waterleiding. Vader Jaap zei tegen zijn kinderen dat 'zij niet moeten rusten voor zij de hoogste sport op de maatschappelijke ladder hadden bereikt'. Moeder Riekje schenkt aan Cornelis, haar zevende kind, veel meer aandacht dan aan haar andere kinderen. Haar dominante invloed heeft op Cor een grote stempel gedrukt stempel. Ze loopt niet met haar emoties te koop. Cor is met zijn gedrevenheid, ijdelheid en eerzucht, een uitzondering vergeleken met zijn broers en zusters. Uiteindelijk krijgen Jaap en Riekje zes zonen en drie dochters.

Links: Ouders van Cornelis Verolme: Jacob Verolme en Hendrica van der Veer (1). Rechts: Geboorteplaats van Cornelis Verolme. De voorstraat van Nieuwe Tonge in 1901.

1905 Cornelis gaat naar de openbare school in Nieuwe Tonge, want een christelijke school is er niet.
1911 Na openbare lagere school in Nieuwe Tonge gaat hij naar de Ambachtsschool in Middelharnis.Om van Nieuwe Tonge naar Middelharnis te komen neemt hij de stoomtram.

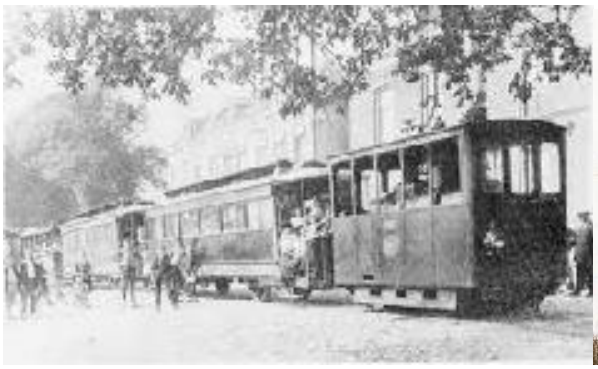

Links; stoomtram. Rechts: radarboot

1914 Met succes voltooit hij de ambachtsschool en krijgt als beloning een zilveren horloge met inscriptie. 1 september brandt hun woonhuis met bijgebouwen en schuren af.
1915 Cornelis neemt nog een extra jaar op de ambachtschool. Met fraaie cijfers verlaat hij voorgoed de ambachtschool. Veel vrienden laat Cornelis niet achter in Nieuwe Tonge. Hij is niet de man van hechte vriendschappen. Prestaties zijn belangrijker dan relaties.
1916 Als voluntair komt hij in dienst bij een machinefabriek in Bolnes. Zijn loon is acht cent per uur. Na de tweede week neemt hij al zijn ontslag. Maar zijn vader stuurt hem maandag daarop terug naar Bolnes. Maar hij wordt niet meer aangenomen, weg is weg. Hij gaat dan op goed geluk met de radarboot van Bolnes naar Kinderdijk. Bij de eerste werf de beste, die van L.Smit &Co wordt hij aangenomen voor 13 cent per uur. Hij leert daar de bouw van stoommachines.
1917 Hij gaat terug naar Rotterdam waar hij een baantje krijgt bij een werf in de Delfshaven. Hij werkt daar met het inbouwen van machine installaties in allerlei schepen. Het is maar van korte duur en komt zonder werk te zitten. Hij gaat 2 maal per week naar een HBS leraar, die hem voorbereidt voor het toelatingsexamen avond-MTS. Hij krijgt een baantje als voluntair bij de Scheepswerf en Machine fabriek Kuy & van Rhee in Delfshaven.
1918 Met een aantal anderen dient hij een verzoekschrift in bij de directie voor meer vakantiedagen. Omdat zijn naam bovenaan de lijst staat, wordt hij door de hoofdbedrijfsleider op staande voet ontslagen. De volgende dag al wordt hij aangenomen bij de Nederlandse Staalindustrie. Hij leert daar veel op het gebied van stalen bouwconstructies, van de liftbouw en van de grote kranen en veel onderdelen van het metaalvak.
1919 Cornelis hart gaat meer uit naar de scheepsbouw. Hij wordt tekenaar-constructeur bij de Rotterdamse Droogdok Maatschappij. Hij boekt daar goede resultaten met het ontwerpen van bruikbare werktekeningen voor schepen. Cor is zeer ambitieus en is bij zijn collega's niet erg geliefd. Hij haalt graag een wit voetje bij zijn superieuren. Hij volgt tegelijkertijd de MTS avondschool in Rotterdam.
1923 Woensdag 27 juni trouwt hij met Jannetje Borg, een gereformeerd Rotterdams meisje.afkomstig uit een gezin van zeven kinderen. Haar vader is afkomstig uit Groningen, kapitein op de koopvaardij. Cornelis treedt toe aan de gereformeerde kerk in Rotterdam. Zij gaan wonen aan de Hooidrift in Rotterdam.

Woensdag 27 juni 1923.Het huwelijk van Cornelis Verolme en Jannetje Borg (1)

1924 Cornelis slaagt voor zijn eindexamen MTS.
1928 Na zijn vertrek bij de Rotterdamsche Droogdok Maatschappij treedt hij in dienst bij de Gebr. Stork & Co in Hengelo. De eerste dag dat hij bij de machinefabriek van de firma Stork in Hengelo begint, heeft hij de begrafenis bijgewoond van de heer D.W Stork, de oudste zoon van C.T. Stork, de grondlegger van de machinefabriek.

D.W. Stork (1855-1928),

Cornelis wordt cheftekenaar van het constructiebureau. Hij haalt twee vroegere medewerkers van de RDM naar Hengelo, het zijn C. Terlouw en C. Bakker De nieuwe directeur C.T. Stork vraagt hem een rapport te schrijven over hoe hij dacht van de organisatie van het bedrijf. Hij hoort er lange tijd niets over. De directeur zegt hem enige tijd later: "Laten we er niet meer over praten". Maar voegt hij er even later aan toe: "Het was voor hem geen prettig rapport, hij had er veel kritiek in gelezen". Maar hij heeft altijd goed met hem samen kunnen werken.
1931 Stork gaat dieselmotoren bouwen. Cornelis moet trachten dit totaal nieuwe product op de markt te brengen.
1936 Voor Stork gaat hij naar Brazilië en lukt het hem om dieselmotoren te verkopen.
1937 Stork levert de scheepsmotor voor het prinselijk jacht Piet Hein. Uit die tijd dateert de goede verhouding met Prins Bernhard, die later hem steeds heeft gesteund..
1940-1945 Stork wordt door Duitse officieren en technici beheerd. In zijn memoires besteed hij slechts twee en een halve bladzijden over deze oorlogsperiode.
1942 Hij maakt kennis met Annie Weegink, telefoniste bij Stork, een remonstrants meisje, waar

hij verliefd op wordt. Er ontstaat een geheime verhouding met haar.
1943 Tijdens een bombardement wordt zijn huis vernield. Er breekt in staking uit bij Stork. Hij wordt met drie anderen door de Duitsers verhoord. Hij vreest het ergste, maar wordt even later vrijgelaten, terwijl een van hun vieren wordt gearresteerd en later gefusilleerd.

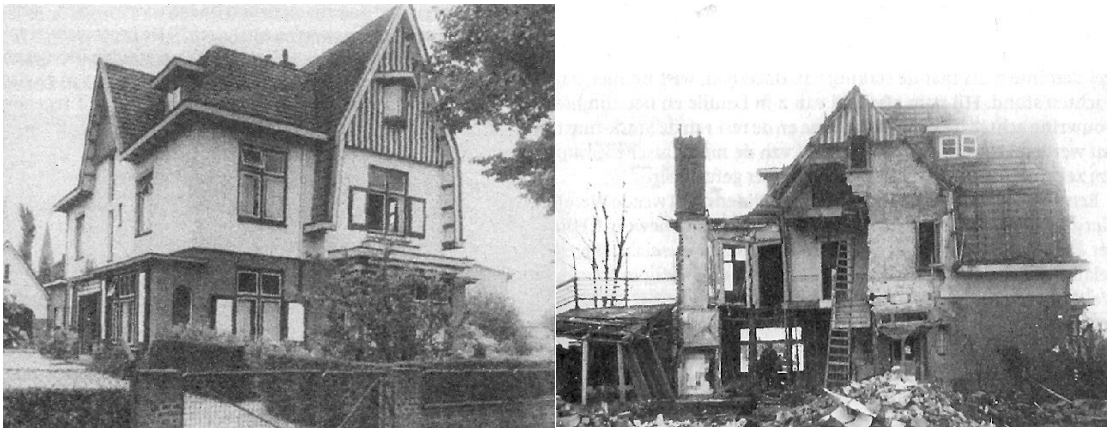

Het huis van Cornelis Verolme in Hengelo. Rechts: 1943 Het huis na het geallieerde bombardement op Hengelo. (1)

1946 Hij dient een rapport in bij de directie van Stork . Hierover zegt hij in zijn memorie, dat hij zijn positie in het bedrijf niet langer acceptabel acht:"Eindelijk had ik met de indiening van het rapport het tafellaken tussen de directie, waarbij zich nog leden van de familie Stork bevonden en mijzelf doorgesneden". Hoe de directie er over dacht wordt door Ariëtte Dekker in haar biografie van Verolme op pagina 88 verwoord:.
"Gezien zijn zakelijke successen zou Cornelis Verolme - nogmaals objectief gezien - heel wel in aanmerking hebben kunnen komen voor de positie van commercieel directeur. Maar de Storken zagen Cornelis Verolme niet zitten: te ongepolijst, niet academisch geschoold en niet uit het juiste hout gesneden. (…) Men moest bij voorkeur een vader hebben die zelf fabrikant of bankier was, iets onder de veertig zijn, een universitaire opleiding hebben, en van remonstrantse, doopsgezinde of onkerkelijke gezindte zijn. Cornelis Verolme voldeed aan geen van deze eisen. Hij was afkomstig uit het volksdeel der 'kleine luyden', de gereformeerden,.... (…). Voor de eigengereide en uitgesproken Cornelis Verolme, die zich weliswaar nette manieren had aangeleerd; maar de werkelijke mores van de Nederlandse elite niet kende, was dus ondanks zijn commerciële successen geen plaats in de directie van het keurige Stork".
Hij neemt hij op zondag 1 september ontslag bij Stork. Op zaterdag 7 september begint hij in Hengelo zijn Scheepsinstallatiebedrijf "Nederland" aan de Beckumerstraat 83 met als doelstelling het ontwerpen, leveren en installeren van complete voortstuwingsinstallatie van zee- en binnenschepen. Hij vertrekt eind van het jaar naar Rotterdam. Hij neemt zijn trouwe medewerkers Terlouw en Bakker mee.
1947 Cornelis betrekt een klein kantoortje aan de Coolhaven 238. Hij verkrijgt van de directie der domeinen een stuk onbewoonde grond aan de Nieuwe Maas in IJsselmonde. In zijn memoires zegt hij tegen zich zelf: "Mijn hemel wat ben ik begonnen ! Moet hier een fabriekje of een fabriek komen" Ik keek even naar boven en vervolgde:" Dat is alleen mogelijk als ik Hem mee heb". In IJsselmonde bouwt hij een machinefabriekje waar hij dieselmotoren kan reviseren, met een eigen kade waar schepen konden afmeren. Hij wil zijn eerste dieselmotor kopen van de firma Sulzer in Zwitserland. Hij moet daar f 1.2 miljoen Zwitserse franken voor betalen. Maar hij heeft daarvoor niet de benodigde deviezen. Hij krijgt geen steun de Nederlandsche bank en het ministerie van Financiën en Economische Zaken. Hij krijgt steun van de Koopmansbeurs in Amsterdam. De directeur heeft kans gezien voor 350.000 dollar zuurtjes naar Amerika te verkopen. Met die dollars worden Zwitserse francs gekocht en zo worden Nederlandse zuurtjes omgezet in een Zwitserse motor.

1949 Zijn bedrijf wordt omgezet in een naamloos vennootschap, waarbij het stemrecht wordt ondergebracht in de Stichting Nederland Trust waar hij alleen zeggenschap bezit, de andere aandeelhouders hebben niets te vertellen.
1950 Hij neemt de scheepswerf J Smit Czn in Alblasserdam over. De gevestigde orde van scheepsbouwers kijken met Argus ogen naar die kleine man, die in een korte tijd een goed florerende scheepswerf weet te stichten. Hij hanteert een onorthodoxe bouwmethode wijze. De helling waarop het schip wordt gebouwd tegelijkertijd met het schip met het aanbetalinggeld van de opdrachtgever.

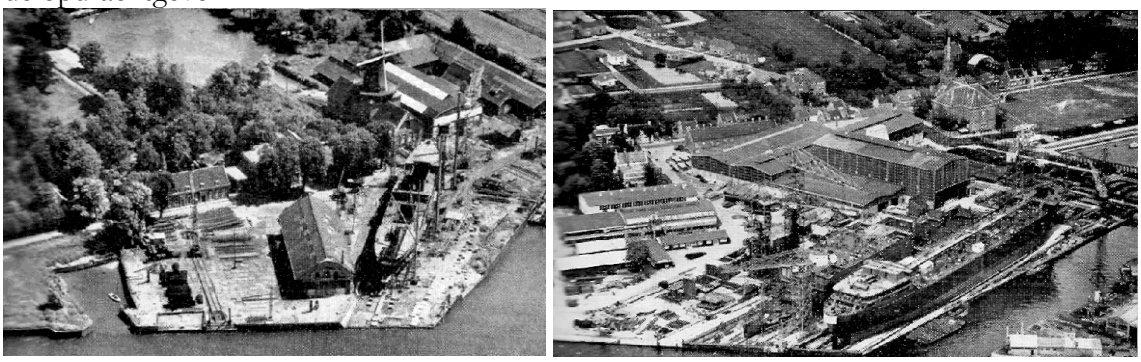

Links de werf te Alblasserdam voor de overname. Rechts : na de overname waar schepen van 200 meter lengte worden gebouwd

1953 Donderdag 19 november neemt hij de werf De Haan & Oerlemans in Heusden over.
1954 Dinsdag 1 juni vindt de scheiding plaats van Cornelis Verolme met Nanny Borg. Hij trouwt drie weken later met Annie Weegink, met wie hij al sinds 1942 een geheime verhouding had.

Cornelis Verolme met zijn nieuwe vrouw Annie Weegink (1)

Dinsdag 21 december richt hij de Verolme Dok en Scheepsbouw op.
De relatie tussen Cornelis Verolme en zijn werknemers is wel heel anders dan tussen de directeuren van de gevestigde orde van scheepsbouwers met hun werknemers. Twee citaten uit de biografie van Verolme, geschreven door het boek van Ariëtte Dekker laat dit verschil duidelijk zien.
1. pagina 131: "Tot slot, en dat brengt ons meteen op de belangrijkste ergernis bij de grote Rotterdamse werven, verschilde Cornelis Verolme van zijn nieuwe collega's in zijn houding ten aanzien van zijn werknemers. Cornelis Verolme had, in tegenstelling tot de meeste van zijn nieuwe collega's, geen enkele moeite om dicht bij zijn arbeiders te staan. Zelf als boerenzoon van onderaf opgeklommen, zonder universitaire opleiding, had hij van nature meer aansluiting bij de werkvloer dan zijn academisch geschoolde tegenvoeters. Verolme was iemand die zich regelmatig onder zijn arbeiders begaf en tevreden rondwandelend met Jan en Alleman een praatje maakte. Met de alpinopet stevig over de oren getrokken tegen de harde, koude wind op de werf, was hij dan bijna onherkenbaar als de grote scheepsbouwer die normaal gesproken onberispelijk gekleed ging. Naadloos voegde hij zich onder zijn noeste arbeiders, wier taal hij feilloos beheerste. Hoe

ijdel hij ook af en toe kon zijn, zijn eenvoudige eilanderkomaf verhulde hij nauwelijks - hij koketteerde er zelfs mee en was trots op zijn Zeeuwse accent - en dat schiep een sterke band met zijn arbeiders, die groot ontzag voor 'de baas' hadden die zo goed voor hen zorgde. Verolme kende velen van zijn werknemers bij naam en kwam in de begintijd zelfs bij de mensen thuis als zij een zoveeljarig huwelijk vierden of wanneer er een baby geboren was.
2. pagina 132: "Exemplarisch voor de grote afstand tussen directie met de werknemers is het beeld van het jubileum van Wilton-Fijenoord in 1954 waarbij vertegenwoordigers van de arbeiders -let wel: niet het gehele arbeiderskorps dus - de gelegenheid kreeg de directie te feliciteren. De stoere werklieden werden daarbij gemaand de directie toch zoveel mogelijk sparen voor de brute kracht van hun arbeidersknuisten. Naast de recipiërende directieleden hing een waarschuwingsbordje met de tekst: 'In verband met de vele handdrukken gelieve U met een lichte handdruk te volstaan".
1955 Donderdag 7 april wordt tijdens een gemeenteraadsvergadering van Rotterdam een stuk grond van 969 hectare in het Botlek gebied aan Verolme uitgegeven. Hij wil op dit gebied een werf bouwen. Zaterdag 1 oktober wordt de eerste ertstanker P.G.Thulin genoemd, te water gelaten. Dit is wel een heel bijzondere tewaterlating aangezien het schip 230 meter lang is en de Noord slechts 260 meter breed is. Men slaagt er in om het schip op tijd af et remmen en zo te draaien dat het de overkant niet bereikt. Het is voor Verolme een zo spannend gebeuren dat hij 2 dagen voor de tewaterlating plotseling van de zenuwen niet meer kon praten!

Tewaterlating van de ertstanker P.G. Thulin

1956 In maart weet Verolme Alfred de Booy (In 1955 gepensioneerd bevelhebber der zeestrijdkrachten) als directeur aan te trekken.

Links: Sjoerd Pieter Gerbrandy. Rechts:Alfred de Booy (1)

In zijn memoires schrijft de Booij over zijn eerste ontmoeting met Verolme:
"De lunch van Gerbrandy verliep goed. Cornelis Verolme maakte een kordate indruk. Typisch was zijn vraag:wat vindt U van uw chef,de heer Staf,waar op ik niet anders dan ontwijkend kon antwoorden. Iets later zei hij plotseling, wilt U mijn compagnon worden, waarop ik antwoordde,dat ik na mijn pensionering gaarne zijn bedrijf zou willen bezoeken. Op dat moment wist ik niet dat Verolme gaarne woordelijk beloften deed,soms zelfs onnodig, doch dat hij contracten precies na kwam. Tijdens mijn bezoek aan het Scheepsinstallatiebedrijf te IJsselmonde vroeg ik wat mijn taak zou zijn. Daarop ging hij niet diep in, doch wees op het werk dat allereerst moest geschieden wegens de grote werf aan de Botlek. Daar moet een paal voor een loods of helling geslagen worden en moest ik maar eens gaan kijken hoe wij de honderden gasten konden ontvangen. Ik zag een paar koeien grazen ,hoorde af en toe een doffe klap bij een heistelling en vond een vervallen steiger,vanwaar door het leggen van staalplaten men bij deze stelling zou kunnen komen. Ik zag ook dat een raffinaderij (Esso) reeds bestond in de buurt en een paar opschriften van boeren die zich beklaagden dat Verolme hun land had ingepikt. Toen ik Verolme vertelde, dat ik te vergeefs naar een grote werf had gezocht,tikte hij tegen zijn voorhoofd en zei: die zit hier".
Woensdag 27 juni wordt de eerste paal op het Botlek gebied geslagen, door mevrouw J.M.van Walsum-Quispel , echtgenote van de burgemeester. Bij de plechtigheid zegt Verolme: "Hier komt de grootste en modernste werf van Nederland".

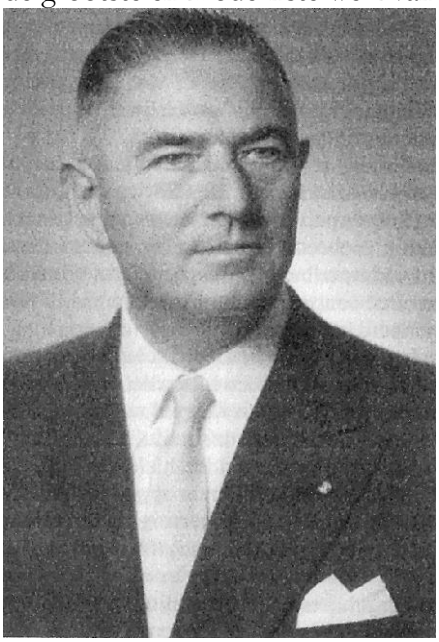

Het portret van Cornelis Verolme dat in zijn bedrijven hangt (1)

1957 Precies een jaar later wordt op donderdag 27 juni de werf aan de Botlek officieel in gebruik gesteld door mr J. Klaasesz commissaris van de Koningin van Zuid Holland. De kiel voor een tanker van 55.000 ton wordt gelegd, te bouwen voor Perzische regering.
Dat er veel afgunst bij de Rotterdams scheepsbouwers bestaat laat zich raden. Om dit te verduidelijken geven we enkele citaten van memoires van de Booy: "Inderdaad waren er vermoedelijk veel van zijn concurrenten die hem onderschatten,doch Wilton -Fijenoord en de Rotterdams Droogdokmaatschappij, hadden tegenstellingen moeten vergeten en samen een grote reparatie werf aan de Botlek moeten oprichten,dan hadden zij Verolme de weg versperd en aanzienlijke uitgaven aan gegraven en drijvende dokken kunnen besparen of althans beter rendabel kunnen beleggen. Verolme had geen last van commissarissen,waarvan natuurlijk sommigen hem wel eens waardevolle adviezen konden geven, hij had veel kennissen op zijn niveau,hoorde dus veel en kon snel beslissen .Hij belegde zijn winst in het bedrijf en kreeg op zijn uitbreiding investeringsaftrek. Hij had een overdreven minachting voor banken, die geen geld

wilden uitlenen dat niet van hun was,vond dat een gezant in het buitenland alleen voor hem en met voor anderen moest werken,ergerde zich aan de op weinig gefundeerde leugenberichten die rondgestrooid werden. Het Verolme concern behoefde zich niet tegenover aandeelhouders te verantwoorden,van daar dat veel mondeling werd afgehandeld.
"Natuurlijk heeft bijna iedere selfmade man iets in zijn optreden dat weerstanden oproept. Niettemin valt te betreuren dat in Amsterdam en Rotterdam,overigens voortreffelijke mensen,wier vaders of grootvaders zich ook door eigen kracht naar boven hadden gewerkt,zoveel onjuistheden debiteerden en verdachtmakingen rondstrooiden. Een enkele maal keerde zich dat tegen hen,want toen wij in de markt lagen voor een order van een Zuid-Afrikaanse rederij,vroeg men aan onze man daar: bouwt de Amsterdams werf goede schepen?Ja was zijn antwoord, waarop hij de order kreeg, want de Amsterdammers hadden gezegd, dat Verolme geen goede schepen bouwde". .
Behalve de Booy weet Verolme Pieter Sjoerds Gerbrandy, daarvoor minister-president van het oorlogskabinet in Londen, voor zijn bedrijf te strikken. Eveneens heeft hij de respectabele Rotterdammers Jan de Monchy, Philip Mees, Eugène en Albertert Vinke binnengehaald. Zijn tegenstanders zijn personen van de machtige Rotterdamse Scheepsbouwers elite, zoals de president-commissaris van de Rotterdamse Droogdok Maatschappij Karel 'KP" van de Mandele en de commissarissen Philip van Ommeren, Willy Goudiaan. Van Wilton Fijenoord de president-commissaris Jaques Dutilh en de commissarissen D.Th Ruys, J.Hudig en Jan Oyevaar. Hieruit blijkt duidelijk dat er een groot verschil bestond tussen de netwerken van de gevestigde orde van de Rotterdams scheepsbouwers en die van Verolme. Zo kan hij ook niet rekenen om lid te worden van het exclusieve genootschap Club Rotterdam.
Ariëtte Dekker schrijft hierover in haar boek Verolme op pagina 137: "De Club Rotterdam was één groot ons-kentons van voorname Rotterdamse zakenlieden. Het wemelde er van de Van Beuningens, Dutilhs, Goudriaans, Van Hobokens, Hudig,en, Mezen, Van Ommerens, Reuchlinnen, Ruysen, Van Stolken, Veders, Wiltons en Van der Vorms. De Club Rotterdam vormde een bonte mengeling van Rotterdams oud geld, voorzover men daar in de Maasstad van kon spreken, en relatief nieuwe rijken die hun geld verdiend hadden als kolenhandelaren, havenbaronnen, reders en scheepsbouwers aan het begin van de twintigste eeuw; als gevolg van de opkomst van de stoomvaart en de aanleg van de Nieuwe Waterweg.(...) Cornelis Verolme zelf hoefde zich geen enkele illusie te maken ooit tot dit exclusieve gezelschap toegelaten te worden, daarvoor was hij te nieuw en te kort in de Maasstad. Daar moest minimaal een generatie overheen gaan. Bovendien botste zijn uitgesproken bravoure te veel met de elitaire ingetogenheid die de deftige Rotterdammers zich in de loop der jaren hadden aangemeten". .
Ook een lidmaatschap van Koninklijke Roei-en Zeil Vereniging de Maas in Rotterdam kan hij rustig vergeten. De helft van de bestuurders van de Club Rotterdam zijn lid van de Club Rotterdam
Ariëtte Dekker op pagina 183-164: "De leden van De Maas waren een parvenu als Cornelis Verolme niet nature goed gezind. Zij moesten niets hebben van deze nouveau riche ,diezich verplaatste in een protserige zwarte Cadillac - zijn collega-scheepbouwers lieten zich rondrijden in Bentleys, Rolls Royces en Jaguars , - die erg ijdel was, zich net iets te netjes kleedde, met gleufhoed en witte folard, en zich altijd met veel te veel scherp geurende lavendellotion besprenkelde. Die een nare, schelle stem had die door merg en been kon gaan, waarmee hij ook nog eens uitsluitend over zichzelf sprak. 'Een irriterende figuur,' vat een Maaslid de algemene mening over Cornelis Verolme samen. Bij dit soort clubs gold het oer-Hollandse adagium: 'Hij die met ons mee wil gaan, die moet onze manieren verstaan,' en daaraan voldeed Verolme niet. Hij werd geweigerd als lid van De Maas, hetgeen velen in Rotterdam nog altijd graag smalend mogen memoreren. Het was des pijnlijker voor Cornelis Verolme, aangezien jonge ingenieurs die hem werkten, wel probleemloos lid hadden kunnen worden".
Verolme weet in juli een order voor het ombouw van het Braziliaanse vliegkampschip de Minas Gerais in de wacht te slepen. De Booy krijgt de supervisie over dit project.

Verbouwing van het vliegtuigkampschip Minas Gerais op de werf in Rotterdam.

1959. Vrijdag 22 mei wordt de tanker Mohamed Reza Shah te water gelaten door prinses Margriet in aanwezigheid van de Sjah Rezah Pahlevi, koningin Juliana en Prins Bernhard. Begin van een spectaculaire expansie.

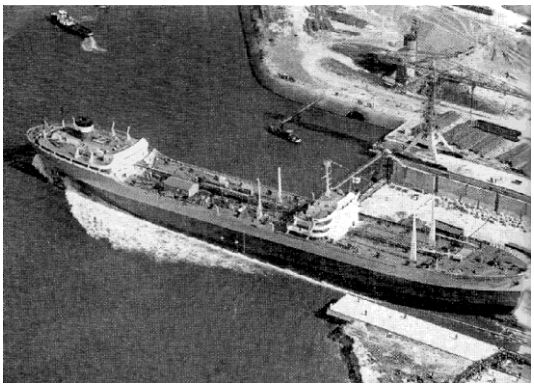

De tanker Mohamed Reza Shah wordt door prinses Margriet te water gelaten (1)

Overal begint Verolme plannen te ontwerpen voor de bouw van werven in het buitenland. Hij bouwt werf in Brazilië in de baai van Jacuacanga. De Noorse werf te Sarpsborg, de de Ierse werf te Cork, Verolme Electra. Talloze schepen lopen overal van de hellingen. Alles lijkt voorspoedig te gaan

1960 De eerste technische proefvaart van de herbouwde vliegtuigkampschip Minais Gerais vindt plaats in 1960. Alles blijkt perfect te werken.

De Minas Gerais verlaat de haven Rotterdam in juli voor een proefvaart

Cornelis besteedt meer aandacht voor het verkopen van schepen en de groei van bedrijven dan aan de financiële kant van zijn bedrijven. Hij heeft het land aan bankiers. Hij is tot nu toe in staat om zijn financiering te bewerkstelligen met de aanbetalingen die hij op zijn schepen ontvangt. Zijn boekhouders zijn bezorgd over zijn wijze van investeren, maar daar heeft hij geen boodschap aan. Niemand weet hoeveel geld Verolme, hij houdt dit voor de buitenwereld strikt geheim. Het blijkt echter dat Verolme, zowel letterlijk als figuurlijk, te hard van stapel is gelopen met al zijn investeringen. De fiscus verschijnt nu ten tonele met een aanslag van maar liefst 32 miljoen gulden. Er zijn geruchten van een dreiging van een faillissement.
1961 Vrijdag 13 januari 1961 wordt het vliegtuigkampschip Minas Gerais weer als nieuw worden opgeleverd aan de Braziliaanse marine. Verolme heeft hiermee bewezen binnen de hiervoor gestelde tijd een heel complex project te kunnen uitvoeren.
Verolme weet de problemen met de fiscus handig op te lossen en moet slechts 16 miljoen van de 32 miljoen aan belastingsgeld betalen. Dit heeft hij vooral te danken aan de oud-minister van financiën Hendrik Jan Hofstra, die in februari was toegetreden tot het Verolme concern.

Hendrik Jan Hofstra 1904-1999

1962 Het gaat niet goed met de scheepsbouw in Nederland door buitenlandse concurrentie, vooral door die van Japan. Door alle tegenvallende winsten heeft hij steeds meer behoefte aan externe financiers. Hij begint met een eigen Verolme Financieringsbedrijf, hij hoopt op deze wijze geld op te halen bij particulieren. Dit wordt echter geen succes. Gelukkig komt hij in contact met Philip Mees, firmant bij R Mees en Zn. Hij bewondert Verolme om zijn ondernemerschap. Philip Mees slaagt erin om samen met twee andere banken- de Rotterdamsche en Hollandsche Bank Unie - Verolme een krediet van 10 miljoen gulden te verlenen. Ook van het Philips Pensioenfonds ontvangt hij een lening van 10 miljoen gulden. De acute liquiditeitscrisis is voorlopig opgelost.
1963 De winsten van de zeven werven in Nederland beginnen verlies te lijden. In 1958 was er nog een winst van 140 miljoen, nu een verlies van 409 miljoen gulden. Verolme toch weer krediet te krijgen, dank zij de hulp van Frits Karsten van de Rotterdamsche Bank. Een van de weinige bankiers, die het met Verolme zag zitten. De bouwkredieten zijn inmiddels opgelopen tot 33 miljoen gulden, maar er zijn wel strengere voorwaarden gesteld aan de nieuwe kredieten. Verolme moet zijn accountants machtigen om openheid van zijn financiële zaken te geven, de zgn 'waakhondovereenkomst'.
1964 Ook Verolme begint verlies te lijden op zijn Nederlandse scheepsbouw activiteiten. Hij heeft tot nu toe steeds zijn verdiende geld geïnvesteerd in nieuwe projecten en geen geld apart gelegd voor slechtere tijden. Voor Verolme betekent het dat hij weer met liquiditeitsproblemen te kampen krijgt. Het Rotterdamse banken consortium: R.Mees en zonen (Thony Ruys), Hollandsche Bank Unie(André Nieuwehuys) en de Rotterdamsche (Hans Wakkie en Frits Karsten) willen hem de duimschroeven aandraaien. Hij heeft het land aan de bemoeizucht van de bankiers . Zoals Ariëtte Dekker in haar boek schrijft op pagina 230: "... en weigerde hij zich de wet te laten voorschrijven door zijn geldschieters, die door hem afwisselend als hinderlijke boekhouders, kruideniers en krentenkakkers werden aangemerkt". Helaas treedt zijn trouwe

vriend Philip Mees terug als firmant vanwege twee hartaanvallen.
Verolme raakt ook betrokken in de exploitatie van het REM eiland, waarbij hij als voornaamste aandeelhouder uiteindelijk veel geld verliest. Het REM-eiland is een platform op 9 kilometer buiten de kust van Noordwijk. Vanaf dit eiland worden vanaf 12 augustus tot 14 december commerciële televisie-uitzendingen onder de naam TV Noordzee verzorgd. Op 17 december wordt de apparatuur van het REM-eiland door de Nederlandse Koninklijke Marine geconfisqueerd. Deze actie kon worden ondernomen omdat per 1 december 1964 een noodwet was aangenomen die uitzendingen verbood vanaf constructies gebouwd op de zeebodem.

Het REM eiland in de Noordzee voor de kust van Noordwijk

1965 Het wordt nu menens bij het Rotterdams bank consortium. De bank R.Mees en zn zegt het krediet aan Verolme op. De andere banken blijven echter Verolme krediet verlenen. De in 1963 gesloten 'waakhondovereenkomst' blijkt gefaald te hebben Het is Henk Hofstra die nieuwe hypotheken weet los te wurmen, zodat het liquiditeitsprobleem tijdelijk wordt opgelost. Verolme viert zijn 65ste verjaardag en de vraag doet zich voor of hij zich niet zou terugtreden. Hij toont echter geen aanstalten om pas op de plaats te maken.
1966 Alfred de Booy en Hendrik Jan Hofstra trekken zich terug uit het bedrijf. Waarschijnlijk is de reden van Hofstra aftreden gelegen in het feit dat hij zich niet zo lekker meer voelt over de financiële risico's die Verolme neemt. Arij Rijke wordt algemeen directeur. Verolme blijft president- directeur.
1967 Hans Wakkie van de Rotterdamsche Bank begint nu ook - net zoals Thony Ruys van R. Mees en zn, - niet meer te geloven in de beloftes van Verolme. Ondanks deze toenemende kritische houding van de bankiers ontvouwt Verolme plannen voor de bouw van twee enorme reparatiedokken voor mammoet olietankers. Hiervoor heeft hij een krediet nog van 63 miljoen gulden. Hij doet nu een beroep op de regering voor een kredietgarantie, dwz op de minister Leo de Block van Economische Zaken.

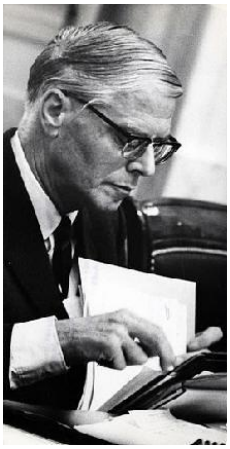

Minister Leo de Block van Economische Zaken..

Er ontbrandt een heftige strijd tussen Verolme en de gevestigde orde van scheepsbouwers. Zijn tegenstanders zijn: de drie werven: Rijn Schelde, Wilton-Fijenoord en NDSM . Zij vragen eveneens een kredietgarantie bij de regering aan voor de bouw van een groot reparatiedok op de Maasvlakte. In zijn memories schrift hij later hierover: 'Als een donder slag bij heldere hemel kwam toen plotseling de aanvraag van mijn concurrenten'.
1968 De ministerraad van vrijdag 1 maart komt tot de conclusie dat slechts ruimte is voor een reuzendok en dat alle werven samen moeten werken. Hier wil Verolme natuurlijk niets van weten. Hij zegt zelfs tegen de pers dat hij al vast is begonnen met de bouw van een dok. Hij stelt de helft van de dokdagen ter beschikking aan zijn concurrenten, maar zegt daar ironisch bij, "Als ze netjes blijven tenminste" (A. Dekker, p.305). Na een bikkelharde strijd krijgt Verolme van de regering een kredietgarantie van 75 miljoen, maar wel onder de voorwaarde dat hij de noodlijdende Amsterdamse NSDM (Nederlandse Dok en Scheepsbouw Maatschappij) moet overnemen om deze van de ondergang te redden.

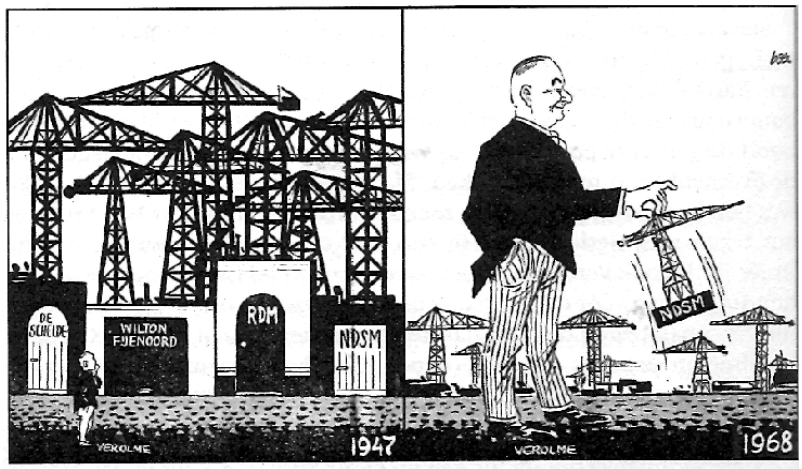

Elsevier's Weekblad, 6 juli 1968.

In de memoires van Verolme lezen we over deze netelige kwestie het volgende:(p.237-239): "Mr J.C. van Alphen de Veer directeur- generaal voor de industrie en handel deelde mij het volgende mede: "Wij zitten er over te denken om u die kredietgarantie te geven". Dat klonk hoopvol, al kwam deze garantie nu voor onze nieuwbouw te laat.Ik vermoedde echter meteen, dat er sprake van haken en ogen moest zijn. Zo was het. Deze directeur-generaal vervolgde: "Maar meneer Verolme, wij zitten met een grote moeilijkheid. Wij zitten met het probleem-Amsterdam". "Wat is dan dat probleem-Amsterdam?" vroeg ik verwonderd, al had ik wel enig vermoeden van wat er aan de hand kon zijn. "Ja ... als wij u een kredietgarantie geven voor het dok aan de Botlek, betekent dat een discriminatie van Amsterdam." (..) Mijn verbazing nam toch wel steeds toe. Ik vroeg:"'Maar vertel mij nu eens ronduit, wat u met dat alles bedoelt?" "Daar willen wij u dit mee zeggen, en daar moet u maar eens in alle rust goed over nadenken: wij zijn van mening dat, indien wij u de garantie voor uw dok geven, daartegenover moet staan, dat u de werf Amsterdam overneemt." Wat hier in werkelijkheid gebeurde, was niets meer of minder dan dat het ministerie, dat is aangewezen om onze economie te behartigen, de strop voorhield. (...) Op dat moment kon ik echter niet anders denken dan: Mijn hemel! Wat moet ik dáármee beginnen? Dat bedrijf in Amsterdam overnemen!?.. ". (...) Wat mij werd voorgesteld was niet meer of minder een afschuwelijk geval van koppelverkoop". Einde citaat uit de memoires van Verolme.
Piet Goedkoop van de NSDM heeft tegen de regering gezegd dat als Verolme zijn dok zou bouwen het einde zou betekenen van de NSDM en een verlies van de werkgelegenheid van 3500 arbeiders. Dit heeft de doorslag gegeven om Verolme zijn kredietgarantie te verlenen zou overnemen.. Verolme gaat met deze voorwaarde akkoord. Pieter Schwenke treedt toe als de financiële man bij Verolme, hij was al in 1964 door Hofstra binnen gehaald.

Cornelis Verolme en Piet Goudriaan tijdens de besprekingen voor de overname avn de NSDM door het Verolme concern. (1)

1969 Het blijkt dat Verolme met de overname van de NSDM een kat in de zak heeft gekocht. Het bedrijf blijkt een grote verliespost te worden. Maar ook in Rotterdam worden aanzienlijke verliezen geleden. Vooral de stijgende loonkosten veroorzaken verliezen. De kosten van het nieuwe reparatiedok lopen volledig uit de hand, ipv van de 70 miljoen wordt het 100 miljoen gulden. Hij krijgt een nieuwe kredietgarantie van 25 miljoen op voorwaarde dat Verolme zaterdag 1 aug 1970 zou moeten aftreden als president-directeur. Bovendien zou hij in de raad van commissarissen naast hem een regeringscommissaris moeten dulden en daar twee commissarissen om het bedrijf te onderzoeken. Dit zou het einde zijn voor Verolme want hij wil door niemand op zijn vingers worden gekeken. Zijn mening over de raad van commissarissen liegt er niet om:"Je geeft ze een sigaar, je geeft ze te eten en moete bij het kruisje een handtekening te plaatsen".Toch dringt het bij de pers door dat het niet goed gaat met het Verolme concern. Hij fulmineert dat een nationaal schandaal wat hier is gebeurd. Maar het wordt steeds duidelijker dat hij de greep op het geheel begint te verliezen. Hij kan nauwelijks salarissen betalen en balanceerde op de rand van faillissement. Ten einde raad tekent hij een contract met de Nationale Investeringsbank (NIB), waarbij hij wel de kredietgarantie krijgt van 25 miljoen. Hij geeft opdracht aan twee commissarissen om zijn bedrijf te onderzoeken. Hij verpandt al zijn aandelen in zijn bedrijven aan de NIB. In zijn memoires schrijft hij:"Ik zat in de allergemeenste dwangpositie. Ik had geen keus. Dit was het donkerste moment uit mijn leven, helaas tot dan toe. [...] Die avond kwam ik meer dan down thuis, zodat mijn vrouw vroeg, wat er aan de hand was. Ik kon slechts zeggen: "Ik heb mijn eerstgeboorterecht verkocht".
Minster van Economische Zaken De Block vraagt aan Barend Biesheuvel (fractie voorzitter van de ARP en voorzitter van het college scheepsbouwers) en Harry Langman (directeur van de Nederlandse Scheepvaart Industrie) om een rapport over het Verolme concern te schrijven. Vlak voor het eind van het jaar komt het rapport uit. Het advies pakt niet slecht uit voor het Verolme concern. Verolme zelf moet echter als president-directeur aftreden, evenals zijn commissarissen. Hij mag wel president-commissaris blijven, maar de overige leden van het college van toezichthouders zouden door of met instemming van de staat benoemd worden. Het betekent in ieder geval, dat Verolme niet veel meer te zeggen krijgt, maar het biedt wel een overlevingskans voor het Verolme concern. Het rapport adviseert om het financierings tekort te dekken.
1970 Zaterdag 10 januari lekt het geheime rapport Biesheuvel-Langman uit. Verolme is des duivels. Tegen de Volkskrant zegt hij: 'Het is een nationaal schandaal dat ik nu al zes maanden heb moeten vechten voor een regeling, terwijl ik destijds toch de NSDM in Amsterdam heb gered. Ik heb mijn eigen voorstellen gedaan aan de regering. Daar had ik het rapport van de heren Biesheuvel en Langman niet voor nodig. De vertraging die door dat onderzoek ontstond is een verschrikking. De financiële positie van mijn bedrijf is krachtig. Er zijn alleen enkele liquiditeits

problemen door de overname van de NSDM". Maar de regering is vast besloten om er voor te zorgen dat hij moet terugtreden als president-directeur.

Links:Barend Biesheuvel. Rechts: Harry Landman

Maandag 12 januari. Minister Witteveen van Financiën heeft in de ochtend een geheime bespreking met bankiers en in de middag met vertegenwoordigers van Rijn-Schelde . Er wordt gesproken over het plan van de Amro man Jan van den Brink, dat een fusie tussen Rijn-Schelde beoogt. De president-commissaris van Rijn-Schelde Jan de Vries is welbereid medewerking te geven, maar niet op voet van gelijkwaardigheid. Aan het eind van de middag ontvangt minister Witteveen Biesheuvel en Landman. Zij vinden het plan van Van de Brink erg vaag

Links Minister Johan Witteveen. Midden: Jan van den Brink. Rechts: Minister Roelof Nelissen

Dinsdag 13 januari. Verolme schrijft een brief aan minister Witteveen. Hij is onkundig over de geheime besprekingen van de vorige dag. Hij vraagt om steunverlening en in ruil daarvoor is hij bereid af te treden als president-directeur, zodra er een goede opvolger voor hem is gevonden. Woensdag 14 januari In de ochtend heeft Verolme nog een gesprek met de Amro mannen Jan van den Brink en Frits Karsten. Verolme moet instemmem met het plan van de fusie, anders zal de regering een surseance van betaling aanvragen. Om half twee heeft Verolme een gesprek met minister Witteveeen en Roelof Nelissen, opvolger van minister Leo de Block. Verolme is bereid om op korte termijn de naam van zijn opvolger bekend te maken. Cornelis niet gerust over het laatste gesprek en zoekt tevergeefs steun bij Biesheuvel. Ten einde raad zoekt hij steun bij zijn werknemers. In het Telegraaf van zaterdag 17 januari wordt een arbeider aangehaald:'De baas zal het wel rooien. Zoiets kan men een man die dit allemaal hier heeft opgebouwd tegen alle tegenwerking in, niet aandoen. Wanneer zo'n man op non-actief wordt gesteld gaat hij binnen een week dood'. Volgens de krant hadden de werknemers met tranen in de ogen gestaan. Die middag hadden de werknemers Verolme nog letterlijk op handen gedragen. Zij hadden hem op de schouders genomen en hossend de kantine ingedragen.

Cornelis Verolme wordt door zijn arbeiders op de 'handen' gedragen.(1)

Woensdag 14 januari krijgt Verolme in zijn villa De Heul in Ridderkerk bezoek van Jozef Molkenboer, plaatsvervangend directeur-generaal van Economische Zaken. Hij heeft van de minister-president Piet de Jong de opdracht meegekregen om Verolme te dwingen af te treden. In bijzijn van zijn vrouw Anneke brengt hij deze boodschap over.

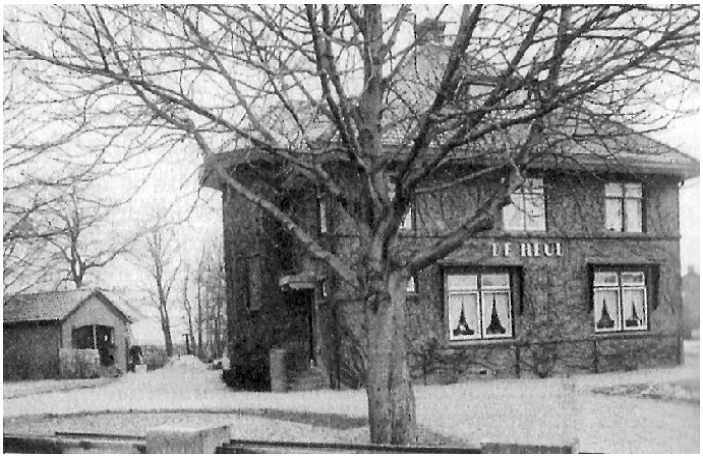

De villa De Heul in Ridderkerk van de familie Verolme (1)

Donderdag 15 januari. Verolme en zijn vrouw vertrekken naar Zwitserland om even tot rust te komen. Het plan om Verolme een gedwongen fusie aan te gaan met Rijn-Schelde is naar de pers gelekt.
Zaterdag 17 januari. In de middag vindt een gesprek plaats tussen Verolme en de ministers Nelissen, Witteveen , Roolvink en Molkenboer. Verolme wil nog steeds geen formeel akkoord geven op zijn aftreden als president-directeur. In zijn Memoires schrijft hij: "Nog nooit in mijn leven ben ik zo alleen geweest".
Woensdag 21 januari. Het rapport Biesheuvel-Langman wordt aan de Tweede Kamer overhandigd. Dit houdt in dat het grootste geheim van Verolme is onthuld: alle financiële gegevens van het Verolme concern
Vrijdag 23 januari Verolme had aan minister Nelissen beloofd niet de pers te woord te staan. maar voor zijn vertrek naar Zwitserland heeft hij tegen een journalist van de Telegraaf o.a gezegd:

"Op het moment dat ik een geschikte president-directeur heb gevonden en ik heb die man ingewerkt, wil ik stoppen(...) Maar waar haal ik zo gauw een president-directeur vandaan, zo'n schaap met vijfentwintig poten?"
Donderdag 29 januari Uiteindelijk bezwijkt Verolme door de op hem uitgeoefende druk en gaat hij akkoord gaat met zijn aftreden als president-directeur. Wel blijft hij president-commissaris. Maar zijn macht over de Raad van commissarissen is hij kwijt geraakt. Vier van de zeven commissarissen worden benoemd door de minister van Economische Zaken . Jozef Molkenboer wordt regeringswaarnemer.

In het midden: Jozef Molkenboer, plv dir.gen. van Economische Zaken (1).Rechts: minister Roelof Nelissens

Als zijn opvolger wordt tijdelijk Barend Scheffer, gepensioneerd directeur van Shell. In zijn memoires schrijft hij : "Wij zijn een week in Zwitserland gebleven. In arren moede zijn wij teruggekeerd. In de bladen lazen wij misselijke publicaties, onder tot kokhalzen nodigende koppen als: 'De reus is geveld!". Het moet voor hem een ware martelgang zijn geweest. Hij voelt zich vernederd, gekrenkt.
Vrijdag 30 januari schrijft hij aan zijn personeel dat hij tegen zijn zin moet aftreden als hun president-directeur: "Dit betekent geen afscheid van U, want als aandeelhouder en President-Commissaris blijf ik nauw aan de bedrijven verbonden en geef ik u de verzekering dat ik op dezelfde wijze de belangen van onze bedrijven zal blijven behartigen. Bij deze gelegenheid zou ik bij U willen aanbevelen de Heer B. Scheffer, die mijn plaats als President-Direkteur zal innemen en verzoek U hem Uw volle medewerking en vertrouwen te geven in het belang van het concern".
Dat uiteindelijk niemand onmisbaar is blijkt uit het feit dat het bedrijf onder leiding van Barend Scheffer weer winst maakt. Er worden mammoet tankers voor de grote oliemaatschappen besteld. Maar er waren ook andere geluiden . Op maandag 13 juli presenteert de interim commissie Winsemius een rapport, waarin staat dat de grote scheepsbouw in Nederland ten dode is opgeschreven, maar dat het stervensproces door de nodige kunstgrepen nog een aantal jaren gerekt zou kunnen worden. Verolme op zijn beurt laat het rapport uitlekken naar Elsevier's Magazine. Hij blijft zich verzetten tegen de fusie met Rijn-Schelde. Op vrijdag 4 september viert hij zijn zeventigste verjaardag. In 1958 was hij al benoemd tot Officier in de Orde van Oranje Nassau maar wordt het Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. Hij had gehoopt op zij minst Commandeur in de Orde van Oranje Nassau te worden.

Vrijdag 4 september viert Cornelis Verolme zijn zeventigste verjaardag. Vlnr: zijn vrouw Anneke Verolme-Weegink, Cornelis Verolme ,zijn dochterr Henny Rober-Verolme, Prins Bernhard

Op maandag 7 september krijgt hij van zijn personeel een portret van zich zelf aangeboden.
1971 Maandag 22 maart komt er een fusievoorstel Rijn-Schelde-Verolme van de commissie-Winsemius. Het is een feite een overname en geen fusie. Verolme dreigt naar de rechter te stappen als de fusie doorgaat. Maar op woensdag 14 april komt het voorstel er door. Verolme mag geen scheepsbouw zaken meer ondernemen en de naam Verolme niet als handelsmerk mogen gebruiken. Pieter Schwenke tekent het akkoord namens het Verolme concern. Het betekent het einde van de vriendschap van Verolme met Schwenke. Verolme spant een rechtszaak aan tegen de Staat der Nederlanden, tegen Rijn-Schelde en tegen zijn eigen bedrijf Verolme Verenigde Scheepswerven. met als eis een verbod op de uitvoering van de fusie. Dinsdag 11 mei dient het kort geding. Na twee weken volgt de uitspraak waarin hij in het ongelijk wordt gesteld. Hij legt zich er niet bij neer een dreigt met een bodemprocedure. Op zaterdag 5 juni geeft hij zijn strijd op. Op zijn jacht de Achor aan de Vecht in Vreeland wordt door hem een contract getekend waarbij instemt met de fusie Rijn-Schelde met het Verolme concern. Maandag 7 juni hoort de ondernemersraad dat hun baas zich heeft overgegeven aan Rijn-Schelde. Zo komt er dan een einde aan het drama voor Verolme.
1975 Onvermoeibaar begint Verolme in maart een nieuwe onderneming: Naval Project Development Company Rotterdam. Weer dus bemoeit hij zich met scheepsbouw zaken, iets wat hem in 1971 verboden was. Hij maakt dezelfde dag aan de pers bekend dat hij grootste plannen heeft met het bouwen van een eigen Nederlandse gastanker. Tegelijkertijd begint het RSV concern met haar ondergang. De overcapaciteit van de grote scheepsbouw begint zich te wreken.
1978 Verolme zegt dat hij in Delftzijl een gascilinderfabriek wil gaan bouwen. Ook dit loopt op niets uit
1979 Het RSV concern kalft verder af. De vroegere trots van Verolme de werf aan de Botlek wordt gesloten.
1980.Verolme geeft zijn tweede deel van zijn memories uit net voor zijn 80ste verjaardag op 4 september. Hij eindigt zijn memories met :
"Zo gezien, schijnen we in een dal te zitten. Daar moeten we dan uit. Met vereende kracht. Dit dal is op geen stukken na zo diep als dat in 1945. We hebben ons daaruit weten te werken. Vooral wèrken! Daarbij hebben we nieuwe dingen aangepakt, bij voorbeeld het grote wegtransport. Onze binnenschippers hebben bereikt dat zij de vrachtvaarders van een deel van West-Europa werden, onze transportbedrijven hebben zich ontwikkeld tot de vrachtrijders van Europa. Wie dacht daaraan in 1945, toen een gave vrachtwagen een zeldzaamheid was? Waar ik op zou willen aansturen is, dat de Nederlanders in de eerstvolgende decennia de gasvaarders van de wereld worden. Het gereedschap daarvoor kan Verolme maken. Maar we moeten blijven bouwen, ook

grote schepen. Mijn laatste woord is: Volhouden!"
Hij krijgt als pleister op de wonde op 6 november het Commandeurschap van de Orde van Oranje Nassau. Het gaat niet goed met zijn gezondheid hij heeft prostaat kanker.
1981 Cornelis Verolme sterft 5 april op zijn 80ste jaar. Hij wordt begraven in de plaats waar hij geboren is: Nieuwe Tonge. Zijn neef Chris van Veen houdt de volgende toespraak:"Met het verscheiden van Cornelis Verolme is een groot man heen gegaan. Een ondernemer die met andere zakenlieden van allure de Nederlandse naoorlogse periode van wederopbouw en vernieuwing van de industrie heeft gemarkeerd. Een man, door velen om zijn prestaties bewonderd en gewaardeerd, door sommigen kleingeestig gevreesd en verguisd. [...] De heer Verolme werd door velen niet begrepen. Een man die op een leeftijd dat anderen aan vrije tijd gingen denken, in en buiten Nederland een scheepsbouwimperium wist op te bouwen. De koning van de stapelloop, die schip en helling tegelijk bouwde, daarbij zijn vrienden om zoveel vernuft verbazend, zijn concurrenten verbijsterend! Hij, de jongen van het dorp, die dat eigenlijk wilde blijven, ook toen het succes hem in de kring van de groten en machtigen bracht en zijn wereld geen grenzen kende. Een man die een groot vermogen investeerde in zijn bedrijven en daardoor aan duizenden werk en welvaart gaf én daarbij weinig - ik durf wel te zeggen - te weinig aan zichzelf heeft gedacht.
Een man die moeilijk toegankelijk was voor kritiek, maar kon genieten van publiciteit en openbare waardering. Een mens die met zijn woord scherp kon zijn, pijn kon doen, maar die voor de kleine kringen om hem heen zijn warme persoonlijkheid blootlegde en machtig kon boeien. Zakelijk hard en rechtlijnig enerzijds, een morele en financiële steun anderzijds voor de talloos velen die zijn steun zochten. Vooral ook voor zijn naaste familie is hij altijd grootmoedig geweest. (...) ".
Op zijn graf is ook een krans van Prins Bernhard. Na zijn dood hebben veel mensen vol lof over hem. Krantenkoppen als:"Afscheid van een groot ondernemer".
1983 Het RSV concern gaat failliet. Aan het concern was jarenlang door de overheid forse financiële steun verleend van zo'n 2,2 miljard gulden. Onmiddellijk daarna wordt een parlementaire enquête ingesteld om te onderzoeken hoe het mogelijk was dat het bedrijf ondanks overheidssteun failliet ging. Voorzitter van de enquêtecommissie is de CDA'er Kees van Dijk. De beide ondervoorzitters, Marcel van Dam (PvdA) en Theo Joekes (VVD).
1984 De enquêtecommissie komt tot de volgende conclusies:
"In het rapport uit de commissie sterke kritiek op het beleid dat de opeenvolgende kabinetten gevoerd hadden: ontoereikend en niet eenvormig ten opzichte van de zwakke onderneming in moeilijke economische omstandigheden. De rol van de overheid was opmerkelijk groot in het ontstaan en lange voortbestaan van de RSV. Het gevolg van dit beleid waren grote financiële verliezen en het verlies van meer dan 18.000 arbeidsplaatsen. Minister Van Aardenne was hierdoor onder grote druk komen te staan tussen de eisen van vakbonden, de Tweede Kamer en de harde economische situatie. De informatie die minister Van Aardenne echter aan de Kamer over de afwikkeling van ROS-verliezen (Rotterdamse Offshore en scheepsbouwcombinatie, een onderdeel van het concern) verstrekte in april 1980 was ronduit misleidend, en daarom onaanvaardbaar. De Tweede Kamer was op haar beurt te vaak afwezig, onoplettend of vergeetachtig geweest, waardoor controle op het beleid niet goed werd uitgevoerd. Ook de Tweede Kamer was evenals de gehele overheid mede verantwoordelijk voor het ontstaan, het voortbestaan en uiteindelijke ondergang. Verder werden er in korte tijd honderden miljoenen defensiegeld aan de RSV toevertrouwd zonder behoorlijke dekking maar ook zonder dat de overheid meer invloed op RSV kreeg. Ook de leiding van de RSV ging niet vrijuit. De bestuurlijke en organisatorische zwakte van het concern kwamen volgens de commissie voor een groot deel voort uit de ontstaansgeschiedenis van RSV. Het was een kunstmatig maar zwak product dat tot stand kwam onder sterke druk van het kabinet. Inschattingsfouten en vals optimisme in de leiding van het concern deden de rest. Tien van de twaalf jaar dat RSV bestond waren crisisjaren, economisch ging het slecht, de concurrentie was moordend. Niet alleen

Nederland kampte met verlieslijdende ondernemingen in deze bedrijfstak. Vele andere Europese landen vertoonden hetzelfde beeld waarbij ook die bedrijven met nationale steun krampachtig probeerde een deel van de scheepsbouwcapaciteit en werkgelegenheid in stand te houden". Ariëtte Dekker op pagina 454 schrijft: "Cornelis Verolme werd tijdens de parlementaire enquête min of meer gerehabiliteerd. Er werd in ieder geval duidelijk dat er tijdens de fusie een tamelijk onfris spelletje was gespeeld, om te verhullen in wat voor een deplorabele positie Rijn-Schelde op dat moment verkeerde en wat voor dorps politiek er bedreven was om toch vooral de spartelende, trotse scheepsbouwer buitenspel te zetten. Vooral Cees van Dijk en Theo Joekes gaven blijk van een zekere sympathie voor de underdog in het debacle Volgens oud-Verolme-directeur Alfred de Booy schreven de enquêteurs na afloop zelfs een brief aan Anneke Verolme-Weegink om haar mede te delen dat haar man zaliger niets verweten kon worden".

Verantwoording

In dit hoofdstuk over Cornelis Verolme heb ik ruim gebruik gemaakt van het voortreffelijke boek van Ariëtte Dekker : "Cornelis Verolme. Opkomst en ondergang avn een scheepsbouwer". 2005. Uitgeverij Bert Bakker Amsterdam. 2e druk. ISBN 90 351 2865 6. Behalve citaten van de tekst heb ik ook enkele foto's van haar boek afgedrukt met de vermelding: *(1)*. Tevens heb ik aangehaald passages van de memoires van Cornelis Verolme, deel 1, 1971. deel 2, 1980. De memoires van Alfred de Booy, waarin hij ondermeer beschrijft zijn periode als directeur bij Verolme in de periode 1956-1966. Deze memoires zijn inmiddels gedigitaliseerd en zijn te vinden op deze website, zie hoofdstuk 12.Levensloop van Alfred de Booy.

2. Levensloop Dirk Scheringa (21-9-1950 -)

1950 Dirk Scheringa wordt geboren op donderdag 21 september 18.10 uur in Grijpskerk (Groningen). Hij is het eerste kind van zijn ouders.

Luchtfoto van het dorp Grijpskerk in Groningen waar Dirk Scheringa op donderdag 21 september wordt geboren

Zijn grootvader Dirk Willems Scheringa (geboren 29-10-1897 in Faan,overleden 12 -09 -1979) was landarbeider. Zijn grootmoeder was Ykje Tjeerds Zwama, geboren op 20-10-1896 te Zuidhorn, overleden op 02-01-1974)..

De grootouders van Dirk Scheringa (1)

Zijn vader Willem (geboren zondag 2 november 1924 te Kommerzijl) is getrouwd met Antje (Annie)Bruining (geboren maandag 15 augustus 1927 te Kollum). Hij is lid van de Anti-Revolutionaire Partij. Streng gelovige familie, de zondagsrust is heilig. Een half jaar na de geboorte van Dirk verhuizen zijn ouders naar Veenwouden in Friesland. Zijn vader wordt kaasmaker van de zuivelfabriek De Goede Hulp.

Dirk anderhalf jaar (1)

Dirk heeft door het verhuizen steeds een verandering van school. Hij heeft veel moeite om mee te komen, vooral door de nieuwe Friese taal die hij als Groninger moet leren. Hij wordt veel gepest op school. Dirk krijgt twee zusjes Gepke en Ineke. Hij ontvangt weinig moederliefde in zijn jeugd. De familie verhuist van Veenwouden naar de Wilp, dan naar Wolvega
1962 Na de lagere school gaat Dirk naar het Christelijke Mulo in Wolvega. Het eerste jaar blijft hij zitten**.**
1964 Dirk gaat voorwaardelijk over naar de tweede klas van de Mulo.
1965 Dirk gaat voorwaardelijk over naar de derde klas van de Mulo. In december zegt het hoofd van de school: "Dirk moet òf van de mulo af of hij gaat terug naar de tweede klas. Hij heeft een goed verstand, alleen talen geven problemen. Maar omdat hij goed is in rekenen en boekhouden. Dirk heel geschikt voor de detailhandel". Zijn ouders kunnen het advies van de school om naar de detailhandelsschool in Leeuwarden niet betalen. Dirk moet gaan werken voor de kost. Het gezin verhuist van Wolvega naar Oudwoude. Hier wordt zijn vader chef- kaasmaker van de zuivelfabriek Huisternoord . Scheringa zegt daar later over :" We zijn als gezin vaak verhuisd, omdat mijn vader ergens anders een stapje hoger kon komen". Van het steeds weer verhuizen

heeft Dirk misschien geleerd, dat hij zich steeds weer opnieuw moet aanpassen, steeds opnieuw moet beginnen en snelle oplossingen moet vinden. . Hij vindt een baantje als leerling-zetter bij de drukkerij Banda en verdient 6 gulden per week .Hij wil hoger op en begint avondstudies. Dirk wordt lid van de jeugdafdeling van het CNV. Hij wordt lid van de plaatselijke voetbalvereniging Oudwoude WRTOC.
1966. Dirk wordt voorzitter van de jongerenvereniging van het CNV.
1967 Dirk leert Baukje de Vries in Damwoude kennen.
1968 Hij wordt jongste medewerker bij een accountantskantoor, waar hij belastingaangiften invult. Hij haalt het middenstandsdiploma.

1969 De familie Scheringa. Vlnr: Moeder Antje, Dirk, Ineke, Gepke, Vader Willem (1)

1970 Dirk wordt secretaris van de Christelijke Werkende Jeugd van het district Friesland en voorzitter regio Kollum.. Hij verlooft zich met Baukje de Vries. Dirk gaat in de militaire dienst en begint in september in de Harskamp.
1971 Dirk wordt overgeplaatst naar Harderwijk om daar een administratieve opleiding te volgen. Vervolgens komt hij bij de 42 e Geneeskundigebrigade in Assen.
1972 Na zijn militaire dienst wordt Dirk assistent-accountant bij Germs in Damwoude. Hij wil bij de politie omdat het daar meer verdient dan op het kantoor. Hij wordt aangenomen bij de Rijkspolitie. Hij volgt de politieschool in Apeldoorn

1973 Dirk legt de eed af, politieschool Apeldoorn (1)

1973 Dirk slaagt voor het examen van de politieschool, als een van de beste leerlingen.
Dirk trouwt vrijdag 16 november met Baukje de Vries (geboren 15 september 1951 in Driesum). De trouwerij vindt plaats op het Friese landgoed Rinsma State in Driesum, gemeente Dantumdeel. Hij krijgt een post in Noord-Holland bij de rijkspolitie . Zij gaan in Spanbroek wonen. Ze kopen een woning van een nieuwbouwproject. Ze nemen een hypotheek voor 500 gulden per maand, omdat Baukje als onderpand een spaarrekening van 20.000 gulden heeft. Het huis zal over een jaar worden opgeleverd..
1974 Dirk en Baukje betrekken hun nieuwe huis aan de Aardebaan 44 Spanbroek.
1975 Dirk richt samen met zijn vrouw het Belasting- en Adviesbureau Frisia op. Een bedrijf voor hulp bij belastingsaangifte en bemiddeling bij de verkoop van huizen.
1976 Het bedrijf loopt goed. Het invullen van belastingsformulieren trekt veel klanten. Voor het invullen van één formulier wordt 30 gulden gerekend.
1977 Dirk verlaat de Rijkspolitie vanwege een tragische ervaring van een zwaar ongeluk, dat hij als politieambtenaar heeft meegemaakt. Hij gaat nu full time werken voor zijn bedrijf. In de avonduren haalt hij vele diploma's, die nodig voor zijn bedrijfsvoering. Dirk neemt veel risico door voor 20.000 gulden een advertentieruimte in Tros kompas te kopen. Hij plaats daarin een oproep voor leningen bij zijn Frisia bedrijf. Het werkt perfect. Voor elke tienduizend gulden levert het twintigduizend gulden op aan bemiddelingsprovisies. De omzet in het vierde kwartaal bedraagt 148.000 gulden. Bijna alles daarvan investeert hij weer in het bedrijf. In totaal 100.000 gulden aan advertentiekosten uitgegeven.
1978 Dirk heeft al 14 mensen in dienst. Op een dag komt een voetballer van Sparta om 25.000 gulden lenen. Hij heet Louis van Gaal! Hun huis aan de Aardebaan wordt als kantoor ingericht en verhuizen zij naar een huis verderop in de straat. Dirk wordt gemeenteraadslid voor het CDA in Opmeer Baukje en Dirk leven sober. Als enige luxe nemen ze een lidmaatschap businessclub van de voetbalclub AZ twee permanenten zitplaatsen voor drieduidend gulden. In zijn autobiografie zegt hij op pagina 111: "Ik heb me iets voorgenomen: Op mijn 35ste wil ik miljonair zijn!". Aan het eind van het jaar hebben ze een omzet van 500.000 gulden.

1978 Het kantoor Frisia

1979 Dirk koopt een stuk bouwgrond in Spanbroek en gaat er een huis op bouwen.
1980 Dirk en Baukje betrekken hun nieuwe huis aan de Korenbloem. Het nieuwe kantoor op de Klaproos is klaar en veertig man kunnen hier gaan werken.
1982 Dirk haalt zijn financieringsdiploma A. Hij koopt een stolpboerderij met zes hectare grond aan de Spanbroekerweg.
1983 Hun zoon Willem wordt geboren (genoemd naar de oudste zoon van Prins Charles en

Diana). Dirk wordt lid van de junior kamer van West-Friesland. De club is onderdeel van de Juniorchamber International met in totaal 200.000 leden. Hij bezoekt vele congressen over de gehele wereld. Dirk neemt het grote financieringsbedrijf Crefinass over dat in Oud Beyerland is gelegen. In zijn autobiografie pagina 116: "De deal met Crefinass is rond. Ik heb er geen nacht minder om geslapen, maar druk is het wel. Een steeds groter bedrijf runnen, op en neer reizen tussen filialen, het is soms bloed , zweet en tranen".
1984 Dirk slaagt voor diploma assurantie B.
1986 Dirk en Baukje rijden de Elfstedentocht. Baukje geeft op, maar Dirk zet door en komt aan een kwartier na sluitingstijd (Middernacht) en krijgt dus geen kruisje. Dirk verkoopt als makelaar 100 huizen per jaar. Hijstopt met de makelaardij omdat het te weinig geld oplevert. Hij besteedt zijn tijd beter aan het verkopen van financieringen. Alle winst wordt weer gestopt in overnames. Frisia adverteert in bijna alle omroepbladen. In totaal werken zeventig mensen bij Frisia
1987 Hun tweede zoon Harry wordt geboren (genoemd naar de jongste zoon van Prins Charles en Diana).
1988 Dank zij de Junior Kamer krijgt Dirk belangstelling voor de kunst. Tijdens een veiling koopt hij voor 3900 gulden een getekend zelf portret van Carel Willink.
1989 Dirk wordt voorzitter Junior kamer. Hij wordt shirtsponsor van AZ voor 150.00 gulden per jaar. Dirk koopt voor 600.000 gulden een klooster in Wognum voor zijn kantoor.
1990 In zijn autobiografie is de titel van hoofdstuk 6: Gezinstherapie 1990 -1997 .In 1990 heeft Dirk een lijstje aangelegd van zijn frustraties over zijn ouders en zijn: - geen bescherming, weinig liefde, - geen begeleiding tijdens studie, - moeder had liever geen kinderen gehad,- 60 guldenspaargeld niet teruggegeven, - er mochten geen andere kinderen thuis komen spelen.

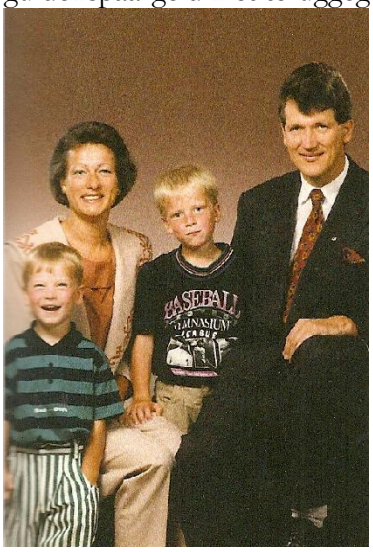

Familie Scheringa, vlnr, Harry,Moeder Baukje,Willem, Vader Dirk (1)

.
1991 Dirk neemt zijn grootste concurrent Geldservice in Echt over . Zijn bedrijf is nu 2 x zo groot geworden. Zijn bedrijf heeft al een omzet van iets meer dan 1 miljard gulden. De Voorschotbank wordt opgericht. Een voorschotbank mag alleen geld uitlenen,dat ze zelf binnenhalen. Niet zoals 'echte' banken die geld mogen uitlenen, dat ze zelf niet hebben. Hij krijgt een Wckvergunning, waardoor het mogelijk wordt om consumptief krediet te verstrekken. Hij wordt vice-voorzitter van de voetbalclub AZ . Hij koopt het schilderij Indische dame van Carel Willink voor 215.000 gulden. Hij verdiept zich in de magisch realistische schilderkunst.
1992 Er volgt weer een overname door Dirk en wel van het financieringsbedrijf Postkrediet. Dirk wordt lid van de Rotary in Hoorn.
1993 Frisia maakt een netto winst van 10 miljoen gulden en 170 medewerkers in dienst. Het bedrijf wordt hoofdsponsor van voetbalclub AZ. In ruil voor de sanering van de schulden van AZ tw 1.8 miljoen gulden, kan Scheringa nu een groot deel van het bestuur benoemen. Dirk

wordt voorzitter, zijn rechterhand Rozemond wordt secretaris, zijn vrouw Baukje wordt bestuurslid. Hij heeft dus de meerderheid in het bestuur.
1994 Hans van Goor komt als jongste bediende bij het bedrijf. De Vereniging Financieringsmaatschappijen (VFN) gaat moeilijk doen over het feit dat Scheringa geen aflossing bij een lening afspreekt met de klanten. De gedragscode van de VFN is minimaal 2%. Dirk zegt het lidmaatschap de VFN op . Hij haalt Tjeerd Westerterp, voormalig minister van Verkeer en Waterstaat binnen. Hij wordt lid van de Raad van Commissarissen. Ook twee medewerkers van de Nederlandsche Bank. De netto winst is al opgelopen tot 13 miljoen gulden. Het bedrijf heeft 185 medewerkers Hij heeft zijn oog laten vallen op de leegstaande Lidwina Huishoudschool voor zijn kunstmuseum.
1995 Dirk koopt een stolpboederij aan de Spanbroekerweg 125. Er volgt de overname van TADAS, The Anglo Dutch Assurance Society, waardoor het aanbod wordt uitgebreid met verzekeringsproducten. Hij neemt ook zijn grootste concurrent Becam over. Er wordt netto winst geboekt, nl. 19 miljoen gulden.
1996 DSB start met bemiddeling in eerste hypotheken. Weer een nieuwe reeks van overnames :de verzekeraar GCI De Spaar-en Kredietcentrale, Nivo/Bovo, Bevago, Mavu, KFO (de laatste was een miskoop). Er komen echter negatieve geluiden dat zijn systeem van hypotheek verlenen vele risico's inhouden voor de hypotheeknemer. De klant moet namelijk bij de hypotheek tegelijkertijd een verzekeringspolis afsluiten waar premie voor verschuldigd is. De klant wordt onvoldoende op de hoogte gebracht van het feit dat het aantrekkelijke rentetarief tijdelijk is en door de jaren steeds hoger wordt. De totale rentelast kan dan hoger uitpakken dan dat hij bij een andere bank tegen een hogere rente zijn hypotheek had afgesloten. In de Volkskrant van zaterdag 9 november worden deze risico's aan de orde gesteld. Maar de overheid doet niets met deze kritiek. AZ wordt clubkampioen van de 1e divisie en promoveert naar de eredivisie. Netto winst 28 miljoen gulden en 259 medewerkers.
1997 Dirk en Baukje rijden de Friese Elfstedentocht. Ze starten om half acht en komen aan de finish om half tien in de avond. In februari openen Dirk en Baukje het Frisia Museum in Spanbroek, waar hun privé collectie aan magisch realistische kunstwerken naar toegaan Hij heeft al veertig portreten van Carel Willink.

Links: Frisia museum in Spanbroek. Rechts: Zelfportret van Charley Toorop (1891-1955)

Zijn vader ligt met darmproblemen in het ziekenhuis. Dirk zoekt hem op .Hij ziet hem voor het eerst na zeven jaar. Zijn vader knapt weer op. Dirk en zijn zuster organiseren een gesprek met hun ouders bij een Groningse psychologe . Ze zeggen wat hun dwars zit. Ze hebben het gevoel hebben dat hun ouders er niet voor hun waren toen ze opgroeiden. Na drie gesprekken geven de ouders te kennen niet verder er mee door te gaan. De netto winst is gegroeid tot 41 miljoen gulden met 369 medewerkers.. AZ degradeert naar de 1e divisie.
1998 Maandag 28 december wordt de DSB (Dirk Scheringa Beheer) groep gevormd, waar het Frisia bedrijf in wordt opgenomen. DSB Groep is een conglomeraat van meer dan dertig

ondernemingen, die zich allemaal bezighouden met verlening van kredieten, het sluiten van verzekeringen en het doen van beleggingen. Dirk is zowel directeur als de enige aandeelhouder. De consumentenbond noemt de DSB advertenties misleidend. AZ promoveert naar de eredivisie.
1999 In het najaar van 1999 dient DSB Groep N.V. een aanvraag in voor het verkrijgen van een bankvergunning . Het bedrijf heeft zeventien vestigingen in Nederland met 700 werknemers, een netto winst van 34.5 miljoen. Uitstaande krediet 1.7 miljard. Dirk heeft met zijn bedrijf 14% van de kredietmarkt.. De grote kredietverleners zijn Rabo Bank, ABN Amro en Postbank/ING.
2000 Dirk begint te bedenken aan beveiliging**.** Dirk krijgt donderdag 30 maart een kredietvergunning, zodat zijn de DSB Bank (100% dochter van de DSB groep) de eigen financiering kan verzorgen. Hij neemt de Avero Bank over,vooral hun bancaire kennis. Hij weet geld aan te trekken zonder zijn macht uit handen te geven. Dirk wil met zijn aandelen naar de beurs gaan om honderden miljoenen op te halen van de beleggers. Uit de prospectus blijkt wel dat de beleggers niet veel te zeggen krijgen. Scheringa houdt daarbij een meerderheidsbelang. Hij heeft de DSB groep in Curaçao gevestigd met als enige dat hij niet door de raad van commissarissen ontslagen kan worden. De geplande beursgang kan nog zo'n 67% van de aandelen worden behouden. Maar de belangstelling valt tegen. Op de avond voor de geplande eerste notering, eind mei 2000, blaast Dirk Scheringa de emissie af. De Rabo bank en Merrill Lynch krijgen van hem de schuld voor de mislukking. Critici beweren dat hij toch bang is geworden een stukje van zijn macht zal moeten afstaan bij een beursgang . Het kantoor van de DSB Bank komt in een voormalige discotheek in Wognum. Dirk bedankt voor zijn lidmaatschap van de Rotary. Dirk interesseert zich voor topschaatsport en heeft een eigen schaatsploeg.
2001 Dirk haalt 200 miljoen gulden binnen, door op de deposito 7 % rente te betalen, maar wel met de voorwaarde dat bij een eventueel faillissement de andere schuldeisers voorrang hebben. Dirk heeft ook zijn ouders geadviseerd om deze achtergestelde rekening te openen. Dirk moet voor de rechter verschijnen, want hij zou zijn Frisia klanten hebben misleid met advertenties voor "snel geld". Ook de Consumentenbond trekt aan de bel door te wijzen op de bezwaren van de koppelverkoop, waarbij ze voorbeelden geven van mensen die zich misleid voelen en nu buitensporige maandlasten krijgen te betalen.
2002 Dirk begint met de bouw van zijn nieuwe kantoor, niet in Spanbroek, daar is de grond te duur, maar in Wognum op een bedrijventerrein langs de snelweg van Amsterdam naar Leeuwarden aan de A7. Scheringa en zijn vrouw kopen Rinsma State voor 1.8 miljoen euro. Het is ook de plaats waar ze in het huwelijk traden in 1973.

Rinsma State in Driesum

Hij koopt het schilderij van Tampara de Lempicka : La Musicienne voor 3 miljoen dollar op een veiling in New York.
Er vinden gesprekken plaats tussen DSB en een grote Amerikaanse onderneming over een overname van DSB Groep. Mede in dat kader vindt een nieuwe herschikking plaats van het DSB concern waarbij de verzekeringmaatschappijen DSB Leven N.V., DSB Schade N.V. en Hollands Welvaren Leven N.V. door DSB Groep worden overgedragen aan de moedermaatschappij DSB Beheer. Dinsdag 24 september doet de AFM (Autoriteit Financiële Markten) bij de FIOD/ECD aangifte van 17 overtredingen bij reclame-uitingen door bemiddelaars van de DSB Groep. De AFM is in deze periode voor handhaving van dergelijke overtredingen afhankelijk van het optreden van het Openbaar Ministerie. De toezichthouder is van oordeel dat door DSB de reclameregels worden overtreden.

2002 Bestuursleden DSB, vlnr. Jaap van Dijk , Dirk Scheringa, Bert Rozemond (Foto Henk Heetebrij)

Dirk wordt inmiddels extreem goed beveiligd. Hij rijdt in gepantserde auto met een volgauto. Zijn te volgen route wordt eerst verkend. In zijn autobiografie vertelt hij op pagina 163: "Als ik 's avonds uit de gepantserde auto stap en om zes uur aanschuif aan de keukentafel staat daar nog steeds een dampend bord met aardappelen en een gehaktbal..."
2003 In april worden de gesprekken gevoerd met de General Electric. Ze willen DSB overnemen voor 2.4 miljard gulden. Maar Dirk ziet het toch niet zitten. De AFM waarschuwt de consumenten voor de koppelverkoop van de DSB Bank. Ook de ING en SNS banken koppelen verzekeringen aan de hypotheken. De Koningin benoemt hem tot Officier in de orde van Oranje Nassau.
2004 De AFM legt DSB twee bestuurlijke boetes op. Aanleiding is een onderzoek dat de AFM in de maanden mei tot september heeft uitgevoerd De groei is in de laatste jaren gestaag doorgegaan. Er is in dit jaar een kleine teruggang, er is maar een beperkte groei. De bouwplannen voor het nieuwe stadion AZ zijn goedgekeurd en kan begonnen worden met de bouw. Ed Nijpels wordt commissaris van de DSB Bank.
2005 Op donderdag 17 maart wordt door DSB Groep bij DNB (De Nederlandsche Bank) een aanvraag voor een nieuwe bankvergunning ingediend. Het DSB concern zal worden geherstructureerd waarbij DSB Groep en de onderhangende vennootschappen (voorschotbanken, DSB Hypotheken, bemiddelingsbedrijven én DSB Bank) zullen fuseren en worden omgedoopt tot DSB Bank N.V.

Het kantoor van de DSB Bank in Wognum, voltooid in 2005

De Nederlandsche Bank in Amsterdam (DNB)

In het kader van de verkrijging van een bankvergunning toetst de DNB toets de leden van de Raad van Bestuur van de DSB Bank op hun betrouwbaarheid en deskundigheid. Door hun positieve bevindingen krijgt de DSB vrijdag 23 december de bankvergunning. De Raad van Bestuur bestaat uit Dirk Scheringa, Hans van Goor en Jaap van Dijk.

De Raad van Bestuur van de DSB Bank, vlnr Dirk Scheringa, Hans van Goor, Jaap van Dijk

In het programma Radar van Antoinette Hertsenberg krijgt een reclame van Dirk's financieringsbedrijf Becam de Loden Leeuw uitgereikt . De prijs voor de meest irritante reclame.

2006 Op een sportgala georganiseerd door het Noordhollands Dagblad wordt Dirk uitgeroepen tot sportman van het jaar. Op de Tefal in Maastricht koopt Dirk een schilderij van Salvador Dali voor 700.000 euro. De domeinnaam Frisia.nl wordt gekocht voor 1.1 miljoen euro. De Citigroup, de grootste bank ter wereld wil de DSB bank eventueel overnemen. Zij bieden een half miljard. euro. General Electric biedt 2.2 miljard euro Ook de Santander heeft plannen voor een overname. Alles loopt op niets uit. Zowel de DNB als de AFM beginnen grote bezwaren te hebben over de gang van zaken bij de DSB zoals de management informatie, die zij krijgen over de kredietverlening aan klanten, reclameproducten. Van haar kant dient de DSB een klacht in bij de AFM over het optreden van de toezichthouder (DNB) (deze wordt woensdag 20 december door de AFM ongegrond verklaard). Donderdag 3 Augustus is de opening van het AZ stadion, kosten voor Dirk 30 miljoen euro. Op vrijdag 25 augustus 2006 trekt de ervaren bankier J. Ariëns zich terug als lid van de Raad van Commissarissen van de DSB. Deze bestaat, na het vertrek van Ariëns uit Bonnier, Offringa, Nijpels en Neelissen. Op woensdag 1 november 2006 treedt mevrouw De Jong als CFO (Chief Financial Officer) toe tot de Raad van Bestuur van DSB.
2007 Dirk ontvangt tijdens de opening van de kunstbeurs in Amsterdam de Sascha Tanjaprijs. Een prijs voor iemand die veel voor de kunst betekent. Op de prijs staat de inscriptie: 'Een groot realist Dirk Scheringa 2007". Op maandag 26 maart 2007 treedt Linschoten toe tot de Raad van Commissarissen van DSB. Deze bestaat dan uit Bonnier (voorzitter), Linschoten, Nijpels, Neelissen en Offringa.

Raad van Commissarissen DSB Bank, vlnr Rob Bonnier, Robin Linschoten, Ed Nijpels, René Neelissen, Age Offringa

In juni wordt tot nu toe meer dan 2 miljard euro aan spaargeld ontvangen. Zaterdag 1 juli wordt Gerrit Zalm, oud minister van financiën aangetrokken Hij. vindt 100.000 euro per jaar voor twee dagen werk te weinig. Dirk verdubbelt het bedrag. Zalm noemt hem de Joop van der Ende van de bankwereld, een echte selfmade man. Gerrit zelf komt uit een gewoon Westfries gezin. In zijn eerste notitie schrijft hij dat het loon per werknemer bij het bedrijf circa de helft is dan bij andere banken. Van bonussen en winstdeling is geen sprake. De kostenontwikkeling acht hij verwaarloosd. In augustus storten de aandeelkoersen ineen. Een groot aantal banken vragen staatssteun. De DSB Bank vindt het niet nodig, want ze beschikken over genoeg liquide middelen. De AFM blijft moeilijk doen betreffende reclame activiteiten van DSB.. Er komt spanning tussen Jaap van Dijk en Hans van Goor, twee leden van de Raad van Bestuur. Het eindresultaat is dat Jaap van Dijk het bedrijf verlaat. Zijn plaats wordt overgenomen door Gerrit Zalm, die nu vier dagen gaat werken voor een jaarsalaris van 750.000 euro. Als de kredietcrisis in de loop van 2007 begint, blijkt dat de DSB Bank daar in het begin weinig last van te hebben. De bank heeft geen investeringen in Amerika. Aan het eind van het jaar bedragen de toevertrouwde spaartegoeden circa 3.2 miljard euro tegenover 1.6 miljard euro een jaar eerder. Die toename is voldoende om de groei van de kredietverlening te financieren. In augustus wordt door de DNB besloten om de DSB onder verhoogd toezicht te plaatsen. De DNB komt met serie zorgpunten, maar Scheringa zelf maakt zich geen zorgen.

Gerrit Zalm, CFO van de DSB Bank

Maandag 12 november vertrekt Jaap van Dijk uit het bestuur van de DSB. Hij is het niet eens met het gevoerde beleid. Op dinsdag 27 november neemt de directie van DNB het besluit DSB onder stille curatele te stellen. De beoogde stille curator heeft grote aarzelingen om als curator of als adviseur in opdracht van DNB werkzaamheden te verrichten. Hij vreest de dominante positie van Scheringa en ziet maar één oplossing:het terugtreden van Scheringa. Gerrit Zalm is bereid als interim-CFO tot de Raad van Bestuur toe te treden. De benoeming van de curator wordt daarop aangehouden. Een dag later spreekt DNB met Zalm en Offringa, die als coach en vraagbaak voor Zalm zal optreden. In zijn autobiografie is de titel van hoofdstuk 8 'Omarmd door de bovenste bovenwereld 2006-2008'. De tekst van pagina195-195 geeft daarvan een beeld: "20 november 2007. Om half zes ben ik vanavond met Baukje thuis opgehaald om een naar mij onbekende locatie te gaan voor de suprise party naar aanleiding van mijn 30-jarig ondernemerschap. Toen we vervolgens richting Alkmaar reden was wel duidelijk dat we naar het DSB stadion gingen. Bij aankomst bleek de brasserie prachtig aangekleed en werd ik onthaald in een zaal vol vrienden, familie en medewerkers. Iedereen was er: Mark Tuitert, Simon Kuipers, Marianne Timmer, en Jac Orie namens de schaatsers. Toon Gerbrands, Louis van Gaal met zijn Truus en Marcel Brands namens AZ. Ine Voorham van het Leger des HeiIs. Mevrouw Boellaard, de hofdame van de koningin, Henk Heetebrij, de schaatsmanager en Emily Ansenk namens het Scheringa Museum en nog heel veel andere mensen.(...) Tot mijn grote verrassing komt tijdens de quiz Jan Peter Balkenende binnen die mij van harte feliciteert met mijn 30-jarig ondernemerschap en ten overstaan van de zaal vertelt dat ik op het gebied van sport, kunst en ondernemerschap een voorbeeld ben voor de Nederlandse samenleving. Namens het kabinet biedt hij mij twee manchetknopen van 'het torentje' aan als cadeau. Wat een happening en kroon op alles wat ik tot dusver heb proberen te bereiken in mijn leven"

Maandag 20 november 2007. Het feest ter ere van Dirk's 30 jaar ondernemerschap.
Links: Minister-president Jan Peter Balkenende en Dirk Scheringa. Rechts: Mevrouw M.J. Boellaard-Stheeman en Dirk Scheringa

2008 Vrijdag 18 Januari wordt de eerste paal voor zijn kunst museum geslagen. In totaal komen er 24 zalen met 1000 kunstwerken. Kosten 35 miljoen euro met een hypotheek ABN Amro van 27 miljoen euro, waarde kunstcollectie 50 miljoen euro. Vrijdag 25 januari zal Zalm zijn functie

als CFO permanent gaan vervullen. De Nederlandsche Bank blijft kritisch kijken naar de dubbelrol, die Dirk Scheringa heeft. Hij is zowel grootaandeelhouder als voorzitter van de Raad van Bestuur. In april verlaat Reggie de Jong het bedrijf even later gevolgd door Bert Rozemond. De DSB bank heeft geen staatssteun nodig evenals de Rabobank, Van Lanschot Bankiers, Triodos Bank . ING krijgt half oktober 10 miljard euro van de staat. SNSReal 750 miljoen euro. De overheid heeft ABN Amro en Fortis Bank overgenomen voor 16.8 miljard euro. Aegon de verzekeraar krijgt 3 miljard aan staatssteun. Vrijdagavond 11 april wordt Dirk Scheringa tot CEO of the year uitgeroepen, de topman van het jaar. De prijs wordt uitgereikt door Hans Dijkstal voormalig minister van Binnenlandse Zaken. Mede genomineerden waren Gerard Kleisterlee (Philips), Jeroen van de Veer (Shell), Feike Seibesma (DSM), Michil Tilman(ING), Harold Goddijn (TomTom).

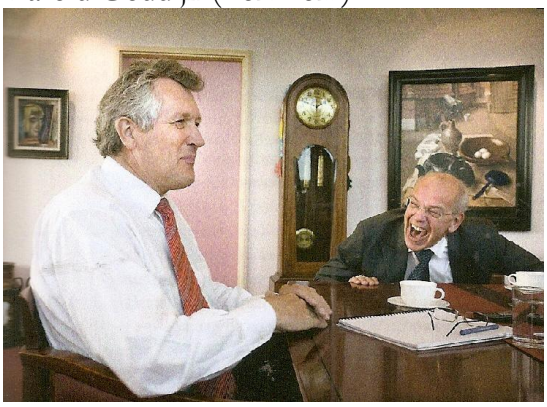

Dinsdag 20 mei 2008 Dirk Scheringa en Gerrit Zalm op het DSB kantoor in Wognum(Foto Peter Boer/Hollandse Hoogte)

Zalm gaat naar ABN Amro. Dirk Scheringa zegt daarover in Noord-Hollands dagblad van 21 november: "Bos wist geen betere kandidaat en hij had Gerrit nodig. En wij gaan hem enorm missen". Maandag 24 November doet Dirk Zalm nog een aanbod. Hij wordt zijn opvolger met een verhoging van zijn salaris met 250.000 euro per jaar. Maar hij gaat daar niet op in. Woensdag 26 november is er hoorzitting in de Tweede Kamer over de kredietcrisis waar DSB aanwezig was met alle grote banken. In zijn autobiografie zegt Dirk dat hij dat ziet als een vorm van erkenning dat hij er bij hoort. Ze hadden met hun bank geen last gehad van de kredietcrisis. AFM en DNB zien graag uit naar het vertrek van Scheringa uit de Raad van Bestuur , maar de formele mogelijkheden om hem weg te sturen lijken nog beperkt. Zaterdag 6 December geeft Jan Smit van Heracles om Frank de Grave te polsen als opvolger van Zalm. Op dinsdag 16 december 2008 bericht Scheringa aan de DNB, dat hij Frank de Grave bereid heeft gevonden Zalm op te volgen.

Frank de Grave, opvolger van Gerrit Zalm bij de DSB

De Grave was namens de VVD lid van de Tweede Kamer. Ook was De Grave staatssecretaris Sociale Zaken en Werkgelegenheid. Van 1998 tot 2002 was hij minister van Defensie. De Raad van Commissarissen is bij de voorgenomen benoeming van De Grave niet vooraf geraadpleegd.

Aanvankelijk had Scheringa Ronald Buwalda als opvolger van Zalm gewild, maar de DNB is het daar niet mee eens. Hij had volgens DNB onvoldoende kennis en statuur. Vrijdag 19 december is het afscheid van Bert Rozemond als directielid van de DSB Bank. Aan het eind van het jaar boekt de DSB Bank een winst 45 miljoen netto De solvabiliteit is 11.8%. Ook DSB Beheer haalt een winst 10 miljoen euro. DSB is als bank succesvol op de spaarmarkt. Eind 2008, drie jaar na het verkrijgen van de bankvergunning, heeft het voor 3.9 miljard euro aan spaargeld aangetrokken. Daartegenover staat onder andere een hypotheekportefeuille van drie miljard euro en een kleine miljard euro aan consumptieve kredieten.

2009 In de autobiografie van Dirk Scheringa is hoofdstuk 1 : 'Acht maanden voor de val' gewijd aan de periode van dinsdag 3 maart t/m zondag 18 2009.Het dagboek van zondagavond 18 oktober t/m 31 december 2009 is te vinden in hoofdstuk 9: ' Overleven na de val'.
De raad van commissarissen wordt versterkt door Fons Koemans. Er worden in het geheim besprekingen gevoerd over een fusie met de Friesland Bank, maar ook deze fusie gaat niet door. De Volkskrant publiceert dinsdag 3 maart een interview met Dirk Scheringa, waarin hij o.m. het volgende zegt: "De huidige crisis kan alleen opgelost worden met krachtdadig optreden. Daar heb ik een jaar voor nodig, in een breed zakenkabinet. Hij denkt dat grootbank ING in de knel komt als de kredietcrisis in Amerika wordt opgevolgd door een creditcard crisis. ING zal hierdoor nog veel verder in de problemen raken. Die bank moet zo snel mogelijk genationaliseerd worden". Maandag 16 maart begint Frank de Grave als opvolger van Gerrit Zalm. Maandag 30 maart verschijnt in de Telegraaf een artikel "AFM legt DSB onder de loep. Toezichthouder AFM doet onderzoek naar fouten bij leningen van DSB Bank". De AFM zegt 'relatief veel signalen en klachten' over producten en adviezen van DSB en dochters te hebben ontvangen. Adviseurs en klanten klagen over te hoge hypotheekleningen, opgetast met telkens nieuwe koopsompolissen om de oorspronkelijke lening af te betalen, waardoor leners niet meer uit de schulden komen. De DSB in name van Hans van Goor verwijt de AFM de geheimhoudingsplicht te hebben geschonden. Het artikel brengt een stroom van negatieve berichten over de DSB in de media. Men verwijt de DSB Bank de hoge provisies die vooral met de koopsompolissen worden behaald. De DSB is niet de enige bank die dergelijke provisies behaalt. De AFM meldt in juni, dat zes grote financiële instellingen vergelijkbare provisies behalen. Maar de afhankelijkheid daarvan maakt DSB wel een atypische bank: klassieke banken verdienen een groot deel van hun inkomen met de rentemarge: het verschil tussen de rente die ze spaarders betalen en die ze in rekening brengen bij bedrijven of particulieren aan wie ze dat geld leent.

Zondag 10 mei 2009 AZ wordt landkampioen, vlnr Dirk Scheringa en Louis van Gaal (1)

Vanaf april besteedt het programma Radar van Antoinette Herstenberg regelmatig aandacht aan klanten van de DSB die met de extreme hoge hypotheken zijn opgezadeld. Vrijdag 1 mei vindt er een gewapende overval plaats in het Frisia Museum, er worden schilderijen van Tamara de Lempicka en Salavdor Dali gestolen. De doeken zijn tot op heden niet teruggevonden. Vrijdag 6 mei gaat Dirk naar en diner in de ambtswoning van burgemeester Cohen om te praten o.a over de verbouwing van het stedelijk museum. Zondag 10 mei wordt AZ landskampioen.
Oud-minister van Defensie, Frank de Grave, wordt op maandag 18 mei door Scheringa ontslagen als financieel directeur bij DSB Bank. Het bedrijf zegt dat er 'onvoldoende match' bestond tussen De Grave en de rest van de Raad van Bestuur. De plaats van de Grave wordt overgenomen door Ronald Buwalda.. De Raad van Bestuur bestaat uit Dirk Scheringa, Robin Linschoten, Hans de Goor en Ronald Buwalda. Maandagavond 18 mei zegt premier Jan Peter Balkenende, tijdens een CDA EU-verkiezingsbijeenkomst het AZ stadion, over Scheringa: "Je bent een voorbeeld voor ons allemaal, je speelt een geweldige rol in de financiële sector. Ik vind dat fantastisch. We zijn trots op je!"

De bestuurders van de Nederlandsche Bank, vlnr: Nout Wellink, president, Henk Brouwer, Lex Hoogduin, Joanne Kellermann

Henk Brouwer directeur toezicht DNB heeft waardering voor Dirk Scheringa als ondernemer, maar is minder te spreken over de combinatie, belangrijkste aandeelhouder en directeur van de DSB Bank en vindt dat dat eigenlijk niet kan. Het liefst ziet hij Scheringa als directeur aftreden. Voor Scheringa is dat wel het laatste waar hij aan denkt. Woensdag 1 juli krijgt de DSB twee boetes, een van 96.000 euro wegens overkreditering en tweede van 24.000 euro, omdat DSB Bank haar klanten onvoldoende had geïnformeerd over de financiële producten.

Links het kantoor van de Autoriteit Financiële markten (AFM), Midden: Hans Hoogervorst, voorzitter, Rechts: Theodoor Kockelkoren

Andere banken krijgen boetes opgelegd door de AFM en wel de Postbank, SNS en GMAC. De pers brengt echter de boetes voor de DSB meer naar voren , wat lijdt tot een gelduitstroom van de DSB Bank van 30 miljoen euro aan spaargelden. De voorzitter van de Raad van Commissarissen (RvC), Bonnier, in een gesprek op vrijdag 14 augustus 2009 met DNB stelt 'een machteloos gevoel' te krijgen bij de briefwisselingen met de DNB. Hij verwijst naar de beperkte invloed van de RvC in het licht van de aanwezigheid van een directeur groot aandeelhouder. (Dirk Scheringa)
Op dinsdag 18 augustus besluit de directie van DNB, naar aanleiding van de gebeurtenissen in de laatste periode, te verkennen wat de mogelijke gevolgen zijn van de afbouw van het bancaire

bedrijf van DSB. Hiertoe wordt projectgroep "Homerus‘ ingesteld. De DNB blijft ontevreden over de stappen die de DSB neemt om structurele veranderingen aan te brengen. Woensdag 19 augustus dineren Frank de Grave en Dirk Scheringa met elkaar in het Amstel hotel om zoals Dirk het in zijn autobiografie zegt: 'om bij te praten'.Dinsdag 8 september wordt Dirk uitgenodigd door de voorzitter van de New York Exchange voor een diner op donderdag 10 september met Amerikaanse en Nederlandse bankiers. In zijn autobiografie staat op pagina 35:' Donderdag 10 september:Tijdens het diner op de vloer van de New York Stock Exchange Willem Alexander en Maxima gesproken. Willem-Alexander zei met een knipoog: 'We zullen het maar niet over de bank hebben, want ik ben ook nog commissaris bij DNB.' Ik begrijp dat hij in een precaire positie zit. Een kwartier lang hebben we met elkaar gesproken. Op een gegeven moment hield ik hem met mijn beide handen aan zijn arm vast en knuffelde ik hem, waardoor we even een heel warm contact hadden. Ik realiseerde me pas later dat ik hem op zo'n manier had aangeraakt. Dat is mij heel erg bij gebleven'. Op maandag 28 september vertellen oud-medewerkers van DSB Bank in het tv-programma NOVA, dat de bank systematisch en op grote schaal zo veel en zo hoog mogelijke koopsompolissen verkocht zonder de klant te waarschuwen voor de risico’s. De volgende dag gaan ook enkele partijen in de Tweede Kamer er zich bemoeien en willen dat minister Bos stappen gaat ondernemen en een onderzoek start.

Er volgt nu een rapportage per dag
Donderdag 1 oktober. Om kwart voor acht in ochtend doet Pieter Lakeman een oproep aan de spaarders bij de DSB in het programma 'Goedenmorgen Nederland"om hun geld bij de bank weg te halen. Lakeman vertegenwoordigt een groep ontevreden DSB-klanten die zich hebben verenigd in de Stichting Hypotheekleed. Lakeman zegt dat zijn achterban baat zou hebben bij een faillissement van de bank. Deze oproep van Lakeman veroorzaakt een run op de bank en er wordt ruim 88 miljoen euro door de spaarders opgehaald. Door een nog niet opgehelderde reden ligt de DSB voor internet bankieren vanaf het middaguur plat. Zowel premier Balkenende, minister Bos en de Tweede Kamer vinden de oproep van Lakeman laakbaar. Er wordt druk overlegd tussen de DNB en de DSB over de noodsituatie . Aan het eind van de dag komt de DNB met een persverklaring met de geruststellende mededeling, dat de DSB aan de eisen van liquiditeit en solvabiliteit voldoet. Dit om de effecten van de oproep van Lakeman te neutraliseren. Dit is wel een heel unieke actie van de DNB. Normaal laat de DNB zich niet uit over afzonderlijke banken. Lid van de Raad van Commissarissen Ed Nijpels verlaat de DSB.

Pieter Lakeman, de nagel aan de doodskist van de DSB bank

Vrijdag 2 oktober. Binnen de directie van de DNB is de wens dat Scheringa moet aftreden als directeur van de DSB bank. Maar dit is niet eenvoudig omdat hij de grootaandeelhouder is.
Zaterdag 3 oktober. Scheringa biedt in een persbericht aan zijn gedupeerde klanten zijn oprechte excuses en zal er voor zorgen dat hun klachten zo snel mogelijk zullen worden opgelost. De DNB ziet als enige oplossing, dat Scheringa al zijn aandelen in de DSB bank moet verkopen. en niet zoals hij twee dagen eerder had voorgesteld slechts een derde.
Zondag 4 oktober. Directeur van de DBN Henk Brouwer is de voorzitter van het crisisoverleg met de DSB bestuurders. De vergadering duurt 17 uur (Wellink is samen met minister Wouter

Bos naar Istanbul voor de IMF top). De DNB eist het vertrek van zowel Scheringa en zijn rechterhand van Goor . Scheringa moet al zijn aandelen verkopen als is het maar voor één euro. Omtreden reclamespotjes moeten worden stopgezet en 300 personeels leden moeten worden ontslagen. Joost Kuiper is al gevonden om Scheringa op te volgen . De financiële toestand is tegen 5 uur in de middag slechter geworden in totaal is 395 miljoen euro door de spaarders opgenomen. Er wordt door een bankenconsortium een concept 'ondersteuningsovereenkomst' opgesteld met 8 punten met als belangrijkste punt dat Scheringa als voorzitter van de Raad van Bestuur per 1 januari 2010 moet aftreden. Maar dat moet 12 oktober publiekelijk bekend worden gemaakt zodat Joost Kuiper zijn taak kan overnemen. Na deze vergadering komt Scheringa geheel gedesillusioneerd terug in zijn bureau en uit pure woede maakt hij 700.000 euro over van de DSB Bank naar een ander bank. (Wat even later echter weer terugstort)**.**

Maandag 5 oktober De laatste minuten voor twaalf uur 's -nachts beperkt de DNB de DSN om geld te lenen bij de Europese Centrale Bank tot 1 miljard euro ipv de 1.8 miljard euro waar ze in eerste instantie op gehoopt hadden. ('genoemd 'haircut'). Het voelt voor Scheringa aan dat ze de stekker er uit hebben getrokken.

Dinsdag 6 oktober Het wordt weer een dag van vergaderen tussen de DSB en de DNB .De DNB kan op basis van onderpand en lening van maximaal 400 miljoen euro verstrekken, maar wel in en aantal stappen, om te beginnen met 100 miljoen euro. De DSB voelt zich door dit alles aardig in het nauw gedreven.

Woensdag 7 oktober Er wordt door de DNB onderhandeld met een bankconsortium, die wel inzien dat de val van de DSB Bank ook op hun zal slaan en zoeken naar een oplossing

Donderdag 8 oktober De DSB bereikt overeenstemming met de Stichting Steunfonds Probleemhypotheken over een compensatieregeling voor de gedupeerde klanten. Dit gaat de DSB 26 miljoen euro kosten. Het bankenconsortium deelt de DNB mede dat de DSB gered zou kunnen worden. Ze zijn bereid te kijken naar een doorstartvariant.

Vrijdag 9 oktober De banken stellen een concept ondersteuningsovereenkomst op waarin de redding voor een redding van de DSB zijn opgenomen. Wat in feite neerkomt dat de DSB wordt overgenomen door de DNB. De aandelen DSB moeten voor 1 euro worden overgedragen aan een stichting waar de DNB de enige bestuurder is. Verder moeten alle leden van de Raad van Commissarissen en de Raad van Bestuur aftreden.

Zaterdag 10 oktober Er wordt door een Amerikaanse investeringsbank contact gezocht met DSB om de mogelijkheid van een herstructurering van DSB Beheer te onderzoeken. Een dag eerder is door een vermogensbeheerder interesse getoond voor een kapitaalinjectie in DSB Bank. Beide partijen zullen uiteindelijk afzien van een investering. De banken presenteren hun ondersteuningsovereenkomst aan DNB, het ministerie van Financiën en vertegenwoordigers van het ministerie van Algemene Zaken dat inmiddels ook bij de bespreking betrokken is. De directie van DNB concludeert ten aanzien van de conceptovereenkomst dat haar directe betrokkenheid als bestuurder van de stichting in het licht van de rol van de toezichthouder onwenselijk is.

Zondag 11 oktober DNB en het ministerie van Financiën hebben vanaf 9 oktober samen met de zakenbank een aantal alternatieven onderzocht. Eén van die alternatieven betreft het aanvragen van de noodregeling. In de nacht van 10 op 11 oktober concluderen het ministerie van Financiën en DNB dat geen overeenstemming met het consortium zal worden bereikt en DNB zal moeten besluiten de noodregeling aan te vragen.

DNB doet aan aanvrage voor een noodregeling bij rechtbank in Alkmaar. De Raad van Bestuur van de DSB. acht de aanvraag buiten proportie; niet alle opties zouden zijn verkend. Daarnaast meent de Raad van Bestuur dat de 'haircut' onaanvaardbaar is en kondigt aan verweer te zullen voeren tegen de aanvraag. In de avond om 7 uur ontvangt de rechtbank in Alkmaar een verzoekschrift van de DNB om ten aanzien van de DSB een noodregeling uit te spreken. (Wat betekent een noodregeling? De rechtbank benoemt een bewindvoerder, die belast wordt met het saneren en/of liquideren van een kredietinstelling of verzekeraar. Met als gevolg dat de financiële onderneming niet langer zijn verplichtingen hoeft na te komen die vóór het uitspreken van de

noodregeling zijn ontstaan). Om 9 uur zondagavond komt in Amsterdam de rechtbank bijeen. Scheringa houdt een vurig pleidooi tegen de noodzaak van een noodregeling. Met als resultaat dat rond middernacht de rechtbank Scheringa - tot verbijstering van de DNB bestuurders - gelijk geeft. Maar desondanks lekt het bericht van de aanvrage van de DNB voor een noodregeling ten aanzien van de DSB uit naar de pers.

Maandag 12 oktober Het lek naar de pers heeft grote gevolgen. De Volkskrant kopt "Voortbestaan DSB aan zijden draad". Er wordt door de persberichten weer geld door de spaarders 45 miljoen euro opgenomen. Om half elf komen de rechters weer bijeen. De advocaat van de DNB zegt dat er een run op de bank is ontstaan. De rechters zijn daar zo van onder de indruk dat alsnog de noodregeling wordt verleend. Het betekent met zoveel woorden dat de DSB onder curatele wordt geplaatst. De DNB neemt de leiding over en benoemt als bewindvoerders Joost Kuiper en Rutger Schimmelpenninck. Deze moeten nagaan of er een koper van de DSB Bank kan worden gevonden, anders dreigt faillissement. Alle goederen worden bevroren en niemand kan meer geld opnemen. Om 11.43 wordt het nieuws naar buiten gebracht.

De bewindvoerders van de DSB Bank :Joost Kuiper (links), Rutger Schimmelpenninck (rechts)

Scheringa is in alle staten en zegt tegen de pers o.a. "DSB is gepakt". In de nacht van zondag op maandag had de Rechtbank nog gezegd dat een noodregeling niet nodig was. Door het lek is de mening van de Rechtbank veranderd door de noodregeling alsnog toe te kennen. Om één uur neemt Wouter Bos het woord: "De noodregeling is onvermijdelijk. Dat de DSB niet door de staat werd gesteund, terwijl de andere banken veel kapitaalinjecties mocht ondervinden, vindt hij logisch. Andere financiële instellingen waren kerngezond, maar werden overvallen door invloeden van buitenaf. Hij kondigt twee onderzoeken aan. Een onafhankelijke commissie moet nagaan hoe het allemaal heeft kunnen gebeuren en andere commissie moet alle oud DSB bestuurders onde het vergrootglas leggen. DSB is geen gezonde instelling".Wellink van zijn kant zegt dat de klanten van de DSG hun spaargeld terugkrijgen tot een bedrag van 100.00 euro. De klanten met hogere bedragen zijn niet gedekt moeten wachten wat er na de liquidatie voor hun overblijft.

Dinsdag 13 oktober De bewindvoerders inventariseren welke reddingskansen er nog voor de bank zijn, maar zijn daar niet optimistisch over. De vijf grote Nederlandsche banken voelen er ieder geval niet voor om de DSB te redden.

Woensdag 14 oktober De bewindvoerder melden dat er geen geïnteresseerden zijn gevonden om de DSB Bank te kopen, zodat een faillissement nog het enige is wat overblijft. Het is de laatste dag dat de rekeninghouders van de DSB Bank tot middernacht nog geld open met hun pinpas tot een maximaal bedrag van 250 euro. Om negen uur in de avond begint de rechtbank om te beslissen over de aanvraag van de DNB voor het onder curatele stellen van de DSB Bank. Scheringa vraagt aan de rechters tijd te willen hebben voor het vinden van een serieuse partner of het probleem zelf op te lossen.

Donderdag 15 oktober De rechter besluit de faillissementsaanvraag aan te houden. DSB krijgt tot 16 oktober 12.00 uur de tijd om zelf met het bankenconsortium te spreken over een mogelijke redding. Om zeven uur in de avond is er een bijeenkomst bij de Nederlandsche Bank. De aanwezigen: van de DNB:Nout Wellink, Henk Brouwer; van de DSB Bank Dirk Scheringa, Robin Linschoten, Age Offringa, Ronald Bonnier; van de ABN Amro Joop Wijn; van de ING Jan Hommen, van de Rabo Bank Piet Moerland; van Fortis ....; van SNSReal...;van Van Lanschot Bankiers Floris Deckers

Vlnr: Joop Wijn (ABN Amro), Piet Moerland (Rabo Bank), Jan Hommen (ING), Floris Deckers (Van Lanschot Bankiers)

De DSB legt de aanwezigen een reddingsplan voor. De DSB zal geen koopsompolissen meer verkopen en zich omvormen tot een internetbank. Hij vraagt de aanwezigen een kapitaalinjectie van 200 miljoen euro en een kapitaalgarantie van 1 miljard euro. De uitleg en betoog van de DSB bestuurders neemt een half uur in beslag, vervolgens neemt, namens de grote banken, Piet Moerland het woord. Wellink vraagt aan Scheringa of er nog gegadigden zijn geweest. Dirk antwoordt: "Wel drie, Lone Star, NIBC en Credit Europe". Om half negen wordt de vergadering geschorst. Kwart voor twaalf wordt de vergadering hervat en zegt de woordvoerder van het bankenconsortium Piet Moerland, dat het reddingsplan als niet levensvatbaar wordt beschouwd. Floris Deckers zegt later tegen RTLZ dat de wil om de Bank te redden er niet was geweest. De DSB Bank had gered kunnen worden als de wil er geweest. De hoofdreden was volgens Gert Jochems (voorheen toezichthouder bij AFM) dat de afspraken die DSB had gemaakt ook op hun eigen producten moeten toepassen. De grootbanken hadden namelijk zelf geïnfecteerde portefeuilles, wat later onder andere bij de Rabobank duidelijk zou worden. Eind 2009 trof de Rabobank een schikking met 200.000 klanten met een Opmaathypotheek. Dat was tien keer zoveel als het totale aantal hypotheekklanten dat DSB Bank überhaupt had. 200.000 gedupeerde klanten was werkelijk een ongelooflijke hoeveelheid. Er waren natuurlijk al eerder schikkingen geweest van instellingen die met woekerpolissen hadden gewerkt. Aegon had daarvoor 250 miljoen euro op tafel moeten leggen. Delta Lloyd, ING, SNS en Fortis ASR hadden geschikt voor respectievelijk 300,365,320 en 750 miljoen euro.

Vrijdag 16 oktober De rechtbank verleent de DSB Bank uitstel tot maandagochtend 19 oktober, aangezien het Amerikaanse Lone Star interesse voor de DSB bank heeft getoond. De bouw van het nieuwe Scheringa Museum voor Realisme wordt gestaakt. Het zou in februari 2011 worden geopend.

Zaterdag 17 oktober Een delegatie van Lone Star komt in ochtend aan bij het kantoor van de DSB in Wognum, maar twee uur later vertrekken ze weer. Ze hebben het laten afweten, vooral door de negatieve mededelingen van de curator Schimmelpenninck. Er is nog een laatste kandidaat en wel Adriaan Dorrepaal, financieel adviseur uit Noord Holland. Ze kwamen met een plan B, dat Scheringa de volgende dag naar buiten zal brengen..

Zondag 18 oktober Scheringa komt met het zogenoemde plan B. De houders van achtergestelde deposito‘s kunnen hun vorderingen omzetten in aandelen in de bank. Dit levert DSB 100 miljoen euro op. Er rest echter een kapitaalbehoefte van tenminste 100 miljoen euro, terwijl het voor de financiering nog steeds noodzakelijk is dat de 'haircut ongedaan gemaakt wordt of dat de overheid een emissie garandeert. Het ministerie van Financiën is van oordeel dat de situatie onder 'Plan B' niet wezenlijk anders is en aldus nog steeds geen sprake is van een realistisch scenario. Om elf uur in de avond delen de twee bewindvoerders het DSB bestuur mede dat zowel DNB als Minister Bos niet van plan zijn de nodige gelden te verstrekken. In Dirk's autobiografie staat op pagina 48:"Het doek is gevallen.Als ik naar huis word gereden, weet ik dat alles over is. Ik ben alles kwijt. De afgelopen tweeëndertig jaar trekken als een film aan me voorbij. Ik zal afscheid

moeten gaan nemen van al die mensen, mijn medewerkers, de vrijwilligers van het museum, AZ ... Ik ben niet wakker geworden uit een nachtmerrie. Ik heb het niet gered. Als ik aankom in Spanbroek zitten Baukje en de jongens er verslagen bij. Baukje is erg verdrietig. Het enige wat ze kan uitbrengen is: 'Hoe kan dit nu? Wat hebben we niet goed gedaan? Wat had je anders moeten doen?' Ik raak ook in de put. Ik zeg dat we niet negatief moeten doen, dat het is wat het is. En dat we vanaf nu beter kunnen gaan bedenken hoe we de zaak weer gaan opbouwen en hoe we aan kunnen tonen dat de bank ten onrechte is omgeduwd waardoor nu veel mensen hun geld kwijt zijn. Daar hamer ik op. Ondanks het verdriet realiseer ik me dat we verder moeten. Ik heb een enorme overlevingsdrang en zeg tegen mijn gezin dat we hoe dan ook door moeten. Ik ben altijd optimistisch geweest en ik wil ook nu vooruit .kijken. Tegen mijn vrouw zeg ik dat we elkaar nog hebben en dat ik een nieuwe business ga opstarten. Letterlijk zeg ik: 'Baukje, ik kom terug".
Maandag 19 oktober De rechter spreekt definitief het faillissement van DSB uit. Scheringa blijkt na de negatieve uitslag strijdvaardiger dan ooit. In een persconferentie zegt hij onomwonden, dat de DSB kapot is gemaakt door de DNB en de minister van financiën

De persconferentie waarin Scheringa zegt : "We zijn kapot gemaakt". Vlnr: Bonnier, Scheringa, van Goor, Linschoten

Hij zegt verder 'Laat ik eerst zeggen dat er bij DSB Bank dingen niet goed zijn gegaan. Daar hebben we onze excuses voor aangeboden. We hebben ook aanpassingen gedaan en het verdienmodel is veranderd.' De bank is uiteindelijk in een horrorscenario terechtgekomen,'dat zijn weerga niet kent. Er is met verschillende maten gemeten. DSB hanteerde hoge provisies - 'gemiddeld 53 procent' - maar dat was niet veel hoger dan veel andere verzekeraars en banken. Zelf had hij aangeboden zich terug te trekken uit de Raad van Bestuur, zijn aandelen te verkopen en plaats te maken voor iemand anders. Maar juist daarna sprak minister Wouter Bos in de Tweede Kamer over idiote provisies ('terwijl we die al helemaal niet meer berekenden') en riep Pieter Lakeman op tot een bankrun. De Nederlandsche Bank zou onredelijke eisen hebben gesteld en de leencapaciteit van de bank hebben ingeperkt, terwijl daartoe geen enkele noodzaak was. Niettemin kwam de uitstroom van liquiditeiten tot stilstand. Maar toen lekte in *de Volkskrant* en *Het Financiële Dagblad* uit dat DSB Bank in existentiële problemen was, waarna de spaarders opnieuw massaal op de loop gingen. Dat lek heeft ons over de rand van de afgrond geduwd. Dat die noodregeling niet nodig was, bleek later wel uit de uitspraak van de rechter. We zijn vier keer in het gelijk gesteld door de rechter. Dat is uniek in de wereld".
Minster Bos weerlegt later op dag beschuldiging van Scheringa dat 'de bank kapot is gemaakt'. 'DSB is niet failliet gegaan, omdat niemand de bank wilde redden. De bank is failliet gegaan omdat die in grote problemen zat. En de bank is door eigen handelen in problemen gekomen. Als iemand verdrinkt, verdrinkt hij niet omdat hij niet gered wordt, maar omdat hij niet kan zwemmen'.
In zijn autobiografie geeft Dirk een opsomming van zijn verlies op pagina 21: " Nachts ik lig ik

met Baukje wakker in bed. Ze vraagt me wat ik het allerergst vind. De bank die ik kwijt ben, die we samen tweeëndertig jaar geleden vanuit huis zijn begonnen? Het museum waar we samen jarenlang met heel veel liefde gewerkt hebben aan een prachtige collectie? AZ, mijn club, die ik in zestien jaar tijd heb opgebouwd van een eerste divisieploeg naar landskampioen, waar ik mij met hart en ziel aan gewijd heb? Rinsma State, waar we zelf ooit nog getrouwd zijn? Ik vertel haar dat ik het het allerergst vind voor de spaarders met een achtergesteld deposito zonder staatsgarantie. Die hebben helemaal niets meer, terwijl ze ons hun geld hadden toevertrouwd. Medewerkers, vrienden, kennissen en duizenden klanten met een achtergesteld deposito raken nu hun pensioenvoorziening kwijt. Dat we zelf bijna alles kwijt zijn is één ding, maar dat al deze mensen straks ridder te voet zijn, :1rukt emotioneel zwaar op mijn gemoed. Ik bespreek met Baukje de situatie van mijn ouders, want ook zij behoren tot de groep van achtergestelde spaarders. Mijn moeder van 82 is haar spaargeld, bijna 150.000 euro kwijt. Ze zal haar huis misschien moeten verkopen, omdat ze dat straks niet meer kan opbrengen. Mijn zussen Ineke en Gepke, die het allebei niet breed hebben, terwijl Gepke jaren heeft krom gelegen om de studies van haar kinderen te betalen, krijgen straks geen erfenis". De autobiografie van Dirk begint met een proloog: :' Vier weken na de val', waar hij uitgebreid ingaat op het lot van zijn ouders wat betreft hun deposito's die ze kwijt zijn geraakt .

Dinsdag 20 oktober Zowel René Neelissen als Fons Koemans vertrekken als leden van de Raad van Commissarissen van de DSB. In de avonduren wordt op last van de ABN Amro het museum voor magisch realisme van Dirk Scheringa leeggehaald .In totaal worden 1000 kunstwerken in grote vrachtwagens ingeladen. De reden van de inbeslagname is gelegen in het feit dat ABN Amro Dirk Scheringa een lening heeft verstrekt voor de nieuwbouw van het museum in Opmeer, met als onderpand zijn kunstcollectie. Ten tijde van de ontruiming speelt AZ tegen Arsenal. In de blessuretijd maakt AZ nog een doelpunt. Het wordt het 1-1..

Voetbalwedstrijd AZ-Arsenal uitslag 1-1

Woensdag 21 oktober. DSB Beheer wordt failliet verklaard. Met een schuld van 75 miljoen euro bij DSB Bank en hypotheekleningen bij andere banken had DSB Beheer te weinig inkomsten om aan alle verplichtingen te voldoen, zoals betaling van rente. Met het faillissement van DSB Beheer is het gehele DSB-concern meegesleept in de ondergang van DSB Bank

Donderdag 29 oktober Vier onafhankelijke deskundigen, onder wie drie professoren, gaan onderzoek doen naar de gang van zaken bij het faillissement van DSB Bank. Zij onderzoeken het optreden van de oud-bestuurders van de bank, de handelwijze van de toezichthouders De Nederlandsche Bank en de Autoriteit Financiële Markten en het ministerie van Financiën. De commissie bestaat uit professor Michiel Scheltema als voorzitter, en de leden professor mr Edgar du Perron, professor dr Kees Koedijk en registeraccountant Leo Graafsma.

De commissie van Onderzoek DSB Bank. Vlnr: Michiel Scheltema, Edgar du Perron, Kees Koedijk, Leo Graafsma

Dirk treedt af als voorzitter van AZ. Donderdag 26 november worden Dirk's schilderrijen uit zijn huis op de Spanbroekerweg weggehaald.

Het jaar 2010
Zaterdag 26 januari Dirk Scheringa lanceert eigen site: dirkscheringa.nl
Begin februari Dirk 's vader overlijdt op 85e jarige leeftijd.
Zaterdag 13 maart . Voor de wedstrijd AZ tegen RKC Waalwijk (6-2) wordt Dirk en zijn vrouw Baukje gehuldigd. Hij wordt benoemd tot erevoorzitter en krijgt een insigne in goud van de stad Alkmaar. Baukje wordt lid van verdienste. AZ geeft hem en zijn vrouw een seizoenskaart voor het leven**.**

Dirk en Boukje Scheringa wordt door AZ gehuldigd

Woensdag 23 juni Presentatie Rapport commissie van onderzoek DSB Bank

Aanbieding rapport DSB Bank door prof Michiel Scheltema aan minister van financiën Jan Kees de Jager

Enkele conclusies van de commissie:
Bij de inrichting van DSB Bank was op bijna al deze punten de oorsprong van het bedrijf te herkennen. Scheringa was tegelijkertijd voorzitter van de Raad van Bestuur en grootaandeelhouder. Als aandeelhouder had hij de bevoegdheid zijn medebestuurders, alsook de commissarissen, te benoemen en te ontslaan. Er was daardoor sprake van het ontbreken van een machtsevenwicht in de leiding. Scheringa beschouwde de bank als zijn bedrijf.
Concernstructuur DSB:

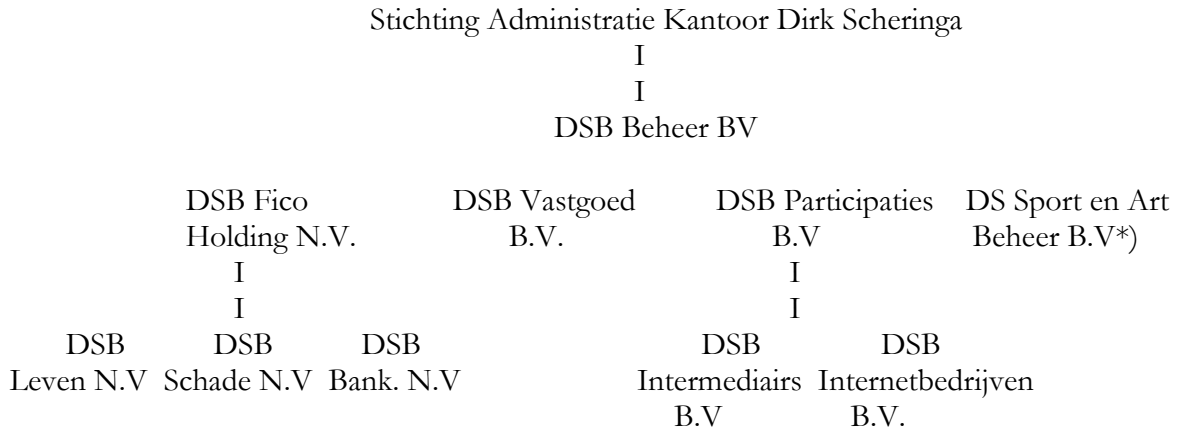

*) Hieronder vallen AZ en Museum)
De dominante positie van de directeur-grootaandeelhouder Dirk Scheringa kreeg extra accent door het tegengestelde belang dat bestond tussen DSB Bank en DSB Beheer, de houdstermaatschappij waarin de grootaandeelhouder ook activiteiten op sportief en museaal terrein had ondergebracht. Die belangen werden onvoldoende uit elkaar gehouden. De relatie met DSB Beheer is daardoor uit de hand gelopen. De Raad van Commissarissen werd door de Raad van Bestuur onvoldoende serieus genomen en slecht geïnformeerd, maar stelde zich zelf ook te passief op. Daardoor genoot de Raad van Commissarissen onvoldoende gezag en was ook in eigen ogen meer een raad van advies. Het toezicht door de Raad van Commissarissen is onvoldoende uitgeoefend.Wanneer men de vraag stelt naar de oorzaak van de ondergang van DSB, is die vraag niet eenduidig te beantwoorden. Er zijn vele factoren geweest die daaraan hebben bijgedragen. Vanuit de leiding van de bank gezien kan men wijzen op de externe omstandigheden die onvoorziene moeilijkheden hebben veroorzaakt. Zonder de kredietcrisis en zonder de oproep van Lakeman was DSB Bank niet op dezelfde wijze ten onder gegaan, en was een voortbestaan in enigerlei vorm wellicht mogelijk geweest. DSB heeft bovendien de gevolgen van de kredietcrisis niet goed onderkend, en risico's genomen die niet passen bij een prudent bancair beleid. Die risico's werden onder meer gelopen in de ongezonde verhouding met DSB Beheer, waarin Scheringa museale en sportactiviteiten had ondergebracht. Door dit alles was de winstgevendheid en van de vermogenspositie van DSB tegen de zomer van 2009 zodanig uitgehold dat voor het voortbestaan van de bank moest worden gevreesd.De Commissie meent dat de Nederlandsche Bank de gebreken in de opzet van DSB bij de vergunningverlening onvoldoende heeft onderkend. Hoewel de bank toen financieel gezond was, waren er zodanige tekortkomingen in de leiding en de organisatie van DSB Bank dat het verlenen van een vergunning een te groot risico inhield. Bij het houden van toezicht naderhand is DNB te geduldig geweest en heeft te weinig haar tanden laten zien. De crisissituatie, ontstaan door het massaal opvragen van tegoeden na de oproep van Lakeman, leidt tot een veelheid van activiteiten. Het was beter geweest wanneer DNB voor een krachtiger aansturing daarvan had gezorgd. Nu werd het maken van een reddingsplan sterk op het bord van een consortium van banken gelegd.
Vrijdag 7 juli Namens het voormalig bestuur van de DSB Bank schrijft Frank 'Hart, de advocaat van de DSB Bank in zijn brief van aan de minister van Financiën Jan Kees de Jager zijn kritiek op het rapport commissie van onderzoek DSB Bank. Hieruit volgen enkele passages uit

deze brief. Het voormalig bestuur van DSB Bank heeft met verbazing kennis genomen van het pact dat in december 2008 tussen AFM en DNB tot stand is gekomen.(...). In feite hebben de toezichthouders hier samengespannen en hebben zij gezamenlijk de druk op DSB Bank zover willen opvoeren dat Scheringa uiteindelijk zou terugtreden. Dat het heenzenden van Scheringa het doel was, staat ook met zoveel woorden in het rapport vermeld(...) "Als gezamenlijke strategie van AFM en DNB ten aanzien van DSB wordt dan ook afgesproken dat de druk op de instelling zal worden opgevoerd, met als doel dat Scheringa uiteindelijk zelf eieren voor zijn geld zal kiezen en over zal gaan tot het benoemen van een extern aan te trekken CEO. " (...)

Frank 't Hart, de advocaat van de DSB Bank (Advocatenbureau Spigthoff)

Beide toezichthouders hebben ook daadwerkelijk uitvoering gegeven aan het pact. In de eerste helft van 2009 is het vooral de AFM geweest die de toon heeft gezet door diverse niet reguliere onderzoeken te initiëren en door aan de media bekend te maken dat deze onderzoeken werden uitgevoerd. Het is een unicum dat de AFM mededelingen aan de media doet over niet afgeronde onderzoeken bij een onder toezicht staande instelling (en dat is daarenboven in strijd met de op haar rustende geheimhoudingsplicht uit artikel 1 :89 Wft). Hoogervorst, bestuursvoorzitter van de AFM, schroomde daarbij zelfs niet om op nationale televisie vooruit te lopen op de boetes naar aanleiding van nog niet afgeronde onderzoeken. De boetes die uiteindelijk zijn opgelegd, zijn overigens gebaseerd op niet doorsnee dossiers van DSB Bank die niet kenmerkend waren voor haar kredietverlening. Het is vervolgens DNB geweest die in de zomer 2009 de druk op DSB Bank verder heeft opgevoerd (door de interne projectgroep genaamd 'Homerus'). Het doel daarvan was de onteigening van DSB Bank en de heenzending van Scheringa. Dit resulteerde op 4 oktober 2009 in een convenant waarbij DNB de controle over DSB Bank op zich nam. Scheringa had zijn ontslag ingediend en had zijn aandelen aan DNB toevertrouwd. (--)
Er zijn drie belangrijke oorzaken voor het faillissement.
De <u>eerste</u> oorzaak is het feit dat DNB met het sluiten van het convenant op 4 oktober 2009 de regie naar zich toe had getrokken. (...)
De <u>tweede</u> oorzaak van het faillissement is namelijk de (zeer) onverwachte haircut die DNB minder dan 22 uur (!) na het sluiten van het convenant aan DSB Bank oplegde. Waarom een haircut opleggen terwijl Scheringa al zijn ontslag en aandelen heeft ingeleverd? (...)
De <u>derde</u> oorzaak is het zogenaamde lekincident. Hiermee wordt gedoeld op het feit dat (de directie van) DNB op of omstreeks 11 oktober 2009 de op haar rustende wettelijke geheimhoudingsplicht heeft geschonden door derden te informeren over het feit dat de nood regeling voor DSB Bank was of zou worden aangevraagd. Het is en blijft een feit dat de rechtbank - ondanks alle daaraan voorafgaande ontwikkelingen - in de nacht van 11 op 12 oktober 2009 tot het oordeel is gekomen dat DSB Bank een levensvatbare bank was, die voldeed aan de eisen van zowel liquiditeit als solvabiliteit, zelfs in aanmerking nemend de door DNB toegepaste haircut. Na het verspreiden van het nieuws dat een nood regeling door DNB was aangevraagd ontstond een run on the bank, waardoor het uitspreken van de noodregeling kort daarna onvermijdelijk was (..).

Augustus: In Dirk's autobiografie staat op pagina 243: 'Mijn hele leven ben ik op zoek geweest naar erkenning. De enige erkenning waar ik nu nog naar streef is de erkenning waarbij aangetoond wordt dat de bovenste bovenwereld, het old boys netwerk, ongelijk heeft gehad door de bank kapot te maken. Wat mij aangedaan is voelde als dood gaan, maar ik ben nu aan mijn tweede leven begonnen'.
Zaterdag 4 september In een interview met de Telegraaf zegt Scheringa het volgende. ' Ik ga weer bankieren. Ik wil de aanval op het huidige bankenstelsel in Nederland openen. De val van zijn bank heeft geleid tot kartelvorming in de bankenwereld. Het kwam ze maar wat goed uit dat wij van het toneel verdwenen. Ik ga aangifte gaan doen tegen de Nederlandsche Bank en DNB-directeur Nout Wellink. Ik beschik over een dossier van honderd pagina's waaruit blijkt dat er eind 2008 een pact is gesloten om mij en mijn bank kapot te maken'.
Donderdag 9 september Dirk Scheringa krijgt in zijn voormalige AZ-stadion in Alkmaar uit handen van Kirsten Verdel het eerste exemplaar van Project Homerus, het boek dat zij heeft geschreven over de ondergang van Scheringa's DSB-bank. De schrijfster komt tot de conclusie, dat de Nederlandse Bank en de Autoriteit Financiële Markten uiteindelijk uit waren op de ondergang van de bank.

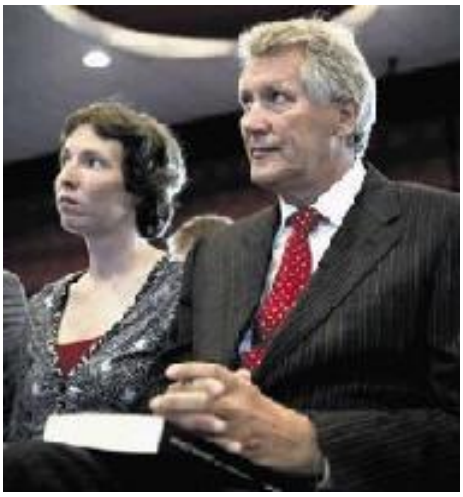
Kristel Verdel en Dirk Scheringa tijdens de presentatie van haar boek 'Project Homerus'

Donderdag 19 oktober Dirk Scheringa heeft aangifte gedaan tegen directieleden van de Nederlandse Bank, te weten president Nout Wellink en de directeuren Henk Brouwer, Lex Hoogduin en Joanne Kellerman, wegens het lekken van informatie naar de pers over zijn aanvraag voor een noodkrediet om DSB Bank overeind te houden
Maandag 1 november De veiling van de inboedel van het voormalige Scheringa Museum in Spanbroek heeft ruim 35 duizend euro opgebracht.
Donderdag 16 november Het gebouw van het voormalige Scheringa museum voor Magisch Realisme in Spanbroek is verkocht aan het bedrijf ZON Energie. De Vereniging Cliënten Van Financiële Instellingen (VCFI) heeft de rechtbank in Amsterdam verzocht de curatoren die het faillissement van DSB afwikkelen, te vervangen. De curatoren zouden door hun handelswijze grote schade hebben aangericht bij voormalige klanten van DSB.
Vrijdag 17 november Het Scheringa museum voor magisch realisme sluit haar poorten. De collectie in bruikelen gaat terug naar de eigenaren. Het 19 tellend personeel wordt ontslagen.
Vrijdag 26 november Het Friese landgoed Rinsma State, vroeger van Dirk Scheringa, is verkocht voor 1.7 miljoen euro aan Jan Smeeing uit het Friese Metslawier.
November Publicatie van het boek van Frits Conijn, redacteur Financiële Dagblad getiteld: "Dirk Scheringa. Verspeeld krediet. Een portret".
Publicatie van het boek van Jeroen Mei getiteld: Dirk Scheringa, autobiografie.
Maandag 13 december De Autoriteit Financiële Markten (AFM) heeft ABN Amro een

bestuurlijke boete opgelegd van 30.000 euro voor "niet-passend advies" bij het verstrekken van krediet beschermings verzekeringen in de periode van 1 januari 2009 tot en met 31 juli 2009.

Het jaar 2011
Donderdag 20 januari 2011 Dirk Scheringa start het Homerus sprekersbureau. Deze onderneming levert sprekers, presentatoren en dagvoorzitters voor allerhande gelegenheden. Tevens is hij betrokken bij de website DeGift.nl Personen die niet weten aan wie ze hun geld moeten nalaten worden op deze site gekoppeld aan 'wens'-erfgenamen.
Vrijdag 28 Januari De Autoriteit Financiële Markten (AFM) deelt twee bestuurlijke boetes uit aan SNS Bank van 30.000 euro per stuk. De boetes zijn opgelegd vanwege beleggingen in buitenlandse fondsen die niet onder adequaat toezicht stonden, waaronder die van fraudeur Bernard Madoff. De SNS heeft nagelaten nieuwe klanten te informeren over de "bijzondere aard en risico's van die fondsen en te toetsen of de fondsen geschikt waren voor de klanten".De boetes betreffen de periode van januari 2008 tot en met mei 2009. Beleggen in deze fondsen werd vanwege de aard en de risico's niet standaard aangeboden. De bank bood de dienstverlening alleen aan voorgeselecteerde klanten, die hun opdrachten dienden te geven via een apart ingerichte desk. Deze is inmiddels opgeheven. Bovendien heeft SNS Bank volgens de financiële waakhond nagelaten zijn klanten te informeren over de beweeglijkheid van de prijs, de beperkte verhandelbaarheid en het riskante karakter van de beleggingen.

Woensdag 2 maart In het NRC Handelsblad: **Wie zijn beboet?** AFM beboet regelmatig fouten bij verstrekken van hypotheekleningen.
ING, februari 2011. Boete: 130.000 euro.
Rabobank, september 2010. Boete: 150.000 euro.
ELQ Hypotheken, mei 2010. Boete: 48.000 euro.
Afab, november 2009. Boete: 24.000 euro.
Hypotheken Midden Nederland, oktober 2009. Boete: 24.000 euro
DSB Bank, mei 2009. Boete: 120.000 euro. *)
Postbank, februari 2009. Boete: 30..000 euro.
*) commentaar : Rabobank en ING kregen hogere boetes dan de DSB Bank!

Verantwoording
In dit hoofdstuk over Dirk Scheringa heb ik ruim gebruik gemaakt van de volgende boeken:
1. Redactie Economie de Volkskrant - Opkomst en ondergang van DSB. Uitgeverij Conserve. ISBN 97890 5429 298 2. 2009
2. Kirsten Verdel: Project Homerus. Het miljardenspel met DSB Uitgeverij De Wijsheid B.V.. ISBN 978 90 815575-1-1. Eerste druk augustus 2010
3. Frits Conijn/ Het Financiële Dagblad: Dirk Scheringa. Verspeeld krediet. Uitgeverij Business Contact, Amsterdam ISBN 978 90 470 0397 7.2010
4. Jeroen Mei:Dirk Scheringa, autobiografie Uitgevrij De Wijsheid ISBN 978 90 782112 0 4. Eerste Druk november 2010. Behalve citaten van de tekst heb ik ook enkele foto's van het boek afgedrukt met de vermelding: *(1)*. Tevens heb ik veel materiaal van het internet afgehaald. Mocht iemand of een uitgeverij hier bezwaar tegen aantekenen, dan zorg ik er voor dat de betreffende passage of afbeelding van mijn site zal worden verwijderd..
Ik heb getracht om de tekst zo summier en zo neutral mogelijk te houden . Ik hou me aanbevolen voor kritiek, aanvullingen, fouten.

3. Wat hebben Cornelis Verolme en Dirk Scheringa met elkaar gemeen?

Jeugdjaren
Cornelis wordt geboren in 1900 in een boerengezin met een streng christelijke geloof. Zijn

vaders leest voor het ontbijt uit de bijbel en de familie gaat zondags ter kerke.Zijn vader wil dat hij hoog op maatschappelijke ladder zal komen. Cornelis krijgt veel aandacht en liefde van zijn moeder. Na de lagere school gaat Cornelis naar de ambachtschool.
Op 15e jarige leeftijd moet hij de kost gaan verdienen. Cornelis begint als voluntair bij een machinefabriek, zijn loon is 8 cent per uur . Cornelis volgt avondstudies en slaagt voor de avond MTS.
Dirk wordt geboren in 1950 in een boerengezin met gereformeerd geloof. De zondagrust is heilig. Hij krijgt weinig aandacht en ondersteuning van zijn ouders Na de lagere school gaat hij naar de Mulo. Op 15e jarige leeftijd moet hij de kost gaan verdienen. Dirk krijgt een baantje als leerling-zetter bij de drukkerij Banda en verdient 6 gulden per week (Zijn ouders kunnen het advies van de school om naar de detailhandelsschool niet betalen). Dirk volgt avondstudies en haalt het middenstandsdiploma.

Huwelijksleven
Cornelis trouwt op woensdag 27 juni 1923 Jannentje Borg, een gereformeerd Rotterdams meisje . Uit het huwelijk worden vier meisjes geboren. In 1942 maakt Cornelis kennis met Annie Weegink, telefoniste bij Stork, een remonstrants meisje, waar hij verliefd op wordt. Er ontstaat een geheime verhouding met haar. Dinsdag 1 juni 1953 vindt de scheiding plaats van Cornelis Verolme met Nanny Borg. Hij trouwt drie weken later met zijn oude liefde Annie Weegink.
Dirk trouwt op vrijdag 16 november 1973 Baukje de Vries uit Driesum. Baukje en Dirk krijgen 2 zonen.

Hun dromen
Cornelis wil aan de Nieuwe Waterweg, een diep vaarwater dicht bij zee, een toonaangevende scheepsnieuwbouw en reparatie verwezenlijken.
Dirk wil dat zijn bank zal uitgroeien tot een grote landelijke bank die zich kan meten met De Grote Drie (ABN Amro, ING en Rabobank)

Een eigen bedrijf starten
Cornelis wil scheepsbouwer worden. Na enkele baantjes te hebben gehad hij bij scheepswerven in Rotterdam, komt hij in 1928 in dienst bij de machinefabriek Stork in Hengelo, waar hij tot 1946 blijft. Hij begint voor zich zelf op 47e jarige leeftijd. Hij bouwt op een stukje grond in IJsselmonde een machinefabriek voor revisie van dieselmotoren Zijn bedrijf wordt omgezet in een naamloze vennootschap, waarbij het stemrecht wordt ondergebracht in de Stichting Nederland Trust waar hij alleen zeggenschap bezit, de andere aandeelhouders hebben niets te vertellen.
Dirk voelt zich aangetrokken tot de financiële wereld. Na enkele baantjes te hebben gehad bij accountants kantoren en rijkspolitie, begint hij in 1977 met zijn vrouw het Belasting-en Adviesbureau Frisia. Hij zet dit bedrijf 3 jaar later om in een houdstermaatschappij DSB Beheer, wiens tal van dochtervennootschappen worden opgericht die zich voornamelijk bezig houden met de bemiddeling van financiering voor particulieren en het verkopen van verzekeringsproducten. Hij weet geld aan te trekken zonder zijn macht uit handen te geven. Hij heeft de DSB groep in Curaçao gevestigd met als enige dat hij niet door de raad van commissarissen ontslagen kan worden.

Zucht naar expansie
Cornelis neemt in de vijftiger jaren een aantal scheepswerven over. De gevestigde orde van scheepsbouwers kijken met Argus ogen naar die kleine man, die in een korte tijd een goed florerende scheepswerf weet te stichten.
Dirk neemt in de tachtiger jaren een aantal concurrenten over waardoor het bedrijf van Dirk

meer toegang heeft tot de financiële wereld. In 1991 heeft zijn bedrijf al en omzet van 1 miljard gulden.

Onorthodoxe wijze van het uitoefenen van hun bedrijf
Cornelis hanteert een onorthodoxe bouwmethode wijze. De helling waarop het schip wordt tegelijkertijd met het schip gebouwd met het aanbetalinggeld van de opdrachtgever. In tegenstelling tot de gevestigde orde van de Rotterdamse scheepsbouwers stopt hij het verdiende geld weer in nieuwe investeringen.
Dirk is succesvol door een eigenzinnige onorthodoxe manier van bankieren door leningen te verstrekken in combinatie met verzekeringen. Dirk stopt zijn verdiende geld weer terug in zijn bedrijf. De bankiers kijken met een zeker argwaan naar argwaan naar deze wijze van bankieren.

Hun mening tegen over de Raad van Commissarissen
Cornelis mening over de raad van commissarissen liegt er niet om: "Je geeft ze een sigaar, je geeft ze te eten en moeten bij het kruisje een handtekening te plaatsen".
Dirk heeft als grootaandeelhouder de bevoegdheid de commissarissen, te benoemen en te ontslaan. Dirk beschouwt de bank als zijn bedrijf.

Hun relatie met hun werknemers
Cornelis heeft geen enkele moeite om dicht bij zijn arbeiders te staan. Zelf als boerenzoon van onderaf opgeklommen, begeeft hij zich regelmatig onder zijn arbeiders. Hij wordt, zelfs na zijn aftreden als president-directeur, door zijn personeel (letterlijk) op de handen gedragen.
Dirk is altijd een gewone jongen gebleven en sterk betrokken met zijn werknemers. Hij loopt graag in spijkerbroek en draagt geiten wollen sokken.,

Het aantrekken van personen van aanzien
Cornelis weet in de helft van de vijftiger jaren zich te omringen door mensen van aanzien: Prof Pieter Sjoerd Pieter Gerbrandy, oud minister-president in het oorlogskabinet in Londen, Alfred de Booy , gepensioneerd bevelhebber de Nederlandse zee-strijdkrachten, respectabele Rotterdammers als Jan de Monchy en Philip Mees, Hendrik Jan Hofstra, oud-minister van financiën.
Dirk weet al in 1994 Tjeerd Westerterp, voormalig minister van Verkeer en Waterstaat, binnen te halen. Later volgen Ron Bonnier (Koninklijke Nederlandse Papierfabriek), Age Offringa (Friesland bank), Ed Nijpels (minister van VROM, burgemeester van Breda, commissaris van de Koningin provincie Friesland). Gerrit Zalm (oud-minister van Financiën), Frank de Grave (staatssecretaris Sociale Zaken en Werkgelegenheid, oud-minister van Defensie), Robin Linschoten (Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, Kroonlid van de Sociaal Economische Raad).

Hun gevecht tegen de gevestigde orde
Cornelis krijgt in de zestiger jaren steeds meer weerstand van de gevestigde orde van scheepsbouwers, fiscus en bankiers. De fiscus komt gigantische aanslagen en dreigt er zelfs faillissement. De Rotterdamse banken gaan hem de duimschroeven aandraaien. Zo zegt de bank R. Mees & Zn zegt zijn krediet op Voor Verolme betekent het dat hij met liquiditeitsproblemen te kampen krijgt. Hij heeft het land aan de bemoeizucht van de bankiers . Hij noemt ze: "boekhouders, kruideniers en krentenkakkers ". Alfred de Booy in zijn herinneringen:" Hij had een overdreven minachting voor banken, die geen geld uitlenen dat niet van hun was".Voor het bouwen van twee enorme reparatiedokken voor mammoet olietankers doet hij een beroep op de regering voor een kredietgarantie. Er ontbrandt een heftige strijd tussen Verolme en de gevestigde orde van scheepsbouwers. Zijn tegenstanders zijn de bestuurders van de drie werven: Rijn Schelde, Wilton-Fijenoord en NDSM . Zij vragen eveneens een kredietgarantie bij de

regering aan voor de bouw van een groot reparatiedok op de Maasvlakte. Hij krijgt de kredietgarantie maar moet het noodlijdende Amsterdamse werf NSDM overnemen. . Als de kosten voor de dokken uit de hand lopen wil hij een nieuwe bankgarantie Hij krijgt het op voorwaarde dat hij aftreedt als president-directeur. Dit wordt het begin van zijn ondergang.
Dirk begint in het begin van deze eeuw steeds meer last te krijgen van de Autoriteit Financiële Markten (AFM) en de Nederlandsche Bank (DNB): overtredingen van reclameregels, waarschuwing voor koppelverkoop, onvoldoende management informatie. Eind 2007 neemt de directie van DNB het besluit de DSB Bank onder stille curatele te stellen. Ze zien maar één oplossing het terugtreden van Dirk Scheringa als president-directeur, maar dat is door zijn positie als grootaandeelhouder niet zo gemakkelijk te verwezenlijken. Dit is het begin van zijn ondergang.

De eer en lof die zij krijgen toebedeeld
Cornelis wordt in 1958 benoemt tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Op zijn zeventigste verjaardag wordt hij Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw. In november 1980 wordt hij bevorderd tot Commandeur in de Orde van Oranje Nassau
Dirk wordt in 2002 benoemd dor Officier in de Orde van de Oranje Nassau.. Scheringa wordt op vrijdagavond 11 april 2009 tot "CEO of the year" uitgeroepen, de topman van het jaar. Premier Balkenende zegt over Scheringa in mei 2009 "Je bent een voorbeeld voor ons allemaal. Je speelt een geweldige rol voor ons allemaal en zet je in voor sport en cultuur. Ik vind dat fantastisch, we zijn trots op je".

De rol van de media
Cornelis Verolme moet aftreden als president-directeur. Dit staat in het geheime rapport Biesheuvel-Langman . Zaterdag 10 januari 1970 lekt dit rapport uit naar de pers. Kranten koppen liegen er niet om : " Surseance voor Verolme… " Donderdag 15 januari 1970 lekt de gedwongen samenwerking tussen Rijn-Schelde en Verolme uit. Door deze negatieve berichtgeving raakt nu alles in een stroomversnelling.
Dirk Scheringa verwijt de AFM de geheimhoudingsplicht te hebben geschonden, als maandag 30 maart 1970 een artikel verschijnt in de Telegraaf met de kop "AFM legt DSB onder de loep". Het artikel brengt een stroom van negatieve berichten over de DSB in de media.
Donderdag 1 oktober 2009 om half acht in de ochtend doet Pieter Lakeman een oproep aan de spaarders bij de DSB in het radioprogramma 'Goedenmorgen Nederland" om hun geld bij de bank weg te halen. Deze oproep veroorzaakt een run op de bank en er wordt ruim 88 miljoen euro door de spaarders opgehaald. Zondag 11 oktober vraagt de DNB een noodregeling aan ten aanzien van de DSB bij de rechtbank. Deze aanvrage lekt uit naar de pers. Het lek heeft grote gevolgen. De Volkskrant kopt: "Voortbestaan DSB aan zijden draad". Er wordt door de persberichten weer geld door de spaarders 45 miljoen euro. Door het lek is de oorspronkelijke mening van de Rechtbank veranderd door de noodregeling voorde DSB Bank alsnog toe te kennen.

Hun ondergang
Cornelis Verolme krijgt op woensdag 14 januari 1970 Verolme in zijn villa De Heul in Ridderkerk bezoek van Jozef Molkenboer, plaatsvervangend directeur-generaal van Economische Zaken. Hij heeft van de minister-president Piet de Jong de opdracht meegekregen om Verolme te dwingen af te treden. In bijzijn van zijn vrouw Anneke brengt hij deze boodschap over. Maar het duurt nog tot donderdag 29 januari dat Verolme door de op hem uitgeoefende druk bezwijkt en akkoord gaat met zijn aftreden als president-directeur. Na overname van het Verolme concern door Rijn- Schelde in 1971, mag Verolme geen scheepsbouw zaken meer ondernemen en de naam Verolme niet als handelsmerk gebruiken.
Dirk Scheringa wordt door Henk Brouwer, de directeur van de DNB op zondag 4 oktober te

kennen gegeven dat hij als president-directeur moet vertrekken. Scheringa moet al zijn aandelen verkopen als is het maar voor één euro. Omtreden reclamespotjes moeten worden stopgezet en 300 personeels leden moeten worden ontslagen. Joost Kuiper is al gevonden om Scheringa op te volgen Maandag 5 oktober beperkt de DNB de DSB om geld te lenen bij de Europese Centrale Bank tot 1 miljard euro ipv de 1.8 miljard euro waar ze in eerste instantie op gehoopt hadden. ('genoemd 'haircut'). Het voelt voor Scheringa aan dat ze de stekker er uit hebben getrokken. Zondag 11 oktober vraagt de DNB een noodregeling aan ten aanzien van de DSB bij de rechtbank. Zondagavond heeft nog uitstel gekregen van de rechtbank door de aanvrage van de DNB voor de noodregeling niet te honoreren. Uiteindelijk is maandagochtend 12 oktober de mening van de rechtbank, door het lekken van de aanvrage van de noodregeling, veranderd door deze alsnog toe te kennen. Om een faillissement te voorkomen is en zondag 18 oktober een bijeenkomst van de DSB met een bankenconsortium. Deze hoop gaat in rook op ,want de grote banken achten het reddingsplan van Scheringa niet levensvatbaar. De volgende dag maandag 19 oktober valt het doek en wordt door de rechtbank het faillissement van de DSB Bank uitgesproken

Toch blijven ze door gaan
Cornelis Verolme begint in maart 1975 een nieuwe onderneming: Naval Project Development Company Rotterdam. Weer dus bemoeit hij zich met scheepsbouw zaken, iets wat hem in 1971 verboden was. Hij maakt dezelfde dag aan de pers bekend dat hij grootste plannen heeft met het bouwen van een eigen Nederlandse gastanker.
Dirk Scheringa zegt 4 september 2010 in het dagblad de Telegraaf: "Ik ga weer bankieren. Ik wil de aanval op het huidige bankenstelsel in Nederland openen. De val van zijn bank heeft geleid tot kartelvorming in de bankenwereld. Het kwam ze maar wat goed uit dat wij van het toneel verdwenen. Ik ga aangifte gaan doen tegen de Nederlandsche Bank en DNB-directeur Nout Wellink. Ik beschik over een dossier van honderd pagina's waaruit blijkt dat er eind 2008 een pact is gesloten om mij en mijn bank kapot te maken".

Noot. Ondanks de genoemde overeenkomsten zou ik toch een duidelijke verschil tussen Verolme en Scheringa willen noemen. Van Verolme kan veel gezegd worden maar dat hij geen verstand had van de scheepsbouw zal niemand beweren. In het rapport van de commissie Scheltema staat
": De deskundigheid en de belangstelling van Scheringa lagen op het terrein van de kredietbemiddeling en niet op het bancair gebied" een bewering die door vele deskundigen wordt gedeeld.

4. De heersende 'elite' en Cornelis Verolme
Wie zijn de mensen die Cornelis Verolme de voet dwars hebben gezet in zijn haast onbegrensde ondernemersdrang om zich tot de grootste scheepbouwer van Nederland te mogen rekenen? Hij heeft uiteindelijk toch het onder spit tegen de deze machtige elite moeten delven. Hij is als nieuwkomer met de nek aangekeken door deze mensen.

Charles Theodoor Stork (1828-1895)

Zijn echte eerste tegenstand ondervond hij toen hij een poging waagde naar een topfunctie bij de firma Gebr Stork, na zijn zeer succesvolle tijd waarbij hij bij het bedrijf werkzaam was geweest van af 1928 tot 1946. Hij realiseerde zich wel dat het heel moeilijk zou zijn, want Stork was een familiebedrijf en de topposities waren steeds weggelegd voor leden van de familie Stork.

Charles Theodoor Stork (1828-1895) heeft samen met zijn jongere broer Juriaan Engelbert Stork (1828-1893) in 1868 de machinefabriek Gebr Stork in Hengelo opgericht. Het zijn de afstammelingen van Charles Theodoor die het bedrijf verder hebben voortgezet. Zijn zoon Dirk Willem Stork (1855-1928) sterft 15 februari 1928 precies op de eerste werkdag dat Cornelis Verolme bij het bedrijf Stork in dienst trad.
Verolme heeft in zijn periode bij Stork gewerkt onder directeur Ir Charles Theodoor Stork, zoon van Dirk Willem Stork. Na de oorlog trad hij af om plaats te maken voor een nieuwe generatie van de familie Stork. Maar voor Verolme was geen plaats in de directie weggelegd. De familie Stork zag de selfmade man niet zitten: te ongepolijst, niet academisch geschoold en niet behorende tot de elite van Twente, die bestond uit de families Ter Kuile, Blijdenstein, van Heek, Ten Cate, Willink, van Wulftten Palthe etc. De nieuwe directeuren werden Dirk Willem Stork Jr ,zoon van Ir Charles Theodoor Stork enzijn oudere neef Francois Gerard Stork (Fransje genoemd) ,zoon van Coenraad Frederik Stork.
Teleurgesteld nam Verolme in september 1946 zijn ontslag en is voor zich zelf begonnen in Hengelo. Al gauw, aan het eind van 1946. is hij naar Rotterdam vertrokken. Ook daar komt hij weer in de clinch met de gevestigde orde. Ze zien met Argus ogen hoe Verolme al gauw een belangrijke plaats begon in te nemen in de wereld van de Rotterdamse scheepsbouwers. De tegenwerking van deze gevestigde orde begon pas goed toen Verolme in geldnood kwam te zitten en uitzag naar externe financiers. Wie waren nu zijn grote tegenstanders in Rotterdam?
Allereerst de belangrijkste figuur van de Rotterdamse Droogdok Maatschappij (RDM): Karel Paul (KP) van der Mandele, president-commissaris van de RDM. De maatschappij waar Verolme in zijn jonge jaren - van 16 november 1920 tot 31 december 1927- als machine tekenaar heeft gewerkt.

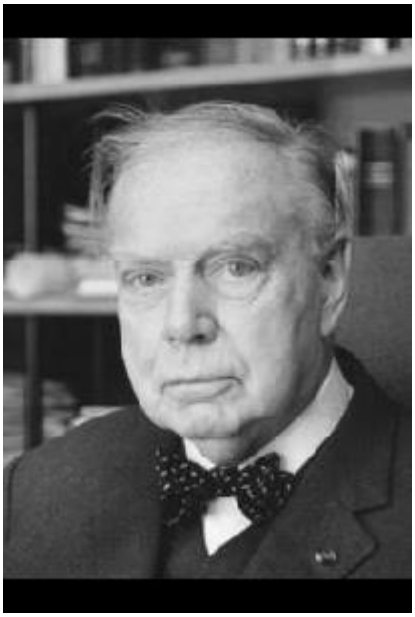
Mr. Karel Paul van der Mandele (1880-1975)

Een andere belangrijke figuur was de vooraanstaande Rotterdammer Jaques Dutilh, president-commissaris van de scheepsbouwwerf Wilton-Fijenoord.. Hij was getrouwd met Catherina Lamberta Mees .Zijn schoonvader was Mr Hendrik Nicolaas Mees, lid van de bankiersfirma R.

Mees en Zn. Zijn schoonmoeder was Gertruide Pauline de Monchy, een telg van het invloedrijke Rotterdamse geslacht de Monchy. Twee commissarissen van Wilton-Fijenoord waren niemand minder dan Ir Daniel Theodorus Ruys, directeur N.V. Koninklijke. Rotterdamsche. Lloyd, en Jan Hudig, lid van de belangrijke redersfirma Hudig & Veder. Een ander lid van de firma Hudig & Veder was Anthony Veder. Hij was lid van de ballotage commissie van de elite club de Koninklijke Roei- en Zeilvereniging de Maas in Rotterdam. In het boek van Ariëtte Dekker over Verolme schetst zij op voortreffelijke wijze het elitaire karakter van deze club.
"De leden van De Maas waren een parvenu als Cornelis Verolme niet van nature goed gezind. Zij moesten niets hebben van deze nouveau riche die zich verplaatste in een protserige zwarte Cadillac - zijn collega-scheepsbouwers lieten zich rondrijden in Bentleys, Rolls Royces en Jaguars -, die erg ijdel was, zich net iets te netjes kleedde, met gleufhoed en witte foulard, en zich altijd met veel te veel scherp geurende lavendellotion besprenkelde. Die een nare, schelle stem had die door merg en been kon gaan, waarmee hij ook nog eens uitsluitend over zichzelf sprak. 'Een irriterende figuur,' vat een Maaslid de algemene mening over Cornelis Verolme samen.' Bij dit soort clubs gold het oer-Hollandse adagium: 'Hij die met ons mee wil gaan, die moet onze manieren verstaan,' en daaraan voldeed Verolme niet. Hij werd geweigerd als lid van De Maas, hetgeen velen in Rotterdam nog altijd graag smalend mogen memoreren. Het was des te pijnlijker voor Cornelis Verolme, aangezien jonge ingenieurs die voor hem werkten, wel probleemloos lid hadden kunnen worden".
Behalve de Maas was er ook nog een andere club waar de elite elkaar trof, dat was de Club Rotterdam. Ook ook hier weet Ariëtte Dekker op treffende wijze het elitaire karakter te beschrijven:
" De Club Rotterdam was een exclusief besloten genootschap datin 1928 in het leven was geroepen door Rotterdamse zakenlieden, waaronder de eerdergenoemde K. P. van der Mandele, kolenhandelaar D.G. van Beuningen, reder Phillipus van Ommeren, drie leden van de familie Mees, reder Bernard Ruys en nog vele andere klinkende Rotterdamse namen (...) Club Rotterdam was zo besloten dat de gedenkboekjes van de club vertrouwelijk en genummerd waren.. De 'grondwet', zoals deze binnen De Club Rotterdam genoemd werd, bevatte bepalingen over 'volkomen geheimhouding' van alles en iedereen die besproken werd en over toelating tot de club, hetgeen slechts 'bij algemene stemmen' kon plaatsvinden.(..) . De Club Rotterdam was één groot ons-kentons van voorname Rotterdamse zakenlieden. Het wemelde er van de Van Beuningens, Dutilhs, Goudriaans, Van Hobokens, Hudigen, Mezen, Van Ommerens, Reuchlinnen, Ruysen, Van Stolken, Veders, Wiltons en Van der Vorms. De Club Rotterdam vormde een bonte mengeling van Rotterdams oud geld, voorzover men daar in de Maasstad van kon spreken, en relatief nieuwe rijken die hun geld verdiend hadden als kolenhandelaren, havenbaronnen, reders en scheepsbouwers aan het begin van de twintigste eeuw als gevolg van de opkomst van de stoomvaart en de aanleg van de Nieuwe Waterweg. (...) Cornelis Verolme zelf hoefde zich geen enkele illusie te maken ooit tot dit exclusieve gezelschap toegelaten te worden, daarvoor was hij te nieuw en te kort in de Maasstad. Daar moest minimaal een generatie overheen gaan. Bovendien botste zijn uitgesproken bravoure te veel met de elitaire ingetogenheid die de deftige Rotterdammers zich in de loop der jaren hadden aangemeten".
Het bankconsortium dat Verolme voorzag van de benodigde kredieten, bestond uit de firma R.Mees & Zoonen, de Rotterdamsche Bank en de Hollandsche Bank Unie. Firmant van de bankiersfirma R. Mees & Zoonen was Philip Mees. Hij was Verolme goed gezind, doch na twee hartaanvallen ging hij, helaas voor Verolme, met vervroegd pensioen. Zijn mede firmant Thony Ruys werd Verolme grootste tegenstander. Hij zegde in 1965 het krediet aan Verolme namens Mees & Zoonen op . Thony Ruys was een telg uit de invloedrijke redersfamilie eigenaar van de Rotterdamsche Lloyd.
We hebben hierboven leden van de volgende Rotterdamsche families de revue laten passeren: Van der Mandele, Dutilh, Ruys, Hudig, Veder, Mees . Om een indruk te geven hoe nauw deze leden door familiebanden met andere belangrijke Rotterdamse families zijn verbonden, geven we

hieronder deze verwantschap aan.
Van der Mandele: Van Bosse
Dutilh :: Van Stolk, Verbrugge, de Monchy, Van Hall, Boissevain
Ruys :: Los, Cankrien. Van Hoboken, Kruimel, Van Oordt
Hudig : Van Vollenhoven
Mees : van Lelyveld, van Stolk, Dutilh, De Monchy, de Kanter, Bouvin, Vicq
De Monchy : Mees, Van.Oordt, Van der Hoop, Ledeboer,'s Jacob.
Veder : Van Stolk, Van Hoboken

Tussenvoegsel:

Genealogie van enkele families die een rol hebben gespeeld in het leven van Cornelis Verolme en tot het Nederlands Patriarchaat behoren

Familie Van der Mandele. Protestant – Dordrecht
I Jacob (Jaques) Meuszn. (van der Mandele), tr. omstreeks 1580 Barbara Jansdr.
II Dirk Jacobsz. (van der Mandele), geb. Dordrecht omstreeks 1582, munter , sterft (vermoedelijk) in Feb. 1613

IXbis. Willem Hendrik van der Mandele, geb. 9 Feb., ged. Delft (Nieuwe kerk) 15 Feb. 1778, kassier, sterft Delft 25 Aug. 1855,
X. **Hendrik Pieter van der Mandele**, geb. Delft 19 Maart 1815, bankier, lid der firma van der Mandele & Zoon, sterft Delft 7 Sept. 1884.
XI. **Mr. Willem Karel Samuel van der Mandele**, geb. Delft 11 Oct. 1843, lid van den gemeenteraad van Delft 1877-93, wethouder van Delft 1892-93, lid prov. staten van Z.-Holland 1885-98, dijkgraaf. van Delfland sinds 1893 enz.,enz.,
XII. **Mr. Karel Paul van der Mandele**, geb. Delft, 1 Nov. 1880, sterft 23 januari 1975, dir. Rotterdamsohe Bankvereeniging, tr. 's- Gravenhage 5 Juni1906 **Hermine Sophie Marie van Bosse**, geb. Batavia 7 Jan. 1883, dr. van **Marinus Jacob van Bosse** en Hermine Johanna Catharina de **Roo**.
(Stamvader familie **van Bosse**: **Dirk van Bosse**, geb. Leiden , droogscheerder, tr. Leiden (Pieterskerk) 3 Mei 1699 Marytie Maerten)

Familie Dutilh Clairac (dépt Lot-et-Garonne)
I. Moïse Dutilh, geb. omstr. 1575.
II. Abel Dutilh, geb. omstr. 1600.
III. Moïse Dutilh, geb. Clairac 1634, f ald. 20 Maart 1708
IVa. Abel Dutilh, geb. Clairac 17 Febr. 1664, sterft ald. 10 Maart 1744
V. Jaques Dutilh, ged. Clairnc 22 Maart 1692, vestigde zich in 1718 te Rotterdam, sterft 7 Feb., begr.Rotterdam 12 Feb. 1746.

Xd. Mr. Christinn Corneille Dutilh, geb. Rotterdam 18 Aug. 1852, advocaat en dispacheur, ald., lid gemeenteraad Rotterdam 1899-1911,tr. Rotterdam 6 Juni í878 **Maria Eleonora van Stolk**, geb. Rotterdam14Oct.1855, dr. van **Jan Jacob van Stolk** en **Maria Johanna Verbrugge**.
(Stamvader familie **Verbrugge** (4e generatie). **Cornelis Verbrugge,** ged. Elst 26 nov 1658, sluiswachter te Sparendam, sterft vóór 1727)
XIe. **Mr. Jacques Dutilh**, geb. Rotterdam 19 Juni 1884, adv. en procureur, lid der firma Mrs. Dutilh & Driebeek, tr. Rotterdam 24 Juni 1909 **Catharina Lamberta Mees**, geb. Rotterdam 30 Jan. 1886, dr. van **Mr. Hendrik Nicolaas Mees** en **Gertrude Pauline de Monchy,**;tr 2e Rotterdam 21 juli 1931 **Petronella Gerarda Johanna van Hall,**Amsterdam 7 Sept. 1897, sterft Rotterdam 30 Jan. 1939, dr van **Mr Adriaan Floris van Hall** en **Petronella Johanna**

Boissevain en gesch. echtg. van **Dr Salomon Jean René de Monchy.**
(Stamvaders familie **van Hall: I Aldert Floris van Hall** geb. (vermoedelijk Heteren) omstreeks 1645, vestigde zich omstreeks 1703 in de buurschap Klingelbeek bij Arnhem, sterft vóór 29 Juni 1724.**II Floris van Hall** , geb. Arnhem, vestigde zich te Leiden, lakenbereider aldaar, begr. Leiden 25 Aug.1709.)
(Stamvaders familie **Boissevain: I. Lucas Boissavi,** geb. Bergerac, sterft Amsterdam 25 April 1705, tr. Rotterdam 1 Sept. 1700 Marthe Roux,geb. Bergerac..**II. Jeremie Boissevain,** geb.Amsterdam 8 oct.1702, boekhouder, sterft Amsterdam 30 Juli 1762.)

Familie Ruys Protestant –Utrecht
I.. Cornelis Jansz. Ruysch, geb. Utrecht vóór 1617, begr. ald. 29 Juli 1672.
II. Joannes Ruysch, ged. Utrecht 26 Sept. 1643
III. Willem Ruys(ch), ged. Utrecht 7 Juni 1671 sterft vóór 1732, poorter van Amsterdam, timmerman ald.

VIId. Willem Ruys, geb. Ouderkerk a/d Amstel 1 April 1809, reder te Rotterdam, grondlegger N.V. Kon. Rott. Lloyd, tr. 's-Gravenhage 5 Aug. 1889, Mei 1834 **Roelandina Jeannette Los**, geb. ald. 31 Oct. 1812, sterft Rotterdam 16 April 1865, dr. van **Daniel Los** en Alida van der Zeijde
(Stamvaders familie: **Los. I. Jan Los,** vermeld als vader van Hendrik en Corstiaan 12 Mei 1642 te Hendrik-Ido-Ambacht. **II. Corstiaan Los. III. Jan Los,** smid te Hendrik-Ido-Ambacht, transporteert een huis ald. aan Krijn Jacobsz. 16 Mei 1645, sterft voór 1663.**)**
VIIIf. Willem Ruys, geb. Rotterdam 17 Maart 1837, koopman en lid fa, Willem Ruys & Zonen, reders ald., sterft Rotterdam 3 Sept. 1901, tr. ald. 1.5 Mei 1862 **Maria Cankrien**, geb. Kralingen 21 Mei 1840, sterft Rotterdam 17 Febr. 1931, dr. van **Bernardus Ewoud Cankrien** en **Maria van Hoboken**.
(Stamvader familie **Cankrien**: **I**. **Johan Ardenolt Cancrin**, begr. Menslage (Hannover) 4 Dec. 1741)
IXl Bernardus Ewoud Ruys, geb. Rotterdam 6 Maart 1869, lid fa. Ruys & Co., cargadoors ald.,dir. Rott. Lloyd N.V., vice-pres. K.P.M., commandeur O.-N., sterft t Noordwijk aan Zee 16 Sept. 1949, tr. Rotterdam 14 Sept. 1893 **Wilhelmina Petronella van Hoboken**, geb. ald. 17 Mei 1871, dr. van Jacobus en **Maria de Monchy**.
Xg. **Willem Ruys**, geb. Rotterdam 25 Aug. 1894, dir.Rott. Lloyd N.V., ridder N.L., f (gefusilleerd door de Duitsers) Goirle 15 Aug 1942,

Broer van **Willem Ruys**:
Xi Ir. Daniel Theodorus Ruys, geb. Rotterdam 3 April 1898, werktuigk. ing., dir. N.V. Kon. Rott. Lloyd,

Broer van **Bernardus Ewoud Ruys** :
IXm Antony Ruys, geb. Rotterdam 26Aug. 1875, lid fa. Ruys & Co., oud consul-gen. der Nederl. te Antwerpen
Xj Mr. Anthony Ruys, geb. Antwerpen 24 Jan. 1908, lid fa. R. Mees & Zonen, bankiers, tr. Overveen 20 Maart 1936 **Ida Henriette Françoise Kruimel**, geb. Velsen 17 Maart 1914, dr. van **Joan Herman Anne Kruimel** en **Ida van Oordt**.
(Stamvader van familie **Kruimel** : **I. Peter Krümmel**, geb. vóór 1485, schepen van Biberfeld 1526)
(Stamvaders familie **van Oordt**: **I. Jan van Oort**. **II Pieter Jansz. van Oort** was omstreeks 1620 pachter van den windkorenmolen te Heerwaarden)

Familie Hudig. Protestant - Mannheim
I. **Willem Heudighe**, leefde in de 2e helft der 16e eeuw.
II. Huibert Willemsz. Heudighe, geb. Mannheim,stond als musketier in dienst van prins Frederik Hendrik,als hoedanig hij 2 Jan. 1633 eervol werd ontslagen, t ná 2 Juli 1655.
III. Wilhelmus Huydigh, geb. 21 Juli 1643, zeemleerbereider, later fabrikant van zijden stoffen, sterft tusschen 1681
en 93, Amsterdam
IV. Casparus Hudig, geb. 27 Mei, ged. Amsterdam (Nieuwe Kerk) 29 Mei 1668, werd 17 Mei 1701 poorter te
Rotterdam, factoor te Rotterdam,sterft Rotterdam in Juli 1707.

VII. John Hudig, geb. 29 Nov., ged. Rotterdam 31 Dec. 1769, reeder en oargadoor, oprichter der firma Hudig & Blokhuyzen, municipale raad 1811-13, kiezer 1824-51, lid van de Kamer van Koophandel en Fabrieken, sterft Rotterdam 10 Jan. 1858, tr. Rotterdam 2 April 1798 Francina Vis,
VIII. Dirk Hudig, geb. 5 Sept., ged. Rotterdam 18 Sept. 1803, lid der firma Hudig & Blokhuyzen, Rotterdam 15- Sept. í853, tr. 10 Kleef 80 Oct. 1823 Pieternella Havelaar, geb. Rotterdam 13 Mei 1805, sterft Rotterdam 14 Juli 1833.
IX. **Jan Hudig**, geb. Hellevoetsluis 9 Aug. 1838, lid der firma Hudig & Blokhuyzen, oprichter der firma Hudig & Veder, lid van den gemeenteraad van Rotterdam 1869-1909,weth. 1892-1909, oud-lid prov. staten van Z-Holl, consul van Italie.
X. **Willem Care1 Hudig**, geb. Rotterdam 2 Juni1874, reeder en cargadoor, lid der firma Hudig & Veder,tr Rotterdam 12 juni 1902 Anna Löhnis, geb. Rotterdam 9 aart 1882, dr. van **Theodorus Hudig** en **Maria van Vollenhoven**.
XI Jan Hudig, geb. Rotterdam 22 Maart 1904.

Familie Mees Protestant – Aken
I. Joris Mees, geb. Aken vóór 1545, opzichter Lakenweversgilde ald. 1563, eigenaar, deels door koop van zijn broeder Paulus, van het huis Zum gulden Berg te Aken 1565, vlucht wegens geloofsvervolging van Aken naar Rotterdam 1596, sterft ald. kort na 1598.
IIb . **Jeremias Mees**, geb. Rotterdam 15 Sept. 1598, poorter van Groningen 1627, commies bij de ontv.-gen. ald., ouderling te Groningenr
IIIb. Ds. Gregorius Mees, geb. Groningen 1 Jan. 1631, pred. laatst te Rotterdam, sterft ald. 21 Sept. 1694
IVb. Rudolph Mees, geb. Groningen 8 Aug. 1665, kruidenier en wnd. refactiemeester te Rotterdam, sterft ald. 16 Maart 1702.
Vb. **Gregorius Mees**, geb. Rotterdam 2 Febr. 1697, kassier en makelaar in assurantiën ald., later lid fa. Cordelois de Vrijer en Mees (1720), welke naam sindsdien gewijzigd in: G. Mees, G. Mees en Zoonen, R. Mees en Zoon, R. Mees en Zoonen, sterft Rotterdam 4 April 1763.
VIc. **Rudolfus Mees**, geb. Rotterdam 26 Dec. 1728, stichter fa. R. Mees en Zoonen, kassiers en assurantiemakelaars ald.. schepen van Schieland.sterft Rotterdam 27 Juni 1811, tr. Leiden-11 Dec. 1754 **Sara van Lelyveld**, geb ald. 30 Nov. 1734. sterft Rotterdam 2 Juli,dr. van van **Pieter van Lelyveld** heer van Banken en Maria de Witt.
(Stamvaders van familie **van Lelyveld : I. Paulus van Lelyveld,** geb. omstreeks 1610. II Pieter Paulusz. van Lelyveld, ged. Rotterdam 25 April 1635, zeilmaker)
VIId Adriaan Mees, geb. Rotterdam 13 Se&. 1761, lid fa. R. Mees en Zoonen ald., sterft Rotterdam 28 April 1837, tr. ald. 9 Oct.1788 Catharina Elisabeth van Oordt, geb. Rotterdam 13 Maart 1769, sterft ald. 25 Sept.1855, dr. van Hendrik van Oordt en Willemma van Charante.
VIIIh. **Mr. Rudolf Adriaan Mees**, geb. Rotterdam 5 Juli 1789, lid fa. R. Mees en Zoonen en lid Gem.-raad ald., sterft Doorn 30 Sept. tr. Utrecht 20 Maart 1811 tr 1e Maria Elizabeth Adriana Ackersdijck, geb.'s-Hertogenbosch 21 Oct. 1788, sterft Rotterdam 5 Aug. 1829, dr. van Mr.

Willem Cornelis en Maria Cornelia Bowier; tr. 2e Hoorn 10 Mei 1839, Magaretha Agatha van Marken, geb. 4 Nov., ged. Hoorn 12 Nov. 1802 sterft Spankeren 21 Aug. 1870, dr. van Ds. Bernardus van Marken en **Maria Elisabeth de Vicq.**
(Stamvaders familie **de Vicq: I**.. **Jacobus de Vicq, II. Mattheus de Vicq,** ged. Antwerpen 7 juli 1571, vestigt zich te Amsterdam 1596, lakenkoper ald., begr. Amsterdam28 febr. 1637.
IX Mr Marten Mees geb Rotterdam 24 oct 1828 lid der firma R.Mees & Zonen lid en vice pres.firma R. Mees & Zoonen, lid en vice-pres
Kamer van Koophandel, lid der prov staten van Z.-Holl.1868-1880, pres.-commissaris Holland-firma R. Mees & Zoonen, lid en vice-pres.Kamer van Koophandel, lid der prov staten van Z.-Hall.1868-1880, pres.-commissaris Holland-America-Lijn en Rotterdamsche Lloyd, sterft Eefde 7 Feb. 1917, tr. Rotterdam 4 Juni 1856Anna Hendrina van Teutem, geb. Rotterdam 1 oct.1833, dr. van Dr. Hendrik Nicolaas van Teutem en **Joanna van Stolk**
Xee. Mr. Hendrik Nicolaas Mees, geb. Rotterdam 2Mei 1857, lid fa. R. Mees en Zoonen ald.,sterft Hilversum 10 Oct. 1895, tr. Rotterdam 12 April 1883 **Gertrude Pauline de Monchy,** geb. ald. 26 Juli 1859, sterft ald. 25 Juli 1950, dr.van **Salomon Jean René de Monchy en Catharina Lamberta van der Hoop.**
XI2. Catharina Lamberta Mees, geb. Rotterdam 30 Jan. 1886, sterft ald. 7 Jan. 1930, tr. Rotterdam 24 Juni 1909 **Mr. Jacques Dutilh**, geb. ald. 19 Juni 1884, adv. en proc., zn. van **Mr. Christian Corneille Dutilh en Maria Eleonora van Stolk;** hij hertr. Rotterdam 21 Juli 1931 **Petronella Gerarda Johanna van Hall**, gesch. echtg. van **Dr. Salomon Jean René de Monchy**. Geen mannelijke afstammelingen

Uit tweede huwelijk van Mr Rudolf Adriaan Mees en halfbroer van Marten Mees
IXw Mr. Bernard Mees, geb. Rotterdam 28 Sept. 1835, oprichter en directeur der Rotterdamsche Hypotheekbankvoor Nederland, sterft Rotterdam 12 Dec. 1911, tr. Zalt-Bommel 2 Sept. 1869 **Philippina Huberta Johanna de Kanter** , geb. Paramaribo 18 Aug. 1844, sterft Rotterdam 18 Dec.1907, dr. van **Mr. Philippus de Kanter** en Anna Petronella Grol.
(Stamvader familie **de Kanter I. Philips de Cantere,** geb. Brugge omstreeks 1560, kleermaker werd poorter te Zierikzee 3 febr 1588 sterft Brugge 1634)
Xgg. **Philippus Mees**, geb. Rotterdam 5 Maart 1874, lid fa. R. Mees en Zoonen en consul-gen. van Zweden ald.,ridder N.L., sterft Rotterdam 20 Mei 1944, tr. 's-Gravenhage 25 Febr. 1904 **Tonia Bouvin**, geb. Rotterdam 1 Maart 1883, sterft ald. 6 Aug. 1939, dr. van **Mr. Philip Adriaan Jacob Bouvin** en **Herminea Emerentia Kolff.**(Stamvaders familie Bouvin **I. Philippe Bòuvin,** geb. Rijssel. **II. Jacob Bouvin,** geb. 29 Dec. 1743, ged. Sluis (Franschekerk) 5 Jan. 1744, griffier, sterft Sluis 23 Aug. 1816)
(Stamvaders familie **Kolff: 1. Wouter Colf**, geb. omstreeks 1550, woonde te Geertruidenberg. **II. Wouter Colf**, geb. Geertruidenberg omstreeks 1575,eerst ruiter onder graaf van Hohenlohe, 1ater schipper, werd 29 April 1601 burger te Nijmegen, sterft ná 22 Sept. 1644.)
XIee. Mr. Philip Adriaan Jacob Mees, geb. Rotterdam 4 Febr. 1907, lid fa. R. Mees en Zoonen ald., 1907.

Familie De Monchy Protestant - vermoedelijk Frankrijk
I. **René de Monchy**, diende als luitenant en kapitein in dienst der W.-I.C. in Brazilië onder Graaf Joan Maurits van Nassau 1637-'54, daarna majoor, commandant der stad Calcar, sterft ald. 4 Sept. 1670.

VI. Engel Pieter de Monchy, geb. Rotterdam 17 Juli 1793, lid fa. M. M. de Monchy en Zoonen,..daarna fa. E.P. de M,onchy, president Nederl. Handel Mil. 1850-'74, lid Tweede Kamer der Staten-Generaal 1843, commandeur Nederl. Leeuw, grootofficier Eikenkroon, sterft Amsterdam 7 Sept. 1883, tr. Rotterdam 6 Aug. 1817 **Maria Johanna Mees,** geb. ald. 30 Oct. 1795, sterft Amsterdam 27 April 1867,dr. van **Adriaan Mees** en **Catharma Elisabeth van**

Oordt.
VII ter. **Salomon Jean René de Monchy**, geb. Rotterdam 8 Maart 1824, lid firma's M. & R. de Monchy en Pakhuismeesteren ald., lid Prov. Staten van Z.-Holland, sterft Rotterdam 16 April 1917, tr. ald. 24 April **1850 Catharina Lamberta van der Hoop,** geb. Rotterdam 4 Aug.1827, sterft ald. 14 Jan. 1893, dr. van **Adriaan van der Hoop** en **Sara Adriana Ledeboer.**
(Stamvaders **van der Hoop**; **I. Jan Carsten (van der Hoop)** geb. ongeveer 1590, woonde te Veenendaal. **II Bártholomeus van der Hoop,** geb.. ongeveer 1620, werd burger te Arnhem 21 Jan. 1646, sterft aldaar 1699).
(Stamvaders familie **Ledeboer: I. Manto Leidebur**, geb. Osnabriick omstr. 1503 **II. Heinrich Manto Ledebur**, geb.. Osnabrück 1535, bontwerker ald. **III Ds. Christopher Ledebur**, geb. Osnabrück 1573,pred. te Almelo (1619-'57), sterft ald)
VIIIbis. **Salomon Jean René de Monchy** Jr., geb. Rotterdam 9 jan. 1863, koopman, lid fa. M. & R. de Monchy,directeur Holland-China mij. alld., consul van Costa Rica, sterft Rotterdam 6 Oct. 1930, tr. ald. 31 Mei **1888 Antoinette s'Jacob,** geb. Soerabaja 16 Maart 1864, t Haarlem 15 April 1934, dr. van **Mr. Willem Hugo s'Jacob** en **Jacoba Maria Rochussen. (** Stamvader familie **s'Jacob: 1. René Jacob,** geb. Châteaudun omstr. 1630, gevlucht van Frankrijk naar Delft 1663, werkz. in het lakenbedrijf ald., begr. Delft 11 Aug. 1708).
Xter. **Jean Antoine de Monchy**, geb. Rotterdam 5 Mei 1899, lid fa. Pakhuismeesteren ald., tr. Ealing (Eng.) 20 Jan. 1923.

Familie Veder. Protestant- Lerwick-Shetland eilanden
I. John Vether, geb. omstr. 1690, waarsch. Dezelfde als die, welke vermeld in Sheriff Courtbook of Shetland1719, sterft vóór 1753.
II Robbert Vether (Veder), geb. Lerwick omstr.1720, varensman.
III. John Vether (Veder), geb. Rotterdam 26 Mei 1754, kapitein ter Koopvaardij, daarna koopman te Rotterdam, sterft ald. 25 Sept. 1833
IVb Hoyte Veder, geb. Rotterdam 21Dec. 1801, koopman ald., -j- Rotterdam 13 Febr. 1880
Vc Jan Hoyte Veder, geb. Rotterdam 29 April 1846. pres.-dir. bijk. Ned. Bank en vice-pres. Kamer van Kooph.ald., ridder N.L., p Rotterdam 25 Juni 1936.
VI1. **Henriette Veder**, geb. Rotterdam 9 Oct. 1871,sterft ald. 27 Nov. 1923, tr. Rotterdam 5 Febr. 1891 **Jacobus van Hoboken,** geb. ald. 6 Maart 1866, lid fa. A. van Hoboken, bankiers te. Rotterdam, lid Kamer van Kooph.ald., ridder N.L., t Rotterdam 20 Juni 1946, zn. van **Anthony van Hoboken** en **Catharina Elisabeth van Stolk**.
VIb. **Anthony Veder**, geb. Rotterdam21 Oct. 1879, dir. A. van Hoboken & Co., bankiers ald.,consul van Salvador, off. O.-N,, sterft Zeist 21 Aug. 1928,tr. Rotterdam 17 Oct. 1907 **Maria Johanna van Hoboken**, geb. aId. 15 Oct. 1884, dr. van **Anthony van Hoboken en Catharina Elisabeth van Stolk.**
VIIb. **Anthony Veder**, geb. Rotterdam 7 Oct. 1914, reeder, lid fa. Anthony Veder & Co

Familie van Hoboken. Protestant – Utrecht
I. Jan van Hoboken, geb. omstreeks 1510 Utrecht.

VI. Willem van Hoboken, ged. Utrecht 13 Juli 1673, blauwverver en garentwënder te Rotterdam, sterft Rotterdam 26 Maart 1749.

IXbis Jacobus van Hoboken, heer van Cortgene,geb. Rotterdam 30 Jan. 1810, koopman en reeder, sterft Rotterdam 22 Nov. 1869, tr. Rotterdam 14 Mei 1834 **Sara Lydia van Vollenhoven** , geb. Alphen 9 Dec. 1813, sterft Rotterdam 23 Dec.1859,dr.van **Cornelis van Vollenhoven** en Jeannette Christine Band.
(Stamvader familie **van Vollenhoven**: **I. Wolfert Lubbertsz**., schipper, vermeld te Schiedam 1578-1622, begr. ald. 10 juni 1623.)

X. **Anthony van Hoboken**, heer van Cortgene, geb. Rotterdam 6 Feb. 1840, koopman, lid der firma's Hoboken,de Bie & Co en A. van Hoboken & Co, lid prov. staten van Z.-Holl., hoogheemraad von Schieland, tr. Rotterdam 1 Feb.1865, geb. Rotterdam **Catherina Elisabeth van Stolk** 17 Juli 1845, dr. van **Abraham van Stolk** en **Catharina Elisabeth Mees**.
(Stamvaders familie van **Stolk (I. Cornelis Adriaensz. Stolcker**, geb. omstr. 1485,: woonde te Benschop,**II. Dammas Cornehsz**., geb. omstr. 1517, timmerman, bouwer van de sluis te Oud-Beijerland, sterft Dordrecht vóór 8 Febr. 1569).
XI 1.Jacobus van Hoboken, geb. Rotterdam 6 Maart 1866, koopman, lid der firma's Hoboken, de Bie 8a Co en A.van Hoboken, lid Kamer van Koophandel en Fabrieken, tr.Rotterdam 5 Feb. 1891 **Henriette Veder**, geb. Rotterdam 9 oct 1861 dr van Jan Hoyte Veder en Betsy tenge
XI 3.. **Maria Johanna van Hoboken**, geb. Rotterdam 15 Oct. 1884, tr. Rott.erdam 17 Oat. 1907 **Anthony Veder**, geb. Rotterdam 21 Oot. 1879, kassier, agent Credietvereeniging,zn. van **Jan Hoyte Veder** en Betsy Teengs.

broer van **Anthony van Hoboken** 1840:
Xbis. **Jacobus van Hoboken**, geb. Rotterdam 12 Juli 1845, koopman, lid der firma's Hoboken, de Bie 8; Co, en A.van Hoboken & Co, tr. Rotterdam 7 April **1870 Maria Johanna de Monchy,** geb. Rotterdam 12 April 1850, dr. van **Michiel Marinus de Monchy** en Rachel Alida Wilhelmina Petronella Lemzon Pijnaker. [Rotterdam.]
XI1. **Wilhelmina Petronella van Hoboken**, geb.17 Mei 1871, tr. Rotterdam 14 Sept. 1893 **Bernardus Ewoud Ruys,** geb. Rotterdam 6 Maart 1869, reeder, lidder firma Wm. Ruys en Zonen, zn. van **Willem Ruys** en **Maria Cankrien.**
XI 2. **Sara Lydia van Hoboken**, geb. Rotterdam 23 Juli 1872, tr. Rotterdam 21 Juni 1894 **Carel Marie Frederik Stahl**, geb. Rotterdam 29 Mei 1864, lid der firma Stahl en Zoon,zn. van **Johan Hendrik Stahl** en Antonia Amtmann. (Stamvaders familie **Stahl. I. Nicolas Joseph Stahl,** woonde in 1830 te Keulen, **II. Heinrick Stahl**, geb. Keulen in 1798, koopman te Rotterdam,? nà 1861)

Einde tussenvoegsel

Let wel al deze families komen voor in de geslachtenlijst van het Nederlandse Patriciaat. Er zijn bepaalde voorwaarden waaraan moet voldoen om opgenomen te worden in het Nederland's Patriciaat (Het "blauwe boekje"genoemd). In de eerste jaargang van 1910 van de serie Nederland's Patriciaat staat onder meer het volgende:
" Van meer dan honderd adelijke families in Nederland toch, bestaan takken welke niet tot den adel van het Koninkrijk behooren, terwijl vele aanzienlijke*) geslachten van den adel zijn vermaagschapt, òf wel door hun stand in de eerste kringen verkeeren.(...) Achtereenvolgens worden opgenomen die aanzienlijke familiën in Nederland, welke geen deel uitmaken van den Nederlandschen adel, en personen, die door het bekleeden van hooge ambten, of door bijzondere persoonlijke verdiensten als hoofd eener familie kunnen worden gerekend - een en ander met de in leven zijden afstammelingen en de bewijsbare voorouders, zoodat ook niet-adelijke takken van geslachten in Nederland's Adelsboek vermeld, er een plaats in zullen vinden".
In zijn memories schreef Alfred de Booy (directeur Verolme) de volgende gedenkwaardige zin over Verolme
"Natuurlijk heeft bijna iedere selfmade man iets in zijn optreden dat weerstanden oproept. Niettemin valt te betreuren dat in Amsterdam en Rotterdam,overigens voortreffelijke mensen,wier vaders of grootvaders zich ook door eigen kracht naar boven hadden gewerkt, zoveel onjuistheden debiteerden en verdachtmakingen rondstrooiden".
Deze uitspraak verleidt ons eens na te gaan wie de stamvaders van de Rotterdamse elite zijn geweest of zij ook net als Verolme door eigen kracht naar boven hadden gewerkt.

Beroepen van de stamvaders van de Rotterdamse 'elite'
Munter Van der Mandele. (Dordrecht).1600
? Dutilh (Clairac) in Rotterdam1718
Timmerman Ruys (Utrecht) 1700
Zeemleerbereider Hudig (Amsterdam) 1643
Lakenwever Mees (Aken) 1563
Militair De Monchy (Frankrijk-Rotterdam)1660
Varensman Veder (Lerwick) 1740

Verwantschap met bovengenoemde families:
Droogscheerder Van Bosse (Leiden) 1700
Timmerman Van Stolk Oud Beyerland 1550
Sluiswachter Verbrugge (Elst) 1700
Lakenbereider Van Hall (Heteren) 1700
Boekhouder Boissevain (Bergerac-Rotterdam) 1700
Smid Los (Hendrik-Ido- Ambacht) 1650
? Cankrien (Hannover) 1700
Blauwverver Van Hoboken (Utrecht) 1700
S**chepen** Krümmel Bieberfeld 1526
Molenaar Van Oordt (Herwaarden) 1620
Schipper Van Vollenhoven(Schiedam) 1699
Zeilmaker Van Lelyveld (Rotterdam) 1670
Kleermaker De Kanter (Brugge-Zierikzee) 1630
Griffier Bouvin (Rijssel) 1780
Lakenkoper De Vicq (Antwerpen- Amsterdam) 1600
? Van der Hoop Veenendaal 1646
Bontwerker Ledeboer (Osnabrück) 1570
Schipper Kolff (Geertruidenberg) 1600
Lakenbedrijf werkzaam S 'Jacob (Chateaudun –Delft) 1663

Het is ons opgevallen dat de Rotterdamse elite van betrekkelijk jonge datum is in vergelijk met de Amsterdamse elite, wier oorsprong dateert uit de Gouden eeuw. Ook ontbreekt de oude adel. Het is een jong patriciaat, misschien juist daardoor had men minachting voor een selfmade man zoals Verolme. Misschien ook komt het daardoor dat de Rotterdamse elite zich minder democratisch opstelt dan de Amsterdamse elite. Dit is ook gebleken bij een aantal fusies, dat de laatste tijd hebben plaats gevonden tussen Amsterdamse en Rotterdamse bedrijven en instellingen. (bv. fusie ABN en Amro)

5. De heersende ' elite' en Dirk Scheringa
Wie zijn de mensen die Dirk Scheringa de voet dwars hebben gezet in zijn haast onbegrensde ondernemersdrang om zich te mogen rekenen tot de financiële elite? Een zelfde soort vraag hebben we in het vorige hoofdstuk (5) gesteld in verband met Cornelis Verolme. Helaas is het antwoord hierop niet zo duidelijk te geven. Dit komt voornamelijk door het verschil in tijd. De strijd waar Verolme moest opboksen tegen de heersende 'elite' speelde zich af in de zestigerjaren van de vorige eeuw, terwijl Dirk Scheringa deze strijd heeft gevoerd ruim veertig jaar later.. Daarbij komt dat Verolme te maken kreeg met de Rotterdamse scheepsbouwers elite, terwijl Scheringa zich moest verweren tegen de financiële elite. Er is in die veertig jaar veel veranderd wat betreft de samenstelling van de personen van de tegenwoordige heersende elite. Het eerste dat opvalt is, dat deze personen vrijwel, op een enkele uitzondering, niet meer behoren tot families van het Nederlands patriciaat.
Eind zeventiger jaren van de vorige eeuw heb ik tezamen met Joost van Steenis een lijst opgesteld

van de personen die behoorde tot de financiële elite van Nederland: de top 200. Op deze lijst zijn de invloedrijke families ingedeeld in een aantal groepen.
Groep 1 de Koninklijke Familie; Groep 2 de Adel (A); Groep 3 het Patriciaat (P); Groep 4 het Toekomstige Patriciaat (TP); groep 5a de Technologise Meritokraten (TM); 5 b Kapitaalkrachtige Meritokraten (KP)
Uit deze top 200 van de financiële elite van 1979, heb ik een selectie gemaakt van personen, die hun invloed hadden op het bankwezen. Het betreft de volgende banken: ABN; Amro, Mees & Hope, Pierson, Heldirng & Pierson; Nederlandsche Bank, RaboBank, van Lanschot Bank, Nationale Investerings Bank, R. Mees & Zoonen.

Financiële elite anno 1979
C. André de la Porte (P) (1904) Amro
Jhr W. v. Andringa de Kempenaar (A) (1910) ABN
Jhr Mr S.E Beelaerts van Blokland (A) Pierson, Heldring & Pierson
Th. Beels (P) (1930) Mees en Hope
C.A. baron Bentinck (A) (1907) Nat. Inv Bank
R v.d. Bergh (TP) (1913) Amro
H. J.C. van Beuningen (P) (1920) Pierson, Heldring & Pierson
W.F. van Beuningen (P) (1939) Mees en Hope
K H Beyen (P) (1924) Amro
P.A. Blaisse (P) (1911) Amro
W.J.H Blijdenstein (P) (1904) ABN
Graaf J.H.O vd Bosch (A) (1906) Ned. Bank
J.R.M. van de Brink (TM) (1916) Amro
H. J.W. Brouwer (TM) (1911) ABN
L.E.J. Brouwer (TM) (1910) ABN
P.C.M. van Campen (TM) Rabo
mw M.K.A. Delprat-Labouchère (P) (1936) ABN
Jhr M.G. van der Does (A) ABN
M.P.J.H.(TP) van Doorne Amro
W.A. van Dorp (P) (1913) ABN
A.C.R Dreesman (TP) ABN
H.N. Dutilh (P) (1912) ABN
H.G. van Everdingen (P) (1906) ABN
C.P.C. Fabius (P) (1917) Mees en Hope
C.W. baron van der Feltz (A) (1931) van Lanschot
F.H. Fentener van Vlissingen (P) (1900) Amro
J.A. Fentener van Vlissingen (P) (1939) Amro
J.H. Geertsema (P) (1941) ABN
C.O van der Grinten (TP) Amro
Jhr D.G. de Graeff (A) (1905) ABN
Jhr J.C. Greven (A) (194) Rabo
B. ter Haar (P) (1912) Amro
P. ter Haar (P) (1930) R. Mees en Zn.
A.H. Heineken(TP) ABN
A. Heijn (TP) Amro
Jhr D.R Hooft Graafland (A) (1937) Mees en Hope
B.A.J.M.van Hellenberg Hubar (P) (1921) Ned. Bank
G.H. Hintzen (P) (1920) Van Lanschot
J.D. Hooglandt (P) (1927) ABN
B.F.C.M. Ingen Housz (P) (1910) ABN

A Jiskoot (TM) Amro
P.L. Justman Jacob (TM) ABN
P.J. Kalff (P) (1937) ABN
C.F. Karsten (P) (1917) Amro
G.A. Kessler (P) (1916) Ned. Bank
P.E.E. Kleyn van Willigen (P) (1917) Amro
A.Q. Kolff (P) ABN
Jhr G. Krayenhoff (A) (1936) Ned. Bank
J.C. van Lanschot (P) Nat. Inv. Bank
M.G. van Lanschot (P) (1936)van Lanschot
W.C.J.M. van Lanschot (P) (1914) van Lanschot
H.P Linthorst Homan (P) (1905) Amro
Jhr Mr F.J. Loudon (A) (1938) Pierson,Heldring & Pierson
Jhr G.E. Loudon (A) (1942) Amro
C.D.A. baron van Lynden (A) (1915) Mees en Hope
Graaf C.T.E.van Lynden van Sandenburg (A) (1905) Ned. Bank.
E.P. van Marken (P) (1906) Pierson, Heldring,& Pierson
J.G. van Marken (P) (1908) Pierson, Heldring & Pierson
J.G. van Marle (P) (1901) Mees en Hope
Ph.A.J. Mees (P) (1907) Mees en Hope
R.S.H. Mees (P) (1931) Mees en Hope
Jhr L.E.A. J. van Meeuwen (A) (1914) Ned Bank
R.A. de Monchy (P) (1923) ABN
W.M. Mourik Broekman (TM) ABN
Jhr C.F.A.H. van Nispen tot Pannerden (A) (1907) Amro
H. Pierson (P) (1915) Amro
Jhr H.P. Quarles van Ufford (A) (1936) Amro
Jhr P. Quarles van Ufford (A) (1914) Pierson, Heldring,& Pierson
Jhr H.A.C. van Riemsdijk (A)(1911) Amro
Jhr H. Reuchlin (A) (1906) Amro
B.E. Ruys (P) (1925) Amro
L.P. Ruys (P) (1909) ABN
Jhr E.W. Roëll (A) (1908) Mees en Hope
Jhr F.O.J Sickinghe (A) (1926) Amro
J.G.A.baron Sirtema van Grovestins (A) (1925) ABN
R.C. baron Schnouckart van Schauburg (A) (1923) Pierson, Heldring,& Pierson
A. Stikker (TP) Amro
J K.Verloop (P) ABN
C.W.A. baron van Verschuer (A) (1927) Rabobank
J.R. Voûte (P) (1924) Pierson, Heldring,& Pierson
H.W.A.van de Wall Bake (P) (1906) ABN
Jhr. C.G. von Weiler (A) Pierson, Heldring &: Pierson
Jhr O.A.E.L.L.Wittert van Hoogland (A) (1909) Amro
J.C. Wurfbain (P)(1907) ABN
L.H. Wurfbain sr (P) (1904) Amro
L.H. Wurfbain jr (P) (1934) Pierson, Heldring & Pierson
C.R.C.Wijckerheld Bisdom (P) (1908) Amro

Om een idee te krijgen tot welke groepen deze 87 personen behoren is hieronder een verdeling gemaakt van het aantal personen per groep:
Groep 2 de Adel (A): 27

Groep 3 het Patriciaat (P) 46
Groep 4 het Toekomstig Patriciaat (TP) 7
Groep 5a de Technologise Meritokraten (TM) 7

Onderverdeling van de 87 personen per bank:
Amro 27
ABN 25
Pierson; Heldring & Pierson 10
Mees & Hope 9
Nederlandsche Bank 6
Van Lanschot Bank 4
RaboBank 4.
Nat. Inv. Bank 1
R.Mees & Zn 1

Zo was het dertig jaar geleden, kijken we nu naar de elite van het bankwezen anno 2009, dan blijkt dat er een wisseling van de 'macht' heeft plaats gevonden. Allereerst hebben we te maken met een naamsverandering ten gevolge van fusies en wel van de volgende banken ABN zijn gefuseerd tot ABN Amro. De banken Pierson, Heldring & Pierson, Mees & Hope, en R. Mees & Zn zijn opgeslokt door ABN Amro. Nieuwe banken SNS REAAL, ING. De afkorting van de Nationale Investerings Bank is NIBC. De enige twee banken die hun naam hebben behouden zij de Nederlandsche Bank, de RaboBank en de Van Lanschot Bank.. De Autoriteit Financiële Markten (AFM) is de Nederlandse toezichthouder op de financiële markten en bestaat sinds 1 maart 2002.. De Fortis Bank die in 2009 nog een rol speelde is in 2010 opgenomen door ABN Amro. We hebben een lijst van 100 personen samengesteld, die invloed hebben op de genoemde bancaire instellingen.

Financiële elite anno 2009
Mw Prof mr I.P.Asscher-Vonk (1944) Rabobank
Adri Baan (1942) AFM
Mw. prof. dr. J.P. Bahlmann (1950) ING
Prof dr A.J.Bindenga (1941) AFM (overleden 15 dec 2009)
Mr drs. F. Bolkenstein(1933) DNB
Drs. H.W. Breukink (1950) ING
Drs H.J.Brouwer (1946) DNB
H.J. Bruggink (1965) Rabobank
A. de Bruijn(1953) Rabobank
Ir. B. Bijvoet(1940) NIBC
Mr C.H. van Dalen (1941) NIBC
Ir W. Dekker (1956) Rabobank
Drs F.G.H. Deckers (1956) van Lanschot
Mr A.H. van Delden DNB
Jeroen Drost (1961) NIBC
W.W. Duron (1945) van Lanschot
Mr J..F.Duyne (1942) DNB
Kees van Dijkhuizen NIBC
Mr. P.A.F.W. Elverding (1948) ING
Sjoerd Eisma(1949) Rabobank
Mw mr D.C.C. van Everdingen (P) AFM
Mw drs A.M. Fentener van Vlissingen (1961) (P) DNB
P.G. Flynn (1960) ING

Mw prof dr ir L.O.Fresco (1952) Rabobank
W.M. van den Goorbergh (1948) NIBC
Drs T. van der Graaf DNB
Johan van Hall (1960) ABNAmro
Rob ten Heggelaar (1963) NIBC
Jan Michiel Hessels (1942) Fortis
Jeroen van Hessen (1953) NIBC
Mr M.W.J. Hinssen (1956) SNS REAAL
Drs. N.W. Hoek (1956)NIBC
Dr. C.D. Hoffmann (1942) ING
P. Hoogendoorn (1945) ING
drs J.H.M. Hommen (1943) ING
Prof dr L.H. Hoogduin (1956) DNB
Drs J.F. Hoogervorst (1956)AFM
Mw. Charlotte Insinger (1956) (P) SNS REAAL
A. de Jong NIBC
Drs H.M. van de Kar (1943) SNS REAAL
Mw.Mr A.J. Kellermann (1960) DNB
Mr E.Kist (1944) (P?) DNB
Drs. P.C. Klaver (1945) ING
Ir G.J.Kleisterlee (1946)DNB
Ir Th F.Kockelkoren (1969) AFM
Prof em dr L.Koopmans (1943) (P?) Rabobank
drs H.W.O.L.M. Korte (1956)AFM
Robert-Jan van de Kraats (1960) SNS REAAL
Jaap Lagerweij (1948) SNS REAAL
Hessel Lindenbergh (1943) Fortis
Drs G.P. van Lanschot (1964) (P) van Lanschot
Ference Lamp (1971) SNS REAAL
Ronald Latenstein van Voorst(1964) SNS REAAL
Mw. T.M. Lodder (1948) van Lanschot
G.J.A. van der Lugt (1940) (P?) ING
Prof dr S.J.Maijoor (1969) AFM
Prof.Mr R.H. Maatman (1960) AFM
Berry Marttin (1961) Rabobank
A. Mehta (1946) ING
Drs E.A.J. van de Merwe (1950) Rabobank
M. Minderhoud (1946) Rabobank
Piet Moerland (1949) Rabobank
Mr C.W. de Monchy (1950) (P) van Lanschot
D.Morgan NIBC
Henk Muller (P?) (1942) SNS REAAL
Jos Nijhuis SNS (1957) REAAL
Dick Okhuijsen (1965) SNS REAAL
Mw. Carolien Princen (1966) ABNAmro
Wietze Reehoorn (1962) ABNAmro
Mw S.A. Rocker NIBC
D.Rümker NIBC
Jan van Rutte (1950) Fortis Bank
Sipko Schat (1960) Rabobank
Piet van Schijndel (1956) Rabobank

Drs I.A. Sevinga)1966) van Lanschot
mw Gerlinde Silvis (1959) Rabobank
A.J.L. Slippens (1941) van Lanschot
Drs D.M.J.G. baron van Slingelandt (1946) (A) ABNAmro
Mw. J.E. Spero (1944) ING
Drs J.B.M. Streppel (1949) van Lanschot
Drs T. de Swaan (1946) van Lanschot
Jan Sijbrand (1955) NIBC
J.P. Tai (1950) ING
Prof h.c. dr ir M.J.M.Tielen Rabobank
Drs. J.S.T.Tiemstra RA (1942)AFM
drs. J.V. Timmermans (1960) ING
W.G. Tuinenburg (1938) DNB
Drs. A.H.A.Veenhof NIBC
drs. ir. J. van der Veer (1947) ING
prof dr C.P.Veerman (1949) Rabobank
Mw. Herna Verhagen (P?) (1966) SNS REAAL
Ing A.J.A.M..Vermeer (P?) (1949) Rabobank
Chris Vogelzang (1962) ABNAmro
L.J. de Waal (1950) ING
Prof dr A.H.C.M Walravens (1940) Rabobank
Dr A.H.E.M. Wellink (1943) DNB
Joop Wijn (1969) ABNAmro
Ludo Wijngaarden(1946) SNS REAAL
Gerrit Zalm (1942)ABNAmro
Rob Zwartendijk (P?) (1939) SNS REAAL

Onderverdeling van de 100 personen per bank:
RaboBank 18
ING 15
NIBC 14
SNS REAAL 13
Nederlandsche Bank 12
Van Lanschot 9
AFM 9
ABN Amro* 7
Fortis* 3

*) Door de overname van Fortis door ABN Amro in 2010 zijn weer nieuwe personen benoemd. Van Fortis hebben we enkele personen genoemd, die in 2009 nog een rol hebben gespeeld voor de val van de DSB bank
Het is nu interessant om deze 100 personen in te delen in de 5 groepen van onze lijst van de financiële elite anno 1979. Het komt er dan als volgt uit te zien:
Groep 2 de Adel (A) 1 (Drs D.M.J.G. baron van Slingelandt)
Groep 3 het Nederlands Patriciaat:: 5 (Mw mr D.C.C. van Everdingen ; Mw drs A.M. Fentener van Vlissingen ;Charlotte Insinger, Drs G.P. van Lanschot, Mr C.W. de Monchy)
Groep 4 /5a Toekomstig Patriciaat /Technologische Meritokraten 94 (waarvan 6 familienamen mogelijk behoren tot Groep 3*):
*) Zes familienamen van de 100 personen komen voor op de geslachtenlijst van het Nederland's Patricaat (Uitgave van het Centraal Bureau voor Genealogie in Den Haag). Het is helaas ons niet mogelijk om na te gaan of deze 6 personen behoren tot het Nederland's Patriciaat.

Wat leert ons de vergelijking tussen de twee gepresenteerde lijsten van de financiële elite van 1979 en 2009?
Het eerste wat ons direct opvalt is, dat het aantal personen behorende tot de adel en het patriciaat van ruim 80 % in 1979 geslonken is tot 6% in 2009. De nieuwe financiële elite anno 2009 bestaat uit het overgrootste deel uit de door ons in 1979 bestempelde meritokraten. Er zijn nog een paar andere dingen die in het oog springen. Ten eerste is het verschil in vrouwelijke personen van 1% in 1979 tot 13% in 2009. Het grote aantal professoren en doctorandussen in 2009 is opvallend. In een artikel in het NRC Handelsblad van 5 januari 2011 schrijft columniste Louise O. Fresco (1952) hierover het volgende:)"Het verschijnsel van sociale mobiliteit herken ik maar al te goed uit mijn studietijd in Wageningen: velen van mijn jaargenoten waren boerenzonen en de eersten in hun familie die studeerden, en verschillenden van hen zijn gepromoveerd en later hoogleraar geworden. Hoe vaak heb ik niet die trotse ouders, ooms en tantes op de eerste rij in de aula zien zitten, glunderend ondanks hun duidelijke onwennigheid bij het formele promotieritueel!".Ook is er tussen 1979 en 2009 een verjongingskuur opgetreden. vooral van de leden van de Raad van Bestuur. Iets waar we mogelijk ook rekening mee houden is het feit dat personen van de lijst van 2009 vrijwel allemaal de Tweede Wereld Oorlog niet hebben meegemaakt, althans voor sommigen niet bewust. De personen van de lijst 1979 hebben de Tweede Wereld Oorlog wel bewust meegemaakt en sommigen zelfs ook de Eerste Wereld Oorlog.
De vraag die deze feiten oproept is in hoeverre deze nieuwe elite geleidelijk zich heeft gevormd uit de 'oude' elite of dat we hier te maken hebben met een trendbreuk? Nader onderzoek zal nodig zijn om deze vraag te beantwoorden.
In een apart hoofdstuk zullen we nader ingaan het resultaat van ons onderzoek in 1979 over het proces van de elitevorming door de eeuwen. Het zal de basis moeten vormen om de vraag die we net gesteld hebben beter te kunnen beantwoorden. Dit onderzoek laat zien hoe dit proces verloopt althans tot 1979. Hebben we na 1979 met een nieuwe proces van elite vorming te maken dat afwijkt met de tijd daarvoor?
Interessant is in dit opzicht de mening Menno Tamminga in zijn artikel: Op Ramkoers met de financiële elite
"De Nederlandse financiële wereld was decennia een club knusse kapitalisten. Tot ver in de jaren negentig waren de grote Nederlandse financiële instellingen nauw met elkaar verweven. Via participaties in elkaars aandelenkapitaal. Via aandelenbelangen in 'gezamenlijke' bedrijven ... (...) En ten slotte waren zij verenigd in hun Nederlandse sociale en zakelijke afkomst. Ze trokken samen op in mislukte en geslaagde reddingen voor probleembedrijven (DAF, Fokker) of kwamen elkaar tegen in het bestuur van Het Concertgebouw. Nu niet meer. Verzakelijking en liberalisatie hebben de ondernemingswereld veranderd. Beleggers en speculanten voeren de boventoon en streven naar het allerhoogste. Financiële opkopers en amokmakers met duizend miljarden dollars behoren nu tot de beste klanten van de financiële wereld (..) Nu krijgt ABN Amro zelf zo'n brief, opsplitsen, jezelf verkopen, maakt ons niet uit, als het maar geld oplevert"
We keren weer terug naar de vraag die we in het begin van dit hoofdstuk hebben gesteld. Welke bancaire instellingen hebben bij de uiteindelijke ondergang van de DSB bank een belangrijke rol gespeeld? In de eerste plaats de Nederlandse Bank die op zondag 11 oktober bij de rechtbank te Alkmaar een noodregeling heeft aangevraagd. In de tweede plaats heeft het bankconsortium van vijf grote banken op donderdag 15 oktober geen krediet aan de DSB Bank willen verlenen..
Welke personen van de lijst van de financiële elite van 2009 een doorslaggevende rol hebben gespeeld doet in feite niet ter zake. Het is zonder meer duidelijk dat de DSB Bank niet had hoeven te vallen, als niet de hoofdpersoon Dirk Scheringa als een ongewenste gast binnen de financiële elite werd beschouwd. Een selfmade man die zich niet wenst te houden aan de gangbare mores!!

6. Het proces van elitevorming door de eeuwen heen.

'Al valtet dat die heren twien,
'Si en houden ewich gheen contraer
'Want si zoenen, wel daer naer
'Ende doen malcander doecht ende eer:
'Dit en acht die huusman min noch meer.
'De een die slaat den anderen doot,
'Ende sulc wil boven zijn ghenoot
'Clymmen in sijn overmoet
'Ende brengt hem selven, onder voet
' Die weet hij we1, al laet hij's niet

Willem Hildegaersberch, 14e eeuwse hofdichter

(Vertaling: Al komt het voor,dat de heren twisten, dan blijven zij toch niet eeuwig elkaars vijanden, want naderhand komen zij tot een verzoening en bewijzen elkaar weer eer en vriendschap. Maar de gewone mensen doen dat helemaal niet. De één slaat de andere dood en een derde wil zich boven zijn naaste verheffen in zijn overmoed. Het resultaat is, dat hij dan juist zichzelf tot de ondergang brengt. Hoewel hij dit beseft, houdt hij er toch niet mee op).

Mensen bij de gratie Gods
"Iedereen die deel uit maakt van de heersende klasse is "MENS BIJ DE GRATIE GODS. Omdat hij geboren is in een milieu van heersers, is hij er van jongs af aan overtuigd, dat hij geboren is om te heersen, en in zekere zin is dat ook waar, omdat zijn ouders, die ook heersers zijn, hem hebben verwekt als hun opvolger. Er ligt een bepaalde sociale functie op hem te wachten in de toekomst, waar hij zo maar in kan stappen als hij oud genoeg is . . . . . Dit sacrale karakter dat de bourgeois heeft voor zijn klasse en dat tot uiting komt in een heel herkennings ceremonieel (zoals het groeten, het visitekaartje, huwelijks- en overlijdensberichten, het hele ritueel van beleefdheidsbezoeken, enz.
(Sartre, 1946)

Eind zeventiger jaren heb ik samen met Joost van Steenis een blad uitgegeven met de titel Macht en Elite**.** In totaal zijn 10 nummers verschenen in de periode van november 1977 tot januari 1980. We hebben nagegaan de historische ontwikkeling van de elitevorming in Nederland. Hieronder een samenvatting van onze studie eind jaren zeventig van de vorige eeuw. We beginnen bij de ontwikkeling van de Nederlandse financiële elite van de middeleeuwen Let wel de resultaten van het onderzoek gelden tot 1980. Hoe het proces van elitevorming daarna heeft plaats gevonden is nog een vraag die we in de toekomst hopen te beantwoorden.

De elite der Graven (9e tot 13e eeuw)
Waar komen de graven vandaan die het begin vormen van de Hollandse adel? In de tijd van Karel de Grote was er geen vaste plaats van waar hij zijn macht uitoefenden. Hij moest zich steeds verplaatsen om zijn macht te kunnen uitoefenen. De rondreizende hofhouding bestond uit wijnschenkers, lijfwachten, de clerus, referendarissen en de paltsgraaf (de rechterlijke macht). Hieruit ontwikkelden zich de gravenstand, vooral toen het centrale gezag van de Koning begon te verzwakken. De graven beschouwden het hen ter leen gegeven gebied als erfelijk bezit en ook pasten zij de truc toe, die zij van de Koning geleerd hadden, nl dat zij hun gezag direct van God zouden hebben ontvangen. Zij regeerden zo als Mensen bij de Gratie Gods .

De elite van de ridders (13 eeuw)
Net zoals in de 8 en 9e eeuw de graven stukken grond van de keizer kregen voor verleende of te

verlenen diensten, begint er sinds de 11e eeuw een klasse van dienstmannen of ministerialen te ontstaan uit de horigen. Via functies bij de hofhouding van de graaf - kamerheer, ceremoniemeester, opperstalmeester, opzichter van de domeinen enz . krijgen ze van de graaf grond om in hun eigen onderhoud te voorzien. Na verloop van tijd beschouwen de dienstmannen deze grond als erfelijk bezit .Zo ontstond een "ridderstand", waarvan het lidmaatschap voor een groot deel erfelijk bepaald was.

De elite van de geldschieters (14e eeuw)
In de 14e eeuw wordt de geldnood van de graven en ridders door de steeds duurder wordende huurlegers, de inflatie van de munt en de daling van de graanprijzen, echter steeds nijpender, zodat een, nieuwe elite zich kan aandienen, de elite der geldschieters, verbonden aan de opkomst der geldhandel. De opkomst van handel en nijverheid en dus van de steden betekende een aanslag op het feodale leenstelsel en de adel moet omzien naar andere inkomsten een fraai voorbeeld is de geldschieter Willem van Snickenrieme..
Het graafschap Holland wordt in verband net de financiën verdeeld in rentmeesterschappen, maar aan het hof van graaf Willem III vinden we al de eerste geldschieters, zoals de bastaardzoon van Philips van Duvenvoorde, Willem van Snikkenrieme. Hij werd schatbewaarder van Willem III en verkreeg daardoor veel grondbezit In 1328 werd hij tot ridder geslagen en werd zijn bastaardverleden uitgewist. Er werd echter bepaald, dat hij zijn vermogen bij een kinderloze dood na zou moeten laten aan zijn halfbroer Jan I van Polanen of aan diens kinderen. Veel geld verdiende hij met de geldschieterij tegen rentes van 20 tot 30%. Een deel van zijn bezittingen heeft het beginkapitaal gevormd van ons Koninklijk Huis. Niet alleen Willem III, maar ook de bisschop van Utrecht en de koningen van Engeland en Frankrijk leenden bij hem. Hij was een van de eerste christenen, die het verbod van de kerk trotseerde. Het geldlenen tegen rente werd nog betiteld als een doodzonde, zich baserend op het oude testament (Deuteronomium 23:19) De geldschieterij was belangrijk voor de ontwikkeling van de handel, maar de nieuwe elite kon toch niet buiten de oude elite.

De elite van de kooplieden (15e eeuw)
Het zwaartepunt van de geschiedenis in Nederland verschuift zich in de volgende eeuwen naar Amsterdam, waar het handelskapitaal snel opkomt en welke stad zich ontwikkelt tot het financiële centrum van de wereld. Dat wil niet zeggen dat de adel helemaal niets meer te zeggen heeft. Vooral in Overijssel en Gelderland bleef de adel uitgestrekte gebieden in bezit houden. We kunnen duidelijk constateren, dat we in de 15e eeuw de vervanging zien van de klasse van de grondbezitters door de afstammelingen van de kooplieden

De elite van de regenten (16e eeuw)
Amsterdam ontwikkelde zich zeer snel. De rijke stads elite hield echter de touwtjes strak in handen en liet zich niet van zijn troon stoten. Hoewel er een grote verandering optrad, toen in 1578 de Alteratie plaats vond. Amsterdam werd van katholiek-pro-spaans, protestants-anti-spaans. Maar er veranderde, niet zo gek veel door de Alteratie, en de leidende groepering voor en na de Alteratie min of meer dezelfde was.

De elite van de nieuwe rijken (17e en 18e eeuw)
De handel op Indië en andere landen zorgde voor grote inkomsten. Zo vergaderden aan het einde van de 16e eeuw in het geheim negen Amsterdamse kooplieden om schepen uit te rusten voor de reis naar Indië via de Kaap. In 1594 de Compagnie van Verre opgericht.
Naast de compagnie van Verre werd in 1602 de Vereenigde Oostindische Compagnie (V.O C) opgericht. Niet alleen op de Oost werd handel gedreven maar ook naar de West. Naar het model van de VOC werd in 1623 de West Indische Compagnie (WIC) opgericht Er werd veel geld verdiend. In de 17e eeuw zien we dus de opkomst van een groep nieuwe rijken. Deze nieuwe elite

kon hun invloed vergroten door een versmelting met overgebleven delen van de oude grondadel die nog beschikten over grote stukken grond in het oosten van het land. Door deze samensmelting kon de nieuwe elite zijn positie versterken en hun invloed uitbreiden over het hele land. En omdat ook langzamerhand Nederland te klein werd voor deze groep, traden ze ook in verbinding met financiële elites in het buitenland

De financiële elite (19e en 20e eeuw)
De laatste elite, die we gesignaleerd hebben , waarvan de verbinding - en dus haar continuïteit - , heeft zich voortgezet tot op de huidige dag. En deze machtige elite is nu nog aanwezig. De uiteindelijke beslissingsmacht is de handen gekomen van een klein groepje personen: de financiële elite...

Wonderlijk genoeg heeft de Nederlandse elite - nu samengevat in het Rode (Adelsboekje) en het Blauwe boekje (Patriciaat) - zich steeds kunnen handhaven
Dit heeft zij voornamelijk te danken door tijdig de bakens de verzetten als het tij keert. Onder het begrip adel en patriciaat zijn echter vele gradaties aan te brengen. Het adelsboekje zijn zowel de oude als de jonge adel onder een noemer gebracht. Het is van belang om een duidelijk onderscheid te maken tussen de jonge en oude adel. Hetzelfde kan gezegd worden van het blauwe boekje. Het rode boekje is alfabetisch gerangschikt, terwijl het blauwe boekje - begonnen in 1910 - per jaargang bepaalde families zijn opgenomen. De families die in beide boekjes zijn opgenomen vertegenwoordigen op een enkele uitzondering na de Nederlandse elite. (let wel tot 1980). Het is daarbij verbazend om te kunnen constateren, dat ondanks alle woelingen, revoluties, geloofstwisten, oorlogen de elite zich heeft kunnen handhaven. Uiteraard door steeds fris bloed op te nemen en de normen en waarden geleidelijk - bij het de het veranderen van de tijdgeest - aan te passen. Het principe daarbij is: "Onderlinge twisten om de koek te verdelen, maar zodra er iemand anders komt om een stukje koek, dan krijgt hij geen kruimeltje , tenzij hij eerst bewezen heeft ook zelf koek te hebben". Of het op een andere manier te zeggen. Het 'blauwe' bloed heeft steeds behoefte aan het nieuwe 'gele' geld, verzameld door de selfmade man. Als deze samen komen kan de groene boom (blauw + geel) weer doorgroei**en.** Maar omgekeerd is het geval wanneer 'blauw' bloed zich niet op tijd ververst heeft met geel. Dan zien we in bepaalde gevallen dat na een aantal generaties de 'blauwe' tak van de boom afvalt. Zowel de stamboom als het wortelnet van de financiële elite geven aan, dat de boom van het kapitaal slechts in leven blijft, indien op tijd de takken, die verval vertonen, gesnoeid worden en dat enting plaats vindt door op de oude stamdelen met blauw, adellijk bloed - jonge takken - met goudgeel geld bloed - aan te brengen. Slechts op deze wijze - door menging van het blauwe en het gele bloed kan de boom van het kapitaal zijn groene bladeren krijgen en bij elke lente, dwz in de knikkertijd, zullen de knoppen, die de barre winter , dwz de ophoepeltijd doorstaan hebben,opengaan en als de enting geslaagd is net zo levenskrachtig zijn als de oude afgestorven delen.
Let wel deze analyse van de financiële elite dateert van 1979. Is de nieuwe financiële elite geleidelijk gevormd uit de 'oude' elite of hebben hier te maken met een trendbreuk? Op het eerste gezicht lijkt het op het laatste, maar nader onderzoek is nodig om op deze vraag een goed antwoord te geven.

Jaap Frederik Scholten geeft in zijn artikel: "de Nederlandse upper class moet zijn isolement verlaten" hierop misschien een antwoord met zijn treffend beeld van de huidige 'stand' van zaken. (NRC Handelsblad van zaterdag 29 januari & Zondag 30 januari 2011).Nederland heeft het imago een volkomen egalitair land te zijn. Sinds zeven jaar woon ik in Hongarije. Ik voel me een bevoorrecht mens in Boedapest, waar men in het privédomein hoffelijk is en enige afstand tot de medemens behoudt. In mijn vaderland is dat formele verdwenen en lijkt alles bespreekbaar. Alleen één ding is niet bespreekbaar; over klassen verschillen dient men te zwijgen.

Jaap Frederik Scholten (1963-)

In Nederland is iedereen namelijk gelijk, die droom mag niet verstoord worden. Niet zo lang geleden kreeg ik hier in Boedapest een pakketje en een brief van een van mijn beste middelbare schoolvrienden. Al bijna dertig jaar hadden we elkaar niet gezien of gesproken. Het pakketje bevatte een inklapbare vork met een uit been gesneden heft, een verfijnd rank ding, associaties oproepend met le *belle epoque,* een tijd van picknicks, open auto's en grammofoonspelers met zwengel. Dertig jaren geleden had hij de vork uit het jachthuis van mijn familie in Twente gepikt. Mijn schoolvriend schreef :"Zie hier het door mij verduisterde voorwerp, een vooroorlogse zakvork. Voor mij een toppunt van rijkdom. In mijn familie werd er voor de jaren zeventig niet gereisd voor je plezier, laat staan dat je zoiets decadents als een inklapvork zou hebben. Het moest zo zijn dat ik, de kleinzoon van een wever bij Ten Cate, vriendschap, kreeg aan een kleinzoon van dé J.F. Scholten uit Enschede. Later begreep ik pas goed welke eemancipatie de klasse waaruit ik voortkom leeft doorgemaakt in zo'n korte tijd."
Voor pubers in de jaren zeventig en tachtig was afkomst geen onderwerp van gesprek. Op school hield je je bek over waar je vandaan kwam. Mijn moeder verbood ons af en toe bepaalde woorden te gebruiken 'dat zeggen wij niet' en wees erop dat we ons op een zekere manier dienden te gedragen, maar verder was er weinig verschil met mijn klasgenoten. We woonden in een rijtje aaneengesloten huizen van donker baksteen, net als iedereen. Twee van mijn drie. beste vrienden op de middelbare school kwamen uit arbeiders milieus. Met de vriend die me de brief schreef maakte ik lange tochten op de fiets, onder andere naar het landgoed van mijn grootouders tussen Oldenzaal en Enschede. Daar werkten we bij de jachtopzichter en logeerden in de klamme jachthut die was behangen met geweien en foto's van jagende familieleden. De inrichting bestond uit overgeschoten banken en versleten stoelen waar muizenfamilies zich in nestelden en luid piepend de liefde bedreven. Dat mijn vriend de kleinzoon van een arbeider uit de Twentse textielindustrie was, wist ik niet. We deden typetjes uit *Koot & Bie* na. Afkomst was een non-item, vriendschap was waarom het ging, maar - zo blijkt uit de brief dertig jaar na dato - voor mijn vriend was het geen non-item. Ruim twee maanden geleden verscheen Kameraad Baron een boek over de aristocratie in Transsylvanië. Tegelijkertijd werd het eerste deel van Oostwaarts uitgezonden, een televisieserie over Oost-Europa. Die eerste aflevering ging over de vernietiging van de aristocratie in Hongarije en Transsylvanië tijdens het communisme en over de bescheiden aristocratische renaissance nu. De reacties die de uitzending opriep waren opmerkelijk. Een kleine lawine van misnoegen en verdriet dat de VPRO zoiets had kunnen uitzenden en ik zo'n boek had durven schrijven werd over de omroep en mij uitgestort. De verongelijkte toon van de reacties maakte duidelijk dat ik met boek en televisie uitzending een gevoelige snaar raakte. Ik overtrad één van Nederlands schaarse taboes.

Van 22 tot 27 september 1947 werd bij een bijeenkomst in Szklarska Poreba, een skioord in het zuidwesten van Polen, de Kominform (het internationale informatiebureau van de communistische partij) opgericht. Bij die gelegenheid riep Stalin op tot een hernieuwde klassenstrijd. De leiders in de satellietstaten waren er op gebrand te tonen goede leerlingen van Stalin te zijn (ze moesten wel, met de minder volgzame leerlingen liep het meestal slecht af). Zij openden na de peptalk in Szklarska Poreba de jacht op de klassenvijanden: aristocraten, bourgeoisie, ondernemers, kulaks, monarchisten, trotskisten, anarchisten - kortom iedereen met een afwijkende mening. De soevereine adel - de archetypische klassenvijand - diende als eerste van de aardbodem te verdwijnen. In Roemenië en Hongarije werden in 1949, 1950 en 1951 grootschalige razzia's gehouden op adel, grootgrondbezitters, rijke boeren (kulaks) en grootburgers. Zij werden verzameld en naar een aantal Roemeense provinciesteden en 'sociale kampen' in een uithoek van Hongarije gedeporteerd. Zij kregen aantekening klassenvijand in hun identiteitspapieren, werden buiten de samenleving geplaatst en mochten voortaan alleen nog zwaar handwerk doen. De geheime diensten (de AVO in Hongarije en de Securitate in Roemenië) volgden hen nauwlettend en gebruikten hen als zondebok. Bij de geringste misstap, maar ook vaak zonder aanleiding, verdwenen zij in werkkampen, gevangenissen en martelkelders. Eind jaren veertig werd op de scholen in de satellietstaten van de Sovjet-Unie lesmateriaal geïntroduceerd op marxistisch-leninistische grondslag waarin de edelen steevast als 'parasieten' en 'uitbuiters' werden geportretteerd. Mijn schoonvader werd als kind, stammend uit de Hongaarse adel, in de klas naar voren gehaald ·als voorbeeld van een 'uitbuiter' en mocht dan door de andere kinderen bespuugd worden. Kata Ugron, die twee jaar jonger is dan ik, telg uit een adellijk Transsylvaans geslacht, vertelde hoe zij halverwege de jaren zeventig als klein meisje voor de klas moest komen en de lerares haar dan ten voorbeeld stelde als een 'vijand' met wie de andere kinderen niet moesten spelen. Dit vijandbeeld is zo grondig uitgedragen - herhaling is de kracht van de reclame tenslotte dat de man in de straat in Hongarije en Roemenië niet beter lijkt te weten dan dat de adel het kwaad zelve was.

In Nederland bezat de adel niet de dominante rol als in Oost-Europa, maar er was wel, tot zestigjaar geleden, een machtige bovenlaag; het patriciaat: regenten, gouverneurs, handelaren, bankiers, industriëlen, families die dankzij de koloniën of de Nederlandsche Handel-Maatschappij vermogen hadden opgebouwd. Daarnaast bestond een sterke hiërarchie binnen de verschillende politieke en religieuze zuilen, met aan de top van iedere zuil de eigen elite. De toespraak van Stalin in Zsklarslfu Poreba bereikte met enige vertraging West-Europa. In de jaren vijftig begon ook hier de klassenstrijd,: tot de elite behoren en elitair gedrag waren niet langer acceptabel. Daarnaast brokkelde het verzuilde systeem langzaam af. De Nederlandse *upper class* deed water bij de wijn: het benadrukken van klassenverschil, het uitoefenen van autoriteit, het tonen van rijkdom of macht en het uitoefenen van een voorbeeldfunctie gebeurde niet langer publiekelijk, Sindsdien leven we in een schijnbaar klassenloze maatschappij. Wat Nederland ooit als equivalent bezat aan 'aristocratie' - een handvol edelen, het patriciaat, de gegoede burgerij - ging ondergronds. Dat water bij de wijn doen (tezamen met andere maatschappelijke en technische ontwikkelingen) heeft veel goeds gebracht, ondermeer de razendsnelle emancipatie van de klasse waar mijn schoolvriend over schreef. De verworvenheid is dat in Nederland de kansen behoorlijk eerlijk verdeeld zijn. Wanneer je een talent bezit en dat wilt ontwikkelen kan dat, en meestal ook tot op het hoogste niveau, onafhankelijk van je afkomst. In maatschappelijk opzicht toont de klassenmaatschappij zich hooguit in de vorm van negatieve discriminatie. Stammend uit een familie die ooit invloed of rijkdom bezat zul je extra je best moeten doen om voor een publieke positie of publiek eerbetoon in aanmerking te komen. Voor de rest heeft de klassenmaatschappij zich volledig teruggetrokken in het privédomein.

Voordat ik naar Boedapest verhuisde woonde ik enkele jaren in Bloemendaal. Daar heb ik de economische bovenlaag in het overgangsgebied tussen publiek en privéleven van nabij

gadegeslagen. Het viel me op dat 1bij het hek van de Bloemendaalse School Vereniging iedereen heel gezellig en beleefd met elkaar babbelde. Maar er was een onderhuidse pikorde: wie je wel en wie je niet bij je thuis uitnodigde, wie wel en niet lid kon worden van de Kennemer Golf & Country Club, wie je bij elkaar aan een tafel kon zetten en wie niet. Een buitenstaander zou het op de stoep staande kluitje wellicht over één kam scheren, maar de classificatie in die groep ouders bij het hek bestond, als - je bij een goede spekkoek, uit vele dunne laagjes.·Die subtiele demarcatielijnen hebben niets met geld te maken, maar met geboorte, contacten en opvoeding. De eenvoudigste diskwalificatie ligt in verkeerde tafelmanieren of in zoiets surreëels als het zeggen van 'stropdas', 'pantalon', 'tapijt', 'brood'. Eigenlijk is taal het laatste bastion van deftig Nederland. Hoe lastig het is je de klassenbepaalde vocabulaire eigen te maken toonde een televisieserie over de koninklijke familie waarin de actrice die prinses Margriet speelt, aan tafel 'eet smakelijk' zegt. Mijn uitgeverij huurt persklaarmakers en correctoren in die vlak voordat mijn boek naar de drukker gaat 'huwelijk' in 'bruiloft' veranderen, 'auto' in 'wagen' en 'zitkamer' in 'woonkamer'. De sociale bovenlaag vertelt veel over een samen1eving - zoals de kruin van de boom de indicator is of ie gezond is of op sterven staat. In een artikel over Engelse voetbalhooligans werden hun misdragingen verklaard uit de strikte Engelse maatschappij waar iedereen in zijn klasse gevangen zit en de upper class zich zo in de plooi moet houden, dat de overdruk van het gehele systeem niet anders dan door het ventiel aan de onderzijde kan ontsnappen. Ik vermoed dat de geraffineerde buitensluiting die de Nederlandse sociale bovenlaag toepast feilloos verticaal wordt doorgegeven. De sociale opwaartse mobiliteit in Nederland is nihil. Doordat die zich buiten het publieke domein afspeelt wordt er niet over gesproken, maar achter het masker van de egalitaire samenleving bestaat er een schaduwrijk met een haarfijne sociale classificatie. En dat bepaalt voor een niet onbelangrijk u deel het sociale weefsel in Nederland.. Wie ben je? Waar kom je vandaan? Waar ben je naar op weg? Het zijn de meest basale vragen, maar in Nederland hoor je er niet naar te vragen en niet over te spreken, om niet als een verwaande kwast voor de dag te komen. We zijn daardoor niet alleen een in sociaal opzicht vastgeroest land geworden, maar ook één zonder geschiedenis. Het is alsof al die bleke Hollanders net uit de sloot tevoorschijn zijn gestapt, zonder familie, zonder voorgeschiedenis, blanco, waterig en een beetje saai, ontsproten uit kikkerdril. Die zogenaamde klassenloze maatschappij heeft ons flets en kleurloos gemaakt.mijn oude schoolvriend schreef: "Waarom knaagde dit vorkje zo aan me? .Het kwam door jouw beschrijving van oma. Daar waar je verhaalt over het geld dat deze laat slingeren om jullie te testen. Dat vorkje is niet van mij. En ik voel mij met terugwerkende kracht enigszins beschaamd doordat ik het vertrouwen van opa en oma Scholten heb geschonden door het mij toe te eigenen. Op een bepaalde manier was het misbruiken van gastvrijheid. Ze voorzagen mij van onderdak, voedsel, vakantiewerk, ongeplukte eenden aan de deurknop. Ik denk met warmte terug aan die tijd".
Terug naar de eerder genoemde Golf & Country Club in het westen van het land. Om daar lid te worden móet je worden voorgedragen door een aantal leden en beoordeeld door een ballotagecommissie. Het houdt de .steenrijke makelaars en projectontwikkelaars, het schreeuwerige nieuwe geld buiten de deur en de brandweer-rode Ferrari's en pimpelpaarse Bentleys van de parkeerplaats. Prima systeem. Maar dan wil uiterst begaafde voetballer - ik zal geen noemen, maar in 1988 op het EK in Duitsland maakte hij de meest weergaloze goals die ik ooit zag - lid worden. Het is een speler die welbespraakt is, intelligent en een uitstekende golfer. Maar hij kon geen lid worden. Hij werd geweigerd. Niet de juiste connecties en familie.. Het gaat niet om de club of de man, maar om het principe. Iemand die in zijn vakgebied tot de allerbeste in de wereld behoorde en veel zou kunnen toevoegen aan een club (het inspireren van teams, het aansporen en coachen van de (jeugd, etc.) wordt buitengesloten.. Het is een klassiek voorbeeld van waarom het ontbreken van sociale opwaartse mobiliteit contraproductief werkt. De man zonder geld en invloed denkt dat hij het geluk zal vinden als hij vermogend is, maar nadat hij zich een heel of een half leven uit de naad heeft gewerkt en zich een vrijstaand huis met zwembad in Blaricum of Aerdenhout kan permitteren, merkt hij dat hij - zoals Martin Morero in *Gooische*

Vrouwen - nog altijd niet serieus wordt genomen en dat het in Diemen of Nieuwegein eigenlijk gezelliger was. De man met zichtbaar geld is per definitie een parvenu. Ooit vermogend of ooit belangrijk zijn geweest is de ware superioriteit: wel de verhalen, de mijmeringen, de herinneringen aan een Shangri-La, niet de lasten, de banaliteit en verveling van materie en succes. De oude traditionele sociale bovenlaag, van Nederland - zeg maar de mensen uit het rode (adel) en het blauwe boekje (patriciaat) - is, net als de Nederlandse multinational en de witte neushoorn, een uit- en afstervende soort, die elkaar herkennend aan omgangsvormen, grapjes en woordgebruik in met rietbedekte clubhuizen van Golf & Country clubs in de duinen en gentlemenclubs rond de Lange Voorhout ontmoet. Wanneer die sociale bovenlaag het opkomende nieuwe geld en talent zou toelaten, en hun *en passant* mores, tradities en goede smaak leert, behoudt die bovenlaag relevantie. Want hij staat dan midden in het leven, dichter bij macht en invloed. Wanneer de maatschappelijke en de sociale bovenlaag samenvalt, zoals vroeger, heeft dat het voordeel van de sociale controle. Bij slecht gedrag - handelen met voorkennis, belastingontduiking, oplichterij, zaken doen met verkeerde mensen - loopt men dan het risico van sociale uitsluiting. Dat is in het verleden een werkzaam systeem gebleken. En dat ontbreekt nu.

De adel zoals ik die aantrof in Hongarije maar vooral in Roemenië is, uitgezonderd van hen die terugkeerden· uit de diaspora, totaal verarmd. Vooral de ouderen balanceren vaak op de armoedegrens, levend in van de betonrot uit elkaar vallende stalinistische 'Bloks', deprimerende flats in buurten waar je verdwaalt doordat de straten niet uit elkaar te houden zijn. Begin jaren vijftig is in Oost-Europa een vlijmscherpe incisie tussen verleden en heden getrokken. De adel werd verjaagd en hun bezit - huizen, landgoederen, schilderijen, bibliotheken, familiearchieven, fotoalbums - werd in beslag genomen, gestolen of vernietigd. De weg terug werd afgesloten. In *De Tijgerkat* beschrijft Guiseppe Tomasi de Lampedusa hoe na de verdrijving van de leeuwen (de Siciliaanse aristocratie) de wolven (de maffia) komen. In Oost-Europa zijn na de vernietiging van de aristocratie de hyena's de dienst gaan uitmaken. En in zekere zin zijn ze dat ook blijven doen na de omwentelingen-van 1989. In de postcommunistische landen bestaat de huidige elite voor een groot deel uit mensen die hun rijkdom op oneigenlijke wijze vergaard hebben; Het is een elite, meestal voortgekomen uit de communistische nomenklatura, die tracht het monopolie op de macht, de informatie en de media te behouden.

Wie te openlijk kritiek uit op de machthebbers verliest zijn baan, zijn pensioen of wordt anderszins belemmerd in zijn bestaan. Vooral ouderen zijn bang. Bij het werken aan 'Kameraad Baron' opende zich voor mij een onbekend, paranoïde universum. Een 87-jarige Hongaarse baronesse vertelde me hoe zij eind jaren veertig regelmatig door de AVO van bed werd gelicht en naar een vrijstaand huis in het tweede district van Boedapest gebracht, waar zij werd verhoord en gemarteld. Driejaar geleden op een ochtend van de supermarkt naar huis lopend, kwam ze op straat haar voormalige folteraar tegen. Ze herkenden elkaar direct. De man verdween een portiek in. .

Zolang de daders leven en bescherming genieten is de zwijgzaamheid en angst van oudere Hongaren en Roemenen begrijpelijk. Het zijn verwonde samenlevingen .. Enkele maanden geleden, op 2S oktober vorig jaar, is er voor het eerst, zestig jaar na de deportaties, in Boedapest een monument voor de gedeporteerde klassenvijanden onthuld, een marmeren driehoek. Het staat in een winderig parkje dichtbij de Donau. De staatssecretaris die het beeld onthulde vertelde bij de onthulling dat hij tot vijftien jaar geleden nog nooit een woord over de deportaties gehoord had. Het monument is de eerste stap naar rehabilitatie van een halve eeuw lang '- verguisde en doodgezwegen groep:

In 2009 deed ik bij de afdeling Sociale Antropologie aan de *Central European University* in Boedapest een onderzoek en schreef een thesis met de titel: *From Ballroom to Basement; the Internal*

Exile of the Hungarian Aristocracy in Transylvanië. In Nederland zijn wij gezegend met een geschiedenis die al eeuwen vrediger en gelijke matiger is dan die in Hongarije of Roemenië. 1Toch lijkt het erop alsof de traditionele Nederlandse upper c1ass, net als de bovenlaag van de verre oosterburen, al decennialang in interne ballingschap verkeert. Sinds het ondergronds gaan in de jaren vijftig en zestig is die klasse bevroren, in zichzelf gekeerd, in *splendid isolation.* Een verscholen, gestolde elite in een verborgen klassenmaatschappij. In Hongarije en Transsylvanië tracht de voormalige bovenlaag nu op zeer bescheiden wijze uit ballingschap terug te keren. Misschien moet de traditionele elite in Nederland hetzelfde doen - en kan zij bijdragen aan de cohesie van het land.

Mijn oude schoolvriend sloot zijn brief zo af: "Ik vond het een prachtig voorwerp. Ik heb het overigens nooit gebruikt; het lijkt me ook niet echt handig. Nu is de tijd gekomen om deze vork te laten terugkeren in de rechtmatige familie. Een familie die me heeft laten kennismaken met een wereld die ik niet kende. Een kennismaking die zeker heeft bijgedragen aan mijn vorming. In plaats van een dankjewel verduisterde ik een vork ... Gelukkig kan je altijd terugkomen op je daden en dingen rechtzetten. Bij deze."

Einde artikel.

Kwartierstaat van Jaap Frederik Scholten (Blauwe boekje jg 1991)
I. Jaap Frederik Scholten, geb. Enschede 26 juli 1963, student kunstacademie.
II. Ludwig Jan Herman Scholten, geb. Enschede 22 jan. 1933, directeur Textielfabriek Leo Schellens B.V. te Eindhoven, tr. leHengelo (Ov.) 5 april 1956 (echtsch. ingeschr. ald. 8 nov. 1967)Helena Catharina Albertina Stork, geb. Hengelo 9 juni 1934 ,dr. van François Gerard en Anna Helena van der Meer: zij hertr. Kopenhagen 8 febr. 1968 Bernardus Paulus de Planque en tr.3e Hengelo 2 dec. 1983 Hendrik Gerard Boom; tr. 2e Enschede 1maart 1968 Franziska Margaretha Huizinga, geb. Soekaboemi (West-Java) 27 okt. 1929. dr. van Leonhard en Paula Rosa Kestler en gesch. echtg. van Bernardus Paulus de Planque.
III. Jan Scholten (O.O.N.). geb. Enschede 5 juli 1903, directeur J.F. Scholten & Zn. N.V. textielfabrikanten te Enschede. i ald.6 febr. 1984. tr. Lonneker 3 mei 1928 Wilhelmina Margaretha van Heek, geb. Lonneker 28 juni 1905, dr. van Ludwig en Catharina Maria van Heek.
IV Julius Scholten, geb. Enschede 5 nov. 1871. lid firma J.F.Scholten & Zonen. textielfabrikanten te Enschede sinds 1899, sterft ald. 19 nov. 1969. tr. Nijmegen 15 mei 190 I Rebecca Catharina Maria Kaijser, geb. Delden 19 juli 1876, t Enschede 7 juni 1960.dr. van Jan Willem en Tietje Zuijderhoudt.
V. Jan Scholten, geb. Enschede 23 juli 1839, textielfabrikant ald., t Enschede 24 febr. 1901, tr. Enschede 26 april 1866 Hermina Wilhelmina Blijdenstein, geb. Enschede 7 april 1846, sterft ald. 2 juni 1910. dr. van Jan Bernard en Julia Stroink.
VI. Jan Fredrik Scholten, geb. Almelo 21 mei 181 1, textielfabrikant te Enschede, ? ald. I5 dec. 1876, tr. Enschede 29 sept. 1838 Bertiena Lammerink, geb. Lonneker 14 febr. 1809, sterft ald. 11 jan.1860. dr. van Thijs en Geesken ten Tije.
IV. Jan Scholten, ged. Almelo 5 nov. 1758, grondbezitter en textielfabrikeur te Almelo, f ald. 4 maart 1828, tr. (ondertr. Almelo 17 mei) 1800 Johanna Bartha Lasonder, geb. Enschede 15 juli 1779, t Almelo 25 nov. 18 19, dr. van Gerrit en Geertruid Schukking.
V. Jan Gerrits Scholten, sterft voor 8 jan. 1730, tr. Hengelo 2 juli 1724 Maria Berents Assink, ged. Hengelo 2 sept. 1696, sterft na 6 dec.1763, dr. van Berent en Aaltien N.N.; zij hertr. Almelo 8 jan. 1730 Willem Bolk.
VI. Barend Scholten, geref. lidmaat op belijdenis te Almelo 4 april 175.5, begr. Almelo 16 maart 1790, tr. Almelo 11 dec. 1757 Elizabeth (van) Oonk, uit Almelo, i na 4 jan. 1799, dr. van Gerrit en N.N.

VII. Gerrit Scholten, uit Enschede, wever te Almelo, sterft na 22 maart 1724, tr. (ondertr. Almelo 12 jan.) 1696 Jenneken Holtmans, uit Almelo. sterft na 20 april 1711.

Deze overpeinzing laat zien waarom Cornelis Verolme en Dirk Scheringa zich niet heeft kunnen nestelen in de heersende elite. Ze hebben zich steeds afgezet tegen deze elite. Wanneer echter de selfmade man zich interesseert voor de normen en waarden van de heersende elite en zich deze probeert eigen te maken, zullen ze vroeg of laat, wegens hun kunde en capaciteiten, worden uitgenodigd aan de dis van de elite. Wanneer zijn familie zich wil conformeren aan de gewoontes van de zittende elite, dan komt er een tijd, dat zij na ongeveer drie generaties worden opgenomen in deze elite. Zo zou het kunnen zijn dat de eventuele achterkleinkinderen van de vroegere vakbondsleider Wim Kok opgenomen worden in het Nederland's Patriciaat (Het blauwe boekje). De vader van Wim Kok was timmerman. Zijn zoon heeft het ver geschopt wordt . Hij staat in 2011 op de 22 e plaats van de lijst van 50 Top machtigste commissarissen van Nederland. Hij is commissaris van Shell, KLM en TNT. Hij heeft zich keurig geconformeerd aan de normen en waarden van de heersende elite. Toch is het triest om te stellen dat de heersende elite vergeten is dat hun voorouders eens ook voortkwamen uit de klasse van de selfmade man en mensen zoals Cornelis Verolme en Dirk Scheringa op niet al te fraaie wijze zijn afgeserveerd..

Een tweede overpeinzing:"Ons leven in de moeder"

Inhoudsopgave:

Inleiding
1. De bevruchting van de eicel door de zaadcel en de conceptie
2. De ontwikkeling van de embryonale fase van acht weken
3. De ontwikkeling van de foetale fase tot de geboorte
4. Samenspel van moeder met embryo en foetus
5. Bepaling van het geslacht
6. Het afwijkende DNA van de cel : het mitochondrium
7. Externe invloeden tijdens het leven in de (baar)moeder
Epiloog
Toevoegsel bestemd voor astrologen

Inleiding
Aanleiding voor het schrijven van deze overpeinzing is het boek van Dick Swaab: *Wij zijn ons brein van baarmoeder tot Alzheimer* (Uitgeverij Contact, 2010). Hij komt tot de opmerkelijke conclusie dat behalve genetische factoren, voor het grootste deel van onze karakter eigenschappen worden vastgelegd in de tijd van ons leven in de baarmoeder. Het accent van Swaab ligt voornamelijk op de ontwikkeling van de hersenen en de differentiatie van het geslacht in de baarmoeder. De titel van het boek geeft aan de plaats waar de hersenen ontwikkelen namelijk de baarmoeder. Deze overpeinzing gaat echter ook over de tijd van enkele dagen dat de bevruchte eicel nog niet in de baarmoeder is aangekomen. Reden waarom ik volstaan heb met de titel:"Ons leven in de moeder".(Men gebruikt het woord: bevruchte eicel. Het lijkt ons geen goed woord want het woord *ei* doet te veel denken aan de eicel van de moeder. Het heeft door de transformatie van de zaad- en eicel een eigen identiteit, eigen genetisch materiaal gekregen. Het is daarbij nog onzijdig, want het geslacht wordt zoals we later zullen zien pas na 6 weken bepaald). Volgens de recente onderzoekingen is duidelijk gebleken dat deze negen maanden van de

allergrootste betekenis zijn voor het toekomstige leven van een mens. De werkelijke geboorte van een mens is het moment van de conceptie, het moment dat de twee genetische kernen (ieder met de helft van de 46 vader en 46 moeder chromosomen) fuseren. Het magische moment dat de genetische eigenschappen van vader en moeder worden gemixt, het beginpunt van nieuw leven. De ontwikkeling van deze eerste cel tot een volgroeide foetus zullen we stap voor stap volgen. Daarna zullen we zien in hoeverre deze kennis van de ontwikkeling van mens in de moeder gebruikt zou kunnen worden om na te gaan welke externe invloeden zijn terug te zien.

1. De bevruchting van de eicel door de zaadcel en de conceptie
Het moment van de bevruchting van de eicel
Bij de jonge vrouw komt één maal per maand in één van de twee eierstokken een eicel tot rijping, de eisprong (ovulatie) Bij de man komen bij de zaadlozing 200 tot 300 miljoen zaadcellen vrij. Het is aangetoond dat een zaadlozing bij een vreemde partner tweemaal zoveel zaadcellen worden geproduceerd.. Er zijn verschillende soorten sperma . Slechts een paar duizend zaadcellen zijn in staat om een eicel te bevruchten. Voor het overgrote deel bestaat het sperma uit zaadcellen die maar en doel hebben door het doden van vreemd zaad. Dan zijn er de zgn blokkers zaadcellen, die tot doel hebben om de slijmkanaaltjes in de baarmoedermond te blokkeren, zodat zaadcellen van andere mannen er niet door kunnen

De eisprong (ovulatie)

. De eicel is op haar beurt bijzonder kieskeurig en accepteert alleen sperma's die voor een goed embryo kunnen zorgen. Het is aangetoond dat wanneer de vrouw tijdens het binnenkomende zaad een orgasme heeft zij het sperma als het ware naar binnen zuigt. Dit sperma zal eerder bij haar eicel komen, dan wanneer ze geen orgasme bereikt. Het gevolg van deze sperma-oorlog is dat er mensen rondlopen die buitenechtelijk verwekt zijn. Het meest opmerkelijk voorbeeld is een moeder die een tweeling krijgt van twee genetisch verschillende vaders.

De tweeling Justin en Jordan met twee verschillende vaders

Er zijn in het sperma een vrijwel gelijk aantal mannelijke (Y) als vrouwelijke (X) zaadcellen. Dat komt omdat bij de productie van zaadcellen chromosomenparen uit elkaar getrokken worden.

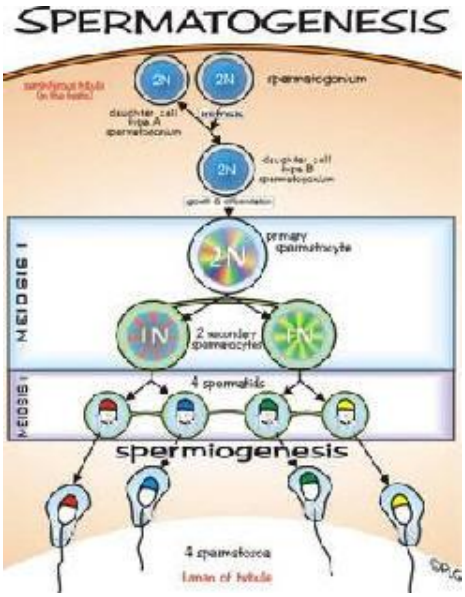

Het ontstaan van gescheiden zaadcellen: 'mannelijke (Y) en 'vrouwelijke' (X) zaadcellen

Men heeft methoden ontwikkeld om deze verschillende zaadcellen van elkaar te scheiden. De spermascheidingstechniek kan van groot nut zijn bij geslachtskeuze om vooral medische redenen. Belangrijk is ook de bewegelijkheid van de zaadcellen. De energie die nodig is voor de voortbeweging wordt geleverd door het mitochondrium, dat zich bevindt tussen de kop van de staart van de zaadcel. Als de zaadcel eenmaal zijn doel - de eicel - heeft bereikt verliest het zijn staart en dus ook het mitochondrium. In al onze cellen is ten gevolge hiervan het mitochondrium afkomstig van de moeder, dit geldt dus ook voor mannen.

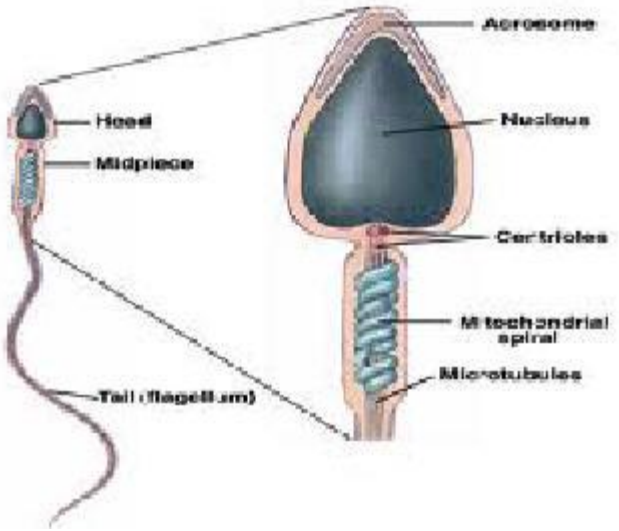

De zaadcel met de plaats van het mitochondrium aan de kop van de staart

Over de differentiatie van de geslachtschromosomen en de bepaling van het geslacht zie hoofdstuk 5 . Er is ook een apart hoofdstuk (6) over de oorsprong en eigenaardige eigenschappen van het mitochondrium.

Een zaadcel penetreert de eicel

Bevruchting in de eileider is mogelijk tussen 12 en 24 uur na de eisprong.
Dan komt het belangrijkste moment voor de ontwikkelingsgeschiedenis van een menselijk wezen, het moment wanneer twee kernen met het genetische materiaal van vader en moeder fuseren. Het samensmelten van mannelijke en vrouwelijke energieën. Direct nadat de zaadcel is gepenetreerd in de eicel, ontstaat een belangenstrijd tussen de zaadcel en de eicel. Ieder vormt een kern waarin ieder zijn of haar genetisch materiaal is samengebracht. Dit noemt men de pronucleus. Er heeft tot op dat moment nog geen echte conceptie plaats gevonden van het vrouwelijke en mannelijk genetisch materiaal. Pas wanneer deze met elkaar in contact komen, versmelten deze tot een cel waar het embryo zich kan ontwikkelen. Men zou kunnen stellen dat dit het echte moment is waarop de werkelijke conceptie heeft plaats gevonden. (embryo betekent "van binnen groeiend").

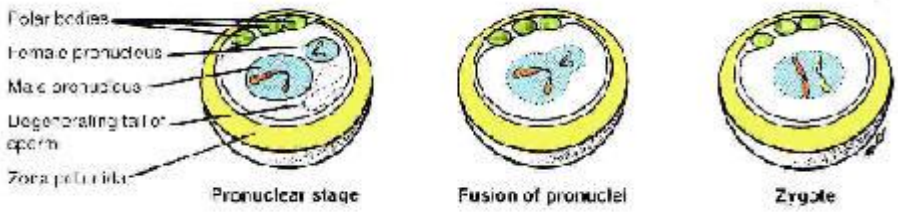

Schematisch overzicht van de conceptie

Links: zaadcel (spermatozoa) Midden een eicel (oöcyte) met een polair lichaam. Rechts boven: Twee pronuclaire kernen die fuseren is het moment van de conceptie (zygote).

Het is daarbij belangrijk of je een gen van je vader of je moeder hebt gekregen. Elk gen komt in het lichaam twee maal voor één van de moeder en één van de vader. Soms is een gen dominant over een ander gen (het recessieve gen). Nu komt er weer iets wat van de oude wetten van Mendel afwijkt, het proces van chromosoom inprenting. Genetische inprenting houdt in dat alleen de moeder of de vader bepaalt welke eigenschap bij een nakomeling tot uiting komt. De eigenschappen van de nakomeling zijn in zo'n geval dus niet een mengsel van wat van beide ouders wordt geërfd, maar wordt slechts door één ouder bepaald. De chromosoom inprenting is alleen maar voor de eerste generatie van nakomelingen en geen permanente verandering van het chromosoom, dit komt omdat bij de nieuwe cyclus bij het in- en activeringsproces, zoals we gezien hebben weer nieuwe kansen worden geschapen. Het proces van inprenting is niet gevonden in andere dieren dan bij zoogdieren. Men is op zoek naar het mechanisme en de moleculaire basis van de chromosoom inprenting. Men denkt daarbij dat het proces van DNA methylering een rol kan spelen. Bepaalde basen van het DNA worden voorzien van een methylgroep (-CH3). Het blijkt dat genen een verschillende mate van methylering hebben afhankelijk van de ouder waarvan ze afkomstig zijn. Het verdwijnen van methylgroepen gekoppeld aan het DNA zou ook een oorzaak kunnen zijn van het verouderingsproces van de cellen. Het verlies van methylering zou kunnen leiden tot de activering van stille genen die daarvoor door de aangehechte methylgroepen hun schadelijke werking niet zouden kunnen uitoefenen.
Let wel er is een goede reden waarom deze samensmelting nog niet direct plaats vindt. Nadat de zaadcel in de eicel is binnengedrongen, voltrekt er bij de eicel een belangrijk proces, namelijk dan wordt pas de echte eicel gevormd. Daarvoor heeft de eicel al een lange ontwikkeling meegemaakt die anders is dan de ontwikkeling van de zaadcel, die tijdens de puberteit al klaar is voor zijn taak. Enkele maanden na de conceptie wordt via het proces van celdeling (mitosis) ruim 7 miljoen eicellen aangemaakt. Bij de geboorte zijn het er nog maar rond één miljoen en bij de puberteit nog maar 400.000. Toch worden er in een vrouwenleven slechts 300-400 eitjes vrijgemaakt. (Als de vrouw stopt met ovuleren, heeft ze er nog maar 1000). Het eitje zit in een zakje (follikel). De hypofyse stuurt o.a. het hormoon FSH (Follikel Stimulerende Hormoon) naar de eierstokken. Dit activeert ongeveer 12 eitjes, die hierdoor het hormoon oestrogeen produceert. Dit zorgt ervoor dat de eitjes gaan rijpen. Het oestrogeen stimuleert de ingang van de baarmoeder (cervix), waardoor een afscheiding van een vloeistof plaats vindt, die nodig is om het eventueel ingebrachte sperma in leven te houden (de ingang van de baarmoeder noemen ze ook wel het sperma hotel!). Tijdens deze pre-ovulatie fase stijgt de productie van oestrogeen en nadert het eitje zijn volwassenheid. Op dit moment gaat er een signaal terug naar de hersenen, wat tot gevolg heeft, dat er weer een nieuw hormoon (LH) naar de eierstokken wordt gestuurd, waardoor het eitje uit het zakje wordt losgemaakt (de ovulatie). En nu gebeurt er iets ongelooflijks: het einde van de eileiders (fimbria) vangt het eitje op. Als het sperma later in de eileider naar het eitje toe zwemt wordt deze omgeving eveneens alkalisch. Het proces van celsplitsing (meiosis) wordt pas afgemaakt, wanneer de eicel wordt bevrucht. Dat dit proces pas op een zodanig laat stadium plaats vindt is om het te beschermen tegen eventuele kwalijke mutaties. Zo zie je hoe de eicel mechanismen heeft ingebouwd om haar belangrijke taak goed te kunnen uitvoeren In een artikel van R.V. Short wordt de eicel vergeleken met de schone slaapster die het proces van rijping van haar eicel uitstelt tot ze van de Prins een kus heeft gekregen.
Als er sperma in de mond van de baarmoeder aanwezig is, is dit het moment dat dit sperma aan een lange reis begint, die dertig minuten in beslag neemt, om via de baarmoeder en eileiders naar de het eitje gaat om het vervolgens te bevruchten. Let wel, er zijn tenminste 200 spermatozoön nodig, maar er is er toch maar één die deze gevaarlijke race wint namelijk de eerste, die de eiwand doorbreekt. De anderen hebben hun plicht gedaan en hebben het dan voor het nakijken. Hoe het sperma weet dat er een eitje beschikbaar is, is een compleet raadsel. Als het lukt vindt de conceptie plaats. Is er geen sperma aanwezig, dan sterft het eitje. Vruchtbaar zijn en ovulatie zijn twee verschillende processen. Pas als er een levensvatbare omgeving is geschapen in de mond van

de baarmoeder, zodat het sperma kan overleven, is de vrouw vruchtbaar!
Gebleken is dat dit proces van het bij elkaar komen niet zo vlekkeloos verloopt, want iedere pro-kern had zijn eigen belang. Voor het toekomstige embryo zijn de vaderlijke genen sterk gericht op een zo goed mogelijke ontwikkeling van de placenta (zo sterk mogelijk nageslacht), terwijl de moederlijke genen meer gericht zijn op de gezondheid van het nieuwe leven (ze wil in staat zijn om nog meer kinderen te krijgen). Het vaderlijke DNA heeft als eerste interesse, dat de foetus zich goed en sterk ontwikkelt. Hoe zwaarder het geboorte gewicht van de foetus is des te groter de kans om te overleven. Daarentegen is het moederlijk DNA, dat meer denkt aan de mogelijkheid om meer kinderen te krijgen en ook als belang heeft om haar eigen gezondheid veilig te stellen, zodat ze nog meer kinderen kan krijgen. Uit dierenproeven is dit gebleken, dat als men een kern (pro-nucleus) van de vader uit de cel verwijdert en een moeder kern inbrengt van een ander individu, de placenta niet goed wordt ontwikkeld. Omgekeerd, wanneer twee vaderlijke kernen bij elkaar komen is het de placenta die zich uitstekend ontwikkelt. Soms kan een bevruchtte eicel het vrouwelijke genoom verliezen en er dus twee mannelijke chromosomen zijn waardoor het weefsel voor het aanmaken van een placenta zich als een kwaadaardig weefsel kan ontwikkelen.

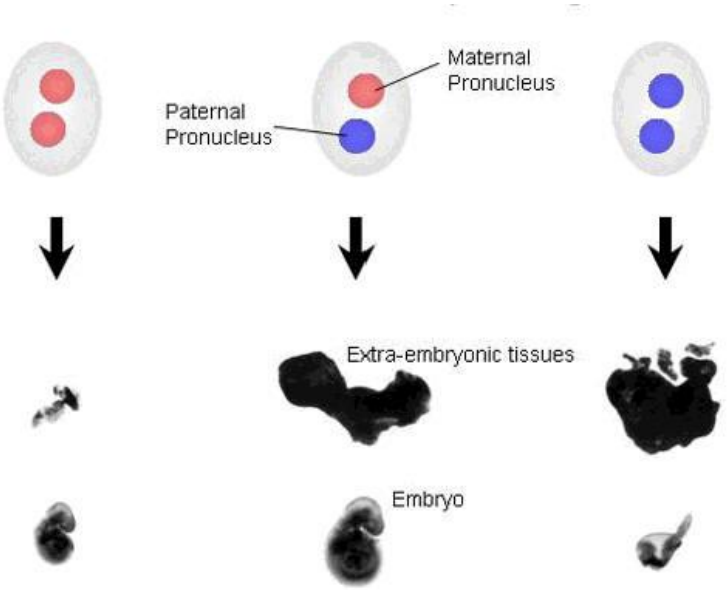

In het midden een normale ontwikkeling na de conceptie. Links: de mannelijke kern is vervangen door een vrouwelijke kern, resultaat onderontwikkelde placenta. Rechts: de vrouwelijke kern is vervangen door een mannelijke kern, resultaat vergrote placenta. Vadergenen willen een grote placenta, moedergenen een kleine, en bij een onderlinge strijd levert het een normale placenta op.

2. De ontwikkeling van de embryonale fase van acht weken

De eerste week: van conceptie tot innesteling van het embryo eicel in de baarmoederwand

We keren weer terug naar de cel, die ontstaat na de fusie van de twee genetische kernen. Het is de zgn stamcel waaruit alle mogelijke cellen kunnen worden aangemaakt. Stap voor stap zullen we de verdere ontwikkeling van de stamcel nagaan.
Al na 30 uur na de bevruchting gaat de stamcel (zygote) zich delen door klieving.

Het proces van deling door klieving

Na 40 uur ontstaan er 4 cellen na 3 dagen 6- 12 cellen en na 4 dagen van 16 tot 32 cellen. (Morula).

Klompje cellen na het eerste delingstadium (Morula)

De deling gaat gestaag door tot het ongeveer uit 58 cellen bestaat en wordt het dan een blastocyste genoemd. Er ontstaat nu een holte (dooierzak) binnen in de blastocyste door degeneratie van bepaalde cellen. Er ontstaan twee soorten cellen: een binnenste laag waaruit het latere embryo zich zal ontwikkelen en een aantal cellen, dat de buitenste lagen van de placenta (betekent ronde koek) gaan vormen .

De tweede week: het vastzetten van het embryo in de baarmoederwand

Via een zeer ingenieus proces weet,deze cellenklomp zich een plaats in de wand van de baarmoeder (uterus) te verzekeren. Het wordt aangenomen dat de helft van alle embryo's de innesteling in de baarmoederwand niet overleven.

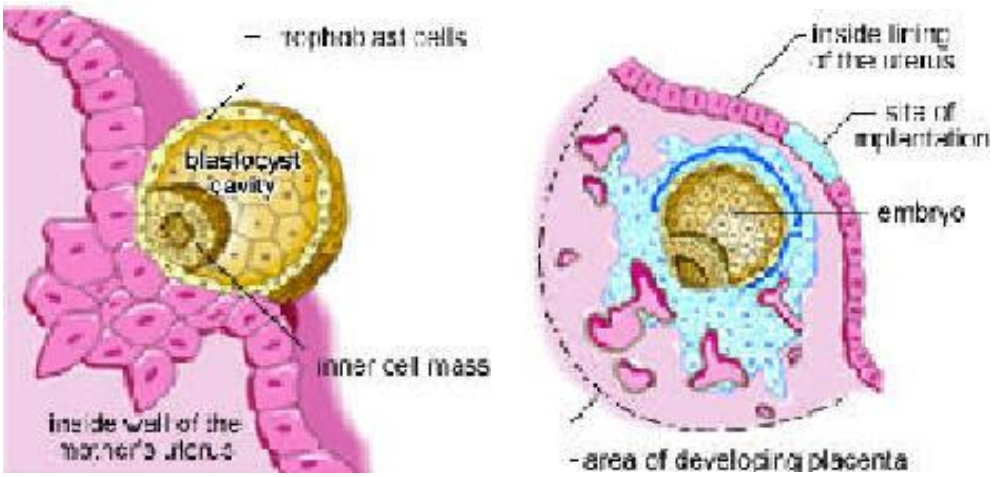

Het vastzetten en inkapselen van de cellenklomp in de wand van de baarmoeder

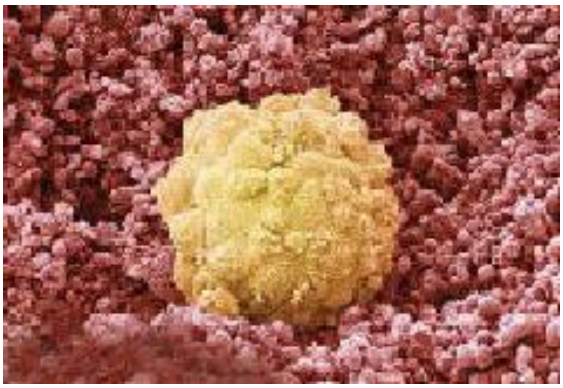

Het innesteling van de toekomstige embryo in de wand van de baarmoeder

De wand van de baarmoeder wordt door de trofoblastcellen van de blastocyst ontvankelijk gemaakt voor de acceptatie. Het zorgt er ook voor dat het genetisch vreemde weefsel niet door de moeder wordt afgestoten. Dit komt omdat het immuun systeem voor de gek wordt gehouden. Er wordt bij de innesteling van de embryo in de baarmoeder een hormoon afgescheiden die er voor zorgt dat de menstruatiecyclus wordt afgebroken**.** Er vormt zich de placenta, die de toevoer verzorgt van zuurstof, voedingsstoffen, hormonen en medicijnen van de moeder naar de zich ontwikkelende mens; verwijdert alle afvalstoffen; en voorkomt dat bloed van de moeder zich vermengt met het bloed van het embryo en de foetus

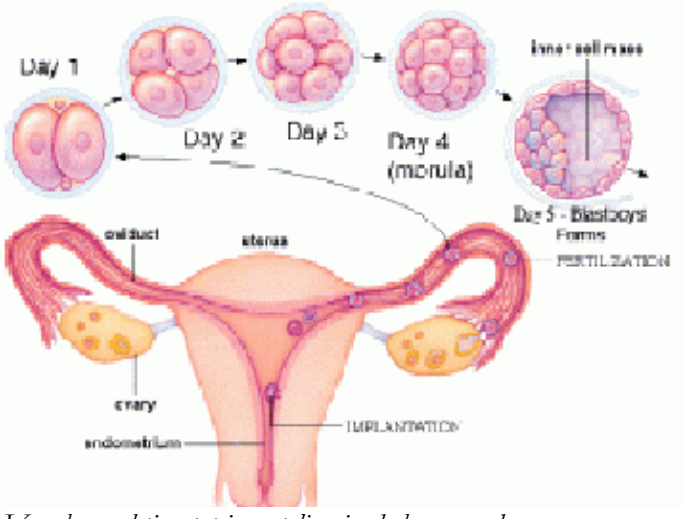

Van bevruchting tot innesteling in de baarmoeder

De derde week: de aanmaak van drie kiemlagen

Er volgen nu een groot aantal veranderingen bij de innesteling van de embryo in de baarmoederwand. Samenvattend kunnen we zien dat zich drie kiemlagen hebben gevormd: ectoderm, endoderm en mesoderm

1. Het ectoderm vormt de aanzet tot talrijke structuren waaronder de hersenen, het ruggenmerg, de zenuwen, huid, nagels, en het haar.
2. Het endoderm produceert de bekleding van de luchtwegen en het spijsverteringskanaal, en doet delen van belangrijke organen ontstaan zoals de lever en de alvleesklier.
3. Het mesoderm vormt het hart, de nieren, botten, het kraakbeen, de spieren, bloedcellen, en andere structuren.

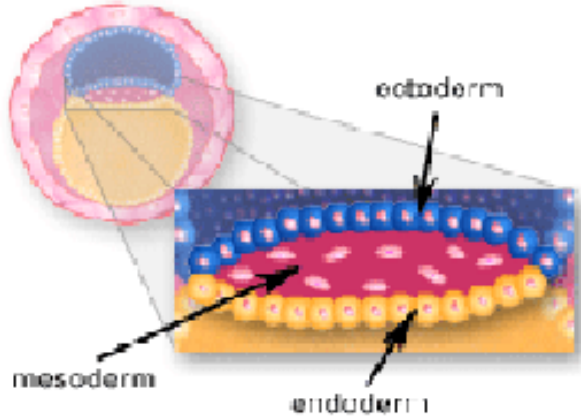

De drie kiemlagen van het ontwikkelende embryo

Het embryo is drie weken na de bevruchting nauwelijks 2 millimeter lang. Het rijpingsproces van het embryo is nu zo ver gevorderd dat er een duidelijk zichtbaar begin wordt gemaakt met de vorming van de hersenen. Volgens Swaab zijn de hersenen min of meer bepalend voor het karakter van een mens. Het zenuwstelsel ontwikkelt zich uit het ectoderm Op de negentiende dag zien we de eerste verschijningsvorm van het zich ontwikkelende zenuwstelsel: de neurale plaat.

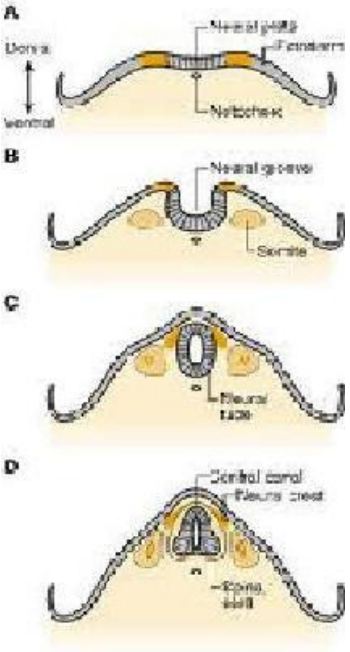

De ontwikkeling van de neurale plaat tot de neurale buis

In de neurale plaat ontwikkelt zich een groeve, waaruit rond de 25ste dag de neurale buis ontstaat. De sluiting van deze buis verloopt van de kant waar later de hersenen zich ontwikkelen en daarna naar beneden. Bij een niet voltooide sluiting worden kinderen geboren met een open rug . Het bovenste deel van de neurale buis ontwikkelt zich tot de hersenen, terwijl uit het onderste deel het ruggenmerg.

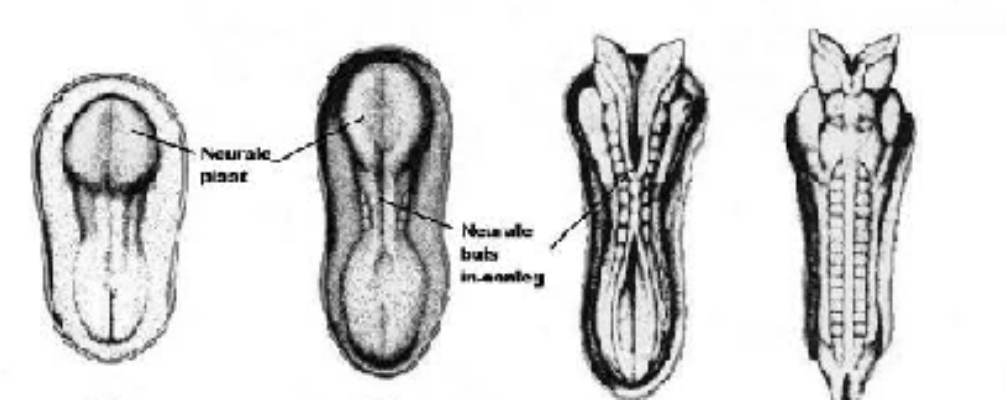

Het sluiten van de neurale buis

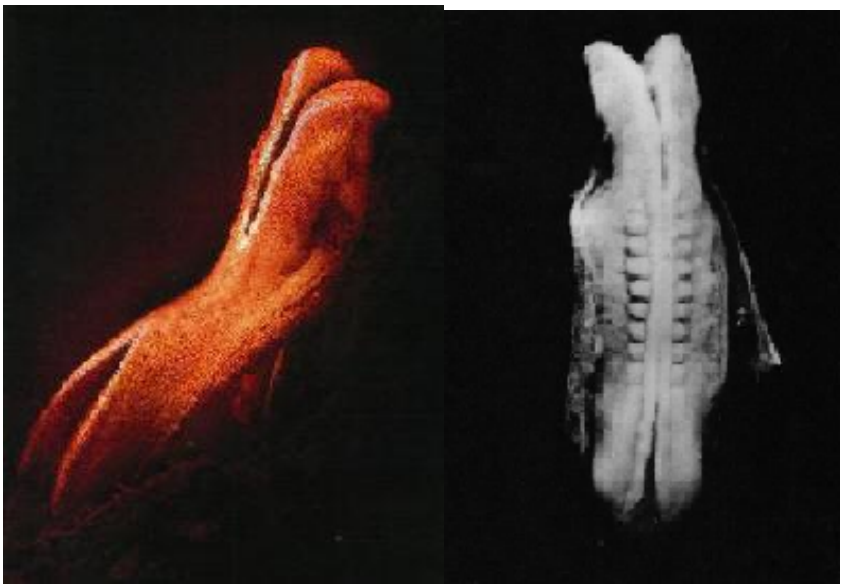

Foto's van de neurale buis

Uit het bovenste deel van de neurale buis vormen zich drie onderdelen van de hersenen: de voorhersenen, de middenhersenen en de achterhersenen, de zogenoemde primaire hersenblaasjes. De ontwikkeling van de twaalf hersenzenuwen begint in de derde tot vierde week van de zwangerschap.
De eerste bloedvaten en het eerste bloed worden in het mesoderm aan de buitenkant van de dooierzak gevormd.. De bloedsomloop is het eerste lichaamsstelsel dat in werking is. Na 18 dagen na bevruchting begint het hart begint zich te ontwikkelen.

De vierde week: de groei van het embryo van 2 naar 6 millimeter
Uit de voorhersenen ontstaan vervolgens de eindhersenen en de tussenhersenen. Uit eindhersenen ontwikkelen zich de ogen. De middenhersenen blijven in de ontwikkeling bestaan. Uit de oude achterhersenen ontstaan de achterhersenen en het verlengde merg. Het hoofd beslaat ongeveer 1/3 van de totale grootte van het embryo. Het hart begint al te kloppen met een hartslag tussen 105 en 121 slagen per minuut. De lichaamsdelen krijgen meer vorm. De spijsverteringsorganen gaan zich ontwikkelen uit de dooierzak

Links: Het embryo aan het eind van de vierde week 6 millimeter lang. De navelstreng is te zien als een dun draadje van de buik naar de baarmoederwand . Rechts: Foetus omhuld door een vlies gevuld met vruchtwater. Hersenen en hart zijn al te zien.

Het embryo krijgt een gekromde vorm en is via een navelstreng, die aan de buik vastzit, verbonden met de voedende weefsels van de moeder. Het embryo wordt nu geheel omhuld door een vlies gevuld met vruchtwater**.**

De vijfde week: hersenen vormen grootste deel
De hersenhelften verschijnen, en vormen geleidelijk aan de grootste delen van de hersenen . De hersenhelften groeien onevenredig sneller dan andere delen van de hersenen. De ledematen beginnen zich te ontwikkelen. Hoofd en ledematen worden afgescheiden van de romp. De lever en nieren worden gevormd. Een systeem van klieren die hormonen afscheiden begint zich te ontwikkelen. De huid is 1 millimeter dik en is nog doorzichtig. Van uit de dooierzak ontwikkelen zich de geslachtsklieren, waaruit later bij de man de zaadballen en bij de vrouw de eierstokken groeien.

Links: Foetus van vijf weken. Rechts: Ontwikkeling van twee hersenhelften

De zesde week: ontwikkeling van de hersenschors
In de zesde week ontwikkelt zich de hersenschors. Vanuit het ruggenmerg ontwikkelen zich

zenuwen die zich door middel van synapsen met elkaar verbinden. Het embryo begint spontane bewegingen en reflexbewegingen te maken. Deze bewegingen zijn noodzakelijk om een normale spierontwikkeling te bevorderen Het externe oor krijgt vorm en de opening in het oor is zichtbaar..In de mond ontstaan speekselklieren. De snel groeiende lever begint witte bloedlichaampjes te produceren, nodig voor het afweersysteem tegen infecties. De alvleesklier produceert een hormoon dat voorkomt dat het suikergehalte in het bloed tet laag wordt.

De zevende week: het mannelijk Y chromosoom bepaalt het geslacht
In de zevende week worden de eerste hersengolven geregistreerd. De eerste hikbewegingen worden waargenomen. Het hart heeft nu vier kamers en heeft een hartslag van 170 per minuut. Ook wordt elektrische activiteit van het hart geregistreerd. De handen krijgen afzonderlijke vingers en zijn in staat om iets vast te pakken. Bij het vrouwelijke embryo verschijnen eierstokken. Het mannelijke embryo produceert een gen op Y chromosoom dat het geslacht bepaald en de groei van zaadballen veroorzaakt (Op de geslachtsbepaling komen we in hoofdstuk 3 op terug).

De handen krijgen afzonderlijke vingers

De achtste week: ontwikkeling van de hypothalamus
Een embryo van 8 weken lijkt op een mens, maar is slechts ongeveer 2.5 cm groot en weegt een paar gram. Alle belangrijke lichaamsstructuren, zoals handen, voeten, het hoofd, de organen en de hersenen, zijn al aanwezig maar ze groeien verder en worden steeds functioneler. Uit een enkele cel zijn nu 1 miljard cellen ontstaan en hebben zich 4000 verschillende anatomische structuren gevormd. Het embryo beschikt nu over meer dan 90% van de structuren die in volwassenen worden teruggevonden. De eerste tekenen van rechts- en links handigheid begint rond acht weken 70% van de foetussen vertonen rechtshandigheid. De hersenen ontwikkelen zich zeer snel en vormen maar liefst 43% van het totale gewicht. Een van de belangrijkste organen van ons lichaam de hypothalamus begint zich in de achtste week te ontwikkelen.. De hypothalamus zal uiteindelijk onze lichaamstemperatuur, hartslag, bloed druk en vitale hormonen afscheiden. Het volgroeien van de ademhalingsspier maakt het ademen van de foetus nu mogelijk. Doordat de huid nu 2 lagen heeft gekregen, zijn de interne organen niet zo duidelijk meer waar te nemen. Acht weken markeert het einde van de embryonale fase om over te gaan in de foetale fase.

3. De ontwikkeling van de foetale fase tot de geboorte

De negende week: neuronen worden gescheiden door een synapsspleet
In de hersenschors ontwikkelen zich verbindingen van de zenuwcellen gescheiden door synapsen. De foetus kan nu zuigen, op zijn duim of vruchtwater in te slikken. De handen zijn in staat om te grijpen, het hoofd kan van voren naar achteren bewegen, de kaken open en dicht, de tong bewegen, te zuigen en slikken, huid gevoelig voor prikkels. De oogleden sluiten zich De stembanden worden in het strottenhoofd ontwikkeld.

De tiende week: de twee hersendelen worden verbonden door een hersenbalk (corpus callosum)
Het lichaamsgewicht neemt met 75 % toe. De zenuwvezels (corpus callosum), die de rechter en linker hersenhelft verbinden beginnen zich te ontwikkelen.

In de tiende week is deze foto genomen.

De elfde week: ontwikkeling van de externe geslachtsdelen
In bepaalde ledematen gaat het kraakbeen over in bot. Vingernagels verschijnen aan handen en voeten De unieke vinderafdrukken worden gevormd, De neus en lippen zijn volledig gevormd.. De foetus kan gelaatsuitdrukkingen maken en zelfs 'glimlachen'.De ingewanden kunnen suiker en water van het vruchtwater absorberen .De externe geslachtsdelen worden zichtbaar.

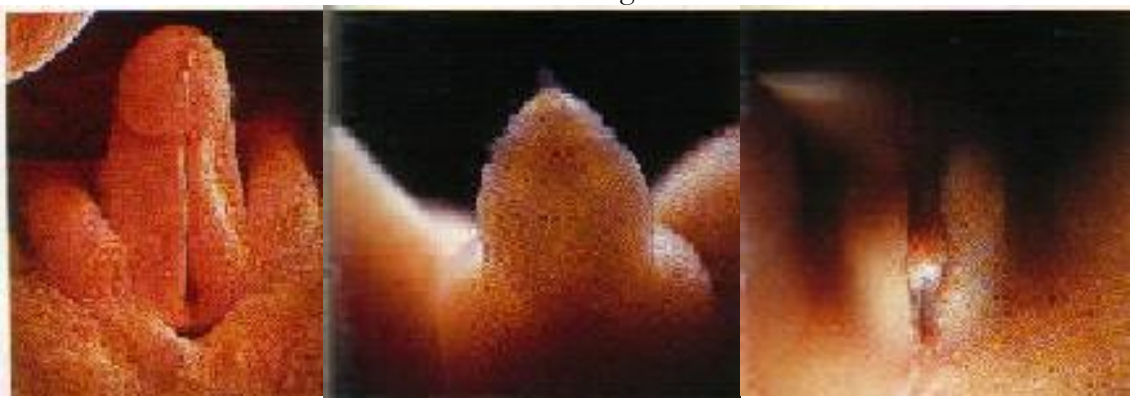
Ontwikkeling van de externe geslachtsorgaan: uit het knopje (links) ontwikkelt zich de mannelijke (midden) en vrouwelijke geslachtsorganen (rechts)

De twaalfde week: het foetus ontdoet zich van afgewerkte producten
Het gewicht neemt weer toe met 60%. De armen zijn gegroeid naar de normale proporties in relatie tot het lichaam. De ontwikkeling van de benen nemen meer tijd in beslag.

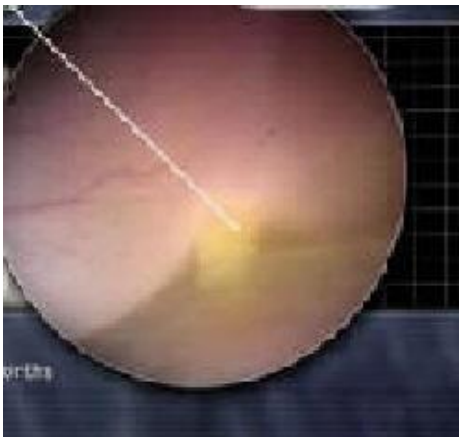
Ontlasting van afgewerkte producten, zie witte pijl.

De neus en de mond worden van elkaar gescheiden. Smaakpapillen worden in de mond gevormd. In de twaalfde week is op video vastgelegde dat de foetus zich kan ontdoen van afgewerkte producten zoals enzymen, eiwitketen, dode cellen. Via de navelstreng worden, behalve de urine ook deze producten uit vruchtwater verwijderd. De foetus raken met hun handen de mond soms wel 50 keer per uur. De kaken open dan reflexmatig.

De dertiende week: de hersenen worden verdeeld in vier kwabben
De hersenen worden nu onderverdeeld in vier kwabben: de voorhoofd-, wandbeen-, achterhoofd en slaapkwabben. Het contact tussen de thalamus en de corticale plaat onder hersenschors ontstaat tussen de 12e en 16e week De tanden beginnen zich te vormen. Trilharen in de longen worden aangelegd. Het zijn sterk gedifferentieerde structuren die specifieke cellulaire functies vervullen, zoals voortbeweging, waarneming van omgevingssignalen, of het geleidelijk naar buiten werken van de slijmlaag in de luchtwegen,

De veertiende week: verschillen in gedragingen tussen de geslachten
Gedragsverschillen tussen de mannelijke en vrouwelijke foetussen worden waargenomen. Hand-mond bewegingen komen meer voor bij vrouwelijke foetussen. Stimulatie van de mond veroorzaakt een reflex waar bij de mond open gaat. Dit ter voorbereiding van het vinden van de tepel van de moederborst.

Foetus in de veertiende week

De vijftiende week: aanmaak bloedcellen in beenmerg

Er wordt veel bloed uit stamcellen aangemaakt in het beenmerg.. In het ademhalingsorgaan worden de bronchiën aangelegd.

De zestiende week: pijnprikkels worden bestreden door hormonen
Het foetus produceren hormonen, zoals cortisol, beta-endomorphine, norepinephrine voor het bestrijden tegen pijnprikkels.
In het oog worden verschillende lagen aangebracht.

De zeventiende week: de tanden worden bedekt met glazuur
Glazuur wordt op de tanden aangebracht

De achttiende week: ontwikkeling van de spraak
Scans laten bepaalde bewegingen zien die we gebruiken bij het spreken

De negentiende week: bioritme van ongeveer 24 uur
Er ontstaat een biologisch ritme waarvan de cyclus ongeveer één dag duurt (circadies). Men spreekt ook wel van een 24-uurs ritme of slaap-waakritme. Een bepaalde witte vloeistof wordt aangemaakt tegen de irritatie van het vruchtwater. De productie van (onrijpe) eicellen bereikt een piek van 7 miljoen om daarna tot de geboorte af te nemen tot 2 miljoen. Het slakkenhuis van het oor wordt aangelegd. Het zorgt ervoor dat geluidsgolven worden omgezet in elektrische impulsen die doorgegeven worden naar de hersenen.

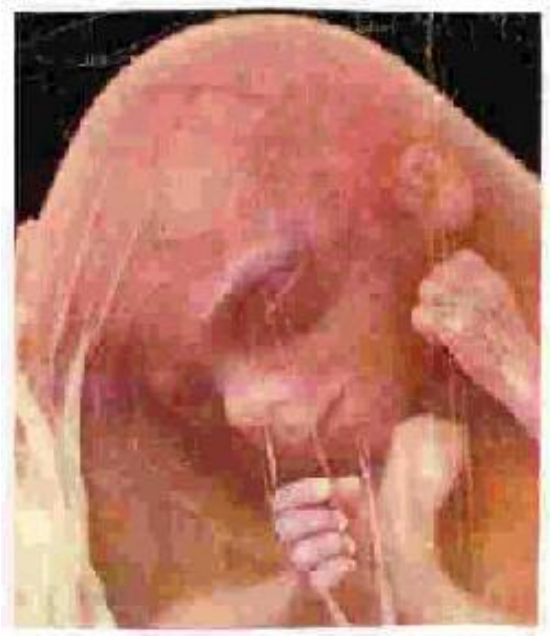

In diepe slaap

De twintigste week: ontwikkeling van het binnenste oor
Het inwendige oor is compleet. Het is in staat om alle soorten van geluid op te vangen. Alle structuren van de huid zijn aanwezig
Op de schedel komt haargroei. De twee hersenhelften ontwikkelen zich asymmetrisch. In de droom van de foetus wordt de REM slaap waargenomen. De ogen vertonen dan snelle bewegingen. Rem = Rapid Eye Movement' (snelle oogbewegingen).

Foetus in de twintigste week

De tweeëntwintigste tot vierentwintigste week: het ademhalingproces
Veertien procent van de tijd zuigt de foetus vruchtwater in de longen. Het kan variëren door de aanwezigheid van een verschil in kooldioxide niveau bij de moeder. Het kan oplopen tot 44 inademingen per minuut.
Bij de vierentwintigste week worden de ogenleden weer geopend. Ze zijn nu gevoelig voor plotselinge luide geluiden die schadelijk kunnen zijn voor de gezondheid.

Een ademende foetus

De longen zijn nu in staat om later lucht op te nemen voor de ademhaling. De foetus is nu dus klaar voor de een eventuele vroeggeboorte Dit is nu mogelijk gemaakt doordat de longcellen een eiwitsubstantie (surfactant) produceren, dat onmisbaar is voor de gasuitwisseling bij de ademhaling. Bij de gasuitwisseling wordt zuurstof opgenomen in het bloed en koolstofdioxide wordt afgegeven. De zuurstofarme en koolstofdioxiderijke lucht wordt vervolgens weer uitgeademd door de neus of de mond.

Foetus is nu klaar voor een eventuele geboorte

De vijfentwintigste week tot de zesendertigste week: het klaar maken voor de bevalling
De bedrading van geleiding pijnprikkels naar hersenschors wordt aangelegd in 26ste week. Bewustzijn van de pijn pas in de 29-30ste week. Het oog heeft nu een aantal licht gevoelige cellen ontwikkeld 100 miljoen staafjes en 7 miljoen kegeltjes per oog en waarmee scherpe beelden kunnen worde gemaakt. De oogpupillen regeren op licht door te verwijden of te vernauwen. De foetus kan in de zestiende week tranen te produceren. De neus kan nu vele geuren onderscheiden. Op een zoete substantie in het vruchtwater regeert de foetus door sneller te slikken en op een bittere substantie met minder te slikken. Bij 30 weken klassieke conditionering

Vetophoping onder huid geeft rimpelig aanzien

De foetus heeft een rimpelig gelaat door dat veel vet zich heeft opgehoopt onder de huid. Dit is nodig voor bij de temperatuur na de geboorte op peil te houden. De beweeglijkheid is zo groot dat de foetus er zelfs in slaagt een salto te maken.
De geluiden die de foetus voor de geboorte hoort zijn voornamelijk die van de stem de moeder en haar hartslag. Voor de geboorte hebben de hersenen van de foetus 100 miljard zenuwcellen, die met 200.000 zenuwen via de synapsspleet zijn verboden..
Zoals al eerder gezegd maakt de foetus een eiwit in de longen, zodat zij in staat zijn om in plaats van vruchtwater ook lucht in te ademen. Men heeft al geweten dat de foetus een signaal geeft aan de baarmoeder, dat zij moet beginnen met de bevalling. Het was tot 2004 onbekend wat de aard en het mechanisme was van dit signaal. Dr Carole Mendelsohn en haar team in Dalles in 2004 heeft aangetoond dat het eiwit (surfactant), dat door de foetus in de longen wordt aangemaakt, het signaal is voor de baarmoeder om de bevalling te starten..

Eindelijk is het zo ver dat ik er uit mag komen na negen maanden hard werken

4. Samenspel moeder met embryo en foetus

Behalve dat het embryo zich hecht aan de baarmoederwand is er ook nog een andere soort hechting dat zich afspeelt op het emotioneel-gevoelsniveau. tussen moeder en het toekomstige kind. Dit proces is van levensbelang voor de foetus om zich voor te bereiden op zijn latere levensfase na de geboorte. Ze moeten beiden beschikken over een heel repertoire aan communicatieve signalen om onmiddellijk na de geboorte met elkaar in contact te kunnen komen. Ze moeten elkaar stemming en gevoelens kunnen aanvoelen. Dit betekent dat de band tussen foetus en moeder niet tijdelijk is, maar blijvend en zich na de geboorte zal voortzetten. Dr Swaab heeft over dit onderwerp in zijn reeds aangehaalde boek hoofdstuk Moederlijk Gedrag geschreven. De hersenen van de moeder worden tijdens de zwangerschap geprogrammeerd voor haar gedrag als moeder. Ze produceert het hormoon prolactine dat zorgt voor het 'nestgedrag': het in orde brengen van de kinderkamer en alles wat daarbij behoort. Aan het einde van de zwangerschap produceert zowel moeder als foetus het hormoon oxytocine. Dit hormoon kent vele functies die van belang zijn voor een spoedige goede bevalling en dient als boodschapper van liefde, rust, vertrouwen en gebondenheid. Ook onderdrukt het angst. Er wordt ook nog het hormoon vasopressine aangemaakt door de hersenen Het speelt met oxytocine een zeer belangrijke rol bij het moederlijk gedrag. Het is betrokken bij vele aspecten van sociaal gedrag. Samenvattend kunnen we stellen dat een goede hechting tussen moeder en haar toekomstige kind bepalend is voor de fase na de geboorte. Bij gebrek aan een goede hechting kan leiden tot emotionele problemen in het latere leven.

5. Bepaling van het geslacht

Differentiatie van de geslachtschromosomen

Tijdens de ontwikkeling van het vrouwelijk embryo, waarin iedere cel twee X-chromosomen bevat, wordt één van beide X-chromosomen voorgoed uitgeschakeld. Dit gebeurt in de vroege ontwikkeling van het embryo. Twee actieve X-chromosomen in vrouwelijke cellen (mannen hebben één X- chromosoom) betekent een dubbele dosis genproduct. Organismen met twee actieve X-chromosomen zijn niet levensvatbaar. Hoe lost men het probleem op zodat van iedere kant een gelijke hoeveelheid genetisch materiaal bij het reproductieproces betrokken wordt? Een X chromosoom moet dus worden uitgeschakeld. De uitschakeling van een X chromosoom geschiedt door het XIST gen. In een bepaalde cel wordt er geheel willekeurig één van de twee X uitgeschakeld en omgezet in het zgn. Barr lichaam (Recent onderzoek suggereert dat het Barr lichaam meer biologisch actief is dan werd verondersteld). Het kan dus een X chromosoom zijn dat of van de vader of van de moeder afkomstig is

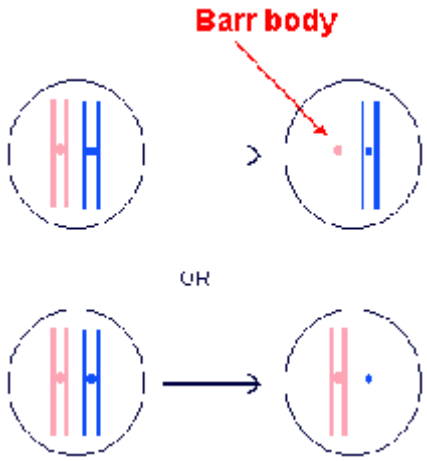

Het uitschakeling van het overtollige X chromosoom Boven: van de moeder. Onder: van de vader

Hoe een van de twee X chromosomen wordt uitgeschakeld is in 2009 ontdekt door een Rotterdams onderzoeksteam, onder leiding van Joost Gribnau. Alleen in vrouwelijke embryonale cellen met twee actieve X-chromosomen wordt een concentratie van het enzym RNF12 bereikt die hoog genoeg is om een X-chromosoom uit te schakelen. Het is grotendeels een kwestie van kans welke van de twee X-chromosomen als eerste de handdoek in de ring gooit: in de ene helft van de cellen is dat de X van moeder, in de andere helft de X van vader.
Oorspronkelijk waren X- en Y-chromosomen identiek Maar sinds het Y-chromosoom het geslachtsbepalende gen verwierf, raakte het geïsoleerd. Eén van de verklaringen is dat het voor de stabiliteit handig is om alle genen voor spermaproductie bij elkaar te houden op één chromosoom. Inmiddels is het aantal genen van het Y chromosoom gedaald van 1400 naar 45 in 100 miljoen jaar. Er is de laatste jaren veel gespeculeerd of het Y chromosoom uiteindelijk zal verdwijnen. Sommige onderzoekers zijn van mening dat het tot uitsterven is gedoemd. het zou te wijten zijn aan het feit, dat tijdens het mengen van genen in het splitsings (meiotische) proces, heel weinig uitwisseling plaats vindt tussen het Y en X chromosoom. Het zou ook mogelijk zijn dat er twee of meerdere systemen zullen ontstaan die elk op een andere manier zorgen voor het mannelijke geslacht.. Uit recent onderzoek dat de zaadcel meer in de eicel binnenbrengt dan alleen het genetisch materiaal en wel 3000 RNA 's (boodschappersmoleculen). Deze moleculen zijn zeer belangrijk voor een gezond embryo volgens de onderzoekers..

Wanneer wordt nu het geslacht bepaalt van een embryo?
Dit gebeurt in de zevende week na de bevruchting. Het onzijdige embryo gaat nu beslissen of het de mannelijke of de vrouwelijke of de hermafroditische weg in gaat slaan. De invloed van bepaalde hormonen is hierbij van doorslaggevende betekenis.. Als het erfelijk materiaal twee XX chromosomen heeft, worden de vrouwelijke geslachtsorganen ontwikkeld en de mannelijke vernietigd. Als daarentegen het mannelijkheidsgen SRY zijn werk kan doen, wordt door het gen een eiwit gecodeerd, dat op zijn beurt zorgt voor de aanmaak van cellen(Sertoli cellen), die er voor zorgen dat de vrouwelijke reproductie organen worden vernietigd. Het SRY eiwit herkent ook een bepaald gen en weet dit gen te onderdrukken.
Door deze onderdrukking wordt de normale omzetting van testosteron in oestradiol tegengegaan. Door de aanwezigheid van testosteron kunnen cellen (Leydig cellen) zich ontwikkelen wat tot gevolg heeft, dat mannelijke reproductieorganen worden aangemaakt. Het hormoon testosteron wordt in het bloed opgenomen en bepaalt de mannelijke ontwikkeling van het gehele lichaam. Ook wordt een ander hormoon aangemaakt (DHT). Dit heeft een grotere affiniteit op receptoren dan het testosteron. 5- 6 maanden na de conceptie is het gehalte aan testosteron het laagst. In die periode dat de externe geslachtsorganen worden gevormd, kan het gevoeligere DHT zijn werk doen.

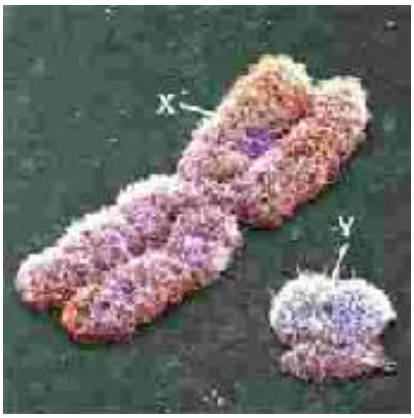

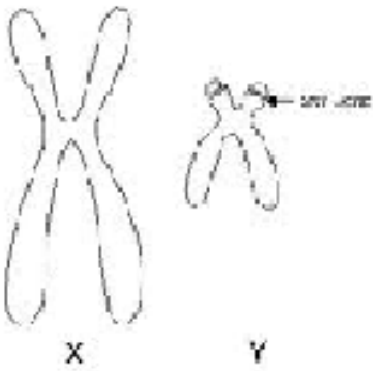

De geslachtshormonen met het mannelijk geslachtsbepalende SRY gen (Rechts)

Is het enzym niet aanwezig dan zullen er in die periode minder externe mannelijke organen worden gevormd. Later als het gehalte aan testosteron weer hoog is kunnen deze meer vrouwelijke geslachtsorganen toch weer overgaan in echte mannelijke organen. Bij de afwezigheid van het SRY gen dwz door de afwezigheid van het hormoon dat de Sertoli cellen maakt en de aanwezigheid van het gen, dat er voor zorg draagt, dat testosteron in oestradiol wordt omgezet worden de mannelijke reproductieorganen vernietigd en die van de vrouwelijke aangemaakt. Gedurende de ontwikkeling van de hersenen is de hormonale invloed cruciaal. Seksverschillen in de hersenen worden zowel genetisch als ook door invloeden van buitenaf zoals die van hormonen bepaald. Een mooi voorbeeld geeft G. Dorner. Tijdens de hevige bombardementen van Duitsland (Leipzig, Dresden) tijdens de tweede wereldoorlog er een hoger percentage homoseksuelen werd geboren. De vrouwen stonden meer onder stress en was de productie van het hormoon testosteron duidelijk lager.
Ook is het mogelijk dat zich een hermafrodiet zich ontwikkeld. Het zijn mensen die zowel mannelijke als vrouwelijke geslachtscellen kunnen produceren. Zij bezitten een zaadbal en een eierstok, dit zijn de echte hermafrodieten. De pseudo-hermafrodieten hebben zowel de mannelijke (testis en vrouwelijke genitaal organen zonder eierstok), als vrouwelijke (eierstok met mannelijke geslachtsdelen maar geen zaadbal). Dus in totaal zijn dit al 5 seksen, maar in werkelijkheid zijn alle gradaties mogelijk. Dit komt simpel door het feit dat de bevruchtte eicel het geslacht nog niet bepaald is. Het hangt er helemaal van af hoe het genetisch materiaal er voor zorgt welke hormonen worden aangemaakt, zodat of mannelijke of vrouwelijke geslachtsorganen tot ontwikkeling komen. Ook al is het genetisch materiaal mannelijk, kan het toch zijn dat de genen hun werk niet kunnen doen en zien we hoe het embryo tot een mens kan uitgroeien, die vrouwelijke eicellen kan aanmaken. Zo zijn er nog vele mogelijkheden, die aantonen dat alles mogelijk is wat betreft de uitkomst van het geslacht mogelijk maakt. Door de al of niet aanwezigheid van het hormoon androgeen, wordt beslist of het een jongetje of een meisje wordt. De clitoris en de penis zijn de zelfde organen. Labia majora en het scrotum zijn ook gevormd uit hetzelfde weefsel. In de aanwezigheid van het androgeen worden de twee lippen groter, vouwen naar elkaar toe en worden samengesmeed langs de middellijn en vormen de zaadzak.
In dit verband laten we 4 geleerden aan het woord om de relatie tussen man en vrouw nader te belichten
1. Professor Dr Steven Jones- hoogleraar in de genetica(Londen):
Het lijkt erop dat het bestaan in essentie vrouwelijk is, en de mannelijkheid alleen een modificatie van de vrouwelijke ervaring. Deze theorie suggereert dat mannen slechts parasieten op vrouwen zijn, individuen die wel het genot van de voortplanting (en het doorgeven van het mannelijkheids-gen) kennen, maar weinig van haar pijn.
2. Professor Dr David Crews- hoogleraar in de zoölogie (Austin Texas)
De vrouw is de voormoederlijke seks en de man is afgeleide seks. Mannen lijken meer op vrouwen, dan vrouwen op mannen.
3.Professor Dr Laurence Hurst - hoogleraar in de biologie (Oxford):

In het twee seksen systemen geeft de man zich over aan de vrouw, want zij heeft het alleenrecht om de organellen van de cel door te geven. De man draagt alleen bij door het doorgeven van de mannelijke chromosomen, maar niet de andere bestanddelen van de cel die zorgen voor de instandhouding van de cel. De vrouwen hebben grote eieren en de man kleine zaadcellen .

4. Dr Simone Levay - medewerker Salt Instituut (SanDiego):

Basis asymmetrie: een vrouw is zeker, dat zij door een man wordt bevrucht, terwijl de man in een harde strijd is gewikkeld met zijn soortgenoten, en het risico loopt om nooit een vrouw te kunnen bevruchten. Van de vrouw uit gezien is de man iets meer dan een parasiet, die gebruik maakt van het streven van de vrouw om nakomelingen te produceren.

6. Het afwijkende DNA van de cel : het mitochondrium

De oorsprong van het mitochondrium in onze cellen

Voor de bacteriën die leefden in het zuurstofloze tijdperk was de toename van zuurstof in de atmosfeer een catastrofe. Het betekende voor deze eerste levenscellen, die gewend waren te leven in een zuurstofloze atmosfeer, een wisse dood. Ze waren noodgedwongen om hun toevlucht te zoeken tot die bacteriën die wel in staat bleken om zuurstof in energie om te zetten. . Ze werden als welkome gast door de eerste levenscellen (eukaryoten) ontvangen. Ze gingen met elkaar een symbiotische samenwerking aan.

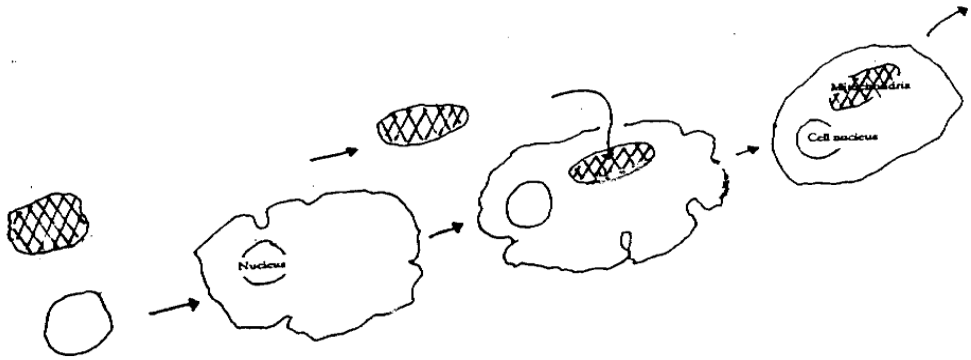

De noodgedwongen opname van een bacterie in onze oorspronkelijke levenscel. Door de stijging van het zuurstof percentage in de atmosfeer was deze eerste levenscel een wisse dood gestorven ware het niet dat we de bacterie (gearceerd aangegeven) die zuurstof in energie kon omzetten, in ons hadden opgenomen.

Deze opgeslokte bacteriën hebben zich ontwikkeld tot het mitochondrium. Mitochondrium zit in iedere cel van ons lichaam. Het heeft een eigen DNA en is duidelijk verschillend met het DNA van de kern. Mutaties in mitochondrium DNA gaan sneller dan in de DNA van de kern. We kunnen het daardoor goed gebruiken als moleculaire klok. Het bijzondere van mitochondrium is dat het afstamt van een vrouw die ergens in Afrika 200.000 jaar geleden heeft geleefd. Zo heeft men ook kunnen aantonen, dat de mens en de chimpansee een gezamenlijke voorouder heeft zo'n vijf miljoen jaar geleden. Er bestaat een goede wisselwerking tussen ons DNA met die van het mitochondrium. In onze celkern bevinden zich chromosomen. Dit zijn de dragers van de erfelijke eigenschappen. Ze komen voor in paren. Wij mensen hebben per cel 23 paar chromosomen. Bij de voortplanting en de celdeling worden de chromosomen gedeeld. Zo krijgt iedere nieuwe cel (een deel van) de erfelijke eigenschappen mee. Er zijn ongeveer 3000 genen nodig om een mitochondrium te maken. Ongeveer 3 % van de genen die nodig zijn om een mitochondrium te maken zijn toegewezen om door het opnemen van zuurstof onze cellen van energie te voorzien. Meer dan 95 % zijn betrokken bij andere functies.

Zoals gezegd het mitochondrium erf je alleen van je moeder. Dat komt omdat het mitochondrium zich niet in de kern, maar in het cytoplasma van de cel bevinden. Ook de andere

structuren in de cel zijn uitsluitend afkomstig van de moeder. Zoals het membraan die het in- en uitgaan van moleculen reguleert. Op het oppervlak zitten speciale receptoren, die signalen opvangen van andere cellen en ook moleculen die cellen in staat stellen zich aan andere cellen te hechten. De reden dat de vrouwelijke chromosomen zorgen voor de aanmaak van organellen in het cytoplasma is gelegen in het feit dat wanneer beide sekschromosomen dit voor hun rekening zouden nemen er een ware organellen oorlog uitbreekt: het 'intergenomic conflict' geheten. Vanwege het gevaarlijke mitochondrium zou het zeer schadelijk zijn als het mitochrondrium door zowel het mannelijk als vrouwelijk genetisch materiaal werd bepaald. Het mannelijk Y chromosoom heeft de strijd eenzijdig opgegeven en heeft het aanmaken van de organellen in het cytoplasma overgelaten aan de vrouwelijke chromosomen.. Het embyro bevat uitsluitend de mitochrondriën uit het cytoplasma van de eicel. De enkele mitochondriën die zich in de zaadcel bevinden zitten vooraan in de staart van de zaadcel en worden niet binnengebracht in de eicel tijdens de bevruchting.

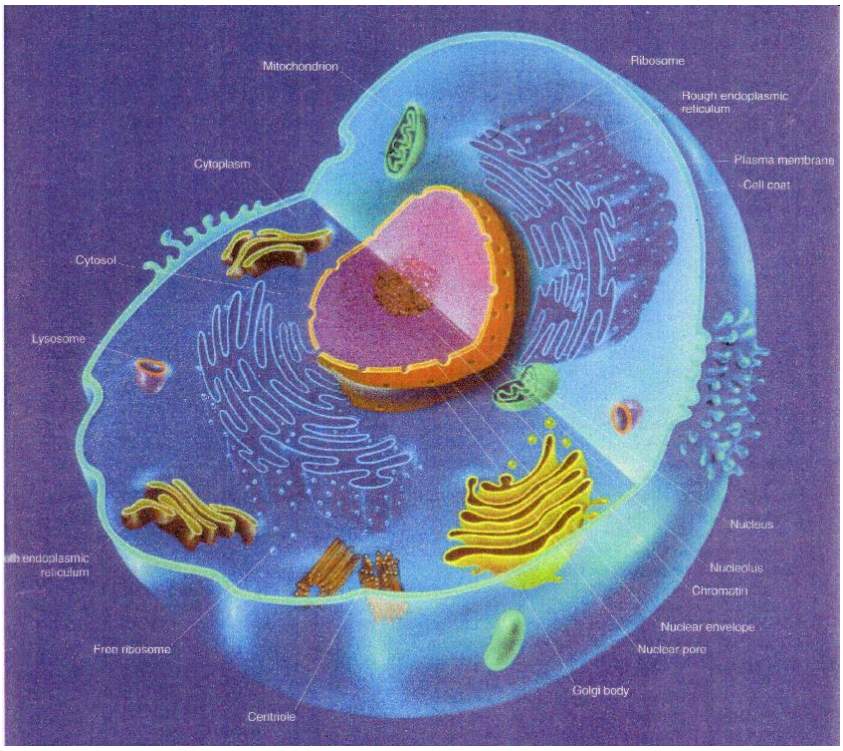

De bestanddelen van een cel. In het midden de kern met het genetisch materiaal. De omringende vloeibare substantie heet het cytosol waarin allerlei structuren zijn die het leven van een cel mogelijk maken. De groene structuren is het mitochodrium. De cel wordt omgeven door een membraan,dat selectief doorlatend is.

De eigenaardige eigenschappen van het mitochondrium

*E*lke medaille heeft zijn keerzijde. Wat blijkt nu dat deze redder in de nood ook onze dood veroorzaakt. Tijdens de omzetting van zuurstof in energie in het mitochondrium komen er giftige stoffen vrij (vrije radicalen), die het DNA op de duur zo kunnen beschadigen dat de cellen dood gaan en is de levensbrenger tevens de doodgraver. Het veroorzaakt de veroudering van onze cellen, doordat deze giftige stoffen het DNA van het mitochondrium aantasten, en eindelijk tot de dood van onze cellen zal leiden. Wat is een vrije radicaal? Een vrije radicaal is een atoom of molecuul met een nog ongebruikte bindingsmogelijkheid. Omdat een vrije radicaal direct een elektron uit zijn omgeving aan zich trekt, vernietigt hij de moleculen van wie hij dit elektron afpakt. De aangevallen moleculen hebben nu op hun beurt een vrij elektron en pakken op hun beurt weer een andere stof in hun omgeving een elektron af. Zo ontstaat er een fatale kettingreactie, die tot de volledige vernietiging van een cel kan doorgaan. De jongste wetenschappelijke inzichten tonen ondubbelzinnig een verband tussen de vrije radicalen en meer

dan 50 ziekten. Daaronder vallen onder andere kankervormen aan longen, baarmoederhals, huid, slokdarm, maag, darmen en prostaat. Verder kunnen hart- en vaatziekten en oogziekten, door de ontwikkeling van vrije radicalen veroorzaakt worden. Toen we ruim 2 miljard geleden het mitochondrium binnenhaalden, zagen we het als de redder in de nood, maar het wordt het uiteindelijk onze dood. We hebben het paard van Troje binnengehaald.

Er nog iets anders dat ons sterfelijk maakt Aan het eind van elk chromosoom zit een kapje, dat niet is voorzien met genetisch materiaal. Het zorgt voor de stabiliteit van het chromosoom . Dit kapje noemt men telomeer. Door de deling van het genetisch materiaal gaat er altijd wel iets verloren aan het einde. Deze telomeren zorgen er voor dat zo min mogelijk verloren gaat. Het is te vergelijken met het afdekknopje van een veter in de loop van iemands leven gaan er van deze telomeren veel verloren. Wanneer de telomeer niet lang genoeg is en niet meer zijn werk naar behoren kan doen tijdens het proces van deling betekent dit uiteindelijk dat de cel ten dode is opgeschreven. Het merkwaardige is dat tumorcellen hun telomeren zeer goed in stand kunnen houden, zodat ze onsterfelijk zijn en omgekeerd de mens sterfelijk! Menselijke cellen hebben het gen dat het enzym maakt die nieuwe stukjes telomeren kunnen aanmaken, maar deze zijn na onze geboorte niet meer actief, een uitzondering is de zaadcel die dus net als de tumorcellen "eeuwig" zijn. Men heeft aangetoond dat de telomeren van vissen, amfibieën, reptielen, vogels en zoogdieren (meer dan in 100 soorten) identiek zijn. Dan te bedenken dat zij 400 miljoen jaar geleden een gezamenlijke voorouder hadden!

5. Externe invloeden bij bevruchting en in periode tussen conceptie en geboorte van de mens

Niet alleen van invloed zijn de genetische eigenschappen van de vader en de moeder van belang bij de paringsdaad, maar ook de toestand van zowel hun zelf als ook de toestand van de wereld om hun heen. Om met het eerste te beginnen. Hoe is hun gezondheid, gewoonten, voornemens, stemming. etc. De wereld om hun heen is ook van belang. Invloeden als het tijdstip, de plaats op de aarde uur de stand van de aarde tov de hemellichamen in het bijzonder de zon en maan.. De sociale toestand niet alleen van het hun zelf als ook die van plaats op aarde.
Na de conceptie tot de geboorte is het toekomstige kind niet alleen onder invloed van de moeder en haar toestand maar ook van de reeds genoemde invloeden van de ouders voor de paringsdaad. Het zijn vele externe invloeden, vele soorten trillingen (licht, geluid etc), magnetische krachten, invloed van de seizoenen,te veel om op te noemen . Behalve invloeden van dichtbij zijn er de buitenaardse krachten van maan, zon en planeten en alle kosmische stralingen uit het ons omringend heelal. Over deze externe invloeden heeft Dr Swaab in zijn boek talloze voorbeelden gegeven, die laten zien wat er allemaal kan gebeuren tijdens ons leven in de moeder. Zijn hoofdstuk III "Het bedreigde foetus in de 'veilige' baarmoeder" geeft een dramatisch beeld wat er allemaal verkeerd gaan. Zoals stoffen die via de placenta naar de foetus gaan: stoffen uit een vervuild milieu, alcohol, nicotine en andere verslavende stoffen en geneesmiddelen kunnen een gezonde ontwikkeling verstoren . Dan is er het tekort aan voedsel voor de foetus, wat grote schade kan richten: verminderde verstandelijke vermogens, verhoogde kans op schizofrenie depressie en asociaal gedrag. In dit verband zou ik willen wijzen op de ideeën van Dr Bruce Lipton die hij ontvouwt in zijn boek: *De biologie avn de overtuiging*. Uitgave Ankh-Hermes, 2007. Lipton verwerpt het orthodoxe idee dat de kern het brein van de cel is. Hij stelt voor dat het werkelijke brein dat het cellulaire leven bestuurt het membraan is – het 'magische mem-brein', zoals hij het noemt . De werkingen van de cel worden daarom voornamelijk gevormd door de interactie met de omgeving, en niet door zijn genetische code.
Als commentaar op het laatste deel van de laatste zin van Liton zou ik willen zeggen : " niet **alleen** door zijn genetische code". Hoe het ook zij, de externe invloeden in periode tussen conceptie en geboorte van de mens zijn van levensbelang.

Epiloog

" Willen we overleven dan worden we genoodzaakt ons 'eigen' belang op te geven ", zeiden zaadcel en eicel tegen elkaar voordat ze stierven"

Het grootste wonder dat ik kan ervaren is wel de ontwikkeling van een mensenleven in de moeder tot de geboorte. Het begint eigenlijk al voor de conceptie, tijdens de paringsdaad. Dit moge voor de mens een meer dan gelukzalig gevoel geven, maar er moet nog veel werk worden verzet voordat een levensvatbare cel haar ontwikkeling kan beginnen. Allereerst de oorlog van miljoenen zaadcellen tegen vreemde zaadcellen na de zaadlozing in de vagina Als zo'n vreemde zaadcel wordt ontdekt dan scheiden zij zuur af op de vijandelijke zaadcel. Die barst daardoor open en sterft. Nadat de zaadcel in de eicel is gekomen moet eerst de eicel nog via een tweede celsplitsing volledig rijpen. Het proces van de fusie van twee genetisch kernen verloopt niet vlekkeloos, want iedere kern heeft zijn eigen belang. Wil het tot een gezonde fusie komen moet beide kernen hun eigenbelang op zij zetten. Vadergenen willen een vergrote placenta, een groot sterk embryo, moedergenen streven naar haar goede gezondheid en om meer kinderen te kunnen krijgen. De kernen gaan nu naast elkaar liggen en hun inhouden versmelten, de bevruchting vindt plaats, een proces dat ongeveer een half uur duurt. Na dit half uur zijn alle genetische eigenschappen van de nieuwe mens bepaald. De lengte, de kleur van het haar en de ogen, de vorm van de kin, de lijn van de wenkbrauwen, de mate van beharing, de grootte van de voeten, maar ook het temperament. Alles ligt na dat halfuur vast en hoeft alleen nog maar tot ontwikkeling te komen. en is een nieuw menselijk wezen geboren. Uit die ene cel kan dan een volwaardig mens groeien. Er volgt nu een reis van 6 dagen voordat het embryo een plaats heeft gevonden in de baarmoederwand. Tijdens de ontwikkeling van het vrouwelijk embryo, waarin iedere cel twee X-chromosomen bevat, wordt één van beide X-chromosomen voorgoed uitgeschakeld. Dit gebeurt vroeg in de embryonale ontwikkeling. Twee actieve X-chromosomen in vrouwelijke cellen (mannen hebben één X- chromosoom) betekent een dubbele dosis genproduct. Organismen met twee actieve X-chromosomen zijn niet levensvatbaar.
Het tijdstip van innesteling is van "levensbelang".In de helft van de gevallen gaat het dan ook mis en sterft het embryo. Nu kan de groei pas echt beginnen en na 9 maanden komt het moment dat de foetus aangeeft dat het klaar is en naar buiten wil. Nu voltrekt zich het tweede wonder. Er komt een zelfstandig functioneert mensje op de wereld los van de moeder.
Het is goed om even bij stil te staan dat het hele proces van conceptie tot geboorte plaatsvindt in de moeder. Dat in elke cel van man zowel vrouw het mitochondrium, de energiecentrale afkomstig is van de moeder. Het vrouwelijk X-chromosoom bevat ongeveer 2000 genen in vergelijking met het mannelijk Y-chromosoom met 78 genen. Een eventuele fout (mutatie) op het X-chromosoom bij de man kan leiden tot een erfelijke aandoening. Anders dan bij de vrouw kan de fout namelijk niet worden gecompenseerd door het tweede X-chromosoom. Daarbij komt nog dat het Y chromosoom veel minder nuttige informatie bevat dan het X-chromosoom. Oorspronkelijk hadden beide chromosomen evenveel genen. Maar door de tijden heen verdwenen steeds meer genen tot er nog maar heel weinig over zijn op het huidige Y-chromosoom. Sommige onderzoekers (o.a Brian Sykes) zeggen zelfs dat het Y-chromosoom binnen 150.000 jaar geheel is verdwenen. Hoe noemen we dan vrouwen zonder mannen: mensen?
Samenvattend kunnen we wel stellen dat ons leven in de moeder, voor ons latere leven van cruciale betekenis is geweest. Dit leven heeft zich afgespeeld in het donker, pas bij de geboorte werd zichtbaar wat er allemaal in die negen maanden is ontstaan uit dat ene celletje bij de bevruchting. Ik zou deze overpeinzing willen besluiten met wat ik hoorde van een inwoner van Omessa in Corsica in de zomer van 2007 hoorde: "Tomasino, schaapherder op Corsica, had een vrouw die Teresina heette. Hij zei: Alles wat men ziet is van mij, en alles wat men niet ziet is van mijn vrouw Teresina".

Toevoegsel (bestemd voor astrologen)
Een astroloog schreef mij eens "De astrologie begint pas bij de geboorte. Het werkt met energieën". Deze zin is nu precies de reden waarom ik dit toevoegsel heb geschreven. Om te laten zien dat het misschien van belang zou kunnen na te gaan wat de energieën zijn waaraan het menselijke leven in de tijdsperiode tussen conceptie en geboorte is bloot gesteld.. Ik heb me de vraag gesteld, waarom de astrologie begint bij het moment van de geboorte en niet bij het begin van ons leven bij de conceptie. Het beste antwoord dat ik hierop kan geven is een citaat te geven uit het boek van Raymond E. Merriman (1991): Evolutionaire Astrologie op pagina 52::

"... Op het moment van de conceptie is de arrangering aan de hemel in exacte mathematische harmonie met de kwaliteit (karma) van die ziel. Zijn tijd is gekomen. Er begint een voorbereidingsproces voor het fysieke bestaan op aarde. De tijdsperiode tussen conceptie en geboorte zelf is de draag-fase. Aangezien het zich onder de horizon bevindt, is de kennis van de mensheid over deze ontwikkelingsfase beperkt "

De laatste zin geeft aan dat hij niet op de hoogte was over de kennis, die we momenteel hebben, van *de tijdsperiode tussen conceptie en geboorte.* De astrologie heeft tot nu toe weinig aandacht besteed aan deze periode.
Toch vond ik literatuur die wel degelijk rekening houdt met de periode tussen conceptie en geboorte..
E.H.Bailey : The Prenatal Epoch. Uitg. W.Foulsham & Co, Lugate Hill E.C. 1916. Op pagina 20 geeft hij een overzicht van deze periode
"The chief stages in the generation of a human being are: (1) The coitus, or act of generation-an important moment, and directly related to the horoscope of birth by a certain well-defmed law ; (2) Impregnation, the contact or union of the male fluid (spermatoza) with the female ovum, af ter which the ovum is immediately sent on its developmental history ; (3) Quickening, or period of viability, the half-way period between impregnation and birth ; and (4) The actual birth of the child
Dane Rudhyar: The Lunation cycle. Uitgave Aurora Press,1967. Hij heeft een hoofdstuk er aan gewijd. *The new moon before birth.* Op pag. 120 staat de belangwekkende zin:
" Any astrological factor which occurred before birth tends to represent something deeply rooted in the past".
Alexander Ruperti:: Cosmische: Cycli van Wording. *Uitgave CHTA, Zutphen,2000.* Over de conjunctie Venus- Mars pag.104.
"We zijn allen geboren tijdens een specifieke fase in deze Mars-Venus cyclus en die fase kleurt onze intieme gevoelens en emoties. De voorouderlijke of karmische bron van het gevoel en van de emotionele neiging bij de geboorte is de Venus-Mars conjunctie die vóór de geboorte plaats vond. Als deze conjunctie plaats vindt vóór het moment der conceptie (hetgeen het geval zal zijn als Mars en Venus zich in een afnemende fase bevinden) dien je speciale aandacht te schenken aan de oppositie tussen deze twee planeten die vóór de geboorte plaatsvond".

Er zijn astrologen, zoals René Jelsma, die conceptie horoscopen maken. Dat is al een geweldige stap voorwaarts.
Er zijn echter ook astrologen die vinden dat het moment van de conceptie niet goed valt te bepalen en zien daardoor af van het toepassen van de conceptie horoscoop. Van de tijdsperiode tussen conceptie en geboorte is onze kennis dermate toegenomen, dat het zeker de moeite waard zou zijn om eens na te gaan wat de kosmische invloeden zijn op ons leven in de baarmoeder. De astrologen gebruiken vele technieken voor de tijdsperiode tussen geboorte en dood, zoals progressies, transits, solaren, de cycli van planeten.. Dezelfde technieken zouden ze ook kunnen toepassen voor de tijdsperiode tussen conceptie en geboorte. Er blijken vrouwen te zijn die precies aanvoelen het moment dat ze zwanger zijn geworden. Dat biedt mogelijke perspectieven voor een experimentele fase voor het maken van horoscopen van de tijdsperiode van bevruchting tot geboorte. .
In vroegere tijden noemde men de nieuwe maan als het sikkeltje aan de oostelijke horizon verscheen, wanneer de maan weer zichtbaar werd, na drie dagen te zijn verdwenen. Sindsdien

hebben de astronomen echter exact kunnen bepalen het moment van de conjunctie zon-maan. We kunnen dit moment dus de astronomische nieuwe maan noemen. De astrologen hebben deze kennis overgenomen en spreken in hun literatuur sindsdien over de nieuwe maan, als het begin van de nieuwe maan cyclus. Ze hebben echter vast gehouden aan het idee om dit moment te vergelijken met de geboorte van de mens. Het is nogal merkwaardig, dat in de astrologische literatuur, zelfs die juist sterk ingaat op de mysteries van de donkere maan, de nieuwe fase van de maan laat beginnen bij de conjunctie met de zon, dus het punt van de astronomische nieuwe maan en niet bij het moment wanneer het eerste maansikkeltje zichtbaar wordt Enkele voorbeelden hiervan..

Melllie Uyldert, Astrologie :aspecten. Uitg de Dishoek.Amsterdam.1973 p.79:
"Een beeld van de Nieuwe-Maan-situatie krijgt men. als men een zuigeling aanziet, waarin een oude ziel woont. Men aanschouwt dan in de kinderogen een zwijgende diepte en een wijsheid. die eerbied afdwingen.
Robert Hand, Planeten in teken huis en aspect Uitg. Schors. Amsterdam1989.p124:
"Zon conjunct Maan: Je bent geboren rond een Nieuwe Maan, zodat jouw Zon en Maan in het zelfde teken staan en dat dierenriemteken voor jouw horoscoop bijzonder belangrijks is".

De conjunctie van de (astronomische) maan met de zon zou men kunnen vergelijken met de conceptie, maar niet met de geboorte, van een mensenleven
De geboorte van een mens is het moment wanneer het lichaampje zichtbaar wordt. Als iets zichtbaar wordt, is er een onzichtbare periode aan vooraf gegaan. Bij de mens is dat de tijdsperiode tussen conceptie en geboorte. Bij de maan de tijdsperiode tussen de conjunctie zon-maan en wanneer het eerste sikkeltje van de maan zichtbaar wordt.. Het berust op een verkeerde aanname door de conjunctie zon-maan met de geboorte van een mens te vergelijken ipv de conceptie . Daarmee is de donkere fase van de maan verdonkeremaand.

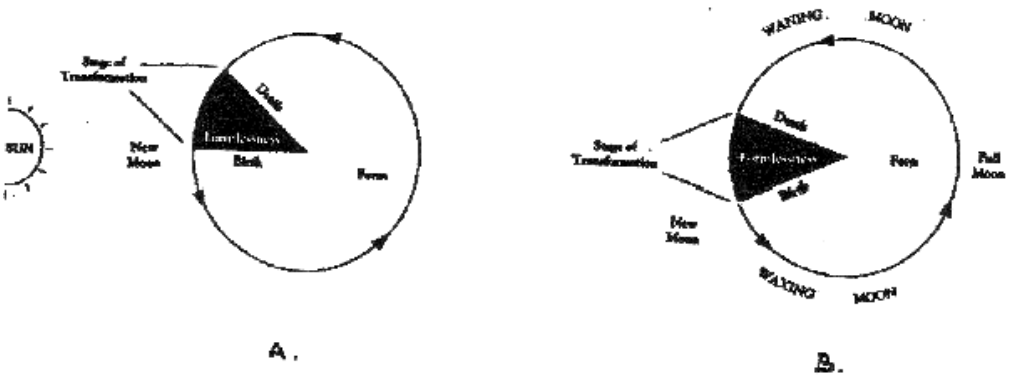

Twee versies van het vergelijken van zon-maan conjunctie met de fasen van ons leven
A. De zon-maan conjunctie wordt vergeleken met de geboorte van een mens (Demetra George, 1992)
B. De zon-maan conjunctie wordt vergeleken met de conceptie van een mens.
Het donkere veld in de cirkel geeft aan de tijdperiode van 3 dagen dat de maan voor ons niet zichtbaar is

Zoals gezegd is de conceptie bij de mens - als metafoor - te vergelijken met de conjunctie zon-maan. Bij de conceptie worden de mannelijke en vrouwelijke energieën samengevoegd en verliezen ze daarbij hun eigen identiteit. Een nieuwe energievorm ontstaat: een nieuw menselijk wezen. Het begin van een nieuwe cyclus. Na 280 dagen wordt deze nieuwe energievorm zichtbaar bij de (tweede) geboorte. Bij de zon-maan conjunctie worden 'mannelijke' en 'vrouwelijke' energieën samengevoegd en verliezen ze daarbij hun eigen identiteit. Een nieuwe energievorm ontstaat, het begin van een nieuwe cyclus , Na 1 ½ dag wordt de nieuwe vorm zichtbaar. De zon beschijnt de maan, die de vorm van een sikkeltje krijgt. Voor de vroegere mensen was dat de

nieuwe maan, het begin van een nieuwe cyclus.. Ze wisten toen nog niet wat de reden was waarom de maan opeens was verdwenen. Bosjesmannen dansen in de nacht zonder te slapen, omdat ze de maan hun liefde moesten betuigen, anders zou zij niet terugkomen.De Sakai mensen van het Maleisische schiereiland geloofden, dat de maan op de aarde was gevallen tijdens de donkere fase en gebruikten magische rituelen om haar weer in de hemel terug te brengen. Ze gaan daarbij dansen om de terugkeer mogelijk te maken. De Dieguenas van zuidelijk Californië hadden de gewoonte om, wanneer de nieuwe maan was verschenen, hardloopwedstrijden te organiseren in de hoop, dat zij daarmee de loop van de hemellichamen konden helpen. De Olympische spelen werden niet primair ingericht voor een fysieke cultuur, maar om de loop van de hemelse lichamen te beïnvloeden.

Er is nog een ander punt waarop ik zou willen wijzen. De bestudering van de maansknopen zou misschien interessant materiaal voor de tijdsperiode conceptie-geboorte kunnen opleveren..De maansknopen zijn immers de snijpunten van de baan van de maan met die van de zon, twee keer per jaar passeert de zon deze beide posities van de noord en zuidknoop en zijn de perioden van de eclipsen.
Tenslotte hoop ik dat de astrologen eens een poging willen wagen om bij hun astrologische berekeningen de negen maanden voor onze geboorten er bij te willen betrekken. Niet geschoten is altijd mis !

PS

De Tsjechische arts Dr. E Jonas heeft een methode ontwikkeld waar hij aandacht besteed aan de stand van planeten, maan en zon tijdens de zwangerschap. Hij is nagegaan wat de invloed van de stand van de planeten is op het succes van de zwangerschap en het geslacht van het kind. Het tijdstip waarop een vrouw vruchtbaar is, is medeafhankelijk van de stand van de maan op het ogenblik van haar eigen geboorte. Het geslacht van het kind wordt beïnvloed door het dierenriemteken dat de maan op het moment van de conceptie doorloopt. Sommige planeetstanden kunnen een invloed hebben op de ontwikkeling van het embryo. Naast de 'gewone', biologische vruchtbaarheidscyclus' van de vrouw beschikt zij, over een tweede, kosmische cyclus . Deze tweede cyclus is gebaseerd op de stand van de zon en de maan. Jonas ontdekte dat als de kosmische vruchtbaarheidsperiode optreedt telkens de hoek tussen de zon en de maan dezelfde is als die tijdens de geboorte van de vrouw zelf. Deze hoek wordt maandelijks opnieuw gevormd, en dus keert de kosmische cyclus, net als de biologische cyclus, elke maand terug. Volgens de bevindingen van Jonas ontstaan 85% van de zwangerschappen tijdens de kosmische vruchtbaarheidsperiode, terwijl slechts 15% van de bevruchtingen plaatsvinden tijdens de biologische cyclus. Ook kun je dankzij zijn methode het geslacht van je toekomstig kind voor de conceptie kan bepalen. Doordat de zon maandelijks met zo'n 30° door de dierenriem verschuift, verschuift de hoek met de maan met evenveel graden. Door die verschuiving ontstaat telkens een wisseling met een positief of negatief zodiakteken. Staat de maan op het moment van de bevruchting in een positief teken (ram, tweelingen, leeuw, weegschaal, boogschutter of waterman) dan mogen de ouders zich aan een jongetje verwachten. Bevindt de maan zich dan echter in een negatief teken (stier, kreeft, maagd, schorpioen, steenbok of vissen), dan word het een meisje. (ontleend van de website
www.kindjeopkomst.nl/zwangerworden/astroconceptie.htm)

Commentaar: de moeite waard om aandacht aan te besteden
Uitspraken van een drietal vooraanstaande wetenschappers, die op 23 april 1981 voor een Amerikaanse justitiële senaatscommissie het volgende hebben gezegd:
1. Dr. Hymie Gordon, Chairman of the Department of Genetics at the Mayo Clinic: "By all the criteria of modern molecular biology, life is present from the moment of conception."
2. Dr. McCarthy de Mere, a medical doctor and law professor at the University of Tennessee, testified: "The exact moment of the beginning of personhood and of the human body is at the

moment of conception."
3. Dr. Jerome Lejeune, known as "The Father of Modern Genetics":"At no time, is the human being a blob of protoplasm. As far as your nature is concerned, I see no difference between the early person that you were at conception and the late person which you are now. You were, and are, a human being".

Toevoegsel
Uit de verschillende reacties is gebleken dat ik een bepaald punt schijnbaar niet goed over het voetlicht heb gebracht. Ik zal trachten in een paar zinnen duidelijk te maken dat het voor de astrologen begrijpelijker wordt dan de tekst van mijn overpeinzing.
Wat zijn de belangrijkste momenten in een mensenleven? Allereerst het moment wanneer de genetische kernen van de zaad- en eicel samensmelten en een nieuw leven wordt geboren of met andere woorden: **de conceptie**. Het tweede belangrijke moment is wanneer de foetus in plaats van het vruchtwater, lucht in de longen binnenademt: **de geboorte**. Het derde moment is **het sterven**.
Hoe kunnen we deze drie momenten vergelijken met de maanfasen?
De conceptie met de exacte conjunctie van de zon en de maan
De geboorte met het nieuwe maansikkeltje aan de westelijke hemel.
Het sterven met de stervende maansikkeltje aan de oostelijke hemel
De donkere maanfase is de tijd dat de maan drie dagen voor ons op aarde niet zichtbaar is. Bij de exacte conjunctie zon-maan kan men spreken van een astronomische nieuwe maan ter onderscheiding van de nieuwe maan wanneer het eerste maansikkeltje aan de westelijke hemel zichtbaar wordt.

Een derde overpeinzing : “NIMBY”

In het NRC Handelsblad van donderdag 4 augustus 2011 stond op de voorpagina een artikel met als kop:

Veertien redenen om niet te geven

Zeker veertien redenen zijn er om geen geld te geven voor noodhulp aan de Hoorn van Afrika:. En één reden om dat wel te doen. Aan u de keus, schrijft **Dick Wittenberg**.

1 De honger in Somalië, Kenia, Ethiopië, Oeganda en Djibouti is niet het gevolg van een natuurramp maar mensenwerk: het resultaat van falend beleid.
2 Onvoldoende regen en mislukte oogsten horen bij het leven van boeren en nomadische veehouders in de Hoorn van Afrika. Ook twee slechte oogsten achter elkaar, zoals nu, komt vaker voor. Ethiopië, Kenia en Oeganda hebben te weinig aan landbouwontwikkeling gedaan om de boeren aan voldoende reserves te helpen. Nomadische veehouders hebben ze verwaarloosd. Ze hebben meer geld besteed aan defensie dan aan de armste regio' s.
3 Voedselhulp verhult de oorzaken van honger, zoals armoede, overbevolking, slecht functionerende markten en desastreuze landbouwpraktijken. Ze stelt regeringen in staat daar niets aan te doen.
4 Voedselhulp versterkt en legitimeert falende regimes.
5 Ethiopië heeft honderden miljoenen hectare vruchtbare landbouwgrond verkocht of verhuurd aan buitenlandse investeerders.
6 Hongersnoden zijn altijd. te voorkomen, zegt Amartya Sen, winnaar van de Nobelprijs voor economie. Ze komen alleen maar voor in landen zonder functionerende meerpartijendemocratie.
7 Voedselschaarste in Somalië, Ethiopië en Zuid-Soedan wordt mede veroorzaakt door slepende conflicten. Somalië is al twintig jaar een spookstaat zonder functionerende regering. Zuid-Soedan

is net onafhankelijk geworden na een halve eeuw burgeroorlog. Ethiopië kampt al dertig jaar met rebellen in de regio Ogaden die grenst aan Somalië.
8 Voedselhulp verlengt conflicten en wordt door de partijen vaak als wapen gebruikt, schrijft Alex de Waal in *Famine Crimes*.
9 Regeringen, Verenigde Naties en hulporganisaties hebben niet tijdig ingegrepen. Het Famine Early Warning System dat is opgezet na de historische hongersnood in Ethiopië van '84/'85, had de slechte oogst in de Hoorn van Afrika vorig jaar al voorspeld.
10 Voedselhulp stimuleert corruptie. Het Wereld Voedsel programma (WFP) van de Verenigde Naties betaalt in Somalië al jaren smeergeld aan krijgsheren en lokale autoriteiten. Dat doen veel hulporganisaties ook. De UN Monitoring Group on Somalia constateerde vorig jaar grootscheepse fraude met voedselhulp in Somalië. Personeel van WFP en de extremistische, islamitische organisatie Al-Shabaab deelden de winst.
11 Mensenrechtenorganisatie Human Rights Watch hekelde al twee jaar geleden de opvang van Somalische vluchtelingen in het Keniaanse kamp Daadab door UNHCR, de vluchtelingenorganisatie van de VN. Dat gebeurde in het rapport From Horror to Hopelessness. Het kamp werd opgezet voor 90.000 vluchtelingen maar is inmiddels uitgedijd tot 400.000 mensen.
12 Honger in de Hoorn van Afrika is permanent en onvermijdelijk zolang verhoging van de voedselproductie achterblijft bij de bevolkingsgroei. De bevolking in de regio neemt tussen 2006 en 2015 met 40 procent toe tot 224 miljoen mensen.
13 Voedselhulp is net zo verslavend als heroïne.
14 Honger in de Hoorn van Afrika bedreigt 12 miljoen mensen; kruimelwerk vergeleken bij de overige 913 miljoen mensen over de hele wereld die honger lijden, buiten het zicht van de camera's. Nog afgezien van de bijna twee miljard mensen die een tekort hebben aan vitaminen en mineralen. Alleen tekort aan zink vergt jaarlijks al 800.000 doden. Honger doodt jaarlijks tien miljoen mensen, 28.000 per dag. Noodsituaties zoals in de Hoorn van Afrika krijgen veel aandacht, maar vormen maar acht procent van het hongerprobleem. Ze leiden af van de honger in de rest van de wereld.

Wel geven
1 In Somalië sterven honderden mensen per dag. Zonder voldoende hulp loopt dat aantal snel op. Tienduizenden kinderen worden door gebrek aan goed en voldoende voedsel in hun psychische en fysieke ontwikkeling geremd. Zij dragen de erfenis van deze hongersnood voor altijd met zich mee. Aan al die goede redenen om niet te geven, kunnen de hongerenden niks doen.

Einde artikel van Dick Wittenberg.

(Opmerkelijk: tot nu toe ben ik nog geen scherpe reacties tegengekomen op dit gedurfde artikel en dat op de voorpagina van het NRC Handelsblad, zeker in de week van inzameling voor de honger in de Hoorn van Afrika)

Bij het lezen van dit artikel dacht ik aan de lezing, die ik afgelopen februari voor het Amsterdamse litterarische dispuutgezelschap B. E.E.T.S heb gehouden. De lezing viel niet bepaald in goede aarde, waarschijnlijk vanwege mijn slot- en nawoord dat - evenals bovenstaand artikel - het pijnlijke onderwerp honger aansneed. Hieronder citeer ik het einde van mijn lezing**.**

Slotwoord
Aanklacht 12 december 1975 (door mij opgeschreven in het Huis van Bewaring Utrecht)

"De aderen stokt mij in de keel bij het horen van alle muziek en gedichten,

die schreeuwen over het leed, het onrecht, het geweld
en tevens - met ontroerende naïviteit - vertellen
en hopen op gerechtigheid, solidariteit, aanspraak te kunnen maken op humaniteit.
Alsof het begrip rücksichtslos geen opgeld doet.
Ik word ziek van de hete hulpeloosheid
De wanhoop en verbijstering op de gezichten
van hongerende volwassen en kinderen

Alle machteloze tranen gehuild om de uitzichtloze ellende veroorzaakt
door ons hooggeprezen en tegelijkertijd
uitzuigend, uitvretend, martelend, moordend,
maar : meerwaarde krejerend ekonomies siesteem
Ik kots van de versluierende ideologie
hier en daar verpakt - met roze lint - als parlementaire demokratie
slechts gebaseerd op (technieken van) blinddoekende pasifiserinsg strategie
 - van de geest wel te verstaan (de ontbladering van de geest)
Zum Tode betrübt door het niets ziende geloof, dat vele er aan hechten,
door het oeverloze fatalisme, dat sluipend, onafwijsbaar ontstaat.
En tenslotte gewoon - bestaat onafwendbaar.

Ik word fysiek beroerd van de onverschilligheid, het opportunisme
door rijk en redelijk arm tentoongesteld
terwijl de echte armen (have-nots) geen kracht hebben
van zelfs nog te klagen, laat staan protesteren, laat staan in opstand te komen.
Zij sterven slechts of worden als dingen afgemaakt,
ter meerdere glorie van land, grondstoffen en militair bases bezit
ten bate van een handvol harteloze hebzuchtige volgevreten heren
- lèt op de hart- en vaatziekten
Een voedsel conferentie houden waar niets uitkomt,
behalve het belang , dat zij hechten aan geld
van menselijkheid geen spoor.

Als enig werkelijk geldende bestaansrecht,
wilde ik dat ik macht had dit alles te veranderen
(want anders ben ik ook schuldig en kan dit leven beter overslaan)"

(12-13 november 1975 werd in Rome de 13e FAO voedselconferentie gehouden)
Einde van mijn aanklacht

Nawoord:
Van het internet citeer ik :
"In 2011 nemen ondervoeding en verhongering in veel delen van de wereld niet alleen toe, maar dreigen ze ook het lijden naar nieuwe recordhoogten te brengen. Slechte of mislukte oogsten, stijgende prijzen, onduurzame landbouwpraktijken zijn slechts enkele factoren die collectief kwetsbare mensen levensbedreigend in gevaar brengen. Het is onaanvaardbaar dat, zelfs in een meedogenloze situatie van honger en ondervoeding die bijna 6 miljoen kinderen per jaar doodt, enorme percentages van de beschikbare oogst zijn bestemd als diervoeder"

Dank Voor Uw aandacht